

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนากลไกการสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณ
ด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร โดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”

โดย

รศ.ดร. สุจิตต์ คุณธนกุลวงศ์ และคณะ

กุมภาพันธ์ 2561

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โครงการ “การพัฒนากลไกการสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณด้าน
ทรัพยากรน้ำและเกษตรโดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”

คณะผู้วิจัย

สังกัด

1) รศ.ดร.สุจิตต์ คุณธนกุลวงศ์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2) ศ.ดร.อรรถชัย จินตะเวช	คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3) รศ.ไพรัช ตระการศิรินนท์	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4) รศ.ดร.ไพศาล สันติธรรมนนท์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5) ดร.พงษ์ศักดิ์ สุทธินนท์	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
6) นายศักดิ์ สกุลไทย	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7) นายชานนท์ รัศมีประเสริฐ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8) นายธรรณิษฐ์ เป่าสง่า	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

คำนำ

การศึกษาโครงการวิจัย “การพัฒนากลไกการสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรโดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง” จัดทำขึ้นเพื่อรองรับต่อการปฏิรูประบบงบประมาณแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างยุทธศาสตร์จังหวัดไปจนถึงระดับพื้นที่ อีกทั้งยังพัฒนาหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน เพื่อความต่อเนื่องของโครงการนั้นๆ โดยมีการหารือกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานราชการในส่วนกลาง และหน่วยงานราชการในจังหวัด รวมทั้ง อบจ. และ อบต. ผ่านทางเครือข่ายมหาวิทยาลัยแต่ละจังหวัด ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่จังหวัดนำร่อง 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครพนม จังหวัดระยอง และจังหวัดพัทลุง

โครงการวิจัยโครงการนี้มีระยะเวลาการศึกษา 1 ปี 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2561 โดยการศึกษาโครงการวิจัยนี้จะมีเนื้อหาครอบคลุมด้านการศึกษาทบทวนกลไกและกระบวนการ รวมถึงกฎหมาย ระเบียบต่างๆ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร กลไก และกระบวนการจัดทำแผนงบประมาณแบบบูรณาการ และได้รวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมถึงอุปสรรคต่างๆ จากพื้นที่นำร่องทั้ง 5 จังหวัด เพื่อนำมาสรุปผล และวิเคราะห์ถึงข้อดี - ข้อเสีย ในการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร แบบบูรณาการ เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการจัดทำแผนงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรต่อไป

ในช่วงเวลาการดำเนินงานวิจัยที่ผ่านมา ทางโครงการฯ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี ซึ่งทางโครงการฯ ขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในการวิจัยระยะต่อไป

คณะผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2561

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ	:	RDG59A0019	
ชื่อโครงการ	:	โครงการ “การพัฒนากลไกและกระบวนการเพื่อสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรโดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”	
ชื่อนักวิจัย	:	รศ.ดร.สุจริต คุณธนกุลวงศ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		ศ.ดร.อรรถชัย จินตะเวช	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
		รศ.ไพรัช ตระการศิรินนท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
		รศ.ดร.ไพศาล สันติธรรมนนท์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		ดร.พงษ์ศักดิ์ สุทธินนท์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		นายศักรย์ สกฤไทย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		นายชานนท์ รัชมีประเสริฐ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
		นายธรณินทร์ เป่าสง่า	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะเวลาโครงการ : 1 กันยายน 2559 - 28 กุมภาพันธ์ 2561

งานวิจัยเพื่อให้ได้ “หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณในคราวเดียวกัน” โดยคำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงาน เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่ซ้ำซ้อน มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยดำเนินการอาศัยการประชุมกลุ่ม, การส่งเสริม, การประชุมเชิงปฏิบัติการ กับหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานระดับจังหวัด และหน่วยงานระดับพื้นที่ ในจังหวัดน่าน ร่อง ทั้ง 5 จังหวัด ได้แก่ ลำพูน, ชัยนาท, นครพนม, ระยอง และ พัทลุง เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการศึกษาแผนยุทธศาสตร์, การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด, หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณให้เหมาะสมกับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร เพื่อใช้พัฒนาเป็น "การเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร" ในพื้นที่จังหวัดน่าน ร่อง 5 จังหวัด

แนวทางการทำงานมุ่งเน้นการถอดบทเรียนจากการทำงานของหน่วยราชการในส่วนกลาง พร้อมผลักดันให้ตั้งคณะทำงานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยอาศัยคณะทำงานในการพัฒนาแผนพัฒนาหรือแผนแม่บทด้านทรัพยากรน้ำระดับจังหวัด ซึ่งทางทีมนักวิจัยจะสนับสนุนข้อมูล และความรู้รวมถึง

พัฒนาการเชื่อมโยงสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานดังกล่าว พร้อมกันนี้ภายใต้งานวิจัยจะร่วมพัฒนาชุดโครงการจากแผนพัฒนาหรือแผนแม่บทที่เกิดขึ้นเป็นชุดโครงการตัวอย่าง เพื่อศึกษาขั้นตอนและกลไกการทำงานจนถึงขั้นตอนการของงบประมาณและการประเมินผลเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้

ปัญหาในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรนั้นอยู่ในภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรต้องเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเกษตรและกิจกรรมการตลาด ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ในต่างกระทรวงและกรม ทำให้แม้จะมีการวางแผนการทำงานร่วมกันแต่ต้องแยกกันไปของงบประมาณตามหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้ได้รับหรือไม่ได้รับงบประมาณส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับแผนงานที่มีความเกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่ นอกจากนี้การขาดเวทีในการหารือร่วมกันในระดับจังหวัด และระดับพื้นที่ ซึ่งยังขาดเวทีที่จำกัดวงหรือภายในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม มีเพียงเวทีรายงานแผนงานโครงการของแต่ละหน่วยงานผ่าน “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (กบจ.) ในระดับจังหวัด และ “คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ” (กบอ.) ในระดับพื้นที่ ที่ยังขาดการวางแผนเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน

จากการทำงานของการศึกษาได้การจัดทำ “แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ที่จำเป็นต้องอาศัยการจัดการงบประมาณร่วมกันผ่านหน่วยงานกลาง อย่างจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เป็นหน่วยรับงบประมาณที่สามารถจัดสรรงบประมาณแบบข้ามกระทรวงและกรมได้เป็นฐาน พร้อมส่งเสริมการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงาน โดยอาศัย “วิสัยทัศน์จังหวัด” และ “คณะกรรมการระดับจังหวัด” เพื่อทำหน้าที่สังเคราะห์กระบวนการและวิธีการทำงานร่วมกัน โดยอาศัยเครื่องมือ SWOT และ “ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)” ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะ “ชุดการจัดการโครงการ” ทั้งนี้การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฯ เป็นการระดมการที่ต้องประสานความต้องการจากระดับพื้นที่ (Area base) ผ่านกระบวนการจัดทำแผนความต้องการ ที่รวมความต้องการผ่านกระบวนการของ “อำเภอ” โดยจัดตั้ง “คณะทำงานระดับพื้นที่” เพื่อประมวลความต้องการของพื้นที่ออกมาเป็น “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” หรือ “วิสัยทัศน์พื้นที่” ที่อาศัยการเชื่อมโยงด้วย ทรัพยากรน้ำ, การผลิตการเกษตร และ การตลาด โดยเครื่องมือ SWOT และ “ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)” โดยส่วนสารสนเทศจะช่วยสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ และคณะทำงานทั้งสองระดับ เพื่อให้เห็นภาพฉายของระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ ให้สามารถเชื่อมโยง “ความต้องการ” และ “โครงการ” ได้อย่างบูรณาการการทำงานทั้งสองระดับตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

Abstract

Project code : RDG59A0019

Project name : Developing mechanisms to support the planning, budgeting and agriculture- water resources by linking with information technology.

Project team : Assoc. Prof. Dr. Sucharit Koontanakulvong (CU)

Prof. Dr. Attachai Jintawech (CMU)

Assoc. Prof. Pairat Trakarnsirinon (CMU)

Assoc. Prof. Dr. Pisan Santithamnon (CU)

Dr. Pongsak Suttinon (CU)

Mr. Sak Sakulthai (CU)

Mr. Chanon Rusamiprasert (CU)

Mr. Toranin Pawsanga (CU)

Project period : 1 September 2016 - 28 February 2018

The research aims to develop "Rules and Procedures to develop Provincial Development Plan" with packaged budget request scheme by taking into account the mission, authority and capacity and readiness of each agencies in the province so that the budget will not be overlapped, be more value added and most beneficial. The research conducted group meetings, promotion, workshops with the functions at the central, functions and agencies at that Province in the five pilot provinces, i.e., Lamphun, Chainat, Nakhon Phanom, Rayong and Phatthalung Provinces as models for strategic planning of provincial development plan, developing criteria and methods of budgeting fitted to the economic and social structure especially to develop water and agricultural resources utilization by linking Information to support Provincial Budget Planning for Water Resources and Agriculture".

The focus of the research is on the linking of budget request system at provincial level that can be integrated with functions in the central government. The

study urged to establish a working group on water resources and agriculture to develop plan or master plan on water resources and agriculture at provincial level while the research team supported the data and knowledge and linking existing information to support planning works. The series of development projects from the development plan or master plan were executed experimentally to explore procedures and mechanisms of work till the budget request and evaluation process to be used as a model for future works as a case study.

In the study, the "Provincial Integrated Water Resources Development Plan" linking works among agencies was developed based on joint "Provincial Vision" and done by "Provincial Committee" . The procedure and joint working methods were synthesized by applying the tool "Value Chain" to link development project set from the provincial development plan. It is necessary to coordinate the requirements from the area level through the requirement gathering and planning process. This included the needs at the "Amphor" level through the setup of a "Area Working Group" to process and gather the needs from the area called "Area level requirements" or "space vision" that linked water resources, agricultural production and marketing developments by using "SWOT" and "Value Chain" tools. At this stage, there is a need of information set to support the working of the Board and working group at both levels that respond to the development projection of the provincial level and area and link the "development needs" into "development project" objectives of both two levels (area and provincial).

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาของโครงการ “การพัฒนากลไกและกระบวนการเพื่อสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรโดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง” สามารถดำเนินการมาได้ด้วยความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ ได้แก่ สำนักงานงบประมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ได้ให้สัมภาระและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการศึกษาโครงการ รวมถึง 5 มหาวิทยาลัยเครือข่ายที่ให้ความร่วมมืออย่างดีในการศึกษาโครงการ

การศึกษาครั้งนี้ ยังได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีตั้งแต่เริ่มต้นโครงการฯ จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) หน่วยบูรณาการวิจัยและความร่วมมือเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่ (ABC) ที่ให้ข้อเสนอแนะและคำปรึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัย

ทางคณะผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณหน่วยงานราชการ และมหาวิทยาลัยเครือข่าย ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมาโดยตลอด และขอขอบคุณ หน่วยปฏิบัติการวิจัยระบบการจัดการแหล่งน้ำ ภาควิชาวิศวกรรมแหล่งน้ำ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ และอุปกรณ์ประกอบการวิจัย สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยสำหรับเงินสนับสนุนการวิจัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2561

รายงานฉบับนี้ประกอบไปด้วยเนื้อหาเอกสารรวม 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : รายงานหลัก

ส่วนที่ 2 : คู่มือโครงการ “การพัฒนาโครงการเพื่อวางแผนจัดทำงบประมาณด้าน
ทรัพยากรน้ำและเกษตร โดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”

ส่วนที่ 3 : คู่มือพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

ส่วนที่ 4 : ภาคผนวก

สารบัญ

หน้า

รายชื่อคณะวิจัยและผู้เกี่ยวข้อง

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทคัดย่อ

สารบัญ

สารบัญรูป

สารบัญตาราง

ส่วนที่ 1 : รายงานหลัก

บทที่ 1 บทนำ

1.1	ข้อวิเคราะห์ประเด็นของพื้นที่	1-1
1.2	แนวคิดและเป้าหมาย	1-2
1.3	วัตถุประสงค์	1-6
1.4	ขอบเขตโครงการ	1-6
1.5	ระเบียบวิธีวิจัย และขั้นตอนการดำเนินงาน	1-6
1.6	แผนงานตลอดโครงการ	1-11

บทที่ 2 ข้อมูลที่ต้องใช้ในกระบวนการจัดทำแผนระดับจังหวัด

2.1	รวบรวมข้อมูลจากส่วนกลาง และพื้นที่	2-1
2.2	ข้อมูลที่ควรมี	2-5

บทที่ 3 วิวัฒนาการของกฎหมาย ระเบียบ และกลไกที่มีอยู่ปัจจุบัน ในการบูรณาการระดับจังหวัด

3.1	กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (พ.ศ. 2546-2547)	3-1
3.2	กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (พ.ศ. 2548 ขึ้นไป)	3-9

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 เปรียบเทียบข้อกฎหมายเดิม (พ.ศ. 2546-2547) และข้อกฎหมายใหม่ (พ.ศ. 2548 ขึ้นไป)	3-19
3.4 องค์การระดับชาติ	3-23
3.5 องค์การระดับจังหวัดเชื่อมโยงประเทศ	3-35
3.6 โครงสร้างหน่วยงานระดับกระทรวง - กรม ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร	3-53
3.7 แผนพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการจังหวัด	3-74
3.8 กระบวนการส่วนกลาง และจังหวัด	3-84
3.9 กลไก และกระบวนการบูรณาการปัจจุบัน	3-86
3.10 กลไก และกระบวนการบูรณาการปี พ.ศ. 2560	3-87
บทที่ 4 วิวัฒนาการระบบงบประมาณ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในการบูรณาการระดับจังหวัด	
4.1 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่าย (เดิม)	4-1
4.2 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่าย (ใหม่)	4-13
4.3 งบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	4-20
4.4 การพัฒนาเครื่องมือการบูรณาการระดับจังหวัด	4-23
บทที่ 5 กิจกรรมของโครงการ	
5.1 การทำงานส่วนกลางกับเครือข่ายมหาวิทยาลัย	5-1
5.2 การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน จากงานวิจัยจังหวัดนาร่อง 5 จังหวัด	5-4
บทที่ 6 บทเรียนที่ได้จากงานวิจัย และโครงการตัวอย่างที่ดำเนินการ	
6.1 ทำความเข้าใจ และรวบรวมความต้องการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงสารสนเทศฯ	6-2
6.2 พัฒนารูปแบบสารสนเทศฯ	6-5
6.3 การส่งเสริมที่ควรมี	6-6
6.4 หลักเกณฑ์ และวิธีการที่พึงมี	6-8

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 7 บทสรุป	
7.1 การใช้ข้อมูล	7-1
7.2 วิวัฒนาการของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	7-1
7.3 วิวัฒนาการของระบบงบประมาณ	7-2
7.4 ผลที่ได้รับ	7-2
7.5 ปัญหา และอุปสรรคที่พบ	7-3
7.6 ข้อเสนอโครงการวิจัย	7-4
บทที่ 8 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน	
8.1 รัฐบาล	8-1
8.2 หน่วยงานส่วนกลาง	8-4
8.3 หน่วยงานระดับภูมิภาค จังหวัด และพื้นที่	8-6
เอกสารอ้างอิง	
ส่วนที่ 2 : คู่มือโครงการ “การพัฒนาโครงการเพื่อวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและ	
เกษตร โดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”	
ส่วนที่ 3 : คู่มือพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร	
ส่วนที่ 4 : ภาคผนวก	
ก งบประมาณ	
ก-1 แนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562	ก-1
ก-2 ยุทธศาสตร์การพัฒนารายภาค	ก-2
ข ยุทธศาสตร์ประเทศ	
ข-1 การประชุมรับฟังความคิดเห็น ร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น	ข-1
ข-2 การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน	ข-2

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข-3 ทิศทางการพัฒนาภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)	ข-3
ค กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	
ค-1 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547	ค-1
ค-2 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560	ค-2
ค-3 โครงสร้าง คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)	ค-3
ค-4 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559	ค-4
ค-5 การเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562	ค-5
ค-6 การบริหารราชการแบบกลุ่มจังหวัด	ค-6
ค-7 ข้อเสนอ การประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ (one plan)	ค-7

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า	
1-1	แนวคิดโครงสร้างการทำงาน	1-7
1-2	ผังการจัดทำแผนพัฒนาฯ และค่าของงบประมาณ พร้อมช่วงเวลา	1-8
1-3	แนวคิดการเชื่อมโยงข้อมูลสนับสนุนการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร	1-9
1-4	แนวคิดเชื่อมโยงทรัพยากร กับ พื้นที่	1-10
2-1	หน้าจอรระบบฐานข้อมูล Agri-Map	2-2
2-2	หน้าจอรระบบฐานข้อมูล GISagro	2-3
2-3	หน้าจอรระบบฐานข้อมูล ระบบภูมิสารสนเทศสถิติ	2-4
2-4	กลไก กระบวนการ กิจกรรม และข้อมูลสนับสนุน	2-7
3-1	ความเชื่อมโยงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ ตั้งแต่ปี 2546 - 2560	3-22
3-2	การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	3-41
3-3	ขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด	3-43
3-4	องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด	3-44
3-5	ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	3-81
3-6	แนวทางและขั้นตอนการจัดทำโครงการของกลุ่มจังหวัด ประจำปี 2560	3-83
3-7	แนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปี พ.ศ. 2560	3-84
3-8	ปฏิทินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2560	3-86
3-9	กลไก กระบวนการ แผนงานสู่งบประมาณระดับจังหวัด	3-87
3-10	กลไก ขั้นตอน กระบวนการพัฒนาแผนระดับพื้นที่ และแผนระดับนโยบาย	3-88
3-11	กระบวนการประสานแผนของ One Plan	3-89
4-1	องค์ประกอบของเงินแผ่นดิน	4-17
4-2	การจัดสรรงบประมาณจำแนกตามแนวทางการดำเนินงาน พ.ศ. 2560	4-22
4-3	การจัดสรรงบประมาณจำแนกตามงบรายจ่าย พ.ศ. 2560	4-23

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
4-4	การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์-วิสัยทัศน์แต่ละระดับ (ประเทศ-จังหวัด-พื้นที่) แบบบูรณาการ	4-24
4-5	การเชื่อมโยงกิจกรรม ด้านทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการตลาด	4-25
4-6	กลไกเชื่อมโยงในลักษณะ Value Chain	4-25
4-7	แนวคิดการเชื่อมโยง ชุดความต้องการ และชุดโครงการ หลังผ่านการทำ Value Chain	4-27
5-1	ช่องว่างของการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่และการขอรับการจัดสรรงบประมาณในปัจจุบัน	5-5
5-2	ระบบสารสนเทศด้านน้ำจังหวัดพัทลุง	5-13
5-3	ระบบแผนตามยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี แบบเดิม และแบบบูรณาการ	5-14
6-1	ขั้นตอนการคัดเลือกพื้นที่เพื่อพัฒนาโครงการนำร่อง สู่แผนพัฒนาจังหวัด	6-4
6-2	กระบวนการเชื่อมโยงกิจกรรมความต้องการจากล่าง (ราษฎร) ขึ้นบน (จังหวัด)	6-4
6-3	ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ จังหวัดพัทลุง	6-6
8-1	แนวคิดการบูรณาการจังหวัด-ประเทศ	8-6

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1-1	ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2556 ด้านประชากร รายได้ต่อหัวประชากรรายจังหวัด รายได้จากภาคเกษตร รายได้จากนอกภาคเกษตร และรายได้จากภาคอุตสาหกรรม	1-3
1-2	ข้อมูลพื้นฐานการใช้ที่ดินทางเกษตร	1-4
1-3	การจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. 2559 รายจังหวัด (บาท)	1-5
1-4	แผนการดำเนินงานกิจกรรมการวิจัยตลอดโครงการ	1-11
3-1	ข้อเปรียบเทียบกฎหมาย และระเบียบช่วง พ.ศ. 2546-2547 (เดิม) และช่วงหลัง พ.ศ. 2548-2551 (ปัจจุบัน)	3-19
3-2	เปรียบเทียบกฎหมาย และระเบียบช่วง พ.ศ. 2551 (ปัจจุบัน) และช่วงหลัง พ.ศ. 2560 (ใหม่)	3-21
3-3	แนวคิดการบูรณาการของหน่วยงานในส่วนกลาง	3-34
4-1	เปรียบเทียบ ความแตกต่างของกฎหมายงบประมาณ	4-19
5-1	กิจกรรมส่วนกลาง	5-2
5-2	กิจกรรมออกสนาม	5-3
5-3	จุดอ่อน/ปัญหา พร้อมแนวทางแก้ไข	5-7
5-4	สรุปจุดอ่อนจุดแข็งของแผนงานบูรณาการ 5 จังหวัดน่าน	5-19
5-5	สรุปกิจกรรมโครงการของเครือข่าย 5 จังหวัด	5-20
5-6	สรุปกิจกรรมโครงการของเครือข่าย 5 จังหวัด ตามห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)	5-22
7-1	การดำเนินงานและกิจกรรมตามแผนงานตลอดโครงการ	7-2

ส่วนที่ 1

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ข้อวิเคราะห์ประเด็นของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ประเทศ, ภูมิภาค, กลุ่มจังหวัด และจังหวัดเป็นแม่บทหลักของแผนพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในจังหวัด ซึ่งปัจจุบัน “**ขาดการเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ให้ลงไปถึงระดับพื้นที่**” ดังนั้นการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ให้ลงไปถึงแผนพัฒนาจังหวัด และสามารถลงไปถึงระดับพื้นที่เพื่อสร้างให้เกิดการบูรณาการแผนพัฒนาที่สามารถมองเห็นผลสัมฤทธิ์ ทางโครงการจำเป็นต้องอาศัยการศึกษา กฎหมาย, อำนาจหน้าที่ และรูปแบบกลไกการทำงานที่มีอยู่ แล้วเชื่อมโยงข้อต่อที่ยังขาดเพื่อให้เกิด “**แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ**”

ปัจจุบันมีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร่วมกันระหว่างหน่วยงานในจังหวัดผ่านทาง คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) แต่การเสนอของบประมาณยังต้องกลับไปที่หน่วยงานต้นสังกัดตามระบบงบประมาณเดิม ทำให้โครงการไม่สามารถเกิดได้ในคราวเดียวกันขาดความต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดทางโครงการจึง “**ส่งเสริมการจัดทำแผนงานโครงการ และเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการ**”

การเชื่อมโยงข้อมูลโยงข้อมูลที่มีอยู่ในส่วนกลาง และจังหวัดเพื่อส่งเสริม “**การเชื่อมโยงและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด**” ในการสนับสนุนการตัดสินใจโดยเฉพาะการใช้ข้อมูลในการวางแผนและ พิจารณาโครงการภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เชื่อมโยง แผนยุทธศาสตร์ ประเทศ - ภูมิภาค - กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ที่ตอบโจทย์การพัฒนาเพื่อแผนงานโครงการ และเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณในคราวเดียวกัน

งานวิจัย เพื่อให้ได้ “**หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณในคราวเดียวกัน**” โดยคำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงาน เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่ซ้ำซ้อน มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยดำเนินการอาศัยการประชุมกลุ่ม, การส่งเสริม, การประชุมเชิงปฏิบัติการ กับหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานระดับจังหวัด และหน่วยงานระดับพื้นที่ ในจังหวัดน่าน ร่อง ทั้ง 5 จังหวัด ได้แก่ ลำพูน, ชัยนาท, นครพนม, รยอง และ พัทลุง เพื่อใช้เป็นต้นแบบในการศึกษาแผนยุทธศาสตร์, การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด, หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณ, โครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร เพื่อใช้พัฒนาเป็น "การเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผน จัดทำงบประมาณระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร" ในพื้นที่จังหวัดนาร่อง 5 จังหวัด

1.2 แนวคิดและเป้าหมาย

1.2.1 แนวคิดและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ยุทธศาสตร์ประเทศ, ภูมิภาค, กลุ่มจังหวัด และจังหวัดเป็นแม่บทหลักของแผนพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในจังหวัด ซึ่งปัจจุบันยัง “ขาดการเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ให้ลงไปถึงระดับพื้นที่” โดยการเชื่อมโยงดังกล่าวจำเป็นต้องเชื่อมโยงทั้งแนวนราบและแนวตั้ง จากมิติประเทศลงสู่พื้นที่ และระหว่างพื้นที่ ทั้งนี้การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ให้ลงไปถึงแผนพัฒนาจังหวัด และสามารถลงไปถึงระดับพื้นที่ นั้นจำเป็นต้องเข้าใจถึงแนวคิดหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดยุทธศาสตร์รวมถึงกระบวนการที่จะเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ต่างๆ ให้ลงสู่พื้นที่ โดยมีกลุ่มเป้าหมายการทำงานในส่วนกลางผ่านทางผู้ทรงคุณวุฒิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และในส่วนจังหวัดผ่านทางคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และอปท.ในพื้นที่เพื่อสร้างให้เกิดการบูรณาการแผนพัฒนาที่สามารถมองเห็นผลสัมฤทธิ์ ทางโครงการจำเป็นต้องอาศัยการศึกษา กฎหมาย, อำนาจหน้าที่ และรูปแบบกลไกการทำงานที่มีอยู่ แล้วเชื่อมโยงข้อต่อที่ยังขาดเพื่อให้เกิด “แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ”

ปัจจุบันมีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร่วมกันระหว่างหน่วยงานในจังหวัดผ่านทางคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) แต่การเสนอของงบประมาณยังต้องกลับไปที่หน่วยงานต้นสังกัดตามระบบงบประมาณเดิม ที่ให้ความสำคัญที่นโยบายและภารกิจของกระทรวงหรือกรมนั้นๆ มากกว่าความเชื่อมโยงเชิงบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ทำให้โครงการไม่สามารถเกิดได้ในคราวเดียวกันขาดความต่อเนื่อง ยกตัวอย่างการเชื่อมโยงทรัพยากรน้ำที่จำเป็นต้องพัฒนาเป็นระบบตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่มีที่ตั้งอยู่ในต่างพื้นที่ปกครองและต่างหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาจังหวัดทางโครงการจึง “ส่งเสริมการจัดทำแผนงานโครงการ และเสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการ”

การเชื่อมโยงข้อมูลโยงข้อมูลที่มีอยู่ในส่วนกลาง และจังหวัดซึ่งปัจจุบันแต่ละหน่วยงานมีข้อมูลและระบบฐานข้อมูลที่เป็นต่อภาระหน้าที่ในการทำงานอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดการบูรณาการข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นรูปแบบ ดังนั้นเพื่อส่งเสริม “การเชื่อมโยงและการใช้

ประโยชน์จากข้อมูลในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด” ในการสนับสนุนการตัดสินใจทั้งในส่วน การวางยุทธศาสตร์ การพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด การบูรณาการแผนงาน โดยเฉพาะการใช้ ข้อมูลในการวางแผน และพิจารณาโครงการภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เชื่อมโยง แผนยุทธศาสตร์ ประเทศ - ภูมิภาค - กลุ่มจังหวัด และจังหวัด ที่ตอบโจทย์การพัฒนาเพื่อแผนงานโครงการ และ เสนอขอรับการจัดสรรงบประมาณในคราวเดียวกัน

งานวิจัย เพื่อให้ได้ **“หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณในคราวเดียวกัน”** โดยคำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้ง ศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงาน เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่ซ้ำซ้อน มีความคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยดำเนินการอาศัยการประชุมกลุ่ม, การส่งเสริม, การประชุมเชิง ปฏิบัติการ กับหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานระดับจังหวัด และหน่วยงานระดับพื้นที่ เพื่อใช้ เป็นต้นแบบในการศึกษาแผนยุทธศาสตร์, การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด, หลักเกณฑ์และวิธีการ ในการจัดทำงบประมาณ, โครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตร เพื่อใช้พัฒนาเป็น **"การเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนจัดทำ งบประมาณระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร"** ในพื้นที่จังหวัดน่าน ร่อง 5 จังหวัด

โครงการฯ จะดำเนินงานในพื้นที่ 5 จังหวัดน่าน ร่อง ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัด นครพนม จังหวัดชัยนาท จังหวัดระยอง และจังหวัดพัทลุง โดยมีข้อมูลพื้นฐาน, การใช้ที่ดิน และการจัดสรรงบประมาณตามตาราง 1 ถึง 3

ตารางที่ 1-1 ข้อมูลพื้นฐานปี พ.ศ. 2556 ด้านประชากร รายได้ต่อหัวประชากรรายจังหวัด รายได้จาก ภาคเกษตร รายได้จากนอกภาคเกษตร และรายได้จากภาคอุตสาหกรรม

จังหวัด	ประชากร (2556)	รายได้ (บาท/คน/ปี)	สัดส่วน (ร้อยละ)		
			เกษตร	นอกภาคเกษตร	อุตสาหกรรม
ชัยนาท	310,170	111,322	32	53	15
ลำพูน	409,490	157,929	18	52	30
นครพนม	575,760	73,074	37	58	5
ระยอง	855,800	1,058,293	2	71	28
พัทลุง	494,740	65,433	32	58	10

ตารางที่ 1-2 ข้อมูลพื้นฐานการใช้ที่ดินทางเกษตร

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ป่าไม้	ใช้ประโยชน์	ขนาดของ ฟาร์ม	จำนวน ฟาร์ม	เนื้อที่การใช้ ประโยชน์ทาง การเกษตร นาข้าว	เนื้อที่ พืชไร่	สวนไม้ผล ไม้ยืนต้น	สวนผัก	เนื้อที่ใช้ ประโยชน์ทาง การเกษตรอื่นๆ	ใช้ประโยชน์ นอก การเกษตร
ลำพูน	2,816,176	1,547,033	803,437	13.80	58,212	129,378	140,500	467,895	15,518	50,147	465,706
นครพนม	3,445,418	619,000	1,900,408	18.25	104,118	1,440,728	84,527	216,594	10,217	148,342	926,010
ชัยนาท	1,543,591	37,786	1,191,225	35.84	33,235	817,867	228,744	11,501	5,640	127,473	314,580
ระยอง	2,220,000	196,527	1,869,625	53.33	35,057	30,484	256,978	1,435,383	2,390	144,390	153,848
พัทลุง	2,140,296	390,575	1,131,487	14.74	76,781	178,254	0	847,124	11,140	94,968	618,234

ตารางที่ 1-3 การจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. 2559 รายจังหวัด (บาท) สามารถแบ่งได้ดังนี้

จังหวัด	งบประมาณรวม	จัดสรรให้กระทรวง เกษตรและสหกรณ์	ด้านน้ำ ¹	ประชากร	งบประมาณรวม	งบประมาณ กษ
					จัดสรร	จัดสรร
	บาท			คน	บาท/หัว	
ลำพูน	3,788,132,098	381,266,150	n/a	409,490	9,251	931
นครพนม	7,623,522,645	790,601,740	n/a	575,760	13,241	1,373
ชัยนาท	4,507,367,471	1,024,447,400	n/a	310,170	14,532	3,303
ระยอง	5,102,737,507	565,876,700	n/a	855,800	5,963	661
พัทลุง	4,662,522,630	639,887,580	n/a	494,740	9,424	1,293

แหล่งข้อมูล: http://www.bb.go.th/bb/07/province_bud59/index.htm/1 ไม่สามารถสังเคราะห์และประมวลได้
เนื่องจากมีงบประมาณกระจายในหลายหน่วยงานรวมทั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

การจัดสรรงบประมาณปี พ.ศ. 2559 รายจังหวัด จัดสรรให้กระทรวง กรม กอง และ
หน่วยงานในสังกัดที่ปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค มีหน้าที่โดยตรงด้านงานวิจัย การสื่อสารในพื้นที่
เป้าหมาย อย่างไรก็ตามการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐรายกระทรวงดังกล่าว ขาดการเชิญ
ภาคเอกชนและผู้ประกอบการในจังหวัดเข้าร่วมกระบวนการทำงานงบประมาณประจำปี ขาด
กระบวนการมีส่วนร่วมในการกำหนดและเข้าใจปัญหา รวมทั้งเป้าหมายของการของงบประมาณ
ประจำปี นอกจากนี้แต่ละแผนงาน/โครงการขาดการกำหนดตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุน
หรือเกี่ยวข้องกับรายได้ของครัวเรือน (Gross Household Product: GHP) รายได้ของหมู่บ้าน
(Gross Village Product: GVP) รายได้ของตำบล (Gross Tambon Product: GTP) รายได้ของ
อำเภอ (Gross Amphoe Product: GAP) รายได้ของจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP)
และรวมเป็นรายได้ของประเทศ (Gross National Product: GNP) ตามลำดับ ที่สำคัญขาด
หน่วยงาน ขาดผู้รับผิดชอบ และขาดการเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนจัดทำ
งบประมาณบูรณาการข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรในระดับจังหวัดที่มีการนำเข้า จัดเก็บ
ประมวลผลข้อมูลเทียบแผนและผลปฏิบัติงานรายเดือน และขาดการนำเสนอข้อมูลในการประชุม
ประจำเดือนในระดับจังหวัดซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน โครงการนี้จะสร้างผลงานวิจัย
พัฒนาและนำใช้นวัตกรรมใหม่ ได้แก่ การเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนจัดทำ
งบประมาณระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร (สผ น-กษ) บนฐานข้อมูลแบบมีส่วนร่วม
พัฒนายั่งยืน เท่าเทียมและสมดุล

1.2.2 เป้าหมายและรูปธรรมของสิ่งที่ต้องการขับเคลื่อนให้เห็นผลเมื่อสิ้นสุดสัญญา

- (1) กระบวนการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆในมุมมองของส่วนกลาง พร้อมส่งเสริมให้จังหวัดนำร่อง 5 จังหวัดพัฒนาเป็นรูปแบบของพื้นที่
- (2) หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ ตามแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร พร้อมส่งเสริมให้จังหวัดนำร่อง 5 จังหวัดพัฒนาเป็นรูปแบบของพื้นที่
- (3) การเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและคณะกรรมการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร พร้อมส่งเสริมให้จังหวัดนำร่อง 5 จังหวัดพัฒนาเป็นรูปแบบของพื้นที่

1.3 วัตถุประสงค์

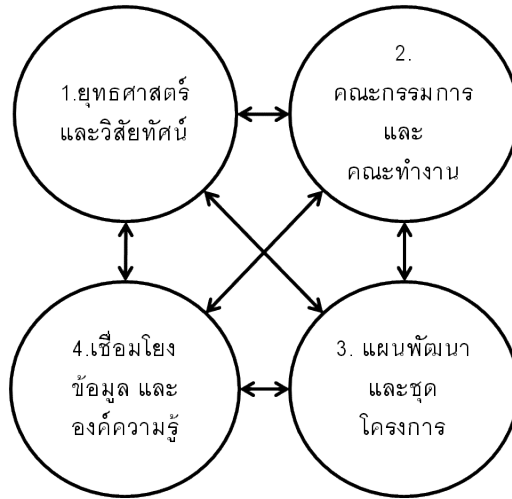
- (1) ส่งเสริมการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ในระดับพื้นที่
- (2) พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ ตามแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร
- (3) พัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและคณะกรรมการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

1.4 ขอบเขตโครงการ

โครงการศึกษาการทำงานในส่วนกลาง กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการทำงานใน 5 จังหวัดนำร่อง ได้แก่ จังหวัด ลำพูน, ชัยนาท, นครพนม, ระยอง และพัทลุง

1.5 ระเบียบวิธีวิจัย และขั้นตอนการดำเนินงาน

แนวทางการทำงานมุ่งเน้นการถอดบทเรียนจากการทำงานของหน่วยราชการในส่วนกลาง พร้อมผลักดันให้ตั้งคณะทำงานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยอาศัยคณะทำงานในการพัฒนาแผนพัฒนาหรือแผนแม่บทด้านทรัพยากรน้ำระดับจังหวัด ซึ่งทางทีมวิจัยจะสนับสนุนข้อมูล และความรู้รวมถึงพัฒนาการเชื่อมโยงสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานดังกล่าว พร้อมกันนี้ภายใต้งานวิจัยจะร่วมพัฒนาชุดโครงการจากแผนพัฒนาหรือแผนแม่บทที่เกิดขึ้นเป็นชุดโครงการตัวอย่างเพื่อศึกษาขั้นตอนและกลไกการทำงานจนถึงขั้นตอนการของงบประมาณและการประเมินผลเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการถ่ายทอดองค์ความรู้

รูปที่ 1-1 แนวคิดโครงสร้างการทำงาน

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

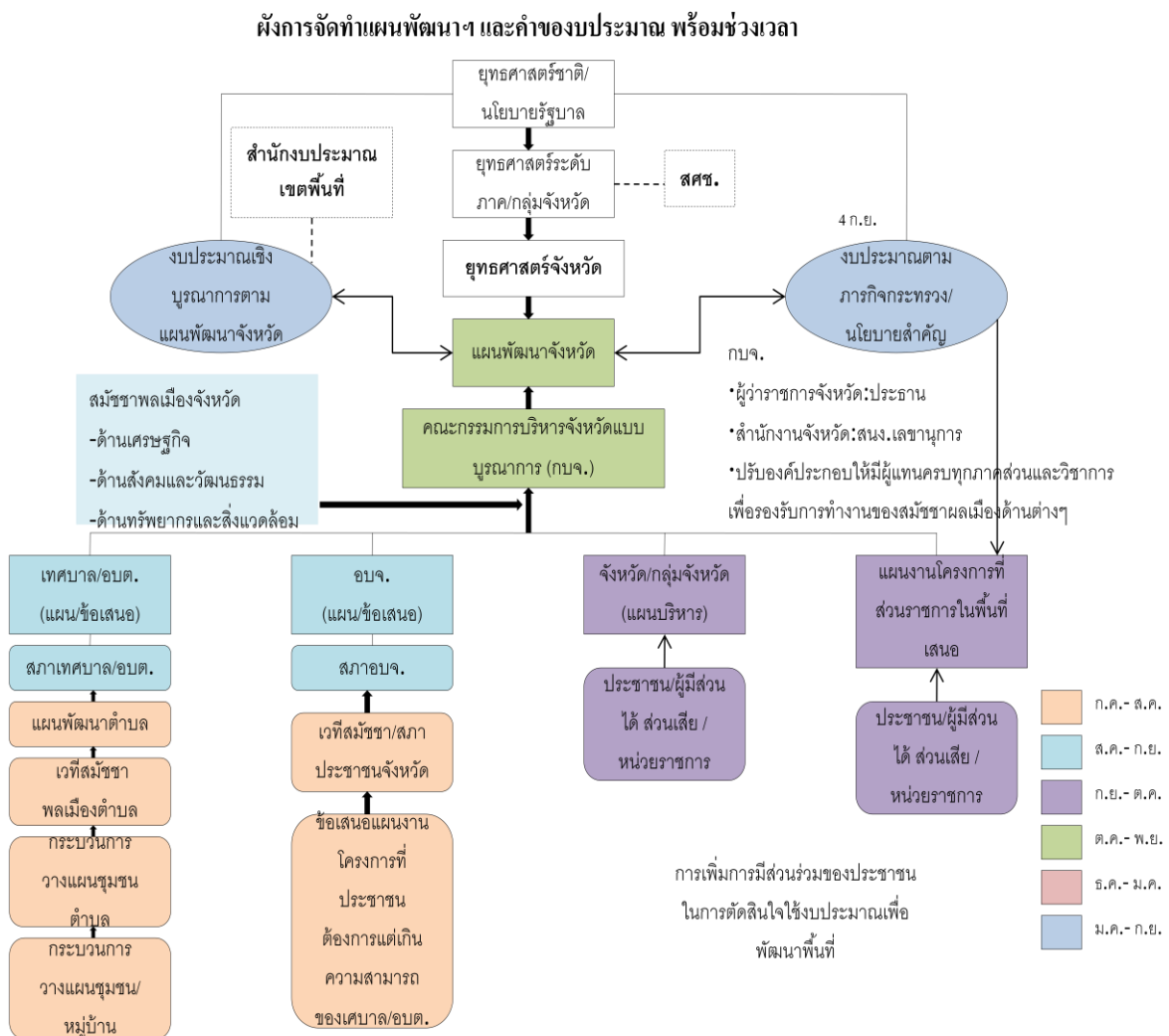
1.5.1 จัดประชุมและทำงานร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิหน่วยงานส่วนกลางพร้อมจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อนำเสนองานวิจัยและขอคำปรึกษาในการทำงาน ด้านการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับ แผนพัฒนาจังหวัด และการจัดทำโครงการเพื่อรองรับงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน

- ร่วมหารือกับหน่วยงานส่วนกลางระดับกระทรวง-กรม (กระทรวงมหาดไทย-กรมการปกครอง, กระทรวงเกษตร-กรมส่งเสริมการเกษตร/กรมข้าว/กรมชลประทาน, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม-กรมทรัพยากรน้ำ/กรมทรัพยากรน้ำบาดาล พร้อมตั้งผู้ประสานงานคณะทำงานรายการ พร้อมหน่วยงานจังหวัด และเครือข่ายมหาวิทยาลัย จำนวน 8 ครั้ง (ปีที่ 1 จำนวน 4 ครั้ง ปีที่ 2 และ 3 จำนวนปีละ 2 ครั้ง) เพื่อสร้างต้นแบบการทำงานแผนพัฒนาระดับจังหวัดและเนื้อหาหลักสูตร เตรียมความพร้อมการทำงานรายจังหวัด
- จัดประชุมหารือร่วมกับหน่วยงานส่วนกลางและพื้นที่ ร่วมกับมหาวิทยาลัยเครือข่ายโดยนำต้นแบบการทำงานยุทธศาสตร์, แผนพัฒนาระดับจังหวัด และการจัดทำงานงบประมาณ โดยมีเนื้อหาเพื่อเตรียมความพร้อมการทำงานรายจังหวัดกับระดับพื้นที่ และพัฒนาต้นแบบแผนพัฒนาระดับจังหวัดในมุมมองของพื้นที่ จำนวน 3 ครั้ง (ปีละ 1 ครั้ง)

1.5.2 จัดประชุมและทำงานร่วมกับคณะทำงานส่วนกลางเพื่อรวบรวมความต้องการ และ ปัญหาอุปสรรคในการทำงาน ยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ, แผนพัฒนาจังหวัด รวมทั้งหลักเกณฑ์และ

วิธีการจัดทำงบประมาณบูรณาการ พร้อมถ่ายถอดสิ่งที่ได้ให้เครือข่ายและคณะทำงานจังหวัด สารสนเทศ เป็นการประชุมใหญ่ 3 ครั้ง (ปีละ 1 ครั้ง)

- ถ่ายทอดผลการประชุมหรือรูปแบบการทำงานในส่วนกลางให้เครือข่ายและหน่วยงาน จังหวัด
- ติดตามผลการทำงานของเครือข่ายและคณะทำงานของจังหวัด
- จัดการประชุมและสรุปผลการทำงานในการประชุมใหญ่

รูปที่ 1-2 ผังการจัดทำแผนพัฒนาฯ และคำของบประมาณ พร้อมช่วงเวลา

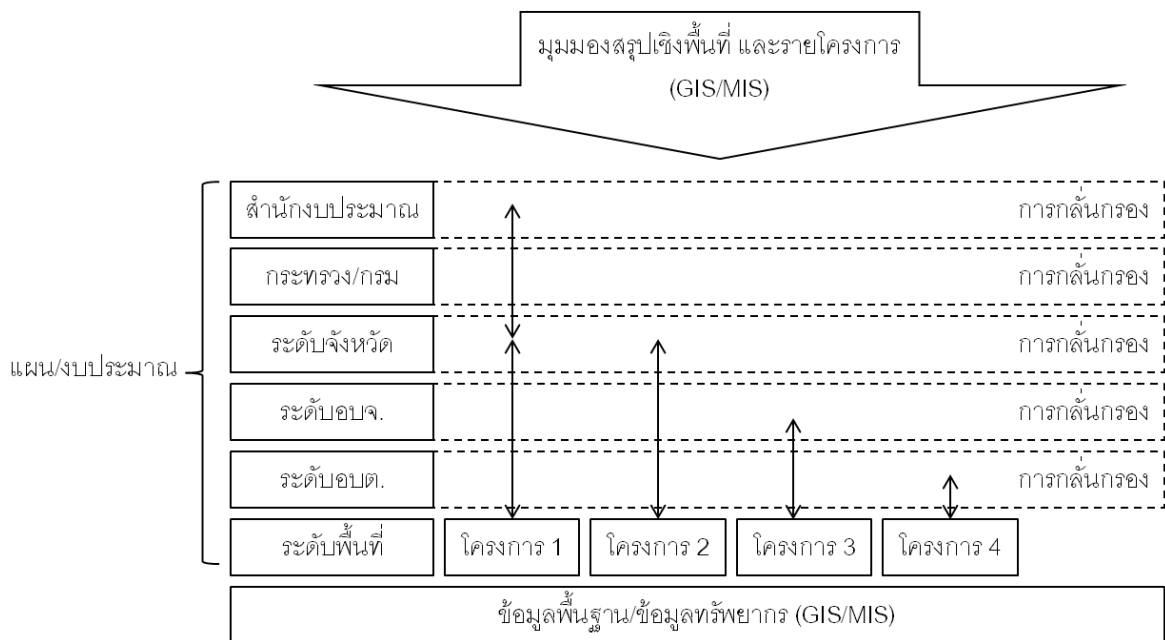
1.5.3 รวบรวมข้อมูลส่วนกลางที่จำเป็นในการพัฒนาโครงสร้างข้อมูล และการเชื่อมโยง เพื่อสนับสนุนการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ในส่วนกลางเพื่อนำเสนอโครงสร้างทรัพยากรน้ำและเกษตรระดับพื้นที่, สภาพการจัดสรร และโครงการพัฒนาฯ ในจังหวัด

- ทารื้อกับคณะทำงานเครือข่าย เพื่อพัฒนารูปแบบสารสนเทศ
- ทารื้อเพื่อพัฒนารูปแบบสารสนเทศกับคณะกรรมการและคณะทำงาน จำนวน 2 ครั้ง
- นำเสนอตัวอย่างการเชื่อมโยงสารสนเทศฯ จำนวน 2 ครั้ง

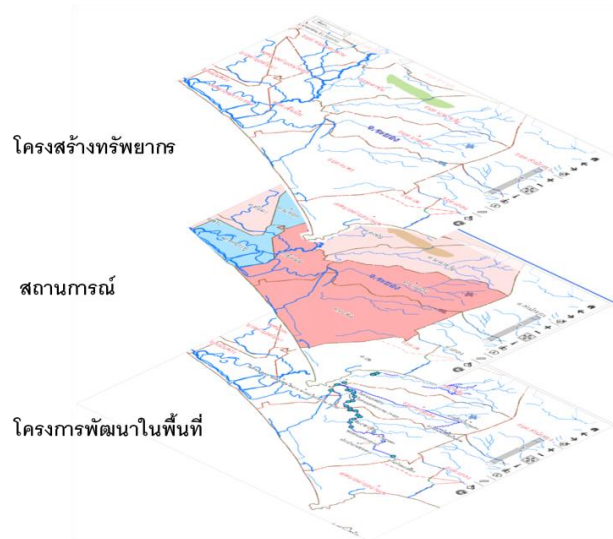
โครงสร้างข้อมูล

โครงการ	การจัดกลุ่มโครงการ	ความต้องการพื้นที่	
<ul style="list-style-type: none"> ชื่อโครงการ ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาดโครงการ ประเภทโครงการ ปริมาณน้ำที่ได้ พื้นที่รับประโยชน์ หน่วยงานรับผิดชอบ แหล่งที่มาของงบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเภทโครงการ เกณฑ์การจัดกลุ่ม ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาดโครงการ ปริมาณน้ำที่ได้ พื้นที่รับประโยชน์ หน่วยงานรับผิดชอบ 	<ul style="list-style-type: none"> ชื่อความต้องการ ตำแหน่งที่ตั้ง ขนาดความต้องการ ประเภทความต้องการ ปริมาณน้ำที่ได้ 	<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> ยุทธศาสตร์ ชื่อยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ พื้นที่รับประโยชน์ หน่วยงานรับผิดชอบ แหล่งที่มาของงบประมาณ </div>
ข้อมูลด้าน GIS	ข้อมูลด้านทรัพยากร	ข้อมูลด้านสังคม	ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ
<ul style="list-style-type: none"> ขอบเขตปกครอง พื้นที่ชลประทาน พื้นที่การประปา ที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม การใช้ที่ดิน พื้นที่รับประโยชน์ หน่วยงานรับผิดชอบ แหล่งที่มาของงบประมาณ 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลสถานีน้ำฝน ข้อมูลความชื้น/การระเหย ข้อมูลสถานีน้ำท่า ข้อมูลอ่างเก็บน้ำขนาดกลาง ข้อมูลอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ประปาครหลวง/ภูมิภาค/สัมปทาน/หมู่บ้าน ป่าไม้ เส้นลำนน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประชากร ช่วงอายุ ลักษณะครอบครัว สุขภาพ ศาสนา วัฒนธรรม เชื้อชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> อาชีพ ตลาด รายได้ แรงงาน นักท่องเที่ยว เงินลงทุน ผลผลิต ราคาผลผลิต GPP
			<div style="border: 1px solid green; padding: 5px;"> งบประมาณ ชื่องบประมาณ วัตถุประสงค์ ขอบเขตการใช้ หน่วยงานรับผิดชอบ แหล่งที่มาของงบประมาณ </div>
			<div style="border: 1px solid red; padding: 5px;"> หน่วยงาน ชื่อหน่วยงาน พื้นที่รับผิดชอบ แหล่งที่มาของงบประมาณ </div>

รูปแสดง โครงสร้างข้อมูลในโครงการ

รูปที่ 1-3 แนวคิดการเชื่อมโยงข้อมูลสนับสนุนการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

รูปที่ 1-4 แนวคิดเชื่อมโยงทรัพยากร กับ พื้นที่

1.5.4 ถอดบทเรียนที่ได้เป็นคู่มือในการพัฒนาการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับ แผนพัฒนาจังหวัด และการจัดทำงบประมาณบูรณาการระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อ เกษตร ในส่วนกลาง

1.6 แผนงานตลอดโครงการ

ระดับความก้าวหน้าของโครงการอยู่ที่ 100% จากแผนงานทั้งหมด 18 เดือน

ตารางที่ 1-4 การดำเนินงานและกิจกรรมตามแผนงานตลอดโครงการ

ลำดับ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	6 เดือนที่ 1 (ก.ย.59 - ก.พ.60)						6 เดือนที่ 2 (มี.ค.60 - ส.ค.60)						6 เดือนที่ 3 (ก.ย.60 - ก.พ.61)					
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	ส่งเสริมการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ในระดับพื้นที่	<p>1.1 ทารือกับผู้ทรงคุณวุฒิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแนวทางในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร</p> <p>1.2 ส่งเสริมแนวทางแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร ผ่านทางคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.)</p> <p>1.2.1 นำแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัดมาส่งเสริมในจังหวัดนำร่อง 5 จังหวัด เพื่อศึกษาความเป็นไปได้</p> <p>1.2.2 แต่งตั้งคณะทำงานเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร</p>																		

ลำดับ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	6 เดือนที่ 1 (ก.ย.59 - ก.พ.60)						6 เดือนที่ 2 (มี.ค.60 - ส.ค.60)						6 เดือนที่ 3 (ก.ย.60 - ก.พ.61)					
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
		1.2.3 จัดตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาชุดโครงการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ							■	■	■	■	■	■						
2	พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการตามแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร	<p>2.1 ศึกษาทบทวนกฎหมายเดิม และกฎหมายใหม่ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ และแผนพัฒนาจังหวัดในส่วนกลาง</p> <p>2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตรในปัจจุบัน และพรบ.ใหม่</p> <p>2.3หารือกับผู้ทรงคุณวุฒิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่าย</p> <p>2.4 ศึกษากรณีใกล้เคียงที่เกิดจากการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อศึกษาข้อดี-ข้อเสียของการจัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบปัจจุบัน</p> <p>2.5 ส่งเสริมการทำงานของคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) ใน 5 จังหวัดนาร่อง</p>	■	■	■	■	■	■												

ลำดับ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	6 เดือนที่ 1 (ก.ย.59 - ก.พ.60)						6 เดือนที่ 2 (มี.ค.60 - ส.ค.60)						6 เดือนที่ 3 (ก.ย.60 - ก.พ.61)					
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
		<p>เพื่อพัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ</p> <p>2.5.1 ทารื้อกับคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) ถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ</p>																		
3	<p>พัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร</p>	<p>3.1 รวบรวมโครงสร้างข้อมูล</p> <p>3.1.1 รวบรวมข้อมูลจากส่วนกลาง และพื้นที่</p> <p>3.2 ถอดความรู้การทำงานของคณะกรรมการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการ กบจ. และการทำงานคณะทำงานฯ</p> <p>3.3 ถอดความรู้การเชื่อมโยงสารสนเทศฯ</p>																		

หมายเหตุ: หมายถึง ระยะเวลาการดำเนินงานในกิจกรรมต่างๆ ตามแผนที่กำหนดไว้

 หมายถึง ระยะเวลาการดำเนินงานในกิจกรรมนั้นๆ ตามจริง

บทที่ 2

ข้อมูลที่ต้องใช้ในกระบวนการจัดทำแผนระดับจังหวัด

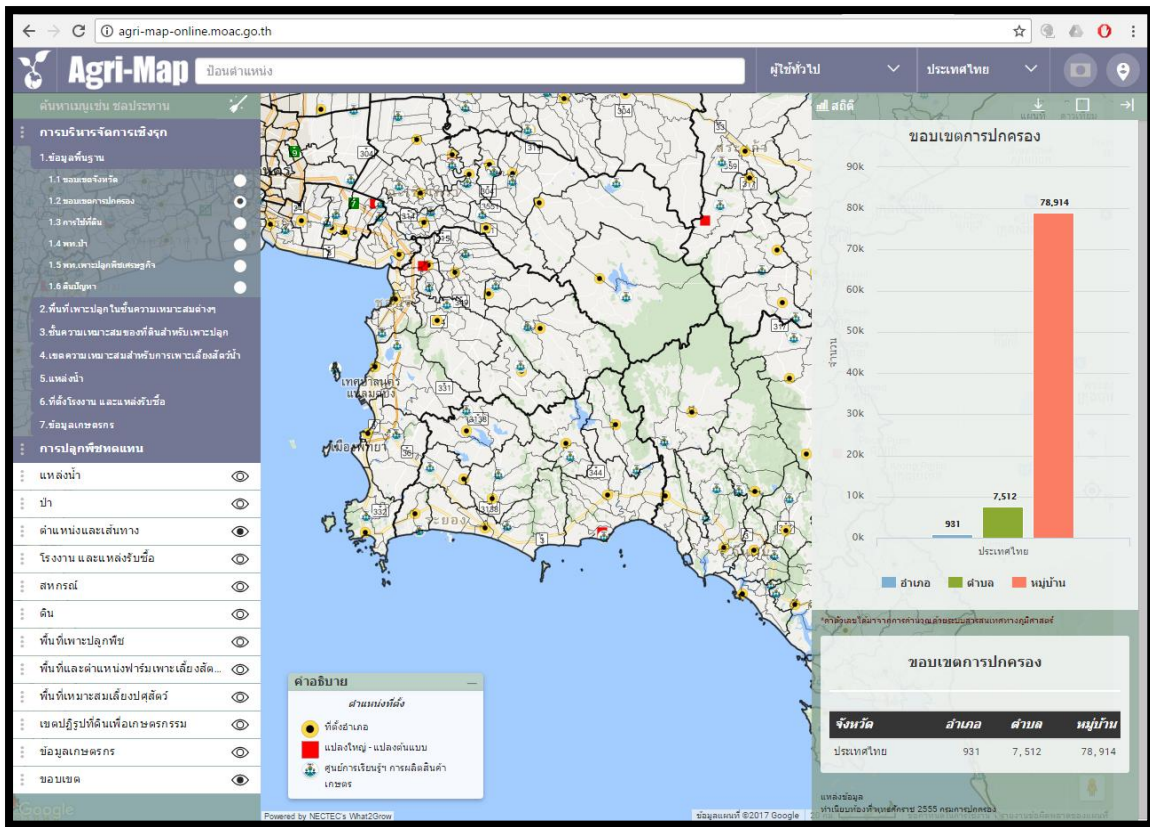
การใช้ข้อมูลเป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจ และการวางแผนระดับจังหวัด โดยอาศัยข้อมูลสถิติและภูมิศาสตร์ในอดีต มาใช้ในการคาดการณ์หรือพยากรณ์ผลกระทบที่จะเกิดจากการบริหารจัดการและแผนระดับจังหวัด ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีองค์ประกอบเพียงพอจึงควรใช้แหล่งข้อมูลที่มีอยู่ทั้งจากส่วนกลาง จากหน่วยงานระดับจังหวัด และข้อมูลระดับพื้นที่ ร่วมกับการศึกษาผลกระทบที่เกี่ยวข้องกันแบบลูกโซ่ ซึ่งเครื่องมือหนึ่งที่น่าจะใช้กันคือ SWOT ที่แสดงให้เห็นที่แสดงให้เห็นปัจจัยที่เป็นสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกจังหวัด และ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของแต่ละกิจกรรม ทั้งด้านทรัพยากร (ธรรมชาติ, งบประมาณ, เครื่องมือรัฐ), ด้านผลผลิต (การผลิต, โครงการ) และ ด้านการตลาด (รายได้, การค้าขาย, เศรษฐกิจ)

เพื่อให้ทราบและเข้าใจความสัมพันธ์ดังกล่าวการใช้ข้อมูลเป็นแนวทางที่จะสร้างให้เห็นความเชื่อมโยงที่เป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากแต่ละกิจกรรม เช่น การที่พัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่ที่มีศักยภาพ ช่วยให้เกษตรกรมีทางเลือกการเกษตรเพิ่มขึ้นในการผลิตผลผลิตที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจ ที่เป็นที่ต้องการของตลาดนำรายได้คือสู่ประชาชนและพื้นที่ ทำให้เกิดความเจริญทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ และสร้างต้นแบบในการนำทิศทางในการพัฒนาพื้นที่ เป็นต้น

2.1 รวบรวมข้อมูลจากส่วนกลาง และพื้นที่

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลออนไลน์ขึ้นเพื่อให้บุคคลทั่วไปและหน่วยงานได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ที่มีความทันสมัยและมีหน่วยงานเจ้าภาพหลักรับผิดชอบ โดยขอยกตัวอย่างดังนี้

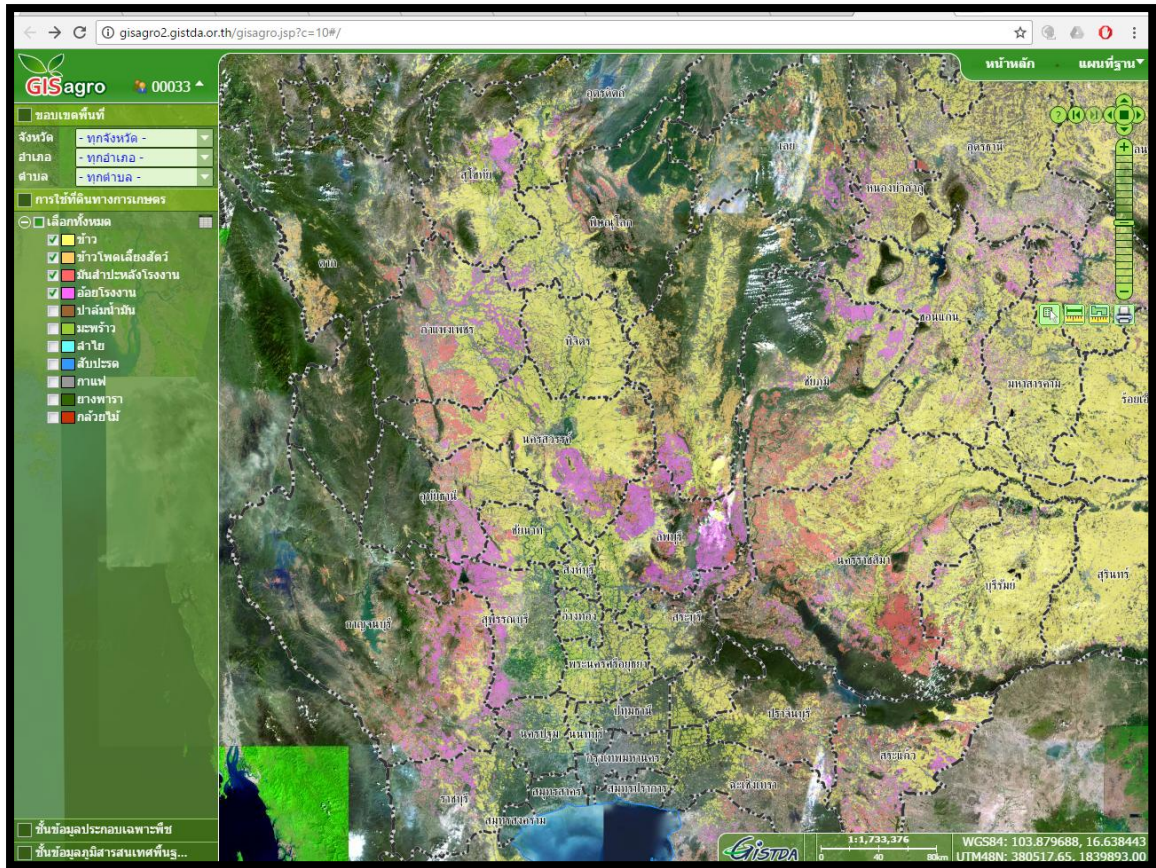
- 1) Agri-Map ซึ่งเป็นแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก โดยบูรณาการข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือบริหารจัดการการเกษตรไทยอย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ มีการปรับข้อมูลให้ทันสมัย และพัฒนาเพิ่มความสะดวกการใช้งาน ให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลโดยง่าย พร้อมทั้งสามารถติดตามข้อมูลความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง

ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/>

รูปที่ 2-1 หน้าจอระบบฐานข้อมูล Agri-Map

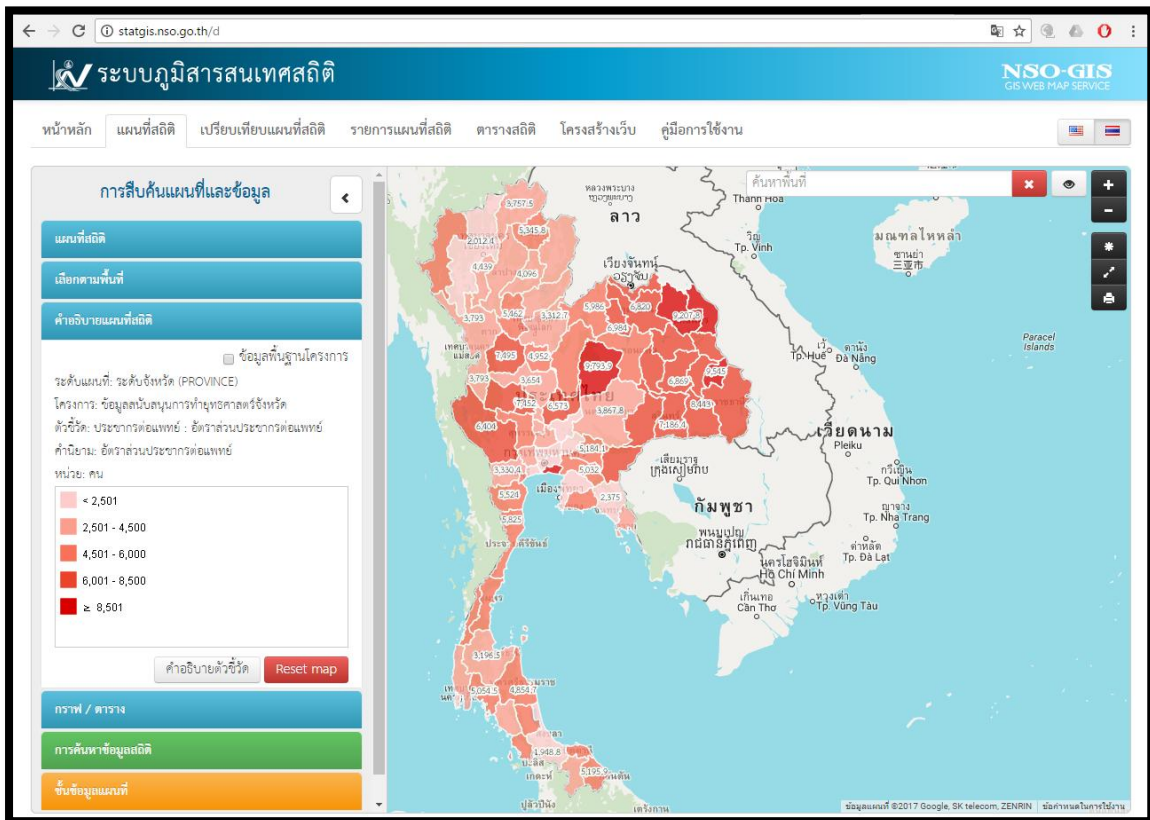
2) GISagro ของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) เป็นระบบที่พัฒนาภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเกษตรด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ข้อมูลดาวเทียมและข้อมูลภูมิสารสนเทศในการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรายแปลง การลงทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูก การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้บริการเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

ที่มา: <http://gisagro2.gistda.or.th/gisagro.jsp?c=10#/>

รูปที่ 2-2 หน้าจอระบบฐานข้อมูล GISAgro

- 3) ข้อมูลสถิติออนไลน์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำระบบภูมิสารสนเทศสถิติ (SGIS : Statistical Geographic Information System) ขึ้น เพื่อนำเสนอข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่ (Spatial Statistics) ในลักษณะของแผนที่ (Thematic Maps) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS : Geographic Information System) ซึ่งจะแสดงให้เห็นภาพการกระจายตัว การกระจุกตัวของสารสนเทศสถิติที่สนใจ และการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาต่างๆ ในเชิงพื้นที่ ได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย มากกว่าการพิจารณาจากตารางสถิติ จึงใช้ประโยชน์ช่วยในการวางแผน กำหนดนโยบาย การติดตามประเมินผลโครงการ การจัดสรรงบประมาณ ในระดับท้องถิ่น ตลอดจน การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ผู้ใช้งานระบบสามารถสืบค้นว่ามีสารสนเทศอะไรในพื้นที่มากที่สุด น้อยที่สุด หรือที่สนใจอยู่ที่ไหน เช่น จังหวัดหรืออำเภอใดมีคนจนมากที่สุด หรือมีการปลูกมันสำปะหลังที่อำเภอใดบ้างในประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ให้บริการภูมิสารสนเทศสถิติเป็นแบบ Web Map Services โดยใช้มาตรฐานของ OGC : Open Geospatial Consortium จึงสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลแผนที่ระหว่างหน่วยงานได้

ที่มา: <http://statgis.nso.go.th/d>

รูปที่ 2-3 หน้าจอร์บบนฐานข้อมูล ระบบภูมิสารสนเทศสถิติ

ทั้งนี้การนำข้อมูลดังกล่าวมาร่วมพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) สามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาทำหน้าที่รวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศ โดยประสานงานกับสำนักงานสถิติจังหวัด และคณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของจังหวัดในกรณีที่มีอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน และมีขอบเขตที่ลึกลงถึงระดับแปลงเกษตรหรือพื้นที่อยู่อาศัย จะสามารถทำให้เกิดประเด็นปัญหาในพื้นที่ที่สอดคล้องกันระหว่างท้องถิ่นและจังหวัด เนื่องจากมีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ใกล้เคียงและสนับสนุนกัน

2.2 ข้อมูลที่ควรมี

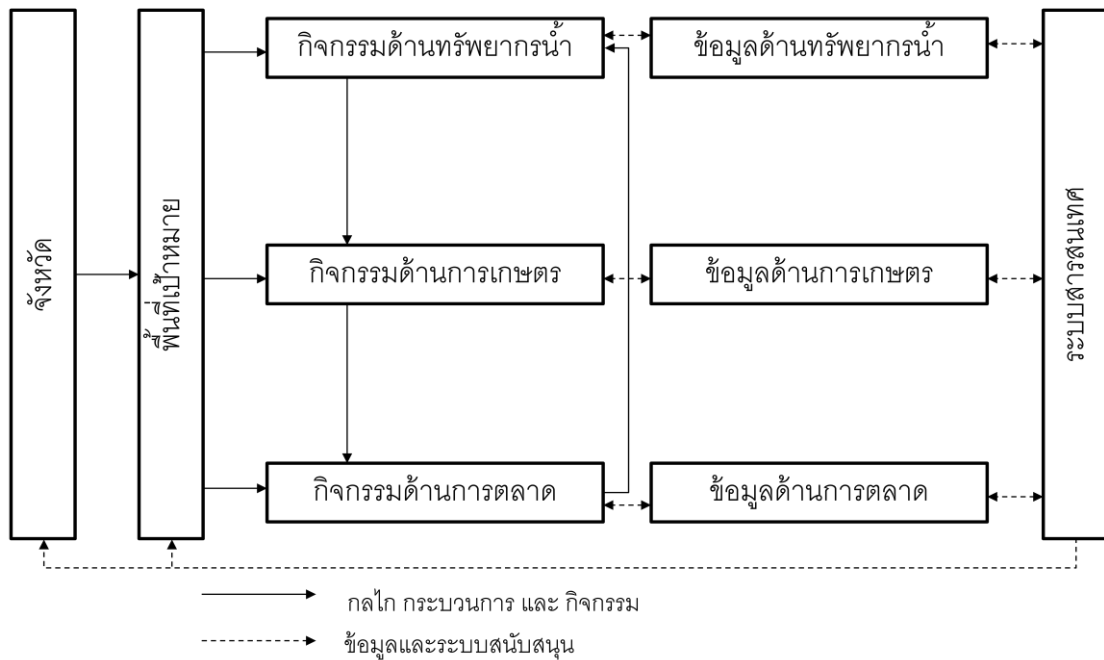
เพื่อให้การทำงานเชิงบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโครงสร้างข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาช่วยสนับสนุนการทำงานแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีข้อมูลที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- 1) ด้านเทคนิค เช่น วิธีการในการดำเนินโครงการทางวิชาการ อาจมาจากผลการศึกษา, โครงการตัวอย่างทั้งในและนอกพื้นที่, การศึกษาดูงานจากต่างประเทศ เพื่อให้คณะทำงานแผนพัฒนาจังหวัดมองเห็นแนวทาง, วิธีการ และผลที่จะได้รับก่อนการดำเนินการวางแผนรวมถึงเป็นการช่วยประเมินความพร้อมด้านทรัพยากรทุกด้านของจังหวัด เพราะเข้าใจถึงองค์ประกอบการทำงานทั้งหมด
- 2) ด้านกายภาพและสถิติ เป็นข้อมูลพื้นฐานกายภาพที่มีหลายหน่วยงานดูแล เช่น กรมการปกครอง, กรมชลประทาน, กรมทรัพยากรน้ำ, กรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้อาจรวมถึงหน่วยงานข้อมูลเชิงสถิติอื่น เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กรมประมง, กรมการค้า เป็นต้น ซึ่งบ่อยครั้งต้องนำข้อมูลทั้งสองประเภทมาประมวลรวมกันเพื่อให้เห็นศักยภาพและข้อจำกัดเชิงพื้นที่ รวมถึงกิจกรรมที่เชื่อมโยงด้านทรัพยากรน้ำ, การผลิต และการตลาด ในพื้นที่
- 3) ด้านงบประมาณ เป็นหัวใจของการดำเนินการโครงการเนื่องจากปัจจุบันงบประมาณของหน่วยงานส่วนใหญ่ถูกพิจารณาอนุมัติจากหน่วยงานในส่วนกลางทำให้มีความเสี่ยงที่หลายโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาจังหวัดแต่ไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานต้นสังกัด หากมีข้อมูลส่วนนี้ก่อนจะช่วยการวางแผนดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ยังมีงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสามารถใช้เป็นงบประมาณบูรณาการได้เพราะไม่ติดกับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง รวมไปถึงงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ทางรัฐบาลเน้นผลักดันการพัฒนาระดับประเทศ
- 4) ด้านระยะเวลา การกำหนดช่วงเวลาดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยให้การวางแผนโครงการที่เกี่ยวข้องกันสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและ หากบางโครงการไม่จำเป็นต้องลำดับก่อนหลังก็ยิ่งช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนร่วมกันโดยเฉพาะส่วนที่จะต้องมาเชื่อมโยงกันในภายหลัง เช่น โครงการรถไฟฟ้า หากวางแผนการเชื่อมต่อร่วมกันแม้การก่อสร้างเสร็จไม่พร้อมกันแต่สามารถแยกการดำเนินการแล้วมารวมกันได้ในภายหลัง โดยเฉพาะการวางแผนผลกระทบด้านการจราจรที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้าง เป็นต้น

- 5) ด้านโครงสร้างและกฎระเบียบของหน่วยงาน ในการพัฒนาโครงการระหว่างจังหวัด - พื้นที่กับหน่วยงานราชการมีโครงสร้างการทำงานภายในแต่ละหน่วยราชการที่จังหวัดต้องทราบ และขั้นตอนหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานใดรับผิดชอบงานด้านใดและมีขอบเขตภาระอย่างไร, ขั้นตอนการพัฒนาโครงการแหล่งน้ำขนาดต่างๆ, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน GAP, การกำหนดและรับรองมาตรฐานตลาดกลาง, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน Q Mark เป็นต้น ซึ่งจะ เป็นทั้งขั้นตอนในการพัฒนาโครงการและการเตรียมความพร้อมของสถานที่ตั้งหรือเกษตรกร ให้พร้อมในการพัฒนาโครงการ

การพัฒนาข้อมูลควรคำนึงถึงพื้นที่เป้าหมายผ่านการใช้เครื่องมือ SWOT และกิจกรรมที่เกิดขึ้น ทั้ง ด้านทรัพยากรน้ำ, ด้านการเกษตร และด้านการตลาด ที่เชื่อมโยงกันเป็น “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) โดยข้อมูลที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานแต่ละด้าน และนำข้อมูลที่ได้จัดเก็บ มาเป็น “โครงสร้างสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านการเกษตรเพื่อเกษตรกร” เพื่อใช้ในการพัฒนาตาม “ความต้องการระดับพื้นที่” และพัฒนาจังหวัดตาม “การจัดการโครงการอย่างเหมาะสม” ที่พื้นที่ และหน่วยงานใช้เป็นฐานในการหารือและพัฒนากิจกรรม โครงการ และการทำงานร่วมกัน ซึ่งสามารถนำรูปแบบนี้ไปต่อยอดในกิจกรรมและโครงการที่มีความเกี่ยวข้องอื่นๆ ของพื้นที่, จังหวัด และหน่วยงาน ที่มีความเกี่ยวเนื่อง และต้องการ การบูรณาการข้อมูลระหว่างกัน

ทั้งนี้การใช้ข้อมูลที่ใช้ในแต่ละทีมงานจังหวัดจะมีรายละเอียดที่แตกต่างจากที่นำเสนอเนื่องจาก บางพื้นที่สามารถพัฒนาการบูรณาการเป็นด้าน บางพื้นที่พัฒนาโครงการโดยอาศัยความเชื่อมโยงหลายกิจกรรม โดยข้อมูลมีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของทีมงาน

รูปที่ 2-4 กลไก กระบวนการ กิจกรรม และข้อมูลสนับสนุน

ข้อมูลที่ใช้สนับสนุนการทำงานเป็นข้อมูลที่พัฒนาหรือต้องใช้ในกระบวนการแต่ละขั้นใช้เป็นฐานสนับสนุน เช่น กระบวนการพัฒนาทรัพยากรน้ำได้ข้อมูลเพื่อประเมินและตอบโจทย์กระบวนการผลิตพืช, กระบวนการผลิตพืชได้ข้อมูลผลผลิตและคุณภาพเพื่อตอบโจทย์กระบวนการการตลาด, กระบวนการตลาดให้ข้อมูลความต้องการของผู้บริโภคเพื่อตอบโจทย์ความจำเป็นในกระบวนการทรัพยากรน้ำ เป็นต้น ซึ่งสุดท้ายจะถูกพัฒนาเป็น “โครงสร้างสารสนเทศเพื่อสนับสนุนกระบวนการบูรณาการ” เพื่อใช้เป็นตัวแบบในการดำเนินการด้านบูรณาการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อใช้สนับสนุนในการวางแผนทั้งระดับจังหวัดและระดับพื้นที่ รวมไปถึงการพัฒนาเป็น “แผนแม่บทด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรระดับจังหวัด”

บทที่ 3

วิวัฒนาการของกฎหมาย ระเบียบที่มีอยู่ปัจจุบัน

เพื่อให้เข้าใจถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ รวมถึงการพัฒนาแผนพัฒนาระดับชาติ, กลุ่มจังหวัด และจังหวัด, องค์การบริหารที่เกี่ยวข้อง และการจัดทำงบประมาณของหน่วยงานราชการ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโครงการได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับระเบียบ, หลักเกณฑ์ และวิธีการที่มีอยู่ในปัจจุบันรวมถึงการทราบถึงจุดมุ่งหมายของกฎหมายต่างๆ และนำมาใช้ในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการศึกษาขอแบ่งการศึกษาเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงปี พ.ศ. 2546-2547 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ และช่วงหลังปี พ.ศ. 2548 ที่เริ่มมีการปรับเปลี่ยนให้กลุ่มจังหวัดและจังหวัดเป็นหน่วยงานที่สามารถรับงบประมาณได้ โดยมีรายละเอียดโดยสรุปดังนี้

3.1 กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (พ.ศ. 2546-2547)

- 1) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546
- 2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546
- 3) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546
- 4) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546
- 5) ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2546
- 6) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547

3.1.1 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

หลักการการบริหารบ้านเมืองที่ดี คือ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่า

- 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 5) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

3.1.2 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546

ว่าด้วยเรื่องการสมควรสนับสนุนให้การปฏิบัติราชการของจังหวัดต่างๆ เป็นการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้มีหน่วยงานเชิงยุทธศาสตร์ภาครัฐในระดับพื้นที่ที่มีศักยภาพและสมรรถภาพสูง สามารถประสานงานและกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของทุกส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ และส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชนในพื้นที่ ให้สามารถริเริ่ม แก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่มีกระบวนการสร้างความเห็นพ้องต้องกันของทุกส่วนในสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการบริหารราชการระดับพื้นที่

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการให้คำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

- 1) การบริหารจัดการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- 2) กำหนดให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน สร้างศักยภาพในการแข่งขัน และแก้ปัญหาร่วมกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อน ความล่าช้า และความสิ้นเปลือง
- 3) ส่วนราชการในราชการส่วนกลางและในพื้นที่จังหวัดให้การสนับสนุนการจัดองค์กร บุคลากร งบประมาณ และข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ อย่างเพียงพอ เพื่อการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติ
- 4) สนับสนุนนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นด้วยการทำให้เกิดการยอมรับต่อเป้าหมายการทำงานร่วมกันจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากกว่ามุ่งเน้นการกำกับดูแลแต่เพียงอย่างเดียว เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และมีความโปร่งใสมากขึ้น

- 5) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปสู่ผู้ปฏิบัติและมีศูนย์รวมข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการบริหารและติดตามประเมินผล
- 6) มีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของการทำงานไว้ในระดับชาติ โดยให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการสามารถกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติตัวชี้วัดในระดับจังหวัดได้เอง

การบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมีภารกิจหลัก ภายใต้อุดมการณ์การบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ดังนี้

- 1) สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนในจังหวัด
- 2) สร้างสังคมที่สงบสุขและพึงปรารถนาร่วมกัน
- 3) สร้างการพัฒนาให้เกิดดุลยภาพที่ยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน
- 4) บริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 5) ทราบ เข้าใจ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัด
- 6) ปฏิบัติภารกิจอันเป็นนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายของรัฐบาล เช่น การแก้ไขปัญหาเสพติด การแก้ไขปัญหาผู้มีอิทธิพล และการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ผู้ว่าราชการจังหวัดในระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) เป็นผู้ชี้นำกลยุทธ์ โดยทำหน้าที่นำยุทธศาสตร์ของชาติไปกำหนดเป็นระเบียบวาระของพื้นที่ รวมทั้งนำปัญหาและความต้องการของพื้นที่มากำหนดเป็นแนวทางริเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่
- 2) เป็นหัวหน้าทีมประสานการทำงานของทุกภาคส่วนในสังคมให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้น โดยสนับสนุนให้มีการสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานเป็นทีม เสริมสร้างการให้กำลังใจและกระตุ้นเพื่อไปสู่เป้าหมาย และสนับสนุนการแก้ไขปัญหา รวมทั้งให้การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน
- 3) สร้างระบบสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งในการทำหน้าที่ให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชนและพัฒนาท้องถิ่น

- 4) เสริมสร้างให้มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีประเมิณผลในการทำงาน และมีการกำกับดูแลที่เหมาะสม
- 5) พัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และกระทำตนเป็นตัวอย่างแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) **ระดับชาติ** - คณะกรรมการสนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กสจ.) มีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการ และภาคเอกชนจำนวนหนึ่ง เป็นกรรมการ และปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ ในการกำหนดกรอบนโยบาย วางระบบ แนวทาง มาตรการในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ อำนวยการและประสานการดำเนินงาน เสนอแนะและแก้ไขปัญหาการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเสนอนายกรัฐมนตรี/รัฐมนตรี เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานปรับปรุงระบบงาน ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงินการคลัง หรือระบบการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกับระบบการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ กำหนดกรอบแนวทางการติดตามประเมินผล ประชาสัมพันธ์ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือการปฏิบัติงาน
- 2) **ระดับกลุ่มจังหวัด** - คณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.) มีรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนส่วนราชการและผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนหนึ่งเป็นกรรมการ โดยมีผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการ บูรณาการการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ประสานความร่วมมือการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ป้องกัน/แก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัด กำกับ แนะนำ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานภายในกลุ่มจังหวัด
- 3) **ระดับจังหวัด** - คณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) มีผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาชน จำนวนหนึ่งเป็นกรรมการ และหัวหน้าสำนักงาน เป็นกรรมการ และเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนงาน/โครงการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

และยุทธศาสตร์ชาติ ส่งเสริม สนับสนุน ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้มีการพัฒนาเป็นไปตามยุทธศาสตร์ บูรณาการแผนงาน โครงการพัฒนาของส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน กำกับ แนะนำ ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน

3.1.3 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546

ว่าด้วยเรื่องการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และต้องคำนึงถึง

- 1) ชีตความสามารถและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจ รวมถึงพฤติกรรมการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 2) ความรวดเร็ว และการลดขั้นตอนในการปฏิบัติราชการ
- 3) ประสิทธิภาพ และความประหยัด
- 4) การสร้างความมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่

ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) วางหลักเกณฑ์การใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 2) จัดให้มีระบบติดตามและประเมินผลการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 3) กำกับดูแลและแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 4) จัดทำบัญชีการมอบอำนาจเสนอผู้บังคับบัญชาและ ก.พ.ร. และเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

การมอบอำนาจแบ่งได้ดังนี้

- 1) การมอบอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป
- 2) การมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด
- 3) การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ

3.1.4 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546

ว่าด้วยเรื่องการบริหารเปลี่ยนแปลงบทบาท และอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด และให้มีการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้การบริหาร

งบประมาณของส่วนราชการที่ต้องดำเนินการในจังหวัดมีเอกภาพ คล่องตัว มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับระบบบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการมอบอำนาจการบริหารงบประมาณให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด และต้องโอนงบประมาณไปยังจังหวัดให้เสร็จสิ้นภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับการจัดสรรจากสำนักงบประมาณ และผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจใช้เงินเหลือจ่ายของส่วนราชการที่ได้ดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายแล้ว เพื่อดำเนินกิจกรรมที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นได้ ดังนี้

- 1) พัฒนาบุคลากรในจังหวัดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน
- 2) สมทบจ่ายรายการค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างที่ส่วนราชการนั้นเป็นผู้ดำเนินการ
- 3) นำไปกำหนดปริมาณงานเพิ่มขึ้น หรือกำหนดรายการ หรือกิจกรรมใหม่ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น และอยู่ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัด

ในด้านงบกลางที่ได้รับการจัดสรรให้จังหวัดเพื่อการบริหารแบบบูรณาการ โดยผ่านสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำไปใช้จ่าย โดยถัวจ่ายกันได้ดังนี้

- 1) ดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดหรือแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของจังหวัด
- 2) ใช้จ่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของจังหวัด

โดยการใช้จ่ายงบประมาณจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงบประมาณได้กำหนดไว้ และผู้ว่าราชการจังหวัดต้องจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งแสดงถึงผลสำเร็จตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เสนอต่อนายกรัฐมนตรี แล้วจัดส่งสำเนาให้สำนักงบประมาณทราบ เพื่อใช้ประกอบการบริหารงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณต่อไป

3.1.5 ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2546

ว่าด้วยเรื่องการบริหารงบประมาณ ให้สอดคล้องกับระบบและวิธีการจัดการงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ จึงสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ มอบอำนาจให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจสามารถบริหารงบประมาณให้บรรลุผลสำเร็จตามภารกิจที่กำหนดไว้ และรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายงบประมาณ โดยมีแผนกล

ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และการติดตาม รายงานผล เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายงบประมาณภายในหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะ 1 : การบริหารงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

หมวด 1 การจัดทำแผน ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ จัดส่งให้สำนักงานงบประมาณในการขอรับการจัดสรรงบประมาณ และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

หมวด 2 การจัดสรรงบประมาณและการใช้จ่าย ให้ยึดแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่สำนักงานงบประมาณให้ความเห็นชอบแล้ว เป็นหลักในการใช้จ่ายและเบิกจ่ายงบประมาณ กรณีส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดไม่จัดส่งแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ สำนักงานงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณให้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

หมวด 3 การปรับเปลี่ยนงบประมาณ การโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณ เพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินการ หรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือคุณภาพการให้บริการ หรือเพื่อการพัฒนาบุคลากรหรือเทคโนโลยี หรือเพื่อสนับสนุนการบริหารราชการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยให้คำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่า และจะต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นหรือความเหมาะสมได้ ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เป้าหมายผลผลิตตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลงในสาระสำคัญ และต้องไม่ให้มีหนี้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

ลักษณะ 2 : การบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

หมวด 1 การจัดสรรงบกลาง และการใช้จ่ายงบกลาง สำนักงานงบประมาณจะจัดสรรงบกลางให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตามวงเงินที่ระบุในเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อกรมบัญชีกลางจัดสรรให้ส่วนราชการต่างๆ เบิกจ่ายได้ตามจำนวนที่ต้องเบิกจ่ายจริง สำนักงานงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการดังต่อไปนี้

- 1) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ
- 2) เงินช่วยเหลือราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ
- 3) เงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับและเงินปรับวุฒิข้าราชการ

- 4) เงินสำรองเงินสมทบและชดเชยของข้าราชการ
- 5) เงินสมทบของลูกจ้าง
- 6) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการลูกจ้างและพนักงานของรัฐ

ส่วนเงินเหลือจ่ายให้นำส่งคืนคลัง เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นต้องนำไปใช้จ่ายในรายการอื่นๆ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงบประมาณก่อน

ลักษณะ 3 : การติดตามผล ประเมินผล และการรายงานผล

ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดให้มีระบบติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ให้จัดทำรายงาน ดังนี้

- 1) ผลการปฏิบัติงาน และผลการใช้จ่ายงบประมาณ ตามเกณฑ์การวัดของตัวชี้วัดผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้ หรือที่ตกลงกับสำนักงบประมาณตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตามแบบที่สำนักงบประมาณกำหนด ส่งให้สำนักงบประมาณเมื่อสิ้นระยะเวลาในแต่ละไตรมาส ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นไตรมาส
- 2) รายงานประจำปีที่แสดงถึงความสำเร็จของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายการให้บริการระดับกระทรวง โดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนส่งสำนักงบประมาณ ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

3.1.6 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2547

เพื่อกำหนดกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนนิติบัญญัติและแผนปฏิบัติราชการเพื่อใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาสี่ปี ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักการดังกล่าวและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้กับรัฐสภา รวมทั้งมีความต่อเนื่องกับนโยบายและแผนงานของรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ข้อ 8 กำหนดให้ส่วนราชการต้องทำแผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่แผนบริหารราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนแผนปฏิบัติราชการประจำปี ให้จัดทำและเสนอรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณต่อไป

ข้อ 9 วรรคสอง กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการดำเนินการในเรื่องใด แม้ว่าเรื่องนั้นจะมีได้กำหนดไว้ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ให้ส่วนราชการมีหน้าที่ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งถ้าจำเป็นต้องแก้ไขแผนปฏิบัติราชการด้วย ให้ส่วนราชการดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา 18 แห่ง พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546

3.2 กฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (พ.ศ. 2548 ขึ้นไป)

- 1) ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548
- 2) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550
- 3) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551
- 4) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560

3.2.1 ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548

ว่าด้วยเรื่องการบริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับระบบและวิธีการจัดการงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ ด้วยการจัดสรรงบประมาณให้กับส่วนราชการและวิสาหกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่า รวมทั้งมอบอำนาจและความรับผิดชอบให้หน่วยปฏิบัติสามารถบริหารงบประมาณได้อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวสูง ให้บรรลุเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานตามแผนงาน และแผนงานในเชิงบูรณาการที่กำหนดไว้ โดยมีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหน่วย แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ การรายงานผล และสอดคล้องกับอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ คุ้มค่า โปร่งใส สามารถตรวจสอบและเปิดเผยต่อสาธารณะได้ แบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ

ลักษณะ 1 : บททั่วไป

การใช้งบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจะต้องใช้จ่ายตามรายการงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ระบุในเอกสารประกอบพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พระราชบัญญัติรายจ่ายเพิ่มเติมหรือที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รวมถึงที่ระบุไว้ในแผนการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิตโครงการ ตามที่กำหนดไว้ในแผนงานและหรือแผนงาน

ในเชิงบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบในการจัดเตรียมความพร้อมของกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำผลผลิต โครงการหรือรายการได้ทันทีที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

ลักษณะ 2 : การบริหารงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

หมวด 1 การจัดทำและการปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณส่งให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนวันเริ่มต้นปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานงบประมาณกำหนด ในกรณีที่ปีงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานในเชิงบูรณาการ ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ร่วมอยู่ในแผนงานในเชิงบูรณาการจัดทำแผนปฏิบัติการและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกัน เพื่อให้สามารถดำเนินงานและใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนดังกล่าว และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดทำระบบข้อมูลการดำเนินงานตามผลผลิตหรือโครงการ พร้อมกับกำหนดค่าหรือเกณฑ์การวัดของตัวชี้วัดผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ หรือที่ได้ตกลงกับสำนักงานงบประมาณเพื่อใช้ในการรายงานผล

หมวด 2 การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย สำนักงานงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเต็มตามจำนวนวงเงินงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี โดยจะระบุงบประมาณรายจ่ายในแต่ละแผนงาน ผลผลิตหรือโครงการ ประเภทบรายจ่าย และรายการในงบรายจ่ายไว้ที่สำนักเบิกส่วนกลาง เว้นแต่งบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค จะระบุสำนักเบิกไว้ที่สำนักเบิกส่วนภูมิภาคตามที่ตั้งของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจนั้น และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานงบประมาณแล้ว ในกรณีที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่จัดส่งแผนแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายสำนักงานงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณให้ตามความเหมาะสม

หมวด 3 การใช้รายจ่ายจากงบประมาณรายจ่าย การใช้จ่ายที่ได้จากการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่ายในแต่ละงบรายจ่าย

ของแต่ละผลผลิตหรือโครงการภายใต้แผนงาน หรือแผนงานในเชิงบูรณาการเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- 1) งบบุคลากร ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่สำนักงบประมาณกำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ และให้ถัวจ่ายกันได้
- 2) งบดำเนินงาน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้และให้ถัวจ่ายกันได้ เว้นแต่รายจ่ายประเภทค่าสาธารณูปโภคให้นำไปใช้จ่ายในประเภทอื่นภายในงบรายจ่ายนี้ได้ หากไม่มีหนี้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระ
- 3) งบลงทุน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ตามรายการและวงเงินที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณด้วย
- 4) งบเงินอุดหนุน ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ ดังนี้
 - ก. ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป ให้ใช้จ่ายตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย
 - ข. ประเภทเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ให้ใช้จ่ายตามรายการ จำนวนเงินและรายละเอียดอื่นใดที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย
- 5) งบรายจ่ายอื่น ให้ใช้จ่ายเป็นรายจ่ายใดๆ ที่กำหนดว่าเป็นรายจ่ายงบรายจ่ายนี้ และให้เบิกจ่ายตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในการจัดสรรงบประมาณ หรือการโอนและหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย

หมวด 4 การโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่าย ในกรณีที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องโอนหรือเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย เพื่อแก้ปัญหาในการดำเนินการ หรือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือคุณภาพการให้บริการ หรือเพื่อการพัฒนาบุคลากรหรือเทคโนโลยี หรือเพื่อสนับสนุนการบริหารราชการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยให้คำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่า และจะต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นหรือความเหมาะสมได้ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับเป้าหมายการให้บริการกระทรวง และเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติด้วย ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เป้าหมายผลผลิตตามแผนการปฏิบัติงานและ

แผนการใช้จ่ายงบประมาณเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ลดลงในสาระสำคัญ และต้องไม่ให้มีหนี้ค่าสาธารณูปโภคค้างชำระเมื่อสิ้นปีงบประมาณ

หมวด 5 การบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การบริหารงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับส่วนราชการตามระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) จะได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามข้อเสนอแนะของสำนักงานงบประมาณไว้เป็นอย่างอื่น

ลักษณะ 3 : การบริหารงบประมาณรายจ่ายงบกลาง

หมวด 1 การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง สำนักงานงบประมาณจะจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางตามวงเงินที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เพื่อส่วนราชการต่างๆ ขอเบิกจ่ายกับกรมบัญชีกลางได้ตามจำนวนที่ต้องเบิกจ่ายจริง สำหรับงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการดังต่อไปนี้

- 1) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ
- 2) เงินช่วยเหลือราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ
- 3) เงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับและเงินปรับวุฒิข้าราชการ
- 4) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ
- 5) เงินสมทบของลูกจ้าง
- 6) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ
- 7) ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ

หมวด 2 การใช้รายจ่ายงบกลาง งบประมาณรายจ่ายงบกลางรายการใดที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจได้รับการจัดสรร และได้นำไปใช้จ่ายจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิต โครงการ หรือจากการจัดซื้อจัดจ้าง ตามที่ได้รับจากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลางแล้วมีเงินเหลือจ่ายให้นำส่งคืนคลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องนำไปใช้จ่ายในรายการอื่นๆ ให้ขอทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณก่อน

ลักษณะ 4 : การรายงานผล

เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผล ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดให้มีระบบการรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ให้จัดทำรายงาน ดังนี้

- 1) รายงานผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณ ตามเกณฑ์การวัดของตัวชี้วัดผลสำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้ หรือตามที่ได้ตกลงกับสำนักงบประมาณ ตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ พร้อมทั้งระบุปัญหา อุปสรรคและแนวทางแก้ไข ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงบประมาณกำหนด และจัดส่งด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐเมื่อสิ้นระยะเวลาในแต่ละไตรมาส ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นไตรมาส
- 2) รายงานประจำปีที่แสดงถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายการให้บริการระดับกระทรวง โดยมีตัวชี้วัดที่ชัดเจนส่งสำนักงบประมาณภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

นอกจากนี้ สำนักงบประมาณจะรายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี และจะใช้ผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณต่อไปด้วย

3.2.2 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550

ว่าด้วยเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการมอบอำนาจในการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และการมอบอำนาจต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน
- 2) ความคุ้มค่า ความรวดเร็ว และประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
- 3) การกระจายอำนาจและการตัดสินใจและความรับผิดชอบที่เหมาะสม
- 4) ไม่เป็นการเพิ่มขึ้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจ และไม่ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ มากเกินความจำเป็น

ผู้มอบอำนาจนั้นอาจกำหนดแนวทางและวิธีปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหรือลักษณะของงานที่ต้องมีการใช้อำนาจที่มอบอำนาจไปนั้นก็ได้

ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- 1) วางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 2) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและการรายงานผลใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 3) กำกับดูแล และแนะนำการใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจ
- 4) จัดทำบัญชีการมอบอำนาจเสนอผู้บังคับบัญชา

ในการปฏิบัติราชการแทน ผู้รับมอบอำนาจอาจดำเนินการใดๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจนั้นตามที่เห็นสมควร แต่ต้องใช้อำนาจที่รับมอบให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้องกับเรื่องที่มีการมอบอำนาจหรือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้อำนาจในเรื่องนั้น รวมทั้งต้องจัดทำรายงานผลการใช้อำนาจดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่ผู้มอบอำนาจกำหนด และให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลและติดตามตรวจสอบการมอบอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกานี้ อำนาจหน้าที่เช่นวานี้ให้รวมถึง

- 1) แนะนำให้ผู้มอบอำนาจดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขการมอบอำนาจให้ถูกต้อง
- 2) กำหนดให้สวรราชการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ทราบตามที่เห็นสมควร

การมอบอำนาจแบ่งได้ดังนี้

- 1) การมอบอำนาจในกระทรวงเดียวกัน
- 2) การมอบอำนาจให้แก่อธิบดีราชการต่างกระทรวง
- 3) การมอบอำนาจให้แก่อธิบดีราชการรวม
- 4) การมอบอำนาจให้แก่อธิบดีราชการจังหวัด
- 5) การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนในต่างประเทศ

เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกในการบริการประชาชน คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้คณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชนดำเนินการให้มีระเบียบว่าด้วยการมอบอำนาจให้สอดคล้องกับแนวทางตามพระราชกฤษฎีกานี้ โดยจะกำหนดให้ระเบียบดังกล่าว อยางน้อยต้องกำหนดให้การใช้อำนาจของผู้รับมอบอำนาจในเขตจังหวัดใดต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาจังหวัดนั้นด้วยก็ได้

3.2.3 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

ว่าด้วยเรื่องการบริหารแบบบูรณาการในลักษณะการยึดพื้นที่ (Area Base Approach) เป็นหลักในการพัฒนา แบ่งเป็น 18 กลุ่มและ 76 จังหวัด ในแต่ละพื้นที่จะมี ยุทธศาสตร์ทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและความต้องการของประชาชนชนในท้องถิ่น มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งแผนพัฒนาดังกล่าวจะต้องผ่านการเห็นชอบร่วมกันจากทุกภาคส่วน อีกทั้งการบริหารงานแบบบูรณาการจะช่วยลดความซ้ำซ้อนของการใช้งบประมาณแผ่นดิน หรือระดมทรัพยากรเข้ามาใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทุกภาคส่วนทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดีตาม หลักการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ กฎหมายจึงกำหนด “ผู้ว่าราชการจังหวัด” เป็นผู้ประสานเพื่อบูรณาการการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ ให้สัมพันธ์และเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

หลักการของการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

- 1) การบริหารงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณี
- 2) การสร้างโอกาสและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 3) การกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ
- 4) การส่งเสริมสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในการรองรับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 5) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ
- 6) การบริหารงบประมาณจังหวัดให้เป็นไปตามวิธีการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามที่ ก.น.จ. กำหนดตามข้อเสนอแนะสำนักงบประมาณ

มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ระดับชาติ - คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) มีนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการ และภาคเอกชนจำนวนหนึ่ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย วางระบบ กำหนดหลักเกณฑ์ กำกับดูแล รวมถึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ
- 2) ระดับจังหวัด - คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ และภาคเอกชนจำนวนหนึ่ง เป็นกรรมการ หัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ส่งเสริมประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจเอกชน วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการ รวมถึงกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ
- 3) ระดับกลุ่มจังหวัด - คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มีผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการเป็นประธาน ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการ และภาคเอกชนจำนวนหนึ่ง เป็นกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีหน้าที่วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจเอกชน วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการ รวมถึงกำกับดูแล ให้คำแนะนำ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ให้ ก.น.จ. กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการ ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและ ก.บ.จ. รับผิดชอบดำเนินการ โดยคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน และยุทธศาสตร์

ระดับชาติ แผนพัฒนาจังหวัดต้องระบุรายละเอียดของวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด คาเป้าหมาย และกลยุทธ์ และแผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปี

ด้านการจัดกลุ่มจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้ ก.น.จ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ใช้หลักการเดียวกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ด้านงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกับแผนพัฒนาจังหวัดและ แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอแล้ว ให้ ก.น.จ. ส่งให้สำนักงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดสรรงบประมาณ โดยสำนักงบประมาณต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณ กระจายประจำปีให้เพียงพอต่อการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แล้วสำนักงบประมาณจะแจ้งการจัดสรรงบประมาณจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงบประมาณได้รับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ด้านการกำกับและติดตาม ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เรงรัด ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด

3.2.4 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ประกอบกับมาตรา 4 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ 3/2560 เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2560 นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้โดยกำหนดค่านิยามของ

“ภาค” หมายความว่า พื้นที่ที่ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการงบประมาณหรือปฏิบัติการกิจที่เชื่อมโยงกันโดยครอบคลุมกลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระ

ราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ตั้งแต่
หนึ่งกลุ่มจังหวัดขึ้นไป

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่ม
จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

“แผนพัฒนาภาค” หมายความว่า แผนกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้อง
เชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่ครอบคลุม
ทุกมิติ เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา
ประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็นการพัฒนา
ภาคการปฏิบัติ

โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ และเลขานุการ
ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทน
กระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานประมาณ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบ
ราชการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ องค์กรประชุมและการประชุมของ ก.บ.ภ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่า
ด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรรมการ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ให้จัดทำแผนพัฒนาภาคและให้กลุ่มจังหวัดที่ไม่มีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดจัดทำ
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - พ.ศ. 2564)

เพื่อให้การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 พ.ศ.
2560 และ พ.ศ. 2561 สอดคล้องกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้คงกลุ่ม
จังหวัดไว้ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณา
การ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดลงวันที่
18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงาน
จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์
ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2554

การบริหารงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ภ. มีอำนาจในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ตามที่ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ภ. เสนอ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

3.3 เปรียบเทียบข้อกฎหมายเดิม (พ.ศ. 2546-2547) และข้อกฎหมายใหม่ (พ.ศ. 2548 ขึ้นไป)

จากการศึกษาพบว่าข้อกฎหมายเดิม และข้อกฎหมายใหม่ ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนากฎหมายเดิมที่มีอยู่ให้ครอบคลุม และทันสมัยเหมาะกับการพัฒนาในปัจจุบัน แก้ไขกฎหมายเดิมส่วนที่เป็นปัญหาในการบริหารงานแบบบูรณาการ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารงานแบบบูรณาการมากขึ้น ดังตารางที่ 3-1 และ 3-2

ตารางที่ 3-1 ข้อเปรียบเทียบกฎหมาย และระเบียบช่วง พ.ศ. 2546-2547 (เดิม) และช่วงหลัง พ.ศ. 2548-2551 (ปัจจุบัน)

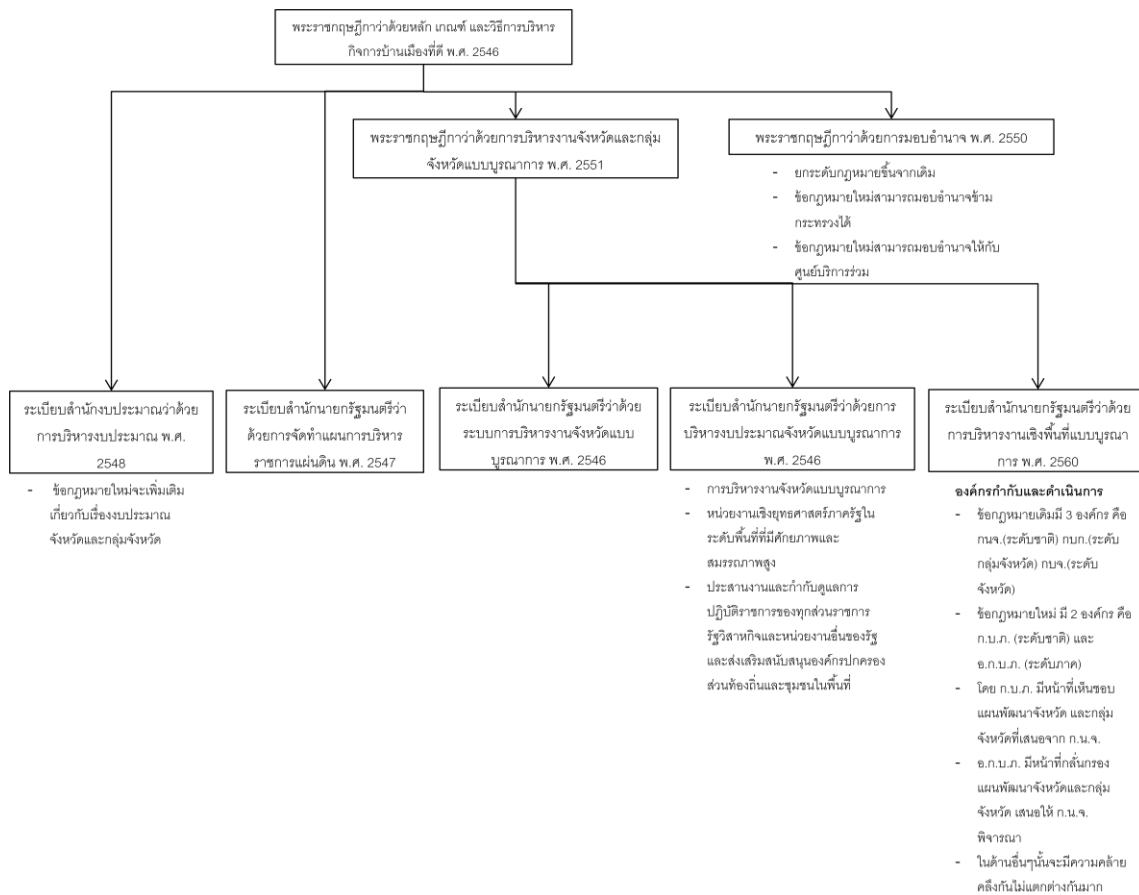
ข้อกฎหมายเดิม	ข้อกฎหมายปัจจุบัน	ความแตกต่าง
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	-	-
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2547	-	-
ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2546	ระเบียบสำนักงบประมาณว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548	- ข้อกฎหมายใหม่จะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการมอบอำนาจ พ.ศ. 2546	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550	- ยกระดับกฎหมายขึ้นจากเดิม - ข้อกฎหมายใหม่สามารถมอบอำนาจข้ามกระทรวงได้ - ข้อกฎหมายใหม่สามารถมอบ

ข้อกฎหมายเดิม	ข้อกฎหมายปัจจุบัน	ความแตกต่าง
		อำนาจให้กับศูนย์บริการร่วม
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 (ประกาศใช้แทน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546 และระเบียบ	หลักการของการบริหารงาน - ข้อกฎหมายเดิมจะบริหารงานสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ - ข้อกฎหมายใหม่จะบริหารงานตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546	สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546)	องค์กรกำกับและดำเนินการ - ข้อกฎหมายเดิมมี 3 องค์กร คือ กสจ.(ระดับชาติ) กกจ.(ระดับกลุ่มจังหวัด ก.บ.จ.(ระดับจังหวัด) - ข้อกฎหมายใหม่มี 3 องค์กร คือ ก.น.จ.(ระดับชาติ) ก.บ.ก.(ระดับกลุ่มจังหวัด) ก.บ.จ.(ระดับจังหวัด) - ในด้านอื่น ๆ นั้นจะมีความคล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมาก

ตารางที่ 3-2 ข้อเปรียบเทียบกฎหมาย และระเบียบช่วง พ.ศ. 2551 (ปัจจุบัน) และช่วงหลัง พ.ศ. 2560 (ใหม่)

ข้อกำหนดเดิม	ข้อกำหนดใหม่ (2560)	ความแตกต่าง
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551	ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.2560	<p>องค์กรกำกับและดำเนินการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อกำหนดเดิมมี 3 องค์กร คือ กนจ.(ระดับชาติ) กบก.(ระดับกลุ่มจังหวัด) กบจ.(ระดับจังหวัด) - ข้อกำหนดใหม่ มี 2 องค์กร คือ ก.บ.ภ. (ระดับชาติ) และ อ.ก.บ.ภ. (ระดับภาค) - โดย ก.บ.ภ. มีหน้าที่เห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่เสนอจาก ก.น.จ. - อ.ก.บ.ภ. มีหน้าที่กลั่นกรองแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เสนอให้ ก.น.จ. พิจารณา - ในด้านอื่น ๆ นั้นจะมีความคล้ายคลึงกันไม่แตกต่างกันมาก

เพื่อให้เข้าใจแนวทางในการเชื่อมโยงการศึกษาในบทนี้สามารถอธิบาย กฎหมาย ระเบียบ ในรูปแบบผังความสัมพันธ์ได้ดังนี้

รูปที่ 3-1 ความเชื่อมโยงของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ ตั้งแต่ปี 2546 - 2560

เมื่อเราทำความเข้าใจกฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้กำกับและเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ ตั้งแต่ระดับประเทศจนถึงระดับพื้นที่ ซึ่งมีการกล่าวถึงองค์กรในระดับต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการใช้อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบภาครัฐ เพื่อให้เข้าใจเงื่อนไขการทำงานของแต่ละองค์กร ในแต่ละระดับ รวมถึงองค์กรระดับประเทศที่ถูกตั้งขึ้นเพื่อกำกับดูแล จึงขอแสดงรายละเอียดโดยมีหน้าที่ บทบาท และอำนาจในระดับต่างๆ ดังนี้

3.4 องค์การระดับชาติ

จากการศึกษาและติดตามงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีคณะกรรมการ และคณะทำงานที่มีการทำงานในลักษณะการกำหนดยุทธศาสตร์และการบูรณาการในส่วนกลาง รวมทั้งแผนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.4.1 คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับผิดชอบการกำหนดนโยบาย และจัดทำแผนยุทธศาสตร์ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ที่แยกออกจากหน่วยงานปฏิบัติ

วัตถุประสงค์

- 1) เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำระดับประเทศ และระดับลุ่มน้ำ
- 2) เสนอแนะและให้คำปรึกษาด้านวิชาการและงานด้านเทคนิคด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแก่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอยู่บนพื้นฐานองค์ความรู้ทางวิชาการ
- 3) กำกับ ติดตาม และประเมินผล ให้การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สอดคล้องและเป็นไปตามยุทธศาสตร์

อำนาจหน้าที่

- 1) กำหนดยุทธศาสตร์ระดับชาติ และระดับลุ่มน้ำ พร้อมจัดทำแผนแม่บท
- 2) กลั่นกรองโครงการด้านทรัพยากรน้ำ และให้ความเห็นชอบ
- 3) ประสานงานการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์
- 4) ติดตาม กำกับ ดูแล การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์

ผลที่จะได้รับ

- 1) พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ
- 2) แนวทางปฏิรูปปรับโครงสร้างการบริหารจัดการน้ำ
- 3) กรอบการทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำระดับประเทศ และระดับลุ่มน้ำ
- 4) กรอบกฎหมายกำกับความโปร่งใสในการดำเนินงาน

3.4.2 คณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2559 เห็นชอบการกำหนดแนวทางการจัดทำงบประมาณและปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 โดยกำหนดให้มีการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ในรูปคณะกรรมการที่มีรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลรับผิดชอบหน่วยงานเจ้าภาพเป็นประธานคณะกรรมการนั้น

เพื่อให้การดำเนินการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และแล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (6) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ดังนี้

คณะที่ 1 : คณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อำนาจหน้าที่

- 1) กำหนดหลักเกณฑ์ วัตถุประสงค์ ขอบเขตภารกิจ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตัวชี้วัด หน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อให้การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) กำกับ ดูแลการปฏิบัติงาน ติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ ตามแผนงานบูรณาการให้เป็นไปด้วยความโปร่งใสและถูกต้อง ปราศจากการทุจริต รวมทั้งบูรณาการการทำงานในทุกมิติ ทั้งในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนงานบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
- 3) ประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรม และงบประมาณที่เหมาะสมที่ดำเนินการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 และแผนแม่บทส่งคณะกรรมการ
- 4) พิจารณากลับกรองข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของประเด็น ดังต่อไปนี้

- (1) การสร้างความปรองดองและสมานฉันท์
- (2) การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (3) การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน
- 5) จัดทำข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พร้อมจัดทำแผนแม่บทระยะปานกลางและระยะยาว แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ส่งสำนักงบประมาณ
- 6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในการปฏิบัติงาน และเชิญส่วนราชการมาชี้แจงให้ข้อมูลรายละเอียด ข้อคิดเห็นได้ตามความจำเป็น
- 7) ให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงานบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
- 8) ดำเนินการอื่นตามที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะที่ 2 : คณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อำนาจหน้าที่

- 1) กำหนดหลักเกณฑ์ วัตถุประสงค์ ขอบเขตภารกิจ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตัวชี้วัด หน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อให้การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) กำกับ ดูแลการปฏิบัติงาน ติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการให้เป็นไปด้วยความโปร่งใสและถูกต้อง ปราศจากการทุจริต รวมทั้งบูรณาการการทำงานในทุกมิติ ทั้งในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
- 3) ประสานงานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรม และงบประมาณที่เหมาะสมที่จะดำเนินการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 และแผนแม่บทส่งคณะกรรมการ
- 4) พิจารณากลับกรองข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของประเด็น ดังต่อไปนี้

- (1) การอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ
- (2) การป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 5) จัดทำข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พร้อมแผนแม่บทระยะปานกลางและระยะยาว แผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ส่งสำนักงบประมาณ
- 6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการปฏิบัติงาน และเชิญส่วนราชการมาชี้แจงให้ข้อมูลรายละเอียด ข้อคิดเห็นได้ตามความจำเป็น
- 7) ให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงานบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
- 8) ดำเนินการอื่นตามที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะที่ 3 : คณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อำนาจหน้าที่

- 1) กำหนดหลักเกณฑ์ วัตถุประสงค์ ขอบเขตภารกิจ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตัวชี้วัด หน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อให้การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) กำกับ ดูแลการปฏิบัติงาน ติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการให้เป็นไปด้วยความโปร่งใสและถูกต้อง ปราศจากทุจริต รวมทั้งบูรณาการการทำงานในทุกมิติ ทั้งในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนงานบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
- 3) ประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรม และงบประมาณที่เหมาะสมจะดำเนินการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 และแผนแม่บทส่งคณะกรรมการ
- 4) พิจารณากลับกรองข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 ของประเด็น ดังต่อไปนี้
 - (1) การส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- (2) การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดบูรณาการ
- 5) จัดทำข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พร้อมจัดทำแผนแม่บทระยะปานกลางและระยะยาว แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ส่งสำนักงบประมาณ
 - 6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานในการปฏิบัติงาน และเชิญส่วนราชการมาชี้แจงให้ข้อมูลรายละเอียด ข้อคิดเห็นได้ตามความจำเป็น
 - 7) ให้ความเห็นชอบแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงานบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
 - 8) ดำเนินการอื่นตามที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

สำหรับการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. 2547 ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้เบิกจ่ายตามระเบียบทางราชการ โดยให้เบิกจ่ายจากหน่วยงานเจ้าภาพหลักตามลำดับ

คณะที่ 4 : คณะกรรมการพิจารณาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์

อำนาจหน้าที่

- 1) กำหนดหลักเกณฑ์ วัตถุประสงค์ ขอบเขตภารกิจ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตัวชี้วัด หน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุม ครบถ้วน เพื่อให้การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด
- 2) กำกับ ดูแลปฏิบัติงาน ติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานบูรณาการให้เป็นไปด้วยความโปร่งใสและถูกต้อง ปราศจากการทุจริต รวมทั้งบูรณาการการทำงานในทุกมิติ ทั้งในระดับพื้นที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนงานบูรณาการ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
- 3) ประสานส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำข้อเสนอโครงการ กิจกรรมและงบประมาณที่เหมาะสมที่จะดำเนินการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 และแผนแม่บทส่งคณะกรรมการ

- 4) พิจารณากลับกรองข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของประเด็น ดังต่อไปนี้
 - (1) การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
 - (2) การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) จัดทำข้อเสนอการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 พร้อมจัดทำแผนแม่บทระยะปานกลางและระยะยาว แผนปฏิบัติงาน และแผนการใช้จ่ายงบประมาณส่งสำนักงบประมาณ
- 6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการปฏิบัติงาน และเชิญส่วนราชการมาชี้แจง ให้ข้อมูลรายละเอียด ข้อคิดเห็นได้ตามความจำเป็น
- 7) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของแผนงานบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

3.4.3 คณะกรรมการบริหารและขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์

โดยที่มีการประชุมหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559 ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน ที่ประชุมเห็นควรให้มีการปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนงานตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้การบริหารและขับเคลื่อนงานตามนโยบายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจข้างต้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 1104/2558 ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2558 และคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 1110/2558 ลงวันที่ 4 ธันวาคม พ.ศ. 2558 และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารและขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อำนาจหน้าที่

- 1) ขับเคลื่อนแผนนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมและเกิดผลสัมฤทธิ์

- 2) กำหนดระบบบริหารจัดการ กระบวนการ แนวปฏิบัติ ระบบติดตามประเมินผล และ รายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน
- 3) บูรณาการแผนงาน งบประมาณ และบุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ จากหน่วยงานในส่วนกลางไปสู่หน่วยงานในส่วนภูมิภาค เพื่อขับเคลื่อนงานตาม นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยยึดเกษตรกรในพื้นที่ระบบส่งเสริมเกษตร แบบแปลงใหญ่ และศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรเป็นหลัก
- 4) อำนาจการ ช่วยเหลือ กำกับ และติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ (Single Command) ให้เป็นไปตามกรอบแนวทาง เป้าหมาย ผลลัพธ์ ผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด
- 5) ให้หัวหน้างาน กำหนดแผนปฏิบัติงาน ระบบการบริหารจัดการ ระบบการติดตามและ ประเมินผล และอื่นๆ ที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้การขับเคลื่อนงานตามนโยบายสู่การปฏิบัติ ได้อย่างเป็นรูปธรรมรวมทั้งการประสาน อำนาจการ กำกับ และติดตามงานที่ได้รับ มอบหมายจากคณะกรรมการการบริหารขับเคลื่อนงานตามนโยบายรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยรายงานความก้าวหน้าต่อที่ประชุมผู้บริหารระดับสูงของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ทราบเป็นระยะ
- 6) สามารถเชิญหน่วยงานหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ความเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งจัดส่ง เอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- 7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และ/หรือ คณะทำงาน และ/หรือ มอบหมายเจ้าหน้าที่เพื่อ ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร
- 8) ให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สนับสนุนการดำเนินงานของ คณะกรรมการและหัวหน้างานตามที่ได้รับการร้องขอ
- 9) ให้สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ติดตามการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในภาพรวมและรายงานเป็นระยะ
- 10) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

3.4.4 คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ

ตามคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 183/2550 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 ได้มอบหมายอำนาจหน้าที่ให้เกษตรและสหกรณ์จังหวัดปฏิบัติราชการ ไปแล้วนั้น

เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในราชการ ส่วนภูมิภาคเป็นเอกภาพ มีระบบสั่งการแบบเบ็ดเสร็จ (Single Command) และมีผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรมอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 183/2550 ลงวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 และแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จขึ้นแทน

อำนาจหน้าที่

- 1) กำกับ ดูแล และประสานการปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานอื่น รวมทั้งภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้เป็นเอกภาพ มีระบบสั่งการแบบเบ็ดเสร็จ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่เป็นรูปธรรมในภาพรวม
- 2) บูรณาการการบริหารจัดการแผนงาน โครงการ งบประมาณ และทรัพยากรของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่อยู่ในเขตจังหวัด เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายด้านการเกษตรและสหกรณ์ มีเอกภาพ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด
- 3) ให้ประธานกรรมการการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จในแต่ละจังหวัดมีหน้าที่ดังนี้
 - 3.1) เป็นผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด
 - 3.2) เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนเงินเดือน ให้แก่หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด ทั้งราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค
- 4) ให้หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้งในระดับกรม และที่อยู่ในเขตจังหวัดทั้งราชการบริหารส่วนภูมิภาคและราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัด ให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการกับคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จ

- 5) เมื่อคณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แบบเบ็ดเสร็จปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วให้รายงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทราบด้วย
- 6) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

เพื่อให้เข้าใจแนวทางบูรณาการของประเทศและแนวคิดการบูรณาการของส่วนกลาง ในบทนี้จึงขอเสนอเนื้อหาที่รวบรวมจากการศึกษารูปแบบการบูรณาการที่ผ่านมาทั้งในเรื่องความเป็นมา พัฒนาการและแนวคิดการบูรณาการรวมถึงการเข้าสัมพันธ์หน่วยงานด้านนโยบายในส่วนกลาง เพื่อให้เห็นถึงกรอบคิดและเครื่องมือเกี่ยวกับการบูรณาการในปัจจุบัน

- **สำนักงานประมาณ**

การทำงานของสำนักงานประมาณเป็นปลายทางคือถ้าทางกระทรวงกรมรวบรวมแผนงานเพื่อเสนอของบประมาณโดยต้องจัดลำดับความสำคัญมาให้ แล้วทางสำนักงานประมาณ จะทำการปรับลดตามสัดส่วนการจัดสรรงบประมาณของแต่ละกระทรวง โดยลำดับความสำคัญให้กับงบประมาณด้านบูรณาการมาก่อนงานด้านอื่น ทั้งนี้การบูรณาการยังคงจัดทำได้เพียงภายในกระทรวงเท่านั้น (การทำงานระหว่างกรมภายในกระทรวงนั้นๆ)

โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านทรัพยากรน้ำ ภายในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีกรมชลประทาน, กรมพัฒนาที่ดิน และสำนักงานปศุสัตว์ โดยทั่วไปเป็นงานก่อสร้างและปรับปรุงอ่างขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กบางส่วน ซึ่งโดยทั่วไปแหล่งน้ำขนาดเล็กเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

งานด้านแผนและโครงการทรัพยากรน้ำกำลังส่งผ่านไปที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (กนช.) ซึ่งจะมีคณะทำงานเป็นผู้พิจารณา เนื่องจากมีอำนาจสูงสุดในการจัดการ โดยจะมีการผนวกกรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำบาดาลเข้าด้วยกัน

ตามความคิดเห็นการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง หรือระหว่างกรมข้ามกระทรวงยังคงเป็นไปได้ยากเนื่องจากติดปัญหาขอบเขตหน้าที่และกรอบงบประมาณในแต่ละกระทรวง ทำให้การทำงานข้ามกระทรวงเป็นไปได้ยากเว้นแต่การมี กนช. ซึ่งมีอำนาจเหนือกระทรวงเนื่องเป็นระดับนายกรัฐมนตรีที่มีสิทธิในการโยกงบประมาณข้ามกระทรวงได้ น่าจะเป็นทางออกของการบูรณาการในส่วนกลาง

- **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์)**

ปัจจุบันสภาพัฒน์ ได้ทำงานร่วมกับสำนักงานประมาณอย่างใกล้ชิด โดยด้านการบูรณาการนั้นจำเป็นต้องพัฒนาการทำงานที่เป็นระบบเชื่อมโยงกันทุกกระทรวงและกรม โดยไม่มีข้อจำกัดด้านกรอบงบประมาณกระทรวง โดยแยกการทำงานระดับกระทรวง/กรม กับการทำงานระดับจังหวัด เพราะการทำงานบูรณาการจังหวัดเป็นฐานการทำงานโดยมีงบประมาณเฉพาะ ทั้งจากกระทรวง กรม, กลุ่มจังหวัด และตัวจังหวัดเอง ที่ใช้ทำงานด้านบูรณาการ แต่ปัญหาที่พบคือการจัดการงบประมาณในส่วนนี้เป็นแบบการแบ่งสัดส่วนทั้งตามขอบเขตปกครองหรือการต่อรองทั้งในจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ภาพการจัดการทรัพยากรน้ำกำลังถูกผลักดันเข้าเป็นการทำงานแบบ กนช. เพื่อให้เกิดการทำงานที่เป็นบูรณาการและเป็นเอกภาพ โดยในระดับจังหวัดอาศัยผู้ว่าเป็นแกนกลางเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของจังหวัดผ่านคณะกรรมการ กบจ. ของจังหวัด ซึ่งภาพการบูรณาการคงจะชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนด้านเกษตรคงไม่จำเป็นต้องทำการบูรณาการเพราะสามารถทำงานเบ็ดเสร็จในตัวเอง และในส่วนนี้ก็ไม่มีการบูรณาการกับหน่วยงานอื่น

- **สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)**

ในการพิจารณางบประมาณ ของ ก.บ.จ. ต้องส่งผ่านไปที่ ก.น.จ. เพื่อรอการอนุมัติแล้วเบิกจ่ายที่จังหวัดโดยสามารถตั้งเบิกหลายหน่วยงานได้ โดยมีเจ้าภาพในการเบิกจ่าย และมีการกำหนด Joint KPI ในการตรวจสอบเพื่อให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสมในแต่ละจังหวัดถือเป็น “งบประมาณเชิงพื้นที่” โดยงบประมาณบูรณาการ 28 แผนปี 61 นั้นมีงบ ก.บ.จ. เป็นส่วนหนึ่งใน 28 แผนและการบูรณาการเกษตร และทรัพยากรน้ำ แยกไปตามหน่วยงานเจ้าภาพอีกก้อนหนึ่งซึ่งทางสำนักงานประมาณจะเข้าใจเรื่องการเบิกจ่ายเป็นอย่างดี โดยงบบูรณาการอื่นๆ ก็จะไปตั้งเรื่องตามหน่วยงานเจ้าภาพและเชื่อมโยงลงพื้นที่ภายหลัง

เมื่อถามถึงข้อจำกัดของการบูรณาการและแนวทางที่ทางทีมงานกำลังดำเนินการ ทาง ก.พ.ร. เห็นด้วยเพราะปัจจุบันแต่ละหน่วยงานไม่สามารถบูรณาการการทำงานกันได้อย่างแท้จริง เพราะติดกรอบการบังคับบัญชา และสายการเบิกจ่ายงบประมาณ แม้จะมี ก.บ.จ. ซึ่งมีงบประมาณที่สามารถทำงานร่วมกันได้แต่ก็น้อยและไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย สุดท้ายก็ไม่สามารถบูรณาการกันได้ การที่มีทีมงานมาช่วยในการเชื่อมโยงซึ่งมีฐานะเป็นคนนอกทำให้ไม่ติดปัญหากรอบและมองเห็นแนวทางการเชื่อมโยงได้ดีกว่า ทั้งนี้การพัฒนา ก.บ.จ. และให้บทบาท

การทำงานเป็นแนวทางที่น่าสนใจเพราะมีโครงสร้างที่เอื้อต่อการบูรณาการ ขาดแต่ยังไม่มี การกำหนดทิศทางหรือ Roadmap ที่ชัดเจน

- **สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย**

จากการเสนอแนวคิดว่าเป็นไปได้ที่จะตั้งบุคลากรเพื่อทำหน้าที่การบูรณาการโดยตรง ระดับจังหวัดทางสบจ. มองว่าโครงการควรใช้ระบบที่มีอยู่แล้วเช่น กบจ. และ คณะกรรมการพัฒนาการเกษตร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการทำงานบูรณาการโดยเฉพาะซึ่งครอบคลุมในทุกด้านการพัฒนาของจังหวัด โดย กบจ. แม้จะมีโครงสร้างที่แน่นอนจากส่วนกลาง แต่มีอำนาจในการตั้งคณะกรรมการขึ้นรับผิดชอบในแต่ละประเด็นหรือสิ่งที่จังหวัดสนใจ โดยได้รับอิสระในการจัดตั้งคณะกรรมการ

เมื่อถามถึงการประเมินการบูรณาการของแต่ละจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นการนำแผนพัฒนาจังหวัดมารวบรวมและไม่ได้มีงบประมาณแยกต่างหากสำหรับการบูรณาการ ยังเป็นไปตามขั้นตอนงบประมาณปกติ กบจ. ทำหน้าที่คัดกรองโครงการที่มีลักษณะบูรณาการเพื่ออนุมัติเป็นแผนพัฒนาจังหวัด ส่วนเรื่องการประเมินความสำเร็จยังไม่มีการวัดที่ชัดเจน เนื่องจากจะเกิดความไม่เป็นธรรมต่อแต่ละหน่วยงาน แต่ผลที่ได้โดยรวมยังรักษาการเติบโตของจังหวัดได้โดยทั่วไป

ในแนวคิดการทำงานโครงการที่ต้องการให้เกิดการทำงานแบบเชื่อมโยงข้ามกระทรวง-กรม ทางหน่วยงานเห็นด้วย แต่คิดว่าอยู่นอกของเขตความรับผิดชอบ ควรเสนอผลักดันที่ระดับนโยบาย หรือควรปรึกษากับทาง ก.พ.ร. ถึงแนวทางที่เหมาะสมให้การผลักดันแนวคิดโครงการ เพราะ ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานที่ออกแบบวิธีการทำงานที่เชื่อมกับระดับนโยบายโดยตรง ส่วนความเห็นต่อโครงการเพิ่มเติมถือว่าเป็นประโยชน์ต่อ สบจ. และพร้อมให้ความร่วมมือ

ตารางที่ 3-3 แนวคิดการบูรณาการของหน่วยงานในส่วนกลาง

หน่วยงาน	แนวคิดบูรณาการ
สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์)	ต้องการให้เกิดการผลักดันการทำงานเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน ผ่านการทำงานภายใต้กรอบการบูรณาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดความซ้ำซ้อนของภาระงาน โดยใช้ประเด็นยุทธศาสตร์เป็นโจทย์คิดร่วมกัน เช่น แผนยุทธศาสตร์ชาติ, แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐ
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)	ต้องการให้การทำงานเชื่อมโยงกัน โดยผ่านประเด็นยุทธศาสตร์ และสามารถประเมินร่วมกัน โดย Joint KPI โดยให้ความสำคัญกับการ บูรณาการจังหวัด ผ่านการทำงานของ ก.บ.จ. (ซึ่งหน่วยงานผลักดันให้ตั้งขึ้น)
สำนักงบประมาณ (สงป.)	ต้องการพัฒนาแผนบูรณาการเป็นหมวดหมู่งาน โดยใช้ประเด็นยุทธศาสตร์เป็นแกน เพื่อให้สามารถกำหนดลักษณะงาน และสามารถประเมินด้วยเกณฑ์วัดผลกลาง แบบ output-outcome-impact
สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (สบจ. มท.)	ให้ความเชื่อมั่นในการทำงานของกบจ. โดยอาศัยหลักเกณฑ์ของทาง ก.พ.ร. และ สงป. เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

3.5 องค์การระดับจังหวัดเชื่อมโยงประเทศ

จากการศึกษาและติดตามงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีคณะกรรมการ และคณะทำงานที่มีการทำงานในลักษณะการกำหนดยุทธศาสตร์และการบูรณาการในระดับจังหวัด ดังนี้

3.5.1 คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ความเป็นมาของแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและงบประมาณในระดับจังหวัดมีพัฒนาการมาตามลำดับ โดยเฉพาะในส่วนของ การจัดสรรงบประมาณ จากเดิมที่จะได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในพื้นที่จังหวัดผ่านส่วนราชการ ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นใดของรัฐ การได้รับการจัดสรรงบประมาณจากงบกลาง (งบ CEO) และได้พัฒนาในรูปแบบของการได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในพื้นที่จังหวัด โดยตรงในฐานะเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ได้มีการพัฒนาการการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดมาตามลำดับช่วงเวลา ดังนี้

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 – 2519) รัฐบาลริเริ่มมีการพัฒนาชนบท โดยรวมงานชนบทอยู่กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจส่วนรวม และแผนกิจกรรมตามสาขาต่างๆ และกำหนดในแผนพัฒนาจังหวัดเป็นเครื่องมือในการวางแผนจากล่างขึ้นบน กล่าวคือให้จังหวัดเป็นผู้จัดทำโครงการและส่งให้ส่วนกลางพิจารณา แต่การพัฒนาในช่วงเวลาดังกล่าวไม่บรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ เพราะปัญหาความยากจนในชนบททวีความรุนแรงมากขึ้น และมีความเหลื่อมล้ำของรายได้ค่อนข้างสูงระหว่างสังคมเมืองและชนบท ต่อมาจึงได้มีการกำหนดนโยบายการพัฒนาชนบทที่เป็นรูปธรรมชัดเจน ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 – 2529) ซึ่งใช้ “ระบบแผน” เป็นแกนนำในการพัฒนาและกำหนดทิศทางของการพัฒนาชนบท โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นผู้วิเคราะห์ปัญหาและเลือกโครงการของรัฐที่ตนต้องการสำหรับการแก้ไขปัญหาในหมู่บ้านชนบทของตนและให้ภาครัฐดำเนินการให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการที่ประชาชนในท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเองได้ และเน้นความสำคัญในการสนับสนุนประชาชนที่ยากจนให้ทั่วถึงมากที่สุด

จนกระทั่งในช่วงปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลได้มีนโยบายสนับสนุนการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค มีการปรับปรุงองค์กรพิเศษทำหน้าที่การประสานงานพัฒนาชนบท คือ คณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.) โดยเพิ่มเติมขอบข่ายการปฏิบัติงานและอำนาจ

หน้าที่ให้กว้างขวางขึ้น โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้ประสานการกระจายการลงทุนของภาคเอกชนไปสู่ภูมิภาคด้วยจึงปรับคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการพัฒนาชนบท และกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค (กชช.ภ.) ขึ้นเพื่อที่จะได้พิจารณาแนวทางและนโยบายในการดำเนินการ โดยกระทรวงมหาดไทยและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่ในการประสานหลักการนโยบายและแจ้งวงเงินจัดสรรให้จังหวัดแต่ละจังหวัดจัดทำโครงการให้สอดคล้องกับหลักการ นโยบาย และวงเงินที่ กชช.ภ. กำหนด โดยกระทรวงมหาดไทยกำหนดวิธีการและขั้นตอนในการจัดทำโครงการพัฒนาจังหวัด หลังจากนั้นจังหวัดจัดทำโครงการพัฒนาจังหวัดตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนด แล้วส่งผ่านมายังคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด (กพจ.) พิจารณาอนุมัติ และจัดส่งแผนพัฒนาจังหวัดไปยังศูนย์ประสานการพัฒนาชนบทแห่งชาติ สำนักนโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เพื่อการประสานแผนต่อไป ทั้งนี้ โครงการพัฒนาจังหวัดได้ถูกใช้เพื่อเป็นมาตรการในการพัฒนาสู่ภูมิภาค โดยกำหนดให้มีการจัดทำแผนงานโครงการมาจากสภาพปัญหาและความต้องการระดับพื้นที่ ซึ่งมีคณะกรรมการสภาตำบล (กสต.) พิจารณาให้ความเห็น และส่งให้กับคณะกรรมการพัฒนาอำเภอ (กพอ.) วิเคราะห์โครงการ และส่งผ่านมายังคณะกรรมการพัฒนาจังหวัด (กพจ.) พิจารณาอนุมัติโครงการ

การดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดความชัดเจนในการพัฒนาระดับพื้นที่มากขึ้นนำไปสู่การสร้างความเห็นพ้องต้องกันระหว่างกระทรวง กรม ในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังการเร่งรัดพัฒนาหมู่บ้านต่างๆ และทำให้เกิดการประสานงานดีขึ้น ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับตำบลในกระบวนการตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากรและการปฏิบัติโครงการกิจกรรมพัฒนา ทั้งนี้ เพราะมีความเข้าใจและยึดถือเป้าหมายเดียวกัน โดยเนื้อหาภายในแผนพัฒนาจังหวัดเน้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ยากจน รวมทั้งการปรับปรุงระบบการผลิตและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านอื่นๆ เพิ่มเติมมากขึ้น ทำให้แผนพัฒนาจังหวัดมีความหลากหลายและเป็นแผนที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ มากขึ้น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2544 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2544 มีนโยบายกระจายอำนาจในการบริหารโดยการสนับสนุนให้การปฏิบัติราชการของจังหวัดต่างๆ เป็นการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ทั้งนี้เพื่อให้มีหน่วยงานเชิงยุทธศาสตร์ภาครัฐในระดับพื้นที่ที่มีศักยภาพและสมรรถนะสูงสามารถประสานและกำกับดูแลการปฏิบัติราชการของทุก

ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นๆของรัฐ และส่งเสริมสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้สามารถริเริ่มแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดระบบงานที่มีกระบวนการสร้างความเห็นพ้องต้องกันของทุกภาคส่วนในสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการบริหารราชการพื้นที่ โดยให้มีการทดลองปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาเป็นเวลา 1 ปี ประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ ชัยนาท ลำปาง ภูเก็ต และนราธิวาส และกำหนดจังหวัดเปรียบเทียบกับจังหวัดทดลองไว้ 5 จังหวัด ได้แก่ สุรินทร์ อ่างทอง พิษณุโลก พังงา และปัตตานี

ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2546 และวันที่ 6 พฤษภาคม 2546 ให้ทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ใช้การบริหารงานแบบบูรณาการโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (Chief Executive Officer : CEO) และใช้การบริหารงานแบบบูรณาการเช่นเดียวกับจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นไป และออก “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2546” เพื่อรองรับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

สำหรับการบริหารงานกลุ่มจังหวัดนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 ให้พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการงานของพื้นที่ที่มีความชัดเจนมากขึ้น และกำหนดให้มีองค์กรเพื่อทำหน้าที่กำกับ ควบคุมและดูแลการทำงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วย 1) คณะกรรมการสนับสนุนระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กสจ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบาย วางระบบ แนวทาง มาตรการในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และกำหนดแนวทางในการแปลงนโยบายรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติในระดับจังหวัด 2) คณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.) มีหน้าที่บูรณาการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค โดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีการพัฒนา และ 3) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (กบจ.) โดยมีหน้าที่จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแผนงานหรือโครงการ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาคและยุทธศาสตร์ชาติ

ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจยังคงเป็นเจ้าของงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมแล้วแต่กรณี แต่รัฐบาลได้มีนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพิ่มเติม ด้วยการกำหนดให้มีระบบสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 - 2549 มีการจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดสรรให้จังหวัดผ่านสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยและกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการด้วย

ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงหลายเรื่องในการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อระบบการจัดทำงบประมาณของประเทศ ที่แต่เดิมเป็นการตั้งงบประมาณที่เกิดจากฐานของหน่วยงานระดับกรมเป็นหลักสู่การกระจายอำนาจไปยังจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ได้มีการบัญญัติหลักการและแนวคิดดังกล่าวไว้ในตัวบทกฎหมาย ดังนี้

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

- มาตรา 78 กำหนดให้รัฐจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่
- มาตรา 87 กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

2) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550

- มาตรา 52 วรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ

- มาตรา 53/1 และมาตรา 53/2 ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น โดยให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดประชุมหารือร่วมกับ หัวหน้าส่วนราชการผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งภาคประชาสังคม/ผู้แทนภาคเอกชน ทั้งนี้ การสรรหาให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกากำหนด
- 3) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551) กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ทำหน้าที่กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำ รวมทั้งพิจารณาถ่วงถ่วงและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด มีเจตนารมณ์ คือ
- ต้องการเน้นการพัฒนากระบวนการบริหารพัฒนาที่ยืดหยุ่นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนาของแต่ละพื้นที่ ให้มีลักษณะใกล้เคียงกันมากขึ้น และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่
 - เป็นเรื่องของระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารจัดการแนวใหม่ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ในแนวตั้งระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งความสัมพันธ์ในแนวนอนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกัน

การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

นโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ได้กำหนดให้

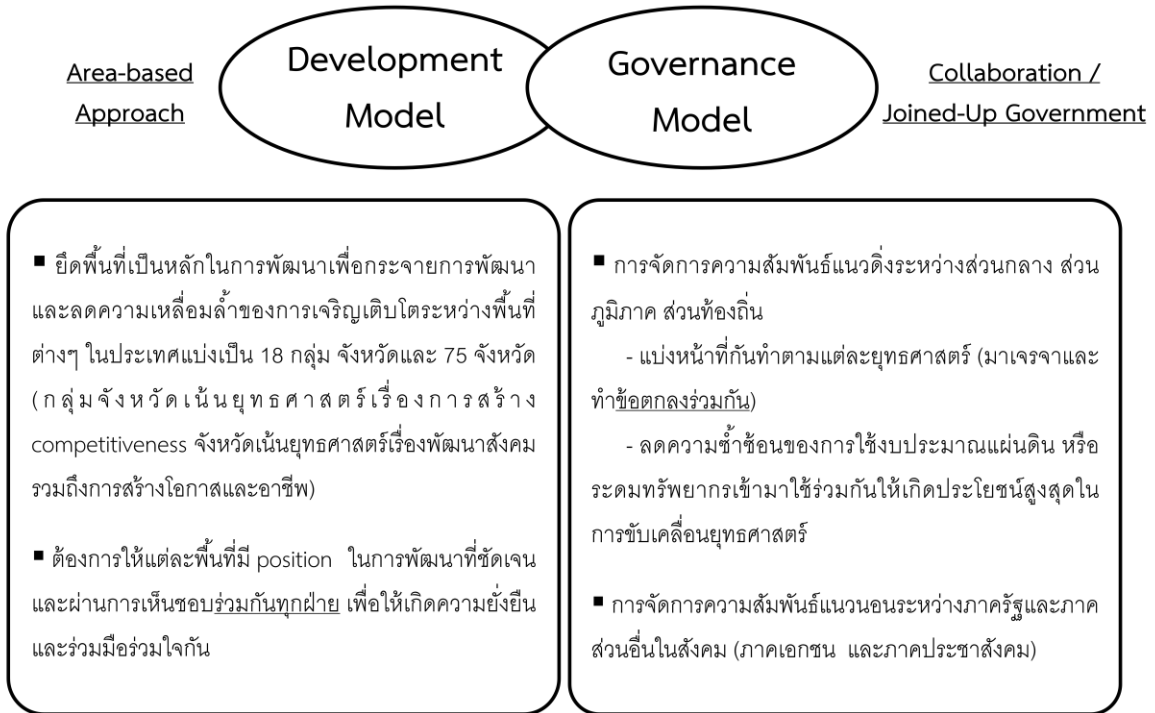
- 1) ใช้กลไก กฎระเบียบที่มีให้เกิดประสิทธิภาพ
- 2) บูรณาการและประสานเชื่อมโยงการทำงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ
- 3) สนับสนุน ส่งเสริมให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถจัดทำแผนงาน/โครงการ และการจัดทำคำของบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ระบบการบริหารงานของจังหวัดแบบบูรณาการนั้น กำหนดให้จังหวัดบูรณาการทุกภาคส่วนในพื้นที่ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด โดยยึดหลัก ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผิดชอบ การบริหารแบบเครือข่าย และการบูรณาการทรัพยากร รวมทั้งให้จังหวัดริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ นำปัญหาและความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่ม เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาแบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติ

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการโดยมุ่งที่จะริเริ่มเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ (Area Based Approach) โดยนำความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นแนวทางริเริ่มมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างมีทิศทางและยั่งยืน จำเป็นจะต้องมีผู้ประสานงานและเชื่อมโยงกิจกรรม หรือเชื่อมต่อการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวกลางในการจัดระบบการพัฒนาการบูรณาการ และเชื่อมโยงแนวนโยบายพื้นฐานและความต้องการของประชาชน ผ่านทางท้องถิ่น และภาคีที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะขยายผลลงไปสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่

เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550
 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551
 มีแนวทางการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ดังนี้

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2552)

รูปที่ 3-2 การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

เพื่อให้การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดให้มีกลไกการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

(1) กลไกระดับชาติ คณะกรรมการมีนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
- กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

- พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติงานราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และค่าของงบประมาณของจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(2) กลไกระดับกลุ่มจังหวัด คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) โดยมีหัวหน้ากลุ่มจังหวัดเป็นประธาน และข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยที่ ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้ง เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่

- วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัด เป็นไปตามหลักการนโยบายและระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

- จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา 19 เพื่อรับฟังความคิดเห็น

- ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัด

- วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และค่าของงบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอ ก.น.จ.

(3) กลไกระดับจังหวัด คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

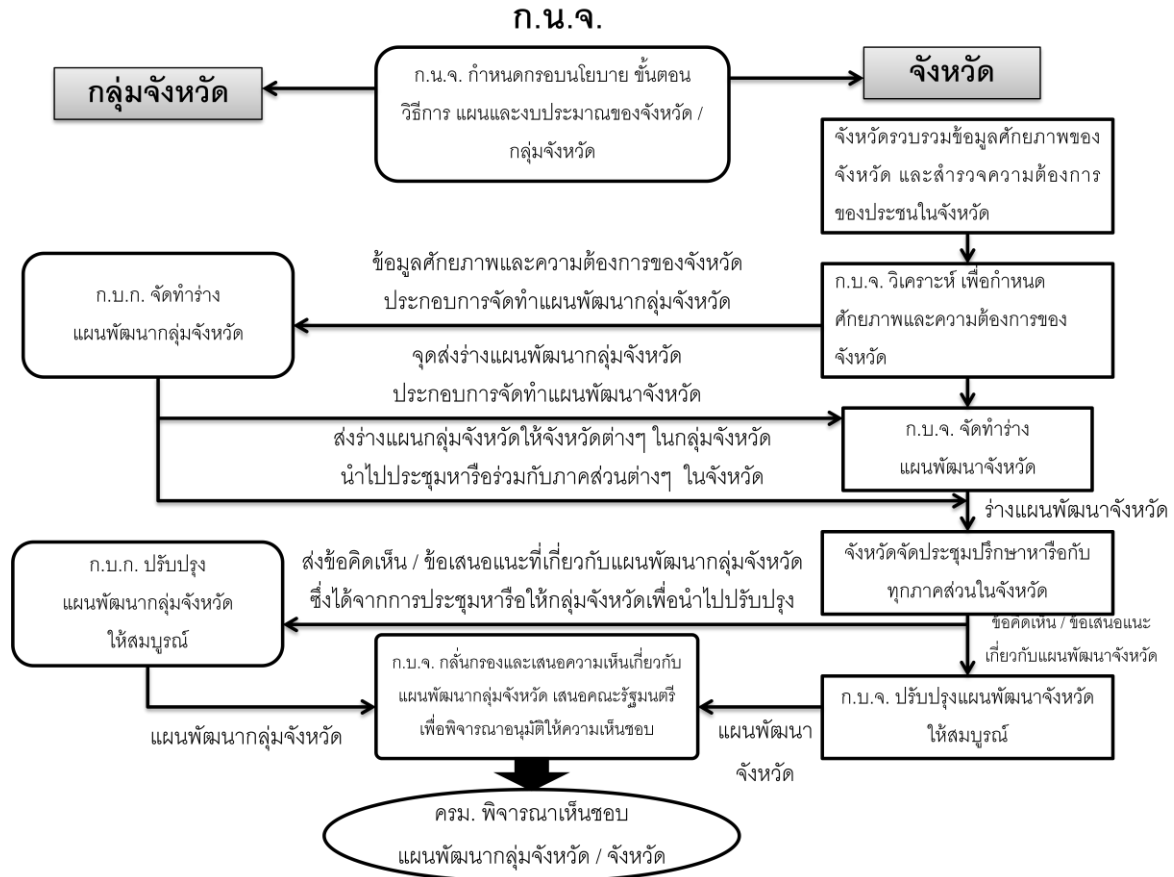
- วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตามหลักการนโยบายและระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

- จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา 19 เพื่อรับฟังความคิดเห็น

- ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุน และชักชวนภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด

- จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัด

- วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัดและค่าของงบประมาณจังหวัดก่อนนำเสนอ ก.น.จ.

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2552)

รูปที่ 3-3 ขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ก.น.จ. ได้วางกรอบนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยมีการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2552 และมีมติดังนี้

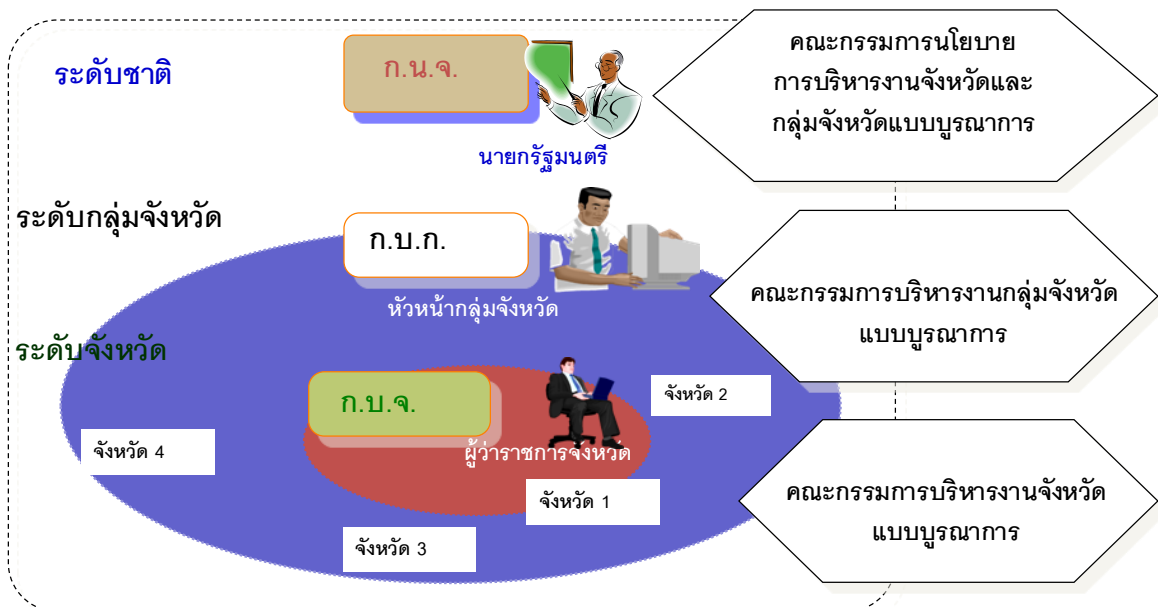
(1) เห็นชอบกรอบนโยบายในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
 (2) เห็นชอบหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติงานราชการ ประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และการจัดทำค่าของงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งให้ ก.น.จ.

(3) เห็นชอบแนวทางการพิจารณาแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา
 กลับกรอง ดังนี้

- หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- หลักความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับภาค รวมทั้ง ศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

- หลักคุณภาพ ประกอบด้วย 1) คุณภาพแผน โดยแผนพัฒนาจังหวัดควรครอบคลุมทุกมิติ ส่วนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดควรเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และ 2) คุณภาพโครงการ ความจำเป็นของโครงการ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการ ความเชื่อมโยงกับโครงการอื่นๆ และความคุ้มค่า

รูปที่ 3-4 องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

ในการดำเนินการจัดทำแผนการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยเป็นการสร้างโอกาสและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขันและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ระดับปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการปฏิบัติ เพื่อการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการจึงมีจัดตั้งคณะกรรมการ 3 ชุดใน 3 ระดับ คือ

1) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)

อำนาจหน้าที่

- (1) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
- (2) กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- (3) พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และคำของบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
- (4) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (1) และ (2) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์
- (5) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการด้านแผนและงบประมาณ
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

2) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.)

อำนาจหน้าที่

- (1) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไปตามหลักการ นโยบายและระบบตามที่
- (2) ก.น.จ. กำหนด
- (3) จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา 19 เพื่อรับฟังความคิดเห็น
- (4) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน และสภาองค์กรชุมชนตำบล และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัด
- (5) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการ ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดและคำของบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

- (6) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลและรายงาน ก.น.จ.
- (7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

3) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)

อำนาจหน้าที่

- (1) วางแนวทางปฏิบัติและอำนาจการให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัด เป็นไปตามหลักการ นโยบายและระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด
- (2) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา 19 เพื่อรับฟังความคิดเห็น
- (3) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และ ภาคธุรกิจเอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและชักชวน ภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด
- (4) จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีของจังหวัด
- (5) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการตาม แผนปฏิบัติราชการประจำปี และค่าของงบประมาณจังหวัด ก่อนนำเสนอ ต่อ ก.น.จ.
- (6) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผล และรายงาน ก.น.จ.
- (7) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน
- (8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ

ทั้งนี้องค์ประกอบหลักของคณะกรรมการทั้ง 3 ระดับข้างต้นจะประกอบด้วย

- 1) หัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ ผู้บริหารท้องถิ่น (องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลและ องค์การบริหารส่วนตำบล) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน และผู้แทนภาคประชาสังคม
- 2) ผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักการการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจึงกำหนดให้ผู้ว่าราชการปฏิบัติ ดังนี้

- (1) บริหารงานจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวนโยบาย-แผนระดับชาติและความต้องการของประชาชน
 - (2) ประสานให้ภาครัฐ อปท. ภาคประชาสังคมและภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
 - (3) บูรณาการการงบประมาณและแสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกฝ่าย
 - (4) ส่งเสริมและสนับสนุน อปท. ให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาท้องถิ่น
 - (5) สนับสนุนภาคประชาสังคมให้มีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน
 - (6) เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการบริหารการเปลี่ยนแปลง
 - (7) กระทำตนเป็นแบบอย่าง ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน
- 3) หัวหน้ากลุ่มจังหวัด ซึ่งพระราชกฤษฎีกาฯ ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด (เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น) โดยให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ประสาน เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

จากการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2560-2561 คณะรัฐมนตรีได้กำหนดองค์กรระดับภาคขึ้นมาเพื่อเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกลุ่มจังหวัด (ก.บ.ภ.) กับประเทศ (ก.น.จ.) โดยที่รายละเอียดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 ดังนี้

3.5.2 คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)

ก.บ.ภ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(2) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดแผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดการจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค

(3) บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

(4) ให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด คำของบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาคตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(5) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (1) (2) (3) และ (4) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(6) เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(7) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะอนุกรรมการตาม (7) อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาค และให้มีหน้าที่และอำนาจเป็นคณะอนุกรรมการตามมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ด้วย

3.5.3 คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)

จุดประสงค์

ตั้งขึ้นตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2524 โดยมีนายกรัฐมนตรีขณะนั้น คือ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นประธาน ซึ่งการจัดตั้งคณะกรรมการ กรอ.นี้ได้แสดงให้เห็นถึง การยอมรับบทบาทของภาคเอกชน ในการมีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้น การยอมรับบทบาทของภาคเอกชนนี้ ได้มีปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฯ ฉบับที่ 2 และ 3 เป็นต้นมา แต่จะมา ปรากฏเป็น รูปธรรมขึ้นเมื่อช่วงปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 ต่อกับช่วงเริ่มต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5

กรอ. จะเป็นรูปแบบคณะกรรมการร่วม (Joint Committee) โดยบุคคลที่เป็นตัวแทนจากภาครัฐ จะมาจาก ผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง ในงาน ด้านเศรษฐกิจ เช่น รัฐมนตรี

เศรษฐกิจ และข้าราชการระดับสูง ที่เกี่ยวข้องกับ ภาคเศรษฐกิจ ส่วนภาคเอกชนมาจากตัวแทน ผู้นำสถาบันภาคเอกชนที่สำคัญ ได้แก่ หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมนักข่าวไทย

ปัจจัยหลักที่ผลักดันให้เกิด กรอ.

คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ กล่าวคือ ในช่วงปี 2522 – 2524 ทั่วโลกเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจ ที่ตกต่ำ เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันครั้งที่ 2 เป็นผลให้เศรษฐกิจของ ประเทศไทย ชะลอ ตัวลง และเกิดปัญหาภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่างประเทศ ถีบตัวสูงอย่างรวดเร็ว ปัญหาการขาดดุลการค้า ดุลการชำระเงินและวิกฤตการณ์เงินคงคลัง ซึ่งเป็นปัญหาหลัก สำคัญเป็นเหตุให้รัฐบาลต้องลดบทบาท ของตนเองลง และสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทใน การพัฒนาเศรษฐกิจมากขึ้น

ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ และการประกอบธุรกิจของ เอกชนมาก ตลอดจน ปัญหาการกำกับและการควบคุมธุรกิจของรัฐ เช่น กฎระเบียบของรัฐไม่ เอื้ออำนวยต่อการประกอบธุรกิจของภาคเอกชน ดังนั้นภาคเอกชนเองซึ่งมีการรวมกลุ่มกันอยู่ แล้ว จึงได้ร่วมกันผลักดันให้เกิด กรอ.ขึ้น

ทั้งนี้จุดประสงค์ของการจัดตั้ง กรอ. ได้แก่ การมีระบบการปรึกษาหารือระหว่าง ภาครัฐและเอกชน ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และการนำนโยบายการ ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับกลางและ ภูมิภาค ควบคู่ไปกับการช่วยพัฒนา สถาบันเอกชน ให้มีความเข้มแข็ง รวมทั้งการเผยแพร่ ความรู้ ความเข้าใจในประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากการร่วมมือกัน ทั้งนี้ กรอ.จะเป็นองค์กรที่ มีหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบาย แนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางเศรษฐกิจ มิใช่เป็นองค์กรที่ มีอำนาจตัดสินใจเชิงนโยบายและสั่งการโดยตรง ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ประธาน องคมนตรีและรัฐบุรุษ ในฐานะนายกรัฐมนตรีในขณะนั้น เป็นผู้ริเริ่มและผลักดันจนทำให้เกิด คณะกรรมการ กรอ.ขึ้นมา ได้กล่าวมอบหมายนโยบายของรัฐบาลในการประชุม กรอ.ครั้งแรก ซึ่ง ฯพณฯ เป็นประธานเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2524 มีความว่า “การจัดตั้ง กรอ. ขึ้นมานั้น เป็นการย้ำเจตนาของรัฐบาลที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจกับภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด หากมี ปัญหาข้อขัดข้องประการใด ก็มาร่วมมือ ปรึกษาหารือกัน” นอกจากนี้รัฐบาลมีนโยบายจะ พัฒนาสถาบันเอกชนให้เป็นองค์กรที่รัฐบาลจะพึ่งพาได้ จะต้องเป็นสถาบันที่รับผิดชอบต่อสังคม

เป็นที่เชื่อถือต่อส่วนรวม ร่วมมือขจัดผู้ปฏิบัติมิชอบ และผู้ที่เอาเปรียบต่อส่วนรวมโดยไม่เป็นธรรม

ในระยะเริ่มต้น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้เน้นการสร้างบรรยากาศของความร่วมมือ โดยการสร้างศรัทธา และความเชื่อถือให้เกิดขึ้นระหว่างคณะผู้นำฝ่ายรัฐบาลและผู้นำของสถาบันภาคเอกชน ภาครัฐมุ่งเน้นการพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันภาคเอกชนให้มีขีดความสามารถสูงขึ้น และสามารถเป็นผู้แทนของภาคธุรกิจเอกชนในวงกว้าง กฎเกณฑ์กติกาในการทำงานร่วมกันก็ได้มีการกำหนดให้ชัดเจน โปร่งใส และเป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม มีใช้กลุ่มบุคคลหรือธุรกิจกลุ่มใด กลุ่มหนึ่ง

ตลอดระยะเวลาเกือบ 8 ปี (พ.ศ.2524 – 2532) ซึ่ง ฯพณฯ ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ให้ความสำคัญสูงสุดกับการพัฒนากระบวนการ กรอ.โดยจะเห็นได้ว่าการจัดประชุมคณะกรรมการ กรอ.ทุกเดือน ตลอดระยะเวลาดังกล่าว ยกเว้นช่วงที่ต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศ

การที่ภาครัฐและภาคเอกชนได้มีโอกาสมาหารือร่วมกันโดยตรง ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ได้รับการนำไปพิจารณาแก้ไขได้อย่างตรงจุด รวดเร็ว ทันสถานการณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ประกอบกับการที่ผู้นำภาครัฐบาล ได้ให้ความสำคัญสูงสุดกับกระบวนการ กรอ. ทำให้ระบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและเอกชน เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีผลงานที่เป็นรูปธรรมจำนวนมาก

อำนาจและหน้าที่ กรอ.จังหวัด

กรอ.จังหวัด คือ คณะกรรมการร่วมภาครัฐบาลและเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจระดับจังหวัด ซึ่งเกิดจากความสำเร็จในการพัฒนาความร่วมมือของภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจร่วมกับภาครัฐบาลภายใต้บทบาทของ กรอ.นั้น โดยมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- 1) ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะแก่ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคด้านการประกอบ การลงทุน การครองชีพของประชาชนให้สำเร็จลุล่วงโดยเร็ว และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แนวทาง มาตรการในการพัฒนาจังหวัดในสาขาเศรษฐกิจ
- 2) ประสานการจัดทำแผนงานโครงการความร่วมมือภาครัฐ และภาคเอกชน ในสาขาเศรษฐกิจ ที่สำคัญภายใต้กรอบแผนลงทุนจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัด

- 3) ส่งเสริมสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนในการกระจายการผลิต การค้า การลงทุน และการจ้างงาน ภายในจังหวัดร่วมกับภาครัฐบาลอย่างใกล้ชิด
- 4) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันทางเศรษฐกิจภาคเอกชนในระดับจังหวัด ให้มีบทบาทในการ พัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น
- 5) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจการลงทุน และการประกอบอาชีพ เพื่อ สนับสนุนบทบาทภาคเอกชนและประชาชนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจจังหวัด
- 6) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อช่วยเหลือปฏิบัติงานตามความจำเป็น
- 7) มีอำนาจเรียกส่วนราชการ บุคคล และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงให้ข้อมูลและให้คำปรึกษา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่ของ กรอ.จังหวัด ได้ตามความจำเป็น

3.5.4 คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ที่ 9/2546 ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2546 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดเพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการทำงานแบบบูรณาการอย่างเป็นเอกภาพในจังหวัด ตอบสนองนโยบายรัฐบาลและส่งผลสัมฤทธิ์สู่เกษตรกรและประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 และมติคณะกรรมการนโยบายพัฒนาและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ครั้งที่ 1/2558 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2558 ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดขึ้นใหม่

อำนาจหน้าที่

- 1) กำกับ ดูแล และขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- 2) กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของ

กระทรวงเกษตรเพื่อขับเคลื่อนภาคเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของ
รัฐบาล

- 3) ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและ
สหกรณ์จังหวัด
- 4) ประสานงานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5) สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ
ในทางที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเกษตรและผู้มีส่วนได้ส่วน
เสีย
- 6) แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม
- 7) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและ
แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

สำหรับค่าใช้จ่ายในการประชุมคณะกรรมการฯ ให้เบิกจ่ายจากงบดำเนินงานภายใน
แผนงานส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าภาคการเกษตรและการเสริมสร้างความ
เข้มแข็งให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบ ผลผลิต อำนวยการและบริหารจัดการด้านการเกษตร
กิจกรรมการบูรณาการงานในส่วนภูมิภาค ของสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงาน
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3.6 โครงสร้างหน่วยงานระดับกระทรวง - กรม ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำและ เกษตร

เพื่อทราบถึงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการทำงานด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร รวมถึงหน่วยงานที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องด้านการตลาดและการท่องเที่ยว ทางโครงการจึงได้ศึกษาเพิ่มเติมถึง โครงสร้างหน่วยงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ทราบถึงระดับการทำงาน และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานเพื่อให้สามารถเข้าใจความเกี่ยวข้องเบื้องต้นของแต่ละหน่วยงานต่อโครงการฯ ใน ส่วนกลาง

3.6.1 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมวิชาการเกษตร	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการ
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองแผนงานและวิชาการ	ส่วนกลาง	แผนงานและวิชาการ
	กองพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช	ส่วนกลาง	มาตรฐานสินค้าพืช
	กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	ส่วนกลาง	วิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
	กองวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยวและแปรรูปผลิตผลเกษตร
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สถาบันวิจัยเกษตรวิศวกรรม	ส่วนกลาง	วิจัยเกษตรวิศวกรรม
	สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	ส่วนกลาง	วิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน
	สถาบันวิจัยพืชสวน	ส่วนกลาง	วิจัยพืชสวน
	สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร	ส่วนกลาง	ควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร
	สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช	ส่วนกลาง	คุ้มครองพันธุ์พืช
	สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช	ส่วนกลาง	วิจัยพัฒนาการอารักขาพืช

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ	ส่วนกลาง	วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
	สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑ - ๘	ระดับภาค	เป็นศูนย์บริการระดับภาค ของหน่วยงาน
กรมประมง	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขการกรม
	กองกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต	ส่วนกลาง	ควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต
	กองโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ	ส่วนกลาง	โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ
	กองตรวจการประมง	ส่วนกลาง	ตรวจการประมง
	กองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง	ส่วนกลาง	ตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง
	กองนโยบายและยุทธศาสตร์พัฒนาการประมง	ส่วนกลาง	นโยบายและยุทธศาสตร์พัฒนาการประมง
	กองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ	ส่วนกลาง	บริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ
	กองบริหารจัดการเรือประมงและการทำการประมง	ส่วนกลาง	บริหารจัดการเรือประมงและการทำการประมง
	กองประมงต่างประเทศ	ส่วนกลาง	ประมงต่างประเทศ
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น
	กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
	กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง
กองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ	
กองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาประมงทะเล	

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กองวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
	กองวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ
	กองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ
	กองวิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักงานประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร	ส่วนกลาง	ประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร
	สำนักงานประมงจังหวัด	ระดับภาค	ประมงจังหวัด
	สำนักงานประมงอำเภอ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	ระดับภาค	ประมงอำเภอ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด 31 หน่วยงาน และสถาบันวิจัยสัตว์น้ำสวยงามและพรรณไม้น้ำ	ระดับภาค	วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด 31 หน่วยงาน และสถาบันวิจัยสัตว์น้ำสวยงามและพรรณไม้น้ำ
	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง 15 หน่วยงาน และสถาบันวิจัยอาหารสัตว์น้ำชายฝั่ง	ระดับภาค	วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่ง 15 หน่วยงาน และสถาบันวิจัยอาหารสัตว์น้ำชายฝั่ง
	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเล 5 หน่วยงาน	ระดับภาค	วิจัยและพัฒนาประมงทะเล 5 หน่วยงาน
	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 1 หน่วยงาน	ระดับภาค	วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงกุ้งทะเล 1 หน่วยงาน
	ศูนย์วิจัยและตรวจสอบพันธุ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ 3 หน่วยงาน	ระดับภาค	วิจัยและตรวจสอบพันธุ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ 3 หน่วยงาน
	ศูนย์วิจัยและทดสอบพันธุ์สัตว์น้ำ 5 หน่วยงาน	ระดับภาค	วิจัยและทดสอบพันธุ์สัตว์น้ำ 5 หน่วยงาน
	ศูนย์ป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืด 7 หน่วยงาน และหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืด 10 หน่วยงาน	ระดับภาค	ป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืด 7 หน่วยงาน และหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืด 10 หน่วยงาน
	ศูนย์ป้องกันและปราบปรามประมงทะเล 5 หน่วยงาน	ระดับภาค	ป้องกันและปราบปรามประมงทะเล 5 หน่วยงาน
	สถานีประมงน้ำจืด 14 หน่วยงาน	ระดับภาค	ประมงน้ำจืด 14 หน่วยงาน

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 5 หน่วยงาน	ระดับภาค	เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง 5 หน่วยงาน
	ส่วนตรวจการค้ำสัตว์น้ำ 1 หน่วยงาน และ ด้านตรวจสัตว์น้ำ 6 หน่วยงาน	ระดับภาค	ตรวจการค้ำสัตว์น้ำ 1 หน่วยงาน และด้านตรวจสัตว์น้ำ 6 หน่วยงาน
กรมปศุสัตว์	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ระหว่าง ประเทศ	ส่วนกลาง	ความร่วมมือด้านการปศุสัตว์ ระหว่างประเทศ
	กองสารวัตรและกักกัน	ส่วนกลาง	สารวัตรและกักกัน
	กองงานพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ	ส่วนกลาง	งานพระราชดำริและกิจกรรม พิเศษ
	กองควบคุมอาหารและยาสัตว์	ส่วนกลาง	ควบคุมอาหารและยาสัตว์
	กองส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและพัฒนาการปศุสัตว์
	กองผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์	ส่วนกลาง	ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร
	สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	ส่วนกลาง	สุขภาพสัตว์แห่งชาติ
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	สำนักกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	สำนักพัฒนาอาหารสัตว์	ส่วนกลาง	พัฒนาอาหารสัตว์
	สำนักพัฒนาพันธุ์สัตว์	ส่วนกลาง	พัฒนาพันธุ์สัตว์
	สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์	ส่วนกลาง	ควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรค สัตว์
	สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐาน สินค้าปศุสัตว์	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบและรับรองมาตรฐาน สินค้าปศุสัตว์
	สำนักตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	ส่วนกลาง	ตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์
	สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์
	สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์
กลุ่มพัฒนาวิชาการปศุสัตว์	ส่วนกลาง	พัฒนาวิชาการปศุสัตว์	

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	คณะผู้ตรวจราชการกรมปศุสัตว์	ส่วนกลาง	ผู้ตรวจราชการกรมปศุสัตว์
	สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร	ส่วนกลาง	ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร
	กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมกรมปศุสัตว์	ส่วนกลาง	คุ้มครองจริยธรรมกรมปศุสัตว์
	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด 76 จังหวัด	ระดับภาค	ปศุสัตว์จังหวัด 76 จังหวัด
	สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ 878 อำเภอ	ระดับภาค	ปศุสัตว์อำเภอ 878 อำเภอ
กรมชลประทาน	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองการเงินและบัญชี	ส่วนกลาง	การเงินและบัญชี
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองพัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง	ส่วนกลาง	พัฒนาแหล่งน้ำขนาดกลาง
	กองพัสดุ	ส่วนกลาง	พัสดุ
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักกฎหมายและที่ดิน	ส่วนกลาง	กฎหมายและที่ดิน
	สำนักเครื่องจักรกล	ส่วนกลาง	เครื่องจักรกล
	สำนักงานจัดรูปที่ดินกลาง	ส่วนกลาง	จัดรูปที่ดินกลาง
	สำนักบริหารโครงการ	ส่วนกลาง	บริหารโครงการ
	สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา	ส่วนกลาง	บริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา
	สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล	ส่วนกลาง	บริหารทรัพยากรบุคคล
	สำนักพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่	ส่วนกลาง	พัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่
	สำนักวิจัยและพัฒนา	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนา
	สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา	ส่วนกลาง	สำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา
	สำนักออกแบบวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม	ส่วนกลาง	ออกแบบวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม
	สำนักชลประทานที่ 1 จ.เชียงใหม่	ระดับภาค	ชลประทานที่ 1 จ.เชียงใหม่
	สำนักชลประทานที่ 2 จ.ลำปาง	ระดับภาค	ชลประทานที่ 2 จ.ลำปาง
	สำนักชลประทานที่ 3 จ.พิษณุโลก	ระดับภาค	ชลประทานที่ 3 จ.พิษณุโลก
สำนักชลประทานที่ 4 จ.กำแพงเพชร	ระดับภาค	ชลประทานที่ 4 จ.กำแพงเพชร	

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักชลประทานที่ 5 จ.อุดรธานี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 5 จ.อุดรธานี
	สำนักชลประทานที่ 6 จ.ขอนแก่น	ระดับภาค	ชลประทานที่ 6 จ.ขอนแก่น
	สำนักชลประทานที่ 7 จ.อุบลราชธานี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 7 จ.อุบลราชธานี
	สำนักชลประทานที่ 8 จ.นครราชสีมา	ระดับภาค	ชลประทานที่ 8 จ.นครราชสีมา
	สำนักชลประทานที่ 9 จ.ชลบุรี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 9 จ.ชลบุรี
	สำนักชลประทานที่ 10 จ.ลพบุรี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 10 จ.ลพบุรี
	สำนักชลประทานที่ 11 จ.นนทบุรี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 11 จ.นนทบุรี
	สำนักชลประทานที่ 12 จ.ชัยนาท	ระดับภาค	ชลประทานที่ 12 จ.ชัยนาท
	สำนักชลประทานที่ 13 จ.กาญจนบุรี	ระดับภาค	ชลประทานที่ 13 จ.กาญจนบุรี
	สำนักชลประทานที่ 14 จ.ประจวบคีรีขันธ์	ระดับภาค	ชลประทานที่ 14 จ. ประจวบคีรีขันธ์
	สำนักชลประทานที่ 15 จ.นครศรีธรรมราช	ระดับภาค	ชลประทานที่ 15 จ. นครศรีธรรมราช
	สำนักชลประทานที่ 16 จ.สงขลา	ระดับภาค	ชลประทานที่ 16 จ.สงขลา
	สำนักชลประทานที่ 17 จ.นราธิวาส	ระดับภาค	ชลประทานที่ 17 จ.นราธิวาส
กรมพัฒนาที่ดิน	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองเทคโนโลยีชีวภาพทางดิน	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีชีวภาพทางดิน
	กองนโยบายและแผนการใช้ที่ดิน	ส่วนกลาง	นโยบายและแผนการใช้ที่ดิน
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองวิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาการจัดการที่ดิน
	กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน	ส่วนกลาง	สำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร
	สำนักเทคโนโลยีการสำรวจและทำแผนที่	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีการสำรวจและทำแผนที่
	สำนักวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน	ส่วนกลาง	วิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดิน
	สำนักวิศวกรรมเพื่อการพัฒนาที่ดิน	ส่วนกลาง	วิศวกรรมเพื่อการพัฒนาที่ดิน
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 1 จ.ปทุมธานี	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 1 จ.ปทุมธานี
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 2 จ.ชลบุรี	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 2 จ.ชลบุรี

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 3 จ. นครราชสีมา	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 3 จ.นครราชสีมา
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 4 จ. อุบลราชธานี	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 4 จ. อุบลราชธานี
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 5 จ.ขอนแก่น	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 5 จ.ขอนแก่น
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 6 จ.เชียงใหม่	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 6 จ.เชียงใหม่
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 7 จ.น่าน	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 7 จ.น่าน
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 8 จ.พิษณุโลก	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 8 จ.พิษณุโลก
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 9 จ.นครสวรรค์	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 9 จ.นครสวรรค์
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 10 จ.ราชบุรี	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 10 จ.ราชบุรี
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 11 จ.สุราษฎร์ธานี	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 11 จ.สุราษฎร์ธานี
	สำนักงานพัฒนาที่ดินเขตที่ 12 จ.สงขลา	ระดับภาค	พัฒนาที่ดินเขตที่ 12 จ.สงขลา
กรมส่งเสริมการเกษตร	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองพัฒนาการเกษตรพื้นที่เฉพาะ	ส่วนกลาง	พัฒนาการเกษตรพื้นที่เฉพาะ
	กองพัฒนาเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน	ส่วนกลาง	พัฒนาเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชน
	กองวิจัยและพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักงานเกษตรพื้นที่กรุงเทพมหานคร	ส่วนกลาง	เกษตรพื้นที่กรุงเทพมหานคร
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 1	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 1
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 2	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 2
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 3	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 3
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 4	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 4
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 5

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 6	ระดับภาค	ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรที่ 6
	สำนักพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี	ระดับภาค	พัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยี
	สำนักพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร	ระดับภาค	พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร
	สำนักส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร	ระดับภาค	ส่งเสริมและจัดการสินค้าเกษตร
	สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานครและจังหวัด 76 แห่ง	ระดับภาค	เกษตรกรุงเทพมหานครและจังหวัด 76 แห่ง
	สำนักงานเกษตรเขต 4 แห่ง และอำเภอ 878 แห่ง	ระดับภาค	เกษตรเขต 4 แห่ง และอำเภอ 878 แห่ง
กรมส่งเสริมสหกรณ์	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	กองพัฒนาระบบสนับสนุนการสหกรณ์	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบสนับสนุนการสหกรณ์
	กองพัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า	ส่วนกลาง	พัฒนาสหกรณ์ด้านการเงินและร้านค้า
	กองพัฒนาสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร	ส่วนกลาง	พัฒนาสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่มเกษตรกร
	สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์	ส่วนกลาง	พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานครพื้นที่ 1	ระดับภาค	ส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานครพื้นที่ 1
สำนักงานส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานครพื้นที่ 2	ระดับภาค	ส่งเสริมสหกรณ์กรุงเทพมหานครพื้นที่ 2	
กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านสอบบัญชี	ส่วนกลาง	สอบบัญชี
	ผู้เชี่ยวชาญด้านโปรแกรมระบบบัญชีสหกรณ์	ส่วนกลาง	โปรแกรมระบบบัญชีสหกรณ์
	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาระบบการตรวจสอบกิจการสหกรณ์	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบการตรวจสอบกิจการสหกรณ์
	ผู้เชี่ยวชาญด้านวางระบบและพัฒนา	ส่วนกลาง	วางระบบและพัฒนา

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม	ส่วนกลาง	คุ้มครองจริยธรรม
	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การเงินสหกรณ์	ส่วนกลาง	ด้านวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจ การเงินสหกรณ์
	กองประสานงานโครงการพระราชดำริ	ส่วนกลาง	ประสานงานโครงการพระราชดำริ
	สำนักมาตรฐานการบัญชีและการสอบบัญชี	ส่วนกลาง	มาตรฐานการบัญชีและการสอบ บัญชี
	สำนักส่งเสริมพัฒนาการบัญชีและถ่ายทอด เทคโนโลยี	ส่วนกลาง	ส่งเสริมพัฒนาการบัญชีและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี
	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	สำนักแผนงานและโครงการพิเศษ	ส่วนกลาง	แผนงานและโครงการพิเศษ
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสาร
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 1	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 1
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 2	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 2
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 3	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 3
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 4	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 4
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 5	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 5
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 6	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 6
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 7	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 7
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 8	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 8
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 9	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 9
	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 10	ระดับภาค	ตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ 10
กรมฝนหลวงและ การบินเกษตร	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองบริหารการบินเกษตร	ส่วนกลาง	บริหารการบินเกษตร
	กองปฏิบัติการฝนหลวง	ส่วนกลาง	ปฏิบัติการฝนหลวง
	กองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีฝนหลวง	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีฝนหลวง

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
กรมการข้าว	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	กองตรวจสอบรับรองมาตรฐานข้าวและผลิตภัณฑ์	ส่วนกลาง	ตรวจสอบรับรองมาตรฐานข้าวและผลิตภัณฑ์
	กองพัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าว	ส่วนกลาง	พัฒนาผลิตภัณฑ์ข้าว
	สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ข้าว	ส่วนกลาง	นโยบายและยุทธศาสตร์ข้าว
	สำนักส่งเสริมการผลิตข้าว	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการผลิตข้าว
	กองวิจัยและพัฒนาข้าว	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาข้าว
	กองเมล็ดพันธุ์ข้าว	ระดับภาค	เมล็ดพันธุ์ข้าว
กรมหม่อนไหม	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	สำนักวิจัยและพัฒนาหม่อนไหม	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาหม่อนไหม
	สำนักอนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม	ส่วนกลาง	อนุรักษ์และตรวจสอบมาตรฐานหม่อนไหม
	สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีหม่อนไหม	ส่วนกลาง	พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีหม่อนไหม
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	สำนักงานหม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เขต 1 ถึง 5	ระดับภาค	หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เขต 1 ถึง 5
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร	ส่วนกลาง	นโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร
	สำนักวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร	ส่วนกลาง	วิจัยเศรษฐกิจการเกษตร
	ศูนย์สารสนเทศการเกษตร	ส่วนกลาง	สารสนเทศการเกษตร
	ศูนย์ประเมินผล	ส่วนกลาง	ประเมินผล
	กองเศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	เศรษฐกิจการเกษตรระหว่างประเทศ
	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1-12	ระดับภาค	เศรษฐกิจการเกษตรที่ 1-12

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	กองการเจ้าหน้าที่	ส่วนกลาง	เจ้าหน้าที่
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	สำนักจัดการปฏิรูปที่ดิน	ส่วนกลาง	จัดการปฏิรูปที่ดิน
	สำนักจัดการแผนที่และสารบบที่ดิน	ส่วนกลาง	จัดการแผนที่และสารบบที่ดิน
	สำนักบริหารกองทุน	ส่วนกลาง	บริหารกองทุน
	สำนักพัฒนาพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน	ส่วนกลาง	พัฒนาพื้นที่ปฏิรูปที่ดิน
	สำนักพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี	ส่วนกลาง	พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
	สำนักวิชาการและแผนงาน	ส่วนกลาง	วิชาการและแผนงาน
	สำนักการปฏิรูปที่ดินจังหวัด	ระดับภาค	ปฏิรูปที่ดินจังหวัด
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองนโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร	ส่วนกลาง	นโยบายมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร
	กองรับรองมาตรฐาน	ส่วนกลาง	รับรองมาตรฐาน
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักกำหนดมาตรฐาน	ส่วนกลาง	กำหนดมาตรฐาน
	กองควบคุมมาตรฐาน	ส่วนกลาง	ควบคุมมาตรฐาน

3.6.2 กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมป่าไม้	ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้	ส่วนกลาง	ตรวจราชการกรมป่าไม้
	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า	ส่วนกลาง	ป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า
	สำนักจัดการป่าชุมชน	ส่วนกลาง	จัดการป่าชุมชน
	สำนักวิจัยและพัฒนาการป่าไม้	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาการป่าไม้
	สำนักส่งเสริมการปลูกป่า	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการปลูกป่า
	สำนักจัดการที่ดินป่าไม้	ส่วนกลาง	จัดการที่ดินป่าไม้

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักแผนงานและสารสนเทศ	ส่วนกลาง	แผนงานและสารสนเทศ
	สำนักโครงการพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ	ส่วนกลาง	โครงการพระราชดำริและกิจกรรมพิเศษ
	สำนักความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	ความร่วมมือด้านการป่าไม้ระหว่างประเทศ
	สำนักการอนุญาต	ส่วนกลาง	การอนุญาต
	สำนักกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	สำนักด่านป่าไม้	ส่วนกลาง	ด่านป่าไม้
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมกรมป่าไม้	ส่วนกลาง	คุ้มครองจริยธรรมกรมป่าไม้
	สำนักจัดการกลุ่มป่าสงวนแห่งชาติ	ส่วนกลาง	จัดการกลุ่มป่าสงวนแห่งชาติ
	สำนักงานบริหารโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพันธุพันธุ์ ต้นน้ำ และโครงการประชาสัมพันธ์ปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษามหาราชาินี เถลิงพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสสมโภชฉลองเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕	ส่วนกลาง	งานบริหารโครงการปลูกป่าและฟื้นฟูพันธุพันธุ์ ต้นน้ำ และโครงการประชาสัมพันธ์ปลูกป่า ๘๐๐ ล้านกล้า ๘๐ พรรษามหาราชาินี เถลิงพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในโอกาสสมโภชฉลองเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๕
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 (เชียงใหม่)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 (เชียงใหม่)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 2 (เชียงราย)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 2 (เชียงราย)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 (ลำปาง)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 (ตาก)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 (ตาก)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 (สระบุรี)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 (สระบุรี)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 (อุดรธานี)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 (อุดรธานี)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 (ขอนแก่น)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 (ขอนแก่น)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 8 (นครราชสีมา)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 8 (นครราชสีมา)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 (ชลบุรี)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 (ชลบุรี)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 (ราชบุรี)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 (ราชบุรี)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 11 (สุราษฎร์ธานี)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 11 (สุราษฎร์ธานี)

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 (นครศรีธรรมราช)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 (นครศรีธรรมราช)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 (สงขลา)	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 (สงขลา)
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขา แม่ฮ่องสอน	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 1 สาขา แม่ฮ่องสอน
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 สาขาแพร่	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 3 สาขาแพร่
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 สาขา นครสวรรค์	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 4 สาขา นครสวรรค์
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 สาขา พิษณุโลก	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 5 สาขา พิษณุโลก
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 สาขา นครพนม	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 6 สาขา นครพนม
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 สาขา อุบลราชธานี	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 7 สาขา อุบลราชธานี
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 สาขา ปราจีนบุรี	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 9 สาขา ปราจีนบุรี
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 สาขา เพชรบุรี	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 10 สาขา เพชรบุรี
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 สาขากระบี่	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 12 สาขา กระบี่
	สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 สาขา นราธิวาส	ระดับภาค	จัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 13 สาขา นราธิวาส
กรมส่งเสริม คุณภาพ สิ่งแวดล้อม	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองส่งเสริมและเผยแพร่	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและเผยแพร่
	สำนักงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
	ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม
	ศูนย์สารสนเทศสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	สารสนเทศสิ่งแวดล้อม
	กองยุทธศาสตร์และแผนงาน	ส่วนกลาง	ยุทธศาสตร์และแผนงาน
	กองอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	อาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กองส่งเสริมและสนับสนุนองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและสนับสนุนองค์การอิสระด้านสิ่งแวดล้อม
	สถาบันไดออกซินแห่งชาติ	ส่วนกลาง	ไดออกซินแห่งชาติ
	กองพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	พัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านสิ่งแวดล้อม
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มงานคุ้มครองจรรยาบรรณ	ส่วนกลาง	งานคุ้มครองจรรยาบรรณ
กรมควบคุมมลพิษ	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย	ส่วนกลาง	จัดการกากของเสียและสารอันตราย
	สำนักจัดการคุณภาพน้ำ	ส่วนกลาง	จัดการคุณภาพน้ำ
	สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง	ส่วนกลาง	จัดการคุณภาพอากาศและเสียง
	กองแผนงานและประเมินผล	ส่วนกลาง	แผนงานและประเมินผล
	ศูนย์ประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	ประสานงานเพื่อบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
	กองนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ
	ฝ่ายตรวจและบังคับการ	ส่วนกลาง	ตรวจและบังคับการ
	ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ	ส่วนกลาง	คุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	หน่วยงานตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
กรมทรัพยากรธรณี	ผู้ตรวจราชการกรม	ส่วนกลาง	ตรวจราชการกรม
	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่ปรึกษาทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรณี	ส่วนกลาง	ที่ปรึกษาทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรณี
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มงานคุ้มครองจรรยาบรรณ	ส่วนกลาง	คุ้มครองจรรยาบรรณ
	กองอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรณี	ส่วนกลาง	อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรณี
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	สำนักงานทรัพยากรธรณี เขต 1 (ลำปาง)	ระดับภาค	ทรัพยากรธรณี เขต 1 (ลำปาง)
	สำนักงานทรัพยากรธรณี เขต 2 (ขอนแก่น)	ระดับภาค	ทรัพยากรธรณี เขต 2 (ขอนแก่น)

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	สำนักงานทรัพยากรธรณี เขต 3 (ปทุมธานี)	ระดับภาค	ทรัพยากรธรณี เขต 3 (ปทุมธานี)
	สำนักงานทรัพยากรธรณี เขต 4 (สุราษฎร์ธานี)	ระดับภาค	ทรัพยากรธรณี เขต 4 (สุราษฎร์ธานี)
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	สำนักบริหารงานกลาง	ส่วนกลาง	บริหารงานกลาง
	กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา	ส่วนกลาง	คุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา
	กองนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ
	สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช	ส่วนกลาง	วิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช
	สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า	ส่วนกลาง	อนุรักษ์สัตว์ป่า
	สำนักอุทยานแห่งชาติ	ส่วนกลาง	อุทยานแห่งชาติ
	สำนักอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ	ส่วนกลาง	อนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ
	สำนักสนองงานพระราชดำริ	ส่วนกลาง	สนองงานพระราชดำริ
	สำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์	ส่วนกลาง	ฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์
	สำนักแผนงานและสารสนเทศ	ส่วนกลาง	แผนงานและสารสนเทศ
	สำนักป้องกันปราบปราม และควบคุมไฟป่า	ส่วนกลาง	ป้องกัน ปราบปราม และควบคุมไฟป่า
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 1 (ปราจีนบุรี)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 1 (ปราจีนบุรี)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 3 (บ้านโป่ง)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 3 (บ้านโป่ง)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 4 (สุราษฎร์ธานี)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 4 (สุราษฎร์ธานี)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 (นครศรีธรรมราช)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 5 (นครศรีธรรมราช)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 (สงขลา)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 7 (นครราชสีมา)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 7 (นครราชสีมา)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 8 (ขอนแก่น)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 8 (ขอนแก่น)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 (อุบลราชธานี)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 (อุบลราชธานี)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 10 (อุดรธานี)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 10 (อุดรธานี)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 11 (พิษณุโลก)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 11 (พิษณุโลก)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 12 (นครสวรรค์)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 12 (นครสวรรค์)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 13 (แพร่)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 13 (แพร่)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 14 (ตาก)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 14 (ตาก)
	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 15 (เชียงราย)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 15 (เชียงราย)
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 (เชียงใหม่)	ระดับภาค	บริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 16 (เชียงใหม่)	

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	ผู้ตรวจราชการ	ส่วนกลาง	ตรวจราชการ
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร	ส่วนกลาง	ข้อมูลข่าวสาร
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ
	กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม	ส่วนกลาง	คุ้มครองจริยธรรม
	สำนักงานเลขานุการ	ส่วนกลาง	เลขานุการ
	สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	ส่วนกลาง	อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
	สำนักสำนักอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน	ส่วนกลาง	อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน
	กลุ่มส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน
	สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง และป่าชายเลน	ส่วนกลาง	วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลชายฝั่ง และป่าชายเลน
	กองบริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง	ส่วนกลาง	บริหารจัดการพื้นที่ชายฝั่ง
	สนง.เลขานุการคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	ส่วนกลาง	เลขานุการคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 1 (ระยอง)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 1(ระยอง)
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 2 (ชลบุรี)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 2(ชลบุรี)
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 3 (สมุทรสาคร)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 3 (สมุทรสาคร)
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 4 (เพชรบุรี)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 4 (เพชรบุรี)
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 5 (สุราษฎร์ธานี)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 5 (สุราษฎร์ธานี)
	สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 6 (สงขลา)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 6 (สงขลา)
สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 7 (ปัตตานี)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 7 (ปัตตานี)	
สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 8 (พังงา)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 8 (พังงา)	
สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 9 (ภูเก็ต)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 9 (ภูเก็ต)	
สำนักงานบริหารจัดการ กช. ที่ 10 (ตรัง)	ระดับภาค	บริหารจัดการ กช. ที่ 10 (ตรัง)	
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	กองแผนงาน	ส่วนกลาง	แผนงาน

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่	
	กองวิเคราะห์น้ำบาดาล	ส่วนกลาง	วิเคราะห์น้ำบาดาล	
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร	
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน	
	กลุ่มนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ	
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศทรัพยากรน้ำบาดาล	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศทรัพยากรน้ำบาดาล	
	สำนักพัฒนาน้ำบาดาล	ส่วนกลาง	พัฒนาน้ำบาดาล	
	สำนักควบคุมกิจการน้ำบาดาล	ส่วนกลาง	ควบคุมกิจการน้ำบาดาล	
	สำนักสำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาล	ส่วนกลาง	สำรวจและประเมินศักยภาพน้ำบาดาล	
	สำนักอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล	ส่วนกลาง	อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำบาดาล	
	สำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 1-12	ระดับภาค	ทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 1-12	
กรมทรัพยากรน้ำ	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง	
	สำนักวิจัยพัฒนาและอุทกวิทยา	ส่วนกลาง	วิจัยพัฒนาและอุทกวิทยา	
	สำนักส่งเสริมและประสานมวลชน	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและประสานมวลชน	
	สำนักบริหารจัดการน้ำ	ส่วนกลาง	บริหารจัดการน้ำ	
	สำนักพัฒนาแหล่งน้ำ	ส่วนกลาง	พัฒนาแหล่งน้ำ	
	สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรน้ำ	ส่วนกลาง	นโยบายและแผนทรัพยากรน้ำ	
	สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ	
	สำนักบริการจัดการลุ่มน้ำโขง	ส่วนกลาง	บริการจัดการลุ่มน้ำโขง	
	ศูนย์สารสนเทศทรัพยากรน้ำ	ส่วนกลาง	สารสนเทศทรัพยากรน้ำ	
	ศูนย์ป้องกันวิกฤติน้ำ	ส่วนกลาง	ป้องกันวิกฤติน้ำ	
	สำนักอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	ส่วนกลาง	อนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ	
	สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	ส่วนกลาง	เลขานุการคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	
	กองสื่อสารพัฒนาการ	ส่วนกลาง	สื่อสารพัฒนาการ	
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน	
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร	
	กลุ่มงานนิติการ	ส่วนกลาง	งานนิติการ	
	สำนักตรวจราชการ	ส่วนกลาง	ตรวจราชการ	
	สำนักงานทรัพยากรน้ำภาค 1-11	ระดับภาค	ทรัพยากรน้ำภาค 1-11	
	สำนักงานนโยบาย	สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	ส่วนกลาง	คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
และแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	สำนักวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	วิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองบริหารจัดการที่ดิน	ส่วนกลาง	บริหารจัดการที่ดิน
	กลุ่มนิติการ	ส่วนกลาง	นิติการ
	สำนักประสานการจัดการการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ	ส่วนกลาง	ประสานการจัดการการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ
	สำนักจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรม	ส่วนกลาง	จัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและ ศิลปกรรม
	สำนักติดตามประเมินผลสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	ติดตามประเมินผลสิ่งแวดล้อม
	สำนักสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ	ส่วนกลาง	สิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ
	ฝ่ายความหลากหลายทางชีวภาพ	ส่วนกลาง	ความหลากหลายทางชีวภาพ
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	สำนักงานกองทุนสิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	กองทุนสิ่งแวดล้อม
	กองประสานการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ส่วนกลาง	ประสานการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3.6.3 กระทรวงพาณิชย์

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมทรัพย์สินทาง ปัญญา	สำนักป้องปราบการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา	ส่วนกลาง	ป้องปราบการละเมิดทรัพย์สินทาง ปัญญา
	สำนักส่งเสริมการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการพัฒนาทรัพย์สินทางปัญญา
	สำนักบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา	ส่วนกลาง	บริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	สำนักเครื่องหมายการค้า	ส่วนกลาง	เครื่องหมายการค้า
	สำนักลิขสิทธิ์	ส่วนกลาง	ลิขสิทธิ์
	กองสิทธิบัตร	ส่วนกลาง	สิทธิบัตร
	สำนักกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	กองสิทธิบัตรออกแบบ	ส่วนกลาง	สิทธิบัตรออกแบบ
กรมส่งเสริม	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
การค้าระหว่างประเทศ	สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม
	สำนักสารสนเทศและการบริการการค้าระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	สารสนเทศและการบริการการค้าระหว่างประเทศ
	สำนักประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร	ส่วนกลาง	ประชาสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร
	สำนักยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	ยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ
	สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าไลฟ์สไตล์	ส่วนกลาง	ส่งเสริมการค้าสินค้าไลฟ์สไตล์
	สำนักส่งเสริมนวัตกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการค้า	ส่วนกลาง	ส่งเสริมนวัตกรรมและสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการค้า
	สถาบันพัฒนาผู้ประกอบการค้ายุคใหม่	ส่วนกลาง	พัฒนาผู้ประกอบการค้ายุคใหม่
	สำนักตลาดพาณิชย์ดิจิทัล	ส่วนกลาง	ตลาดพาณิชย์ดิจิทัล
	สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ ๑	ส่วนกลาง	พัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ ๑
	สำนักพัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ ๒	ส่วนกลาง	พัฒนาตลาดและธุรกิจไทยในต่างประเทศ ๒
	สำนักพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจบริการ	ส่วนกลาง	พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจบริการ
	กรมการค้าภายใน	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง
สำนักกฎหมาย		ส่วนกลาง	กฎหมาย
สำนักส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด		ส่วนกลาง	ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด
สำนักจัดระบบราคาและปริมาณสินค้า		ส่วนกลาง	จัดระบบราคาและปริมาณสินค้า
สำนักชั่ง ตวง วัด		ส่วนกลาง	ชั่ง ตวง วัด
สำนักตรวจสอบและปฏิบัติการ		ส่วนกลาง	ตรวจสอบและปฏิบัติการ
สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ		ส่วนกลาง	สารสนเทศการค้าในประเทศ
สำนักส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า		ส่วนกลาง	ส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า
สำนักส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร		ส่วนกลาง	ส่งเสริมการค้าสินค้าเกษตร
กลุ่มตรวจสอบภายใน		ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
กลุ่มงานพัฒนาระบบบริหาร		ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
กองกิจการงานภูมิภาค		ส่วนกลาง	กิจการงานภูมิภาค
กองพัฒนาระบบการค้า		ส่วนกลาง	พัฒนาระบบการค้า
กรมการค้า	สำนักบริการการค้าต่างประเทศ	ส่วนกลาง	บริการการค้าต่างประเทศ

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
ต่างประเทศ	กองบริหารการค้าสินค้าทั่วไป	ส่วนกลาง	บริหารการค้าสินค้าทั่วไป
	กองบริหารการค้าข้าว	ส่วนกลาง	บริหารการค้าข้าว
	กองมาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก	ส่วนกลาง	มาตรฐานสินค้านำเข้าส่งออก
	กองสิทธิประโยชน์ทางการค้า	ส่วนกลาง	สิทธิประโยชน์ทางการค้า
	กองความร่วมมือการค้าและการลงทุน	ส่วนกลาง	ความร่วมมือการค้าและการลงทุน
	กองปกป้องและตอบโต้ทางการค้า	ส่วนกลาง	ปกป้องและตอบโต้ทางการค้า
	กองบริหารการนำเข้าและรับรองถิ่นกำเนิด	ส่วนกลาง	บริหารการนำเข้าและรับรองถิ่นกำเนิด
	กองบริหารสินค้าข้อตกลงและมาตรการการค้า	ส่วนกลาง	บริหารสินค้าข้อตกลงและมาตรการการค้า
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	สำนักบริหารนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า	ส่วนกลาง	บริหารนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	กองทะเบียนธุรกิจ	ส่วนกลาง	ทะเบียนธุรกิจ
	กองกำกับบัญชีธุรกิจ	ส่วนกลาง	กำกับบัญชีธุรกิจ
	กองข้อมูลธุรกิจ	ส่วนกลาง	ข้อมูลธุรกิจ
	กองส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ	ส่วนกลาง	ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ
	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	สำนักกฎหมาย	ส่วนกลาง	กฎหมาย
	กองคลัง	ส่วนกลาง	คลัง
	กองพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	ส่วนกลาง	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์
	กองบริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ	ส่วนกลาง	บริหารการประกอบธุรกิจของชาวต่างชาติ
	ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ส่วนกลาง	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
	กองพัฒนาระบบงานสารสนเทศ	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบงานสารสนเทศ
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กองธรรมาภิบาลธุรกิจ	ส่วนกลาง	ธรรมาภิบาลธุรกิจ
	กองพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ	ส่วนกลาง	พัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจ

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
	กองตรวจสอบบัญชีธุรกิจ	ส่วนกลาง	ตรวจสอบบัญชีธุรกิจ
	กองทะเบียนบริษัทมหาชนและธุรกิจพิเศษ	ส่วนกลาง	ทะเบียนบริษัทมหาชนและธุรกิจพิเศษ
	กองทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ	ส่วนกลาง	ทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ
	กองธุรกิจภูมิภาคและชุมชน	ส่วนกลาง	ธุรกิจภูมิภาคและชุมชน
กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	สำนักเอเชีย แอฟริกา และยุโรปตะวันออก	ส่วนกลาง	เอเชีย แอฟริกา และยุโรปตะวันออก
	สำนักการค้าบริการและการลงทุน	ส่วนกลาง	การค้าบริการและการลงทุน
	สำนักอาเซียน	ส่วนกลาง	อาเซียน
	สำนักการค้าสินค้า	ส่วนกลาง	การค้าสินค้า
	สำนักอเมริกา แปซิฟิก และองค์การระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	อเมริกา แปซิฟิก และองค์การระหว่างประเทศ
	สำนักยุโรป	ส่วนกลาง	ยุโรป
	สำนักพัฒนาความพร้อมทางการค้า	ส่วนกลาง	พัฒนาความพร้อมทางการค้า
	ศูนย์สารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ	ส่วนกลาง	สารสนเทศการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ
	สำนักบริหารกลาง	ส่วนกลาง	บริหารกลาง
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน

3.6.4 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมพลศึกษา	สำนักงานเลขานุการกรม	ส่วนกลาง	เลขานุการกรม
	สำนักการกีฬา	ส่วนกลาง	การกีฬา
	สำนักนันทนาการ	ส่วนกลาง	นันทนาการ
	สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา	ส่วนกลาง	วิทยาศาสตร์การกีฬา
	สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษา และการกีฬา	ส่วนกลาง	พัฒนาบุคลากรการพลศึกษา และการกีฬา
	กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร	ส่วนกลาง	พัฒนาระบบบริหาร
	กลุ่มตรวจสอบภายใน	ส่วนกลาง	ตรวจสอบภายใน
	กลุ่มคุ้มครองจรรยาบรรณ	ส่วนกลาง	คุ้มครองจรรยาบรรณ
	ศูนย์ฝึกกรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ	ส่วนกลาง	ฝึกกรมพลศึกษา สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ

กรมและองค์กร	หน่วยงาน	ระดับ	บทบาทหน้าที่
กรมการท่องเที่ยว	สำนักงานเลขาธิการกรม	ส่วนกลาง	เลขาธิการกรม
	กองกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่างประเทศ	ส่วนกลาง	กิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่างประเทศ
	กองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์	ส่วนกลาง	ทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
	กองพัฒนาบริการท่องเที่ยว	ส่วนกลาง	พัฒนาบริการท่องเที่ยว
	กองพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	ส่วนกลาง	พัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
	กองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	ส่วนกลาง	พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

3.7 แผนพัฒนา ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการจังหวัด

เพื่อให้เข้าใจกระบวนการในส่วนกลางในการวางยุทธศาสตร์ เพื่อเชื่อมโยงความเข้าใจลงสู่การทำงานระดับจังหวัดจึงขอนำเสนอรายละเอียดโดยสรุปของแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579), แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) และแผนสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในประเทศ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาและวิสัยทัศน์ระดับประเทศที่หน่วยงานส่วนกลางและกระทรวง กรม และกอง นำไปเป็นฐานในการพัฒนายุทธศาสตร์และแผนของหน่วยงาน รวมถึงจังหวัด, อำเภอ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำไปเป็นแม่แบบในการเชื่อมโยง

3.7.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจ รัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัย คุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลง

ของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) มี 6 ยุทธศาสตร์

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- 1) **ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลด และป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ
 - (1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - (2) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
 - (3) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
 - (4) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ และความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
 - (5) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
 - (6) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
 - (7) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่ การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนา ฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการ ทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนา ประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบน ของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น
- (2) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลาย ตามรูปแบบการค้าเสรีชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัยของโลก
 - ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย
 - ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระดับพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงิน และธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น
- (3) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพ แรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบัน เกษตรกร
- (4) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบ เมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และ โครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ
- (5) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา
- (6) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์การระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ
- (1) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
 - (2) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
 - (3) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
 - (4) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
 - (5) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจาย โอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (2) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (3) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (4) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (5) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (2) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (3) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (5) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (6) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงาน ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล กระจายบทบาท ภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (1) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (2) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

- (3) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (4) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (5) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (6) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (7) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

3.7.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

- 1) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
 - (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
 - (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออก ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

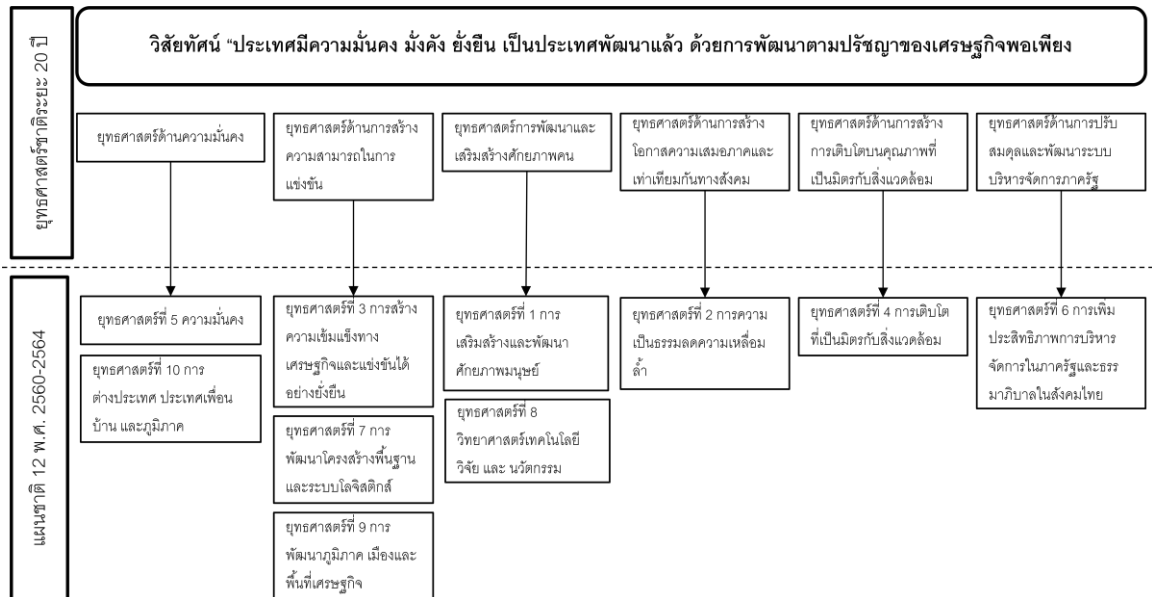
- 2) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ และการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน
- 3) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
- 4) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ
- 5) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
 - (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
 - (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
 - (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ประกอบด้วย

10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- 2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- 3) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- 4) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 5) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- 6) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
- 7) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- 8) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
- 9) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- 10) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

รูปที่ 3-5 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กระบวนการงบประมาณของหน่วยงานในส่วนกลางส่วนใหญ่จะอาศัยการรวบรวมความต้องการจากพื้นที่ผ่านทางหน่วยงานระดับภาค หรือระดับจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการจัดทำประชาคมกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อมาเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของหน่วยงานและนโยบายประเทศเพื่อพัฒนาเป็นแผนงานของหน่วยงานต่างๆ สามารถสรุปกระบวนการในปัจจุบันได้เป็น 3 แนวทาง คือ

- 1) กระบวนการพัฒนาโครงการโดยอาศัยยุทธศาสตร์และนโยบายประเทศ กระบวนการนี้ทางทีมวิจัยจะอาศัยกรอบคิดของนโยบายประเทศ ไปตีเป็นโจทย์การพัฒนาโครงการ ในลักษณะต้นแบบสำเร็จ ที่ปรับใช้กับทุกพื้นที่ โดยปรับแก้บางส่วนหรือหาองค์ประกอบในพื้นที่เพื่อสร้างให้เป็นรูปแบบเดียวกันทั้งประเทศตามแต่ละหน่วยงาน โดยอาศัยการจัดสรรงบประมาณกลางเป็นฐาน

- 2) กระบวนการพัฒนาโครงการโดยอาศัยยุทธศาสตร์และนโยบายของกระทรวง ในกระบวนการนี้เป็นการนำแนวคิดของรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมาปรับใช้ ทั้งนี้ก็มีกรอบคิดร่วมกันในลักษณะบูรณาการภายในกระทรวง ซึ่งปรับใช้กรอบนี้ทั้งประเทศ โดยอาศัยงบประมาณกระทรวงเป็นฐาน
- 3) กระบวนการพัฒนาโครงการผ่านการรวบรวมความต้องการของพื้นที่ ในกระบวนการนี้เป็นการพัฒนาโครงการโดยหน่วยงานระดับภาคหรือระดับจังหวัด รวบรวมความต้องการจากประชาชน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างตามความต้องการของพื้นที่ โดยอาศัยงบประมาณที่จัดสรรลง ภาค, กลุ่มจังหวัด หรือจังหวัด โดยแนวทางที่ 3 เป็นแนวทางที่ถูกพัฒนาเป็นกระบวนการทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ที่เชื่อมโยงระดับพื้นที่สู่ส่วนกลาง ผ่านทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

3.7.3 แผนสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในประเทศ

พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มอบนโยบายแนวทางการสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยรัฐบาลจะจัดทำงบประมาณเพิ่มเติมกลางปี ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จำนวน 100,000 ล้านบาท เพื่อยกระดับกลุ่มจังหวัด และอีก 30,000 ล้านบาทให้กองทุนหมู่บ้าน

โดยเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลมุ่งหวังจะปรับพื้นฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยใช้กลไกกลุ่มจังหวัดเป็นตัวขับเคลื่อนโดยใช้แนวทางประชารัฐซึ่งมีข้อจำกัดทั้งในเรื่องของระยะเวลา ข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณที่ลงมาเป็นจำนวนมาก และเป็นการเติมพินความสามารถของผู้ว่าราชการจังหวัดในการยกระดับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดให้ได้ตามเป้าหมายของรัฐบาล รวมทั้งข้อจำกัดด้านกำลังคนและขีดความสามารถของบุคลากร แต่ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมองในแง่ดีว่าเป็นโอกาสในการช่วยเหลือประเทศชาติและประชาชน ทั้งนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องคำนึงว่าเงินทุกบาททุกสตางค์เป็นเงินกู้ที่ต้องใช้ภาษีของประชาชนในการชำระหนี้เงินกู้ที่จะต้องคำนึงถึง

ทั้งนี้ จะต้องดำเนินโครงการที่เป็นความต้องการของประชาชนและทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโปร่งใส เพราะจะต้องถูกตรวจสอบและถูกตั้งคำถามโดยสังคมเนื่องจากจังหวัด-กลุ่มจังหวัดได้รับงบประมาณจำนวนมากจาก 300-500 ล้านบาท เป็น 5,000 ล้านบาท เพิ่มประมาณ 10 เท่า

**แนวทางและขั้นตอนการจัดทำโครงการของกลุ่มจังหวัดงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐**
(ตามแนวทางการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ)

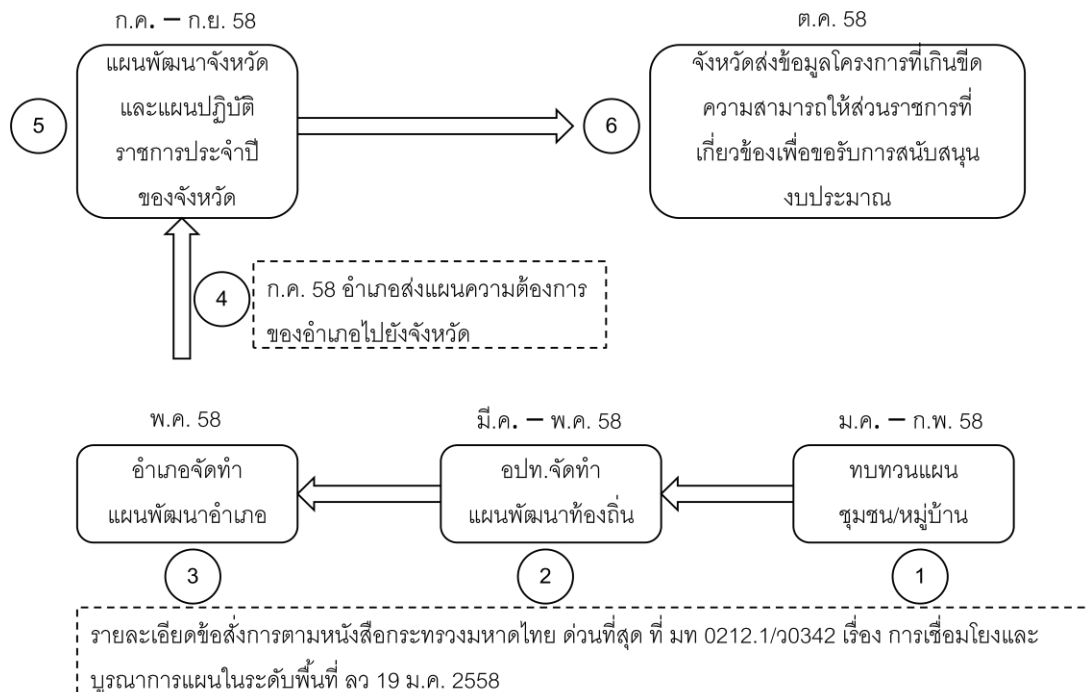

รูปที่ 3-6 แนวทางและขั้นตอนการจัดทำโครงการของกลุ่มจังหวัด ประจำปี 2560

3.8 กระบวนการส่วนกลาง และจังหวัด

จากวัตถุประสงค์ของโครงการที่ต้องการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดในลักษณะบูรณาการ ซึ่งทั้งนี้โครงการได้อาศัยจังหวัด 5 จังหวัดใน 5 ภูมิภาคเป็นพื้นที่จังหวัดนำร่องในการนำเสนอแนวทางและกระบวนการในระดับจังหวัด และความจำเป็นในการเชื่อมโยงกับหน่วยงานส่วนกลางที่เป็นต้นทางของวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ ที่นำมาใช้ในแต่ละจังหวัด รวมถึงเป็นต้นทางของการพิจารณางบประมาณ ซึ่งเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาและโครงการ

โดยเส้นทางหรือต้นของแผนพัฒนาจังหวัดนั้น กระบวนการส่วนใหญ่มาจากระดับพื้นที่รวบรวมความต้องการนำเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น - อำเภอ - จังหวัด และหน่วยงานราชการระดับจังหวัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับกลุ่มจังหวัด และระดับภูมิภาค ในแบบล่างขึ้นบน (Bottom Up) แต่กระบวนการดังกล่าวจะถูกพิจารณางบประมาณผ่านทางหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลางเป็นหลัก แม้จะมีการจัดงบประมาณของ “แผนพัฒนาจังหวัด” ในลักษณะงบประมาณบูรณาการของจังหวัด ผ่านทาง “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.) แต่สุดท้ายการอนุมัติงบประมาณก็ต้องผ่านการพิจารณาของ “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.) ในส่วนกลาง

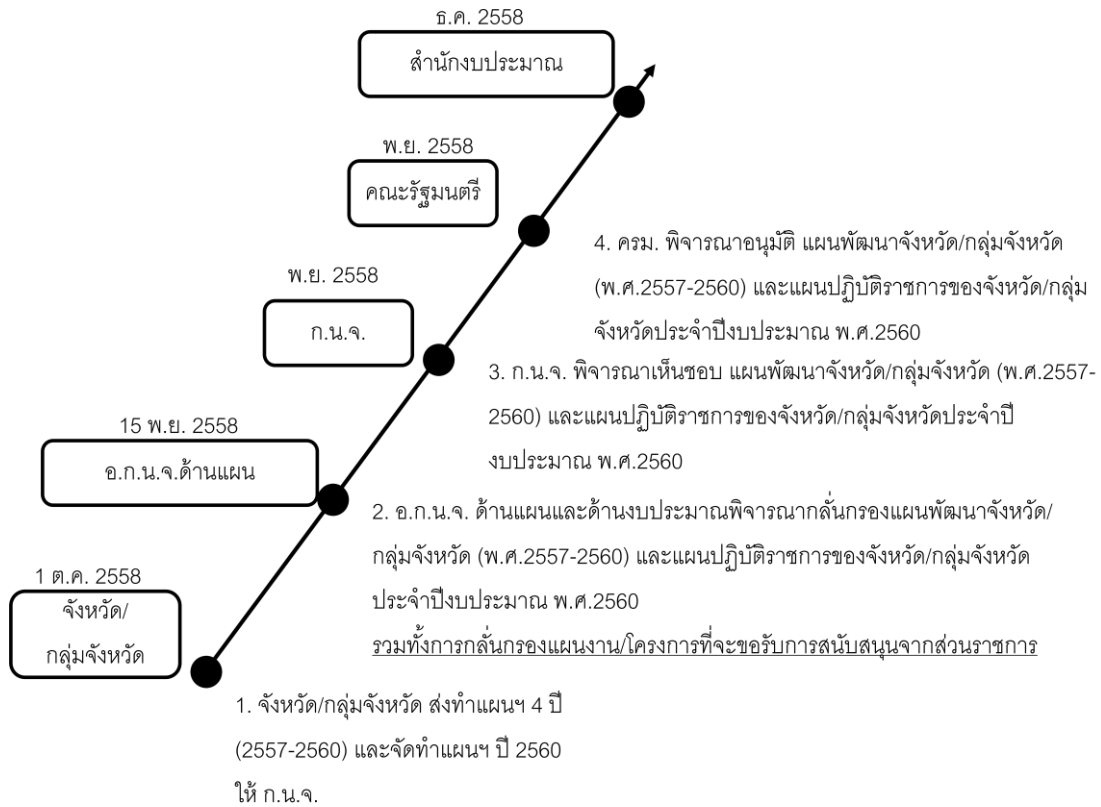

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2560)

รูปที่ 3-7 แนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปี พ.ศ. 2560

กระบวนการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตาม “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด นโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กำหนดกรอบ นโยบาย ขั้นตอน และวิธีการการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณของจังหวัดส่งให้จังหวัด

- 1) จังหวัดรวบรวมข้อมูลศักยภาพของจังหวัด และสำรวจความต้องการของประชาชนในจังหวัดส่งให้กลุ่มจังหวัด (ตามมาตรา 18)
- 2) “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.) ประชุมเพื่อจัดทำร่าง “แผนพัฒนาจังหวัด”
- 3) “คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.ก.) ส่ง “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” (พร้อมบัญชีรายการโครงการที่ต้องการให้สนับสนุน) ให้ “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.)
- 4) แต่ละจังหวัดจัดประชุมปรึกษาหารือกับทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อพิจารณา “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” และ “แผนพัฒนาจังหวัด” ในคราวเดียวกัน (มาตรา 19)
- 5) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)
 - (1) เสนอความเห็นของที่ประชุมเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ส่ง “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.)
 - (2) ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ และส่ง “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.)
- 6) “คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.ก.) ปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สมบูรณ์ และส่ง “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.)
- 7) “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.) กลั่นกรองและเสนอความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอ “คณะรัฐมนตรี” เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ
- 8) “คณะรัฐมนตรี” พิจารณาเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/จังหวัด

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2560)

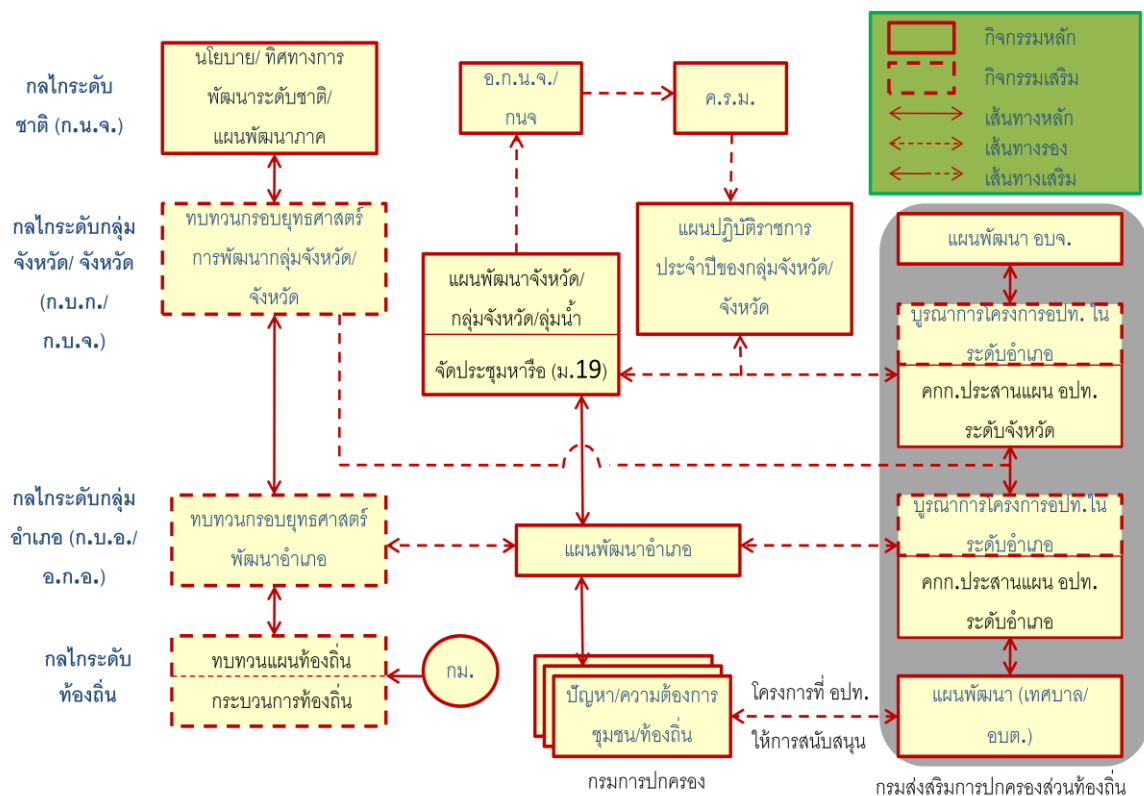
รูปที่ 3-8 ปฏิทินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

3.9 กลไก และกระบวนการบูรณาการปัจจุบัน

ในปัจจุบันเส้นทางของการพัฒนาแผนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ถูกรวบรวมจากความต้องการระดับชุมชนหรือท้องถิ่น ซึ่งมี 3 แนวทางในการได้รับงบประมาณ คือ

- 1) งบประมาณจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เส้นทางของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งแยกเป็น กรมการปกครอง ซึ่งเป็นเส้นทางที่ผ่านมาจากแผนพัฒนาอำเภอไปรวมกับแผนพัฒนาจังหวัด และ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ประกอบ ด้วย งบประมาณของอปท. ตั้งแต่ระดับ องค์กรปกครองส่วนตำบล, เทศบาลรูปแบบต่างๆ และ องค์กรปกครองส่วนจังหวัด ซึ่งบางโครงการของเส้นทางกรมการปกครองและกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะถูกเชื่อมโยงกันตามขนาดของโครงการและความเหมาะสม

- 2) งบประมาณหน่วยงาน เส้นทางหน่วยงานราชการ จะเป็นโครงการที่อยู่ในแผนของหน่วยงานราชการที่สามารถเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อบูรณาการร่วมกับแผนพัฒนาจังหวัดโดยจะแยกไปของงบประมาณตามหน่วยงานต้นสังกัดในกระบวนการขออนุมัติงบประมาณ
- 3) งบประมาณยุทธศาสตร์ เส้นทางของสำนักนายกรัฐมนตรี ผ่านทาง “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.) จะเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายรัฐบาล, ทิศทางการพัฒนาระดับชาติ และแผนพัฒนาภาค ซึ่งจะเชื่อมโยงกับแผนระดับจังหวัด, อำเภอ และท้องถิ่น ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ทิศทางการดังกล่าว

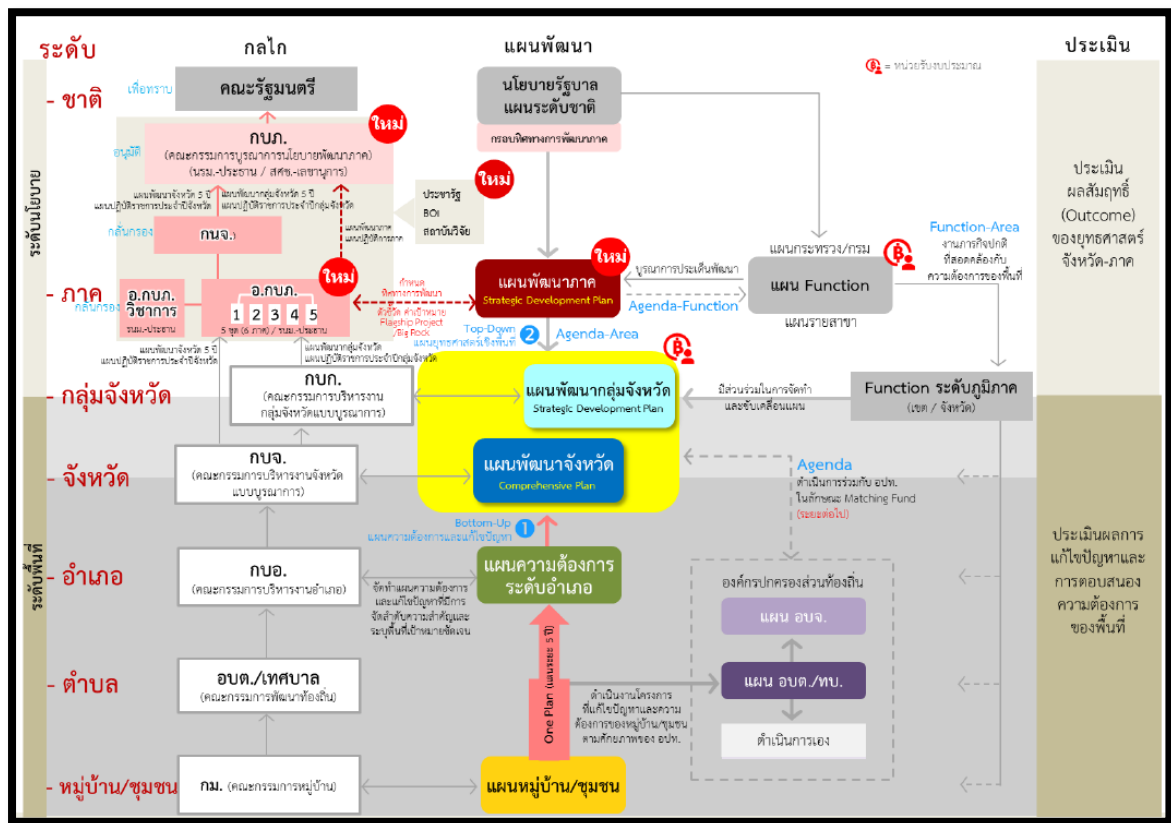
รูปที่ 3-9 กลไก กระบวนการ แผนงานสู่งบประมาณระดับจังหวัด

3.10 กลไก และกระบวนการบูรณาการหลังปี พ.ศ. 2560

ช่วงปลายปี 2560 รัฐบาลได้กำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้มืองค์กร “คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค” (ก.บ.ภ.) เพิ่มขึ้นมาเพื่อพัฒนา “แผนพัฒนาภาค” เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่ครอบคลุมทุกมิติ เป็น

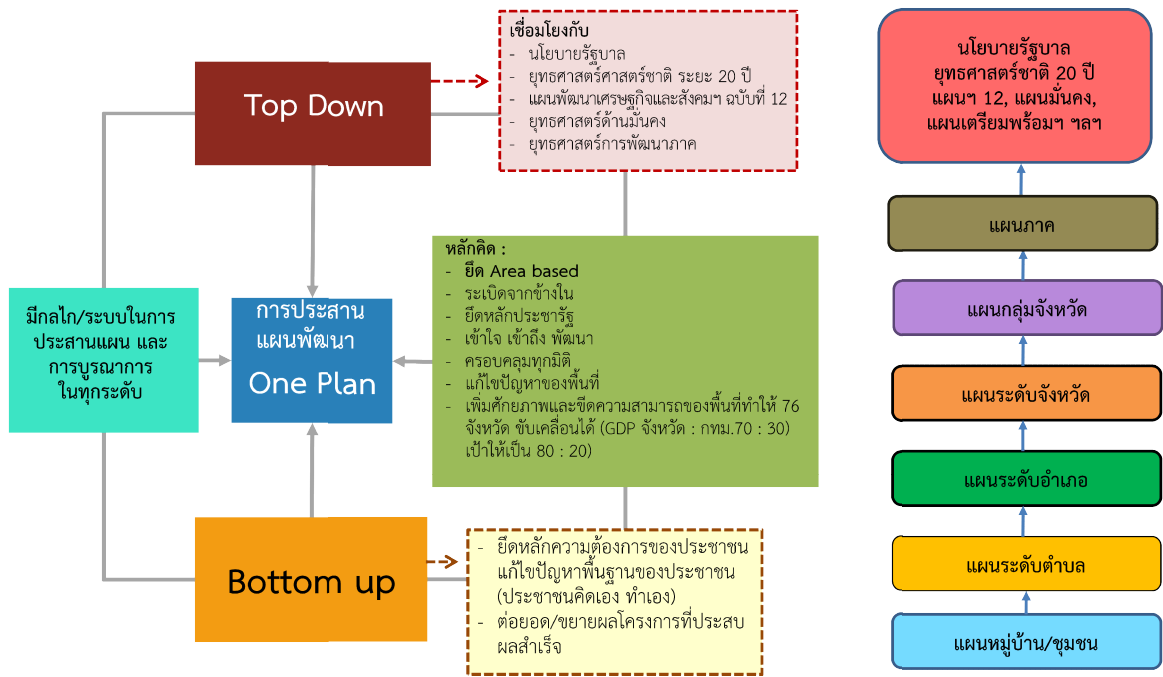
เครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็นการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ทั้งนี้จากการมีองค์การดังกล่าวทำให้กลไกและกระบวนการเดิมมีการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถแบ่งส่วนงานที่เปลี่ยนแปลงออกเป็น 2 ส่วน คือ “อนุกรรมการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค” (อ.ก.บ.ก.) มีหน้าที่กลั่นกรอง “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” ในแต่ละภาคทั้ง 8 ภาค และ “คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค” ที่ทำหน้าที่แทน “คณะกรรมการนโยบายบูรณาการชาติ” (ก.น.จ.) พร้อมตั้ง “อนุกรรมการคณะกรรมการนโยบายพัฒนาภาค” เพื่อพัฒนา “แผนพัฒนาภาค” ตามนโยบายรัฐและแผนระดับชาติ และกลั่นกรอง “แผนพัฒนาภาค” และ “แผนพัฒนาจังหวัด” โดยมี “อนุกรรมการคณะกรรมการนโยบายพัฒนาภาค วิชาการ” เพื่อเป็นที่ปรึกษา พร้อมองค์กรสนับสนุน “ประชารัฐ, Bank of Investment และสถาบันวิจัย” เพื่อสนับสนุนและผลักดันนโยบาย

รูปที่ 3-10 กลไก ขั้นตอน กระบวนการพัฒนาแผนระดับพื้นที่ และแผนระดับนโยบาย

นอกจากนี้ยังเพิ่มกระบวนการรวบรวมความต้องการจาก “แผนหมู่บ้าน/ชุมชน” ในระยะเวลา 5 ปี ภายใต้กระบวนการ “One Plan” ดังรูปที่ 3-11 โดยบางส่วนของแผนในกระบวนการจะดำเนินการ โดย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ส่วนแผนที่เหลือจะบรรจุเป็น “แผนความต้องการระดับอำเภอ” เพื่อเสนอเป็น “แผนพัฒนาจังหวัด” และ “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” ในขั้นตอนต่อไป โดยมีรายละเอียดของ กลไก ขั้นตอนและ กระบวนการตาม รูปที่ 3-10

รูปที่ 3-11 กระบวนการประสานแผนของ One Plan

บทที่ 4

วิวัฒนาการระบบงบประมาณ ที่มีอยู่ในปัจจุบันและการบูรณาการระดับจังหวัด

ในการทำงานด้านงบประมาณของภาครัฐ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณมีพระราชบัญญัติ (พรบ.), ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง การทำความเข้าใจและศึกษาวิธีการทางงบประมาณเพื่อใช้เป็นวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตร อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับระบบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่มีประโยชน์โดยตรงกับการพัฒนาโครงการ และเชื่อมโยงกับแผนงานทั้งด้านยุทธศาสตร์ และการบูรณาการโดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-based budgeting : ABB) พร้อมทั้งศึกษาความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและหลักเกณฑ์ใหม่ที่กำลังถูกจัดทำขึ้น พร้อมเปรียบเทียบความแตกต่างที่พบ โดยมีเนื้อหาของกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยสรุปดังนี้

4.1 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่าย (เดิม)

มีเนื้อหากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- 1) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 (ปรับปรุงล่าสุด พ.ศ. 2543)
- 2) ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548
- 3) หลักการจําแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ (ตามหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร. 0702/ว45ลงวันที่ 25 มี.ค. 2547)

4.1.1 พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.2502 (ปรับปรุงล่าสุด พ.ศ.2543)

- 1) พ.ร.บ.นี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ประกาศเมื่อ 27 ต.ค. 2502 เริ่มใช้บังคับ 28 ต.ค. 2502) ซึ่งพ.ร.บ.นี้ มีแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้
 - ฉบับที่ 2 พ.ศ.2503
 - ฉบับที่ 3 พ.ศ.2511
 - ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 203 ลงวันที่ 31 สิงหาคม 2515
 - ฉบับที่ 4 พ.ศ.2517
 - ฉบับที่ 5 พ.ศ.2534
 - ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2543

- 2) ยกเลิก พรบ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2499 รวมถึงบรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นใด ขัดหรือแย้งกับ พ.ร.บ. นี้ ให้ใช้ พ.ร.บ. นี้แทน
- 3) “งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูง**ที่อนุญาตให้จ่ายหรือให้ก่อนนี้ผูกพันได้ ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย
- 4) “งบประมาณรายจ่ายข้ามปี” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่ใช้ได้เกินปีงบประมาณตามวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่าย
- 5) “ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ 30 กันยายนปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ถัดไปเป็นชื่อปีงบประมาณ
- 6) “หนี้” หมายความว่า ข้อผูกพัน (จากการกู้ยืม การค้ำประกัน การซื้อหรือการจ้างโดยใช้เครดิต หรือจากการอื่นใด) ที่จะต้องจ่ายหรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของหรือบริการ
- 7) “เงินประจำงวด” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่แบ่งสรรให้จ่าย หรือให้ก่อนนี้ผูกพันในระยะเวลาหนึ่ง
- 8) “ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองที่มีฐานะเทียบเท่า สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
- 9) “รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า
 - (ก) องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ
 - (ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
 - (ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
 - (ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
 - (จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- 10) “คลัง” หมายความว่า คลังจว.หรือคลังอำเภอ รวมถึงบัญชีเงินฝากของ ก.คลังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย

- 11) “เงินทรงราชการ” หมายความว่า เงินที่ กระทรวงการคลังจ่าย และอนุญาตให้ส่วนราชการมีไว้ตามจำนวนที่เห็นสมควร เพื่อทรงเป็นค่าใช้จ่าย ตามระเบียบหรือข้อบังคับของ กระทรวงการคลัง
- 12) นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงตามอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี
- 13) ผอ.สำนักงานงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่จัดทำงบประมาณ และอำนาจหน้าที่ต่อไปนี้ด้วย
 - (1) เรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอประมาณการรายรับและรายจ่าย ตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดตามที่ ผอ. สำนักงานฯ กำหนด
 - (2) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
 - (3) กำหนด เพิ่ม หรือลดเงินประจำงวด ตามความจำเป็นของงานและกำลังเงินของประเทศ
 - (4) กำหนดระยะเวลาของเงินประจำงวด
- 14) ผอ.สำนักงานฯ มีอำนาจเรียกให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเสนอข้อเท็จจริง
- 15) ผอ.สำนักงานฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย มีอำนาจที่จะเข้าตรวจสอบสรุพสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่างๆ ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
- 16) ให้ถือว่า ผู้ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
- 17) ลักษณะของงบประมาณประจำปี
 - (1) ค่าแถลงประกอบงบประมาณ ที่แสดง
 - ฐานะและนโยบายการคลังและการเงิน
 - สาระสำคัญของงบประมาณ
 - ความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง
 - (2) รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว ปีปัจจุบันและปีที่ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย
 - (3) คำอธิบายเกี่ยวกับประมาณการรายรับ
 - (4) คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง
 - (5) รายงานเกี่ยวกับการเงินของรัฐวิสาหกิจ
 - (6) คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลทั้งที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและที่เสนอขอกู้เพิ่มเติม

- (7) รายงานการรับจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อช่วยราชการ
- (8) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- 18) ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ ต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ให้แถลงวิธีหาเงินส่วนที่ขาดดุลย์ต่อรัฐสภา แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่า ก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการแก่ส่วนที่เกินดุลย์ ให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง
- 19) เมื่อพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมใช้บังคับหรือกรณีที่ต้องใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อน ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ ก. คลังมีอำนาจกู้เงินได้ตามความจำเป็น โดยปีหนึ่งๆ ต้องไม่เกิน
- (1) ร้อยละ 20 ของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือของจำนวนเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วมา แล้วแต่กรณี กับอีก
- (2) ร้อยละ 80 ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้
- 20) วิธีการกู้เงินดังกล่าว คือ การตัวเงินคลัง พันธบัตร ตราสารอื่น หรือทำสัญญากู้ก็ได้
- 21) การออกตัวเงินคลัง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยตัวเงินคลังส่วนการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น หรือการทำสัญญากู้ ต้องได้รับอนุมัติจากกรมก่อน
- 22) งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ที่ขอตั้งจะมิงบกลางแยกต่างหากจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจก็ได้ และจะกำหนดรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ในงบกลางนั้นด้วยก็ได้
- 23) งบประมาณรายจ่ายข้ามปี มีได้ในกรณีที่คาดว่าจะใช้งบประมาณรายจ่ายให้เสร็จทันภายในปีงบประมาณไม่ได้ และการตั้งงบประมาณรายจ่ายข้ามปีนี้จะต้องกำหนดเวลาสิ้นสุดด้วย

4.1.2 ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ.2548

- 1) ตั้งแต่ใช้ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548 มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้
- แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551
 - แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552
 - แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2554
- 2) อาศัยอำนาจจาก พรบ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502, 2543 เรียกกระเปาะนี้ว่า “ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548” โดยยกเลิก ระเบียบว่าด้วยการบริหาร

งบประมาณพ.ศ. 2546, ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547, หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณด้วยอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2547 รวมถึงข้อบังคับ หรือระเบียบอื่นใดที่ขัดแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

- 3) “ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ
- 4) “รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตาม พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- 5) “จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตาม พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แต่ไม่รวมถึง กรุงเทพมหานคร (คำนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ข้อ 3)
- 6) “กลุ่มจังหวัด” หมายความว่า กลุ่มจังหวัดที่ กกก.นโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้พิจารณาจัดตั้งขึ้นและได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตาม พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (คำนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ข้อ 5)
- 7) “งบประมาณจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่จังหวัดยื่นคำขอจัดสรรต่อสำนักงานงบประมาณ เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด (คำนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ข้อ 5)
- 8) “งบประมาณกลุ่มจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่กลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดสรรต่อสำนักงานงบประมาณ เพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด (คำนิยามนี้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 ข้อ 5)
- 9) “การจัดสรรงบประมาณ” หมายความว่า การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายตาม พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้จ่ายหรือก่องหนี่ผูกพัน ทั้งนี้ อาจดำเนินการโดยใช้การอนุมัติเงินประจำงวด หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

- 10) “เป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับชาติ” หมายความว่า ผลสัมฤทธิ์ที่รัฐบาลต้องการจะให้เกิดต่อประชาชนและประเทศ
- 11) “เป้าหมายการให้บริการกระทรวง” หมายความว่า เป้าหมายการให้บริการกระทรวงตามเอกสารประกอบ พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ
- 12) “แผนพัฒนาจังหวัด” หมายความว่า แผนพัฒนาจังหวัดที่จังหวัดจัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย (คำนิยามนี้แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ข้อ 4)
- 13) “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” หมายความว่า แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดที่กลุ่มจังหวัดจัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย (คำนิยามนี้แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ข้อ 6)
- 14) “แผนงาน” หมายความว่า แผนงานที่กำหนดไว้ใน พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือที่กำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ
- 15) ข้อความใดในระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ. 2548 ที่กล่าวถึง “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด” ให้หมายความถึง “แผนพัฒนาจังหวัด” และที่กล่าวถึง “แผนงบประมาณ” ให้หมายความถึง “แผนงาน” (คำนิยามนี้แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 ข้อ 4)
- 16) “แผนงานในเชิงบูรณาการ” หมายความว่า แผนงานในเชิงบูรณาการ ที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบ พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ
- 17) “ผลผลิต” หมายความว่า ผลผลิตที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบ พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ
- 18) “โครงการ” หมายความว่า โครงการที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบ พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือ พรบ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือกำหนดขึ้นใหม่ในระหว่างปีงบประมาณ

- 19) “งบรายจ่าย” หมายความว่า กลุ่มวัตถุประสงค์ของรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายตามหลักการ
จำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ
- 20) “เงินอุดหนุนราชการ” หมายถึง เงินอุดหนุนราชการตามระเบียบว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ
เพื่อรองจ่ายตามโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ
- 21) “แผนการปฏิบัติงาน” หมายความว่า แผนปฏิบัติงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใน
รอบปีงบประมาณ
- 22) “แผนการใช้จ่ายงบประมาณ” หมายความว่า แผนแสดงรายละเอียดการใช้จ่าย
งบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจเพื่อดำเนินงานตามแผนการ
ปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ
- 23) “สำนักเบิกส่วนกลาง” หมายความว่า กรมบัญชีกลาง
- 24) “สำนักเบิกส่วนภูมิภาค” หมายความว่า สำนักงานคลังจังหวัด (คำนิยามนี้แก้ไขโดย
ระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ข้อ 4)
- 25) “การโอนงบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า การโอนงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการ
จัดสรรงบประมาณของผลผลิตหรือโครงการใดไปผลผลิตหรือโครงการอื่นภายในงบ
รายจ่ายเดียวกัน หรือการโอนเงินต่างงบรายจ่ายในผลผลิตหรือโครงการเดียวกันภายใต้
แผนงานเดียวกัน
- 26) “การเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงรายการ
และหรือจำนวนเงินของรายการที่กำหนดไว้ภายใต้งบรายจ่ายแผนงาน ผลผลิตหรือ
โครงการเดียวกัน
- 27) “การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่าย
จากสำนักเบิกส่วนกลางไปยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคใด หรือจากสำนักเบิกส่วนภูมิภาคใดไป
ยังสำนักเบิกส่วนภูมิภาคอื่น โดยสอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่าย
งบประมาณ
- 28) “รายการก่องหน้าผูกพันข้ามปีงบประมาณ” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายที่
กำหนดให้ต้องจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายเกินหนึ่งปีงบประมาณขึ้นไปในขณะที่ได้ก่องหน้า
ผูกพัน

- 29) “ระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ” หมายความว่า ระบบการจัดทำและรับส่งข้อมูลการจัดการงบประมาณตามระบบการบริหารการคลังภาครัฐด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือ ระบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดตามที่สำนักงบประมาณกำหนด
- 30) การใช้งบประมาณรายจ่ายตามระเบียบนี้ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ จะต้องใช้จ่ายตามรายการงบประมาณรายจ่ายสำหรับส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ระบุในเอกสารประกอบ พรบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี, พรบ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รวมถึงที่ระบุในแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายผลผลิตหรือโครงการ ตามที่กำหนดไว้ในแผนงานและหรือแผนงานในเชิงบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ
- ในกรณีที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้องโอนและเปลี่ยนแปลงรายการงบประมาณรายจ่าย ให้ดำเนินการตามความที่กำหนดไว้ในลักษณะ 2 หมวด 4 (การโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่าย)
- 31) ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบในการจัดเตรียมความพร้อมของกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินการตามแผนงาน แผนงานเชิงบูรณาการ ผลผลิตโครงการ หรือรายการตามความที่กำหนดไว้ในข้อ 17 (การกำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ การสำรวจ ออกแบบรูปรายการก่อสร้างโดยละเอียด การกำหนดจำนวนเนื้อที่ของที่ดิน สถานที่ตั้ง และราคา ตลอดจนการดำเนินการจัดหา ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบควบคุมดูแลให้การจัดหาครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างเป็นไปตามความจำเป็น เหมาะสม อย่างโปร่งใส คุ่มค่าและประหยัด รวมทั้งเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานของทางราชการอย่างเคร่งครัด) เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดทำผลผลิต โครงการ หรือรายการได้ทันทีที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับมอบอำนาจตามระเบียบนี้ อย่างเคร่งครัด ยกเว้นในกรณีที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง หัวหน้าส่วนราชการจะมอบอำนาจเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มิใช่การโอนจัดสรรงบประมาณรายจ่ายระหว่างจังหวัด ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่เห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้ การมอบอำนาจดังกล่าวให้ทำหนังสือและส่งสำเนาหนังสือมอบ

อำนาจดังกล่าวให้สำนักงานงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน
ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มอบอำนาจ

- 32) ใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายรายการใด จะกำหนดให้เบิกจ่ายในประเภทงบรายจ่ายใด
ให้เป็นไปตามหลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ ที่สำนักงานงบประมาณ
กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้ารัฐวิสาหกิจคำนวณค่าใช้จ่ายตามงบรายจ่ายใน
วรรคหนึ่งของแต่ละผลผลิตหรือโครงการ เพื่อใช้ในการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต
หรือโครงการสำหรับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณต่อไป
- 33) สำนักงานงบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ
ตามระเบียบนี้ หรือนอกเหนือจากระเบียบนี้ได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น รวมทั้ง
กำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณให้สอดคล้องกับการ
บริหารราชการแบบบูรณาการของคณะผู้แทนในต่างประเทศ การบริหารงบประมาณที่
จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐลักษณะพิเศษได้ตามความ
เหมาะสมและจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่าย สำนัก
งบประมาณอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่ต้องยื่นคำ
ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายรายการใดตามที่เห็นสมควรได้ (ความตามวรรคหนึ่ง
แก้ไขโดยระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2552 ข้อ 7)
- 34) การให้ความเห็นชอบ อนุมัติ อนุญาต หรือการรายงานแล้งแต่กรณี ในการจัดทำ
แผนปฏิบัติงาน แผนการใช้งบประมาณ การใช้รายจ่ายจากงบประมาณรายจ่าย การโอน
การจัดสรรงบประมาณรายจ่าย การโอนงบประมาณรายจ่าย การเปลี่ยนแปลงรายการ
งบประมาณรายจ่าย การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบกลาง กรใช้รายจ่ายงบกลาง และ
การรายงานผล หรือกิจการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการงบประมาณ ให้จัดทำและรับส่ง
ข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ

การจัดทำรับส่งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวันที่ได้จัดส่งเอกสาร
อิเล็กทรอนิกส์ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้ววันที่ได้รับความ
เห็นชอบ ได้รับอนุมัติ ได้รับอนุญาต ได้รายงานผล หรือได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้งแต่
กรณี เว้นแต่หน่วยงานที่ยังไม่ได้เชื่อมต่อกับระบบอิเล็กทรอนิกส์กับระบบอิเล็กทรอนิกส์
ภาครัฐ ให้ใช้สำเนาเอกสารกระดาษที่จัดพิมพ์ไว้เป็นหลักฐาน หรือด้วยวิธีการอื่นใดตามที่
สำนักงานงบประมาณกำหนด ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจัดพิมพ์ข้อมูลเอกสาร

อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จัดทำและรับส่งข้อมูลโดยถูกต้องแล้วเป็นสำเนาเอกสารเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ ให้ใช้สำเนาเอกสารกระดาษที่จัดพิมพ์ไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงแทนเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ กรณีที่ จะถือว่าระบบอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐขัดข้องไม่สามารถใช้งานได้ นั้น จะต้องได้รับแจ้งยืนยัน เป็นหนังสือจากสำนักงานโครงการเปลี่ยนระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

- 35) การปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความในระเบียบนี้ ให้ขอทำข้อตกลงกับสำนักงบประมาณ

4.1.3 หลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ (ตามหนังสือสำนักงบประมาณ ที่ นร. 0702/ว45 ลงวันที่ 25 มี.ค. 2547)

รายจ่ายตามงบประมาณจำแนกออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

- 1) รายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ
- 2) รายจ่ายงบกลาง

รายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

“รายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ” หมายถึง รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้สำหรับแต่ละส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจโดยเฉพาะ จำแนกออกเป็น 5 ประเภทงบรายจ่าย ได้แก่

- 1) “งบบุคลากร” หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐ ได้แก่ รายจ่ายที่จ่ายในลักษณะเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว และค่าตอบแทนพนักงานราชการ รวมถึงรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายจากงบรายจ่ายอื่นใดในลักษณะรายจ่ายดังกล่าว
- 2) “งบดำเนินงาน” หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารงานประจำ ได้แก่ รายจ่ายที่จ่ายในลักษณะค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ และค่าสาธารณูปโภค รวมถึงรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายจากงบรายจ่ายอื่นใดในลักษณะรายจ่ายดังกล่าว
- 3) “งบลงทุน” หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการลงทุน ได้แก่ รายจ่ายที่จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ ค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง รวมถึงรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายจากงบรายจ่ายอื่นใดในลักษณะรายจ่ายดังกล่าว

- 4) “งบเงินอุดหนุน” หมายถึง รายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเป็นค่าบำรุงหรือเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีใช้ราชการส่วนกลางตาม พรบ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หน่วยงานในกำกับของรัฐ องค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาตำบล องค์การระหว่างประเทศ นิติบุคคล เอกชนหรือกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ รวมถึง เงินอุดหนุน งบประมาณมหากษัตริย์ เงินอุดหนุนการศาสนา และรายจ่ายที่สำนักงบประมาณกำหนดให้ใช้จ่ายในงบรายจ่ายนี้
- 5) “งบรายจ่ายอื่นๆ” หมายถึง รายจ่ายที่ไม่เข้าลักษณะ ประเภทงบรายจ่ายใดงบรายจ่ายหนึ่ง หรือรายจ่ายที่สำนักงบประมาณกำหนดให้ใช้จ่ายในงบรายจ่ายนี้ เช่น
- (1) เงินราชการลับ
 - (2) เงินค่าปรับที่จ่ายคืนให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง
 - (3) ค่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษา วิจัย ประเมินผล หรือพัฒนาระบบต่างๆ ซึ่งมีใช้เพื่อการ จัดหา หรือปรับปรุงครุภัณฑ์ ที่ดินและหรือสิ่งก่อสร้าง
 - (4) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว
 - (5) ค่าใช้จ่ายสำหรับหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ (ส่วนราชการ)
 - (6) รายจ่ายเพื่อชำระหนี้เงินกู้

รายจ่ายงบกลาง

“รายจ่ายงบกลาง” หมายถึง รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจัดสรรให้ส่วนราชการและ รัฐวิสาหกิจโดยทั่วไปใช้จ่าย ตามรายการดังต่อไปนี้

- 1) “เงินเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญ” หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ เงินบำเหน็จลูกจ้างประจำ เงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง เงิน ทดแทนข้าราชการวิสามัญ เงินค่าทดแทนสำหรับผู้ได้รับอันตรายในการรักษาความมั่นคง ของประเทศ เงินช่วยพิเศษข้าราชการบำนาญเสียชีวิต เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัย เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่ มนุษยธรรม และเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ
- 2) “เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ” หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้ เพื่อจ่ายเป็นเงินสวัสดิการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ให้แก่ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงาน

ของรัฐ ได้แก่ เงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตร เงินช่วยเหลือบุตร และเงินพิเศษในกรณี
ตายในระหว่างรับราชการ

- 3) "เงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับเงินเดือนและเงินปรับวุฒิข้าราชการ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการประจำปี เงินเลื่อนขั้นเลื่อนอันดับเงินเดือนข้าราชการที่ได้รับเลื่อนระดับและหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระหว่างปี และเงินปรับวุฒิข้าราชการ
- 4) "เงินสำรองเงินสมทบและเงินชดเชยของข้าราชการ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยที่รัฐบาลนำส่งเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- 5) "เงินสมทบของลูกจ้างประจำ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินสมทบที่รัฐบาลนำส่งเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพลูกจ้างประจำ
- 6) "ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินและต้อนรับประมุขต่างประเทศ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสนับสนุนพระราชภารกิจในการเสด็จพระราชดำเนินภายในประเทศและหรือต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายในการต้อนรับประมุขต่างประเทศที่มาเยือนประเทศไทย
- 7) "เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งสำรองไว้เพื่อจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น
- 8) "ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการรักษาความมั่นคงของประเทศ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานรักษาความมั่นคงของประเทศ
- 9) "เงินราชการลับในการรักษาความมั่นคงของประเทศ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อเบิกจ่ายเป็นเงินราชการลับ ในการดำเนินงานเพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศ
- 10) "ค่าใช้จ่ายตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- 11) "ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างและพนักงานของรัฐ" หมายความว่า รายจ่ายที่ตั้งไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานของรัฐ

อนึ่ง นอกจากรายจ่ายรายการต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นซึ่งเป็นรายการหลักแล้ว พรบ.
งบประมาณรายจ่ายประจำปียังอาจตั้งรายจ่ายรายการอื่นๆ ไว้ในรายจ่ายงบกลางตามความ

เหมาะสมในแต่ละปี เช่น ค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐ ค่าใช้จ่ายในการชำระหนี้กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ค่าใช้จ่ายเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ และค่าใช้จ่ายการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น

4.2 หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่าย (ใหม่)

มีเนื้อหากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
- ร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังรัฐบาล

4.2.1 ร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ

สำนักงบประมาณได้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายวิธีการงบประมาณ โดยได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ประกอบด้วย 7 หมวด 50 มาตรา เพื่อรองรับการปฏิรูประบบงบประมาณและการจัดทำงบประมาณที่มีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานตามข้อสั่งการดังกล่าวข้างต้น จึงขอกราบเรียนหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

- 1) ที่มาของงบประมาณรายจ่าย การจัดทำงบประมาณรายจ่ายต้องคำนึงถึงความยั่งยืนทางการคลังของประเทศ ความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และภารกิจของหน่วยรับงบประมาณ รวมทั้งกำลังเงินของแผ่นดิน (มาตรา 6) โดยผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมีหน้าที่จัดทำงบประมาณ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลางและระยะยาว (มาตรา 12)
- 2) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอความเห็น ความต้องการ ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้มีการบูรณาการร่วมกันตามภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยรับงบประมาณที่จะดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ (มาตรา 13)
- 3) หน่วยรับงบประมาณ กำหนดให้มีหน่วยรับงบประมาณ (มาตรา 4) ประกอบด้วย
 - (1) ส่วนราชการ
 - (2) รัฐวิสาหกิจ
 - (3) หน่วยงานในกำกับของรัฐ

- (4) หน่วยงานของรัฐสภา หน่วยงานของศาล ยกเว้นศาลทหาร หน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เฉพาะที่เป็นนิติบุคคล หรือมีฐานะเทียบเท่ากรม และหน่วยงานขององค์กรอัยการ
- (5) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด
- (6) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ เป็นการเพิ่มเติมหลักการโดยให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยรับงบประมาณ สามารถจัดสรรงบประมาณให้โดยตรงได้ (มาตรา 24-25) เพื่อประโยชน์ในการบริหารและควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณ

- 4) ความครอบคลุมงบประมาณ กำหนดให้หน่วยรับงบประมาณจะต้องรายงานสถานะเงินนอกงบประมาณ รวมทั้งแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณ เพื่อประกอบการจัดทำงบประมาณตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด (มาตรา 18 (5) และมาตรา 22-23) กรณีที่หน่วยงานรับงบประมาณไม่จัดส่งรายงาน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณมีอำนาจพิจารณาการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามที่เห็นสมควร (มาตรา 22)
- 5) งบประมาณบูรณาการ กำหนดนิยาม “งบประมาณบูรณาการ” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล หรือนโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่มีการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการ และมีการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป เพื่อดำเนินงานร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์ในเรื่องเดียวกัน (มาตรา 4) และกำหนดให้การจัดทำงบประมาณบูรณาการให้คำนึงถึงภารกิจ อำนาจหน้าที่ รวมทั้งศักยภาพและความพร้อมของหน่วยงาน และระยะเวลาในการดำเนินงาน รวมทั้งงบประมาณรายจ่ายที่จะต้องดำเนินการ (มาตรา 10) กำหนดให้รัฐมนตรีต้องประชุมร่วมกับหน่วยงานในสังกัดหรือในการกำกับดูแลทั้งหมด เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดทำแผนงาน โครงการ เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย (มาตรา 22)
- 6) การบริหารงบประมาณ ให้มีการจำแนกงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ และงบกลาง (มาตรา 15) โดยกำหนดหลักการได้สามารถโอนงบประมาณรายจ่ายไปใช้สำหรับหน่วยรับงบประมาณอื่น ในกรณีที่เป็นการโอนงบประมาณบูรณาการ ภายใต้แผนงานเดียวกัน และการโอนงบประมาณรายจ่ายบุคลากรภายใต้แผนงานเดียวกัน (มาตรา 27)

- 7) การติดตามประเมินผล กำหนดให้มีการประเมินผลและการรายงานโดยให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมีหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และจัดวางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะได้รับการใช้จ่ายงบประมาณ (มาตรา 40) และให้หน่วยรับงบประมาณจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลภายในหน่วยงาน (มาตรา 41) ทั้งนี้ หากการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณใดไม่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดและหน่วยรับงบประมาณไม่ได้ดำเนินการแก้ไข ให้ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี โอนเงินงบประมาณรายจ่ายที่ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวคืน ทั้งนี้ เพื่อนำงบประมาณดังกล่าวมาจัดสรรใหม่ตามความเหมาะสม และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 27 และใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณต่อไป (มาตรา 43)
- 8) การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานด้านการงบประมาณ ให้มีการมอบหมายผู้บริหารผู้หนึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ (มาตรา 21) และให้มีผู้ปฏิบัติงานด้านงบประมาณที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการงบประมาณ ทั้งการจัดทำงบประมาณ การบริหารงบประมาณ การติดตามประเมินผล และกฎหมายการงบประมาณ โดยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และอัตราเงินเพิ่มให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (มาตรา 47)
- 9) ปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติบางประการให้ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์
- กรณีที่ไม่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้กฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณที่ล่วงไปแล้วไปพลางก่อนได้ ให้ผู้อำนวยการนำหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ใช้บังคับครั้งหลังสุดมาบังคับใช้โดยอนุโลม (มาตรา 8 วรรค 2)
 - รายการงบประมาณรายจ่ายที่จะต้องก่อนนี้ผูกพันในปีงบประมาณต่อไป ที่มีวงเงินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ให้หน่วยรับงบประมาณเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ (มาตรา 14)

- กำหนดให้หน่วยรับงบประมาณจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อใช้ประกอบการยื่นคำขอตั้งงบประมาณของหน่วยงาน (มาตรา 22, มาตรา 23)
- เพิ่มจำนวนเงินทุนสำรองจ่าย เพื่อนำไปสมทบจ่ายจากวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้ จากเดิม 100 ล้านบาท เป็น 30,000 ล้านบาท (มาตรา 38) เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการณปัจจุบันโดยพิจารณาจากสัดส่วนต้องงบประมาณของประเทศ (เดิมปีงบประมาณ พ.ศ. 2503 เงินทุนสำรองจ่ายคิดเป็นร้อยละหนึ่งจุดสาม ร่างใหม่คิดเป็นร้อยละหนึ่งจุดหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559)

4.2.2 ร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังรัฐบาล

การดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาลไทยที่ผ่านมาซึ่งไม่มีกรอบการวางแผนที่ชัดเจนทั้งทางด้านรายรับและรายจ่าย มีการใช้มาตรการทางการคลังหลายประการในลักษณะที่ขาดความโปร่งใส และขาดการพิจารณาถึงความเสี่ยงทางการคลัง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 จึงบัญญัติหลักการว่าด้วยกรอบการดำเนินการเกี่ยวกับการเงินการคลังของรัฐขึ้นเป็นครั้งแรก (สภาร่างรัฐธรรมนูญ (2550) เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. สำนักกรรมธิการ 3, สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.) ในมาตรา 167 โดยกำหนดให้มีกฎหมายการเงินการคลังของรัฐเพื่อเป็นแผนแม่บททางด้านการบริหารการคลังของประเทศ ซึ่งมีผลผูกพันการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาคสาธารณะทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นราชการ องค์กรมหาชน องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กองทุนสาธารณะ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นกรอบควบคุมการบริหารและการใช้จ่ายเงินของประเทศ

ระบบการเงินการคลังของรัฐไทย

ระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันแม้เป็นระบบเสรีนิยมที่อาศัยกลไกตลาดแต่บทบาทของรัฐบาลยังมีความสำคัญอยู่มาก นโยบายการคลังเป็นเครื่องมือที่สำคัญของรัฐบาลในการจัดหาและจัดสรรเงินไปยังภาคส่วนต่างๆ ของระบบเศรษฐกิจ ทั้งหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กองทุนสาธารณะ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น บรรดาเงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐข้างต้นที่เรียกว่า “เงินแผ่นดิน” นั้นแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (รูปที่ 4-1)

- 1) “เงินรายได้แผ่นดิน” หมายถึง เงินที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจจัดเก็บหรือได้รับไว้ เป็นกรรมสิทธิ์ และต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
- 2) “เงินงบประมาณรายจ่าย” หมายถึง เงินที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กองทุน สาธารณะ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับจัดสรรตามงบประมาณรายจ่าย ประจำปี
- 3) “เงินนอกงบประมาณ” หมายถึง เงินที่ทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ ที่สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายเองโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน
- 4) “เงินคงคลัง” หมายถึง เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายและรัฐบาลเก็บสะสมไว้ มีทั้งส่วนที่ รัฐบาลส่วนกลางเป็นผู้เก็บและส่วนภูมิภาค (คลังจังหวัด) เป็นผู้เก็บ

รูปที่ 4-1 องค์ประกอบของเงินแผ่นดิน

ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลังของรัฐที่สำคัญ ประกอบด้วย

- 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 (หมวด 8)
- 2) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 3) พระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 4) พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548
- 5) พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ...

รัฐธรรมนูญจะเป็นกรอบใหญ่ที่กำหนดกระบวนการพิจารณาและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี กฎหมายวิธีการงบประมาณจะกำหนดรายละเอียดในส่วนของการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ถัดมาคือกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังจะกำหนดวิธีการจัดการจัดเก็บและบริหารเงินคงคลัง และสุดท้ายคือกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะจะควบคุมการก่อหนี้โดยภาพรวมของประเทศ

การศึกษาเปรียบเทียบเพื่อให้การจัดสรรงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-based budgeting : ABB) สามารถรองรับหลักการพื้นฐานตามระบบงบประมาณเชิงพื้นที่ และบูรณาการหน่วยงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ในการสร้างความสมดุลและประสิทธิภาพในการพัฒนาพื้นที่ จากแผนพัฒนาชุมชนสู่แผนพัฒนาตำบลและแผนพัฒนาระดับจังหวัด รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยมีการเปลี่ยนแปลงของกฎหมายงบประมาณ ดังนี้

ตารางที่ 4-1 เปรียบเทียบ ความแตกต่างของกฎหมายงบประมาณ

กฎหมาย	เนื้อหาเดิม	เนื้อหาใหม่
1) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	- มาตรา 4 “บทบัญญัติศัพท์” ไม่ได้กล่าวถึงจังหวัด กลุ่มจังหวัดและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	- เพิ่มจังหวัด กลุ่มจังหวัดและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะ “หน่วยรับงบประมาณ”
	- บทบัญญัติในหมวด 3 การจัดทำงบประมาณ	- กำหนดการจำแนก “งบประมาณรายจ่าย” โดยมี “งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ”
2) หลักการจำแนกประเภทรายจ่ายตามงบประมาณ	- มีการจำแนกประเภทรายจ่ายออกเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) รายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ - งบบุคลากร - งบดำเนินการ - งบลงทุน - งบเงินอุดหนุน - งบรายจ่ายอื่นๆ 2) รายจ่ายงบกลาง	- ย้ายการแยกประเภท ใน พรบ. วิธีการงบประมาณแบ่งออกเป็น 7 ลักษณะ 1) งบประมาณรายจ่ายงบกลาง 2) งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานรับงบประมาณ 3) งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ 4) งบประมาณรายจ่ายบุคลากร 5) งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินหมุนเวียน 6) งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ 7) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง

4.3 งบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการแบบบูรณาการ โดยการรวมกลุ่มจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงด้านต่างๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาและการใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีระบบ ร่วมกันแก้ไขปัญหาระหว่างจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 และวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 เห็นชอบให้แบ่งกลุ่มจังหวัดออกเป็น 19 กลุ่ม อย่างไรก็ตาม

การบริหารงานของกลุ่มจังหวัดระยะเริ่มต้นประสบปัญหาสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ไม่มีงบประมาณในการบริหารงาน
2. ขาดบุคลากร และ
3. ไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับองค์กรรับผิดชอบ

ต่อมา เมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จึงได้มีการบัญญัติให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อการพัฒนาจังหวัด ดังที่บทบัญญัติในมาตรา 78 รัฐธรรมนูญต้องดำเนินนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้ “(2) จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจน เหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศและสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่” หลังจากนั้นจึงได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ได้มีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของจังหวัดและอำเภอ กำหนดให้มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ สามารถขอรับการจัดสรรงบประมาณได้ดังนี้

มาตรา 52 วรรคสาม “เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในการนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

มาตรา 53/1 “ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหาร

ส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนกลาง และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง จำนวนและวิธีการสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคมและผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นๆของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัด ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว”

มาตรา 53/2 “ให้นำความตามมาตรา 53/1 มาบังคับใช้กับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วย โดยอนุโลม”

จากหลักกฎหมายดังกล่าว จึงนำมาสู่การประกาศใช้ **พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551** กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำแผนและงบประมาณ และการบริหารงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยกำหนดให้มีองค์กรในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ 3 ระดับ ดังนี้

- 1) **คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)** ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน เลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นกรรมการและเลขานุการ
- 2) **คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)** ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน หัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ
- 3) **คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.)** ซึ่งมีผู้ว่าราชการหัวหน้ากลุ่มจังหวัดเป็นประธาน และให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งข้าราชการกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

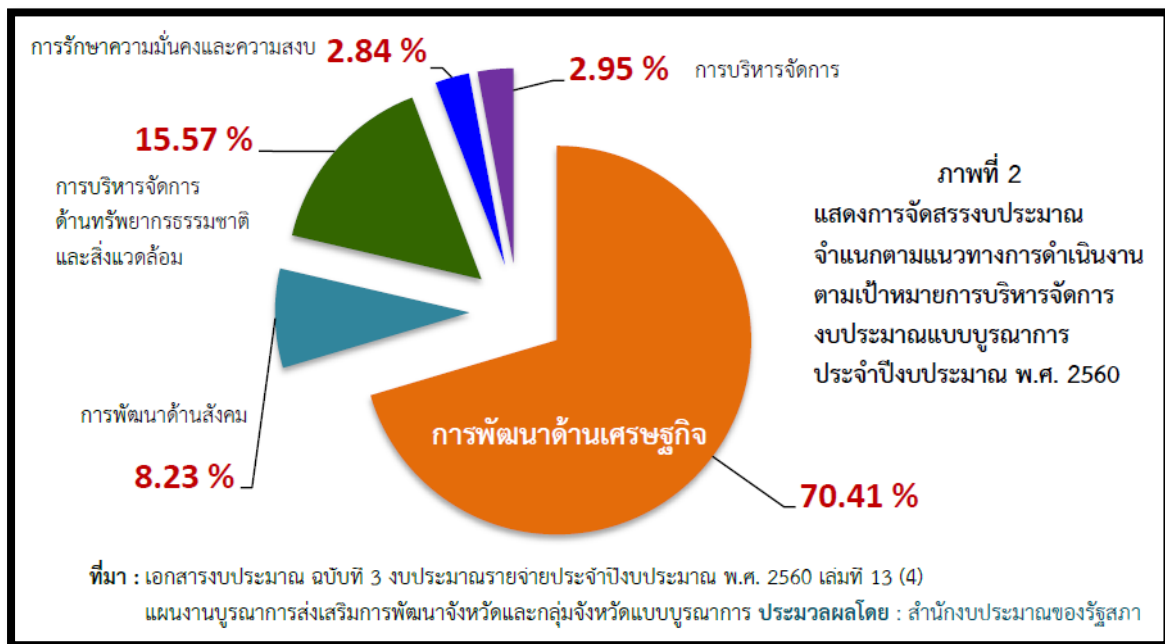
โดยตามมาตรา 26 ของพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ให้อำนาจ ก.น.จ. พิจารณจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด โดยปัจจุบันได้มีประกาศ ก.น.จ. ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552 จัดตั้งกลุ่มจังหวัด จำนวน 18 กลุ่ม

โครงสร้างการจັกรรงบประมาณจ้งพว้ดกลุ่มจ้งพว้ดและกลุ่มจ้งพว้ด

1) งบประมาณจ้งพว้ดและกลุ่มจ้งพว้ดและกลุ่มจ้งพว้ดจ้แนกตามผลผลิต

จັกรรงบประมาณออกเป็น 5 แนวทาง (ผลผลิต) ตามเป้้าหมายการบรหการจັกรการ งบประมาณแบบบูรณาการเพือผลก้ด้นนโยบายรัฐบาค ดั้งนี้

(1) การพัฒนาด้้านเศรษฐกิจ	19,010.9791	ล้้านบาท
(2) การพัฒนาด้้านสังคม	2,220.9455	ล้้านบาท
(3) การบรหการจັกรการด้้านทรพยากรธรรมชาติและสื่งแวดล้้อม	4,203.6388	ล้้านบาท
(4) การร้กษาความม่ันคงและความสงบ	766.7439	ล้้านบาท
(5) การบรหการจັกรการ	797.6631	ล้้านบาท
รวม	26,999.9704	ล้้านบาท

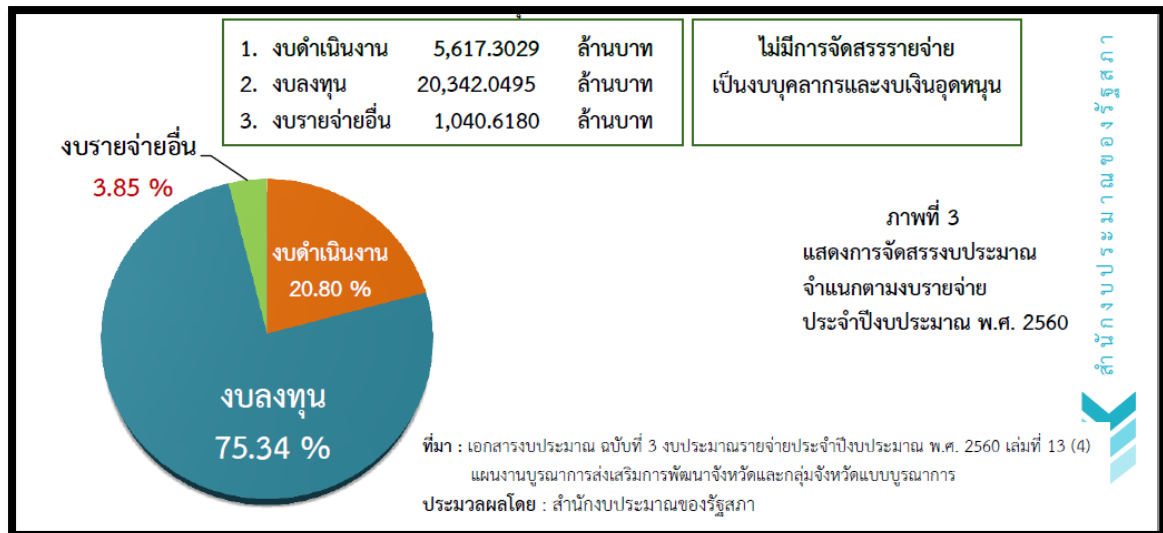

รูปที่ 4-2 การจັกรรงบประมาณจ้แนกตามแนวทางการด้เนินงาน พ.ศ. 2560

2) งบประมาณจ้งพว้ดกลุ่มจ้งพว้ด จ้แนกตามประเภทงบรายจ่าย

(1) งบด้เนินงาน	5,617.3029	ล้้านบาท
(2) งบลงทุน	20,342.0495	ล้้านบาท
(3) งบรายจ่ายอื่่น	10,040.6180	ล้้านบาท

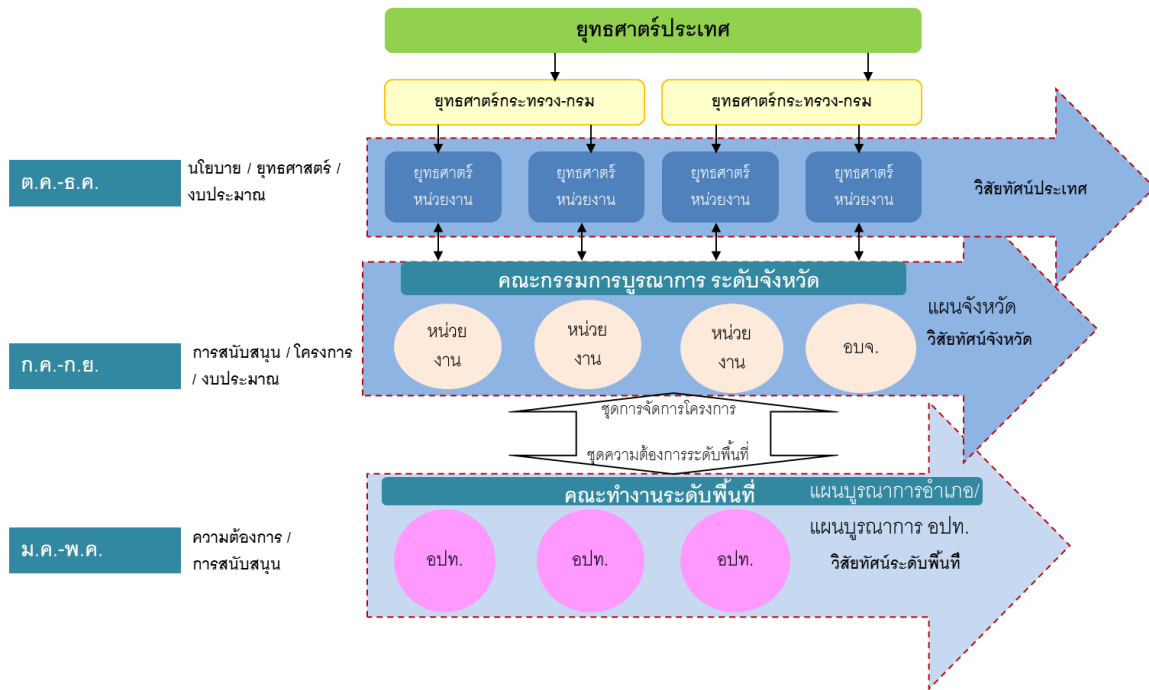
ม่มีการจັกรรรายจ่ายเป็นงบบุคลากรและงบบเงินอุดหนุน

รูปที่ 4-3 การจัดสรรงบประมาณจำแนกตามงบรายจ่าย พ.ศ. 2560

4.4 การพัฒนาเครื่องมือการบูรณาการระดับจังหวัด

โดยการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้จำเป็นต้องพิจารณาบริบทการทำงานของแต่ละจังหวัด ซึ่งผ่านทางทหารหรือกับหน่วยงาน, ชุมชนและท้องถิ่น และการประชุมหารือร่วม เพื่อสังเคราะห์กิจกรรมที่เหมาะสมกับกิจกรรมในจังหวัด โดยยึดเอา พืชเศรษฐกิจ หรือ พืชที่ทางจังหวัดหรือพื้นที่ส่งเสริมเป็นหลัก ผ่านการใช้เครื่องมือ SWOT โดยเครื่องมือที่สำคัญ คือ แนวทางการพัฒนาโครงการของหน่วยงาน “ชุดการจัดการโครงการ” และความต้องการที่เชื่อมโยงแบบ “ห่วงโซ่อุปทาน” (Value Chain) ของพื้นที่ หรือ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เพื่อเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานกับพื้นที่บนฐานของความเป็นไปได้ที่มีทิศทางในการปฏิบัติ ก่อให้เกิดกระบวนการบูรณาการซึ่งเป็นเป้าหมายของโครงการ ซึ่งอาศัย “แผนพัฒนาจังหวัดและงบประมาณแบบบูรณาการ” เป็นผลลัพธ์ของโครงการ โดยขออธิบายรายละเอียดของ “ชุดการจัดการโครงการ” และ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ดังต่อไปนี้

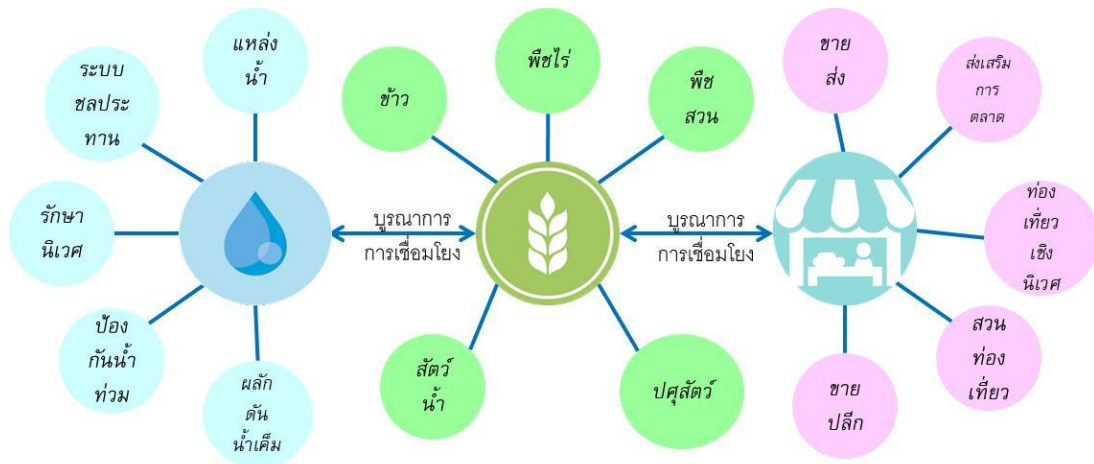

รูปที่ 4-4 การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์-วิสัยทัศน์แต่ละระดับ (ประเทศ-จังหวัด-พื้นที่) แบบบูรณาการ

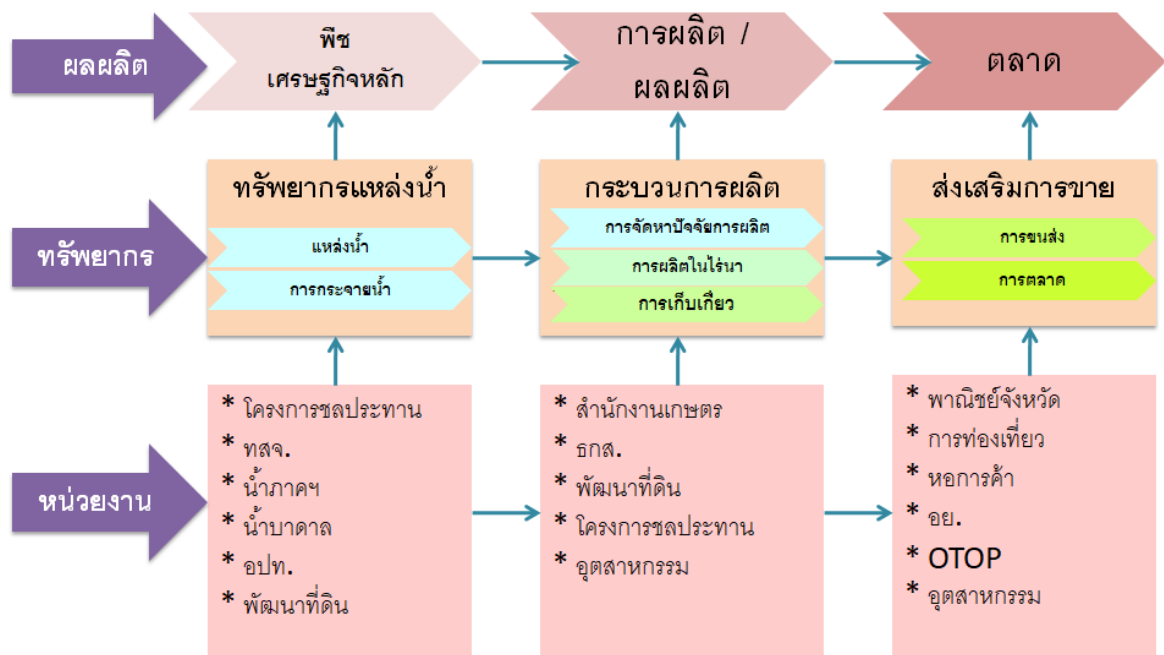
ชุดการจัดการโครงการ (ด้านทรัพยากร-หน่วยงาน) คือ แม่แบบการทำงานตาม “วิสัยทัศน์จังหวัด” ร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ผ่านเครื่องมือ SWOT โดยใช้เงื่อนไขการพัฒนาโครงการของแต่ละหน่วยงานเป็นเครื่องมือ โดยให้จังหวัดเป็นผู้กำหนดแนวทาง หรือทิศทางการทำงานผ่านการวางวิสัยทัศน์ ทั้งนี้ กระบวนการนี้จะเป็นการเชื่อมโยงเพียงแนวคิดการทำงานโดยอาศัย ความเกี่ยวข้องกันระหว่างทรัพยากรน้ำ, การเกษตร และการตลาด ในลักษณะ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) โดยใช้รูปแบบ “โครงการที่มีอยู่” ของแต่ละ “หน่วยงาน” เป็นตัวตั้งต้นของ “รายการเครื่องมือการจัดการ” ซึ่งจะถูกเชื่อมโยงโดยอาศัย “วิสัยทัศน์ของจังหวัด” ร่วมกับ “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” นั่นคือ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เมื่อผ่านการประชุมหารือเพื่อเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมผ่าน “คณะกรรมการบูรณาการระดับจังหวัด” ที่มีจังหวัด, หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จะได้ “ชุดการจัดการโครงการ”

ชุดความต้องการระดับพื้นที่ (ด้านผลิต-ทรัพยากร) คือ กระบวนการสังเคราะห์กิจกรรมของพื้นที่ตาม “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” โดยอาศัยพืชเศรษฐกิจในพื้นที่เป็นแกนในการหาคักยภาพของด้านทรัพยากรน้ำ, พืชเศรษฐกิจ และการตลาด ที่เชื่อมโยงกันในลักษณะ “ห่วงโซ่อุปทาน” (Value Chain) เพื่อประมวลเป็นความจำเป็นในการต้องการการพัฒนา ซึ่งมีการกำหนด “ทิศทางความต้องการ” เป็นเป้าหมาย “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” โดยอาจหารือร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่าน “คณะทำงานระดับพื้นที่” โดยอาศัยความเชื่อมโยงของ “ทรัพยากรน้ำ” เป็นฐานตั้งต้น เนื่องจาก

ทรัพยากรน้ำหากต้องการการพัฒนาจะใช้เวลาและงบประมาณในการดำเนินการมากที่สุด แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของพื้นที่ว่าจะใช้ส่วนใดในการนำการพัฒนา ไม่ว่าจะเป็น ด้านทรัพยากรน้ำ, การเกษตร หรือ การตลาด เพราะส่วนที่สำคัญของ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” คือ “ทิศทางการพัฒนาที่พื้นที่ต้องการ” ที่จะทำให้นำไปพัฒนาต่อเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” ที่ “หน่วยงานสามารถตอบโจทย์พื้นที่” ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับ “วิสัยทัศน์จังหวัด”

รูปที่ 4-5 การเชื่อมโยงกิจกรรม ด้านทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการตลาด

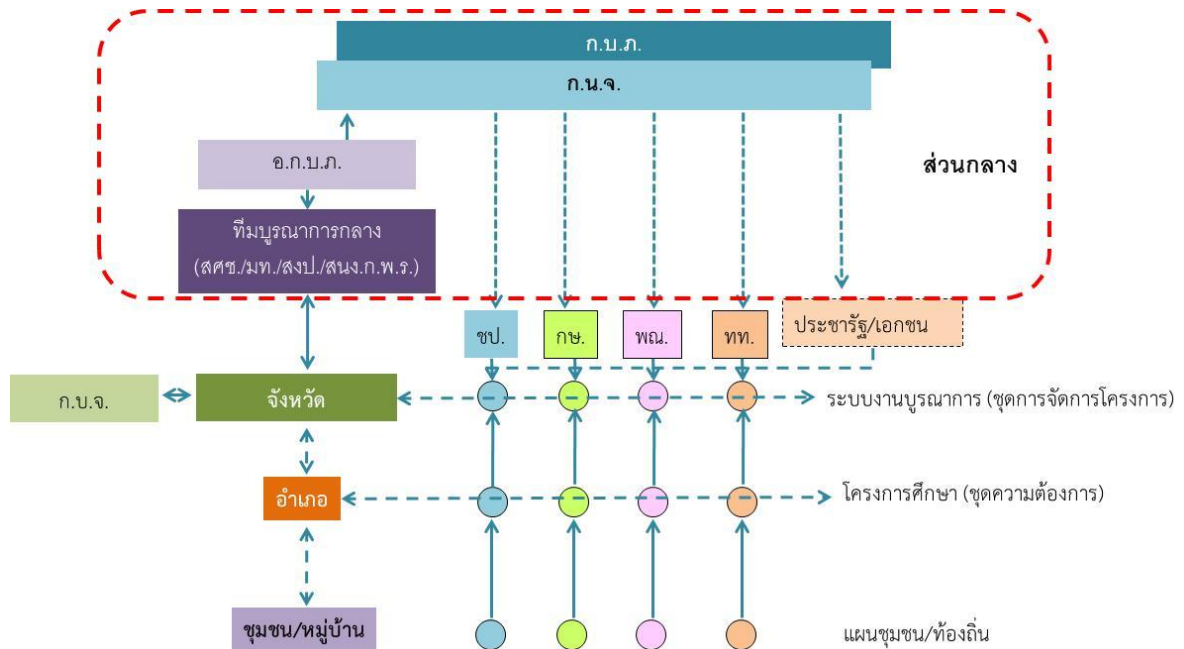
รูปที่ 4-6 กลไกเชื่อมโยงในลักษณะ Value Chain

ทั้งนี้ในการเลือกพื้นที่เป้าหมายในโครงการของแต่ละทีมวิจัยพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน โดยสามารถสรุปแนวทางในการเลือกพื้นที่เป้าหมาย มี 3 แนวทางหลัก คือ

- 1) **จังหวัดเลือกเป้าหมาย** เป็นแนวทางที่เลือกเป้าหมายผ่านเครื่องมือ SWOT ที่เป็น “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ที่จังหวัดมีศักยภาพหรือจากการศึกษาข้อมูลพบว่าควรได้รับการส่งเสริม โดยอาศัยที่ประชุมของหน่วยงานมาร่วมหารือกับคณะที่วิจัยเพื่อนำเสนอแนวทางที่อยู่ในความสนใจของจังหวัด แล้วทางที่เหมาะสมในการหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาเป็นโครงการ และแนวทางการทำงานร่วมกับหน่วยงาน
- 2) **พื้นที่เป้าหมายมีการบูรณาการต้นแบบอยู่แล้ว** เป็นแนวทางที่อาศัยต้นแบบในพื้นที่มาพัฒนากระบวนการหรือเครื่องมือที่พื้นที่ใช้ เพื่อถอดบทเรียนมาพัฒนากลไกและกระบวนการสำหรับแนวทางการพัฒนาโครงการ ทั้งด้านความต้องการของพื้นที่ และ การพัฒนาโครงการของหน่วยงาน
- 3) **พื้นที่เป้าหมายที่มีกลุ่มโครงการหรือกิจกรรมที่สามารถเชื่อมโยงเพื่อพัฒนาเป็นต้นแบบ** โดยในพื้นที่อาจมีการพัฒนาด้านทรัพยากรน้ำ, ด้านการเกษตร และด้านการตลาด อยู่แต่ขาดการเชื่อมโยงกันในลักษณะ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) หากนำองค์ความรู้ในแต่ละกิจกรรมมาเชื่อมโยงเพื่อพัฒนาการทำงานร่วมกันระหว่างกิจกรรม เพื่อพัฒนาเป็นต้นแบบการบูรณาการ
- 4) **ใช้ข้อมูลทางกายภาพและโครงการของจังหวัดเลือกพื้นที่เป้าหมาย** เป็นการใช้อยู่ข้อมูลทางกายภาพเพื่อระบุศักยภาพของพื้นที่ร่วมกับพิจารณาโครงการของหน่วยงานที่พัฒนาในพื้นที่มาเชื่อมโยงเป็นแนวทางบูรณาการ โดยอาศัย “การเชื่อมโยงกิจกรรมพื้นที่” แบบ “ห่วงโซ่อุปทาน” (Value Chain) ทั้งด้านความต้องการพื้นที่ และ โครงการของหน่วยงาน

ทั้งนี้กลไกและกระบวนการที่ศึกษาเป็นการใช้รูปแบบที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยอาศัยการเพิ่มกิจกรรมที่ระดับพื้นที่ และ ระดับจังหวัด ผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ ผ่านกลไก “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.) โดยเพิ่มขั้นตอนการ “คัดเลือกเป้าหมาย” และ “การศึกษาการทำงานโครงการของหน่วยงานระดับจังหวัด” เป็นเครื่องมือผลักดัน “การพัฒนาการสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรโดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยงระดับจังหวัด” ทั้งนี้กิจกรรมเชื่อมโยงดังกล่าวจะช่วยพัฒนาคณะทำงานทั้งสองระดับ (พื้นที่-จังหวัด) ให้กำหนดทิศทางและวิสัยทัศน์โดยมองที่ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรน้ำ, กระบวนการผลิตพืชเศรษฐกิจ และกระบวนการตลาด ที่มีอยู่ในทั้งสองระดับ เพื่อใช้เชื่อมโยงการทำงาน

ระหว่างพื้นที่กับหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงาน โดยมีเป้าหมายที่มีทิศทางตามกระบวนการอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ

รูปที่ 4-7 แนวคิดการเชื่อมโยง ชุดความต้องการ และชุดโครงการ หลังผ่านการทำ Value Chain

ทั้งนี้กระบวนการระดับอำเภอสามารถใช้ “คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ” (ก.บ.อ.) ระดับอำเภอเป็นฐานในการพัฒนาหรือเป็นการตั้ง “คณะทำงานระดับพื้นที่” ขึ้นเพื่อดำเนินการในการพัฒนา “ชุดความต้องการ” ที่ใช้ในการเชื่อมโยงกับ “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.) เป็นการเชื่อมโยงจากชุมชน/หมู่บ้านสู่อำเภอ และอำเภอสู่จังหวัด

บทที่ 5

กิจกรรมของโครงการ

ในการศึกษาเป็นการทำงานร่วมกับเครือข่ายมหาวิทยาลัย อันได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร รับผิดชอบจังหวัดชัยนาท, มหาวิทยาลัยขอนแก่นและมหาวิทยาลัยนครพนม รับผิดชอบจังหวัดนครพนม, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์และมหาวิทยาลัยทักษิณ รับผิดชอบจังหวัดพัทลุง, มหาวิทยาลัยบูรพาและจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรับผิดชอบจังหวัดระยอง และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รับผิดชอบจังหวัดลำพูน โดยการทำงานในทั้ง 5 จังหวัด มีความก้าวหน้าและสรุปเป็นเนื้อหาในโครงการได้ดังนี้

5.1 การทำงานส่วนกลางกับเครือข่ายมหาวิทยาลัย

5.1.1 การทำงานในส่วนกลาง

ในการทำงานโครงการทางส่วนกลางได้ทำหน้าที่จัดประชุมเพื่อทำความเข้าใจในกรอบการทำงานโครงการ และติดตามความคืบหน้าของโครงการย่อยของเครือข่าย พร้อมทำการหารือกับทีมงานที่ปรึกษาในส่วนกลาง ทั้ง สำนักงานประมาณ, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด, อธิการบดี อธิบดีกรมชลประทาน, อธิบดีผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน และที่ปรึกษาด้านรัฐศาสตร์ เพื่อช่วยให้เครือข่ายทราบถึงมุมมองจากส่วนกลางต่อแนวทางการบูรณาการการทำงานที่เหมาะสม และนำไปปรับใช้กับการทำงานระดับจังหวัด

นอกจากนี้ยังมีการจัดการนำเสนอความคืบหน้ากับทาง สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทุกๆ 6 เดือน เพื่อนำเสนอความคืบหน้าของโครงการ รวมถึงการจัดการนำเสนอเนื้อหาโครงการในเวทีสาธารณะนโยบายน้ำ สกว. ครั้งที่ 9 “กรอบการวิจัยที่สนับสนุนงานยุทธศาสตร์ การปฏิรูป การบริหารจัดการน้ำของประเทศ” เพื่อเผยแพร่งานวิจัยต่อหน่วยงานภาครัฐและผู้สนใจ

ตารางที่ 5-1 กิจกรรมส่วนกลาง

วัน/เดือน/ปี	สถานที่	รายละเอียด
3 ตุลาคม 2559	สำนักงานประมาณ	สัมภาษณ์ คุณชาญวิทย์ พิจิตร ผอ.สำนักงานประมาณด้านกรมชลประทาน และบูรณาการน้ำ เรื่องงบประมาณด้านบูรณาการ
3 ตุลาคม 2559	สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	สัมภาษณ์ คุณลดาวัลย์ คำภา รองเลขาธิการฯ และคณะ เรื่องการพัฒนาการบูรณาการให้เกิดความเชื่อมโยงในแต่ละกระทรวง กรม
17 ตุลาคม 2559	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	สัมภาษณ์ คุณกฤษณะ พิณีจ ผอ.กลุ่มงานประสานยุทธศาสตร์และการพัฒนาจังหวัด เรื่องแนวคิดการ บูรณาการ และวิธีการบูรณาการ
20 ตุลาคม 2559	สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)	สัมภาษณ์ คุณสุรุ่งลักษณ์ เมฆะอำนวยชัย ผอ.กองพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาคและความสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องกระบวนการที่จะทำให้เกิดการบูรณาการที่แท้จริงระหว่างหน่วยงาน
25-26 ตุลาคม 2559	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - วางแผนการดำเนินงานวิจัยโครงการฯ ทั้ง 5 จังหวัดพื้นที่นำร่อง
2 กุมภาพันธ์ 2560	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - ความก้าวหน้าของโครงการฯ และการส่งรายงานครั้งที่ 1 (6 เดือนแรก)
24 พฤษภาคม 2560	สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	สัมภาษณ์แนวทางการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด และรูปแบบการบูรณาการที่เหมาะสม
16 มิถุนายน 2560	สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)	สัมภาษณ์ แนวคิด การ พัฒนา องค์กร “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)” และการ บูรณาการระหว่างหน่วยงาน โดยการกำหนดตัวชี้วัดแบบ Joint KPI เพื่อประเมินการทำงานร่วมกัน

วัน/เดือน/ปี	สถานที่	รายละเอียด
18 มิถุนายน 2560	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - ความก้าวหน้าของโครงการฯ และข้อเสนอแนะจากส่วนกลาง
12 ตุลาคม 2560	สกว.	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - ความก้าวหน้าของโครงการฯ และการส่งรายงานครั้งที่ 2 (12 เดือน)
25 มกราคม 2561	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - ความก้าวหน้าของโครงการฯ ปัญหา และอุปสรรค
26 มกราคม 2561	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จัดประชุมทีมงานเครือข่ายหารือกับที่ทีมปรึกษาส่วนกลาง เพื่อขอคำแนะนำในการดำเนินโครงการฯ ในพื้นที่นำร่องทั้ง 5 จังหวัด
27 มิถุนายน 2561	สกว.	จัดประชุมทีมงานเครือข่าย - ความก้าวหน้าของโครงการฯ และการส่งรายงานครั้งที่ 3 (Final)

5.1.2 การทำงานระดับจังหวัด

ในการทำงานร่วมกับเครือข่ายจังหวัด ทางโครงการส่วนกลางได้เข้าร่วมในการนำเสนอโครงการต่อจังหวัด และพื้นที่เพื่อสนับสนุนความเข้าใจต่อโครงการ กับหน่วยงานระดับจังหวัดและพื้นที่ พร้อมช่วยให้ความคิดเห็นในการพัฒนาโครงการหรือชุดโครงการที่มีแนวทางสนับสนุนการทำงานวิจัยของเครือข่าย และร่วมลงพื้นที่เป้าหมายเพื่อสังเกตการณ์และให้ความคิดเห็น ทั้งในจังหวัด ชัยนาท, นครพนม, พัทลุง, ระยอง และลำพูน เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีลักษณะการทำงานที่แตกต่างกัน เช่น พืชเศรษฐกิจ, ระบบการผลิต และสภาพทางสังคม ซึ่งทำให้โครงการแต่ละพื้นที่มีความน่าสนใจ และแนวทางการพัฒนาใกล้เคียงพื้นที่ที่แตกต่างกัน รวมถึงข้อจำกัดทั้งทางด้านการบริหารจัดการจัดการที่แตกต่างกัน โดยเนื้อหารายละเอียดของแต่ละโครงการของเครือข่ายจะถูกนำเสนอในหัวข้อถัดไป

ตารางที่ 5-2 กิจกรรมออกสนาม

วัน/เดือน/ปี	สถานที่	รายละเอียด
19-20 ตุลาคม 2559	จังหวัดพัทลุง	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดพัทลุง - เข้าพบรองผู้ว่าราชการจังหวัด แนะนำโครงการฯ และขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ, ดูพื้นที่ตัวอย่าง “กลุ่มผู้ผลิตข้าวมโนราห์ไรส์”

วัน/เดือน/ปี	สถานที่	รายละเอียด
1-4 พฤศจิกายน 2559	จังหวัดลำพูน	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดลำพูน - แนะนำโครงการฯ, สัมภาษณ์หน่วยงานราชการ และศึกษาพื้นที่โครงการตัวอย่าง
10-11 พฤศจิกายน 2559	จังหวัดชัยนาท	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดชัยนาท - นำเสนอแนวคิดโครงการฯ ร้องผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท, คูพื้นที่ตัวอย่างเทศบาลตำบลหนองมะโมง
4-5 มกราคม 2560	จังหวัดระยอง	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดระยอง - เข้าร่วมประชุมปฏิบัติการกับโครงการชลประทานจังหวัดระยอง หน่วยปฏิบัติการคันคูน้ำที่ 9 อบต.ตะพง อบต.บ้านแลง และอบต.นาตาขวัญ, คูพื้นที่ตัวอย่าง 3 ตำบล
10-14 มกราคม 2560	จังหวัดลำพูน	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดลำพูน - สัมภาษณ์ผู้รับซื้อลำไย, ประชุมที่ศาลากลางจังหวัดในการจัดตั้งคณะกรรมการ และคณะทำงาน
7-8 สิงหาคม 2560	จังหวัดระยอง	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดระยอง - เข้าร่วมการประชุมขอจัดตั้งคณะกรรมการฯ
9-11 มกราคม 2561	จังหวัดลำพูน	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดลำพูน - เข้าร่วมกิจกรรม “ประชาคมรับฟังความคิดเห็นการปรับปรุงฝายเดินให้เป็นประตูระบายน้ำ ชุมชนวัดบ้านแม่ช้องน้อย ต.อุโมงค์ อ.เมือง จ.ลำพูน” และสัมภาษณ์ คุณเจตศักดิ์ เปลี่ยนแปลงศรี ผอ.ยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน
29-30 มกราคม 2561	จังหวัดระยอง	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดระยอง - เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์บูรณาการด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตรจังหวัดระยอง
22 กุมภาพันธ์ 2561	จังหวัดชัยนาท	ออกสนามร่วมกับทีมงานจังหวัดชัยนาท - เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ณ ที่ว่าการเทศบาลตำบลหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

5.2 การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน จากงานวิจัยจังหวัดนาร่อง 5 จังหวัด

5.2.1 จังหวัดชัยนาท

ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบันนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน

ขั้นตอนที่ 1 การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งภายในขั้นตอนนี้ บุญเกียรติ กา ระเวกพันธุ์ และคณะ (2559) ยังแนะนำให้ทำการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลขึ้นอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนและวิเคราะห์สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในว่ามี ผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดอย่างไร และมีผลให้ต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการ พัฒนาจังหวัดหรือไม่ โดยใช้ SWOT Analysis และ TOWS Matrix

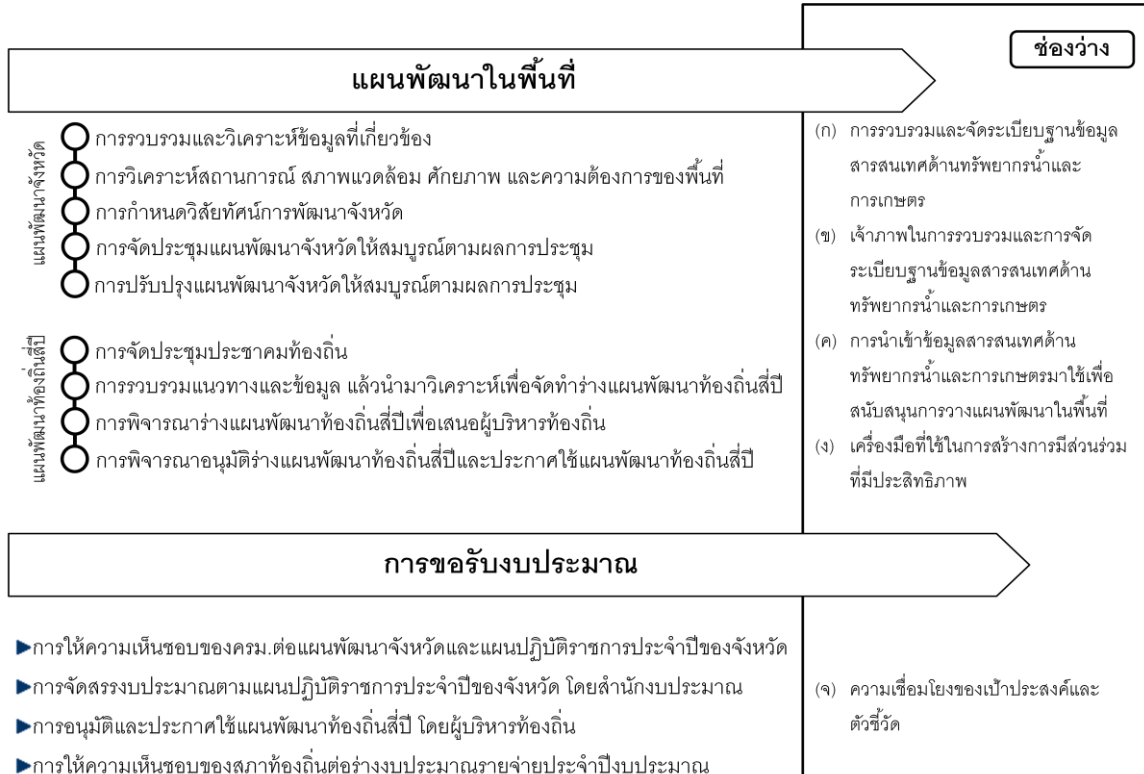
จะเห็นได้ว่าการดำเนินการตามขั้นตอนทั้งสองมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ระบบสารสนเทศ มาประกอบการพิจารณา ในกรณีของประเด็นสถานการณ์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ และความต้องการ ของพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำและการเกษตร มีตัวอย่างข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญ อาทิ ข้อมูลน้ำ ท่วมและน้ำขาดแคลน ข้อมูลแหล่งน้ำผิวดิน ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลและศักยภาพน้ำบาดาล ข้อมูลการใช้ ประโยชน์ที่ดิน ข้อมูลลักษณะภูมิประเทศ ข้อมูลของดิน ข้อมูลขอบเขตการปกครอง

คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) สามารถแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับมอบหมายเป็นประธานและ ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดเป็นเลขานุการ เพื่อดำเนินการรวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตรเพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเป็นการ เฉพาะ โดยให้ประสานงานกับคณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของจังหวัดใน กรณีที่มีอยู่แล้ว

ช่องว่าง (Gaps) ของการจัดทำแผนพัฒนาในพื้นที่และการขอรับการจัดสรรงบประมาณ ในปัจจุบัน (รูปที่ 6-1) ที่สามารถรวบรวมได้โดยสรุป มีดังต่อไปนี้

- (ก) การขาดการรวบรวมและการจัดระเบียบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านทรัพยากรน้ำและ การเกษตร เพื่อเตรียมสำหรับการใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาในพื้นที่
- (ข) การขาดเจ้าภาพดำเนินการรวบรวมและการจัดระเบียบฐานข้อมูลสารสนเทศด้าน ทรัพยากรน้ำและการเกษตร
- (ค) การไม่ได้นำข้อมูลสารสนเทศด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตรมาใช้สนับสนุน การวางแผนพัฒนาในพื้นที่

- (ง) การขาดเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างการมีส่วนร่วมอันมีประสิทธิภาพทั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่น
- (จ) ความเชื่อมโยงของเป้าประสงค์และตัวชี้วัดไม่ได้แสดงภาพที่ชัดเจน

รูปที่ 5-1 ช่องว่างของการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่และการขอรับการจัดสรรงบประมาณในปัจจุบัน

5.2.2 จังหวัดนครพนม

แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

- 1) ปัจจุบันแม้ว่าแผนพัฒนาจังหวัดนครพนมแบบบูรณาการยังมีการบูรณาการได้ไม่ดีเท่าที่ควร แต่ในบางพื้นที่แผนงานโครงการมีการบูรณาการ แม้ไม่สมบูรณ์มากนัก สิ่งที่พบเห็นคือ ลดความซ้ำซ้อนของแผนงานโครงการที่ดำเนินการในพื้นที่เดียวกันจากหลายหน่วยงานได้ ส่งผลให้ลดความซ้ำซ้อนของงบประมาณรายจ่ายในการดำเนินการในแต่ละปีได้เป็นจำนวนมาก
- 2) มีการตรวจสอบความซ้ำซ้อน (ไม่ซ้ำซ้อน) กับโครงการของทุกหน่วยงานที่ดำเนินการและจะดำเนินการในจังหวัด ผลการดำเนินการโครงการในจังหวัดที่ดำเนินการและและยังไม่ได้ดำเนินการนำไปประกอบการทบทวนยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด ทำให้การพัฒนาในจังหวัดและการแก้ไขปัญหาเดือดร้อนของประชาชนบรรลุผลสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น
- 3) การพัฒนาในจังหวัดเป็นเชิงระบบ มีการประสานและเชื่อมโยงการทำงานภายในกระทรวงและต่างกระทรวงมากขึ้น เนื่องจากต้องทำงานแบบบูรณาการและจัดทำระบบงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-Based Budgeting)

จุดอ่อนของการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและแนวทางการปรับปรุง

ในส่วนนี้จะพูดถึงจุดอ่อนของการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดภายใต้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบปัจจุบัน พร้อมข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุง

ตารางที่ 5-3 จุดอ่อน/ปัญหา พร้อมแนวทางแก้ไข

จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
1. งบประมาณจังหวัด ถูกแทรกแซงจากฝ่าย/นักการเมือง ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด	1. มีกลไกการจัดทำงบประมาณที่ป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมืองและมีระบบตรวจสอบและติดตาม/ประเมินการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด
2. หน่วยงานที่มีงบประมาณของตนเอง (Function) จะไม่/ให้ความสนใจน้อยกับการทำงานจังหวัดแบบบูรณาการ สาเหตุจากงบประมาณจังหวัดแบบบูรณา	2. แผนงานโครงการที่เป็นงบ Function ต้องถูกบรรจุในแผนพัฒนาจังหวัด แผนงานโครงการต้องดำเนินการจัดทำงบประมาณ เชิงพื้นที่ร่วมกับ

จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
<p>การมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับงบประมาณของทุกหน่วยงานที่ลงมาที่จังหวัด (งบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดนครพนม ประมาณ 300 ล้านบาท ต่อปีขณะที่งบประมาณทั้งหมดที่จัดสรรมาในจังหวัดนครพนมประมาณ 5,700-7,623 ล้านบาทต่อปี)</p>	<p>แผนพัฒนาจังหวัด และต้องผ่านความเห็นชอบและอนุมัติจากคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ) ก่อนดำเนินการได้ จึงจะทำให้หน่วยงานดังกล่าวให้ ความสำคัญกับแผนพัฒนาจังหวัดมากขึ้น</p>
<p>3. งบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการที่ได้รับค่อนข้างน้อยและคงที่ในแต่ละปี ทำให้มีงบประมาณค่อนข้างจำกัดในการดำเนินการแผนพัฒนาจังหวัดและไม่ทั่วถึง ทำให้หน่วยงานต่างๆ ให้ความสนใจน้อยกับงบประมาณ</p>	<p>3. พิจารณางบบูรณาการจังหวัดตามหลักเกณฑ์ตัวชี้วัด และคุณภาพของแผนงานโครงการ</p>
<p>4. งบประมาณแผนพัฒนาจังหวัด อยู่ในความดูแลของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) หากแผนพัฒนาจังหวัดมีการเปลี่ยนแปลงหรือต้องการปรับเปลี่ยน จะปรับเปลี่ยนได้ยากเพราะต้องรอความเห็นชอบจาก ก.น.จ. ก่อน จึงเบิกจ่ายงบจังหวัดได้ (ผู้ว่าไม่มีอำนาจเบิกจ่ายโดยตรง)</p>	<p>4. การปรับเปลี่ยนแผนพัฒนาจังหวัด หากปรับเปลี่ยนไม่มากนัก ควรมอบอำนาจให้ ก.บ.จ. ดำเนินการ หรือ ก.น.จ. ควรมีการประชุมทุกเดือน (ปกติมีการประชุม 1-2 ครั้งต่อปี)</p>
<p>5. ช่วงเวลาการจัดทำแผนจากส่วนกลาง แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สอดคล้องกัน ทำให้แผนโครงการและข้อมูลไม่ตรงกันและไม่เป็นปัจจุบัน (แผนพัฒนาจังหวัดต้องทำล่วงหน้า 4 ปี ขณะที่แผนส่วนกลางทำแผนล่วงหน้า 1 ปี ขณะที่แผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำแผนล่วงหน้า 3 ปี แผนทั้งสามทำในเวลาที่ต่างกัน</p>	<p>5. แก้ไขช่วงเวลาการทำแผนทั้งส่วนกลางและภูมิภาคให้สอดคล้องกันและส่งต่อข้อมูลกัน</p>
<p>6. ปกติหน่วยงานที่ขึ้นตรงกับส่วนกลาง แผน</p>	<p>6. กำหนดให้ของงบประมาณจากแหล่งเดียว</p>

จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
<p>โครงการที่ขอในแผนพัฒนาจังหวัด มีการขอ งบประมาณทั้ง Function และ Agenda หาก หน่วยงานได้งบประมาณทั้งสองทาง หน่วยงาน ดังกล่าวจะขอ งบประมาณ Function ของหน่วยงานตนเอง และขอยกเลิก งบประมาณ Agenda ทำให้ก่อปัญหาในการขอ งบประมาณ Agenda ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการใช้ จ่ายของแผนพัฒนาจังหวัด</p>	
<p>7. ที่ผ่านมามีการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดแบบ บูรณาการ ยังไม่เป็นธรรมมากนัก (ยังไม่มี การบูรณาการเป็นรูปธรรม) ปัญหาจากหน่วยงานกลาง มีแต่ แบบฟอร์มให้ทางจังหวัดกรอก แต่ยังไม่เห็น การตรวจสอบเชิงบูรณาการ</p>	<p>7. มีระบบติดตามและประเมินผลการ ดำเนินการ ตามแผนพัฒนาจังหวัด</p>
<p>8. การจัดทำแผนบูรณาการที่ผ่านมา ไม่มีตัวชี้วัด ตั้งแต่ในปี งบประมาณ พ.ศ.2559 เป็นต้นมา กำหนดให้มีตัวชี้วัดที่ชัดเจน</p>	<p>8. แผนงานโครงการในแผนพัฒนาจังหวัด ควรมีความชัดเจนในเรื่องวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมายในแง่ปริมาณและคุณภาพที่สะท้อน ให้เห็นถึงการแก้ไขปัญหา และการใช้โอกาสใน การพัฒนาจังหวัด</p>
<p>9. การประชุมแผนโครงการแบบบูรณาการ ส่วน ใหญ่มีการประชุมเฉพาะในช่วงวางแผนการจัดทำ ยุทธศาสตร์ ยังไม่มีการประชุมติดตามภาพรวมการ ดำเนินงานแผนงานโครงการ และแนวทางแก้ไข</p>	<p>9. คณะกรรมการแผนงานโครงการ/ยุทธศาสตร์ จัดให้มีการประชุมหารือ ติดตามผลการ ดำเนินงานตามกิจกรรมและแก้ไขปัญหา ร่วมกัน เป็นประจำหรือทุกเดือน</p>
<p>10. ปัญหาความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และการ ขอข้อมูลข้ามหน่วยงาน (การติดต่อประสานงาน ระหว่างบุคคลและหน่วยงาน) ทำให้การดำเนินงาน ล่าช้า และไม่บูรณาการจริง</p>	<p>10. มีระบบข้อมูลและฐานข้อมูลกลางของจังหวัด โดยเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวางแผน พัฒนาจังหวัด ซึ่งหน่วยงานในจังหวัดต้องจัดส่ง หรือนำเข้าข้อมูลในระบบอย่างสม่ำเสมอ (ทันสมัย) และหาทางสร้างความเป็นเอกภาพของ แต่ละหน่วยงาน มีเวทีปรึกษาหารือ สร้าง</p>

จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
	ความคุ้นเคยของบุคลากรที่อยู่ต่างหน่วยงาน ที่ไม่เป็นทางการ อาทิ มีสภากาแฟทุกเดือน
11. ข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนไม่เป็นเอกภาพ แต่ละหน่วยงานมีข้อมูลไม่ตรงกันในเรื่องเดียวกัน ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน	11. จัดทำระบบฐานข้อมูลกลางระดับจังหวัด
12. ขาดการบูรณาการข้อมูล การไม่ใช้ข้อมูลในแผนพัฒนาจังหวัดมาวิเคราะห์ปัญหาและศักยภาพจังหวัด เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนงานโครงการที่จัดทำใหม่ ทำให้แผนงานโครงการไม่ตอบโจทย์การแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่	12. นำข้อมูลศักยภาพและปัญหาของพื้นที่ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาจังหวัด ที่ได้จากการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดมาใช้ในการเขียนแผนงานโครงการใหม่
13. หน่วยงานมีงานทั้ง Function และ Agenda แต่จำนวนบุคลากรมีจำกัดหรือลดลง (อัตรากำลัง) ปริมาณงานเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งผู้บริหารระดับบนไม่เข้าใจผู้ปฏิบัติ ทำให้เกิดความขัดแย้งเรื่องงานกับคน	13. วิเคราะห์และจัดสรรอัตรากำลังให้สอดคล้องกับปริมาณงาน
14. หัวหน้าส่วนหน่วยงานและบุคลากรที่รับผิดชอบการทำแผนของหน่วยงานต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ทำให้ต้องมีการเรียนรู้ใหม่ตลอด ส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องและการดำเนินงานของแผนงาน	14. กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งอย่างชัดเจน และไม่มีการย้ายจนกว่าครบวาระ เช่น หัวหน้าหน่วยราชการมีวาระ 4 ปี เป็นต้น
15. นโยบายเร่งด่วนจากรัฐบาล/หน่วยงานกลางระดับกระทรวงมาแทรกแซงจำนวนมากลงมาในพื้นที่ ส่งผลทำให้การดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดเดิมล่าช้าหรือชะงัก	15. หน่วยงานกลางต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของงานหลักและนำแผนพัฒนาจังหวัดมาร่วมพิจารณาด้วย
16. ความล่าช้าของการประสานงานของหน่วยงานในแต่ละระดับจังหวัดถึงอำเภอ อาทิ ผู้สั่งการหรือเจ้าของงานอยู่ระดับจังหวัด แต่ผู้ปฏิบัติอยู่ระดับอำเภอ	16. ปรับปรุงระบบการสั่งการให้รวดเร็ว

จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
17. การอนุมัติโครงการล่าช้า (มิได้เป็นไปตามแผน) โดยเฉพาะโครงการที่มีการจัดซื้อจัดจ้าง หากวงเงินเกิน 2 ล้านบาท ต้องผ่าน e breeding มีปัญหาเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง และมีการเร่งรัดในการใช้งบประมาณ ทำให้งานไม่มีประสิทธิภาพ เกิดการร้องเรียนเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง	17. ปรับปรุงระบบการอนุมัติและเบิกจ่ายให้ตรงกับกิจกรรมของโครงการ และมีความโปร่งใส
18. วัสดุโครงการถูก lock speck ไม่ตรงกับที่เสนอไว้ในแผนงานโครงการ	18. การจัดซื้อจัดจ้าง วัสดุโครงการตรงตามข้อเสนอโครงการ โดยเน้นคุณภาพและความโปร่งใสในการจัดซื้อ
19. ปัญหาทางวิชาการ เรื่องการไม่ยอมรับกันเองของแต่ละหน่วยงาน เนื่องจากยังไม่บูรณาการ ยังไม่เอาเกษตรกรเป็นตัวตั้งยึดความคิดผู้บริหารเป็นหลัก	19. หาทางลดความเป็นเอกภาพของแต่ละหน่วยงานโดยจัดให้มีเวทีปรึกษาหารือสร้างความคุ้นเคยกับบุคลากรที่อยู่ต่างหน่วยงานที่ไม่เป็นทางการ อาทิ มีสภากาแฟทุกเดือน
20. การให้ความสำคัญน้อยในการทำแผนพัฒนาจังหวัด ของหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ เห็นได้จากการส่งบุคลากรของหน่วยงานมาประชุม มักเปลี่ยนคนที่มาประชุมหรือหนีออกไปก่อนเสร็จสิ้นการประชุม	20. ให้ความสำคัญกับการส่งคนมาประชุม ควรเป็นคนเดิมและเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการทำแผน
21. ภารกิจและชั่วโมงทำงานของแต่ละหน่วยงานแตกต่างกัน	21. กำหนดเวลาพบปะหารือไว้ล่วงหน้าหรือเป็นประจำ
22. งบประมาณของผู้ปฏิบัติงานไม่เพียงพอ (ออกไปทำงานไม่ได้) ขณะที่คณะทำงานมีงบประมาณเพียงพอ	22. ผู้บริหารจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับกิจกรรมของแผนงานโครงการ
23. การเบิกจ่ายล่าช้าไม่เป็นไปตามวงงบประมาณ และเบิกจ่ายไม่พร้อมกัน (งบ Function เบิกจ่ายในเดือนมีนาคม งบ Agenda เบิกจ่ายในเดือนมกราคม) อีกทั้งการเบิกจ่ายได้ล่าช้ากว่ากิจกรรม	23. ปรับปรุงระบบอนุมัติเบิกจ่ายให้ตรงกับกิจกรรมของโครงการและตามวงงบประมาณ

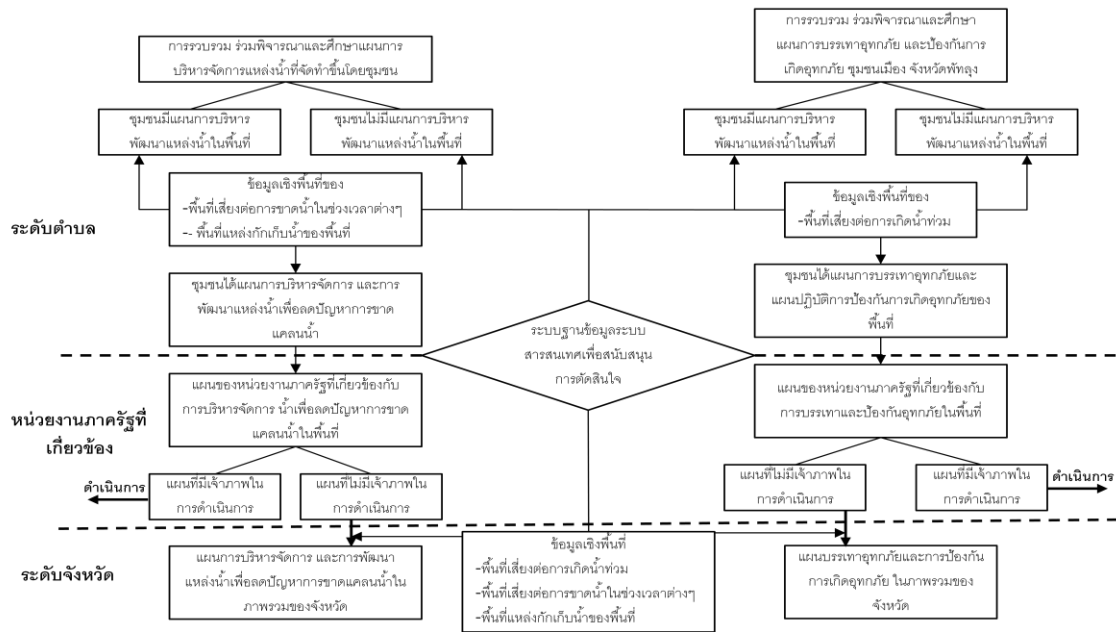
จุดอ่อน/ปัญหา	แนวทางการปรับปรุง
แผนงานที่ตั้งไว้ ในทางตรงกันข้ามมีการเร่งรัดงานให้ เป็นไปตามแผนงานและแผนเงิน	
24. ขาดการบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่าง หน่วยงาน ทำให้มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์วิทยา และสิ่งแวดล้อม อาทิ กรมชลประทานขอ งบประมาณในการขุดลอกแหล่งน้ำ แต่การออกแบบ มิได้มองผลกระทบกับสิ่งมีชีวิตในน้ำ	24. มีการประสานความร่วมมือทางวิชาการ ระหว่างหน่วยงาน และร่วมกันออกแบบก่อสร้าง โดยมองผลกระทบเชิงระบบ
25. จังหวัดไม่มีศูนย์กลางการบริหารงานแบบบูรณา การ (วางแผน สั่งการ ดำเนินการ) ประกอบกับ งบประมาณของแผนพัฒนาจังหวัดมีจำกัดเมื่อ เปรียบเทียบกับงบประมาณของหน่วยงาน กระทรวง กรม กอง (Function) ทำให้หน่วยงานใน พื้นที่ที่มีงบประมาณของตนเองจะเน้นการทำงาน ตามงบประมาณของตนเองเป็นหลัก	25. จัดตั้งศูนย์บริหารงานแบบบูรณาการจังหวัด เพื่อจัดทำ ควบคุม รวบรวมและติดตาม แผนพัฒนาจังหวัดดำเนินการจัดทำงบประมาณ เชิงพื้นที่ร่วมกับแผนพัฒนาจังหวัด และมี เอกภาพในการดูแลควบคุมการทำตามแผน พัฒนาจังหวัด
26. แม้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) แต่บทบาทหน้าที่เฉพาะการประสาน อำนวยการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ไม่มีอำนาจ สั่งการว่าทุกหน่วยงานในจังหวัดต้องดำเนินการตาม แผนพัฒนาจังหวัดที่วางไว้	26. มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจ หน้าที่ในการควบคุม สั่งการแผนงานโครงการฯ ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัด ผ่าน ก.บ.จ. แผนโครงการที่ดำเนินการในจังหวัดทั้งจาก ส่วนกลางและภูมิภาคต้องบรรจุในแผนพัฒนา จังหวัด มีการวางแผนร่วมกันกับทางจังหวัด และ ต้องผ่านความเห็นชอบคณะกรรมการบริหารงาน จังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จึงสามารถ ดำเนินการได้ และทำงานควบคู่กับศูนย์ บริหารงานแบบบูรณาการระดับจังหวัด

5.2.3 จังหวัดพัทลุง

เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกลไกการวางแผนจัดทำงบประมาณบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรด้วยระบบสารสนเทศจังหวัดพัทลุง ทางคณะนักวิจัยและหน่วยงานระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้องจึงเห็นว่ามีความจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนในระดัภภาพรวมของจังหวัดเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการแก้ไขปัญหาด้านน้ำเพื่อการเกษตรในภาพรวมของจังหวัดที่สามารถกำหนดเป็นแผนงานที่ชัดเจนในระยะต่างๆ ได้ ทั้งนี้กรอบการดำเนินงานในเบื้องต้นมีดังนี้

- 1) จัดทำฐานข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปฏิทินการเพาะปลูกราคาผลผลิตทางการเกษตร ฐานข้อมูลอุตุ-อุทกวิทยา (ปริมาณน้ำฝน/น้ำท่า/การระเหย) ฐานข้อมูลโครงการแหล่งน้ำในพื้นที่ทั้งที่มีอยู่เดิมและมีความต้องการเพิ่มเติม จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและอปท. ฯลฯ
- 2) ศึกษาวิเคราะห์สมมูลน้ำรายลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาความจำเป็นของโครงการ ตรวจสอบความซ้ำซ้อนของโครงการ หาเจ้าภาพและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโครงการตามเกณฑ์ต่างๆ โดยแยกตามวัตถุประสงค์โครงการต่างๆ (ร่าง)
- 3) จัดประชุมรายลุ่มน้ำเพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมและหาฉันทามติ โดยพิจารณาจากระบบสารสนเทศด้านน้ำของจังหวัดพัทลุงทั้งนี้ต้องมีผู้ว่า/รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความพร้อมโครงการ
- 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อเสนอโครงการตาม รูปแบบ/องค์ประกอบต่างๆ
- 5) พิจารณาจัดทำโครงการ เจ้าภาพหลัก/รอง แหล่งงบประมาณ แนวทางการเบิกจ่ายงบประมาณ. เป็นไปตามมติ
- 6) ดำเนินการโครงการ
- 7) การติดตามและประเมินผลโครงการ

ทั้งนี้ระบบสารสนเทศด้านน้ำจังหวัดพัทลุงนอกจากจะสนับสนุนด้านการเกษตรเพียงด้านเดียวยังสามารถสนับสนุนการวางแผนดานการจัดการน้ำในประเด็นของการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำพื้นที่และเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมดังแสดงในรูปที่ 6-2

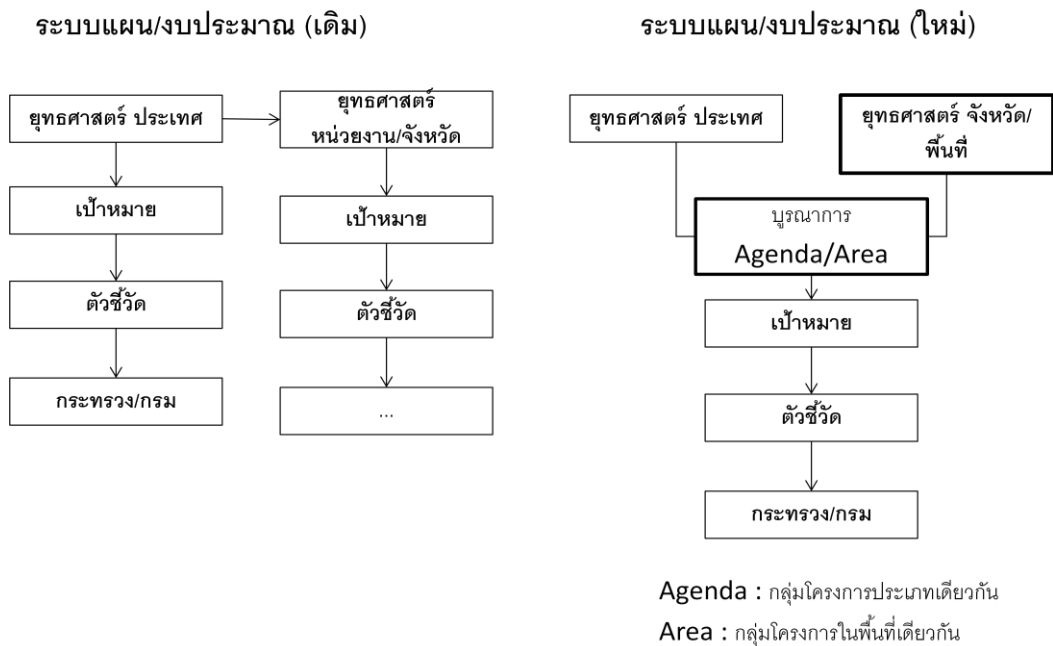
รูปที่ 5-2 ระบบสารสนเทศด้านน้ำจังหวัดพัทลุง

เมื่อพิจารณาแผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2564 ของจังหวัดพัทลุง จะพบโครงการที่มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับทรัพยากรน้ำและการเกษตร จำนวน 61 โครงการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า จังหวัดพัทลุงให้ความสำคัญกับโครงการด้านน้ำและการเกษตรอยู่ไม่น้อย แต่ถึงกระนั้น หากพิจารณาด้วยแนวคิดของการบูรณาการจะเห็นได้ว่า ทั้งเนื้อหาของกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นเพียง “โครงการพัฒนาศักยภาพแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตร” และมีหน่วยงานที่รับผิดชอบแต่ละโครงการเพียงหน่วยงานเดียวซึ่งกล่าวได้ว่าไม่มีลักษณะบูรณาการเลย

5.2.4 จังหวัดระยอง

ข้อสรุป ข้อดี-ข้อเสียของการบูรณาการแผนจังหวัดในปัจจุบัน

ข้อดีของการปรับปรุงขั้นตอนการจัดทำ “งบประมาณรายจ่ายในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์” ของสำนักงบประมาณ, สำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง และหน่วยงานราชการ ผ่านการจัดทำงบประมาณรายจ่าย เป็นความพยายามที่ดีที่จัดให้มี “การประชุมหารือร่วมกันระหว่างหน่วย” และมีการกำหนด “เจ้าภาพหลัก” ขึ้น เพื่อเป็นแกนกลางในการหารือ รวมถึงการพัฒนา “แผนแม่บท และแผนปฏิบัติการ และแผนการใช้จ่ายร่วมกัน” ทำให้สามารถควบคุมการทำงานของหน่วยงานที่มี “กรอบงาน” หรือ “ยุทธศาสตร์ร่วมกัน” ไปในทิศทางเดียวกันซึ่งนี้รวมไปถึง “เป้าหมาย และตัวชี้วัด” ร่วมกันอีกด้วย ซึ่งมีความแตกต่างจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายแบบเดิม ที่แต่ละหน่วยงานกำหนดกำหนด ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย ตามกรอบหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้นๆ ทำให้ภาพการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 5-3 ระบบแผนตามยุทธศาสตร์เพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี แบบเดิม และแบบบูรณาการ

โดยข้อเสียของการจัดทำงบประมาณแบบนี้เป็นข้อจำกัดที่กรอบการบูรณาการที่เน้นที่ “ยุทธศาสตร์ (Agenda)” เป็นแกนหลักเพียงอย่างเดียว ซึ่งมีผลดีที่ทำให้เกิด “ความเข้มข้นของกิจกรรมโครงการ” ในกลุ่มยุทธศาสตร์นั้นที่เป็นการปรับใช้ทั่วประเทศ จึงเป็นการยากที่จะทำให้สอดคล้องใน “ระดับพื้นที่ (Area)” ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาแบบ “ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)” โดยสามารถยกตัวอย่างเชิงเปรียบเทียบได้ดังตัวอย่างของจังหวัดระยอง ที่มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมอย่างเข้มข้น จากโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือ Eastern Sea board Development Program (ESB) ที่คำนึงถึงการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นฐาน โดยไม่มีการศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงต่อพื้นที่ ทำให้พื้นที่ไม่สามารถรับมือเกิดการเปลี่ยนแปลงของภูมิสังคม และเศรษฐกิจของพื้นที่เป็นอย่างมาก จนกระทบต่อฐานทรัพยากรน้ำทำให้ต้องระดมการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาในภายหลัง รวมทั้งโครงสร้างทางสังคมที่เปลี่ยนจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม ทำให้ฐานรากเดิมทางเกษตรกรรมถูกผลประโยชน์และค่าตอบแทนรายได้กดดันให้เปลี่ยนแปลงอาชีพ

ดังนั้นการพัฒนา “แผนพัฒนาจังหวัด” นอกจากกรอบคิดยุทธศาสตร์แล้วการนำสภาพทรัพยากร, ภูมิสังคม และโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เพื่อให้แผนพัฒนาสร้างการเติบโตในทุกด้านอย่างสมดุล หรือมีทิศทางที่ฐานทรัพยากรและสังคมสามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ การบูรณาการระหว่างหน่วยงานในหลายกรอบงาน เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาในลักษณะ ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลาย น้ำ จึงเป็นหัวใจของการพัฒนาจังหวัด โดยอาศัยการพัฒนาพื้นที่ตัวอย่างเป็นฐานในการพัฒนาเป็น “แผนระดับพื้นที่” โดยกำหนดให้มี “เจ้าภาพที่รวบรวมความต้องการของพื้นที่” และ “เจ้าภาพที่รวบรวมหน่วยงานที่สามารถตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่” เข้าหาหรือผ่านเวทีการประชุม “คณะทำงานระดับพื้นที่” เชื่อมไปสู่ “คณะทำงานระดับจังหวัด” เพื่อพัฒนาแผนที่มโนทัศน์เชื่อมโยง พื้นที่-หน่วยงานราชการ และจังหวัดที่พร้อมขอรับการจัดสรร “งบประมาณรายจ่ายในลักษณะการบูรณาการเชิงพื้นที่-จังหวัด”

5.2.5 จังหวัดลำพูน

วิเคราะห์และสรุปผลว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนงบประมาณเชิงบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร จังหวัดลำพูน

กล่าวโดยสรุปแล้ว ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนงบประมาณเชิงบูรณาการของจังหวัดลำพูน นับได้ว่าได้ทำตามหลักการที่สำนักงานงบประมาณกำหนดขึ้นอย่างสมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม ในรายละเอียดของกระบวนการจัดทำแผนฯ ยังพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคบางประการที่ทำให้แผนฯ ไม่มีลักษณะบูรณาการนัก อาทิเช่น ข้อจำกัดของช่วงเวลาในขั้นตอนการรวบรวมแผนฯ ที่สั้นเกินไป การขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการจัดทำแผน ปัญหาความล่าช้าของระบบราชการ ปัญหาขาดฐานข้อมูลที่เป็นต่อการเขียนกิจกรรมโครงการ และปัญหาความซ้ำซ้อนและขาดความเชื่อมโยงของกิจกรรมโครงการจากหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น ซึ่งลักษณะที่ไม่บูรณาการของแผนฯ จังหวัดลำพูน ปรากฏอย่างเป็นรูปธรรมในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จังหวัดลำพูน ที่มีจำนวนกิจกรรมโครงการในลักษณะบูรณาการเพียง 8 โครงการจากทั้งหมด 50 โครงการ และหากพิจารณาในรายละเอียดของโครงการที่มีลักษณะบูรณาการทั้ง 8 โครงการ จะพบว่า เป็นการบูรณาการจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆ และการบูรณาการด้วยการเชื่อมโยงเนื้อหาของโครงการ แต่ยังไม่ปรากฏการบูรณาการเชิงพื้นที่ในแผนฯ การจัดทำแผนฯ ของจังหวัดลำพูนเป็นการทำแผนในลักษณะที่บุคลากรฝ่ายจัดทำแผนของจังหวัดลำพูนมี *“การจัดทำแผนฯ ในลักษณะจับใส่กล่องตามยุทธศาสตร์และหาความเชื่อมโยงเนื้อหา (ตามแนวคิดห่วงโซ่คุณค่า) ตามลักษณะของโครงการที่เห็นว่าเชื่อมโยงกันด้านเนื้อหาได้ แต่ในเชิงพื้นที่แล้วยังไม่สามารถเชื่อมโยงกันได้”*

ประการสำคัญคือ เมื่อพิจารณาเฉพาะโครงการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรในแผนฯ ยังไม่ปรากฏลักษณะการบูรณาการที่ชัดเจน มีเพียงการมุ่งเน้นพัฒนาแหล่งน้ำด้วยการซ่อมบำรุงหรือการก่อสร้างเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาในเชิงพื้นที่ดังเช่นในกรณีของกลุ่มลำไยแปลงใหญ่ แม่ทา หรือกลุ่มผู้ใช้น้ำฝายพญาอุต จะพบว่ามีกิจกรรมโครงการที่มีลักษณะเชิงบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่การเกษตรทั้ง 2 แห่ง และมีความพยายามเชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมพัฒนาแหล่งน้ำและส่งเสริมการผลิตทางการเกษตร แต่กิจกรรมโครงการเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นตามแผนพัฒนาจังหวัด แต่เกิดจากแผนปฏิบัติงานหรือนโยบายเฉพาะของหน่วยงาน อันเป็นงานตามหน้าที่ (function) ของหน่วยงานที่ทำงานในพื้นที่เท่าที่พอจะเชื่อมโยงเพื่อพัฒนาพื้นที่ร่วมกันได้ ซึ่งมีลักษณะของ

เชื่อมโยงตามการร้องขอของเกษตรกรหรือเจ้าหน้าที่จากเกษตรอำเภอที่ทำงานคลุกคลีกับเกษตรกรหน่วยงานที่เข้ามาร่วมดำเนินการไม่ได้เข้าไปร่วมกันศึกษาจากพื้นที่ว่าปัญหาคืออะไร และร่วมกันคิดว่าแต่ละหน่วยงานจะมีกิจกรรมหรือโครงการไปช่วยแก้ไขปัญหานั้นๆ หรือพัฒนาพื้นที่ให้ดีขึ้นตามหลักของการบูรณาการที่ควรจะเป็น

ตารางที่ 5-4 สรุปจุดอ่อนจุดแข็งของแผนงานบูรณาการ 5 จังหวัดนำร่อง

จังหวัด	แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ	จุดอ่อน
1. ชัยนาท	มีการใช้ข้อมูล และวิเคราะห์สถานการณ์ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดผ่านการหารือในแต่ละระดับ	ยังขาดระบบฐานข้อมูล และระบบสารสนเทศเพื่อช่วยสนับสนุนการวางแผนพัฒนา รวมถึงยังขาดเป้าประสงค์และตัวชี้วัดไม่ได้แสดงภาพที่ชัดเจน
2. นครพนม	มีระบบการเชื่อมโยงการทำงานภายในกระทรวงและต่างกระทรวงมากขึ้น มีการบูรณาการโครงการในบางพื้นที่ เพื่อจัดทำระบบงบประมาณเชิงพื้นที่	การบูรณาการยังไม่ดีเท่าที่ควร ยังไม่ได้นำผลการดำเนินการโครงการมาประเมินร่วมกับโครงการในแผนพัฒนาปัจจุบัน
3. พัทลุง	พัฒนาฐานข้อมูลการใช้ที่ดิน, ปฏิทินเพาะปลูก, ราคาผลผลิตการเกษตร, ฐานข้อมูลฤดู-อุทกวิทยา, แหล่งน้ำ และความต้องการแหล่งน้ำ การวิเคราะห์สมดุลน้ำรายลุ่มน้ำ และการหาเจ้าภาพร่วม	ยังขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน เนื่องจากเป็นการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กที่รับผิดชอบโดยหน่วยงานเดียว
4. ระยอง	การจัดทำงบประมาณบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ทำให้หน่วยงานพัฒนาโครงการโดยอาศัย เป้าหมาย และตัวชี้วัดร่วมกัน ตามกรอบงานรับผิดชอบ	การที่วางกรอบด้วยยุทธศาสตร์ทำให้ทำให้พิจารณาโครงการในลักษณะประเด็นขาดการพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานแบบ ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)
5. ลำพูน	มีการเชื่อมโยงโครงการโดยอาศัยยุทธศาสตร์ มีการเชื่อมโยงหน่วยงานกับพื้นที่ตามความต้องการของพื้นที่	หน่วยงานยังขาดการเชื่อมโยง โดยอาศัยห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) และโครงการส่วนใหญ่ยังเป็นโครงการของหน่วยงานที่ยังไม่ได้อยู่ในแผนพัฒนาจังหวัด

ตารางที่ 5-5 สรุปกิจกรรมโครงการของเครือข่าย 5 จังหวัด

จังหวัด	คณะทำงาน (กลไก)	โครงการ	งบประมาณ	ข้อมูล/สารสนเทศ	กิจกรรม/เครื่องมือ
ชัยนาท	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร - คณะทำงานจัดทำฐานข้อมูลเชื่อมโยง และวิเคราะห์ - คณะทำงานพัฒนาเครือข่ายช่องทางการสื่อสาร 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการสระน้ำ 400 ไร่ หนองมะโมง - โครงการเชื่อมโยงสารสนเทศสนับสนุนการวางแผนจัดทำงบประมาณระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณยุทธศาสตร์ – ด้านแหล่งน้ำ - งบประมาณจังหวัด – ข้อมูลด้านการเกษตร/การตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบสารสนเทศ - ข้อมูลกายภาพ/ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูลการใช้ที่ดิน - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูลปริมาณน้ำท่าลุ่มน้ำ - ข้อมูลการใช้งบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - การหารือหน่วยงาน-พื้นที่ - การประชุมหน่วยงานกับพื้นที่ - การสำรวจพื้นที่ - การใช้ SWOT - การใช้ Value Chain - การใช้ระบบสารสนเทศ
นครพนม	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาระดับจังหวัด - คณะกรรมการ ก.บ.จ. - คณะทำงานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการระบบสนับสนุนการวางแผนจัดการทรัพยากรการเกษตรและบริการ (รสทก). 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณจังหวัด – ข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำ/การเกษตร/การตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบสนับสนุนการวางแผนจัดการทรัพยากรการเกษตรและบริการ (รสทก). - ข้อมูลกายภาพ/ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูลการใช้ที่ดิน 	<ul style="list-style-type: none"> - การหารือหน่วยงาน-พื้นที่ - การประชุมหน่วยงานกับพื้นที่ - การใช้ SWOT
พัทลุง	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการและคณะทำงานบริหารจัดการน้ำจังหวัดพัทลุงในกลุ่มน้ำย่อยต่างๆ (จังหวัด) - คณะทำงานเทศบาลตำบลแพรกหา และเกษตรกรในพื้นที่ (พื้นที่) 	<ul style="list-style-type: none"> - แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำจังหวัดพัทลุง แผนที่เสี่ยงภัยแล้ง น้ำท่วม - โครงการส่งเสริมพื้นที่การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวสังข์หยดอินทรีย์ตามแนวเกษตรทฤษฎีใหม่ตำบลแพรกหา อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณยุทธศาสตร์-ด้านทรัพยากรน้ำ - งบประมาณหน่วยงาน-ด้านแหล่งน้ำ - งบประมาณจังหวัด ด้านการเกษตร/การตลาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ระบบสารสนเทศ - ข้อมูลกายภาพ/ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูลการใช้ที่ดิน - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูลปริมาณน้ำท่าลุ่มน้ำ - ข้อมูลการใช้งบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - การหารือหน่วยงาน-พื้นที่ - การประชุมหน่วยงานกับพื้นที่ - การสำรวจพื้นที่ - การใช้ SWOT - การใช้ Value Chain - การใช้ระบบสารสนเทศ
ระยอง	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการบูรณาการยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรจังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการพัฒนาแหล่งน้ำทำกระสาว - โครงการส่งเสริมเกษตร GAP 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณหน่วยงาน-ด้านแหล่งน้ำ - งบประมาณจังหวัด ด้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลกายภาพ/ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูล Value Chain พืช 	<ul style="list-style-type: none"> - การหารือหน่วยงาน-พื้นที่ - การประชุมหน่วยงานกับพื้นที่ - การสำรวจพื้นที่

จังหวัด	คณะทำงาน (กลไก)	โครงการ	งบประมาณ	ข้อมูล/สารสนเทศ	กิจกรรม/เครื่องมือ
	ระยอง (จังหวัด) - คณะทำงานพื้นที่ (ระดับอำเภอ)	- โครงการพัฒนามาตรฐานขายส่งผลไม้ - โครงการพัฒนาตลาดกลางผลไม้	การเกษตร/การตลาด	เศรษฐกิจ - ข้อมูลการใช้ที่ดิน - ข้อมูลการใช้งบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร - ส่งเสริมการใช้ Agri Map	- แบบสอบถาม - การใช้ SWOT - การใช้ Value Chain
ลำพูน	- คณะกรรมการอำนวยการบริหารจัดการน้ำจังหวัดลำพูน (จังหวัด) - คณะทำงานพัฒนาแหล่งน้ำที่มีอยู่ในเหมืองแร่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่อำเภอลิ้นจี่ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ภาคการเกษตรและการป้องกันอุทกภัยและภัยแล้ง (พื้นที่) - คณะทำงานบริหารจัดการและพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำกวองอย่างเป็นระบบ (ลุ่มน้ำ) - คณะทำงานด้านสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำของจังหวัดลำพูน (อบจ.) -	- โครงการก่อสร้างสถานีสูบน้ำท่อส่งน้ำ และทำนบดินแก้มลิงเหมืองบ้านปู่ (BP-1) ตำบลลิ้นจี่ อำเภอลิ้นจี่ จังหวัดลำพูน - โครงการส่งเสริมการผลิตลำไยคุณภาพในรูปแบบแปลงใหญ่ - โครงการปรับระบบการปลูกข้าวโดยการปลูกพืชหลังนา - โครงการส่งเสริมการผลิตข้าวนาปีให้มีคุณภาพและยั่งยืน - โครงการเหมืองลิ้นจี่รัก (พัฒนาและปรับปรุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งน้ำสำรอง แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร และการประมง)	- งบประมาณหน่วยงาน-ด้านแหล่งน้ำ - งบประมาณจังหวัด ด้านการเกษตร/การตลาด	- ข้อมูลกายภาพ/ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัด - ข้อมูล Value Chain ทรัพยากรน้ำ - ข้อมูลการใช้งบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร - ข้อมูลคุณภาพน้ำแหล่งน้ำ	- การหารือหน่วยงาน-พื้นที่ - การประชุมหน่วยงานกับพื้นที่ - การสำรวจพื้นที่ - การใช้ SWOT - การใช้ Value Chain

ตารางที่ 5-6 สรุปกิจกรรมโครงการของเครือข่าย 5 จังหวัด ตามห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain)

จังหวัด	องค์ประกอบ	ทรัพยากรน้ำ	ด้านการเกษตร	ด้านการตลาด
ชัยนาท	ผลผลิต	สมุนไพร/พืชใช้น้ำน้อยในฤดูแล้ง/พืชไร่	ศึกษาพืชทดแทนข้าว และพืชใช้น้ำน้อยในฤดูแล้ง	รูปแบบการตลาดพืชสมุนไพร และพืชเศรษฐกิจใช้น้ำน้อย จากกรณีตัวอย่าง
	ทรัพยากร	สระเก็บน้ำ 400 ไร่/การใช้ข้อมูลสารสนเทศภาครัฐ	พัฒนากระบวนการเพาะปลูกพืชใช้น้ำน้อย	ความเหมาะสมในการทำตลาดพืชจากแหล่งรับซื้อโดยรอบ
	หน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ทบต.หนองมะโมง - บ.วังขนาย - กรมทรัพยากรน้ำ - กรมชลประทาน - กรมป้องกันบรรเทาสาธารณภัย - กรมการทหารช่าง - สนง.ชลประทานที่ 12 	<ul style="list-style-type: none"> - ทบต.หนองมะโมง - ทบต.วังตะเคียน - อบต.สะพานหิน - อบต.กุดจอก - สนง.เกษตรจังหวัดชัยนาท - ม.นเรศวร 	<ul style="list-style-type: none"> - ทบต.หนองมะโมง - ทบต.วังตะเคียน - อบต.สะพานหิน - อบต.กุดจอก - ม.นเรศวร
นครพนม	ผลผลิต	เกษตรผสมผสาน	เกษตรแปลงใหญ่/เกษตร GAP	มาตรฐานสินค้าเกษตร
	ทรัพยากร	ระบบส่งน้ำ/กระจายน้ำ	ลดต้นทุน 20%/เพิ่มผลผลิต 20%	แผนผลิตข้าวครบวงจร
	หน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สนง.ชลประทานจังหวัด - สนง.พัฒนาที่ดิน - สนง.จังหวัด 	<ul style="list-style-type: none"> - สนง.เกษตรจังหวัดนครพนม - สหกรณ์การเกษตร - วิสาหกิจชุมชน - กลุ่มเกษตรกร - ชกส. 	<ul style="list-style-type: none"> - สหกรณ์การเกษตร - วิสาหกิจชุมชน - กลุ่มเกษตรกร - ประชากรรัฐ

จังหวัด	องค์ประกอบ	ทรัพยากรน้ำ	ด้านการเกษตร	ด้านการตลาด
พัทลุง	ผลผลิต	เมล็ดพันธุ์ข้าวสังข์หยดอินทรีย์	เกษตรทฤษฎีใหม่	เมล็ดพันธุ์ข้าวสังข์หยด/แปรรูป
	ทรัพยากร	แผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำ จังหวัดพัทลุง/แหล่งน้ำ อบต.แพรง หา	พัฒนาการผลิตการเกษตรอินทรีย์	ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพเมล็ดพันธุ์/ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์
	หน่วยงาน	- สนง.ชลประทานจังหวัดพัทลุง - สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม - สนง.จังหวัดพัทลุง	- อบต.แพรงหา - กลุ่มเกษตรกรผลิตเมล็ดพันธุ์ ต.แพรง หา	- ม.ทักษิณ - กรมการค้าภายใน กระทรวง พาณิชย์
ระยอง	ผลผลิต	ทุเรียน/ มังคุด	พัฒนาการผลิตผลไม้	ตลาดกลางผลไม้
	ทรัพยากร	แหล่งน้ำในอำเภอเมือง/การใช้ข้อมูล สารสนเทศภาครัฐ	กระบวนการผลิต GAP	ส่งเสริมการขาย ผ่านการท่องเที่ยวและ ตลาดกลาง
	หน่วยงาน	- สนง.ชลประทาน ระยอง - สนง.จังหวัดระยอง - ทสจ.- น้ำภาคฯ - สนง.น้ำบาดาล - อปท. (อบจ., อบต.ในอำเภอ เมือง) - สนง.พัฒนาที่ดิน	- สนง.เกษตร - ชกส. - สนง.พัฒนาที่ดิน - สนง.ชลประทาน ระยอง - อุตสาหกรรม	- สนง.พาณิชย์จังหวัด - สนง.การท่องเที่ยว - หอการค้า - OTOP-อุตสาหกรรม - สนง.การขนส่ง
ลำพูน	ผลผลิต	ผลิตลำไย/พีชหลังนา/ข้าวนาปี	ส่งเสริมการผลิตลำไย/ปรับระบบการปลูก	แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

จังหวัด	องค์ประกอบ	ทรัพยากรน้ำ	ด้านการเกษตร	ด้านการตลาด
	ทรัพยากร	แหล่งน้ำอำเภอลี้/สารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำของจังหวัดลำพูน	ส่งเสริมและปรับปรุงกระบวนการผลิต	พัฒนาตลาดผ่านทางรถท่องเที่ยว/ ตลาดกลางพืชผัก
	หน่วยงาน	<ul style="list-style-type: none"> - สนง.ชลประทานที่ 1 เชียงใหม่ - สนง.ชลประทาน จังหวัดลำพูน - สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัดลำพูน - สนง.จังหวัดลำพูน - อบจ.จังหวัดลำพูน 	<ul style="list-style-type: none"> - อำเภอลี้ - สนง. เกษตรจังหวัดลำพูน - ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวเชียงใหม่ 	<ul style="list-style-type: none"> - สนง. พาณิชย์จังหวัดลำพูน - เทศบาลตำบลอุโมงค์

บทที่ 6

บทเรียนที่ได้จากงานวิจัย และโครงการตัวอย่างที่ดำเนินการ

ปัญหาของประเทศไทยไม่ได้เกิดจากการขาดแคลนข้อมูลแต่เกิดจากการที่ขาดโครงสร้างข้อมูลกลางและขาดการนำข้อมูลมาประมวลวิเคราะห์ร่วมกัน เนื่องจากข้อมูลที่พัฒนาจากหลากหลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายการรวบรวมที่แตกต่างกันทำให้มีข้อมูลที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันแต่โครงสร้างแตกต่างกัน เมื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์เพื่อใช้ประโยชน์จำเป็นต้องจัดรูปแบบหรือโครงสร้างเพื่อให้เป็นโครงสร้างกลางอีกครั้งหนึ่ง นับเป็นต้นทุนการจัดการที่ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการทำงานดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมแน่นอน

ในการเชื่อมโยงสารสนเทศนั้นเนื่องจากในโครงการจึงไม่ได้เน้นที่การพัฒนาระบบสารสนเทศ โดยให้ความสนใจศึกษาการพัฒนาขั้นตอนการวางแผนพัฒนาและรวบรวมความจำเป็นในการใช้ข้อมูลในการสนับสนุนแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและด้านการเกษตร โดยอาศัยข้อมูลที่มีการรวบรวมและประมวลวิเคราะห์มาแล้วเบื้องต้นเป็นฐานในการพัฒนาการนำไปใช้ประโยชน์หรือเชื่อมโยงการนำไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากระยะเวลาโครงการที่สั้นและวัตถุประสงค์โครงการหลักเน้นที่กลไกการทำงานพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการมากกว่าการพัฒนาระบบสารสนเทศ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการพัฒนาทั้งการรวบรวมข้อมูล, การพัฒนาโครงสร้างข้อมูลกลาง, การปรับโครงสร้างและตรวจสอบข้อมูล และการพัฒนาระบบ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ และการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับระบบข้อมูลที่พัฒนาขึ้น

ดังนั้นทางโครงการจึงเลือกใช้ข้อมูลที่เผยแพร่จากหน่วยงาน และ เผยแพร่ผ่านระบบออนไลน์เป็นฐานในการสนับสนุนส่งเสริมการใช้ข้อมูล โดยมุ่งไปที่ “การใช้ประโยชน์จากข้อมูล” ดังกล่าวเป็นหลักเพื่อลดเวลาในการพัฒนาระบบข้อมูลและเน้นที่การใช้ประโยชน์เพื่อสนับสนุนกลไกการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดเป็นหลัก โดยอาศัยกิจกรรมโครงการ และกิจกรรมในการพัฒนาทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรเป็นฐานในการเชื่อมโยงการใช้ประโยชน์ อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่มีอยู่ปัจจุบันควรมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน และมีขอบเขตที่ลงลึกถึงระดับแปลงเกษตรหรือพื้นที่อยู่อาศัย รวมถึงด้านโครงสร้างการตลาด จะสามารถทำให้เกิดประเด็นเชื่อมโยงปัญหาที่ต้องการการพัฒนาในพื้นที่ที่สอดคล้องกันระหว่างท้องถิ่นและจังหวัด เนื่องจากมีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ใกล้เคียงและเป็นกิจกรรมที่ทั้งสองส่วนให้การสนับสนุนกัน

6.1 ทำความเข้าใจ และรวบรวมความต้องการเกี่ยวกับการเชื่อมโยงสารสนเทศฯ

ปัจจุบันโครงการที่จะเสนอผ่านคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) นั้นมีการใช้และนำเสนอข้อมูลจากหน่วยงานเป็นพื้นฐานเกือบทุกโครงการ แต่สิ่งที่ยังขาดและต้องพัฒนาคือการเชื่อมโยงโครงการในลักษณะบูรณาการ ทั้งนี้การแสดงโครงการที่จะพัฒนาร่วมกันในลักษณะแผนที่ เป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการนำเสนอและสร้างความเข้าใจในการเชื่อมโยงแต่ละโครงการทั้งด้านตำแหน่ง พื้นที่ และทิศทาง พร้อมการแสดงผลเชิงกายภาพจะช่วยให้ ก.บ.จ. เห็นถึงรูปธรรมของความเชื่อมโยง และสามารถสื่อสารกับทางคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ซึ่งรูปแบบของทางเครือข่ายระยงที่อาศัยข้อมูลพื้นฐานในการเลือกพื้นที่เป้าหมายเพื่อพัฒนาความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการพิจารณา

ด้วยข้อจำกัดของงบประมาณที่หากเลือกใช้งบประมาณหน่วยงาน (Function) ที่มีเป้าหมายการทำงานหรือแผนงานตามหน่วยงานต้นสังกัด หรือจากงบประมาณยุทธศาสตร์ (Agenda) ที่มีเป้าหมายเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ให้หน่วยงานมาเชื่อมโยงการทำงาน ดังนั้นงบประมาณบูรณาการจังหวัด (Area) ที่เป็นงบประมาณที่วางอยู่บนความต้องการการพัฒนาของจังหวัดแลพื้นที่ จึงเป็นทางเลือกแรกของทีมวิจัย เนื่องจากไม่ติดกับเงื่อนไขทั้งสอง และมีความคล่องตัวที่จะเชื่อมโยงการทำงานของหลายหน่วยงานให้เป็น “ชุดการจัดการโครงการ” เพื่อใช้ผลักดันการทำงานแบบบูรณาการที่มีเป้าประสงค์ให้เกิด Output-Outcome-Impact ต่อจังหวัดและพื้นที่

การทำงานพื้นที่

- 1) ความเข้าใจ ทุกพื้นที่มีลักษณะการทำงานและความต้องการที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเข้าใจพื้นที่จึงเป็นโจทย์แรกที่ ทีมงานให้ความสำคัญ เช่น สภาพพื้นที่ทางกายภาพ, สภาพการเกษตร, สภาพการขาดแคลน, โครงการในพื้นที่ และการบริหารจัดการระดับพื้นที่
- 2) การเชื่อมโยงทรัพยากรน้ำกับการเกษตร เมื่อเข้าใจถึงสภาพของพื้นที่ในแต่ละมิติแล้ว การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างกันที่เป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาทั้งโครงการและแผนพัฒนา ในมิติยุทธศาสตร์ระดับพื้นที่สู่ระดับจังหวัด ทั้งความต้องการของพื้นที่ และการตอบสนองพัฒนาของหน่วยงานทุกระดับถึงระดับจังหวัด เพื่อร้อยการทำงานโดยเฉพาะระบบน้ำ, การผลักดันการเกษตร และการตลาด ให้เป็นบริบทเดียวกันและบูรณาการการทำงานร่วมกัน

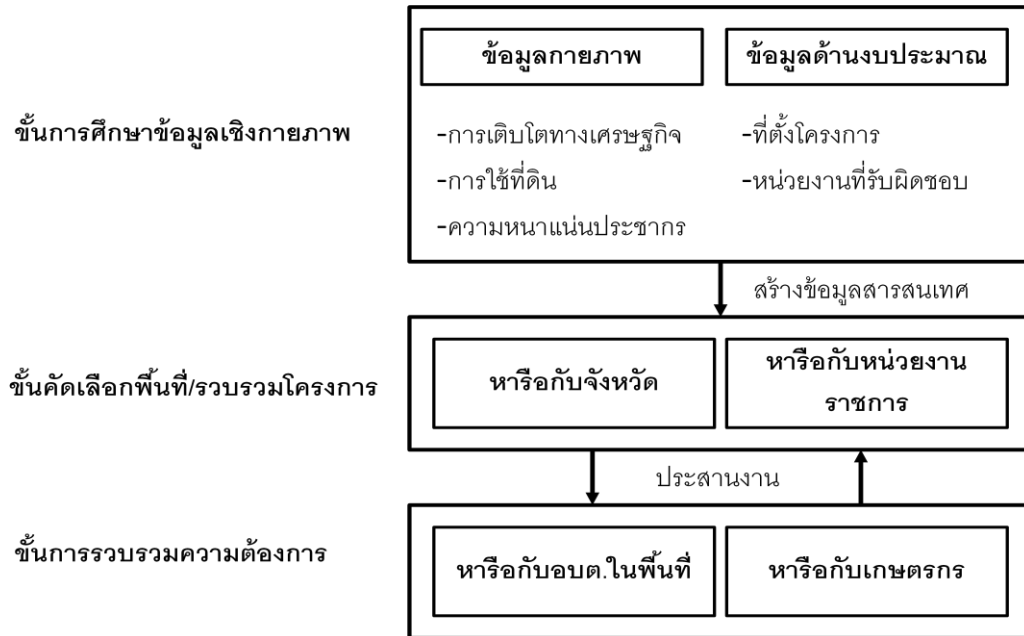
การทำงานกับคณะทำงานพื้นที่

- 1) การจัดตั้งคณะทำงาน เป็นส่วนสำคัญที่จะขับเคลื่อนโครงการและแผนพัฒนาโดยเริ่มจากการมีตัวแทนของพื้นที่ เพื่อเชื่อมความต้องการของพื้นที่กับคณะทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเลือกหน่วยงานที่มีโครงการในพื้นที่เป็นหลักก่อนเพื่อใช้เป็นแกนกลาง และหน่วยงานอื่นๆ ที่เป็นหน่วยงานที่จะทำงานเสริมกับหน่วยงานแกนกลางแบบบูรณาการ
- 2) การกำหนดบทบาทและลำดับความสำคัญ เมื่อมีบริบทที่จะบูรณาการกันแล้วการกำหนดบทบาทที่แต่ละฝ่ายที่จะต้องทำร่วมกัน หรือทำประสานกัน พร้อมลำดับสิ่งที่จะทำในลักษณะความสำคัญก่อนหลัง เพื่อให้ทิศทางการพัฒนาชัดเจน และต่อเนื่อง โดยเงื่อนไขเวลาที่มีส่วนสำคัญ เพราะเนื้อหาโครงการบูรณาการถูกกำหนดให้ต้องมีตัวชี้วัด (output-outcome-impact) ดังนั้นโครงการหรือแผนพัฒนาจำเป็นต้องมีความบริบูรณ์ในตัวของตัวเองใน ปีงบประมาณนั้นมันเป็นโครงการต่อเนื่องหลายปีก็จำเป็นต้องออกแบบให้แล้วเสร็จเป็นแต่ละปีงบประมาณไป
- 3) การออกแบบจัดทำโครงการและแผนพัฒนา เพื่อให้แต่ละหน่วยงานและพื้นที่สามารถทำงานได้อย่างบูรณาการควรต้องจัดทำปฏิทินการทำงาน, ขอบเขตงาน, รอยต่อ, การเชื่อมโยงผ่านการประสานงานและการประชุมสรุปผล เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาโครงการและแผนพัฒนาเสนอต่อจังหวัด ที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ทั้งระดับประเทศ-หน่วยงาน-พื้นที่ ในบริบทเดียวกัน

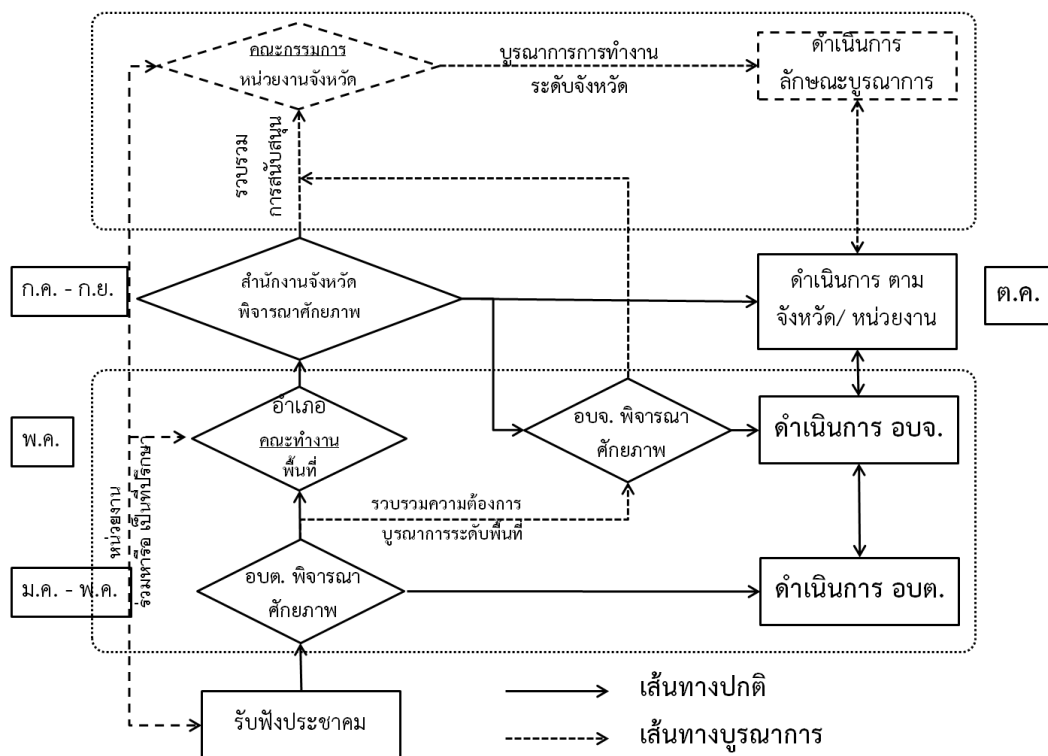
การทำงานกับจังหวัด ผ่าน คณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)

- 1) การเชื่อมโยง “คณะทำงานพื้นที่” กับ “คณะกรรมการ ก.บ.จ.” เพื่อให้งานส่วนนี้เชื่อมโยงกับคณะกรรมการ ก.บ.จ. คณะทำงานพื้นที่ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ ก.บ.จ. จะช่วยสามารถถ่ายทอดและทำความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของโครงการและแผนพัฒนา พร้อมทั้งสายงานต่อได้อย่างราบรื่น ซึ่งช่วยลดปัญหาจากการทำงานของคณะกรรมการ ก.บ.จ. ที่มีการประชุมไม่บ่อยครั้งต่อปี และสอดคล้องกับการทำงานของคณะกรรมการ ก.บ.จ. ที่ใช้การแต่งตั้งคณะทำงานในการปฏิบัติงาน แทนการประชุมผลักดันงาน ซึ่งแนวคิดโครงการอาจเป็นการทำงานย้อนกลับ (Work Backwards) ที่เริ่มจากโจทย์พื้นที่แล้วทำการเลือกคณะทำงานจึงมาเชื่อมโยงกับคณะกรรมการ ก.บ.จ. ในภายหลัง
- 2) การผลักดันรูปแบบการทำงานสู่แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อผลักดันการทำงานแบบบูรณาการโดยอาศัยรูปแบบคณะทำงานโดยมี การกำหนดพื้นที่เป้าหมาย, การสร้างการมีส่วนร่วมของพื้นที่, และการทำงานประสานกันระหว่างหน่วยงานและพื้นที่ เป็นตัวอย่างเพื่อให้คณะกรรมการ ก.บ.จ. สามารถนำไปเป็นต้นแบบในการพัฒนาพื้นที่อื่นๆ โดยอาศัยฐานแนวคิดนี้ ใน

ขณะเดียวกันก็สามารถใช้คณะทำงานช่วยเป็นสื่อกลางกับหน่วยงานอื่นๆ ที่สามารถร่วมเป็นคณะทำงานที่มีโจทย์ทำงานในพื้นที่เดียวกับคณะทำงาน หรือเห็นประโยชน์ของคณะทำงานเพื่อพัฒนาคณะทำงานในพื้นที่อื่นที่มีโจทย์ใกล้เคียงกัน

รูปที่ 6-1 ขั้นตอนการคัดเลือกพื้นที่เพื่อพัฒนาโครงการนำร่อง สู่แผนพัฒนาจังหวัด

รูปที่ 6-2 กระบวนการเชื่อมโยงกิจกรรมความต้องการจากล่าง (ราษฎร์) ขึ้นบน (จังหวัด)

6.2 พัฒนารูปแบบสารสนเทศฯ

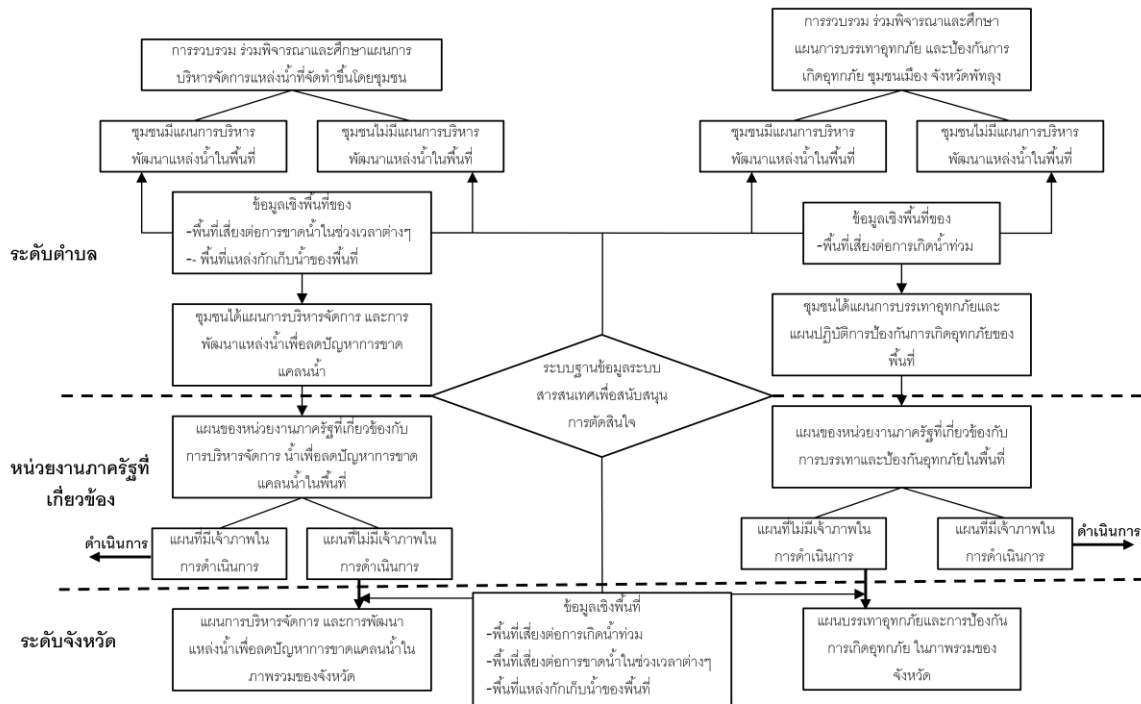
ทั้งนี้ในทิววิจัยจังหวัดพัทลุง โดยมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยทักษิณ ได้นำแนวคิด การพัฒนาสารสนเทศด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง ซึ่งได้รับความ สนใจและให้การสนับสนุน โดยทางทิววิจัยได้พัฒนาโครงสร้าง “ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการวิจัย จังหวัดพัทลุง” เพื่อใช้ในโครงการและเป็นประโยชน์ต่อจังหวัดด้านการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ดังนั้นหัวข้อนี้จึงขอเสนอตัวอย่างการพัฒนาสารสนเทศฯ ของทีมงานวิจัยฯ ที่ได้พัฒนาร่วมกับจังหวัด พัทลุง

ระบบสารสนเทศจังหวัดพัทลุง

เพื่อให้เกิดการสนับสนุนกลไกการวางแผนจัดทำงบประมาณบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อ การเกษตรด้วย “ระบบสารสนเทศจังหวัดพัทลุง” ทางคณะนักวิจัยและหน่วยงานระดับจังหวัดที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นว่ามีคามจำเป็นจะต้องมีการจัดทำแผนในระดับภาพรวมของจังหวัดเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการแก้ไขปัญหาด้านน้ำเพื่อการเกษตรในภาพรวมของจังหวัดที่สามารถกำหนด เป็นแผนงานที่ชัดเจนในระยะต่างๆได้ ทั้งนี้กรอบการดำเนินงานในเบื้องต้นมีดังนี้

- 1) จัดทำฐานข้อมูลต่างๆ ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปฏิทินการเพาะปลูกราคา ผลผลิตทางการเกษตร ฐานข้อมูลอุทกขุทกวิทยา (ปริมาณน้ำฝน/น้ำท่า/การระเหย) ฐานข้อมูล โครงการแหล่งน้ำในพื้นที่ที่มีอยู่เดิมและมีความต้องการเพิ่มเติม จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และอปท. ฯลฯ
- 2) ศึกษาวิเคราะห์สมมูลน้ำรายลุ่มน้ำเพื่อพิจารณาความจำเป็นของโครงการ ตรวจสอบความ ซ้ำซ้อนของโครงการ หาเจ้าภาพและพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโครงการตามเกณฑ์ต่างๆโดย แยกตามวัตถุประสงค์โครงการต่างๆ (ร่าง)
- 3) จัดประชุมรายลุ่มน้ำเพื่อสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมและหาฉันทามติ โดยพิจารณาจากระบบ สารสนเทศด้านน้ำของจังหวัดพัทลุงทั้งนี้ต้องมีผู้ว่า/รองผู้ว่าประธาน เพื่อพิจารณาความ เหมาะสม และความพร้อมโครงการ
- 4) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมข้อเสนอโครงการตาม รูปแบบ/องค์ประกอบต่างๆ
- 5) พิจารณาจัดทำโครงการ เจ้าภาพหลัก/รอง แหล่งงบประมาณ แนวทางการเบิกจ่าย งบประมาณ. เป็นไป ตามมติ
- 6) ดำเนินการโครงการ
- 7) การติดตามและประเมินผลโครงการ

ทั้งนี้ระบบสารสนเทศด้านน้ำจังหวัดพัทลุงนอกจากจะสนับสนุนด้านการเกษตรเพียงด้านเดียว ยังอาจสามารถสนับสนุนการวางแผนดานการจัดการน้ำในประเด็นของการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อลดปัญหาการขาดแคลนน้ำพื้นที่และเพื่อแก้ไขปัญหาที่ท่วมดังแสดงในรูปที่ 6-3

รูปที่ 6-3 ระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ จังหวัดพัทลุง

6.3 การส่งเสริมที่ควรมี

ปัจจุบันการส่งเสริมแนวนโยบายและแนวคิดด้าน “การบูรณาการ” ถูกผลักดันทั้งจากทางด้านกระทรวงมหาดไทยผ่านทางคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และ คณะกรรมการประสานและขับเคลื่อนนโยบายสานพลังประชารัฐประจำจังหวัด (คสป.) รวมถึงเป็นนโยบายของรัฐบาลที่สนับสนุนโดยการกำหนดการจัดทำ “งบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์” ที่ถูกบรรจุอยู่ในการจัดทำ “งบประมาณรายจ่ายประจำปี” นอกจากนี้ยังมีความพยายามในการปรับปรุง “พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ” เพื่อให้จังหวัด และกลุ่มจังหวัดสามารถเป็นหน่วยงานรับงบประมาณ เพิ่มเติมจากงบประมาณจังหวัดปกติ เพื่อแก้ไขปัญหาความซ้ำซ้อนที่หน่วยงานต้องของงบประมาณไปที่กระทรวง กรม ต้นสังกัดในการพัฒนาโครงการที่เกี่วข้องภาพจังหวัดเดิม ให้มาอยู่ภายใต้การเบิกจ่ายของจังหวัด ทำให้เส้นทางของงบประมาณจากจังหวัดขึ้นไปต้องผ่านจังหวัดโดยสมบูรณ์ ทั้งนี้สิ่งที่จะตามมาจากการดำเนินการดังกล่าว ภาระหน้าที่ของ “สำนักงานจังหวัด” และ “สำนักงานคลังจังหวัด” ที่แต่เดิมจะดูแลงบประมาณ

ของหน่วยงานภายในจังหวัด และ ก.บ.จ. จะต้องดูแลงบประมาณที่เกินศักยภาพจังหวัดที่เป็นของหน่วยงานราชการ (function) อีกด้วย ทั้งนี้ความพร้อมของหน่วยงานทั้งสองจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมเพื่อให้สามารถรองรับภาระงานดังกล่าว

จากปัญหาดังกล่าวจึงควรมีการส่งเสริมประสิทธิภาพ หรือการหาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยสนับสนุนการทำงานดังกล่าว โดยสามารถสรุปกิจกรรมการส่งเสริมที่นักวิจัยเครือข่ายนำเสนอ ดังนี้

- 1) ด้านข้อมูลสารสนเทศ ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หรือรับเป็นเจ้าภาพในการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ควรส่งเสริมให้เป็นหน้าที่ประจำ และควรมีการส่งเสริมความรู้ทั้งข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดการ (MIS) และข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ด้านที่ปรึกษาชำนาญการ ควรมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญการจัดการเฉพาะด้านเพื่อเป็นที่ปรึกษาทั้งนี้จะเป็นบุคลากรในหน่วยงานราชการหรือการจัดจ้างก็ได้ เพื่อให้ความเห็น วิเคราะห์ข้อมูล หรือรวมพัฒนาออกแบบการทำงานพัฒนาจังหวัดที่มีการรองรับทางวิชาการ
- 3) ด้านหน่วยงานเจ้าภาพ หรือผู้รับผิดชอบหลักแต่ละด้านของจังหวัด เพื่อเป็นหน่วยงาน “รวบรวมกิจกรรมโครงการและการตั้งงบประมาณ” ในคราวเดียวกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อนทั้งงานพื้นที่และการทำงานด้านงบประมาณ
- 4) ด้านคณะกรรมการจังหวัดและการประชุมหารือ ทั้งในกิจกรรมที่มีเจ้าภาพหลักเดียว และในหลายกิจกรรมโครงการบูรณาการไม่สามารถสรุปโดยอาศัยเจ้าภาพหลักในแต่ละด้านเนื่องจากเป็นงานที่มีความเกี่ยวพันกันข้ามหน่วยงานบังคับบัญชา เช่น ด้านน้ำ ด้านการเกษตร และด้านการพาณิชย์ เป็นต้น จึงควรพัฒนาเป็นคณะทำงานและการประชุมเพื่อสร้างความเชื่อมโยงการทำงานแบบบูรณาการเป็น “ชุดการจัดการโครงการ”
- 5) ด้านคณะทำงานพื้นที่และการรวบรวมความต้องการ เพื่อให้ได้ความต้องการที่มีทิศทางชัดเจน จำเป็นจะต้องมีการหารือ โดยด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ใช้น้ำที่มีทรัพยากรน้ำต้นทุนเชื่อมโยงกัน เพราะทรัพยากรน้ำมีความซับซ้อนและใช้เวลาในการจัดการและงบประมาณ ดังนั้นการให้ความสำคัญกับระบบน้ำจะช่วยให้กิจกรรมอื่นๆ ดำเนินการต่อไปได้ในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้จำเป็นต้องมีคณะทำงานพื้นที่เพื่อรวบรวมความต้องการและวางวิสัยทัศน์ระดับพื้นที่ร่วมกันเป็น “ชุดความต้องการระดับพื้นที่”

- 6) เครื่องมือสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมและสร้างการรับรู้ความเคลื่อนไหวของกิจกรรม โครงการ และงบประมาณที่เกิดขึ้นในจังหวัด เพราะการรับรู้เป็นขั้นต้นของการระดมการมีส่วนร่วม โดยมีขั้นตอนดังนี้ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจน, กำหนดกิจกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย และบุคคลที่เกี่ยวข้อง (มงคล จันทร์ส่อง (2544)) ทั้งนี้ปัจจุบันมีเครื่องมือสารสนเทศทั้ง เว็บไซต์, facebook, line, หรือ social media อื่นๆ ทำให้อาจไม่ต้องพัฒนาเครื่องมือขึ้นมาเฉพาะทำให้ลดความจำเป็นในการดูแลและพัฒนาระบบได้ส่วนหนึ่ง

6.4 หลักเกณฑ์ และวิธีการที่พึงมี

ในส่วนนี้ ทางสำนักงบประมาณ (ส.ง.ป.) , สำนักงานพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์) ได้ร่วมกันจัดทำ “แนวทางการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2561” เพื่อให้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2561 สามารถขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและ นโยบายเรื่องสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาลได้อย่างต่อเนื่องและได้รับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงเห็นสมควรให้กระทรวง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรงบประมาณประจำปี 2561 ดังนี้

- 1) กำหนดขอบเขต หลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตัวชี้วัด หน่วยงาน ดำเนินการ
- 2) กำหนด โครงการ กิจกรรม ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ให้ชัดเจน พร้อมรายละเอียดประกอบ
- 3) กำหนดแนวทางในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผนงานบูรณาการ

เมื่อพิจารณาหลักเกณฑ์ดังกล่าวเป็นการนำแนวทางการนำเสนอโครงการเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงานมาประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นรูปแบบการทำงานในกรอบเดิม คือการรวมโครงการประเภทหรือกลุ่มงานเดียวกันมารวมกันในลักษณะการบูรณาการแนวตั้ง (top down) ซึ่งไม่สอดคล้องกับการทำงานในลักษณะห่วงโซ่อุปทาน (value chain) ซึ่งต้องการการทำงานบูรณาการที่ต้องการเชื่อมโยงแนวขวาง ดังนั้นเพื่อตอบโจทย์การทำงานเชิงพื้นที่ (area-based) จึงควรพัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการที่เอื้อต่อการทำงานแนวขวางเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มงานเข้ามา โดยควรมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการหารือภายในคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ดังนี้

- 1) เป็นโครงการที่ต้องสอดคล้องเชื่อมโยง กับประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในลักษณะ ต้นน้ำ, กลางน้ำ และปลายน้ำ เช่น การจัดการทรัพยากรน้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตการเกษตร และการส่งเสริมการตลาดที่เหมาะสม เป็นต้น
- 2) ความจำเป็นของโครงการ ช่วยพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ยั่งยืน สามารถตอบโจทย์ในอนาคต เน้นโครงการที่หากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหาย หรือไม่ สามารถดำเนินโครงการที่ต่อเนื่องได้ และมีผลสืบเนื่องไปในอนาคต รวมถึงโครงการที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างรายได้ให้จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่จำเป็นต้องมีโครงการโครงสร้างพื้นฐานรองรับ
- 3) ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโครงการ โดยใช้หลักเกณฑ์และวิธีการทางวิชาการ เช่น ด้านเทคนิค, ด้านกายภาพ, ด้านงบประมาณ และด้านระยะเวลา เพื่อประเมินผลศักยภาพเทคนิคที่มี ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและความสำเร็จที่จะเกิดขึ้น รวมถึงความเหมาะสมกับวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยการปรึกษาหรือการศึกษาผ่านทีมที่ปรึกษา เพื่อศึกษาความเหมาะสมของการทำงานโครงการที่เชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงาน ทั้งระดับจังหวัดที่ “คณะกรรมการระดับจังหวัด” และ “คณะทำงานพื้นที่” ที่เชื่อมโยงความต้องการระดับพื้นที่
- 4) ความคุ้มค่า ควรคำนึงถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณดังนั้นการประเมินผลลัพธ์ของโครงการที่คาดว่าจะได้รับและการศึกษาความเชื่อมโยงการทำงานในอนาคตควรถูกนำมาพิจารณาในความคุ้มค่าของโครงการ เพราะบางโครงการเป็นการเริ่มต้นซึ่งอาจไม่ได้รับผลประโยชน์ทางตรงในช่วงโครงการแต่มีผลต่อโครงการที่จะตามมาในทางเกื้อกูลกัน เช่น การพัฒนาแหล่งน้ำต้นทุน อาจยังนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ทันที แต่ต้องมีโครงการระบบกระจายน้ำ และการส่งเสริมการตลาดมาสนับสนุน ที่นำไปสู่การพัฒนาด้านการตลาด เป็นต้น

ทั้งนี้จากหลักเกณฑ์และวิธีการที่เสนออาจทำให้การวางตัวชี้วัดไม่สามารถสรุปได้โดยกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งอาจต้องพิจารณาผลสืบเนื่องซึ่งเป็น output - outcome - impact ที่มีความเชื่อมโยงกันเป็นตัวชี้วัดซึ่งอาจมีลักษณะที่ต่างประเภทหรือหมวดหมู่กัน และตัวชี้วัดรวมทั้งโครงการ ในลักษณะ joint KPI โดยพิจารณาแยกเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน เช่น การพัฒนาทรัพยากรน้ำ, การพัฒนาระบบการผลิต การเกษตร และ การพัฒนาระบบการตลาด ซึ่งเป็นการทำงานเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน และหลายภาระงาน ที่มีโครงการประกอบอยู่ในแต่ละกิจกรรม รวมเรียกว่า “ชุดการจัดการโครงการ” ที่ต้องอาศัยการวางแผน “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ที่เชื่อมโยงความต้องการจากแต่ละกิจกรรม

ทั้งนี้การสร้าง “ชุดการจัดการโครงการ” และ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยในการเป็นที่ปรึกษา รวมถึงการจัดงบประมาณเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของกิจกรรมและโครงการที่จะเกิดขึ้น ซึ่งเป็นขั้นตอนช่วยสนับสนุนการทำงานของพื้นที่และหน่วยงาน เพราะปัจจุบันการรวบรวมความต้องการและการทำงานโครงการยังขาดขั้นตอนการเชื่อมโยง ซึ่งต้องอาศัยความรู้ การศึกษา และ การสำรวจออกแบบ เพื่อประเมินความเหมาะสมก่อนการพัฒนา เพราะการบูรณาการจำเป็นต้องกำหนดกิจกรรมเป้าหมายปลายทางที่ข้ามของเขตภารกิจและหน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แม้มีการกำหนด “หน่วยงานเจ้าภาพ” ก็สามารถเชื่อมโยงได้เพียงกิจกรรมที่หน่วยงานเป็นเจ้าภาพไม่สามารถเชื่อมโยงกิจกรรมหรือความเข้าใจที่นอกเหนือได้ จึงควรมี “คณะกรรมการระดับจังหวัด” และ “คณะทำงานระดับพื้นที่” มาเพื่อเชื่อมโยงการทำงานเข้าด้วยกัน โดยอาศัยเป็น “องค์กร” ในการรองรับการพิจารณา “หลักเกณฑ์การบูรณาการ” ที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้ใน “พื้นที่เป้าหมาย” โดยศึกษาพฤติกรรมและความต้องการเป็น “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เพื่อให้ “องค์กร” ที่ตั้งขึ้นเชื่อมโยงการทำงานในแต่ละกิจกรรมเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” เพื่อเสนอขอใช้ “งบประมาณบูรณาการจังหวัด” ซึ่งเป็นเป้าหมายของโครงการ

บทที่ 7

บทสรุป

7.1 การใช้ข้อมูล

การทำงานเชิงบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโครงสร้างข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาช่วยสนับสนุนการทำงานแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีข้อมูลที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- 1) ด้านเทคนิค
- 2) ด้านกายภาพและสถิติ เป็นข้อมูลพื้นฐานกายภาพที่มีหลายหน่วยงานดูแล
- 3) ด้านงบประมาณ เป็นหัวใจของการดำเนินการโครงการ
- 4) ด้านระยะเวลา การกำหนดช่วงเวลาดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยให้การวางแผนโครงการที่เกี่ยวข้องกันสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพ
- 5) ด้านโครงสร้างและกฎระเบียบของหน่วยงาน ในการพัฒนาโครงการระหว่างจังหวัด - พื้นที่กับหน่วยงานราชการ

การพัฒนาข้อมูลควรคำนึงถึงพื้นที่เป้าหมาย และกิจกรรมที่เกิดขึ้นทั้ง ด้านทรัพยากรน้ำ, ด้านการเกษตร และด้านการตลาด ที่เชื่อมโยงกันเป็น “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) โดยข้อมูลที่ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานแต่ละด้าน และนำข้อมูลที่ได้จัดเก็บมาเป็น “โครงสร้างสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านการเกษตรเพื่อเกษตรกรรม” เพื่อใช้ในการพัฒนาตาม “ความต้องการระดับพื้นที่” และพัฒนาจังหวัดตาม “การจัดการโครงการอย่างเหมาะสม” ที่พื้นที่ และหน่วยงานใช้เป็นฐานในการหารือและพัฒนากิจกรรม โครงการ และการทำงานร่วมกัน ซึ่งสามารถนำรูปแบบนี้ไปต่อยอดในกิจกรรมและโครงการที่มีความเกี่ยวข้องอื่นๆ ของพื้นที่, จังหวัด และหน่วยงาน ที่มีความเกี่ยวเนื่อง และต้องการ การบูรณาการข้อมูลระหว่างกัน

7.2 วิวัฒนาการของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ในการเข้าใจถึงแนวทางการพัฒนาการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ รวมถึงการพัฒนาแผนพัฒนาระดับชาติ, กลุ่มจังหวัด และจังหวัด, องค์กรบริหารที่เกี่ยวข้อง และการจัดทำงบประมาณของหน่วยงานราชการ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโครงการได้อย่างถูกต้องสอดคล้องกับระเบียบ, หลักเกณฑ์ และวิธีการที่มีอยู่ในปัจจุบันรวมถึงการทราบถึงจุดมุ่งหมายของกฎหมายต่างๆ และนำมาใช้ในโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาได้รวบรวมกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงปี พ.ศ. 2546-2547 ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ และช่วงหลังปี พ.ศ. 2548 ที่เริ่มมีการปรับเปลี่ยนให้กลุ่มจังหวัดและจังหวัดเป็นหน่วยงานที่สามารถรับงบประมาณได้

7.3 วิวัฒนาการของระบบงบประมาณ

ในการทำงานด้านงบประมาณของภาครัฐ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการจัดหางบประมาณมีพระราชบัญญัติ (พรบ.), ระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดหางบประมาณรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง การทำความเข้าใจและศึกษาวิธีการทางงบประมาณเพื่อใช้เป็นวิธีการจัดหางบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับระบบการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่มีประโยชน์โดยตรงกับการพัฒนาโครงการ และเชื่อมโยงกับแผนงานทั้งด้านยุทธศาสตร์ และการบูรณาการโดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณเชิงพื้นที่ (Area-based budgeting : ABB) พร้อมทั้งศึกษาความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายและหลักเกณฑ์ใหม่ที่กำลังถูกจัดทำขึ้น พร้อมได้เปรียบเทียบความแตกต่างที่พบ โดยมีเนื้อหาของกฎหมายที่เกี่ยวข้องไว้

7.4 ผลที่ได้รับ

ผลที่ได้รับจากโครงการฯ สามารถสรุปได้ดังนี้

- 1) ควรพัฒนาข้อเสนอแนะแนวทางการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ กับแผนพัฒนาจังหวัด
- 2) ศึกษาบทสรุปของกฎหมายเดิมและกฎหมายใหม่ที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ และแผนพัฒนาจังหวัดในส่วนกลาง
- 3) สรุปหลักเกณฑ์และวิธีการจัดหางบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตรในปัจจุบัน และ พรบ. ใหม่
- 4) พิจารณาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดหางบประมาณรายจ่าย
- 5) จัดรูปแบบคณะกรรมการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ระหว่างส่วนกลาง และจังหวัด
- 6) พิจารณาหลักเกณฑ์และวิธีการจัดหางบประมาณรายจ่ายด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตรในปัจจุบัน และพรบ. ใหม่ ส่วนกลางและระดับจังหวัด ประกอบ
- 7) ศึกษาตัวอย่างการพัฒนาโครงการหรือชุดโครงการในการจัดหางบประมาณบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร
- 8) จัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการจัดหางบประมาณรายจ่ายในส่วนกลางและจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตร

- 9) มีตัวอย่างการใช้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ
- 10) พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการตามแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรหรือชุดโครงการ ประกอบการจัดทำโครงการในอนาคต
- 11) เสนอแนะโครงสร้างและข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาการจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการ

7.5 ปัญหา และอุปสรรคที่พบ

ปัจจุบันหน่วยงานส่วนกลางกำลังพัฒนาการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการทำให้ยังขาดตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม ซึ่งแนวทางปัจจุบันมีลักษณะคล้ายการวางยุทธศาสตร์แล้วให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมจัดทำโครงการเพื่อตอบสนอง ทั้งนี้มีการตั้งกลุ่มงานในการทำงานโดยมอบหมายหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งทำหน้าที่เจ้าภาพเพื่อรวบรวมแผนงานนำเสนอตามหัวข้อการบูรณาการ พร้อมพัฒนาตัวชี้วัดกลางขึ้นมาเพื่อใช้ประเมินโครงการ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคดังต่อไปนี้

- 1) หน่วยงานเจ้าภาพไม่สามารถเข้าใจถึงภาระหน้าที่ของหน่วยงานอื่นได้ทั้งหมด ทำให้นำกรอบการพัฒนาตัวชี้วัดของหน่วยงานตนมาเป็นฐานในการประเมินโครงการ
- 2) ขาดการวางยุทธศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับพื้นที่ เนื่องจากข้อจำกัดของเกณฑ์การประเมิน
- 3) เกิดความสับสนระหว่างภารกิจภายใต้ยุทธศาสตร์กับภารกิจภายใต้การบูรณาการ ซึ่งกระทบกับแนวทางในการเบิกจ่ายงบประมาณ
- 4) มีระยะเวลาน้อยทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงกับการทำงานระดับจังหวัด และไม่สามารถวางแผนในระยะกลางและยาวได้เพราะต้องทำการประเมินผลปีต่อปี
- 5) งบประมาณเชิงบูรณาการถูกแยกพิจารณาออกเป็น งบประมาณบูรณาการจังหวัด และงบประมาณบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
- 6) กฎหมายและกฎระเบียบที่ใช้ยังไม่เอื้อต่อการทำงานในลักษณะบูรณาการ

7.6 ข้อเสนอโครงการวิจัย

ในการประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลการนำเครื่องมือ SWOT ที่หน่วยงานมีความชำนาญในการใช้ ประเมินองค์กรและจังหวัด ร่วมกับเครื่องมือ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) เป็นแนวทางช่วยกำหนด เป้าหมายและแนวทาง โดยโครงการมุ่งเน้นการใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศที่หน่วยงานส่วนกลางจัดทำ เพื่อลด ภาระในการพัฒนาระบบ ซึ่งเป็นต้นทุนของการบริหารจัดการ โดยควรให้ความสำคัญการนำมาใช้ประโยชน์ โดยโครงการได้จัดกลุ่มกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากข้อมูล 3 กิจกรรมคือ 1) ด้านทรัพยากรน้ำ 2) ด้าน การเกษตร และ 3) ด้านการตลาด รวมถึงกำหนดขอบเขตของข้อมูลที่ใช้เป็นในการประมวลผล ทำให้ลดเวลา ในการรวบรวมข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลเท่าที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่กำหนด

ในด้านกฎหมายและระเบียบวิธีการในส่วนกลางได้มอบเครื่องมือและกลไกในระดับจังหวัด มีองค์กร ที่ใช้ดำเนินการทั้งระดับประเทศ, กระทรวง โดยด้านการบูรณาการการทำงานมี “คณะกรรมการบริหารงาน จังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.บ.จ.) เพื่อช่วยการบริหารงานระดับจังหวัด และ “คณะกรรมการบริหารงาน อำเภอ” (ก.บ.อ.) เพื่อช่วยการบริหารงานระดับพื้นที่ รวมถึงการเน้นย้ำความสำคัญของการบูรณาการโดยการ จัดตั้ง “คณะกรรมการบูรณาการนโยบายระดับภาค” (ก.บ.ภ.) เพื่อเน้นย้ำการบริหารจัดการแบบบูรณาการใน ระดับนโยบาย เชื่อมโยง ประเทศ, ภาค, จังหวัด และ พื้นที่เข้าด้วยกันผ่านทางนโยบายที่จะกำหนดขึ้น โดย การวิเคราะห์ความต้องการระดับพื้นที่

ในด้านงบประมาณได้มีการเพิ่ม “จังหวัด” และ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” เข้ามาเป็นหน่วยงาน ที่สามารถรับงบประมาณได้ เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายและจัดการงบประมาณข้ามหน่วยงานได้ซึ่งเป็นข้อจำกัด ของระบบงบประมาณเดิม ช่วยให้จังหวัดสามารถจัดงบประมาณได้ตาม แผนงานและวิสัยทัศน์ของจังหวัด โดย มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ปฏิบัติภายใต้งบประมาณจังหวัด เป็นแกนกลางในการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างหน่วยงาน

ทั้งนี้แนวคิดนี้ทางโครงการนำมาใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาระบบการวางแผนพัฒนาระดับ จังหวัด โดยการเชื่อมโยงเป้าหมาย เข้ากับแนวทางการปฏิบัติผ่านเครื่องมือ SWOT และ ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) เพื่อสร้างการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” และบูรณาการ ความต้องการระดับพื้นที่เป็น “ชุดความต้องการ” โดยเชื่อมโยงการทำงานทั้งสองระดับเข้าด้วยกัน เพื่อให้ เกิดการบูรณาการการทำงานที่ตอบสนองความต้องการระดับพื้นที่อย่างเป็นระบบ

บทสรุปในแต่ละวัตถุประสงค์ได้มีเนื้อหาสำคัญดังนี้

- 1) ส่งเสริมการพัฒนาแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับต่างๆ ในระดับพื้นที่ ผ่านการพัฒนาองค์กร “คณะกรรมการระดับจังหวัด” และ “คณะกรรมการระดับพื้นที่” โดยใช้ผลจากเครื่องมือ SWOT และ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ในการหารือเพื่อเชื่อมโยงความต้องการและการทำงานของหน่วยงานระดับจังหวัดและพื้นที่
- 2) พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ ตามแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการ “งบประมาณบูรณาการจังหวัด” ซึ่งไม่มีข้อจำกัดเรื่องกระทรวงกรมเป็นฐานในการพัฒนา โดยอาศัยเครื่องมือ SWOT ที่หน่วยงานและพื้นที่มีความชำนาญในการกำหนด “เป้าหมาย” และเพิ่มเติมเครื่องมือ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) เป็น “กลไกขับเคลื่อน” การทำงานแบบบูรณาการ
- 3) พัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และคณะกรรมการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร โดยกระบวนการการใช้ข้อมูลส่งเสริมการใช้ระบบสารสนเทศของหน่วยงานส่วนกลาง โดยนำข้อมูลมา “ประมวลเป็นผลลัพธ์ตามกิจกรรม” ด้านทรัพยากรน้ำ, ด้านการเกษตร และ ด้านการตลาด เพื่อนำมาประมวลด้วยเครื่องมือ SWOT และ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ที่เชื่อมโยงการพัฒนาแต่ละกิจกรรม และผลลัพธ์ที่เกี่ยวเนื่องกัน

บทที่ 8

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงาน

ในข้อเสนอแนะที่ได้จากการสรุปจากการศึกษาวิจัย และการลงพื้นที่ศึกษาของทีมงานทั้งในส่วนกลาง และระดับจังหวัดเพื่อแสดงความจำเป็นที่ต้องปรับปรุง ยุทธศาสตร์ หลักเกณฑ์ และกลไกงบประมาณ และการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการจัดการให้เหมาะสม โดยอาศัยด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตรเป็นแนวทางในการศึกษา ทั้งนี้ข้อเสนอแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ รัฐบาล หน่วยงานส่วนกลาง และหน่วยงานระดับภูมิภาค

8.1 รัฐบาล

การสั่งการเพื่อให้ดำเนินการแบบบูรณาการระดับประเทศใช้ “การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์” โดยอาศัยกลุ่มยุทธศาสตร์เป็นแกนให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และพันธกิจที่เกี่ยวข้องมาทำงานในกรอบงานเดียวกันที่มีการตั้งเป้าหมายและตัวชี้วัดให้เป็นไปแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ

โดยในปัจจุบันได้นำแนวทางนี้ถูกนำมาใช้แก้ไขปัญหาในลักษณะที่มีการกำหนด “เป้าหมายชัดเจนในระยะสั้น” หรือเป็น “ประเด็นที่มีความเร่งด่วนและมีความซับซ้อนไม่มาก” ที่ต้องการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในระยะสั้น เพราะแนวทางนี้ไม่ใช่แผนงานหรือแนวทางที่เตรียมการไว้แล้วล่วงหน้าเป็นเพียงการจัดระเบียบหรือกำหนดทิศทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติร่วมกันโดยอาศัยภาระหน้าที่เดิมหรือที่มีอยู่ในแผนแต่อยู่นอก “งบประมาณประจำปี” มานำเสนอขอรับ “งบประมาณตามยุทธศาสตร์” ดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามลักษณะ “การสั่งการแนวตั้ง (Vertical)” โดยกำหนด “หน่วยงานเจ้าภาพ” ขึ้นเพื่อวางกรอบการทำงานอัน ได้แก่ “เป้าหมาย และตัวชี้วัด” เป็นแกนในการบูรณาการตามกรอบงานที่กำหนดนั้น

การบูรณาการที่ควรเป็นในระดับรัฐบาล คือการวางกรอบการทำงานร่วมกันแบบ “ประสานงานแนวราบ (Horizontal)” ระหว่างกระทรวง เพราะอำนาจบังคับบัญชาอยู่ในสายงานกระทรวง กรม อยู่แล้ว การที่รัฐบาลสั่งการในภาระหน้าที่ของหน่วยงานโดยตรงไปที่กระทรวง จึงไม่เหมาะสมเว้นแต่เกิดภาวะฉุกเฉินที่จำเป็นต้องการจัดการอย่างเร่งด่วน หรือเกินอำนาจควบคุมของเจ้ากระทรวง ทั้งนี้การทำงานระหว่างกระทรวงที่เป็นกลไกภาครัฐและมีหน้าที่อิสระต่อกันควรมีกรอบการทำงานร่วมกันที่ “เชื่อมโยงประสานงาน” เช่น การพัฒนาทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร และการตลาด ในการบริหารระดับกระทรวงมีหน่วยงานที่รับผิดชอบแยกตามภาระหน้าที่ที่ออกจากกัน แต่หาได้มีการวางแผน

“การบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์” เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงในลักษณะ “ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)” จะทำให้หน่วยงานเชื่อมโยงการทำงานที่อยู่ต่างภาระหน้าที่ให้เป็นเรื่องราวที่ดำเนินการต่อเนื่องกัน และพัฒนาแนวทางการทำงานนี้เป็น “เครื่องมือที่หน่วยงาน” ใช้เป็นสะพานเชื่อมระหว่างกันและเป็น “เครื่องมือของรัฐบาล” ในการนำไปปฏิบัติระดับพื้นที่ทั้งภูมิภาค กลุ่มจังหวัด ลุ่มน้ำ และจังหวัด ตามการเชื่อมโยงและระดับการจัดการที่เหมาะสม

เพื่อเน้นย้ำให้เห็นถึง “การบูรณาการภาครัฐ” คือ การเชื่อมโยงระหว่างกระทรวงเข้ากับภาระหน้าที่ให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบตามแนวทาง “ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)” โดยสามารถใช้ “ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี” เป็นฐานในการระดมความคิดเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกระทรวง เพื่อให้แต่ละกระทรวงไปพัฒนาแนวทางในการทำงานเชื่อมโยงระหว่าง “หน่วยงานปฏิบัติระดับกระทรวง” และ “หน่วยงานปฏิบัติระดับพื้นที่” โดยควรเชื่อมโยงกับการทำงานของ “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)” ในระดับประเทศ “คณะกรรมการนโยบายการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ก.บ.ก.)” ในระดับกลุ่มจังหวัด และ “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)” ในระดับจังหวัด ที่เป็นกลไกการทำงานเดิมซึ่งมีรากฐานการทำงานมาก่อนหน้านี้แล้ว พร้อมถอดบทเรียนจากข้อจำกัดเดิมลดการบังคับบัญชาที่ซ้ำซ้อน หรือทำการแบ่งระดับการบังคับบัญชาในแต่ละระดับ เช่น ระดับนโยบาย-แผนที่นำทาง, ระดับยุทธศาสตร์-กลไก-เป้าหมาย และระดับการปฏิบัติ-การเชื่อมโยงสื่อสาร

ความสำคัญของรัฐบาลที่ต้องคำนึงถึงการใช้งบประมาณและกฎระเบียบการใช้งบประมาณ นอกจากการพยายามแยกกลุ่มงบประมาณออกเป็น “งบประมาณเชิงยุทธศาสตร์ (Agenda)”, “งบประมาณปฏิบัติราชการของหน่วยงาน (Function)”, “งบประมาณเชิงพื้นที่ (Area)” ซึ่งงบประมาณทั้ง 3 แบบมีทั้งส่วนที่ซ้อนทับและแยกเป็นอิสระต่อกันทำให้กระบวนการของงบประมาณแยกออกจากกันตามเป้าหมายของแต่ละงบประมาณ การที่มีส่วนซ้อนทับให้เลือกทำให้หน่วยงานเลือกที่จะเสนอผ่านทางหลายช่องทางเพื่อเพิ่มโอกาสได้รับงบประมาณมากยิ่งขึ้น ทำให้การทำงานระหว่างหน่วยงานถูกให้ความสำคัญลดลง เพราะหากต้องผูกติดกับการทำงานของหน่วยงานอื่นก็จะทำให้ไม่ได้รับงบประมาณและไม่สามารถผลักดันให้ได้ตามผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งเป้าหมายร่วมกัน

ดังนั้นการแก้ไขปัญหางบประมาณควรย้อนกลับมาให้ความสำคัญ “งบประมาณเชิงพื้นที่” เป็นฐานเพื่อรักษาสมดุลย์ของด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยแบ่งกลุ่มออกเป็น ระดับประเทศ ระดับกลุ่มภูมิภาค ระดับกลุ่มจังหวัด และ ระดับจังหวัด โดยเป็นการวางแผนระดับมหภาคถึงระดับพื้นที่ โดย

เชื่อมโยงการทำงานในทุกมิติ ทั้งแนวตั้งและแนวนอน จึงควรเป็นแผนระยะกลางและระยะยาวที่มีความต่อเนื่อง ส่วน “**งบประมาณปฏิบัติการ**” มีหน้าที่เป็นเครื่องมือ แก้ไขปัญหา อำนวยความสะดวก สนับสนุน และช่วยรักษาความต่อเนื่องของการพัฒนาของระดับพื้นที่ที่เป็นแผนระยะสั้นที่สั่งการผ่านกระทรวงและกรม ส่วน “**งบประมาณเชิงยุทธศาสตร์**” ควรใช้เพื่อ พัฒนา ส่งเสริม และแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบกับความเข้มของระดับต่างๆ อาจเป็นแผนระยะสั้นหรือแผนฉุกเฉินที่สั่งการจากส่วนกลาง

ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล

- 1) “เจ้าภาพ” ควรเป็นสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่ “เชื่อมโยงการบูรณาการกิจกรรม” ระหว่าง ทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการตลาด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่สามารถออกคำสั่งข้ามกระทรวงได้ โดยอาศัยอำนาจของคณะรัฐมนตรี โดยมีเลขา เป็น กพร., สบจ.สป.มท., สภาพัฒนา และสำนักงบประมาณ เพื่อวางกรอบการทำงานและงบประมาณ
- 2) “งบประมาณบูรณาการ” ในการพิจารณาโครงการประเภท “บูรณาการ” ควรจัดให้มีการพิจารณาหมวดงบประมาณนี้ให้มีสัดส่วนที่ชัดเจนและเพียงพอต่อการพัฒนาที่เหมาะสมตามโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด เช่น 10-20 เปอร์เซ็นต์ จาก งบประมาณหน่วยงาน (Function), งบประมาณจังหวัด (Area) และ งบประมาณยุทธศาสตร์ (Agenda) โดยอาศัย กลไก ก.น.จ., และ ก.บ.ภ. ในการพิจารณาอนุมัติเพราะเชื่อมโยงกับทุกระดับและเป็นการ “รวบรวมความต้องการจากพื้นที่”
- 3) ระยะยาวเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการจัดทำ “งบประมาณเชิงพื้นที่” รัฐบาลและหน่วยงานส่วนกลาง ควรพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้เพื่อสนับสนุนการวางแผนของพื้นที่และจังหวัดในลักษณะชุดข้อมูลสำหรับ “SWOT” และ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain)
- 4) ควรมีนโยบายส่งเสริมการจัดตั้ง “คณะกรรมการระดับจังหวัด” และ “คณะทำงานพื้นที่” ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ดังรูปที่ 8-1 โดยการปรับปรุงกฎหมาย และ กฎระเบียบ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนา “องค์ความรู้” และ “บุคลากร” ทั้งในส่วนกลางและระดับจังหวัด
- 5) “งบประมาณศึกษาการบูรณาการ” เนื่องจากการบูรณาการมีความซับซ้อนและมีผู้เกี่ยวข้องในกิจกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่มาก จำเป็นต้องทำการศึกษาความเหมาะสม ซึ่งไม่ควรเป็นงบประมาณของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง จึงควรมีการจัดตั้ง

งบประมาณกลางเพื่อให้หน่วยงานและพื้นที่ใช้เป็นงบประมาณในการศึกษากิจกรรม และ
ขั้นตอน ทั้งด้านความต้องการและ การทำงานของหน่วยงาน

8.2 หน่วยงานส่วนกลาง

การดำเนินการด้านการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตรของกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์อาศัยการทำงานผ่านองค์กร “คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์” และ
“คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แบบเบ็ดเสร็จ” ที่ทางกระทรวง
จัดตั้งขึ้นเพื่อเชื่อมโยงการทำงานระหว่างส่วนกลางและจังหวัดและเชื่อมโยงการทำงานกับหน่วยงานใน
กระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการะงานในระดับจังหวัด โดยอาศัยแนวทางเดียวกันทั่วประเทศ โดยปัญหา
ของ “คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์” เป็นที่รวบรวมหน่วยงานภายใต้กระทรวงเกษตรและ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานและอาศัย “งบประมาณปฏิบัติราชการ” เป็นฐานในการดำเนินการตาม
แผนทำให้มีความไม่แน่นอนที่จะเชื่อมโยงการทำงานในแนวขวางเพื่อวางแผนร่วมกัน เพราะต้องรอการ
พิจารณางบประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัดแต่ละกระทรวงทำได้เพียงเป็นเวทีรายงานแผนปฏิบัติราชการ
ของแต่ละหน่วยงานมากกว่าวางแผนร่วมกัน

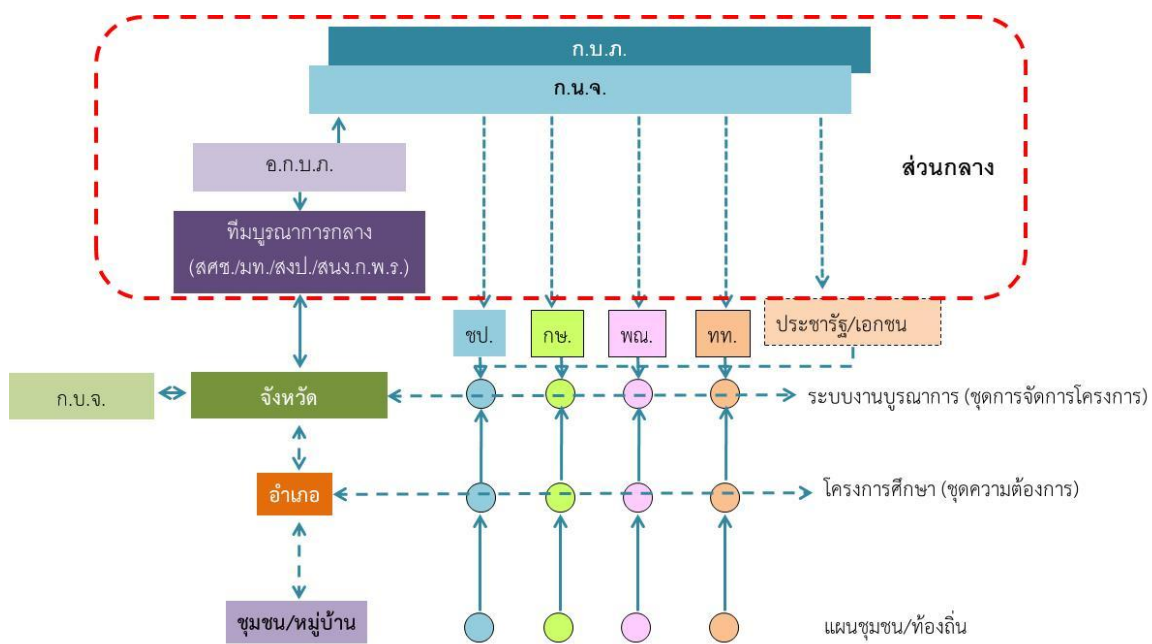
เพื่อให้ “คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์” สามารถวางแผนร่วมกันระหว่าง
กระทรวงเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพิจารณา “งบประมาณร่วมกันเชื่อมโยง (Linkage) ระหว่าง
กระทรวง” หรือเปลี่ยนบทบาทพิจารณางบประมาณให้มีเจ้าภาพเป็นหน่วยงานกลาง เช่น ก.น.จ., ก.บ.ก.
และ ก.บ.จ. หรืออาจจัดตั้งเป็น “คณะกรรมการที่ทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวง” เป็นผู้พิจารณา
งบประมาณแทนหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและใช้ “งบประมาณแบบบูรณาการ” ลด
ปัญหาการไม่ได้รับการพิจารณาโครงการอันเกิดจากการแยกพิจารณาตามกระทรวง ส่งผลให้ไม่สามารถ
ดำเนินการในลักษณะบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนี้ “คณะกรรมการขับเคลื่อนนโยบาย
ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แบบเบ็ดเสร็จ” ที่มีความตั้งใจก็ตั้งขึ้นเพื่อผลักดันนโยบายของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้มีผลเชิงปฏิบัติ ก็ควรมีการพิจารณาการใช้ “งบประมาณ
ร่วมกันเชื่อมโยง (Linkage) ระหว่างกรม” เพื่อก่อให้เกิดการบูรณาการระดับกระทรวง โดยเฉพาะ
หน่วยงานระดับปฏิบัติที่มีความใกล้ชิดกับพื้นที่ควรสามารถร่วมมือกันสร้างคณะทำงานเชื่อมโยงกัน และ
พัฒนาโครงการร่วมกันเพื่อขออนุมัติการรับงบประมาณที่เหมาะสมกับพื้นที่โดยอาศัยแนวนโยบายของ
รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงเป็นฐานคิด แต่สามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ และสามารถเสนอขอ
งบประมาณเพื่อดำเนินการร่วมกัน

ข้อเสนอต่อหน่วยงาน

- 1) “เจ้าภาพ” ควรเป็น สำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่ “เชื่อมโยงการบูรณาการกิจกรรม” ระหว่างกรมในกระทรวง โดยเฉพาะกิจกรรมที่สามารถบูรณาการร่วมกันได้
- 2) “งบประมาณบูรณาการ” ควรเป็นงบประมาณที่มีสัดส่วนชัดเจน เช่น 10-20 เปอร์เซ็นต์ จาก งบประมาณหน่วยงาน (Function) และ งบประมาณยุทธศาสตร์ (Agenda) โดย อาศัย กลไก ก.น.จ., และ ก.บ.ภ. ในการพิจารณาอนุมัติเพราะเชื่อมโยงกับทุกระดับและ เป็นการ “รวบรวมความต้องการจากพื้นที่”
- 3) “งบประมาณศึกษาการบูรณาการ” เนื่องจากการบูรณาการมีความซับซ้อนและมี ผู้เกี่ยวข้องในกิจกรรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่มาก จำเป็นต้องทำการศึกษาความ เหมาะสม ซึ่งไม่ควรเป็นงบประมาณของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง จึงควรมีการตั้ง งบประมาณกลางเพื่อให้หน่วยงานใช้เป็นงบประมาณในการศึกษากิจกรรม และขั้นตอน ทั้งด้านความต้องการและ การทำงานของหน่วยงาน

8.3 หน่วยงานระดับภูมิภาค จังหวัด และพื้นที่

เป็นส่วนที่มีการพัฒนาการดำเนินงานด้านการบูรณาการอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบัน โดยผ่าน “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)” ในระดับประเทศ “คณะกรรมการนโยบายการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (ก.บ.ก.)” ในระดับกลุ่มจังหวัด และ “คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ก.บ.จ.” ในระดับจังหวัด ซึ่งอาศัยหน่วยงานทางด้านกระทรวงมหาดไทยเป็นฐานในการทำงานโดยอาศัยหน่วยงานระดับจังหวัดเป็นฐาน ซึ่งในด้านองค์กรนั้นทั้ง 3 องค์กรมีโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจนอยู่แล้ว

รูปที่ 8-1 แนวคิดการบูรณาการจังหวัด-ประเทศ

แต่สิ่งที่ควรพัฒนาคือความสามารถในการจัดตั้งและพิจารณางบประมาณ ควรมี “**แนวทางการพัฒนาระยะกลางและระยะยาว**” ในแผนพัฒนาให้มากขึ้นเพื่อให้เห็นสิ่งที่ขาดในแผนพัฒนารวมถึงสิ่งที่กำลังจะเผชิญหน้าในอนาคต เช่น ความเสี่ยง หรือจุดอ่อนในการพัฒนา มากกว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมทั้งการวางแผนการใช้งบประมาณร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ที่ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดที่มากขึ้น เพื่อให้หน่วยงานระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัดสามารถใช้งบประมาณร่วมกันได้ทำให้เกิดความเชื่อมโยงและการใช้ “**งบประมาณเชิงบูรณาการ**” มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอต่อพื้นที่

- 1) “ผู้ว่าราชการจังหวัด” ควรมีหน้าที่ผลักดันการใช้ “วิสัยทัศน์จังหวัด” และ “งบประมาณแบบบูรณาการจังหวัด” เพื่อผลักดันการทำงานพัฒนาตาม “แผนพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ”
- 2) “องค์กรระดับจังหวัด” ควรเป็น “คณะกรรมการระดับจังหวัด” ที่ทาง “ผู้ว่าราชการ” ตั้งขึ้น โดยมี “สำนักงานจังหวัด” เป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องการบูรณาการ โดยศึกษาและพัฒนา “ชุดการจัดการโครงการ” เพื่อสนับสนุนการทำงานในพื้นที่
- 3) “องค์กรระดับพื้นที่” ควรเป็น “คณะทำงานระดับพื้นที่” ที่ทาง “อำเภอ” หรือ “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” ตั้งขึ้นเพื่อรวบรวมความต้องการระดับพื้นที่ในลักษณะ “ชุดความต้องการ” โดยมีหน่วยงานเป็นที่ปรึกษา
- 4) การเชื่อมโยงระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดด้วยกันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อบจ. และเทศบาลนคร ซึ่งมีศักยภาพเชิงทรัพยากรมากสามารถนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการตั้งงบประมาณเชิงบูรณาการตามแนวคิดใหม่ของ สำนักงานงบประมาณ และที่สำคัญเป็นการสนองแนวคิดการทำงานแบบมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนลงสู่ระดับชุมชนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
- 5) “งบประมาณ” ในการพัฒนาระบบบูรณาการควรใช้ “งบประมาณบูรณาการจังหวัด” เป็นฐานเนื่องจากไม่มีข้อจำกัดเรื่องหน่วยงาน ทั้งนี้ควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายให้สอดคล้องกับ “องค์กรระดับพื้นที่” เพื่อให้สามารถกำหนดของเขตการใช้งบประมาณได้อย่างเหมาะสม
- 6) “กระบวนการพัฒนาแผน” ควรใช้กลไกเดิม “กลไกบูรณาการของกระทรวงมหาดไทย” เนื่องจากมีโครงสร้างระดับบน และระดับล่างที่ชัดเจนอยู่แล้ว โดยเพิ่มองค์กรในข้อ 1 และ 2 เข้าไปในกระบวนการ
- 7) “องค์กรสนับสนุน” เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและชัดเจนช่องว่างในการบริหารที่นอกเหนือจากหน่วยงาน ควรใช้องค์กร “ประชารัฐ หรือ เอกชน” มาช่วยสนับสนุนการทำงานและเป็นปลายทางรับงบประมาณในส่วนที่นอกเหนือจากภาระหน้าที่หน่วยงาน
- 8) “งบประมาณศึกษาการบูรณาการ” เนื่องจากการเตรียมงานมีความซับซ้อนต้องการการประมวลและรวบรวมองค์ความรู้จึงควรมีการจัดงบประมาณเพื่อทำการศึกษาความ

เหมาะสมในการบูรณาการทั้ง “ชุดการจัดการโครงการ” และ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เพื่อเตรียมการความต้องการให้ชัดเจนเป็นขั้นตอน และ เตรียมหน่วยงานทั้งด้านกิจกรรมและโครงการได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจจัดมาจาก “เงินสะสมของอปท.” หรือ “การตั้งงบประมาณเพื่อศึกษา” แล้วแต่ความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย
โครงการสัมมนาเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.
2557 ณ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชัน 19 กรกฎาคม 2557

สำนักตรวจราชการและเรื่องราวร้องทุกข์ สป.มท. แผนพัฒนาจังหวัดแนวใหม่ : จุดเปลี่ยนการบริหาร
ราชการแผ่นดินของไทย 2553

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. 2552 แผนกับ
การพัฒนา จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เรื่อง การบริหารงานแบบบูรณาการ 2560 [ระบบออนไลน์]
แหล่งที่มา:

https://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=0ahUKEwiotviOTSAhXMppQKHdjVAPAQFgg8MAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.moc.go.th%2Fimages%2FCommercial_Release%2F1.ppt&usg=AFQjCNHfkfo3pVfeenuXbTG69-tHFihpiw&sig2=YbSqhOnIRcRn6NR9hhL9xA (วันที่ 15
พฤศจิกายน 2559)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่ม
จังหวัด (พ.ศ. 2557 - 2560)

ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. แนวทางการบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

สำนักงบประมาณ แนวทางการจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการ
ประจำปี พ.ศ.2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ณ สำนักงบประมาณ

สำนักงบประมาณ. 2559 แนวทางการจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติ
ราชการประจำปี พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ณ สำนักงบประมาณ

สำนักงบประมาณ 2559(ก) คู่มือปฏิบัติประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2560 [ระบบออนไลน์] แหล่งที่มา:

<http://www.bb.go.th/iWebTemp/25600228/jstykba5ecaupni4m3kb123q25211.pdf>

(วันที่ 15 พฤศจิกายน 2559)

สำนักงบประมาณ 2559(ข) รายงานแสดงการจัดสรรงบประมาณไปจังหวัด/ต่างประเทศ ประจำปี

งบประมาณ 2560 (ระยอง) แหล่งที่มา:

http://www.bb.go.th/budget/budget_province/province_bud60/pages/PDF-5งบ

รายจ่าย/bis60rchang1007_0321000.pdf (วันที่ 15 พฤศจิกายน 2559)

สำนักงบประมาณ. 2559(ข). คู่มือการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ ประจำปี

งบประมาณ พ.ศ. 2561 แหล่งที่มา: [http://plan.psru.ac.th/datas/document/](http://plan.psru.ac.th/datas/document/DocBU/Guidebudgetingintegrated%20.pdf)

DocBU/Guidebudgetingintegrated%20.pdf (วันที่ 10 ธันวาคม 2559)

สำนักงบประมาณ. ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาพื้นที่ระดับภาคประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2562 (วันที่ 16 สิงหาคม 2560)

สำนักงบประมาณ. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาการมอบนโยบายการจัดทำงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (วันที่ 16 สิงหาคม 2560)

สำนักงบประมาณของรัฐสภา. 2559 รายงานการวิเคราะห์การจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

สำนักงานเลขาธิการ ก.บ.ภ.. การประชุม คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ครั้งที่

1/2560 (วันที่ 15 ธันวาคม 2560)

สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำ. 2552 คู่มือการจัดทำกรอบแผนการบริหารจัดการ

และพัฒนาลุ่มน้ำแบบบูรณาการ

สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน กพ. ระบบบริหารราชการของราชอาณาจักรไทย 2558

สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน) ข้อเสนอแนะหลักการ พรบ. ทรัพยากร

น้ำ พ.ศ. พฤศจิกายน 2559

นายชวลิต ชูขจร การบริหารราชการเพื่อขับเคลื่อนนโยบาย ของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและ
ไตรภาคี การประชุมสัมมนา เรื่อง การขับเคลื่อนการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ในวันศุกร์ที่
27 กุมภาพันธ์ 2558 ณ ห้องประชุมพิงบุญ ชั้น 8 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

รศ.ดร.สุจิริต คุณชนกุลวงศ์ และคณะ. การพัฒนากระบวนการจัดการทรัพยากรน้ำระดับจังหวัด (เพื่อ
ความมั่นคงและยั่งยืน), ในเอกสารการประชุมเวทีสาธารณะนโยบายน้ำ สกว. ครั้งที่ 6, 20
มีนาคม 2558.

รศ.ดร.สุจิริต คุณชนกุลวงศ์ และคณะ. คู่มือการจัดทำแผนจัดการทรัพยากรน้ำระดับชุมชน ฉบับปรับปรุง,
คณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สิงหาคม 2555.

รศ.ดร.สุจิริต คุณชนกุลวงศ์ และคณะ. โครงการ “การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการทรัพยากรน้ำ
เชิงพื้นที่พร้อมระบบสนับสนุนการตัดสินใจและกระบวนการทางสังคมในบริเวณพื้นที่จังหวัด
ระยอง” คณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.

รศ.ดร.สุจิริต คุณชนกุลวงศ์ และคณะ. โครงการ “ศูนย์วิจัยระบบการวางแผนจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อ
ความมั่นคงระดับจังหวัด ระยะที่ 3” คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2557

นางสาวจิรिका นุตาลัย และคณะ รายงานวิจัย โครงการ วิจัยการพัฒนาระบบและกระบวนการจัดทำแผน
จังหวัดบนพื้นฐานยุทธศาสตร์ข้อมูลและการมีส่วนร่วม สิงหาคม 2552

สรวิชญ์ เปรมชื่น บทความวิจัยและวิชาการ คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐในระบบราชการไทย ปีที่ 9
ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2559

ส่วนที่ 2

คู่มือโครงการ “การพัฒนาโครงการเพื่อวางแผนจัดทำงบประมาณด้าน
ทรัพยากรน้ำและเกษตร โดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง”

รศ.ดร. สุจริต คุณธนกุลวงศ์ และคณะ

กุมภาพันธ์ 2561

ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

จัดทำโดย หน่วยปฏิบัติการวิจัยระบบการจัดการแหล่งน้ำ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

คู่มือโครงการ “การพัฒนาโครงการเพื่อวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร โดยใช้ระบบสารสนเทศในการเชื่อมโยง” จัดทำขึ้นเพื่อรองรับต่อการปฏิรูประบบงบประมาณแบบบูรณาการเชิงพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงกันระหว่างยุทธศาสตร์จังหวัดไปจนถึงระดับพื้นที่ อีกทั้งยังพัฒนาหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน เพื่อความต่อเนื่องของโครงการนั้นๆ โดยมีการหารือกับเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานราชการในส่วนกลาง และหน่วยงานราชการในจังหวัด รวมทั้ง อบจ. และ อบต. ผ่านทางเครือข่ายมหาวิทยาลัยแต่ละจังหวัด ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่จังหวัดน่าน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลำพูน จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครพนม จังหวัดระยอง และจังหวัดพัทลุง

โครงการวิจัยโครงการนี้มีระยะเวลาการศึกษา 1 ปี 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2559 ถึงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2561 โดยการศึกษาโครงการวิจัยนี้จะมีเนื้อหาครอบคลุมด้านการศึกษาทบทวนกลไกและกระบวนการ รวมถึงกฎหมาย ระเบียบต่างๆ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร กลไก และกระบวนการจัดทำแผนงบประมาณแบบบูรณาการ และได้รวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมถึงอุปสรรคต่างๆ จากพื้นที่น่านทั้ง 5 จังหวัด เพื่อนำมาสรุปผล และวิเคราะห์ถึงข้อดี - ข้อเสีย ในการวางแผนจัดทำงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร แบบบูรณาการ เพื่อเสนอเป็นแนวทางในการจัดทำแผนงบประมาณด้านทรัพยากรน้ำและเกษตรต่อไป

ทางคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือโครงการฯ เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ รวมถึงผู้ที่รับผิดชอบด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน การกำหนดบทบาทหน่วยงานในการขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ตั้งแต่หน่วยงานระดับจังหวัด จนถึงหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

คณะผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2561

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 : การกำหนดพื้นที่เป้าหมาย และกิจกรรม

1.1 ข้อมูลพื้นฐาน	1-1
1.2 การประเมินจุดอ่อนจุดแข็งของพื้นที่ SWOT Analysis	1-2
1.3 การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกิจกรรม	1-3

บทที่ 2 : คณะทำงาน และองค์กระระดับพื้นที่

2.1 กลุ่มบุคคลและองค์กระระดับพื้นที่	2-1
2.2 หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง	2-4
2.3 โครงสร้างคณะทำงานระดับพื้นที่	2-14

บทที่ 3 : ข้อมูล และองค์ความรู้ที่ใช้

3.1 ข้อมูล	3-1
3.2 องค์ความรู้	3-2

บทที่ 4 : กระบวนการจัดทำแผน

4.1 กระบวนการพัฒนาแผนความต้องการสู่แผนพัฒนาจังหวัด	4-1
4.2 กระบวนการบูรณาการระดับพื้นที่	4-3

บทที่ 1

การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกิจกรรม

ในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่เน้นที่ระยะเวลาของความสำเร็จจึงควรเลือกพื้นที่ที่มี “พื้นฐานของทรัพยากรและศักยภาพในการพัฒนา” เพื่อเป็นต้นแบบ เพราะกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจนั้นเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะด้านการเกษตรบ่อยครั้งที่เราจะพบการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากประเภทหนึ่งไปอีกประเภทหนึ่ง เช่น เปลี่ยนจากนาข้าวมาเป็นแปลงผัก, เปลี่ยนพื้นที่ไม่ผลมาเป็นยางพารา เป็นต้น เนื่องจากแรงกดดันจากราคาตลาด และการเพาะปลูกพืชปลูกที่มีอายุสั้นประเภทพืชไร่ก็เป็นเหตุจูงใจให้สามารถเปลี่ยนแปลงการผลิตได้ตลอดเวลา ทำให้การพัฒนาหรือส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าวเกิดความไม่คุ้มค่าและไม่ได้ใช้ประโยชน์จากโครงการที่พัฒนาเท่าที่ควร

เพื่อให้ได้การทำงานในระดับพื้นที่ที่มีความมั่นคงที่เป็นไปได้และเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง การรวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ในทุกมิติ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาประเมินศักยภาพของพื้นที่เพื่อใช้สังเคราะห์ทางเลือกของแนวทางและกิจกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่สามารถพัฒนาไปเป็น “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” ที่เชื่อมโยง ทรัพยากรน้ำ การผลิต และ การตลาดเข้าด้วยกัน ตามความสัมพันธ์ของ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ที่เป็นเป้าหมายของการบูรณาการระดับพื้นที่

1.1 ข้อมูลพื้นฐาน

เพื่อให้การทำงานเชิงบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโครงสร้างข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาช่วยสนับสนุนการทำงานแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีข้อมูลที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- 1) **ด้านเทคนิค** เช่น วิธีการในการดำเนินโครงการทางวิชาการ อาจมาจากผลการศึกษา, โครงการตัวอย่างทั้งในและนอกพื้นที่, การศึกษาดูงานจากต่างประเทศ เพื่อให้คณะทำงานแผนพัฒนาจังหวัดมองเห็นแนวทาง, วิธีการ และผลที่จะได้รับก่อนการดำเนินการวางแผนรวมถึงเป็นการช่วยประเมินความพร้อมด้านทรัพยากรทุกด้านของจังหวัด เพราะเข้าใจถึงองค์ประกอบการทำงานทั้งหมด
- 2) **ด้านกายภาพและสถิติ** เป็นข้อมูลพื้นฐานกายภาพที่มีหลายหน่วยงานดูแล เช่น กรมการปกครอง, กรมชลประทาน, กรมทรัพยากรน้ำ, กรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้อาจรวมถึงหน่วยงานข้อมูลเชิงสถิติอื่น เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กรมประมง, กรมการค้า

เป็นต้น ซึ่งบ่อยครั้งต้องนำข้อมูลทั้งสองประเภทมาประมวลรวมกันเพื่อให้เห็นศักยภาพและข้อจำกัดเชิงพื้นที่ รวมถึงกิจกรรมที่เชื่อมโยงด้านทรัพยากรน้ำ, การผลิต และการตลาด ในพื้นที่

- 3) **ด้านงบประมาณ** เป็นหัวใจของการดำเนินการโครงการเนื่องจากปัจจุบันงบประมาณของหน่วยงานส่วนใหญ่ถูกพิจารณาอนุมัติจากหน่วยงานในส่วนกลางทำให้มีความเสี่ยงที่หลายโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาจังหวัดแต่ไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานต้นสังกัด หากมีข้อมูลส่วนนี้ก่อนจะช่วยการวางแผนดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ยังมีงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสามารถใช้เป็นงบประมาณบูรณาการได้เพราะไม่ติดกับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง รวมไปถึงงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ทางรัฐบาลเน้นผลักดันการพัฒนาในระดับประเทศ
- 4) **ด้านระยะเวลา** การกำหนดช่วงเวลาดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยให้การวางแผนโครงการที่เกี่ยวข้องกันสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและ หากบางโครงการไม่จำเป็นต้องลำดับก่อนหลังก็ยิ่งช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนร่วมกันโดยเฉพาะส่วนที่จะต้องมาเชื่อมโยงกันในภายหลัง เช่น โครงการรถไฟฟ้า หากวางแผนการเชื่อมต่อกันแม้การก่อสร้างเสร็จไม่พร้อมกันแต่สามารถแยกการดำเนินการแล้วมารวมกันได้ภายหลัง โดยเฉพาะการวางแผนผลกระทบด้านการจราจรที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้าง เป็นต้น
- 5) **ด้านโครงสร้างและกฎระเบียบของหน่วยงาน** ในการพัฒนาโครงการระหว่างจังหวัด - พื้นที่กับหน่วยงานราชการมีโครงสร้างการทำงานภายในแต่ละหน่วยราชการที่จังหวัดต้องทราบ และขั้นตอนหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานใดรับผิดชอบงานด้านใดและมีขอบเขตภาระอย่างไร, ขั้นตอนการพัฒนาโครงการแหล่งน้ำขนาดต่างๆ, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน GAP, การกำหนดและรับรองมาตรฐานตลาดกลาง, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน Q Mark เป็นต้น ซึ่งจะเป็นทั้งขั้นตอนในการพัฒนาโครงการและการเตรียมความพร้อมของสถานที่ตั้งหรือเกษตรกร ให้พร้อมในการพัฒนาโครงการ

1.2 การประเมินจุดอ่อนจุดแข็งของพื้นที่ SWOT Analysis

การวิเคราะห์ SWOT เป็นวิธีการหรือเครื่องมือที่สำคัญในการวางแผนกลยุทธ์หรือการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) ที่ช่วยให้โครงการสามารถกำหนดเป้าหมายและทิศทางการดำเนินการในอนาคตและบริหารงานในบรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการวิเคราะห์ SWOT ประกอบไปด้วย 4 ส่วนหลัก ดังนี้

1) จุดแข็งหรือจุดเด่น (Strengths : S)

คือสภาพการณ์ที่องค์กรประกอบ หรือบริบทแวดล้อมปัจจัยภายใน สร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน หรือเพิ่มศักยภาพการดำเนินการให้สูงกว่าพื้นที่หรือโครงการอื่นๆ โดยพื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะบรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ซึ่งจุดแข็งหรือจุดเด่นเป็นปัจจัยเชิงบวกที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินการโครงการ

2) จุดอ่อนหรือจุดด้อย (Weaknesses : w)

คือสภาพการณ์ที่องค์กรประกอบ หรือบริบทแวดล้อมปัจจัยภายใน ได้สร้างความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขัน ทำให้ศักยภาพในการดำเนินการด้อยกว่าพื้นที่ หรือโครงการอื่นๆ หรือทำให้พื้นที่โครงการมีแนวโน้ม ที่จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ซึ่งจุดอ่อนหรือจุดด้อยเป็นปัจจัยเชิงลบที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการลดจุดอ่อนของการดำเนินการโครงการ

3) โอกาส (Opportunities : O)

เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อบริบทภายนอกพื้นที่โครงการ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการของพื้นที่โครงการซึ่งเป็นการได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน หรือเพิ่มศักยภาพการดำเนินการให้สูงกว่าพื้นที่ หรือโครงการอื่นๆ ทำให้การดำเนินการของพื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะบรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการ

4) อุปสรรค (Threats : T)

เป็นผลที่เกิดขึ้นเมื่อบริบทแวดล้อมภายนอกพื้นที่โครงการ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการของพื้นที่โครงการ ที่สร้างความเสียเปรียบในเชิงการแข่งขัน ทำให้ศักยภาพการดำเนินการด้อยกว่าพื้นที่ หรือโครงการอื่นๆ หรือทำให้พื้นที่โครงการมีแนวโน้มที่จะไม่บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งอุปสรรคเป็นปัจจัยเชิงลบที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการหลีกเลี่ยง หรือลดอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการดำเนินการ

1.3 การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกิจกรรม

เพื่อให้หน่วยงานและพื้นที่มีกรอบการทำงานที่ชัดเจน การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องโดยเทคนิค SWOT เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการระดมการทำงานและวิสัยทัศน์ ของระดับจังหวัด และพื้นที่ให้สอดคล้องเกื้อกูลการทำงานระหว่างกัน โดยสามารถกำหนดพื้นที่เป้าหมาย โดยอาศัยกลไกที่พัฒนาขึ้นในสองระดับผ่าน “คณะกรรมการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ระดับจังหวัด และ “คณะทำงานระดับพื้นที่” ระดับพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ทั้งสองระดับ และเชื่อมโยง “โครงการ”

กับ “ความต้องการ” ระหว่างกัน ในการพิจารณากำหนดพื้นที่เป้าหมายการนำความพร้อมของทรัพยากรน้ำ ระบบการผลิตและโครงการที่มีในพื้นที่ และระบบตลาดที่มีอยู่ รวมถึงกิจกรรมในพื้นที่อื่นๆ ที่นำมาเป็นกิจกรรมส่งเสริมระบบการตลาดเพื่อให้เกิดความเป็นไปได้ของการพัฒนาโครงการมากที่สุด โดยมีลำดับการเลือกพื้นที่เบื้องต้น ดังนี้

- 1) มีระบบทรัพยากรน้ำ เช่น ระบบกระจายน้ำ หรือมีโครงการด้านแหล่งน้ำควรนำมาพิจารณาเป็นอันดับต้นๆ เพราะระบบทรัพยากรน้ำจำเป็นต้องใช้งบประมาณและระยะเวลาในการพัฒนา
- 2) มีพืชเศรษฐกิจนำตลาด เช่น ข้าวคุณภาพดี หรือผลไม้ประจำถิ่นที่มีชื่อเสียง หรือพืชเศรษฐกิจที่กำลังส่งเสริม เพราะพื้นที่นั้นเกษตรกรมีองค์ความรู้ในการดูแลผลผลิต และการจัดการ เพียงได้รับการพัฒนาเพิ่มโดยการนำเทคโนโลยี หรือองค์ความรู้มาสนับสนุนในการลดต้นทุนและแรงงาน ก็สามารถสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการผลิตและคุณภาพได้
- 3) มีระบบตลาดรองรับ เช่น มีตลาดระดับท้องถิ่น ตลาดกลางระดับจังหวัด หรือตลาดส่งออก เป็นผลสืบเนื่องจากผลผลิตที่มีชื่อเสียง การพัฒนาระบบตลาด อย่างการพัฒนามาตรฐานทางการตลาด การสร้างชื่อในฐานะสินค้าท้องถิ่น จะช่วยทำให้โครงสร้างราคามีความแน่นอนและสามารถควบคุม กำหนดแนวทางได้มากยิ่งขึ้น
- 4) มีกิจกรรมส่งเสริมการตลาด เช่น มีเทศกาล ประเพณี และสถานที่ท่องเที่ยว นอกจากกิจกรรมการตลาดปกติแล้ว การมีกิจกรรมส่งเสริมการตลาดจะช่วยให้เกิดการประชาสัมพันธ์ และเพิ่มการรับรู้สินค้าการเกษตรต่อตลาดมากยิ่งขึ้นส่งผลกับการตลาดในระยะยาว

เมื่อได้พื้นที่ที่มีศักยภาพตามลำดับการเลือกพื้นที่เบื้องต้น จะทำให้ทราบถึงกิจกรรมในระดับพื้นที่เพื่อนำมาใช้พิจารณาเลือกโครงการที่เหมาะสมจะส่งเสริมกิจกรรมในพื้นที่ โดยเชื่อมโยงผ่านกิจกรรมที่เป็น “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ระหว่างกัน โดยอาศัย “คณะทำงานระดับพื้นที่” ที่พัฒนาขึ้นในการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานกับพื้นที่ ในระดับอำเภอ หรือ ที่องค์กรปกครองส่วนจังหวัด (อบจ.) ร่วมกับกลุ่มผู้รับผลประโยชน์จากกิจกรรม และโครงการ เช่น กลุ่มผู้ใช้น้ำ, กลุ่มเกษตรกร, กลุ่มผู้จัดการตลาด เป็นต้น

บทที่ 2

คณะทำงานและองค์กรระดับพื้นที่

เพื่อให้การพัฒนาโครงการและกิจกรรมระดับพื้นที่เป็นไปอย่างถูกต้องตรงกับความต้องการของพื้นที่ การเข้าใจองค์กร และกิจกรรมด้านทรัพยากรน้ำและการเกษตรระดับพื้นที่ เป็นส่วนสำคัญ เพื่อให้หน่วยงานสามารถเลือกนำแผน กิจกรรม และโครงการที่เหมาะสมมาใช้ และเลือกนำองค์กรระดับพื้นที่ดังกล่าวมาร่วมให้ความคิดเห็นในการพัฒนาแผนงานและโครงการ โดยขอเสนอองค์กรในพื้นที่ และหน่วยงานปกครองที่เป็นหน่วยงานประมวลความต้องการ และหน่วยงานรัฐอื่นที่ปฏิบัติและเป็นพี่เลี้ยงในการเสนอขอแผนงานและโครงการที่เหมาะสม โดยองค์ประกอบด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร มีดังนี้

2.1 กลุ่มบุคคลและองค์กรระดับพื้นที่

2.1.1) กลุ่มผู้ใช้น้ำ

กลุ่มผู้ใช้น้ำ หรือ กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน คือองค์กรของเกษตรกรผู้ใช้น้ำชลประทาน มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการที่เลือกมาจากสมาชิกผู้ใช้น้ำ มีระเบียบข้อบังคับขององค์กร โดยสมาชิกขององค์กรก็คือผู้ใช้น้ำจากระบบชลประทานสายเดียวกัน

ขอบเขตพื้นที่กลุ่มบริหารฯ ใช้ขอบเขตของระบบส่งน้ำเป็นหลัก ครอบคลุมพื้นที่คลองส่งน้ำสายใหญ่ หรือคลองซอย หรือคลองแยก หรือโซนส่งน้ำ 1 โซน โดยสามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ

- (1) กลุ่มผู้ใช้น้ำในเขตชลประทาน หรือ คณะกรรมการจัดการชลประทาน (JMC) ประกอบด้วย กลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทานพื้นฐาน (กลุ่มพื้นฐาน) หลายกลุ่ม ที่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำหรือคลองสายเดียวกัน เพื่อจัดการน้ำจากแหล่งน้ำหรือคลองส่งน้ำสายใหญ่ หรือคลองซอย หรือคลองแยกซอย หรือ โซนส่งน้ำ รวมทั้งในระดับคูส่งน้ำ เป็นกลุ่มบริหารที่ไม่มีฐานะนิติบุคคล ดำเนินการบริหารงานและตรวจสอบโดยสมาชิกกันเอง และเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร จากการดำเนินการ
- (2) กลุ่มผู้ใช้น้ำนอกเขตชลประทาน ประกอบด้วยเกษตรกรที่อยู่นอกพื้นที่ส่งน้ำที่มีการพัฒนาระบบส่งน้ำจากแหล่งน้ำต้นทูนของชลประทาน ซึ่งโครงการชลประทานให้การสนับสนุนการก่อสร้างโครงสร้างและจ่ายโอนให้หน่วยงานปกครองในพื้นที่ดูแล โดยมี

การตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อขอรับการสนับสนุนน้ำต้นทุนจากโครงการชลประทาน และมีการจัดการภายในกลุ่มสมาชิกเพื่อการเกษตร เกี่ยวกับการใช้น้ำ ต้นทุนในการดำเนินการระบบ การซ่อมบำรุงเบื้องต้น เป็นต้น

2.1.2) เกษตร GAP

เกษตรกรรายบุคคล รายพืช รายแปลง ที่ได้รับการตรวจสอบ การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (Good Agricultural Practice : GAP) ที่มีแนวทางในการทำการเกษตรเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐานที่กำหนด และเมื่อเกษตรกรปฏิบัติตามมาตรฐาน เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี เกษตรกรจะได้รับการรับรองคุณภาพ GAP โดยประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากการปลูกพืชระบบ GAP

- (1) มีความรู้และผลผลิตพืชอย่างมีระบบ ทำให้ลดต้นทุนการผลิต และป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกวิธี
- (2) ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัยจากการปนเปื้อนสารเคมี เชื้อโรค และศัตรูพืช เป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- (3) ได้การรับรองระบบการผลิตและผลผลิตเป็นที่ยอมรับ
- (4) ผลผลิตมีคุณภาพ ผู้บริโภคมั่นใจ
- (5) เกษตรกรและผู้ซื้อได้บริโภคพืชผัก ผลไม้ที่ปลอดภัย มีคุณภาพดี ทำให้สุขภาพแข็งแรง
- (6) มีรายได้จากการขายพืชผัก ผลไม้ ที่ปลอดภัย อย่างสม่ำเสมอ ทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่นมั่นคง

2.1.3) Smart Farmer

การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง ยุคประเทศไทย 4.0 (Smart Farmer Thailand 4.0) เพื่อพัฒนาให้เกษตรกรทุกคนเป็น Smart Farmer โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่เกษตรกรที่ประกอบอาชีพการเกษตรเป็นอาชีพหลัก มีเป้าประสงค์เพื่อทำการเกษตรสอดคล้องกับพื้นที่และสินค้า เชื่อมโยงเครือข่าย และเป็นต้นแบบให้เพื่อเกษตรกร ผ่านกระบวนการขับเคลื่อน

เกษตรกรมืออาชีพ ได้แก่

- (1) วิเคราะห์ตนเอง เพื่อจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (ตามคุณสมบัติ Smart Farmer)
- (2) ประเมินคุณสมบัติ Smart Farmer ด้านรายได้และคุณสมบัติพื้นฐาน
- (3) พัฒนา Smart Farmer ตามศักยภาพและความต้องการของเกษตรกร

เกษตรกรกรรมยั่งยืน

- วิเคราะห์ตนเอง/ชุมชน
- ส่งเสริมการรวมกลุ่ม
- พัฒนาเป็นปราชญ์

ผู้ประกอบการเกษตร

- ส่งเสริมการรวมกลุ่ม
 - วิเคราะห์ตนเอง/กลุ่ม
 - ทำแผนการผลิตรายบุคคล (IFPP)
 - พัฒนาสู่แผนธุรกิจรายกลุ่ม
 - พัฒนา Smart Farmer, Digital Market
 - พัฒนาระบบ Traceability
- (4) สร้างเครือข่าย Smart Farmer และส่งเสริมเกษตรกรจิตอาสา (อกษ./อกม.)
 - (5) พัฒนาเกษตรต้นแบบ
 - (6) ประเมิน Smart Farmer ต้นแบบ และ อกม. ต้นแบบ เพื่อสร้างเครือข่ายการพัฒนาเกษตรกรรายอื่น

2.1.4) ผู้ค้าและผู้ส่งออกสินค้าการเกษตร

เป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกลไกการตลาดของสินค้าการเกษตร การได้รับความร่วมมือในการวางแผนและโครงการจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ของโครงการเป็นไปตามเป้าหมาย โดยเฉพาะเรื่อง คุณภาพ, ปริมาณ และราคา ของสินค้าที่ตลาดต้องการ โดยสามารถแยกผู้ค้าออกเป็น ผู้ค้าปลีก, ผู้ค้าส่งภายในประเทศ และผู้ค้าส่งออกต่างประเทศ ซึ่งมีกลไกและโครงสร้างตลาดที่แตกต่างกัน

2.2 หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

2.2.1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามหลักของการกระจายอำนาจทางการปกครอง (Decentralization) คือ การจัดระเบียบการปกครองซึ่งรัฐหรือส่วนกลางมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง ซึ่งเดิมราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น โดยราชการบริหารส่วนกลางเพียงแต่กำกับดูแลเท่านั้น ไม่ได้เข้าไปบังคับบัญชาสั่งการ นอกจากการบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว อีกหน้าที่หนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือการรวบรวมความต้องการของพื้นที่เพื่อเสนอขอรับการสนับสนุนผ่านทางแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยนั้น เป็นที่ทราบและเข้าใจเป็นอย่างดีว่าสามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป อันประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

- 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดตั้งขึ้น โดยมีลักษณะหรือองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกันทั่วประเทศ แต่ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปอาจจะมีหลายประเภทก็ได้ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปของประเทศไทยจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ประเภท ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล (นคร/เมือง/ตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งในแต่ละประเภทจะมีการกำหนดลักษณะหรือองค์ประกอบให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ คือ จะมีกฎหมายกำหนดวิธีการในการจัดตั้ง รูปแบบการบริหารจัดการ อำนาจหน้าที่ วิธีการในการจัดทำบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การคลังและงบประมาณเป็นแบบแผนเดียวกันทั่วประเทศ
- 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะหรือองค์ประกอบบางประการแตกต่างไปจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่ว ๆ ไป ความแตกต่างนี้สืบเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้นๆ เช่น เป็นท้องถิ่นที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจมาก เป็นท้องถิ่นที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น หรือเป็นท้องถิ่นที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เป็นต้น โดย

ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นนั้นทำให้การใช้รูปแบบการบริหารจัดการแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วไปไม่เหมาะสม ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการคิดค้นหารูปแบบการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าว

2.2.2) หน่วยงานรัฐในพื้นที่

จังหวัด เป็นหน่วยราชการที่ปกครองส่วนภูมิภาคที่ใหญ่ที่สุด มีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบขึ้นด้วยอำเภอหลายอำเภอ การตั้ง ยุบและเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ให้ตราเป็นกฎหมายพระราชบัญญัติ ในจังหวัดหนึ่ง ๆ มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง และกรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชนและเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดที่รับผิดชอบ อาจจะมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งสังกัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัด มีคณะปรึกษาในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้นเรียกว่า คณะกรรมการจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าทำการอัยการจังหวัด รองผู้บังคับการตำรวจซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณีและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวง และทบวงละหนึ่งคนเป็นกรรมการจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการจังหวัดและเลขานุการ ให้แบ่งส่วนราชการของจังหวัด ดังนี้

สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปและการวางแผนพัฒนาจังหวัดของจังหวัดนั้นมีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานจังหวัด

ส่วนราชการต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรม นั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

อำเภอ เป็นหน่วยราชการบริหารส่วนภูมิภาครองจากจังหวัด แต่ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลเหมือนจังหวัด การจัดตั้ง ยุบเลิกและเปลี่ยนแปลงเขตอำเภอ กระทำได้โดยตราเป็น พระ

ราชกฤษฎีกา มีนายอำเภอเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบการบริหารราชการของอำเภอ นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย และให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวงต่าง ๆ ส่งมาประจำให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือ การแบ่งส่วนราชการของอำเภอ มีดังนี้

สำนักงานอำเภอ มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของอำเภอนั้น ๆ มีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบ

ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรมได้ตั้งขึ้นในอำเภอนั้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวงกรมนั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

ตารางที่ 2-1 โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง จังหวัด และอำเภอ

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับกระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
สำนักนายกรัฐมนตรี	กรมประชาสัมพันธ์	สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด	ประชาสัมพันธ์จังหวัด (อำนวยการระดับต้น)			
กระทรวงกลาโหม	สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม	สำนักงานสัสดีจังหวัด	สัสดีจังหวัด (พันเอก)	สำนักงานสัสดีอำเภอ	สัสดีอำเภอ	
กระทรวงการคลัง	กรมบัญชีกลาง	สำนักงานคลังจังหวัด	คลังจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)			
	กรมธนารักษ์	ธนารักษ์พื้นที่(จังหวัด)	ธนารักษ์จังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	ธนารักษ์พื้นที่ สาขา (อำเภอ)	ธนารักษ์อำเภอ (ชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ)	
	กรมสรรพากร	สรรพากรพื้นที่(จังหวัด)	สรรพากรจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สรรพากรพื้นที่ สาขา (อำเภอ)	สรรพากรอำเภอ (ชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ)	
	กรมสรรพสามิต	สรรพสามิตพื้นที่(จังหวัด)	สรรพสามิตจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สรรพสามิตพื้นที่ สาขา (อำเภอ)	สรรพสามิตอำเภอ (ชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ)	
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับ กระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์	สำนักงานปลัดกระทรวง การพัฒนาสังคมและความ มั่นคงของมนุษย์	สำนักงานพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด	พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด(อำนวยการระดับสูง)			
กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์	สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์	สำนักงานเกษตรและ สหกรณ์จังหวัด	เกษตรและสหกรณ์จังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)			
	กรมส่งเสริมการเกษตร	สำนักงานเกษตรจังหวัด	เกษตรจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สำนักงานเกษตรอำเภอ	เกษตรอำเภอ (นักวิชาการ ส่งเสริมการเกษตรชำนาญ การพิเศษ)	
	กรมประมง	สำนักงานประมงจังหวัด	ประมงจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สำนักงานประมงอำเภอ	ประมงอำเภอ (นักวิชาการ ประมงชำนาญการ)	
	กรมปศุสัตว์	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด	ปศุสัตว์จังหวัด (อำนวยการระดับต้น)	สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ	ปศุสัตว์อำเภอ(สัตวแพทย์ อาวุโส/นักวิชาการสัตวบาล ชำนาญการ)	
	กรมส่งเสริมสหกรณ์	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	สหกรณ์จังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับกระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด	ปฏิรูปที่ดินจังหวัด (อำนาจการระดับสูง/ต้น)			
กระทรวงคมนาคม	กรมการขนส่งทางบก	สำนักงานขนส่งจังหวัด	ขนส่งจังหวัด (อำนาจการระดับสูง/ต้น)			
กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	สำนักงานปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	สำนักงานทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัด	ผู้อำนวยการสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด (อำนาจการระดับสูง)			
กระทรวงดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	สำนักงานสถิติจังหวัด	สถิติจังหวัด (อำนาจการระดับต้น/สูง)			
กระทรวงพลังงาน	สำนักงานปลัดกระทรวง พลังงาน	สำนักงานพลังงานจังหวัด	พลังงานจังหวัด (อำนาจการระดับสูง/ต้น)			
กระทรวงพาณิชย์	สำนักงานปลัดกระทรวง พาณิชย์	สำนักงานพาณิชย์จังหวัด	พาณิชย์จังหวัด (อำนาจการระดับสูง/ต้น)			
กระทรวงมหาดไทย	สำนักงานปลัดกระทรวง	สำนักงานจังหวัด	หัวหน้าสำนักงานจังหวัด			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับกระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
	มหาดไทย		(อำนวยการระดับสูง)			
	กรมการปกครอง	ที่ทำการปกครองจังหวัด	ปลัดจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)	ที่ทำการปกครองอำเภอ	นายอำเภอ (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	
	กรมการพัฒนาชุมชน	สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด	พัฒนาการจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ	พัฒนาการอำเภอ (วิชาการ ชำนาญการพิเศษ/ชำนาญการ)	
	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด	ท้องถิ่นจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ	ท้องถิ่นอำเภอ	(โครงสร้างภายใน ก.พ.ยังไม่รับรอง)
	กรมที่ดิน	สำนักงานที่ดินจังหวัด	เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)	สำนักงานที่ดินอำเภอ	เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอ (อำนวยการระดับต้น)	
	กรมโยธาธิการและผังเมือง	สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัด	โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด(อำนวยการระดับสูง)			
	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับ กระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
		จังหวัด	จังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ ต้น)			
กระทรวงยุติธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวง ยุติธรรม	สำนักงานยุติธรรมจังหวัด	ยุติธรรมจังหวัด (อำนวยการระดับต้น/สูง)			สำนักงาน ยุติธรรม จังหวัดน่าน 10 จังหวัด (มี กรอบ อัตรากำลัง ข้าราชการ)
	กรมราชทัณฑ์	เรือนจำ	ผู้บัญชาการเรือนจำ (อำนวยการระดับสูง)			
	กรมบังคับคดี	สำนักงานบังคับคดีจังหวัด	ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับ คดีจังหวัด (อำนวยการ ระดับสูง/ต้น)	สำนักงานบังคับคดีจังหวัด สาขา	ผู้อำนวยการสำนักงานบังคับ คดีจังหวัด สาขา (อำนวยการระดับต้น)	
	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจังหวัด	ผู้อำนวยการสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชน			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับ กระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
			(อำนวยการระดับสูง/ต้น)			
	กรมคุมประพฤติ	สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัด	ผู้อำนวยการสำนักงานคุม ประพฤติจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)	สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัด สาขา	ผู้อำนวยการสำนักงานคุม ประพฤติจังหวัด สาขา (อำนวยการระดับต้น)	
กระทรวงแรงงาน	สำนักงานปลัดกระทรวง แรงงาน	สำนักงานแรงงานจังหวัด	แรงงานจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)			
	กรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน	สำนักงานสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงานจังหวัด	สวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัด (อำนวยการระดับต้น/สูง)			
	กรมการจัดหางาน	สำนักงานจัดหางานจังหวัด	จัดหางานจังหวัด (อำนวยการระดับต้น)			
	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	สำนักงานพัฒนาฝีมือ แรงงาน	ผู้อำนวยการสำนักงาน พัฒนาฝีมือแรงงาน (อำนวยการระดับต้น)			
	สำนักงานประกันสังคม	สำนักงานประกันสังคม	ประกันสังคมจังหวัด			

ส่วนราชการส่วนกลาง		จังหวัด		อำเภอ		หมายเหตุ
ส่วนราชการระดับ กระทรวง	ส่วนราชการระดับกรม	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	ส่วนราชการ	หัวหน้าส่วนราชการ	
		จังหวัด	(อำนวยการระดับต้น)			
กระทรวงวัฒนธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรม	สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด	วัฒนธรรมจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)	สำนักงานวัฒนธรรมอำเภอ	วัฒนธรรมอำเภอ	(โครงสร้าง ภายใน ก.พ.ยังไม่ รับรอง)
กระทรวงสาธารณสุข	สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด	นายแพทย์สาธารณสุข จังหวัด (ผู้อำนวยการเฉพาะ ด้าน(แพทย์)) (อำนวยการ ระดับสูง)	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการพิเศษ เจ้าพนักงานสาธารณสุข อาวุโส	
กระทรวง อุตสาหกรรม	สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม	สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด	อุตสาหกรรมจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)			
กระทรวงศึกษาธิการ	สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด	ศึกษาธิการจังหวัด (อำนวยการระดับสูง)			
ส่วนราชการไม่สังกัด กระทรวง ทบวง หรือ สำนักนายกรัฐมนตรี	สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ	สำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัด	ผู้อำนวยการสำนักงาน พระพุทธศาสนาจังหวัด (อำนวยการระดับสูง/ต้น)			

2.3 โครงสร้างคณะกรรมการระดับพื้นที่

โดยทั่วไปโครงสร้างคณะกรรมการควรจะถอดมาจากกระบวนการวางแผนความต้องการ เพื่อพัฒนาเป็นแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีองค์ประกอบของหน่วยงานรัฐเป็นผู้รวบรวมความต้องการและให้คำปรึกษาถึงความเป็นไปได้ของโครงการหรือแผนความต้องการ เพราะเมื่อส่งแผนความต้องการขึ้นไปจะต้องถูกประมวลเป็นการทำงานโดยหน่วยงานรัฐในภายหลัง ในขั้นตอนการพิจารณา โดยสามารถแบ่งองค์ประกอบเบื้องต้นดังนี้

- 1) ตัวแทนผู้ได้รับผลประโยชน์จากโครงการ เช่น กลุ่มผู้ใช้น้ำ, กลุ่มเกษตรกร
- 2) หน่วยงานรวบรวมความต้องการ เช่น องค์กรปกครองส่วนตำบล, เทศบาลอำเภอ, เทศบาลตำบล และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- 3) หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่ปฏิบัติ เช่น โครงการชลประทาน, สำนักงานเกษตร, สำนักงานพาณิชย์
- 4) ตัวแทนผู้ค้าผลผลิตการเกษตร เช่น โรงสี, ลังผลไม้, โรงงานน้ำตาล, โรงงานมันสำปะหลัง

ทั้งนี้หากเป็นโครงการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร องค์ประกอบในส่วนของตัวแทนผู้รับผลประโยชน์ และหน่วยงานรับความต้องการ อาจมีขนาดใหญ่เกินกว่าวงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรปกครองหนึ่ง สามารถขยายออกโดยเพิ่มเติมหน่วยงานในระดับที่สูงขึ้น

- 5) หน่วยงานรัฐระดับอำเภอ เช่น อำเภอ, องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อ.บ.จ.)

เนื่องจากความจำเป็นที่ต้องทำงานแบบบูรณาการและมีองค์ประกอบของชุดโครงการที่มาจากหน่วยงานที่หลากหลายภารกิจ การใช้องค์กรอย่าง คณะอนุกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) หรือ คณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (ก.บ.อ.) ซึ่งเป็นโครงสร้างเดิมที่มีอยู่แล้วโดยนำ “คณะกรรมการระดับพื้นที่” มาเสริม จะทำให้กระบวนการวางแผนเป็นไปอย่างมีรูปแบบและมีกฎเกณฑ์รองรับ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดกระทรวงมหาดไทยที่ต้องการรวบรวมแผนระดับพื้นที่มาไว้ที่ อำเภอ ในชื่อการทำงาน One Plan เพื่อให้หน่วยงานคัดเลือกความต้องการดังกล่าวไปพัฒนาเป็นโครงการในระดับพื้นที่ ทั้งนี้การทำงานของ “คณะกรรมการระดับพื้นที่” จะช่วยแสดงภาพความต้องการที่ชัดเจนผ่านรูปแบบ “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่”

บทที่ 3

ข้อมูลและองค์ความรู้ที่ใช้

เพื่อให้สามารถจำกัดวงในการหาหรือข้อมูลที่ใช้อย่างมีประสิทธิภาพและจำเป็นไปที่กิจกรรมและความต้องการของพื้นที่ที่สอดคล้องกับพื้นที่เป้าหมาย ดังนั้นกรอบของข้อมูลควรสะท้อนกิจกรรมและกลไก ทรัพยากรทางสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงกิจกรรมของหน่วยงานในพื้นที่เพื่อให้สามารถประมวลสถานการณ์และสิ่งชี้ขาดเพื่อช่วยเสริมศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างตรงจุดและเป็นกระบวนการที่คนเดียวกัน โดยมีข้อมูลที่จำเป็นเบื้องต้นดังนี้

3.1 ข้อมูล

- 1) **ข้อมูลการทรัพยากรน้ำในพื้นที่** เป็นข้อมูลที่รวบรวมสภาพทางทรัพยากร เช่น ปริมาณน้ำ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย เป็นต้น ระบบกระจายน้ำ เช่น ระบบชลประทาน ระบบสูบน้ำ ประตุน้ำ แม่น้ำ คลอง เป็นต้น สภาพทางอุตุนิยมวิทยา เช่น ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำท่า อุณหภูมิ เพื่อช่วยสามารถประเมินความเพียงพอของทรัพยากรในการจัดสรรในพื้นที่ หรือข้อมูลอุปทานด้านทรัพยากรน้ำของพื้นที่ ซึ่งอาจรวบรวมหรือขอคำปรึกษาได้จาก โครงการชลประทาน สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเกษตร เป็นต้น
- 2) **ข้อมูลเกษตรกร และกลุ่มเกษตรกร** เป็นข้อมูลที่แสดงการถือครองที่ดินของเกษตรกร การประกอบอาชีพ การรวมกลุ่มทางเกษตรกรรม และฐานความรู้ด้านคุณภาพการผลิตของเกษตรกร สามารถรวบรวมได้จาก สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัด เป็นต้น
- 3) **ข้อมูลพืชเศรษฐกิจ** เป็นข้อมูลด้านผลผลิตและราคาของพืชเศรษฐกิจเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการวัดการเปลี่ยนแปลง และกลไกด้านการตลาดและราคาของพืชเศรษฐกิจในพื้นที่ สามารถรวบรวมได้จากสำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นต้น
- 4) **ข้อมูลระบบตลาด** เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ค้าผลผลิตการเกษตร และลักษณะการซื้อขาย เช่น ขายปลีก ขายส่งในประเทศ ขายส่งต่างประเทศ เป็นต้น สามารถรวบรวมได้จากสำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นต้น

- 5) **ข้อมูลโครงการ** เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแผนโครงการเกี่ยวกับ รายละเอียดโครงการ ระยะเวลาดำเนินการ และงบประมาณ ที่เกี่ยวข้องด้านทรัพยากรน้ำ การผลิตการเกษตร และการตลาด ที่สามารถรวบรวมได้จากโครงการชลประทานจังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นต้น

3.2 องค์ความรู้

- 1) **การจัดการทรัพยากรน้ำ** เป็นองค์ความรู้ที่รวบรวมเอาเนื้อหาการจัดการทรัพยากรน้ำที่เกิดขึ้นในพื้นที่ กรณีใกล้เคียง หรือจากการดูงานทั้งในและต่างประเทศมาประมวลเป็นองค์ความรู้เพื่อจัดการทรัพยากรน้ำที่เหมาะสมกับเงื่อนไขของพื้นที่ เช่น การรวมกลุ่มจัดการใน-นอกเขตชลประทาน การจัดสรรน้ำร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาแหล่งน้ำในระดับพื้นที่ การจัดการร่วมกันระหว่างชุมชนในลักษณะระบบน้ำ (ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ) เป็นต้น
- 2) **การจัดการการผลิตและคุณภาพผลผลิต** เป็นองค์ความรู้ที่รวบรวมเอา มาตรฐานการผลิต การดูแลผลผลิต โรคภัย ความเสี่ยงจากช่วงภัยแล้ง น้ำท่วม การลดต้นทุนการผลิต การนำเทคโนโลยีมาเพื่อลดต้นทุนและลดการใช้แรงงาน ทางเลือกทางการเกษตร เป็นต้น เพื่อช่วยให้เกษตรกรมีทางเลือกและสามารถรวบรวมความต้องการที่มีผลต่อการพัฒนาผลผลิต
- 3) **การตลาดและกิจกรรมส่งเสริมการตลาด** เป็นการรวบรวมความเข้าใจเกี่ยวกับ สภาพตลาด โครงสร้างตลาด ความเสี่ยงจากปริมาณผลผลิต คู่แข่งในตลาด ตลาดและคู่ค้า (ค้าปลีก-ค้าส่ง (ใน-นอกประเทศ)) เงื่อนไขทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตลาด เป็นต้น เพื่อให้เกษตรกรวางกลยุทธ์และเลือกขอรับการสนับสนุนจากภาครัฐด้านการตลาดอย่างมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ
- 4) **การเตรียมความพร้อมของพื้นที่เพื่อรองรับโครงการ** ในการพัฒนาโครงการของหน่วยงาน หากพื้นที่มีการเตรียมความพร้อม เช่น การศึกษาความต้องการด้านทรัพยากรน้ำ, พื้นที่ตั้งโครงการ, กลุ่มผู้ใช้/ผู้รับผลประโยชน์, ช่วงเวลาการใช้งาน, ผลกระทบของโครงการ และกฎระเบียบหรือข้อจำกัดของหน่วยงานต่อความต้องการ เป็นต้น จะช่วยลดเวลาในการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ ช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ในการปฏิบัติของหน่วยงานตามความต้องการของพื้นที่

ในการศึกษาข้อมูลทั้งหมดอาจเกินความสามารถขององค์กรปกครอง ดังนั้นจึงควรปรึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือถ้าเป็นไปได้ควรมีการจัดงบประมาณเพื่อทำการศึกษาความต้องการร่วมกัน โดยจัดจ้างหน่วยงาน, สถาบันการศึกษา หรือ บริษัทที่ปรึกษาเพื่อทำการศึกษาโครงการ และเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับพื้นที่

บทที่ 4

กระบวนการจัดทำแผน

เมื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมาย รูปแบบ “คณะทำงานระดับพื้นที่” รวมถึงข้อมูลและองค์ความรู้ที่เหมาะสมการนำสิ่งที่ได้รับและกลไกที่มีมาสนับสนุน และออกแบบความต้องการและโครงการที่เหมาะสมและทำการ บูรณาการแผนงานระหว่างพื้นที่กับหน่วยงาน และระหว่างหน่วยงานกับหน่วยงาน แนวทางการบูรณาการแผนงาน/โครงการในการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่จังหวัด (Area Based) เพื่อให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ให้เตรียมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดแผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาชุมชน/หมู่บ้าน เกิดความสอดคล้อง เชื่อมโยง และมีเอกภาพ ในการดำเนินการร่วมกัน

4.1 กระบวนการพัฒนาแผนความต้องการสู่แผนพัฒนาจังหวัด

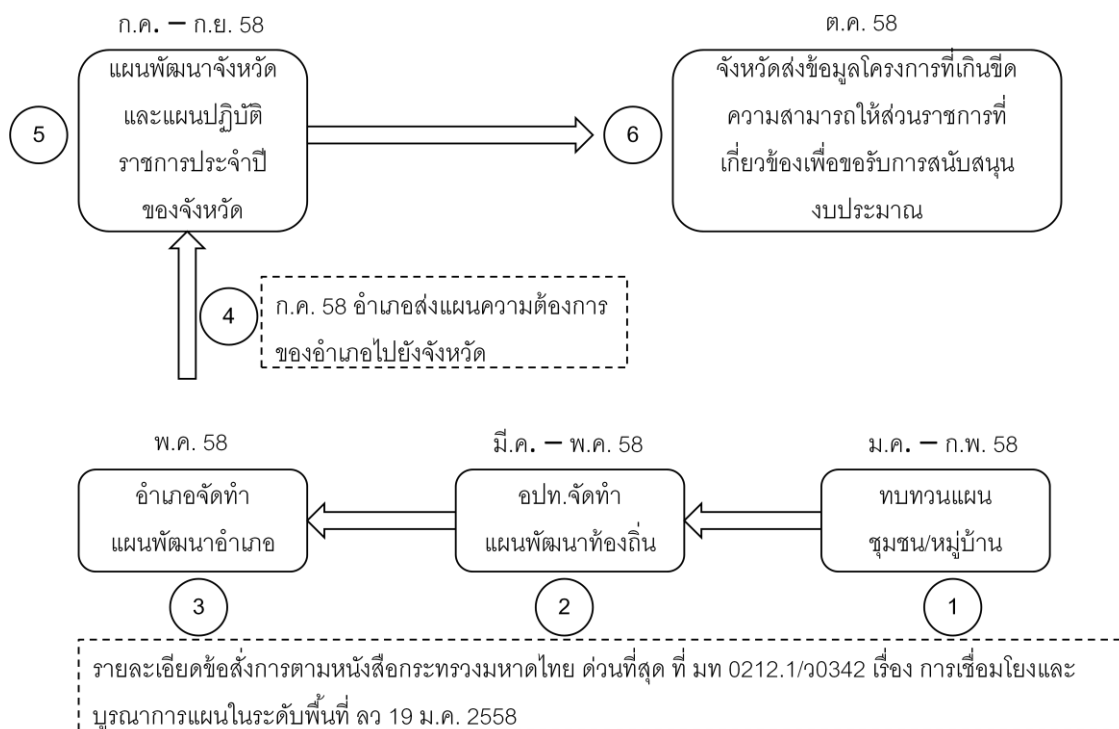
เพื่อให้ “คณะทำงานระดับพื้นที่” เข้าใจกระบวนการจัดทำแผน จึงใช้กระบวนการจัดทำแผนตามแนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปี พ.ศ. 2560 ซึ่งมีรายละเอียดของกระบวนการ ดังนี้

- 1) ทบทวนแผนชุมชน/หมู่บ้าน (มกราคม-กุมภาพันธ์) โดยใช้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นกลไกหลักในการทบทวนแผนชุมชน/หมู่บ้าน โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาและวิทยากรกระบวนการ ที่ปรึกษาจากหน่วยงาน และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการสนับสนุนการจัดทำเวทีประชาคมในระดับชุมชน/หมู่บ้าน และให้คณะกรรมการหมู่บ้านรวบรวมข้อมูลแผนชุมชน/หมู่บ้าน แล้วนำผลดังกล่าวส่งไปยังอำเภอ ภายในเดือนกุมภาพันธ์
- 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (มีนาคม-พฤษภาคม) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำปัญหาและความต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคม มาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (แผนพัฒนาสามปี) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดให้แผนพัฒนาสามปีจะต้องจัดทำและทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายนก่อนจัดทำงบประมาณประจำปี
- 3) อำเภอจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ (พฤษภาคม) อำเภอโดยกลไกของคณะอนุกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) ตามมาตรา 18 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 หรือคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (ก.บ.อ.) ที่มีอยู่ นำกรอบยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด (Top-down) มาเป็นกรอบการพัฒนาในระดับอำเภอ และประมวลความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (Bottom-up) โดยใช้เนื้อหา มาจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ และส่งกรอบแผนพัฒนาอำเภอดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอทราบทิศทางการพัฒนาของอำเภอดังกล่าวภายในเดือนพฤษภาคม

- 4) อำเภอส่งแผนความต้องการของอำเภอไปยังระดับจังหวัด (กรกฎาคม) ให้อำเภอบูรณาการปัญหาและความต้องการจากชุมชนให้เป็นแผน/โครงการ และส่งแผนความต้องการระดับอำเภอดังกล่าวไปยังจังหวัด เพื่อให้จังหวัดได้นำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พร้อมทั้งให้คณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับอำเภอส่งแผนความต้องการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของอำเภอ ไปยังคณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับจังหวัดภายในเดือนกรกฎาคม เพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการ (ที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ในภาพรวมของจังหวัด และเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- 5) ทั้งนี้ เพื่อให้การเชื่อมโยงและบูรณาการการพัฒนาในระดับพื้นที่ที่มีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีอำเภอเป็นจุดเชื่อมต่อของการประสานและจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ระหว่างชุมชน/หมู่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำเภอ กับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด จึงขอให้จังหวัดกำกับให้ทุกอำเภอดำเนินการแต่งตั้งหรือปรับปรุงคำสั่งคณะกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) ตามประกาศ ก.น.จ. เรื่องวิธีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัด ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 หรือคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (ก.บ.อ.) ที่มีอยู่ เพื่อเป็นกลไกหลักในการทำหน้าที่เชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ กับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้เป็นรูปธรรม
- 6) จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด (กรกฎาคม-กันยายน) ให้จังหวัดนำแผนความต้องการของอำเภอมาประมวลในภาพรวมของจังหวัด เพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน ทั้งนี้ ให้จังหวัดนำหลักเกณฑ์ แนวทาง และปฏิทิน ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการจะกำหนดในแต่ละปีมาพิจารณาประกอบด้วย

- 7) จังหวัดส่งข้อมูลรายละเอียดโครงการที่เป็นความต้องการและเกินขีดความสามารถของจังหวัด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง (ตุลาคม) เพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาไปบรรจุในค่าขอ งบประมาณประจำปี ของส่วนราชการ

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2560)

ภาพ : แนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปี พ.ศ. 2560

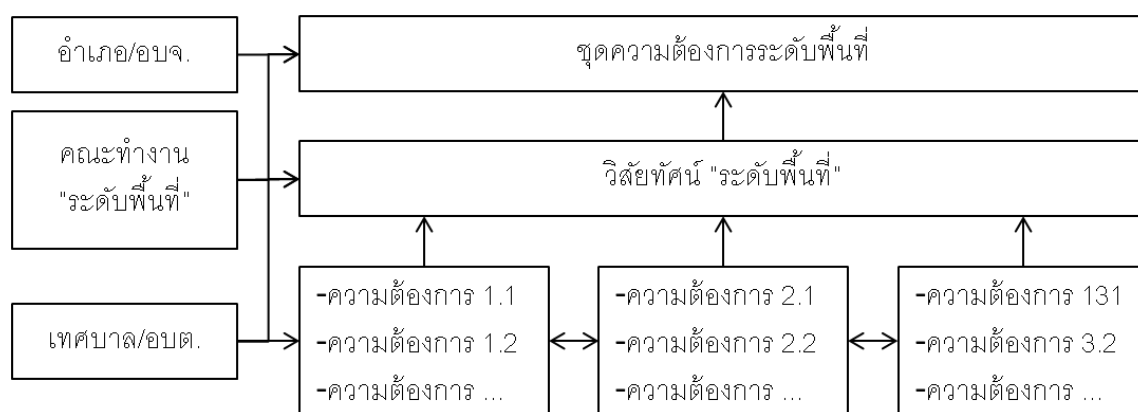
4.2 กระบวนการบูรณาการระดับพื้นที่

จากการนำเสนอในบทที่ 1, 2 และ 3 ที่เกี่ยวกับ การกำหนดพื้นที่เป้าหมายและกิจกรรม, การพัฒนาองค์กร “คณะทำงานพื้นที่” และ การใช้ข้อมูลทำให้ทราบถึง “องค์ประกอบ” ที่ช่วยเสริมให้การทำงานบูรณาการระดับพื้นที่เพื่อพัฒนาโครงการอย่างเหมาะสม และมีเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นไปได้ เนื่องจากกระบวนการเดิมยังขาดการผูกเรื่องราว โดยอาศัย “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) และควรมีองค์กร มารองรับการทำงานอย่าง “คณะทำงานระดับพื้นที่” เพื่อสร้าง “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” และสร้าง “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ที่เชื่อมโยง ทรัพยากรน้ำ, การผลิตการเกษตร และการตลาด เข้าด้วยกัน ทดแทนการส่งความต้องการเป็นโครงการที่ขาดการบูรณาการระหว่างกัน

“คณะทำงานระดับพื้นที่” เป็นคณะทำงานที่จัดตั้งขึ้นโดยอาศัย “ระบบทรัพยากรน้ำร่วมกัน” มี “ระบบการผลิตการเกษตร” ใกล้เคียงกันและมี “ระบบการตลาด” ใกล้เคียงกัน โดยอาศัย เทศบาลหรือ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแกนการจัดตั้ง โดยอาศัย “อำเภอ” หรือ “องค์การบริหารส่วนจังหวัด” (อบจ.) (รูปที่ 4-1 ในกระบวนการขั้นที่ 3) เป็นศูนย์กลางการจัดทำ “แผนพัฒนาอำเภอ” ร่วมกับหน่วยงานราชการในฐานะที่ปรึกษา โดยอาศัยขั้นตอนการวาง “วิสัยทัศน์ระดับพื้นที่” เพื่อสร้างเป้าหมายร่วมกัน เชื่อมโยงกันผ่านระบบทรัพยากรน้ำและเทคนิค “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) สาเหตุที่ยึดเอา ระบบทรัพยากรน้ำเป็นฐานในการเชื่อมโยงเพื่อให้การจัดการทรัพยากรน้ำที่เป็นส่วนที่ใช้เวลาและงบประมาณมากที่สุดเป็นฐานของการจัดการของทรัพยากรอื่นตามระบบห่วงโซ่คุณค่า ช่วยให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลจัดสรรน้ำสามารถดูแลจัดการได้ทั้งระบบ

นอกจากนี้การที่ระดับพื้นที่มีโครงสร้างการผลิตและการตลาดที่ใกล้เคียงกันทำให้พื้นที่และหน่วยงานได้เรียนรู้การเชื่อมโยงระหว่างความต้องการกับโครงการของหน่วยงาน ทำให้เกิดการพัฒนากลไก การขอโครงการ และการพิจารณาโครงการร่วมกันทั้งระบบ ทรัพยากรน้ำ , การผลิต และการตลาด ซึ่งช่วยส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่อย่างมีทิศทางสอดคล้องกับ “วิสัยทัศน์จังหวัด” และ “วิสัยทัศน์พื้นที่” เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นคงทางด้านทรัพยากรและการจัดการระดับพื้นที่ โดยอาศัย “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เป็นเครื่องมือผลักดันการพัฒนา

ภาพ : การพัฒนาชุดความต้องการระดับพื้นที่

ส่วนที่ 3

คู่มือพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

รศ.ดร. สุจริต คุณรณกุลวงศ์ และคณะ

กุมภาพันธ์ 2561

ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

จัดทำโดย หน่วยปฏิบัติการวิจัยระบบการจัดการแหล่งน้ำ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

“คู่มือพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนารอบงานการวางแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ประเทศ - ยุทธศาสตร์จังหวัด - ยุทธศาสตร์ระดับพื้นที่ และพัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำงบประมาณแบบบูรณาการที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำและเกษตร เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน เพื่อความต่อเนื่องของโครงการนั้นๆ

เป้าหมายสำคัญของการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร มุ่งหวังให้ผู้เกี่ยวข้อง ผู้รับผิดชอบและบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ได้เพิ่มศักยภาพในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ เพื่อให้เกิดการบูรณาการดำเนินงานร่วมกัน และสามารถนำแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าวไปดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นที่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานเอกชน การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตร จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จะทำให้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับบริบท และสถานการณ์อย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น

ทางคณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า “คู่มือพัฒนาแผนยุทธศาสตร์บูรณาการ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ รวมถึงผู้ที่รับผิดชอบด้านทรัพยากรน้ำ และการเกษตร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกัน การกำหนดบทบาทหน่วยงานในการขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ ตั้งแต่หน่วยงานในส่วนกลาง จนถึงหน่วยงานในพื้นที่ ซึ่งจะมีประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ต่อไป

คณะผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2561

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1 : แนวทางการวางวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

1.1	วิสัยทัศน์	1
1.2	พันธกิจ	3
1.3	เป้าหมาย	3
1.4	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร	4

บทที่ 2 : แนวทางยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

2.1	หลักการวางยุทธศาสตร์	13
2.2	การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาในเชิงยุทธศาสตร์	14
2.3	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการกำหนดนโยบาย	16
2.4	การวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์	17
2.5	การจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์	20
2.6	การจัดทำห่วงโซ่คุณค่า	24
2.7	การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด	26

บทที่ 3 : รูปแบบคณะกรรมการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

3.1	โครงสร้างคณะกรรมการ	30
3.2	อำนาจหน้าที่	31
3.3	รูปแบบ วิธีการและแนวทางการทำงาน	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 : กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและงบประมาณแบบบูรณาการ	
4.1 กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด	37
4.2 กระบวนแผนพัฒนาจังหวัดเสนอค่าของงบประมาณ	40
4.3 กระบวนบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร	41
4.4 ข้อเสนอแนะกระบวนการดำเนินงานโครงการและเชื่อมโยงงบประมาณแบบบูรณาการ	43
บทที่ 5 : ข้อมูลพื้นฐาน และการประมวลสารสนเทศ	
5.1 รวบรวมข้อมูลจากส่วนกลาง และพื้นที่	47
5.2 ข้อมูลที่ควรมี	51
5.3 การใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์	52

บทที่ 1

แนวทางการวางวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัด

ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

การทำงานของคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) มีหน้าที่ในการพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ ที่มีความสอดคล้อง/เชื่อมโยงกับนโยบายรัฐบาล แผนบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์รายสาขา และศักยภาพโอกาส ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.จ. กำหนด นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาทบทวนแผนพัฒนาฯ 4 ปีที่กำหนดไว้ก่อนหน้านี้ ก่อนนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ

ซึ่งแผนพัฒนาฯ เป็นการประกอบขึ้นจากแผนงานของหน่วยงานในจังหวัดภายใต้งบประมาณของหน่วยงาน และแผนงานที่เกิดจากความต้องการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งเกิดจากงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยจากหน้าที่ในการพิจารณากลับกรองและให้ความเห็นชอบแผนต่างๆ นั้น เพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างนโยบายรัฐกับความต้องการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อพื้นที่และประชาชน จึงควรกำหนดวิสัยทัศน์ขึ้นเพื่อเป็นเป้าหมายของจังหวัดในช่วงระยะกลางถึงระยะยาว (ประมาณ 4 -12 ปี (ตามกรอบแผนพัฒนาฯ 4 ปี)) พันธกิจที่ครอบคลุมกิจกรรมพื้นฐานของหน่วยงานรัฐในจังหวัดที่หน่วยงานให้บริการแก่ประชาชนและผลคาดหวังในอนาคต และเป้าหมาย คือผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการดำเนินการตามเป้าหมายที่วางไว้ตามวิสัยทัศน์ เพื่อเป็นตัวแทนของความสำเร็จในแต่ละขั้นที่นำไปสู่ทิศทางของวิสัยทัศน์ที่ต้องการ

1.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

วิสัยทัศน์ (Vision) คือ ภาพในอนาคตของจังหวัดที่ผู้นำและสมาชิกทุกคนใน ก.บ.จ. และ ก.บ.ก. ร่วมกันวาดฝันหรือจินตนาการขึ้น โดยมีพื้นฐานจากการทำงาน, ประสบการณ์, สิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติม ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เชื่อมโยง วัตถุประสงค์ ภารกิจ ค่านิยม และความเชื่อเข้าด้วยกัน ฉายให้เห็นทิศทางของจังหวัดและหน่วยงานอย่างชัดเจน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ความท้าทาย ความทะเยอทะยาน และเปิดโอกาสให้ความเป็นไปได้ เพื่อให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะก่อให้เกิดสิ่งที่ยิ่งใหญ่ หรือดีที่สุดให้กับประชาชนและสังคม

วิสัยทัศน์นอกจากจะทำให้หน่วยงาน จังหวัด และกลุ่มจังหวัดมีการรวมพลังมุ่งไปในทิศทางเดียวกันแล้ว ยังช่วยให้เกิดการสื่อสารกับประชาชนถึงการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นนั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความร่วมมือประชาชนในจังหวัด ความตั้งใจของหน่วยงาน การประสานงานกับภาคส่วนต่างๆ ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ภาวะผู้นำ ซึ่งจะส่งผลให้วิสัยทัศน์มีความเป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

วิสัยทัศน์ที่ดี ควรมีความกระชับ ได้ใจความ และควรประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) ต้องการทำอะไรให้สำเร็จ (ภารกิจ)
- 2) ทำไมต้องทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ (วัตถุประสงค์)
- 3) สิ่งที่จะได้จากการทำสิ่งนั้นสำเร็จ (ผลลัพธ์)

กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์นั้นทำได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งที่ควรจะเป็น คือ วิสัยทัศน์จะต้องกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการ ก.บ.จ. ซึ่งกำหนดร่วมกันโดยการประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็น

วิสัยทัศน์ ต้องมีความชัดเจน บอกได้ว่าจังหวัดเป็นอย่างไรต้องการจะทำอะไร และคาดหวังผลเช่นไรในอนาคต รวมทั้งระบุความเชื่อที่เป็นพื้นฐานนำไปสู่วิสัยทัศน์นั้น ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ควรมีเอกลักษณ์พิเศษเฉพาะตัว เพื่อจำแนกให้แตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ ได้ ซึ่งกระบวนการในการจัดทำวิสัยทัศน์มีดังต่อไปนี้

- 1) **การระบุวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน** โดยให้ผู้ที่ร่วมจัดทำวิสัยทัศน์มองไปในอนาคตว่าต้องการจะให้จังหวัดเป็นอย่างไร หรือมีชื่อเสียงในด้านใด และจะเป็นอย่างนั้นได้อย่างไร
- 2) **การระบุพันธกิจให้ชัดเจน (Mission)** เป็นการพิจารณาว่าจังหวัดควรจะทำอะไรเป็นพิเศษ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นที่มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน และร่วมกันพิจารณาว่าภารกิจจังหวัดของท่านควรแตกต่างจากจังหวัดอื่นๆ อย่างไร
- 3) **การวิเคราะห์หน่วยงานจังหวัด** เนื่องจากวิสัยทัศน์ต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นไปได้ของจังหวัด จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของจังหวัด เพื่อดูความเป็นไปได้ และดูว่าอะไรทำให้จังหวัดของเราแตกต่างจากจังหวัดอื่น โดยควรวิเคราะห์ให้ครบทุกมิติทั้งปัจจัยภายในและภายนอก รวมทั้งพิจารณาจากความคาดหวังของประชาชนผู้รับบริการด้วย
- 4) **การสร้างวิสัยทัศน์** เราสามารถสร้างวิสัยทัศน์จากการพิจารณาวัตถุประสงค์และภารกิจที่ได้คิดไว้แล้ว จากนั้นจึงมาพิจารณาความเป็นไปได้ และปรับแก้ไขอีกครั้งเพื่อที่จะให้เป็นที่ยอมรับ

ร่วมกันของหน่วยงาน และสื่อสารกับคนในจังหวัด ซึ่งวิสัยทัศน์ที่ดีควรจะต้องกระชับ เข้าใจง่าย และมีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ เพื่อที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

1.2 พันธกิจ (Mission)

พันธกิจ (Mission) หมายถึง กรอบหรือขอบเขตการดำเนินงานของหน่วยงาน การกำหนดพันธกิจ สามารถทำได้โดย นำภารกิจ (หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ) แต่ละข้อที่หน่วยงานได้รับมอบหมายตั้งแต่มุ่งก่อตั้ง มาเป็นแนวทาง ทั้งนี้ ผู้จัดทำต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าพันธกิจแต่ละข้อมีความหมายครอบคลุมขอบเขตแค่ไหน และแต่ละข้อมีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ในขั้นตอนต่อไป เป็นไปอย่างสะดวกและถูกต้อง ซึ่งพันธกิจนี้จะป็นหลักการที่ใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจ กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์ต่อไป

การวิเคราะห์พันธกิจของจังหวัด (Mission Analysis) เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพื่อตรวจสอบว่างานหลักของหน่วยงานและจังหวัดที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ยังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ พันธกิจใดควรยกเลิก เพราะเหตุใด พันธกิจใดควรดำรงอยู่เพราะเหตุใด และพันธกิจใดควรปรับเปลี่ยนใหม่หรือเพิ่มขึ้นใหม่ เพราะเหตุใด บุคลากรในจังหวัดต้องตระหนักว่าภารกิจใด คือ ภารกิจหลัก ภารกิจรอง ซึ่งบางหน่วยงานอาจไปทำภารกิจรองแทนภารกิจหลักก็จะทำให้จังหวัดนั้นมีปัญหาในการดำเนินงานได้

1.3 เป้าหมาย (Goals)

เป้าหมาย (Goals) เป็นผลลัพธ์สำคัญที่เกิดจากการดำเนินตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ เพื่อใช้ในการตรวจสอบความก้าวหน้าในการพัฒนาที่เกิดขึ้นในแต่ละระยะ โดยมีความเฉพาะเจาะจงน้อยกว่าวัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์จะกำหนดขึ้นหลังจากการกำหนดเป้าหมาย โดยเป้าหมายเชิงกลยุทธ์จะช่วยให้ผู้บริหารคำนึงถึงสิ่งที่จังหวัดควรให้บรรลุผล เป้าหมายโดยทั่วไปเป็นปรัชญาของอุดมการณ์

ตัวอย่างเป้าหมายเชิงกลยุทธ์

- 1) เพื่อบรรลุการจัดหาทรัพยากรที่เพียงพอ ต่อการเติบโตของจังหวัด เพื่อผลักดันจังหวัดให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้
- 2) เพื่อระบบสาธารณสุขภาคและบริการที่มีคุณภาพสูงสุด และคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นโดยอาศัยหลักการธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3) นำเทคโนโลยีและองค์ความรู้สมัยใหม่ มานำเสนอต่อประชาชน เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาต่อยอดศักยภาพ และองค์ความรู้ของประชาชนในจังหวัด

1.4 วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

ในส่วนนี้จะเป็นการแสดงตัวอย่างการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย เพื่อเชื่อมโยงนโยบายรัฐ เข้ากับวิสัยทัศน์ของจังหวัดโดยในการเชื่อมโยงจำเป็นต้องพิจารณาผลกระทบจากการเชื่อมโยง ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะการเชื่อมโยงนโยบายรัฐกับจังหวัดได้ 3 แบบ

- 1) **การเชื่อมโยงได้โดยสมบูรณ์** เนื้อหาของนโยบายรัฐบาลสามารถเชื่อมโยงกับสภาพการจัดการของจังหวัด ที่มีการวางวิสัยทัศน์ร่วมหรือสามารถนำมาปฏิบัติได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลง พันธกิจและเป้าหมายภายในจังหวัด เช่น การนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตรสู่ ประเทศไทย 4.0 ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของจังหวัด, การปรับปรุงระบบน้ำเพื่อการเกษตรในจังหวัด โดยเน้นไปที่พืชเศรษฐกิจที่เป็นเป้าหมายของจังหวัด, การเพิ่มระบบประปาเพื่อบริการประชาชนซึ่งเป็นพันธกิจที่จังหวัดต้องดำเนินการ เป็นต้น
- 2) **การเชื่อมโยงได้บางส่วน** เนื้อหาของนโยบายที่คล้ายคลึงกับวิสัยทัศน์ของจังหวัดที่จำเป็นต้องปรับปรุงวิสัยทัศน์และพันธกิจของจังหวัดตามหรือใช้วิสัยทัศน์และพันธกิจของจังหวัดนำและนำนโยบายรัฐมาเสริม เช่น “ระบบส่งเสริมการเกษตรแปลงใหญ่” ที่เน้นการรวมกลุ่มการผลิตและปัจจัยการผลิต ซึ่งเหมาะสมกับการผลิตประเภทพืชไร่ที่สามารถกำหนดช่วงเวลาการผลิตร่วมกันได้แต่ถ้าพืชเศรษฐกิจเป็นพืชประเภทไม้ผล ซึ่งไม่สามารถกำหนดรอบการผลิตร่วมกัน อาจลดทอนขั้นตอนเหลือเพียงการร่วมกัน ใช้นโยบายรัฐบางส่วนร่วมกันเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของจังหวัดหรือปรับบางส่วนของวิสัยทัศน์และพันธกิจให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐ เป็นต้น
- 3) **ไม่สามารถเชื่อมโยงได้เลย** เนื้อหานโยบายที่อยู่นอกเหนือหรือแตกต่างจากวิสัยทัศน์ และ พันธกิจของจังหวัด จำเป็นต้องเปลี่ยนวิสัยทัศน์และพันธกิจของจังหวัด ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวอาจกระทบโดยตรงกับกิจกรรมของจังหวัดที่เคยดำเนินการมาก่อนหน้า ส่วนใหญ่เป็นนโยบายที่ปรับเปลี่ยนโครงสร้างสาธารณูปโภค, ทรัพยากร และภูมิสังคม-เศรษฐกิจ ของจังหวัด เช่น โครงการรถไฟรางคู่-ความเร็วสูง, การพัฒนาสนามบิน, การพัฒนาท่าเรือน้ำลึก, โรงผลิตไฟฟ้า, เขื่อนและอ่างเก็บน้ำ, นิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น

จากตัวอย่างที่กล่าวมาจะเน้นให้เห็นความสำคัญของการวางวิสัยทัศน์และพันธกิจในการเชื่อมโยงกับนโยบายรัฐ และเป็นการแสดงถึงจุดยืนของจังหวัดต่อแนวทางการพัฒนา รวมถึงผลกระทบที่เกิดจากการเชื่อมโยงนโยบายรัฐ ทำให้สามารถประเมินความร่วมมือกันได้เบื้องต้นก่อนการนำนโยบายรัฐมา

ปรับใช้จริงในจังหวัด ซึ่งการนำมาปรับใช้โดยไม่ประเมินความร่วมมือกันได้หรือความเชื่อมโยงกัน จะส่งผลโดยตรงกับกิจกรรมเดิมภายในจังหวัด เช่น การเติบโตที่เร็วกว่าโครงสร้างทรัพยากร การขัดแย้งกับกิจกรรมทางสังคมเดิมในท้องถิ่น และการปรับเปลี่ยนของโครงสร้างเศรษฐกิจในจังหวัด เป็นต้น

การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ก็เป็นส่วนหนึ่งของ “วิสัยทัศน์ของจังหวัด” โดยที่วิสัยทัศน์คือ “แนวทาง (Road Map) ที่จะนำทางแต่ละกิจกรรมเพื่อให้เชื่อมโยงกิจกรรมเข้าด้วยกัน” เนื่องจากกิจกรรมด้านทรัพยากรน้ำและกิจการการเกษตร เป็นกิจกรรมทางสังคมที่เชื่อมโยง ทรัพยากร ประชาชน สังคม การตลาด และเศรษฐกิจ ในจังหวัด ประชากรที่อยู่ในภาคเกษตรมักเป็นประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัด ที่ยึดกับระบบที่ดิน และสังคม ที่เป็นฐานราก “การผลิตที่แท้จริงในจังหวัด” โดยอาศัยทรัพยากรในจังหวัดเป็นฐานการผลิต และมีภูมิประเทศ ภูมิอากาศเป็นต้นทุน ซึ่งทรัพยากรน้ำเป็นต้นทุนที่สำคัญต่อภาคเกษตร และจำเป็นต้องมีการพัฒนา จัดการและวางแผนอย่างต่อเนื่อง

ทรัพยากรน้ำเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาและจัดการที่มีต้นทุนที่สูง (ด้านเวลา และงบประมาณ) เช่น เขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย ระบบชลประทาน ประตุน้ำ เป็นต้น ดังนั้นจึงต้องคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความมั่นคงของการจัดสรร เพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดกับภาคเกษตร เช่น น้ำแล้ง น้ำท่วม น้ำเสีย เป็นต้น โดยเครื่องมือที่จังหวัดใช้ในฐานะ “พันธกิจของหน่วยงานจังหวัด” เพื่อเชื่อมต่อกับ “เป้าหมายเพื่อการเกษตร” จำเป็นต้องนำแนวคิดของเครื่องมือ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Supply Chain) มาใช้เชื่อมโยงทรัพยากรน้ำเข้ากับระบบการเกษตรของจังหวัด

รูป : การเชื่อมโยงทรัพยากรน้ำกับการเกษตร ผ่านกิจกรรมต่างๆ

กิจกรรมด้านทรัพยากรน้ำ เป็นส่วนแรกที่ถูกนำมาพิจารณาเพราะเป็นทรัพยากรต้นทุน (Input) ของจังหวัดที่สำคัญ โดยเฉพาะด้านการเกษตร และมีเงื่อนไขการจัดการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ เช่น แหล่งน้ำ ระบบชลประทาน รักษานิเวศ ป้องกันน้ำท่วม ผลักดันน้ำเค็ม เป็นต้น นอกจากนี้การวางแผนจัดการทรัพยากรน้ำในอนาคต จำเป็นต้องวางแผนระยะกลางถึงระยะยาว เพราะต้องใช้ระยะเวลาและทรัพยากรอื่นๆ ในการพัฒนา จึงเป็นต้นทุนของจังหวัดที่ควรนำมาพิจารณาในอันดับแรก เพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างทั้งหมด และแนวทางการพัฒนาในอนาคต เพราะจะกระทบกับความเป็นไปได้ของกิจกรรมอื่น (Output)

กิจกรรมด้านการผลิตการเกษตร เป็นส่วนที่ต้องนำมาพิจารณาเพราะเป็นส่วนที่รับเอาผลลัพธ์ (Output) ของระบบทรัพยากรน้ำมาใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต (Outcome) โดยกิจกรรมการผลิตการเกษตรประกอบด้วย ข้าว พืชไร่ พืชสวน สัตว์น้ำ ปศุสัตว์ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมต่างๆ มีความต้องการใช้ทรัพยากรน้ำไม่เท่ากัน และแตกต่างกันช่วงเวลา ที่กระทบต่อประสิทธิภาพการผลิต จึงจำเป็นต้องประเมินปัจจัยอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาระบบการผลิตดังกล่าว

กิจกรรมด้านการตลาด เป็นส่วนที่ได้รับผลกระทบเป็นส่วนสุดท้ายแต่ส่งผลกระทบย้อนกลับ (Impact) ไปสู่ระบบทรัพยากรน้ำ และการเกษตร เพราะเป็นเงื่อนไขที่ทำให้กิจกรรมการเกษตรยังคงดำเนินต่อไป บ่อยครั้งที่ส่วนนี้ไม่ถูกนำมาพิจารณาจนทำให้เกิดผลกระทบกับราคาสินค้าการเกษตร ซึ่งมีรอบการผลิตที่ยาวนานจนเกิดภาวะสินค้าล้นตลาดเมื่อผลผลิตออกมาสู่ตลาดเป็นจำนวนมากในคราวเดียวกัน เพื่อให้ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นจึงควรศึกษาปัจจัยการตลาดเพื่อช่วยการวางวิสัยทัศน์ของจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ

การเชื่อมโยงบูรณาการพันธกิจของหน่วยงาน เมื่อได้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลักทั้ง 3 ส่วน คือ ทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการตลาด การวางวิสัยทัศน์ร่วมกันของหน่วยงานที่มีพันธกิจเกี่ยวข้องกับแต่ละกิจกรรม จะช่วยเพิ่มความเป็นไปได้ของกิจกรรมเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่า กับกิจกรรมของหน่วยงานเข้าด้วยกัน แทนที่แต่ละหน่วยงานคิดอย่างแยกส่วนภายใต้หน้าที่ โดยอาศัยวิสัยทัศน์ที่ร่วมกัน ภายใต้พันธกิจและเป้าหมายของแต่ละหน่วยงาน

ภายหลังจากที่ประชุม ก.บ.จ. เข้าใจโครงสร้างทั้งหมดแล้ว คำถามนำที่ประชุม เช่น **มีน้ำเพียงพอไหม? จะผลิตอะไร? และจะขายใคร?** เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการวางวิสัยทัศน์ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อใช้ในการกำหนดกรอบการทำงานให้หน่วยงานระดับจังหวัด และเชื่อมโยงหน่วยงานที่

เกี่ยวข้องเข้าด้วยกัน เช่น โครงการชลประทานจังหวัดดูแลทรัพยากรน้ำในการผลิตข้าว - สำนักงานเกษตรจังหวัดส่งเสริมการผลิตข้าว - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดดูแลเรื่องตลาดข้าว - สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดข้าว เป็นต้น ซึ่งความเชื่อมโยงดังกล่าวควรกำหนดด้วยวิสัยทัศน์ และนำพันธกิจของแต่ละหน่วยงานซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องมือของจังหวัดมาขับเคลื่อน โดยอาศัยเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานมาเป็น Output Outcome และ Impact ระหว่างกัน เมื่อได้องค์ประกอบทั้งหมดที่ต้องการแล้วจึงนำมาออกแบบยุทธศาสตร์และกลยุทธ์เพื่อนำมาใช้ในการทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนการวางวิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจ ทบทวน และวิเคราะห์แนวโน้มในอนาคต

- สำรวจ และประมวลข้อมูล
- ข้อมูลสำคัญได้แก่ สภาพและแนวโน้มในอนาคต ด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ในระดับท้องถิ่น ชุมชน ระดับชาติและนานาชาติ
- ประเมินผลงานความสำเร็จและบทเรียนของหน่วยงาน สภาพพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย ความต้องการ
- เทคนิคสำคัญ ได้แก่ การค้นคว้า สำรวจ ทบทวน ประเมินความต้องการและการใช้เทคนิควิเคราะห์ เช่น SWOT Analysis (ซึ่งจะกล่าวถึงในหัวข้อถัดไป)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างวิสัยทัศน์ของแผน

- นำข้อมูลที่ประมวลและวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างให้เห็นภาพแนวโน้มในอนาคต โดยมองหาโอกาส อุปสรรค ทางเลือกสำหรับหน่วยงาน
- มองอย่างเลือกสรรถึงความใฝ่ฝันที่น่าจะเป็นไปได้ แนวโน้ม เงื่อนไขที่มีผลกระทบต่อการทำงานในอนาคต

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์พันธกิจของหน่วยงาน

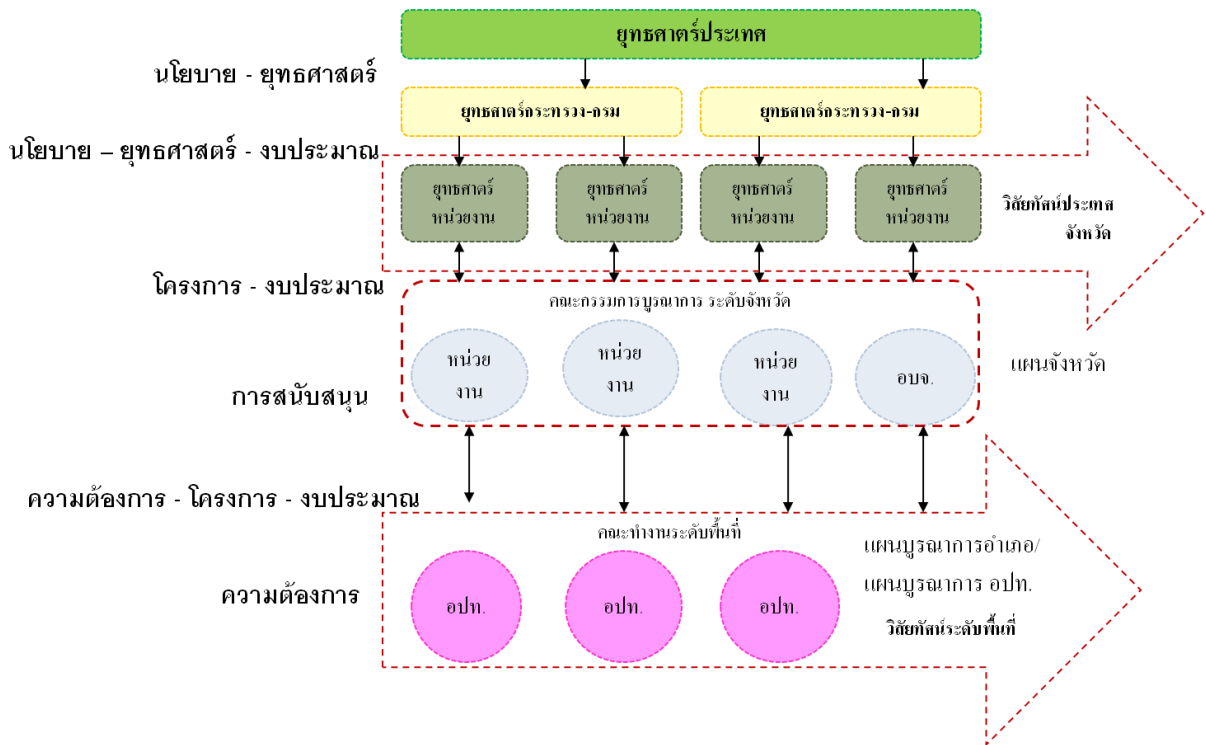
- วิเคราะห์พันธกิจเพื่อตัดสินใจว่าหน่วยงานจะอยู่ตรงส่วนใดและอย่างไร
- เลือกและตัดสินใจเพื่อเป็นข้อมูลผูกพันที่จะให้หน่วยงานนำวิสัยทัศน์สู่ความเป็นจริง
- สร้างแนวทางในการทำงาน หลักการ ภาระผูกพัน พันธะข้อตกลงที่หน่วยงานจะถือปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดเป้าหมายของหน่วยงาน

- การกำหนดเป้าหมายระยะสั้นโดยอาศัยเครื่องมือและทรัพยากรในปัจจุบัน
- การกำหนดเป้าหมายระยะกลางที่เชื่อมโยงการทำงานระหว่างกันและการปรับปรุง แนวทางการทำงานและพันธกิจเพื่อตอบสนองต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้
- การกำหนดเป้าหมายระยะยาว คำนึงถึงวิสัยทัศน์ที่ตั้งขึ้นมาและสิ่งที่ต้องการพัฒนาเพื่อตอบโจทย์วิสัยทัศน์ในอนาคต

บทบาทการเชื่อมโยงเพื่อกำหนดเป้าหมายควรเป็นเวที “ระดับจังหวัด” ที่ “ผู้ว่าราชการจังหวัด” และ “สำนักงานจังหวัด” พัฒนางานหรือร่วมกับหน่วยงานเป็น “คณะทำงานระดับจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ที่มี “กิจกรรมเกี่ยวข้อง” เพื่อให้ทราบถึง “โครงการ ภาระหน้าที่ เงื่อนไข และ อุปสรรค” ของแต่ละหน่วยงานที่สามารถและไม่สามารถในการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันตาม “วิสัยทัศน์จังหวัด” และพัฒนาแนวทางการทำงาน “แบบบูรณาการกิจกรรมร่วมกัน” ตามแนวคิดการบูรณาการที่ต้องเชื่อมโยง Output-Outcome-Impact ทั้งนี้ในคณะทำงานควรมีเจ้าภาพอยู่ในแต่ละกิจกรรมเพื่อช่วยในการเชื่อมโยงการทำงานในแต่ละกิจกรรม และเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกิจกรรม เพื่อให้บรรลุตาม วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมาย ที่จังหวัดตั้งไว้ร่วมกัน

รูป : แนวคิดการบูรณาการแต่ละกิจกรรมตามวิสัยทัศน์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

ทั้งนี้การวาง “วิสัยทัศน์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัด” จำเป็นต้องเข้าใจกิจกรรมแต่ละด้าน ทั้งด้านทรัพยากรน้ำ การเกษตร และการตลาด เพราะเงื่อนไขของการวางวิสัยทัศน์ที่ดีคือ เป้าหมายที่เป็นไปได้ ดังนั้นการเข้าใจทุกกิจกรรมจะทำให้เราเข้าใจภาพปัจจุบันและคาดการณ์ความเปลี่ยนแปลง (พัฒนา/เติบโต) ตามวิสัยทัศน์ได้ในอนาคต ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่นำมาพิจารณาโดยอาศัย “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) เป็นตัวเชื่อมโยงจะช่วยให้การประเมินผลที่ได้รับจากการวางวิสัยทัศน์สามารถประเมินออกมาเป็นเชิงมูลค่าและผลกระทบทั้งทางตรง (Direct Value) ในตัวกิจกรรม และทางอ้อม (Indirect Value) ที่เกิดจากกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง และสามารถวาง “วิสัยทัศน์ของแต่ละกิจกรรม” เพื่อเชื่อมโยงไปยังกิจกรรมอื่น ทั้งตัว “เป้าหมายของกิจกรรม” และ “ผู้รับประโยชน์” ที่เชื่อมโยงกันจากการเข้าใจโครงสร้างของแต่ละกิจกรรม

ในการศึกษามีข้อสังเกตที่ขอเสนอในการวางวิสัยทัศน์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อให้ได้ภาพการเชื่อมโยงแต่ละกิจกรรม

- 1) **ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงทรัพยากรน้ำ** โดยเฉพาะระบบทรัพยากรน้ำที่เชื่อมโยง แหล่งน้ำต้นทุน, ระบบกระจาย และแหล่งสำรองน้ำระดับไร่นา (ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ) อย่างเป็นระบบ โดยอาจพิจารณาจาก เช่น มีการพัฒนาทรัพยากรในพื้นที่แล้ว, มีแผนงานโครงการที่ได้รับงบประมาณแล้ว, มีแผนงานโครงการอยู่ในแผนการขอรับงบประมาณ เป็นต้น เนื่องจากทรัพยากรน้ำจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการพัฒนาและงบประมาณมาก การต้องการภาพการบูรณาการจำเป็นต้องมีกิจกรรมอื่นๆ เชื่อมโยงเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เป็นเป้าหมายของวิสัยทัศน์ จึงควรเลือกพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านนี้ก่อน
- 2) **มีพืชเศรษฐกิจหรือพืชทางเลือกที่เป็นเป้าหมาย** เพื่อให้เข้าใจโครงสร้างการผลิตและส่งเสริมให้ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์ การเข้าใจโครงสร้างการผลิตของพืช เช่น รอบการผลิต, มาตรฐานการผลิต, ต้นทุนการผลิต, โครงสร้างราคาและแนวโน้ม เป็นต้น จะทำให้ทราบถึงศักยภาพของพืชในอนาคต และประเมินเป็นผลที่คาดว่าจะได้รับจากการพัฒนาโครงการน้ำเพื่อสนับสนุนการเกษตร
- 3) **เข้าใจระบบตลาดของพืชเป้าหมาย** การตลาดเป็นปลายทางของการพัฒนาผลผลิตการเกษตร และช่วยตอบโจทย์เกี่ยวกับอนาคตของพืชนั้น การเข้าใจการตลาดของพืช เช่น ประเภทการจำหน่ายผลผลิต, ลักษณะการบริโภค, กลไกการตลาด, ลักษณะผู้ซื้อและตลาด, รูปแบบและ

ทางเลือกการแปรรูป เป็นต้น จะช่วยให้ประเมินผลกระทบจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่มีต่อโครงสร้างราคาและประเมินการขยายตัวของตลาดล่วงหน้าได้

เมื่อดำเนินการตามกระบวนการศึกษากิจกรรมาเพื่อวางวิสัยทัศน์ตามเงื่อนไขที่กล่าวมานี้ จะได้บทสรุปเป็น “วิสัยทัศน์จังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ที่มีกิจกรรม และความสัมพันธ์ที่คาดหวังเป็นแนวทางในการวางยุทธศาสตร์ในขั้นตอนต่อไป

บทที่ 2

แนวทางยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

ภายหลังจากการวางวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของจังหวัด การจัดทำ “ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด” เป็น “กระบวนการเชื่อมโยงโครงการต่างๆ ภายในกิจกรรม และระหว่างกิจกรรม” ตาม “วิสัยทัศน์จังหวัด” โดยอาศัยการทำงานและภารกิจของหน่วยงานทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม และพื้นที่ (จังหวัดและกลุ่มจังหวัด) เพื่อสะท้อนปัญหา/ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนแล้ว ยังเป็นเครื่องมือที่หน่วยงานนำเอาวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติเพื่อหวังผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของจังหวัดทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

การเตรียมการสำหรับการวางแผนทุกระดับจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันมิให้เกิดปัญหาและความผิดพลาด หรือลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นในการปฏิบัติงานในอนาคต ทำให้องค์กรมีกรอบหรือทิศทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เป็นระบบ และเอื้อต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยให้เกิดการประหยัดทรัพยากรทางการบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เวลา ฯลฯ

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ดังกล่าว จังหวัดจึงจำเป็นต้องตอบคำถามที่สำคัญ 4 คำถาม คือ

- 1) “ปัจจุบันเราอยู่ ณ จุดไหน” (Where are we now?) หรือเรียกว่า การวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ (Strategic Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับจังหวัด เพื่อที่จะได้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ รวมทั้งสถานะของตนเองได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์จะบอกให้ทราบว่าปัจจัยหรือสถานะแวดล้อมภายนอกมีลักษณะอย่างไร มีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใด และก่อให้เกิดโอกาสและข้อจำกัดอย่างไรบ้าง นอกจากนี้การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์จะช่วยให้ทราบถึงทรัพยากร (Resource) และความสามารถ (Capabilities) ต่างๆ ที่มีอยู่ของจังหวัดว่าเป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนอย่างไร และจะเอื้อต่อการบรรลุความได้เปรียบทางการแข่งขันได้อย่างไร โดยสามารถใช้การวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือในการตอบคำถาม

- 2) “ในอนาคตเราต้องการไปสู่จุดไหน” (Where do we want to be?) หรือเรียกว่า การกำหนดทิศทางขององค์กร (Direction Setting) ได้แก่ การกำหนด วิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) และประเด็นทางยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) ของจังหวัด ซึ่งจะเป็นการบ่งชี้ว่า จังหวัดจะมุ่งไปในทิศทางใด หรือลักษณะการดำเนินงานของจังหวัด นอกจากนี้การกำหนดทิศทางขององค์กรยังมีส่วนช่วยในการแปลงวิสัยทัศน์หรือภารกิจให้กลายมาเป็นวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่มีลักษณะที่ชัดเจนขึ้น
- 3) “เราจะทำอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลตามข้อ 2” (How do we get there?) หรือการกำหนดยุทธศาสตร์ (Strategic Formulation) การนำข้อมูลและความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากการกำหนดทิศทางขององค์กร และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกและภายในองค์กรมาจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งระบบการประเมินและคัดเลือกว่ากลยุทธ์ใดที่มีความเหมาะสมกับจังหวัดมากที่สุด ในการจัดทำกลยุทธ์นั้นพึงระลึกเสมอว่าการจัดทำ กลยุทธ์เป็นการกำหนดแนวทางวิธีการ และกิจกรรมต่างๆ ขององค์กร เพื่อช่วยให้สามารถบรรลุถึงภารกิจและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยนำเอาการเปรียบเทียบของปัจจัยทั้งภายนอกและภายในองค์กรมาพิจารณาประกอบ
- 4) “เราจะต้องทำหรือปรับเปลี่ยนอะไรบ้างเพื่อไปถึงจุดนั้น” (What do we have to do or change in order to get there?) ซึ่งหมายถึง การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Execution/Implementation) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากหากแม้จะมีการวิเคราะห์หรือวางแผนทางยุทธศาสตร์ไว้ดีเพียงใด แต่ถ้าการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ขององค์กรไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ความพยายามในการวิเคราะห์หรือวางแผนก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ ดังนั้น เมื่อจังหวัดได้กำหนดทิศทางขององค์กร วิเคราะห์ปัจจัยด้านต่างๆ ทางกลยุทธ์ และจัดทำยุทธศาสตร์แล้ว จะต้องนำเอายุทธศาสตร์ที่ได้วางแผนจัดทำและคัดเลือกไว้มาดำเนินการประยุกต์ปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์ประกอบไปด้วยขั้นตอน รวมทั้งเทคนิค/เครื่องมือที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 หลักการวางยุทธศาสตร์

การวางยุทธศาสตร์ คือ กระบวนการในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินงานว่าจะดำเนินการอย่างไรให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งการวางแผนนั้นจัดว่าเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากจะเป็นกระบวนการที่ช่วยเป็นกรอบในการดำเนินงาน และช่วยกำหนดหน้าที่ผู้รับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ให้ชัดเจน ซึ่งจะก่อให้เกิดการประสานงาน การทำงานเป็นทีมของบุคลากร ทำให้มีองค์การพัฒนาไปอย่างมีทิศทาง นอกจากนี้ ยังเป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรในการบริหารจัดการ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการระดมและประสานทรัพยากรที่มีในจังหวัด ช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ยังเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บังคับบัญชาในการกำกับ ควบคุม และติดตาม ทำให้ทราบปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคได้ทันทั่วถึง

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Plan) กล่าวคือ เป็นแผนที่ทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายในระยะ สั้น กลาง ยาว โดยจะต้องครอบคลุมภารกิจทุกมิติของการพัฒนาจังหวัด นอกจากนี้ ยังจะต้องประกอบไปด้วย แผนปฏิบัติการ (Operational Plan) ซึ่งเป็นแผนที่กำหนดขึ้นมาใช้สำหรับแต่ละกิจกรรมโดยเฉพาะ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม ซึ่งเป็นแผนงานเพื่อให้แผนกลยุทธ์บรรลุผลหรือการนำแผนกลยุทธ์ไปใช้

กระบวนการวางยุทธศาสตร์ มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจประเด็นทางเลือกเชิงยุทธศาสตร์

- ระดมความคิดสร้างสรรค์เพื่อหาแนวทางร่วมกันเป็นกลุ่มยุทธศาสตร์

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกณฑ์ข้อพิจารณาและข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการตัดสินใจ กลั่นกรองทางเลือก

- แยกแยะค่านิยม และกฎเกณฑ์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน
- จัดลำดับ และให้นำหนักแก่เกณฑ์ตามที่หน่วยงานเห็นว่าเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 การประเมิน และคัดเลือกยุทธศาสตร์

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างความเข้าใจและปรับปรุงยุทธศาสตร์

- ชี้แจง ทำความเข้าใจโน้มแน่วชักจูงให้ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานเห็นคล้อยตามเพื่อจะได้ยึดถือสำหรับการทำงานต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การจัดลำดับก่อนหลังของงานที่ทำ/จัดลำดับความสำคัญ

ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำเอกสารแผนยุทธศาสตร์

- ส่วนนำ ได้แก่ วิสัยทัศน์ พันธกิจ ข้อตกลงเบื้องต้น และชื่อแผนงานทั้งหมด
- แยกแยะยุทธศาสตร์ เป็นส่วนนำ และส่วนที่เป็นรายละเอียดของแต่ละแผนงาน
- ส่วนรายละเอียดแต่ละแผนงาน ได้แก่ ชื่อแผนงาน เป้าหมาย วัตถุประสงค์และยุทธศาสตร์

ขั้นตอนที่ 7 การปฏิบัติตามแผนงาน (Implementation)

ขั้นตอนที่ 8 การประเมินผลและการปรับปรุง (Evaluation and Review)

2.2 การวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาในเชิงยุทธศาสตร์ (SWOT Analysis)

สิ่งสำคัญประการแรกสำหรับจังหวัดที่ต้องการทำงานให้ประสบความสำเร็จและบรรลุผลสัมฤทธิ์ นั้น คือ การเรียนรู้สถานภาพหรือสภาวะของจังหวัด หรือ เรียกว่า “การรู้จักตนเอง” ซึ่งในวิธีการหรือเทคนิคในการวิเคราะห์สถานภาพหรือสภาวะของตนเองมีอยู่หลากหลายวิธี แต่วิธีที่ได้รับความนิยมแพร่หลายวิธีหนึ่ง ได้แก่ SWOT Analysis ซึ่งแต่ละตัวอักษรมีความหมาย ดังนี้

S - Strength (จุดแข็ง) เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน หมายถึง ความสามารถและสถานการณ์ภายในจังหวัดที่เป็นด้านบวก ซึ่งช่วยผลักดันการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ และสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรืออาจเรียกว่าเป็นสิ่งที่จังหวัดทำได้ดี

W - Weakness (จุดอ่อน) เป็นผลมาจากปัจจัยภายใน หมายถึง จุดอ่อน ข้อจำกัด หรือความสามารถและสถานการณ์ภายในจังหวัดที่ส่งผลทางด้านลบ หรืออาจเรียกว่าเป็นสิ่งที่จังหวัดทำไม่ได้

O - Opportunity (โอกาส) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่เอื้อต่อการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อจังหวัด หรือสามารถนำมาพัฒนาให้เกิดเป็นผลดีต่อจังหวัดในอนาคต

T - Threat (ภัยคุกคาม) หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ของจังหวัด หรือทำให้เกิดผลเสียหาย ผลกระทบในทางลบต่อจังหวัด

ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายใน	S – Strength (จุดแข็ง)	W – Weakness (จุดอ่อน)
ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายนอก	O – Opportunity (โอกาส)	T – Threat (ภัยคุกคาม)
	ปัจจัยด้านบวก	ปัจจัยด้านลบ

รูป : SWOT Analysis

กระบวนการวิเคราะห์ SWOT ควรให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกคนได้มีส่วนร่วมในการประเมินสถานการณ์ด้วย เพื่อที่จะได้ผลที่สะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของจังหวัด จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาประมวลผลเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป โดย

- 1) วิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนจากการปฏิบัติงานจากสภาพแวดล้อมภายใน โดยพิจารณาให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ นโยบายและยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด การบริหารจัดการภายในจังหวัด เช่น ผู้นำ งบประมาณ บุคลากร การจัดทำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศ โครงสร้างการบริหาร วัฒนธรรมองค์กร เป็นต้น
- 2) วิเคราะห์โอกาสและภัยคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอก โดยพิจารณาจากปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของจังหวัดทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ นโยบายระดับชาติ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อเรียกร้องจากกลุ่มบุคคลภายในจังหวัด หรือเครือข่ายของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ การที่จะระบุว่าสิ่งใดเป็นโอกาสหรือภัยคุกคามนั้น จะต้องคำนึงถึงบริบทหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย เนื่องจากในบางสถานการณ์อาจส่งผลให้โอกาสกลายเป็นภัยคุกคาม หรือภัยคุกคามกลับกลายเป็นโอกาสก็ได้ ดังนั้น จังหวัดจึงจำเป็นต้องปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสมและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมตลอดเวลา
- 3) ร่วมกันให้น้ำหนักโดยพิจารณาจาก “จุดแข็ง/จุดอ่อนที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม” (Potential Impact) และ “จุดแข็ง/จุดอ่อนที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ” (Relative Important) โดยใช้เกณฑ์ปริมาณต่ำมาก = 1 ต่ำ = 2 กลาง = 3 สูง = 4 สูงมาก = 5 โดย

จัดทำเป็นตาราง และดำเนินการเช่นเดียวกันกับการวิเคราะห์จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (สำหรับจุดแข็ง/โอกาสให้หาค่าเป็นบวก และจุดอ่อน/ให้หาค่าเป็นลบ) ดังนี้

จุดแข็ง	จุดแข็งที่มีศักยภาพส่งผลกระทบต่อกลุ่ม					จุดแข็งที่มีความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ					รวม
	สูงมาก	สูง	กลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	สูงมาก	สูง	กลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	
1.	√					√					10
2.			√					√			6
3.		√								√	5

- 4) ต่อจากนั้นให้พิจารณาว่า เมื่อนำจุดแข็งกับจุดอ่อนมาหักลบกันแล้ว รวมทั้งนำคะแนนของ โอกาสและภัยคุกคามมาหักลบกัน แล้วดูว่าคะแนนอะไรมากกว่ากัน ซึ่งจะทำให้เห็นภาพของ จังหวัดว่าอยู่ในสถานะอย่างไร

2.3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการกำหนดนโยบาย (Policy Landscape)

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ไม่เพียงแต่เข้าใจถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) เท่านั้น ยังจำเป็นต้องพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ที่อาจจะกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดได้ จึงต้องวิเคราะห์ถึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ในการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของโลกและประเทศ ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของราคาเชื้อเพลิง ปัญหาการเมืองและความขัดแย้งทางความคิดของคนในสังคม ฯลฯ เป็นต้น เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจวางแผน โดยอาจใช้เครื่องมือทางการบริหารเข้ามาช่วย เช่น PEST (P=Political E=Economic S=Social T=Technology) เป็นต้น โดยอาจจะพิจารณาในเชิงนโยบายประกอบการวางแผนพัฒนาจังหวัด เช่น ในเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมสนับสนุน ก็จะช่วยให้แผนงานโครงการที่จะกำหนดขึ้นมีโอกาสได้รับการพิจารณาสนับสนุน และสามารถนำไปปฏิบัติได้ต่อไป เป็นต้น

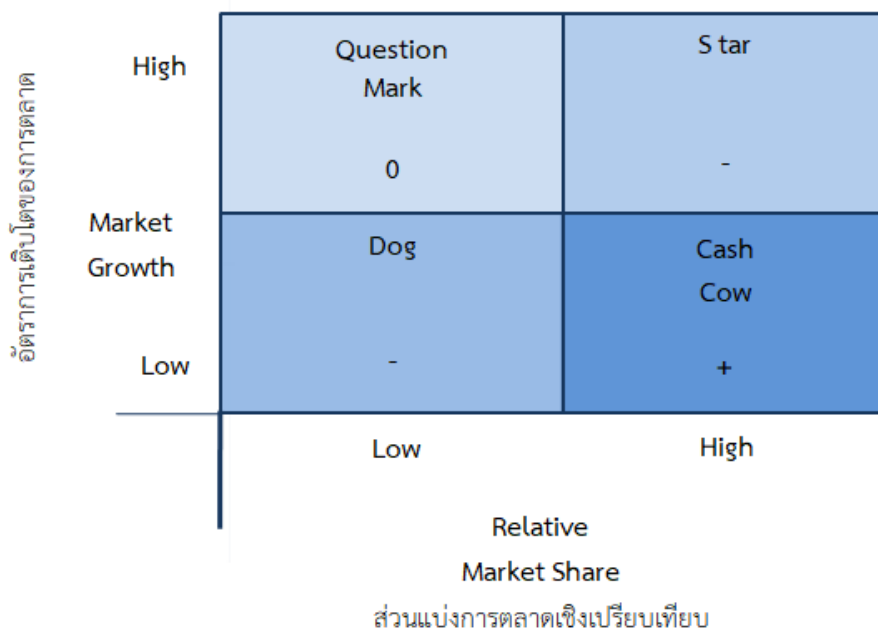

2.4 การวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ (Positioning)

หลังจากที่ได้วิเคราะห์ศักยภาพหรือ “รู้จักตนเอง” แล้วสิ่งสำคัญประการต่อมาสำหรับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ได้แก่ การรู้ถึงสถานะหรือ “รู้ตำแหน่งแห่งที่ของตนเอง” ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสภาพของจังหวัดได้อย่างถูกต้องและเป็นจริง

สถานการณ์ของโลกและประเทศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทำให้จังหวัดไม่สามารถดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองเพียงอย่างเดียว เนื่องจากปัจจัยในการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เป็นการแข่งขันที่อาศัยขนาด (Scale-based Competition) เป็นการแข่งขันที่อาศัยความเร็ว (Speed-based Competition) จากทรัพย์สินที่จับต้องได้ (Tangible Assets) เป็นทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน (Intangible Assets) จากทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของคนเดียว (Owning Assets) เป็นการครอบครองทรัพย์สินในลักษณะกลุ่มหรือเครือข่าย (Gaining Access Network) จากพึ่งพิงทุนเป็นส่วนใหญ่ (Capital Base) เป็นพึ่งพิงความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ (Creativity Base) จากอยู่บนพื้นฐานการผลิต (Production Base) เป็นอยู่บนพื้นฐานการบริโภค (Consumption Base) โดยเครื่องมือที่นิยมใช้ในการประเมินสถานะหรือตำแหน่งแห่งที่ขององค์กรนั้น ได้แก่ “BCG Matrix” (BCG ย่อมาจาก Boston Consulting Group) หรือ “บอสตันโมเดล” ซึ่งเป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ระดับองค์กร (Corporate Level Strategy) ภายใต้วิธีการกำหนดยุทธศาสตร์แบบการเลือกลงทุนในหน่วยธุรกิจ (Portfolio Strategy) โดยจัดทำเป็นแมทริกซ์ที่แสดงฐานะขององค์กรในเชิงเปรียบเทียบ โดยใช้เกณฑ์หลัก 2 ด้าน คือ ส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบ (Relative Market Share) และการเติบโตของตลาด (Market Growth) เพื่อที่จะได้สามารถจัดสรรทรัพยากรไปสู่ส่วนที่เหมาะสมและมีศักยภาพในการพัฒนา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

รูป : BCG Matrix

- **ดาวรุ่ง (Star)** เป็นสาขาที่มีศักยภาพในการพัฒนาสูงที่สุด เนื่องจากเป็นสาขาที่กำลังมีการขยายตัวในระดับประเทศ ขณะเดียวกันท้องถิ่นก็มีความสามารถในการแข่งขันสูง ผลที่ได้ที่อยู่ในฐานนี้ควรส่งเสริมให้มีการเติบโตต่อไปได้ มีโอกาสจะประสบความสำเร็จ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรมากเพื่อรักษาสถานภาพนี้ไว้
- **กลุ่มน่าสงสัย (Question Mark)** เป็นสาขาที่หดตัวลงในระดับประเทศแต่ท้องถิ่นมีความสามารถในการแข่งขันสูง เป็นสาขาที่น่าสนใจเพราะมีอัตราการขยายตัวสูงมีโอกาสในการพัฒนาไปเป็น “ดาวรุ่ง” ได้ หากแต่จำเป็นจะต้องใช้ทรัพยากรมากเพื่อให้ได้ส่วนแบ่งมากขึ้น
- **แม่วัวให้นม (Cash cow)** เป็นสาขาที่กำลังขยายตัวในระดับประเทศแต่ความสามารถในการแข่งขันของท้องถิ่นต่ำ หรือเป็นสินค้า/อุตสาหกรรมที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงในตลาดที่มีความเจริญเติบโต โดยทั่วไปจะหมายถึงสินค้า/อุตสาหกรรมที่ได้ปักหลักฐานอย่างดีแล้ว ในตลาดที่มีความเจริญเติบโตต่ำ จึงไม่จำเป็นต้องใช้ทรัพยากรเพื่อสร้างตลาดเพียงแต่ต้องอาศัยความต่อเนื่องในการรักษาสถานะเอาไว้
- **สุนัขหรือกลุ่มที่เป็นปัญหา (Dog)** เป็นสาขาที่มีการพัฒนาน้อยที่สุดเนื่องจากมีการหดตัวในระดับประเทศ และท้องถิ่นมีความสามารถในการแข่งขันต่ำ ปกติแล้วกลุ่มนี้จะทำกำไรน้อย และต้องใช้ทรัพยากรค่อนข้างมากเพื่อการพัฒนา

จากแนวคิดข้างต้น สามารถนำมาพิจารณาปรับใช้ในการประเมินสถานภาพและตำแหน่งแห่งที่ของจังหวัด โดยนำผลการวิเคราะห์ SWOT มาเป็นพื้นฐานในการพิจารณา ซึ่งจะช่วยให้จังหวัดทราบศักยภาพของตนเอง มีจุดเน้นที่ชัดเจนว่าต้องการจะมุ่งไปในทิศทางใดรวมทั้งสามารถกำหนดทางเลือกยุทธศาสตร์ในการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังภาพ

	Strengths	Weakness
Opportunities	SO A.Growing or Proactive	WO C.Improve Quality
Threats	ST B.Defending Or Partner	WT D.Change

รูป : การนำ SWOT Analysis มีพิจารณากำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัด

- A. **Growing or Proactive** ในด้านที่เป็นจุดแข็งและมีโอกาสในการพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มดาวรุ่ง (Star)
- B. **Defending or Partner** ในด้านที่เป็นจุดแข็งแต่มีข้อจำกัดในการพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มแม่วัวให้นม (Cash cow)
- C. **Improve Quality** ในด้านที่เป็นจุดอ่อนแต่อาจมีโอกาพัฒนา หรือเทียบเท่ากับกลุ่มน่าสงสัย (Question Mark)
- D. **Change** ในด้านที่เป็นจุดอ่อนและมีข้อจำกัด หรือเทียบเท่ากับสุนัขหรือกลุ่มที่เป็นปัญหา (Dog)

2.5 การจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategic Map)

แผนที่ยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือทางการบริหารอย่างหนึ่งที่น่ามาใช้ตามแนวคิดของ Robert Kaplan และ David Norton ที่นำเสนอแนวความคิดในเรื่องการประเมินผลขององค์กร โดยมีแนวความคิดว่าแทนที่องค์กรจะประเมินโดยมุ่งเน้นเฉพาะตัวชี้วัดทางการเงินเพียงอย่างเดียว ควรเปลี่ยนมาประเมินและพิจารณาในมิติอื่นๆ ด้วย ซึ่งได้นำเสนอแนวทางการประเมินองค์กรใน 4 มิติ โดยใช้หลักการของ Balanced Scorecard (BSC) ซึ่งต่อมาสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้มีการปรับให้เหมาะสมกับการดำเนินการของส่วนราชการ โดยกำหนดให้มี 4 มิติ ดังต่อไปนี้

- 1) **มิติด้านประสิทธิผล** กำหนดให้จังหวัดแสดงผลงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ตามแผนยุทธศาสตร์จังหวัด กล่าวคือ ในยุทธศาสตร์นั้นจังหวัดต้องเน้น (focus) ว่าต้องการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์อะไร เช่น ต้องการให้ความยากจนลดลงเป็นกึ่งเปอร์เซ็นต์ หรือต้องการทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดดีขึ้นกึ่งเปอร์เซ็นต์ เป็นต้น โดยในมิติของประสิทธิผลนั้น จังหวัดต้องพิจารณาว่า หากจังหวัดได้ดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์ใดประเด็นหนึ่งจนเป็นผลสำเร็จแล้ว จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติและสังคมส่วนรวมอย่างไรบ้าง
- 2) **มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ** ในมิตินี้จะคำนึงถึงปัจจัยหรือทรัพยากรนำเข้า (input) ในเชิงเปรียบเทียบกับผลผลิตที่ได้ (output) กล่าวคือ หากจังหวัดสามารถทำงานใดๆ ให้อัตราส่วนระหว่างทรัพยากรนำเข้ากับผลผลิตมีค่าน้อยได้เท่าใดก็หมายถึงความมีประสิทธิภาพในการทำงานของจังหวัดนั้นๆ มีมากเท่านั้น จึงกำหนดให้วัดจากความสามารถในการปฏิบัติราชการ เช่น การลดค่าใช้จ่าย การลดขั้นตอนหรือระยะเวลาการให้บริการ เป็นต้น ในการกำหนดประสิทธิภาพของงานนั้น ต้องเริ่มต้นที่ขอบเขตอำนาจของหน่วยงาน โดยในแผนที่ยุทธศาสตร์ควรที่จะระบุหน่วยงาน ส่วนราชการ ฯลฯ ที่มีขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ ไว้ในแผน แล้วทำการพิจารณาต่อไปว่าหน่วยงานนั้นๆ จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์ต่างๆ และต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ภาคีให้ความร่วมมือกับจังหวัด

- 3) **มิติด้านคุณภาพการให้บริการ** การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดมีกลุ่มเป้าหมายหลักที่ต้องคำนึงถึงอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้รับบริการ ซึ่งก็คือประชาชน และกลุ่มของภาคีในจังหวัด เช่น NGOs หน่วยงานภาครัฐอื่นๆ หน่วยงานภาคเอกชน ฯลฯ ซึ่งในมิตินี้ควรระบุว่าการที่จะส่งเสริมผลักดันให้ประสิทธิผลที่เราตั้งไว้นั้นให้ประสบความสำเร็จ ผู้รับบริการจะต้องได้รับประโยชน์ด้านใดจากจังหวัด เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ การให้ความรู้ความเข้าใจในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง เป็นต้น ตลอดจนควรระบุถึงบทบาทของภาคี ว่าภาคีจะต้องให้ความร่วมมือกับจังหวัดอย่างไร ในด้านใดบ้าง เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าจังหวัดให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ การให้บริการที่มีคุณภาพ เพื่อสร้างความพึงพอใจแก่ผู้รับบริการ รวมทั้งเรื่องของความโปร่งใสในการทำงานด้วย
- 4) **มิติด้านการพัฒนาองค์กร** กำหนดให้จังหวัดแสดงความสามารถในการเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร เช่น การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การบริหารคนและความรู้ในองค์กร เป็นต้น โดยจังหวัดต้องพิจารณาบทบาทของตนเอง เพื่อให้ทราบว่าต้องมีการพัฒนาทักษะของบุคลากรในสังกัดในด้านใดบ้าง รวมถึงต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านเทคโนโลยีขององค์กรอย่างไรบ้าง จึงจะทำให้จังหวัดสามารถปฏิบัติงานจนก่อให้เกิดประสิทธิผลตามที่กำหนดไว้ได้

แผนที่ยุทธศาสตร์จึงเป็นแผนภาพที่แสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ของจังหวัด ในรูปแบบของความสัมพันธ์ต่อกันในเชิงเหตุและผล (caused and effect relationships) กล่าวคือ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ (Outcome) ที่ปรารถนา ซึ่งเชื่อมโยงกันทั้ง 4 มิติ เพื่อให้นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเชื่อมโยงเข้ากับสินทรัพย์ที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Assets) เช่น ความรู้ ทักษะของพนักงาน ให้เข้ากับกระบวนการสร้างคุณค่า (value-creating process) ให้แก่องค์กรอันจะนำไปสู่เป้าหมายที่ปรารถนา และที่สำคัญแผนที่ยุทธศาสตร์ก็เปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะสื่อสารให้เราได้ทราบถึงยุทธศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัด อันจะทำให้ทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจในยุทธศาสตร์ขององค์กรในภาพรวมได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

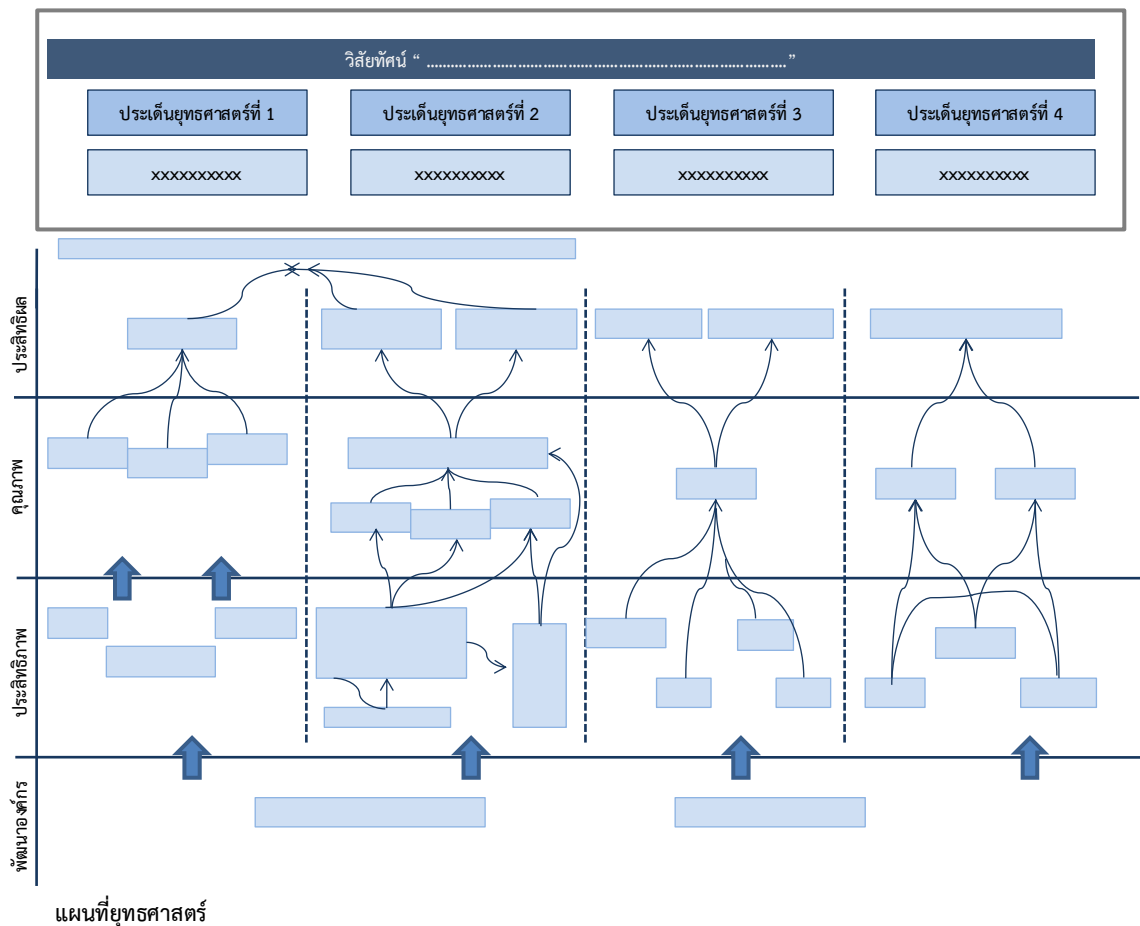
สำหรับการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map) นั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ การพิจารณาถึงทิศทางของจังหวัด อันได้แก่ วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ภายใต้แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งจะต้องมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน โดยกระบวนการในการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์นั้น มีอยู่ 3 ขั้นตอนหลัก กล่าวคือ

- 1) การยืนยันยุทธศาสตร์ จะเป็นการยืนยันถึงทิศทางในการพัฒนาที่จังหวัดมีความมุ่งมั่นเกี่ยวกับทิศทางในการพัฒนาที่จังหวัดมีความมุ่งมั่นเกี่ยวกับทิศทางและจุดยืนที่ต้องการผลักดันให้เกิดขึ้นหรือเป็นวิสัยทัศน์ (Vision) ของจังหวัด ซึ่งการที่มีวิสัยทัศน์ร่วมกันของทุกฝ่ายจะเอื้อต่อการพัฒนากลยุทธ์ รวมทั้งผู้บริหาร บุคลากรในจังหวัด ตลอดจนถึงบุคคลภายนอก และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) มีความเข้าใจภาพของจังหวัดได้อย่างชัดเจนมากขึ้น
- 2) การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue) ซึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ หมายถึง สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นประเด็นหลักในการนำไปสู่วิสัยทัศน์ ดังนั้นจึงต้องกำหนดประเด็นที่สำคัญในการดำเนินการพัฒนาเพื่อให้สามารถบรรลุวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ ซึ่งในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์นั้นไม่ควรจะมีจำนวนมากเกินไป เพราะจะทำให้ไม่มีจุดเน้น (Focus) ขององค์กร นอกจากนี้ ประเด็นยุทธศาสตร์ยังจะต้องมีหน้าที่สนับสนุนพันธกิจ (Mission) ให้นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ (Vision) ของจังหวัดในท้ายที่สุด
- 3) การกำหนดเป้าประสงค์ที่ต้องการบรรลุภายใต้แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งการกำหนดเป้าประสงค์นั้นควรเริ่มต้นด้วยการตั้งคำถามในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ตามมิติทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ มิติด้านคุณภาพการให้บริการ และมิติด้านการพัฒนาองค์กร โดยควรที่จะระบุเป้าประสงค์ให้สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ตามขั้นตอนที่สอง ทั้งนี้ เมื่อวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ครบถ้วนแล้วให้มาจัดรวมอยู่ในภาพเดียวกัน ซึ่งอาจจะใช้ลูกศรมาผนวกเป็นตัวเชื่อมระหว่างกันเพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันในแต่ละมิติ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

รูป : กระบวนการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์

รูป : ผังวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์

ดังนั้น แผนที่ยุทธศาสตร์จึงเป็นโครงสร้างและองค์ประกอบต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุและผล แต่ถ้าหากองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไม่มีความสัมพันธ์กัน แสดงว่าแผนที่ยุทธศาสตร์นั้น มีความบกพร่องหรือเกิดความผิดพลาด นอกจากนี้ ยังมีองค์ประกอบอีก 3 ประการ ที่ควรเพิ่มเข้ามาในการจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ คือ (1) การกำหนดกลุ่มเป้าหมายและการหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและปัจจัยบนแผนที่ยุทธศาสตร์ (2) การกำหนดเงื่อนไขเวลา แบ่งเป็นระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว และ (3) การเลือกกำหนดความสำคัญของยุทธศาสตร์ คือ การเลือกแผนงาน และกิจกรรมที่สามารถทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ จะนำไปสู่การวาดภาพการดำเนินงานของจังหวัดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

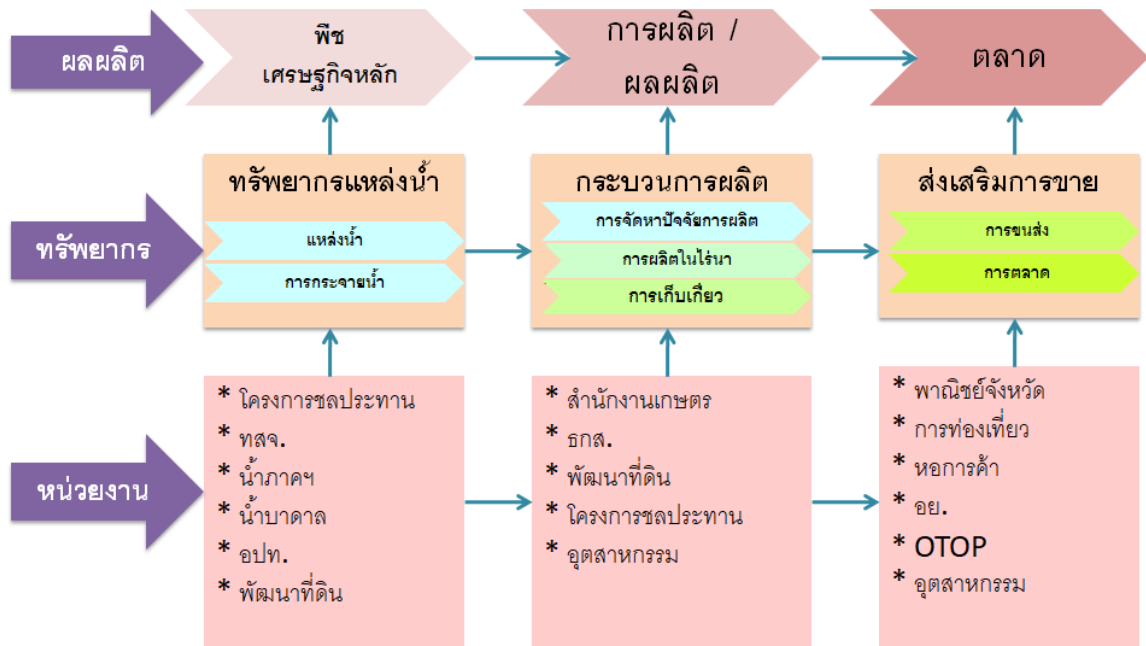

2.6 การจัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

เมื่อจังหวัดสามารถจัดทำแผนที่ยุทธศาสตร์ที่มีความชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานต่างๆ ของจังหวัดแล้ว ลำดับต่อมาคือการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการจำแนกและจัดกลุ่มของกิจกรรมนั้นเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากแต่ละกิจกรรมอาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงต้องมีการประเมินค่าความเป็นไปได้ของกิจกรรม โดยพิจารณาจากกิจกรรมที่สามารถสร้างผลตอบแทนหรือประโยชน์สูงสุด โดยจะมีการกำหนดกฎเกณฑ์ขึ้นมาเป็นหลักในการประเมิน ซึ่งโดยทั่วไปจะมีหลักเกณฑ์ในการประเมินกิจกรรมต่างๆ หลายวิธี โดยพิจารณาจากผลตอบแทน แหล่งที่มาของทรัพยากร ระยะเวลาของการดำเนินงาน ความคุ้มค่า ฯลฯ เมื่อพิจารณาแล้วจะต้องนำกิจกรรมต่างๆ มาเชื่อมโยงเพื่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อองค์กรในภาพรวมโดยการจัดทำเป็น “ห่วงโซ่คุณค่า”

ห่วงโซ่คุณค่า คือ สายโซ่ของกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดคุณค่าต่อองค์กร เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำ ความเข้าใจถึงบทบาทของแต่ละส่วนว่าจะมีส่วนช่วยเหลือให้องค์กรก่อกำเนิดคุณค่าได้อย่างไร เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายในจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยแบ่งกิจกรรมภายในเป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) ซึ่งกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับองค์กร ดังนั้น การจัดทำห่วงโซ่คุณค่าจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยเรียงร้อยให้จังหวัดทราบกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการดำเนินงานของจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในภาพรวมตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ เพื่อที่จะร่วมกันจัดทำแผนในการแก้ไขและปรับปรุงการทำงานให้เหมาะสม

รูป : ตัวอย่าง Value Chain การผลิตต้นยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการผลิต และการตลาดพืชเศรษฐกิจ

วงจรของห่วงโซ่คุณค่าจะต้องมองความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่างๆ อย่างครบวงจร โดยพิจารณาว่า กระบวนการใดบ้างที่มีความสำคัญจากต้นน้ำถึงปลายน้ำ และกำหนดผู้รับผิดชอบหรือเจ้าภาพของแต่ละกระบวนการให้ชัดเจน เช่น กระทรวง/กรม จังหวัด กลุ่มจังหวัด ท้องถิ่น ชุมชน ภาคเอกชน ฯลฯ โดยแยกบทบาทให้ชัดเจนว่าใครมีหน้าที่อย่างไรเพื่อที่จะนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน

2.7 การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด (Target & KPIs)

ค่าเป้าหมาย (Target) หมายถึง ตัวเลขหรือค่าของตัวชี้วัดความสำเร็จที่หน่วยงานต้องการบรรลุเป็นขั้นตอนของการกำหนดหรือระบุไว้ในแผนงานนั้นๆ หน่วยงานต้องการทำอะไร ให้ได้เป็นจำนวนเท่าไร และภายในกรอบระยะเวลาเท่าใด จึงจะถือว่าบรรลุเป้าหมาย

ตัวชี้วัด (Key Performancet Indicators: KPIs) เป็นเครื่องมือบอกทิศทางว่า การพัฒนาหรือการดำเนินกิจกรรมในแต่ละเรื่องได้ไปถึงจุดใด บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายแค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องของการดูแลสัมฤทธิ์ของงานหรือระบุผลสำเร็จของงาน มีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

- 1) ตัวชี้วัดจะต้องสามารถให้ค่าหรือบ่งบอกคุณลักษณะของสิ่งที่ทำการวัดว่ามีปริมาณหรือคุณลักษณะเช่นไร ส่วนจะมีความหมายอย่างไรจะต้องนำไปตีค่าหรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน จึงจะทราบได้ว่าสิ่งนั้นมีค่าสูงหรือต่ำ ได้มาตรฐานหรือไม่ เพียงใด
- 2) ค่าหรือคุณลักษณะที่ได้จากตัวชี้วัดมีความหมายภายใต้เงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่
 - เงื่อนไขของเวลา กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น ระยะเวลา 1 สัปดาห์, 3 เดือน, 1 ปี ตามความเหมาะสม
 - เงื่อนไขของสถานที่ กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะในเขตพื้นที่ หรือบริเวณ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบที่ทำการตรวจสอบ เช่น ระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ด้านปัจจัย กระบวนการ หรือผลลัพธ์ เป็นต้น

ในการกำหนดตัวชี้วัดจึงเป็นขั้นตอนที่ทำต่อเนื่องจากการสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดกับประเด็นยุทธศาสตร์ระดับกลุ่มจังหวัด โดยจะพิจารณากำหนดเป้าประสงค์ภายใต้แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่ละประเด็น แต่ถ้ายังมีประเด็นยุทธศาสตร์ที่เหลือไม่สัมพันธ์เชื่อมโยง ให้กำหนดเป้าประสงค์ไปด้วย เพื่อนำไปใช้ร่วมกับแผนที่ยุทธศาสตร์ของจังหวัดต่อไป

ตัวชี้วัดที่ดีควรมีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของจังหวัด และประกอบด้วยมิติหรือมุมมองที่หลากหลาย เช่น ในการบริการมิได้วัดผลจากการสำรวจกับผู้บริหารเท่านั้น แต่ควรรวมถึงกระบวนการภายใน และการพัฒนาบุคลากรด้วย นอกจากนี้ ตัวชี้วัดจะต้องระบุหน่วยงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถวัดผลการดำเนินงานที่แท้จริงของจังหวัดได้ ทั้งนี้จะต้องได้รับการยอมรับจากผู้ปฏิบัติงานทั่วไปด้วย มิใช่ทราบและเข้าใจเฉพาะตัวผู้รับผิดชอบเท่านั้น

นอกจากนี้ ตัวชี้วัดไม่ควรเน้นไปที่ปริมาณหรือการจับผิด แต่ควรเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาภายในจังหวัด

ในการวางยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรแบบบูรณาการให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเรื่องราวของกิจกรรม โดยใช้เครื่องมือ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ในการสร้างความสัมพันธ์ในแต่ละกิจกรรม และการนำยุทธศาสตร์มาเป็นเครื่องมือนำทางภายในแต่ละกิจกรรมและเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นยุทธศาสตร์จะเป็นการบรรจุแผนงานและโครงการตามกิจกรรม และการเชื่อมโยงโครงการระหว่างกิจกรรม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการทำงานแบบบูรณาการที่ข้ามโครงการ, กิจกรรม และหน่วยงาน ภายใต้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้เป็นแนวทาง (Road Map) โดยขั้นตอนนี้จะได้เป็น “ชุดการจัดการโครงการ” ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการเชื่อมโยงกิจกรรมและโครงการต่างๆ เข้าด้วยกัน

บทที่ 3

รูปแบบคณะกรรมการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

จากการพัฒนาวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การใช้โครงสร้างคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานทุกกระทรวง กรม ในจังหวัด การทำงานที่จำเป็นต้องระดมความคิดเห็นเพื่อสังเคราะห์เป็นแผนงานและโครงการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร จึงเป็นโจทย์ที่ขาดความคล่องตัว ดังนั้นเพื่อให้สามารถบรรลุผลในการปฏิบัติจึงควร พัฒนาคณะกรรมการย่อยภายใต้ ก.บ.จ. ขึ้นมาเพื่อขับเคลื่อน โดยอาศัยอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการจัดตั้ง “คณะกรรมการบูรณาการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ขึ้นมาเพื่อขับเคลื่อน โดยอาศัยหน่วยงานหลักที่มีกิจกรรมเกี่ยวเนื่องและหน่วยงานที่เป็นผู้รับผลการปฏิบัติเป็นฐานในการจัดตั้งคณะกรรมการ

ทั้งนี้ในกิจกรรมดังกล่าวควรกำหนดพื้นที่เป้าหมายและสินค้าการเกษตรที่ต้องการส่งเสริม โดยอาจอาศัยความพร้อมของทรัพยากรและโครงสร้างการผลิตสินค้าการเกษตรเป็นต้นทุน เพื่อให้คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นสามารถเห็นถึงแนวทางการพัฒนาที่เป็นรูปธรรมและผลักดันให้สัมฤทธิ์ผลได้จริง เพื่อให้ทราบโครงสร้างของหน่วยงานที่เหมาะสมเข้าร่วมในการเป็นคณะกรรมการตั้งต้น โดยมีแนวทางในการแต่งตั้งคณะกรรมการ 2 แนวทาง คือ

- 1) นำวิสัยทัศน์และพันธกิจของหน่วยงานมาเชื่อมโยง เพื่อกำหนด แผน โครงการ และกิจกรรมในพื้นที่เป้าหมาย
- 2) เชื่อมโยงแผน โครงการและกิจกรรมของหน่วยงาน ที่เกิดขึ้นในพื้นที่เป้าหมายเป็นตัวตั้งแล้ว นำกิจกรรมที่เกิดขึ้นมาเชื่อมโยง

ซึ่งทั้งสองแนวทางควรยึดถือเอากิจกรรมเดิมเป็นต้นแบบ เพียงเพิ่มการทำงานร่วมกันให้เชื่อมโยงและผลักดันพื้นที่เป้าหมายอย่างมีทิศทาง ถือเป็น “การบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงาน” เพื่อลดความไม่สอดคล้องของแผนงานระหว่างหน่วยงานที่เกิดจากขอบเขตภาระหน้าที่ และข้อจำกัดอันเกิดจากการของงบประมาณและกระบวนการทางพัสดุ จะช่วยให้การทำงานสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นมีการส่งต่อกิจกรรมระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ

3.1 โครงสร้างคณะกรรมการ

ลำดับความสำคัญในการตั้งคณะกรรมการบูรณาการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร ควรให้ความสำคัญที่ทรัพยากรน้ำ เนื่องจากเป็นทรัพยากรที่มีต้นทุนงบประมาณ และเวลาในการพัฒนาที่สูง จึงควรใช้หน่วยงานประเภทดังกล่าวเป็น เลขานุการ ของกลุ่ม และหน่วยงานด้านการเกษตร การพาณิชย์ และการท่องเที่ยวเป็นหน่วยงานสนับสนุน รวมถึงหน่วยงานผู้รับผลประโยชน์จากโครงการเป็น องค์ประกอบของคณะกรรมการ โดยกลุ่มหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการประกอบด้วย

- 1) **หน่วยงานด้านทรัพยากรน้ำ** เช่น โครงการชลประทานจังหวัด, สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม, การประปาส่วนภูมิภาค เป็นต้น
- 2) **หน่วยงานด้านการเกษตร** เช่น สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด, สำนักงานเกษตรจังหวัด, สำนักงานประมงจังหวัด, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด, สหกรณ์จังหวัด เป็นต้น
- 3) **หน่วยงานด้านการพาณิชย์** เช่น สำนักงานพาณิชย์จังหวัด, สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด, หอการค้าจังหวัด เป็นต้น
- 4) **หน่วยงานด้านการท่องเที่ยวและประชาสัมพันธ์** เช่น ประชาสัมพันธ์จังหวัด, สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประจำจังหวัด เป็นต้น
- 5) **หน่วยงานปกครอง** เช่น ท้องถิ่นจังหวัด, สำนักงานอำเภอ, เทศบาล, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 6) **ผู้แทนเกษตรกรและหน่วยงาน** เช่น สภาเกษตรกรจังหวัด, สภาอุตสาหกรรมจังหวัด, สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด, ผู้แทนเกษตรกร เป็นต้น

3.2 อำนาจหน้าที่

เพื่อให้มีหลักการปฏิบัติที่ชัดเจนจึงจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงการทำงานในลักษณะบูรณาการ โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 1) จัดประชุมกรรมการฯ และจัดทำแผนแม่บทด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร จังหวัด และรายละเอียดแผนงาน/โครงการที่สอดคล้องกับด้านที่รับผิดชอบให้ครบถ้วน สมบูรณ์ ถูกต้องตามระเบียบ ข้อกำหนดตามแบบฟอร์มที่กำหนด
- 2) ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำงบประมาณบูรณาการ เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในคราวเดียวกัน ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร
- 3) ศึกษานโยบาย แผนงานระดับต่างๆ ข้อเสนอ การขอปฏิบัติ ตลอดจนความต้องการของประชาชนทุกระดับ และนำมาประยุกต์สำหรับการจัดทำรายละเอียดโครงการ เพื่อความสอดคล้องครบถ้วนของแผนงาน/โครงการ
- 4) ประสานการดำเนินงาน บูรณาการกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่เป็นคณะทำงานระดับพื้นที่
- 5) เชิญบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และความเห็น รวมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง
- 6) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม
- 7) ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

3.3 รูปแบบ วิธีการและแนวทางการทำงาน

แผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือในการบริหาร “คณะกรรมการบูรณาการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” ทำหน้าที่จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดยุทธศาสตร์ภาค และยุทธศาสตร์ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในจังหวัด เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ที่จังหวัดต้องการจะบรรลุภายในห้วงเวลาที่กำหนด เพื่อใช้เป็นเป้าหมายรวมของจังหวัดที่จะทำให้ทุกภาคส่วนในจังหวัดระดมสรรพกำลังในการดำเนินกิจกรรมตามบทบาทที่เกี่ยวข้องอย่างมีทิศทางที่ชัดเจน สอดรับประสานกันอย่างบูรณาการ ใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด หรือใช้ทรัพยากรร่วมกัน มิใช่ต่างคนต่างทำ หรือมุ่งเน้นยึดติดกับงานแต่ละด้านที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดเพียงอย่างเดียว ทุกส่วนราชการจะต้องใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นตัวตั้ง แล้วจัดทำแผนดำเนินงานสอดคล้องกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัด

กำหนดให้มีเจ้าภาพรับผิดชอบดำเนินการตามยุทธศาสตร์ กล่าวคือ เมื่อจังหวัดกำหนดเป้าหมายที่ต้องการบรรลุและยุทธศาสตร์เพื่อดำเนินการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ต้องกำหนดผู้รับผิดชอบหลัก (เลขานุการ) และผู้รับผิดชอบร่วม (ผู้ช่วยเลขานุการ) เพื่อบูรณาการการดำเนินงาน ไม่ใช่ต่างหน่วยต่างทำ โดยไม่ดูหน่วยอื่น เช่น ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร คณะกรรมการบริหารจังหวัด (ก.บ.จ.) อาจมอบให้ รองผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าภาพ (ประธานกรรมการ) ผู้รับผิดชอบก็ต้องระดมหน่วยงาน/ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันกำหนดเป้าหมาย ภารกิจ กลยุทธ์ มาตรการ ตลอดจนกำหนดแผนดำเนินการ รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัด เกณฑ์ และการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างบูรณาการ เป็นลักษณะการทำงานเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมรับผิดชอบ กล่าวอีกนัยหนึ่ง เป็นลักษณะการทำงานอย่างมีความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการประชุมติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และรายงานความก้าวหน้าให้ผู้ว่าราชการจังหวัด และคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการทุกระยะ วิธีการทำงานเช่นนี้เป็นการยึดเป้าหมายรวมของจังหวัดยุทธศาสตร์ ภารกิจของจังหวัดเป็นตัวตั้ง มิใช่ต่างหน่วยต่างทำ

จัดสรรทรัพยากรตามยุทธศาสตร์จังหวัด กล่าวคือ หากยุทธศาสตร์ของจังหวัดมุ่งเน้นไปด้านใด ส่วนราชการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดแผน/โครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด มิใช่การเกลี้ยบบประมาณให้ทุกหน่วยงานเท่าๆ กัน รวมถึงการให้ความร่วมมือของส่วนราชการ/หน่วยงานในจังหวัดเกี่ยวกับทรัพยากรบุคคล กล่าวคือ หากเป็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด แต่ขาดแคลนกำลังคน ผู้ว่า

ราชการจังหวัดสามารถขอให้ส่วนราชการจัดเจ้าหน้าที่มาร่วมปฏิบัติงานจนกว่าภารกิจจะบรรลุเป้าหมาย เป็นการสร้างระบบการทำงานแบบข้ามหน่วยงาน

ประชุมพบปะอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการประชุมชี้แจงความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กับผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ระดับต่างๆ รวมทั้งการสรุปวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่กระทบต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ทบทวนสมรรถนะการทำงานเพื่อประเมินขีดความสามารถ และการรายงานผลความก้าวหน้าของเจ้าภาพที่รับผิดชอบแต่ละยุทธศาสตร์ของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการประชุมของคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ให้คำนึงถึงความไม่ซับซ้อนของพิธีการ เป็นการประชุมระดมความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ เป็นการปฏิบัติงานเป็นทีม เน้นความสัมพันธ์และความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องเป็นหลัก และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารที่ทันสมัย เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ได้บังคับบัญชาแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

ยึดประชาชนเป็นเป้าหมาย มีการสร้างกลไกหรือช่องทางรวบรวมปัญหาความต้องการและความคาดหวังของประชาชน แล้วย้อนกลับมาดูยุทธศาสตร์ มาตรการ แผนงาน โครงการและทรัพยากรของจังหวัดว่าเหมาะสม หรือต้องปรับปรุงในเรื่องใด เพื่อแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างรวดเร็ว ประชาชนหรือผู้รับบริการส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสนใจว่า ภาครัฐจะมีวิธีการจัดการภายในของหน่วยงานอย่างไร แต่จะสนใจที่การให้บริการหรือการตอบสนองที่มีคุณภาพ ถูกต้อง รวดเร็ว สะดวก ประหยัด เป็นธรรม สิ่งเหล่านี้จะอยู่ที่การให้บริการ ดังนั้น การให้บริการที่มีคุณภาพจึงเป็นทั้งเป้าหมายและยุทธศาสตร์ที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง

เผยแพร่ทิศทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด ผู้บริหารของทุกส่วนราชการ/หน่วยงานต้องช่วยกันสื่อความหมาย ถ่ายทอดทิศทาง วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมายรวมของจังหวัดกับเจ้าหน้าที่ทุกระดับ ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อให้ทุกคนตระหนักและเกิดสำนึกร่วมกันในการผลักดันยุทธศาสตร์ของจังหวัด กล่าวอีกนัยหนึ่งในขณะที่ทุกคนปฏิบัติหน้าที่จะต้องตระหนักดีว่าภารกิจที่กำลังปฏิบัติอยู่นี้ตอบสนอง เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ใดของจังหวัด

พัฒนากระบวนการทำงาน โดยการทบทวน ปรับปรุง ออกแบบกระบวนการงาน กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน หรือการให้บริการประชาชน จัดตั้งศูนย์รวมให้บริการประชาชน มอบอำนาจการตัดสินใจให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงาน

พัฒนาการเรียนรู้บุคลากร ความรู้ ความสามารถของบุคลากรคือหัวใจสำคัญพื้นฐานประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จังหวัดต้องจัดให้มีแผนพัฒนากำลังคน แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรของจังหวัด และจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งไว้เพื่อการพัฒนาบุคลากร เพื่อยกระดับสมรรถนะของบุคลากร และการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ ค่านิยมการทำงานที่สอดคล้องกับรูปแบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ เช่น การแลกเปลี่ยนความรู้ การถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทำงานทั้งในส่วนที่ประสบความสำเร็จ หรือล้มเหลว การนำเสนอรูปแบบการทำงานที่เป็นเลิศ หรือประสบความสำเร็จขององค์กรภาครัฐ/ภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ โดยอาจเผยแพร่ใน Website ของจังหวัด หรือจัดทำเป็นเอกสารเผยแพร่

มีเครื่องชี้วัดการทำงาน โดยการนำเป้าหมายรวมของจังหวัดในแต่ละยุทธศาสตร์มากระจาย เป็นเป้าหมายกลุ่มงาน หรือเป้าหมายย่อย กำหนดเจ้าภาพรับผิดชอบแต่ละเป้าหมายย่อย และกำหนดตัวชี้วัด ใช้ผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดเป็นเครื่องแสดงขีดความสามารถในการทำงาน เช่น จำนวนเกษตรกรที่เข้าถึงระบบทรัพยากรน้ำที่มากขึ้น คุณภาพและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรที่เพิ่มขึ้น ราคาผลผลิตการเกษตรที่เพิ่มขึ้นจากคุณภาพและการจัดการ รายได้ต่อหัวจากนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ระดับความพึงพอใจการให้บริการประชาชนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เป็นต้น เครื่องชี้วัดการทำงานดังกล่าวจะเป็นตัวควบคุมการปฏิบัติงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถติดตาม กำกับ ดูแล และตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทำงานเชิงรุก ใช้เวทีการประชุมคณะกรรมการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) วิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ที่เข้ามากระทบการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ หรือภาวะที่กระทบต่อประชาชน เพื่อชี้ให้เห็นโอกาส ภัยอุปสรรค หรือความเสี่ยง เพื่อกำหนดและดำเนินการกลยุทธ์/มาตรการ ผนวดยโอกาส หรือดำเนินกลยุทธ์เพื่อป้องกันปัญหาคุกคาม เช่น เมื่อประเมินผลผลิตพบว่าฤดูกาลนี้ผลผลิตจะออกเยอะกว่าปกติ เกิดความต้องการของตลาดเดิม จึงเตรียมการหาตลาดอื่นๆ เสริม หรือหาวิธีการแปรรูปผลผลิต เพื่อรองรับผลผลิตที่จะออกมา เป็นต้น

ทำงานอย่างมีพันธมิตร การบริหารงานของจังหวัดกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียหลายกลุ่ม หลักการทำงานจะต้องสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทำให้ทุกกลุ่มเห็นว่า จังหวัดกำลังจะไปไหนอย่างมีทิศทาง และยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ประชาชน ชุมชนจะได้อะไร และหาก

ไม่ทำจะส่งผลอย่างไร สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารระดับสูงจะต้องชี้นำ ผลักดัน และกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม มีใจทำงานแบบเก่งคนเดียว (one man show)

ยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานตามแผน / โครงการที่ส่วนราชการจะดำเนินการตั้งแต่เริ่มต้น การปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างผู้แทนส่วนราชการ และประชาชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม และผลักดันให้การดำเนินงานเกิดผลสำเร็จจนความพึงพอใจของประชาชน

วางระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของจังหวัด เพื่อสนับสนุนให้ผู้บริหารติดตามความก้าวหน้า ประกอบการตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้อย่างทันเหตุการณ์

จากกระบวนการนี้การจัดตั้ง “คณะกรรมการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรระดับจังหวัด” โดยอาศัยโครงสร้างองค์กร, อำนาจหน้าที่ และรูปแบบการทำงาน โดยอาศัยวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 และ 2 จะทำให้ได้รูปแบบและแนวทางที่เหมาะสมในการ เชื่อมโยงการทำงานระดับจังหวัด เพื่อรองรับการทำงานแบบบูรณาการเพื่อตอบสนองต่อ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ที่จะถูกพัฒนาจาก “คณะทำงานระดับพื้นที่” ซึ่งเป็นรูปแบบการทำงานใหม่ที่เชื่อมโยงความต้องการและวิธีการทำงานระหว่างพื้นที่และหน่วยงานที่เป็นระบบอุปสงค์และอุปทาน ที่มีเป้าหมายทั้งระดับจังหวัดและพื้นที่ร่วมกัน

บทที่ 4

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและงบประมาณแบบบูรณาการ

โดยเส้นทางหรือต้นของแผนพัฒนาจังหวัดนั้น กระบวนการส่วนใหญ่มาจากระดับพื้นที่รวบรวมความต้องการนำเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น-อำเภอ-จังหวัด และหน่วยงานราชการระดับจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องระดับกลุ่มจังหวัด และระดับภูมิภาค ในแบบล่างขึ้นบน (Bottom Up) แต่กระบวนการดังกล่าวจะถูกพิจารณาผ่านทางหน่วยงานต้นสังกัดในส่วนกลางเป็นหลัก แม้จะมีการจัดงบประมาณพัฒนาจังหวัดในลักษณะงบประมาณบูรณาการของจังหวัด ผ่านทางคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) แต่สุดท้ายการอนุมัติงบประมาณก็ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ในส่วนกลาง

4.1 กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

แนวทางการบูรณาการแผนงาน/โครงการในการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่จังหวัด (Area Based) เพื่อให้มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ให้เตรียมการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาชุมชน/หมู่บ้าน เกิดความสอดคล้อง เชื่อมโยง และมีเอกภาพ ในการดำเนินการร่วมกันนี้ จึงกำหนดกระบวนการทำงานร่วมกันดังนี้

- 1) ทบทวนแผนชุมชน/หมู่บ้าน (มกราคม-กุมภาพันธ์) โดยใช้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นกลไกหลักในการทบทวนแผนชุมชน/หมู่บ้าน โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสับสนุนข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาและวิทยากรกระบวนการ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการสนับสนุนการจัดทำเวทีประชาคมในระดับชุมชน/หมู่บ้าน และให้คณะกรรมการหมู่บ้านรวบรวมข้อมูลแผนชุมชน/หมู่บ้านดังกล่าวส่งไปยังอำเภอภายในเดือนกุมภาพันธ์
- 2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (มีนาคม-พฤษภาคม) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำปัญหาและความต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคมมาจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (แผนพัฒนาสามปี) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ซึ่งกำหนดให้แผนพัฒนาสามปีจะต้องจัดทำและทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนมิถุนายนก่อนจัดทำงบประมาณประจำปี

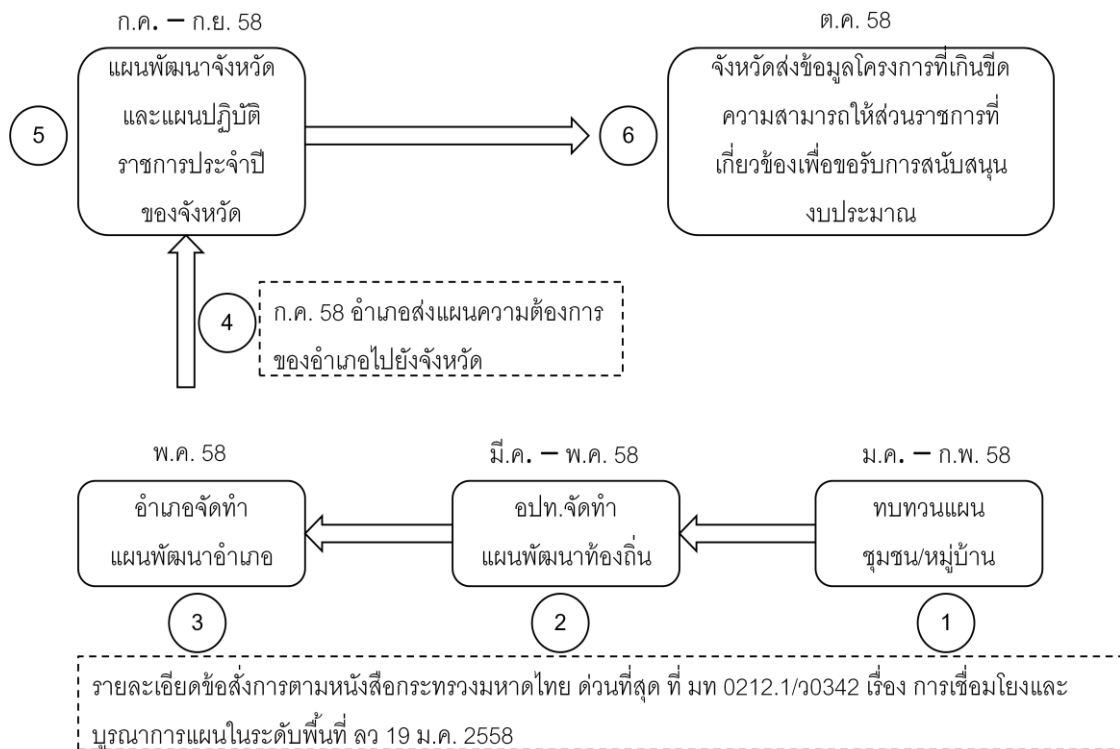
- 3) อำเภอจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ (พฤษภาคม) อำเภอโดยกลไกของคณะกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) ตามมาตรา 18 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 หรือคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (ก.บ.อ.) ที่มีอยู่ นำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Top-down) มาเป็นกรอบการพัฒนาในระดับอำเภอ และประมวลความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (Bottom-up) มาจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ และส่งกรอบแผนพัฒนาอำเภอดังกล่าวให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอทราบทิศทางการพัฒนาของอำเภอดังกล่าวภายในเดือนพฤษภาคม
- 4) อำเภอส่งแผนความต้องการของอำเภอไปยังระดับจังหวัด (กรกฎาคม) ให้อำเภอบูรณาการปัญหาและความต้องการจากชุมชนให้เป็นแผน/โครงการ และส่งแผนความต้องการระดับอำเภอดังกล่าวไปยังจังหวัด เพื่อให้จังหวัดได้นำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พร้อมทั้งให้คณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับอำเภอส่งแผนความต้องการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของอำเภอ ไปยังคณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับจังหวัดภายในเดือนกรกฎาคม เพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัด และเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ทั้งนี้ เพื่อให้การเชื่อมโยงและบูรณาการการพัฒนาในระดับพื้นที่ที่มีผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีอำเภอเป็นจุดเชื่อมต่อของการประสานและจัดทำแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ระหว่างชุมชน/หมู่บ้าน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำเภอ กับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด จึงขอให้จังหวัดกำชับให้ทุกอำเภอดำเนินการแต่งตั้งหรือปรับปรุงคำสั่งคณะกรรมการระดับอำเภอ (อ.ก.อ.) ตามประกาศ ก.น.จ. เรื่องวิธีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นจังหวัด ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 หรือคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ที่มีอยู่ เพื่อเป็นกลไกหลักในการทำหน้าที่เชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ กับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดให้เป็นรูปธรรม
- 5) จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด (กรกฎาคม-กันยายน) ให้จังหวัดนำแผนความต้องการของอำเภอมาประมวลในภาพรวมของจังหวัด เพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน ทั้งนี้ ให้จังหวัดนำหลักเกณฑ์ แนวทาง และปฏิทิน ที่

คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการจะกำหนดในแต่ละปีมาพิจารณาประกอบด้วย

- 6) จังหวัดส่งข้อมูลรายละเอียดโครงการที่เป็นความต้องการและเกินขีดความสามารถของจังหวัดให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง (ตุลาคม) เพื่อให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาไปบรรจุในคำของบประมาณประจำปี ของส่วนราชการ

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2560)

รูป : แนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปี พ.ศ. 2560

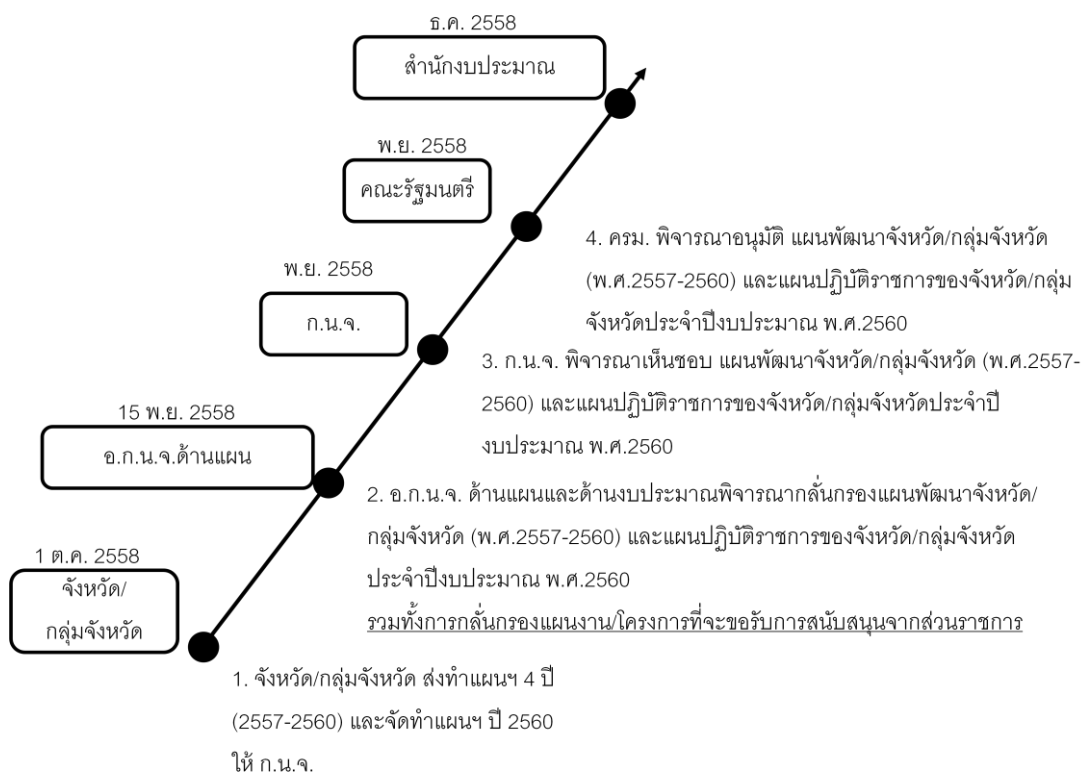

4.2 กระบวนการพัฒนาจังหวัดเสนอค่าของงบประมาณ

กระบวนการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตาม “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551”

- 1) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กำหนดกรอบ นโยบาย ขั้นตอน และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาและงบประมาณของจังหวัดส่งให้จังหวัด
- 2) จังหวัดรวบรวมข้อมูลศักยภาพของจังหวัด และสำรวจความต้องการของประชาชนในจังหวัดส่งให้กลุ่มจังหวัด (ตามมาตรา 18)
- 3) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) ประชุมเพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาจังหวัด
- 4) คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ส่งแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พร้อมบัญชีรายการโครงการที่ต้องการให้สนับสนุน) ให้คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)
- 5) แต่ละจังหวัดจัดประชุมปรึกษาหารือกับทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อพิจารณาแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดในคราวเดียวกัน (มาตรา 19)
- 6) คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.)
 - (1) เสนอความเห็นของที่ประชุมเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัด ส่งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.)
 - (2) ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ และส่งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)
- 7) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ และส่งคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.)
- 8) คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กลั่นกรองและเสนอความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ความเห็นชอบ
- 9) คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด/จังหวัด

ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด (2560)

รูป : ปฏิทินการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560

4.3 กระบวนการบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร

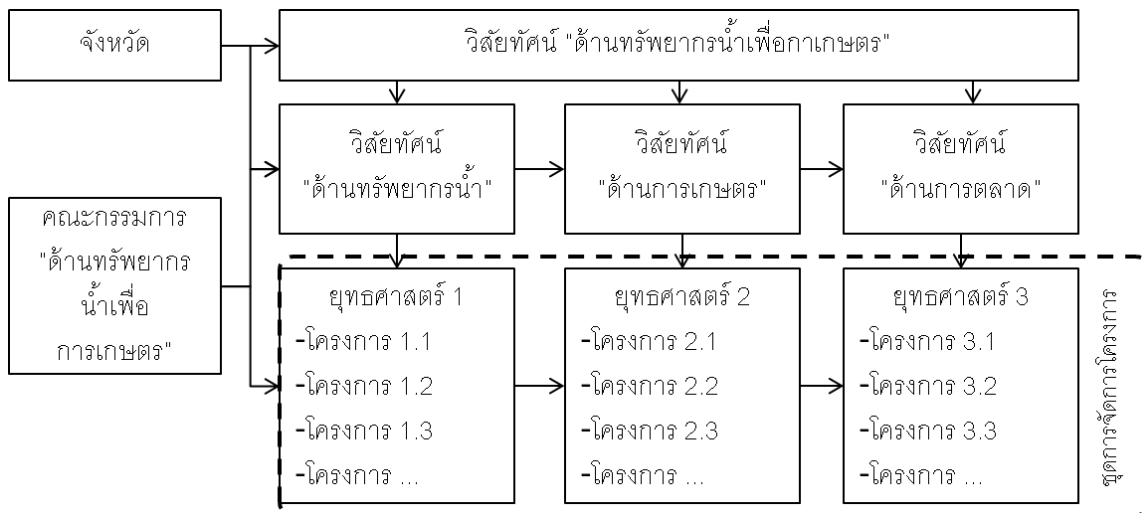
จากขั้นตอนการวางแผนพัฒนาจังหวัด และแนวทางการวางวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดเป้าหมายที่เป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้ “งบประมาณบูรณาการจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” ตามหลักเกณฑ์และแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ตามมติที่ประชุม อ.ก.น.จ. เกี่ยวกับการพัฒนาระบบฯ ครั้งที่ 1/2559 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 ที่มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) จัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- 2) จัดประชุม ก.บ.จ./ก.บ.ก.
- 3) ศึกษาเพื่อพัฒนายุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- 4) สสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่

- 5) พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
- 6) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อความรู้ความเข้าใจแก่ภาคส่วนต่างๆ
- 7) ติดตามประเมินผล การดำเนินงานที่ผ่านมา

ตามวัตถุประสงค์ ในข้อ 3) และ 5) ซึ่งสอดคล้องกับการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ และการบริหารจัดการ ที่ช่วยพัฒนาการจัดทำ “แผนพัฒนาจังหวัดด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” โดยอาศัยแนวคิดและเทคนิค “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) ในการเชื่อมโยง “วิสัยทัศน์จังหวัด” ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร กับ วิสัยทัศน์ย่อยที่เกี่ยวข้อง มาพัฒนายุทธศาสตร์ของแต่ละกิจกรรม และเชื่อมโยงโครงการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” ที่ครอบคลุมทุกกิจกรรมและโครงการตาม “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) โดยอาศัย “คณะกรรมการ ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร” เป็นเวทีหารือระดมความคิดเพื่อจัดทำ “วิสัยทัศน์แต่ละด้าน” รวมถึง “ยุทธศาสตร์” และ “โครงการ” ที่เชื่อมโยงกัน เป็นกลุ่มการบูรณาการโครงการของ “ชุดการจัดการโครงการ” เพื่อรองรับ “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ซึ่งอยู่ในขั้นการพัฒนาโครงการ

รูป : แนวคิดการบูรณาการ ระดับจังหวัด

4.4 ข้อเสนอแนะกระบวนการแผนงานโครงการและเชื่อมโยงงบประมาณแบบบูรณาการ

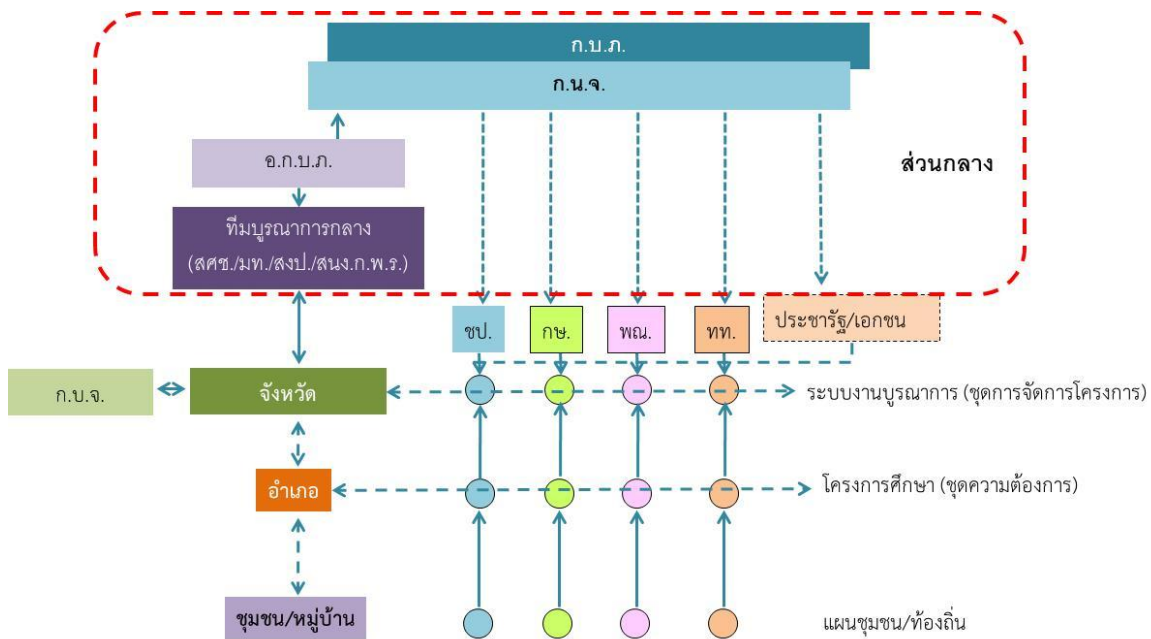
จากแนวทางการจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และองค์กร (ตามบทที่ 1, 2 และ 3) เพื่อผลักดันให้แนวคิดการทำงานแนวคิดการบูรณาการมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ทางทีมที่ปรึกษาได้หารือและปรึกษากับทาง “สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” (ก.พ.ร.) และ “สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด” (สบจ.สป.มท.) เพื่อให้เข้าใจถึงการเพิ่มบทบาทของ คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) โดยเพิ่ม “คณะกรรมการระดับจังหวัด” เพื่อพัฒนา “ชุดการจัดการโครงการ” และ “คณะทำงานระดับพื้นที่” เพื่อพัฒนา “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” เพื่อให้การทำงานบูรณาการด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร เป็นไปได้มากยิ่งขึ้น รวมถึงการเพิ่มขึ้นขององค์กร “คณะกรรมการบูรณาการนโยบายภาค” (ก.บ.ภ.) โดยได้ข้อสรุปเป็นแนวทาง ดังนี้

- 1) **ระดับพื้นที่** ควรมีคณะทำงานพื้นที่ที่เป็นเวทีให้พื้นที่หารือถึงแนวทางของวิสัยทัศน์ระดับพื้นที่ ทั้งนี้อาจมีการให้หน่วยงาน หรือ ที่ปรึกษาภาคเอกชน เป็นที่ปรึกษาเพื่อศึกษาพัฒนา “ชุดความต้องการ” โดยอาศัยงบประมาณสะสมของ อปท. เป็นตัวเริ่มต้น เพราะหากไม่วางแนวทางการจัดการที่ชัดเจนและเป็นประเด็น หน่วยงานจะไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยเฉพาะโครงการที่ต้องมีการก่อสร้างหรือพัฒนาร่วมด้วยที่ต้องอาศัยการเตรียมการระดับพื้นที่ในการสนับสนุนการทำงานภาครัฐ
- 2) **ระดับจังหวัด** ควรมีคณะกรรมการจังหวัดเพื่อทำหน้าที่รับพิจารณา “ชุดความต้องการของพื้นที่” เพื่อนำมาปฏิบัติและหารือร่วมกันในการวางแนวทางพัฒนากิจกรรมร่วมกันเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” ที่นำโครงการมาสอดคล้องประสานการทำงานร่วมกัน ทั้งนี้หากกิจกรรมหรือโครงการใดอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของภาครัฐ ควรมีองค์กรภายนอกมาช่วยดำเนินการ แทน เช่น ประชากรรัฐ หรือ ภาคเอกชน เพื่อช่วยอุดรอยรั่วของการทำงานและทำให้การทำงานสมบูรณ์ครบทุกขั้นตอน โดยอาจผลักดันให้เกิดการกำหนดสัดส่วนงบประมาณบูรณาการจังหวัด 10-20% มาเพื่อใช้ดำเนินการในลักษณะนี้
- 3) **ระดับประเทศ** ทาง สบจ. และ ทาง กพร. จำเป็นต้องช่วยกันผลักดันแนวทางดังกล่าวผ่านทาง คณะทำงาน ก.บ.จ. และ ก.บ.ภ. เพื่อให้รูปแบบการจัดการระดับจังหวัดแบบบูรณาการมีกระบวนการ และงบประมาณสนับสนุน โดยส่วนหนึ่ง สบจ. มีหน้าที่ดูแล ผู้ว่าราชการจังหวัด, สำนักงานจังหวัด, อำเภอ และ อปท. รวมถึงกรมพัฒนาชุมชน ซึ่งเป็นกลไกหลักในการพัฒนา

แผนพัฒนาจังหวัด ส่วน กพร. มีหน้าที่ออกแบบและผลักดันรูปแบบการทำงานภาครัฐให้มีระบบและทิศทาง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นระดับนโยบายอยู่แล้ว

โดยแนวคิดการพัฒนา “คณะทำงานระดับพื้นที่” เพื่อพัฒนา “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” จะช่วยสนับสนุนแนวคิด “One Plan” ของ “กระทรวงมหาดไทย” ที่จะพัฒนาอำเภอขึ้นเป็นฐานในระดับอำเภอการรวบรวมความต้องการภายในพื้นที่อำเภอ ให้เป็น “ชุดของแผนชุดเดียว” แล้วให้หน่วยงานนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนาโครงการระดับพื้นที่ ซึ่งแนวคิด “ชุดโครงการระดับพื้นที่” ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร สามารถต่อยอดแนวคิด “One Plan” โดยเชื่อมโยงเรื่องราวความต้องการ โดยอาศัยเครื่องมือ “ห่วงโซ่คุณค่า” (Value Chain) และการประเมิน “SWOT” ระดับพื้นที่ เพื่อให้หน่วยงานระดับจังหวัดในรูปแบบ “คณะกรรมการระดับจังหวัด” ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรนำเอา “ชุดความต้องการระดับพื้นที่” ไปพัฒนา “ชุดการจัดการโครงการ” เพื่อให้หน่วยงานเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกิจกรรมและโครงการระหว่างกัน รวมถึงค้นหาข้อจำกัดเพื่อพัฒนาแนวทางแก้ไขเชื่อมโยง โดยอาศัยองค์กร เช่น ประชากรรัฐ หรือ เอกชน ขึ้นมารองรับข้อจำกัดดังกล่าวในฐานะหน่วยงานรับงบประมาณอีกหน่วยหนึ่ง

รูป : แนวคิดแผนงานโครงการและเชื่อมโยงงบประมาณแบบบูรณาการ

ในระดับประเทศองค์กร “คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ” (ก.น.จ.) และ “คณะกรรมการบูรณาการนโยบายภาค” (ก.บ.ภ.) มีหน้าที่กำหนดนโยบาย, สนับสนุนการทำงานด้านบูรณาการ และพิจารณาคำขอขบประมาณระดับจังหวัด โดยมี “สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ” (ก.พ.ร.) และ “สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด” (สบจ.สป.มท.) ซึ่งเป็นกรรมการในคณะทั้งสอง ให้การสนับสนุนแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนที่เสนอ นอกจากนี้ “สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด” (สบจ.สป.มท.) ยังเป็นหน่วยงานที่ เชื่อมโยง “ผู้ว่าราชการจังหวัด”, “สำนักงานจังหวัด”, “อำเภอ”, “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” (อปท.) และ กรมพัฒนาชุมชน (ระดับชุมชน) ทำให้ภาพการทำงานเชื่อมโยงจากพื้นที่สู่จังหวัด และ จากจังหวัดสู่ประเทศ มีเส้นทางที่เชื่อมโยงกัน และมีองค์กรรองรับทุกชั้นตอน

บทที่ 5

ข้อมูลพื้นฐาน และการประมวลสารสนเทศ

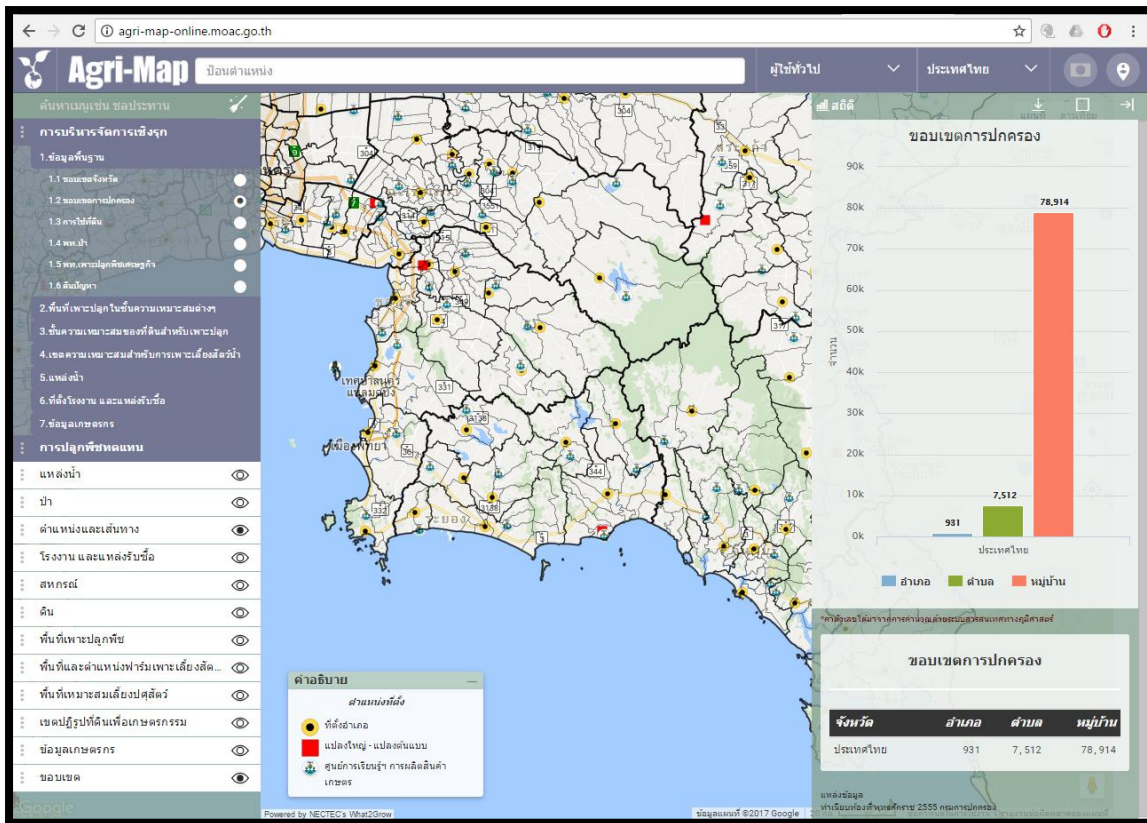
การใช้ข้อมูลเพื่อการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาจำเป็นจะต้องมีการรวบรวมและประมวลข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำเสนอภาพที่ถูกต้อง แม่นยำ ทันสมัย เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการบริหาร และบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน บนฐานของข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน

5.1 รวบรวมข้อมูลจากส่วนกลาง และพื้นที่

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลออนไลน์ขึ้นเพื่อให้บุคคลทั่วไปและหน่วยงานได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ที่มีความทันสมัยและมีหน่วยงานเจ้าภาพหลักรับผิดชอบ โดยขอยกตัวอย่างดังนี้

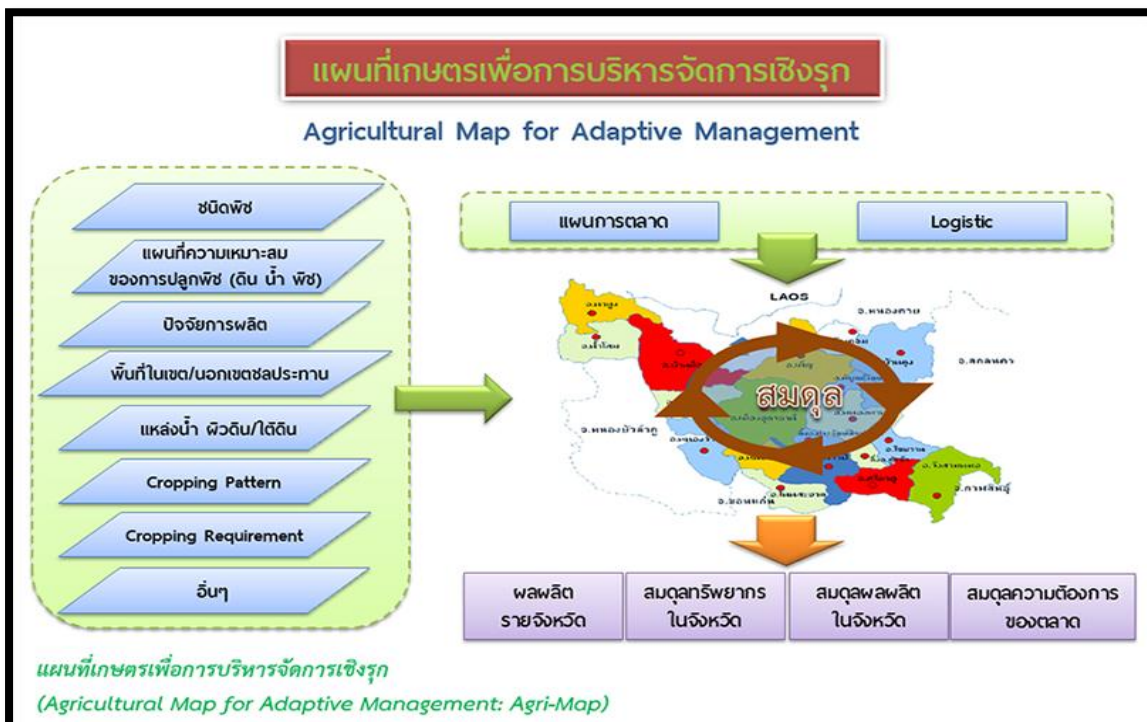
- 1) Agri-Map ซึ่งเป็นแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก โดยบูรณาการข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรจากทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือบริหารจัดการการเกษตรไทยอย่างมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ มีการปรับข้อมูลให้ทันสมัย และพัฒนาเพิ่มความสะดวกการใช้งาน ให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลโดยง่าย พร้อมกับสามารถติดตามข้อมูลความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง จัดกลุ่มเป็น 7 กลุ่มข้อมูล ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ตำแหน่งจังหวัด ขอบเขตการปกครอง การใช้ที่ดิน พื้นที่ป่า พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ ดินปัญหา, 2) เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจในชั้นความเหมาะสมต่างๆ 13 ชนิด ได้แก่ นาข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด สับปะรด ปาล์มน้ำมัน ยางพารา กาแฟ มะพร้าว ลำไย ทูเรียน เงาะ มังคุด, 3) ชั้นความเหมาะสมของที่ดินสำหรับเพาะปลูก ได้แก่ พื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิด, 4) เขตความเหมาะสมสำหรับสัตว์น้ำ ได้แก่ เขตเหมาะสมสำหรับสัตว์น้ำจืด และเขตเหมาะสมสำหรับเลี้ยงกุ้งทะเล, 5) แหล่งน้ำ ได้แก่ แหล่งน้ำผิวดิน และแหล่งน้ำใต้ดิน, 6) ที่ตั้งโรงงานและแหล่งรับซื้อ ได้แก่ แหล่งรับซื้อ สหกรณ์การเกษตร และที่ตั้งโรงงาน ด้านเกษตร และ 7) ข้อมูลเกษตรกร ได้แก่ ครัวเรือนเกษตรกร รายได้ หนี้สินภาคการเกษตร และลักษณะการถือครองที่ดิน ดังแสดงในรูปด้านล่าง

ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/>

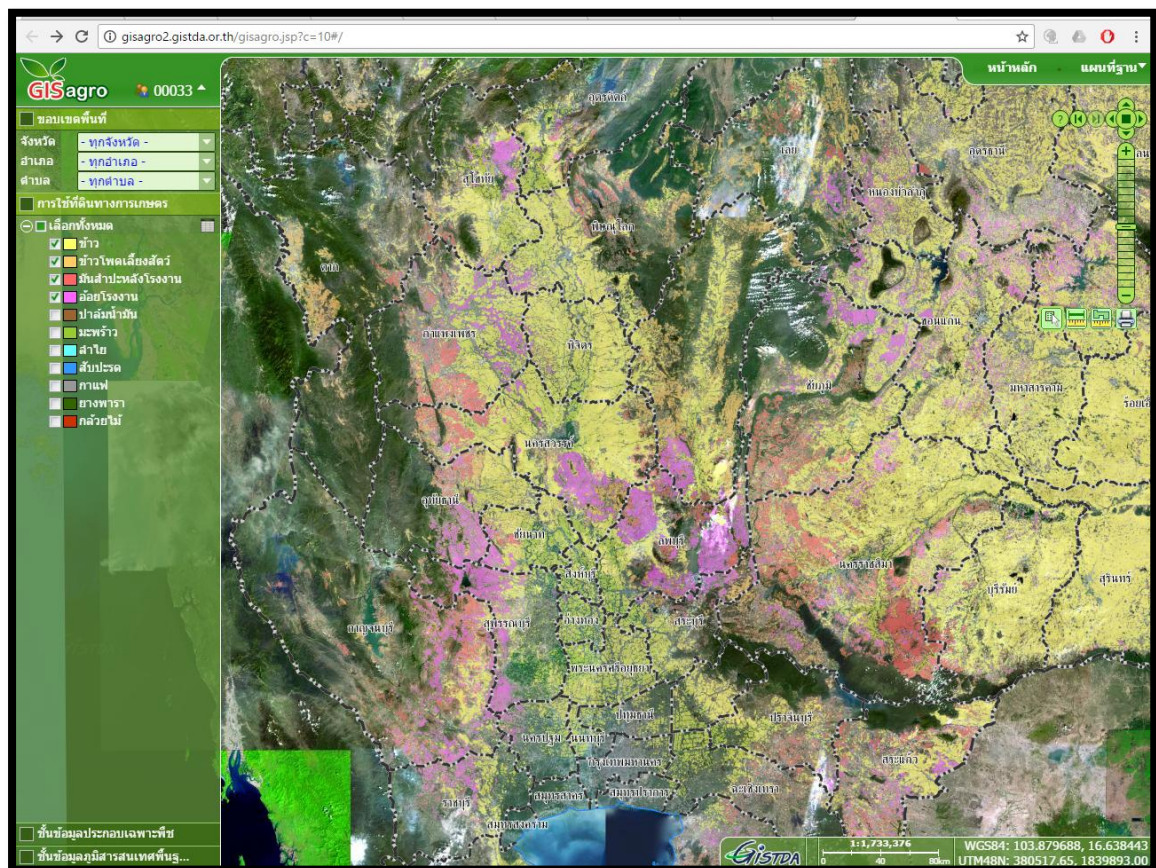
รูป : หน้าจอระบบฐานข้อมูล Agri-Map

รูป : โครงสร้างข้อมูลแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

- 2) GISagro ของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) เป็นระบบที่พัฒนาภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเกษตรด้วยเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ข้อมูลดาวเทียมและข้อมูลภูมิสารสนเทศในการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรายแปลง การลงทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูก การถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่เกษตรกรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการให้บริการเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

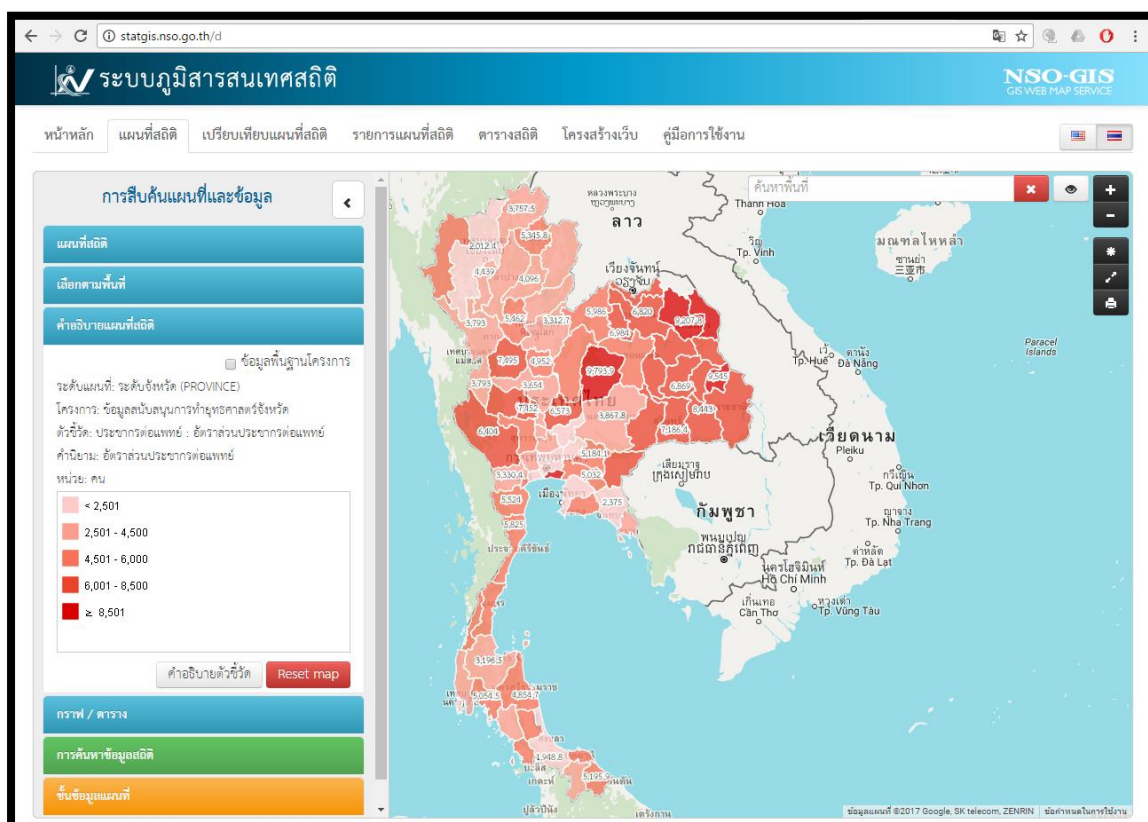

ที่มา: <http://gisagro2.gistda.or.th/gisagro.jsp?c=10#/>

รูป : หน้าจอระบบฐานข้อมูล GISagro

3) ข้อมูลสถิติออนไลน์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำระบบภูมิสารสนเทศสถิติ (SGIS : Statistical Geographic Information System) ขึ้น เพื่อนำเสนอข้อมูลสถิติเชิงพื้นที่ (Spatial Statistics) ในลักษณะของแผนที่ (Thematic Maps) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS : Geographic Information System) ซึ่งจะแสดงให้เห็นภาพการกระจายตัว การกระจุกตัวของสารสนเทศสถิติที่สนใจ และการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาต่างๆ ในเชิงพื้นที่ ได้ชัดเจนและเข้าใจง่าย มากกว่าการพิจารณาจากตารางสถิติ จึงใช้ประโยชน์ช่วยในการวางแผน กำหนดนโยบาย การติดตามประเมินผลโครงการ การจัดสรรงบประมาณ ในระดับท้องถิ่น ตลอดจน การบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ผู้ใช้งานระบบสามารถสืบค้นว่ามีสารสนเทศอะไรในพื้นที่มากที่สุด น้อยที่สุด หรือที่สนใจอยู่ที่ไหน เช่น จังหวัดหรืออำเภอใดมีคนจนมากที่สุด หรือมีการปลูกมันสำปะหลังที่อำเภอใดบ้างในประเทศไทย เป็นต้น นอกจากนี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ให้บริการภูมิสารสนเทศสถิติเป็นแบบ Web Map Services โดยใช้มาตรฐานของ OGC : Open Geospatial Consortium จึงสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลแผนที่ระหว่างหน่วยงานได้

ที่มา: <http://statgis.nso.go.th/d>

รูป : หน้าจอระบบฐานข้อมูล ระบบภูมิสารสนเทศสถิติ

ทั้งนี้การนำข้อมูลดังกล่าวมาร่วมพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) สามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาทำหน้าที่รวบรวมและจัดระเบียบข้อมูลสารสนเทศ โดยประสานงานกับสำนักงานสถิติจังหวัดและคณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของจังหวัดในกรณีที่มีอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน และมีขอบเขตที่ลงลึกถึงระดับแปลงเกษตรหรือพื้นที่อยู่อาศัย จะสามารถทำให้เกิดประเด็นปัญหาในพื้นที่ที่สอดคล้องกันระหว่างท้องถิ่นและจังหวัด เนื่องจากมีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดที่ใกล้เคียงและสนับสนุนกัน

5.2 ข้อมูลที่ควรมี

เพื่อให้การทำงานเชิงบูรณาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโครงสร้างข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาช่วยสนับสนุนการทำงานแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีข้อมูลที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- 1) **ด้านเทคนิค** เช่น วิธีการในการดำเนินโครงการทางวิชาการ อาจมาจากผลการศึกษา, โครงการตัวอย่างทั้งในและนอกพื้นที่, การศึกษาดูงานจากต่างประเทศ เพื่อให้คณะทำงานแผนพัฒนาจังหวัดมองเห็นแนวทาง, วิธีการ และผลที่จะได้รับก่อนการดำเนินการวางแผนรวมถึงเป็นการช่วยประเมินความพร้อมด้านทรัพยากรทุกด้านของจังหวัด เพราะเข้าใจถึงองค์ประกอบการทำงานทั้งหมด
- 2) **ด้านกายภาพและสถิติ** เป็นข้อมูลพื้นฐานกายภาพที่มีหลายหน่วยงานดูแล เช่น กรมการปกครอง, กรมชลประทาน, กรมทรัพยากรน้ำ, กรมพัฒนาที่ดิน ทั้งนี้อาจรวมถึงหน่วยงานข้อมูลเชิงสถิติอื่น เช่น กรมอุตุนิยมวิทยา, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, กรมประมง, กรมการค้า เป็นต้น ซึ่งบ่อยครั้งต้องนำข้อมูลทั้งสองประเภทมาประมวลร่วมกันเพื่อให้เห็นศักยภาพและข้อจำกัดเชิงพื้นที่ รวมถึงกิจกรรมที่เชื่อมโยงด้านทรัพยากรน้ำ, การผลิต และการตลาด ในพื้นที่
- 3) **ด้านงบประมาณ** เป็นหัวใจของการดำเนินการโครงการเนื่องจากปัจจุบันงบประมาณของหน่วยงานส่วนใหญ่ถูกพิจารณาอนุมัติจากหน่วยงานในส่วนกลางทำให้มีความเสี่ยงที่หลายโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาจังหวัดแต่ไม่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานต้นสังกัด หากมีข้อมูลส่วนนี้ก่อนจะช่วยการวางแผนดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและมีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ยังมีงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งสามารถใช้เป็นงบประมาณบูรณาการได้เพราะไม่ติด

กับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง รวมไปถึงงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ทางรัฐบาลเน้นผลักดันการพัฒนาในระดับประเทศ

- 4) **ด้านระยะเวลา** การกำหนดช่วงเวลาดำเนินงานที่ชัดเจนจะช่วยให้การวางแผนโครงการที่เกี่ยวข้องเนืองกันสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและ หากบางโครงการไม่จำเป็นต้องลำดับก่อนหลังก็ยิ่งช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนร่วมกันโดยเฉพาะส่วนที่จะต้องมาเชื่อมโยงกันในภายหลัง เช่น โครงการรถไฟฟ้ หากวางแผนการเชื่อมต่อกันแม้การก่อสร้างเสร็จไม่พร้อมกันแต่สามารถแยกการดำเนินการแล้วมารวมกันได้ภายหลัง โดยเฉพาะการวางแผนผลกระทบด้านการจราจรที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้าง เป็นต้น
- 5) **ด้านโครงสร้างและกฎระเบียบของหน่วยงาน** ในการพัฒนาโครงการระหว่างจังหวัด - พื้นที่กับหน่วยงานราชการมีโครงสร้างการทำงานภายในแต่ละหน่วยราชการที่จังหวัดต้องทราบ และขั้นตอนหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานใดรับผิดชอบงานด้านใดและมีขอบเขตภาระอย่างไร, ขั้นตอนการพัฒนาโครงการแหล่งน้ำขนาดต่างๆ, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน GAP, การกำหนดและรับรองมาตรฐานตลาดกลาง, การกำหนดและรับรองมาตรฐาน Q Mark เป็นต้น ซึ่งจะเป็นทั้งขั้นตอนในการพัฒนาโครงการและการเตรียมความพร้อมของสถานที่ตั้งหรือเกษตรกร ให้พร้อมในการพัฒนาโครงการ

5.3 การใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการจัดทำวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์

ในการพัฒนาวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ข้อมูลมีความจำเป็นในทุกขั้นตอน โดยแนวทางที่ทางโครงการขอเสนอ เป็นการใชข้อมูลทางกายภาพพร้อมกับข้อมูลสถิติในการวิเคราะห์ทิศทางของวิสัยทัศน์ที่เหมาะสม มีขั้นตอนการใชข้อมูลดังต่อไปนี้

ขั้นตอนการวางวิสัยทัศน์

ในการสร้างวิสัยทัศน์จำเป็นต้องใชข้อมูล ด้านสังคม, ทรัพยากร, กิจกรรม และเศรษฐกิจ เพื่อสร้างภาพมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการจัดทำวิสัยทัศน์ โดยรายละเอียดข้อมูลมี ดังต่อไปนี้

- 1) **ข้อมูลกายภาพด้านประชากรและการใช้ที่ดิน (สังคม)** เพื่อให้ทราบลักษณะเชิงสภาพสังคมและการกระจายตัวของประชากร และกิจกรรมการใช้ทรัพยากรที่ดินเพื่อวัตถุประสงค์การผลิตด้านต่างๆ

- 2) ข้อมูลโครงสร้างทรัพยากรน้ำและการเกษตรพืชเศรษฐกิจในปัจจุบัน (ทรัพยากร) เพื่อให้เข้าใจสภาพการจัดการ เช่น แหล่งน้ำต้นทุนทางการเกษตร, โครงสร้างการผลิตพืชเศรษฐกิจ, รูปแบบการตลาด เป็นต้น รวมถึงศักยภาพในการผลิตและการตลาดของพืชเศรษฐกิจ
- 3) ข้อมูลการจัดการโครงการแต่ละกิจกรรม (กิจกรรม) โดยให้ความสำคัญกิจกรรม, โครงการ, งบประมาณ และระยะเวลา ที่แต่ละหน่วยงานดำเนินการในพื้นที่จังหวัด เพื่อให้ทราบรูปแบบและศักยภาพของหน่วยงานในการพัฒนาโครงการในกิจกรรมด้านทรัพยากรน้ำ, การเกษตร และการตลาด
- 4) ข้อมูล ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (GPP) (เศรษฐกิจ) เป็นสถิติที่วัดผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในจังหวัดในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี ช่วยให้ทราบถึงกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ทั้งนี้ในจังหวัดที่มีกิจกรรมภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการเป็นหลัก ควรพิจารณาการเติบโตทางด้านการเกษตรเพียงอย่างเดียวเพื่อให้เห็นถึงการเติบโตของภาคเกษตรได้ชัดเจนขึ้น

เมื่อประมวลข้อมูลทั้ง 4 ชุดเป็นฐานในการหารือกับ “คณะกรรมการระดับจังหวัด” จะทำให้ทราบถึงกิจกรรมด้านทรัพยากรน้ำ, การเกษตร และการตลาด โดยอาศัยเทคนิค SWOT ในการหาศักยภาพที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาวิสัยทัศน์ในแต่ละกิจกรรม รวมถึงสามารถเชื่อมโยงแต่ละกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการได้

ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายใน	S – Strength สังคม/ทรัพยากร กิจกรรม/เศรษฐกิจ	W – Weakness สังคม/ทรัพยากร กิจกรรม/เศรษฐกิจ
	O – Opportunity สังคม/ทรัพยากร กิจกรรม/เศรษฐกิจ	T – Threat สังคม/ทรัพยากร กิจกรรม/เศรษฐกิจ
ปัจจัย/ สภาพแวดล้อม ภายนอก	ปัจจัยด้านบวก	ปัจจัยด้านลบ

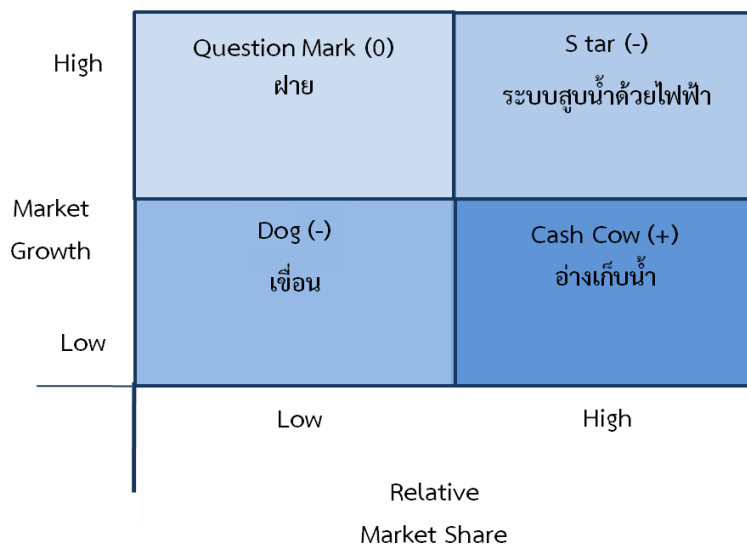
รูป : การใช้ข้อมูลในการสนับสนุนเทคนิคการวิเคราะห์ SWOT

เมื่อได้วิสัยทัศน์ที่มีกิจกรรมและการเชื่อมโยงกิจกรรมแล้ว ควรกำหนดพื้นที่เป้าหมาย เพื่อให้หน่วยงาน ประเมินกิจกรรมที่ต้องทำการบูรณาการระหว่างกันในพื้นที่เพื่อผลักดันการพัฒนาเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” ทั้งนี้จากเงื่อนไขที่ใช้ “งบประมาณบูรณาการจังหวัด” จึงควรมีพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านทรัพยากรน้ำเป็นฐานเริ่มต้น เพราะหากต้องพัฒนาขึ้นมาใหม่ทั้งหมดจะเสียเวลาและใช้งบประมาณจำนวนมาก และทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงการบูรณาการไปยังกิจกรรมอื่น โดยผลที่ได้จากขั้นตอนนี้จะถูกนำไปวิเคราะห์ สภาพตลาด และการเติบโตของการพัฒนาจังหวัด

ขั้นตอนวางยุทธศาสตร์

การวางยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตรจะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรม ด้านทรัพยากรน้ำ, การเกษตร และการตลาด โดยการเปรียบเทียบความเหมาะสมเป็น “การวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์” เพื่อเลือกกลยุทธ์หรือโครงการที่เหมาะสมในแต่ละกิจกรรม

รูป : การวิเคราะห์ BCG Matrix สภาพส่วนแบ่งตลาดเชิงเปรียบเทียบเพื่อวางตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์

โดยโครงการในกิจกรรมแต่ละด้านสามารถแบ่งกลุ่มจัดลำดับตามความสามารถในการแข่งขัน ได้เป็น 4 กลุ่ม (A-Star, B-Question Mark, C-Cash Cow และ D-Dog ตามระดับการแข่งขัน) โดยใช้ข้อมูลพื้นฐาน สังคม, ทรัพยากร, กิจกรรม และเศรษฐกิจ มาประเมินทีละกิจกรรม เพื่อเลือกโครงการที่มีศักยภาพเป็นเครื่องมือของจังหวัดในแต่ละกิจกรรม รวมถึงการเชื่อมโยงโครงการในแต่ละกิจกรรม เช่น โครงการพัฒนาระบบน้ำได้กลุ่มผู้ใช้น้ำ, กลุ่มผู้ใช้น้ำเป็นกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ส่งเสริมการผลิต, พื้นที่ส่งเสริมการผลิตเป็นพื้นที่เป้าหมายของการตลาด เป็นต้น เมื่อโครงการและกิจกรรมที่เหมาะสมในการส่งเสริมตามยุทธศาสตร์

นอกจากการประเมินด้านการแข่งขันของโครงการในกิจกรรมแล้วการประเมินความเป็นไปได้ในการพัฒนา เพื่อใช้กำหนดแนวทางการพัฒนาในแต่ละกิจกรรมโครงการ ที่เหมาะสมกับกลยุทธ์ที่เลือกในขั้นตอนก่อนหน้า เช่น SO-กำลังเติบโตหรือมีการกระตุ้น, WO-ต้องการการพัฒนา, ST-ต้องปกป้องหรือต้องการผู้ช่วยเหลือ, WT-ต้องทำการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

	S strengths	Weakness
Opportunities	SO A.Growing or Proactive พืชเฉพาะถิ่น	WO C.Improve Quality พืชเศรษฐกิจ
Threats	ST B.Defending Or Partner พืชพันธุ์สัญญา	WT D.Change พืชล้มตลาค

รูป : การประเมินความเป็นไปได้ในการพัฒนาผ่านเทคนิค SWOT Analysis

กล่าวโดยสรุปจากขั้นตอนการวางวิสัยทัศน์ และขั้นตอนการวางยุทธศาสตร์ โดยอาศัยข้อมูล 4 กลุ่ม คือ สังคม, ทรัพยากร, กิจกรรม และ เศรษฐกิจ จะช่วยให้เราพัฒนาความเป็นไปได้ของวิสัยทัศน์โดยอาศัยข้อมูลสนับสนุน เป็นภาพฉายระดับจังหวัดไปสู่อนาคตภายใต้ทรัพยากรและกิจกรรมภายในจังหวัด เมื่อได้ภาพฉายที่ต้องการ ก็นำมาวางยุทธศาสตร์หรือกิจกรรมแต่ละด้าน ที่ประกอบด้วยโครงการภายในกิจกรรมและเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรม โดยการวิเคราะห์ ความสามารถในการแข่งขัน และ ความสามารถในการพัฒนา เพื่อเลือกกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเพื่อพัฒนาเป็น “ชุดการจัดการโครงการ” สำหรับใช้ในจังหวัด

ส่วนที่ 4

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

งบประมาณ

ภาคผนวก ก-1

แนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่าย

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

แนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

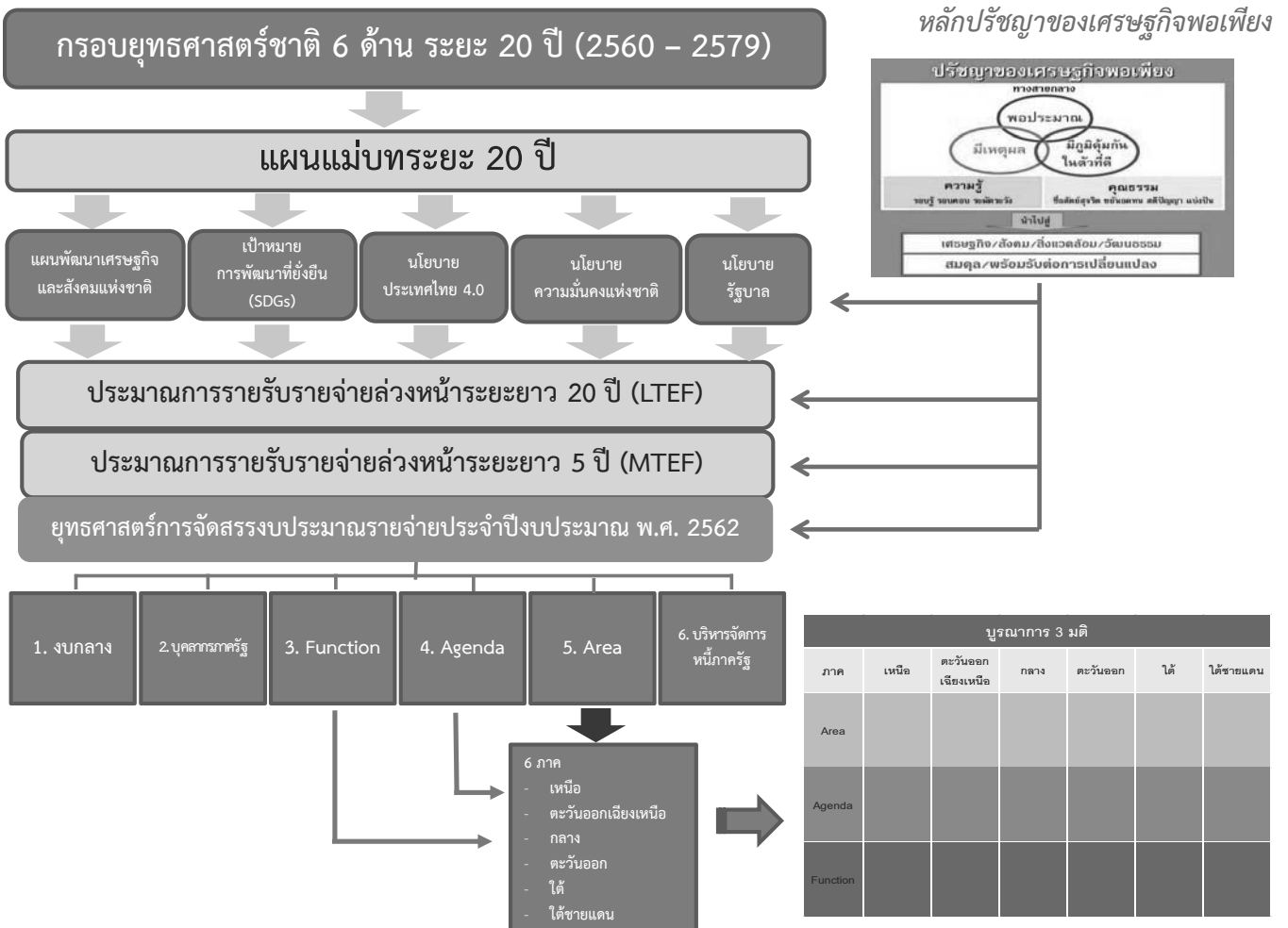
สำนักงบประมาณ

16 สิงหาคม 2560

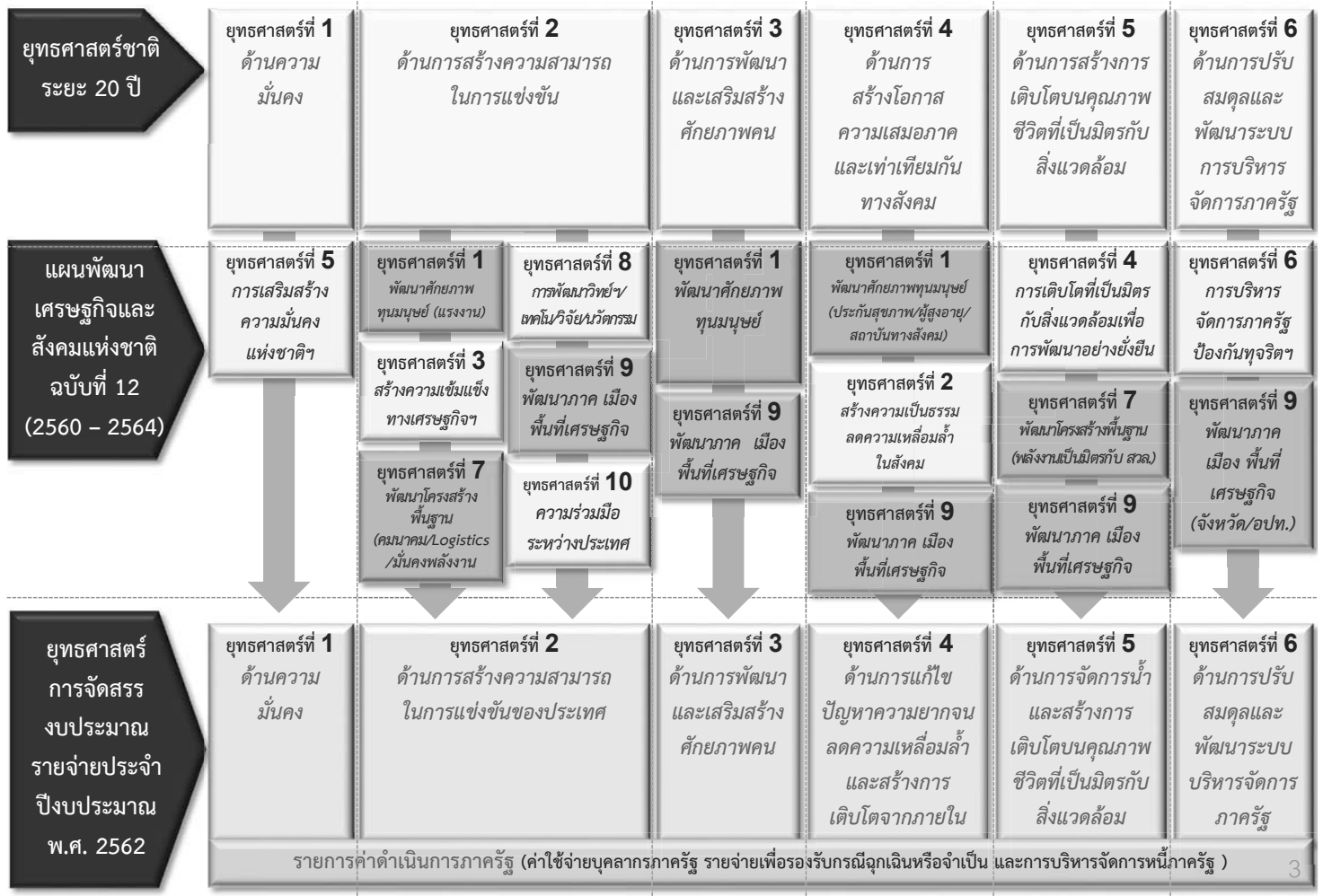
ณ ห้องรอยัล จูบิลี บอลรูม อาคารชาเลนเจอร์

ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

หลักการยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

หลักการสำคัญของการจัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

- นำแนวทางการพัฒนาที่สำคัญของร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้ง 6 ยุทธศาสตร์ มากำหนดเป็นกรอบโครงสร้างยุทธศาสตร์การจัดสรรฯ
- กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์การจัดสรรฯ ให้ถูกต้อง ชัดเจน สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
- นำยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่ฯ ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ฯ และกำหนดนโยบายการจัดสรรฯ ที่มีการกำหนดพื้นที่ดำเนินการของโครงการ/กิจกรรมไว้ชัดเจน
- กำหนดยุทธศาสตร์ชี้้นำเพื่อเป็นทิศทางการดำเนินงานการพัฒนาในแต่ละพื้นที่ระดับภาค เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการเสนอขอจัดสรรงบประมาณลงในแต่ละภาค/พื้นที่อย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

1. ด้านความมั่นคง

- 1.1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก
 - 1.1.1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลัก
- 1.2 ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ พัฒนาความมั่นคงทางการเมือง
 - 1.2.1 ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ พัฒนาความมั่นคงทางการเมือง
- 1.3 รักษาความมั่นคง/ความสงบเรียบร้อยภายใน/มั่นคงชายแดนและทางทะเล
 - 1.3.1 รักษาความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยภายใน
 - 1.3.2 แก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ภาคใต้ชายแดน
 - 1.3.3 จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์
 - 1.3.4 ป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

2. ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- 2.1 พัฒนาเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน
 - 2.1.1 บริหารจัดการด้านการเงินการคลัง
 - 2.1.2 พัฒนาประสิทธิภาพ มูลค่าเพิ่มภาคการผลิต บริการ การค้า การลงทุน
- 2.2 พัฒนาภาคการผลิตและบริการ
 - 2.2.1 พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
 - 2.2.2 สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ
 - 2.2.3 พัฒนาศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร
- 2.3 พัฒนาผู้ประกอบการ เศรษฐกิจชุมชน และ SMEs สู่อสากล
 - 2.3.1 พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน
 - 2.3.2 พัฒนาคณะผู้ประกอบการ เศรษฐกิจชุมชน SMEs
- 2.4 พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เมืองศูนย์กลางความเจริญ
 - 2.4.1 พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
 - ภาคเหนือ
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - ภาคกลาง
 - ภาคตะวันออก
 - ภาคใต้ชายแดน
 - 2.4.2 พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)
 - ภาคตะวันออก

3. ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- 3.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
 - 3.1.1 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- 3.2 ยกระดับการศึกษา การเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมทั่วถึง
 - 3.2.1 ยกระดับการศึกษา การเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมทั่วถึง
- 3.3 ปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์
 - 3.3.1 ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม
- 3.4 สร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
 - 3.4.1 สร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

- ◆ **สิ้นน้ำเงิน** : แผนงานบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์
- ◆ **สิ้นน้ำตาล** : แผนงานบูรณาการเชิงพื้นที่
- ◆ **สิ้นเขียว** : แผนงานยุทธศาสตร์

- 1.4 พัฒนาระบบ กลไก มาตรการ ความร่วมมือระหว่างประเทศ
 - 1.4.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง
- 1.5 เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ
 - 1.5.1 เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ
- 1.6 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ จัดการภัยพิบัติ
 - 1.6.1 พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ จัดการภัยพิบัติ
- 1.7 ปรับกระบวนการทำงานจากแนวคิดสู่แนวระนาบ
 - 1.7.1 ปรับกระบวนการทำงานจากแนวคิดสู่แนวระนาบ
- 1.8 ภารกิจพื้นฐานสนับสนุนยุทธศาสตร์ฯ

4. ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างการเติบโตจากภายใน

- 4.1 สร้างความมั่นคง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคม
 - 4.1.1 สร้างความมั่นคง ลดความเหลื่อมล้ำ
- 4.2 พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
 - 4.2.1 พัฒนาระบบประกันสุขภาพ
- 4.3 สร้างสภาพแวดล้อม นวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
 - 4.3.1 สร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
- 4.4 สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรม ความเข้มแข็งของชุมชน
 - 4.4.1 สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูตทางวัฒนธรรม และชุมชน

5. ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 5.1 จัดระบบอนุรักษ์พื้นที่ ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ
 - 5.1.1 จัดระบบอนุรักษ์พื้นที่ ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ
- 5.2 บริหารจัดการน้ำทั้ง 25 ลุ่มน้ำ จัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
 - 5.2.1 บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- 5.3 พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับ สวล.
- 5.4 พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เมืองที่เป็นมิตรกับ สวล.
- 5.4.1 พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จัดการมลพิษ/สวล.
- 5.5 รับผิดชอบต่อโลก
 - 5.5.1 จัดการผลกระทบเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

- 6.1 ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
 - 6.1.1 พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน
- 6.2 วางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
 - 6.2.1 ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้อปท.
 - 6.2.2 ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ
- 6.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคน พัฒนาบุคลากรภาครัฐ
 - 6.3.1 จัดการกำลังคน พัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- 6.4 ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
 - 6.4.1 ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 6.5 ปรับปรุงกฎหมายระเบียบให้ทันสมัย เป็นธรรม เป็นสากล
 - 6.5.1 ปฏิรูปกฎหมาย พัฒนาระบบการยุติธรรม
- 6.6 พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน
 - 6.6.1 พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน
- 6.7 ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้ รายจ่ายภาครัฐ
 - 6.7.1 บริหารจัดการรายได้ รายจ่ายภาครัฐ
- 6.8 ภารกิจพื้นฐานเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ฯ

7. รายการค่าดำเนินการภาครัฐ

- 7.1 ค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ
- 7.2 รายจ่ายเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น
- 7.3 การบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ

รวมทั้งสิ้น 58 แผนงาน : 25 แผนงานยุทธศาสตร์ 18 แผนงานบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ 5
6 แผนงานบูรณาการเชิงพื้นที่ 6 แผนงานพื้นฐาน และ 3 แผนงานรายการค่าดำเนินการภาครัฐ

องค์ประกอบโครงสร้างแผนงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

องค์ประกอบ ระดับยุทธศาสตร์

- 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ
- (7) รายการค่าดำเนินการภาครัฐ

องค์ประกอบระดับ แผนงาน

- ภายใต้ยุทธศาสตร์ 6 ด้าน และรายการค่าดำเนินการภาครัฐ กำหนดแผนงาน **จำนวนทั้งสิ้น 58 แผนงาน** โดยแบ่งออกเป็น
- (1) แผนงานบูรณาการ เป็นแผนงานที่ดำเนินการให้สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ หรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ หรือยุทธศาสตร์สำคัญที่คณะรัฐมนตรีกำหนดเชิงนโยบาย และกำหนดให้การจัดทำงบประมาณเป็นลักษณะ Project based **จำนวน 24 แผนงาน** (แผนงานบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ 18 แผนงาน แผนงานบูรณาการเชิงพื้นที่ 6 แผนงาน)
 - (2) แผนงานยุทธศาสตร์ เป็นแผนงานที่ดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายในเชิงนโยบายและมีความสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ ที่ต้องการผลักดันหรือเห็นความสำคัญในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยกำหนดให้การจัดทำงบประมาณเป็นลักษณะ Project based **จำนวน 25 แผนงาน**
 - (3) แผนงานพื้นฐาน เป็นแผนงานที่ดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นปกติประจำตามกฎหมายจัดตั้งของหน่วยงานนั้น ๆ หากหยุดดำเนินการอาจก่อให้เกิดความเสียหายในการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ โดยจำแนกตามยุทธศาสตร์ 6 ด้าน **จำนวน 6 แผนงาน**
 - (4) รายการค่าดำเนินการภาครัฐ **จำนวน 3 แผนงาน** ได้แก่ แผนงานบุคลากรภาครัฐ แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ และแผนงานรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลัง (ถ้ามี)

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านความมั่นคง (9 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ด้านความมั่นคง (11 แผนงาน)
1.1 การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	1.1 แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ	1.1 แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ
1.2 การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม		1.2 แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
1.3 การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและความมั่นคงทางทะเล	1.7 แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ 1.3 แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 1.4 แผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ 1.5 แผนงานบูรณาการป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด	1.3 แผนงานยุทธศาสตร์รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดนและทางทะเล 1.4 แผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 1.5 แผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ 1.6 แผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
1.4 การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่	1.6 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	1.7 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง
1.5 การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ	1.8 แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ	1.8 แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ
1.6 การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม		1.9 แผนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
1.7 การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบ	1.2 แผนงานบูรณาการสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ 1.9 แผนงานบุคลากรภาครัฐ 1.8 แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง	1.10 แผนงานยุทธศาสตร์การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องด้านความมั่นคงจากแนวคิดสู่แนวระนาบ ย้ายไปรวมไว้ในที่รายการคำดำเนินการภาครัฐ 1.11 แผนงานพื้นฐานด้านความมั่นคง

7

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (17 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (15 แผนงาน)
2.1 การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ขีดการค้า	2.12 แผนงานยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง 2.14 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตบริการ การค้า และการลงทุน 2.10 แผนงานบูรณาการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ	2.1 แผนงานยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง 2.2 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพและมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน
2.2 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรรายย่อยสู่เกษตรกรยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	2.1 แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ 2.8 แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ 2.9 แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร	2.3 แผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ 2.4 แผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและบริการ 2.5 แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคเกษตร
2.3 การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับขีดภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่สากล	2.15 การพัฒนาและยกระดับขีดภาพแรงงาน 2.2 แผนงานบูรณาการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	2.6 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาและยกระดับขีดภาพแรงงาน 2.7 แผนงานบูรณาการพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล
2.4 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความจริง	2.3 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 2.4 แผนงานบูรณาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก 2.11 แผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ	2.8 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ 2.9 แผนงานบูรณาการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก
2.5 การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ความมั่นคงทางพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา	2.5 แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ 2.6 แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล 2.7 แผนงานบูรณาการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม 2.13 แผนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม	2.10 แผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ 2.11 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน 2.12 แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล 2.13 แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม
2.6 การเชื่อมโยงภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ	2.16 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ	2.14 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาความเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ 2.15 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ) 2.17 แผนงานบุคลากรภาครัฐ 2.18 แผนงานพื้นฐานด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

8

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (6 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 3 : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (6 แผนงาน)
3.1 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต	3.1 แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย	3.1 แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
3.2 การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง	3.2 แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต	3.2 แผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
3.3 การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์	3.5 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม	3.3 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม
3.4 การสร้างเสริมให้คนมีความสุขภาวะที่ดี	3.3 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสาธารณสุขและเสริมสร้างสุขภาพเชิงรุก 3.4 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ	3.4 แผนงานยุทธศาสตร์สร้างเสริมให้คนมีความสุขภาวะที่ดี
3.5 การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน		3.5 แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย
		3.6 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน)
	3.6 แผนงานบุคลากรภาครัฐ	ย้ายไปรวมไว้ที่รายการคำดำเนินการภาครัฐ
	3.7 แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	3.7 แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

9

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน (6 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน (6 แผนงาน)
4.1 การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	4.1 แผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง 4.5 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและยกระดับคุณภาพชีวิต 4.4 แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 5.1 การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน (บางส่วน)	4.1 แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
4.2 การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ	4.2 แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ	4.2 แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ
4.3 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย	4.3 แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ	4.3 แผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
4.4 การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทูทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน		4.4 แผนงานยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทูทางวัฒนธรรม และชุมชน
4.5 การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา		4.5 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา
		4.6 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน)
	3.6 แผนงานบุคลากรภาครัฐ	ย้ายไปรวมไว้ที่รายการคำดำเนินการภาครัฐ
	4.7 แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน	4.7 แผนงานพื้นฐานด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างการเติบโตจากภายใน

10

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (7 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (7 แผนงาน)
5.1 การจัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	5.5 แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พื้ฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ 5.1 การจัดการปัญหาที่ดินทำกิน (บางส่วน)	5.1 แผนงานยุทธศาสตร์จัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟู และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
5.2 การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ	5.4 แผนบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ	5.2 แผนบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
5.3 การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5.3 แผนบูรณาการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5.3 แผนงานยุทธศาสตร์การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5.4 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	5.2 แผนบูรณาการบริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม	5.4 แผนบูรณาการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม
5.5 การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	5.6 แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติ	5.5 แผนงานยุทธศาสตร์จัดการผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
5.6 การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม		5.6 แผนงานยุทธศาสตร์ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
	5.7 แผนงานบุคลากรภาครัฐในการดำเนินยุทธศาสตร์	5.7 แผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค (ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)
	5.8 แผนพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	ย้ายไปรวมไว้ที่รายการคำดำเนินการภาครัฐ
		5.8 แผนพื้นฐานด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

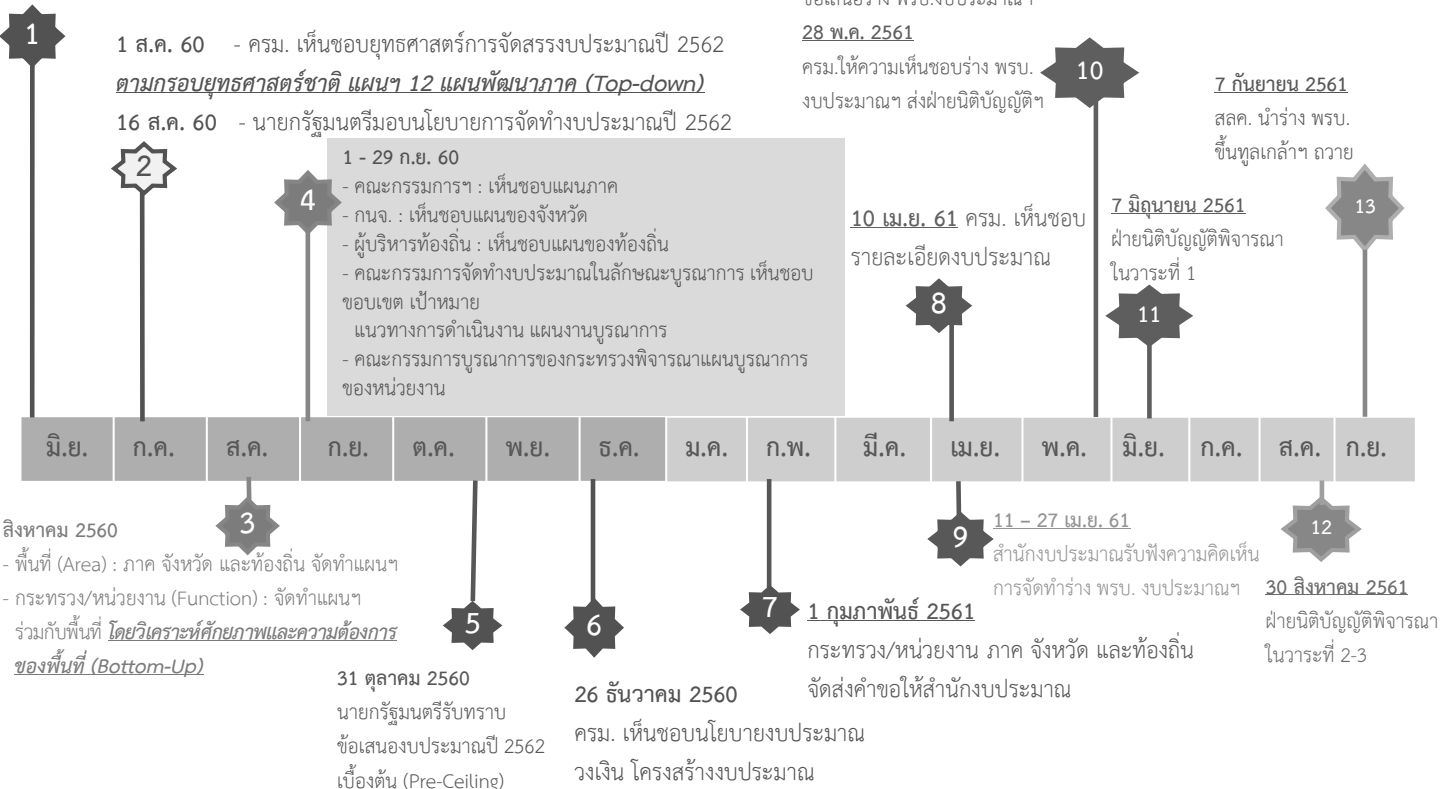
ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (8 แผนงาน)	ยุทธศาสตร์ที่ 6 : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (9 แผนงาน)
6.1 การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม	6.7 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน	6.1 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน
6.2 การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ	6.4 แผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6.5 แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	6.2 แผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6.3 แผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ
6.3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ		6.4 แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
6.4 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	6.1 แผนงานบูรณาการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	6.5 แผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
6.5 การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล	6.2 แผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม	6.6 แผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม
6.6 การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ	6.3 แผนงานบูรณาการอำนวยความสะดวกทางธุรกิจ	6.7 แผนงานบูรณาการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
6.7 การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายภาครัฐ	6.6 แผนงานยุทธศาสตร์บริหารจัดการรายได้และรายจ่ายภาครัฐ 2.12 แผนงานยุทธศาสตร์เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเงินการคลัง (บางส่วน)	6.8 แผนงานยุทธศาสตร์บริหารจัดการรายได้และรายจ่ายภาครัฐ
	6.8 แผนงานบุคลากรภาครัฐ	ย้ายไปรวมไว้ที่รายการคำดำเนินการภาครัฐ
	6.9 แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	6.9 แผนงานพื้นฐานด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เปรียบเทียบโครงสร้างแผนงานตามยุทธศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 - 2562

ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (6 ด้าน 36 ประเด็น)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 (56 แผนงาน)	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (58 แผนงาน)
	รายการคำดำเนินการภาครัฐ	รายการคำดำเนินการภาครัฐ
		1. แผนงานบุคลากรภาครัฐ
	1. รายจ่ายเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	2. แผนงานบริหารเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น
	2. การบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ	3. แผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ
		4. แผนงานรายจ่ายเพื่อค่าใช้จ่ายเงินคลัง (ถ้ามี)

ปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

13 มิ.ย. 60 ครม.เห็นชอบแนวทางการจัดทำ
และปฏิทินงบประมาณปี 2562

ขั้นทบทวน+วางแผนงบประมาณ

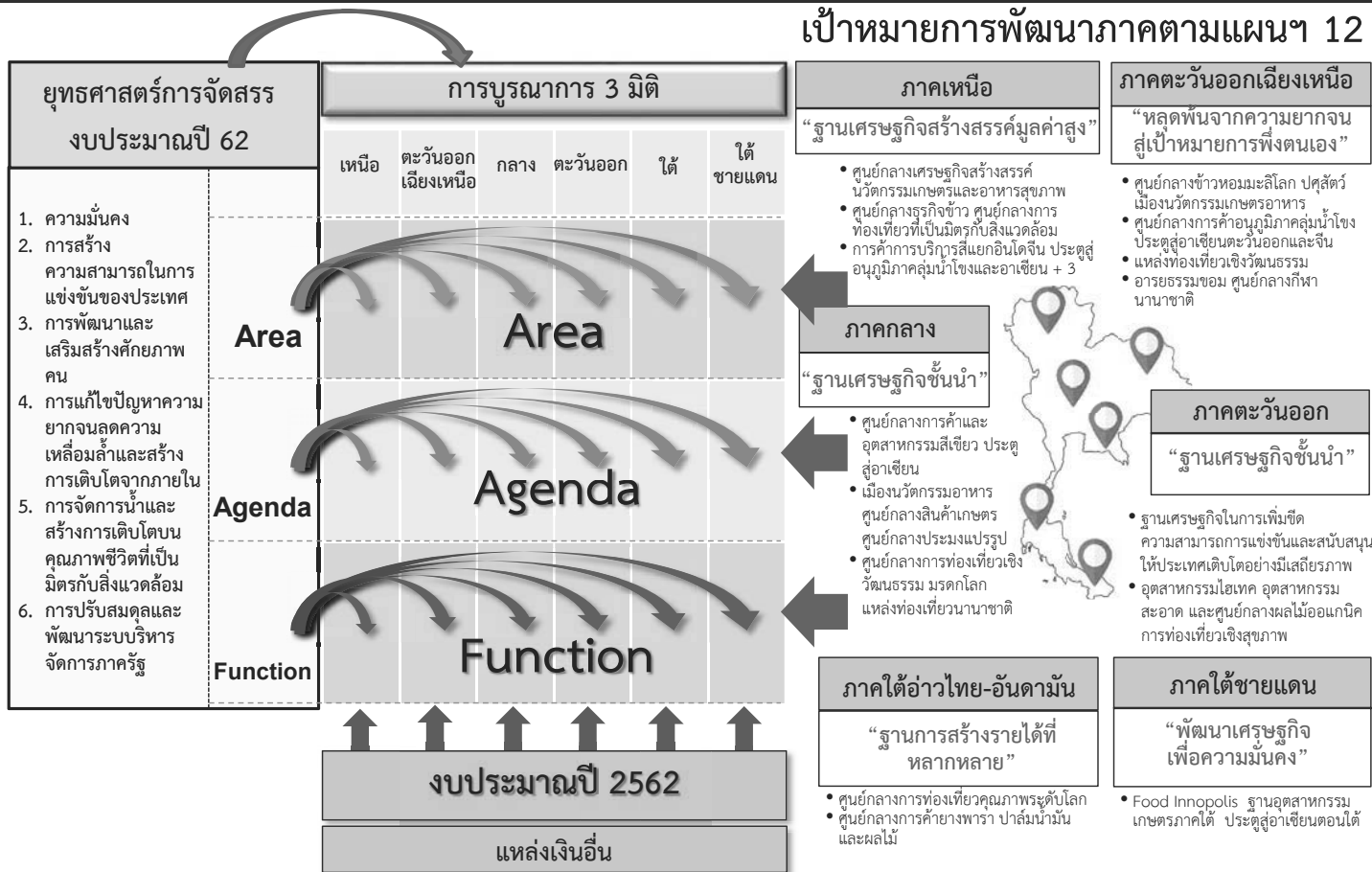
ขั้นจัดทำงบประมาณ

ขั้นอนุมัติงบประมาณ

ทบทวนเป้าหมาย ตัวชี้วัด ผลการดำเนินงาน

กลไกการพัฒนาภาคเพื่อบูรณาการงบประมาณ 3 มิติ

เป้าหมายการพัฒนาภาคตามแผนฯ 12

การให้ความช่วยเหลือกับผู้มีรายได้น้อย - เกษตรกร - และประชาชนกลุ่มต่างๆ

การให้ความช่วยเหลือที่ผ่านมา

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 - 2560

มาตรการลดค่าครองชีพประชาชน
12,736.4 ล้านบาท

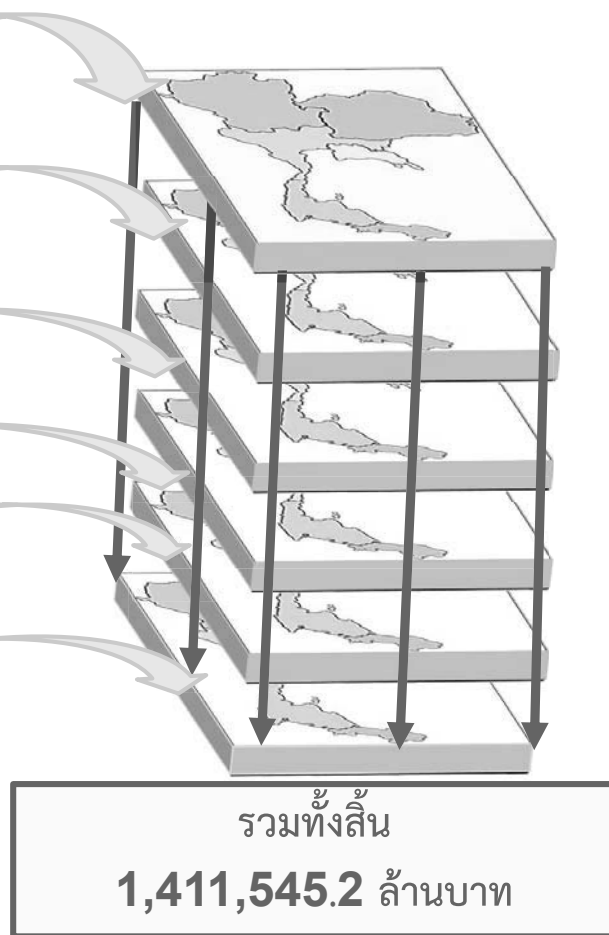
ด้านการศึกษา
381,503.6 ล้านบาท

การบริการทางสาธารณสุข
377,300.9 ล้านบาท

ประกันสังคม
94,965.9 ล้านบาท

เงินอุดหนุนกองทุนช่วยเหลือทางสังคมกลุ่มต่างๆ
381,073.4 ล้านบาท

การให้ความช่วยเหลือภาคการเกษตร
163,965.0 ล้านบาท

ผู้มีรายได้น้อย

ภาคเหนือ

ประชากร 12,079,106

ผู้มีรายได้น้อย 3,378,060

(27.97%)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากร 21,945,392

ผู้มีรายได้น้อย 5,920,150

(26.98%)

ภาคกลาง

ประชากร 12,744,841

ผู้มีรายได้น้อย 2,017,252

(15.83%)

ภาคตะวันออก

ประชากร 4,134,403

ผู้มีรายได้น้อย 564,801

(13.66%)

กทม.

ประชากร 5,686,646

ผู้มีรายได้น้อย 749,927

(13.19%)

ภาคใต้

ประชากร 5,593,189

ผู้มีรายได้น้อย 769,181

(13.75%)

ภาคใต้ชายแดน

ประชากร 3,747,973

ผู้มีรายได้น้อย 776,799

(20.73%)

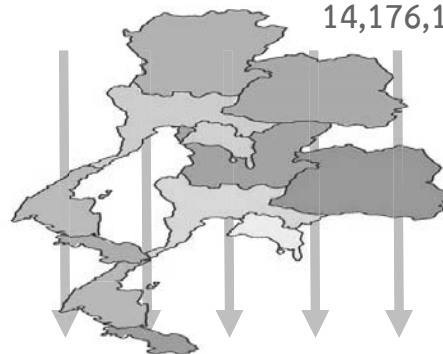
รวมทั้งสิ้น

ประชากร 65,931,550 คน

ผู้มีรายได้น้อย 14,176,170 คน (21.50%)

ผู้มีรายได้น้อย

14,176,170 คน

เกษตรกร

ภาคเหนือ

ประชากร 12,079,106

เกษตรกร 3,714,934

(30.76%)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากร 21,945,392

เกษตรกร 9,154,584

(41.72%)

ภาคกลาง

ประชากร 12,744,841

เกษตรกร 1,408,226

(11.05%)

ภาคตะวันออก

ประชากร 4,134,403

เกษตรกร 386,702

(9.35%)

กทม.

ประชากร 5,686,646

เกษตรกร 47,339

(0.83%)

ภาคใต้

ประชากร 5,593,189

เกษตรกร 1,516,172

(27.11%)

ภาคใต้ชายแดน

ประชากร 3,747,973

เกษตรกร 795,196

(21.22%)

รวมทั้งสิ้น

ประชากร 65,931,550 คน

เกษตรกร 17,023,153 คน (25.82%)

เกษตรกร

17,023,153 คน

ผู้มีรายได้น้อย

14,176,170 คน

ผู้สูงอายุ

ภาคเหนือ

ประชากร **12,079,106**
ผู้สูงอายุ **2,000,261**
(16.56%)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประชากร **21,945,392**
ผู้สูงอายุ **3,117,743**
(14.21%)

ภาคกลาง

ประชากร **12,744,841**
ผู้สูงอายุ **1,951,670**
(15.31%)

กทม.

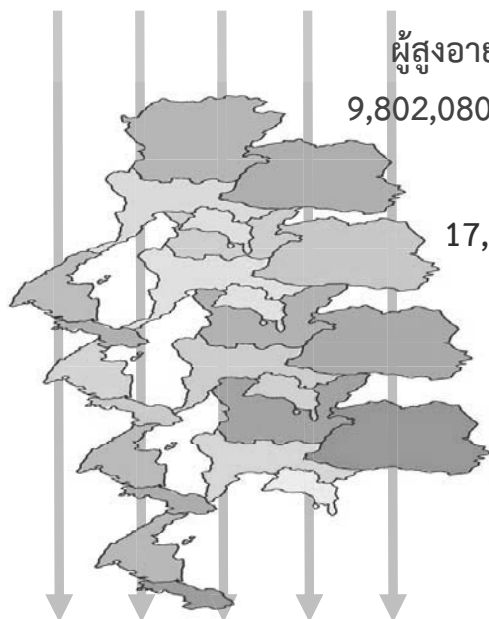
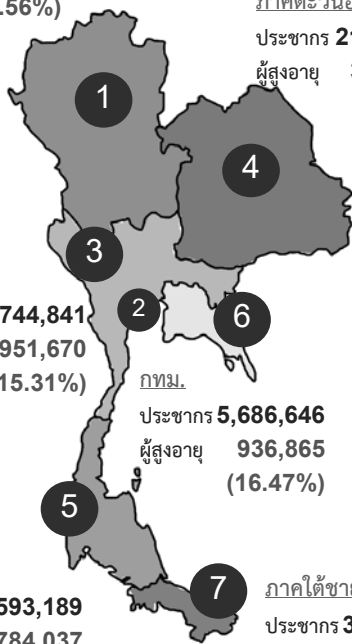
ประชากร **5,686,646**
ผู้สูงอายุ **936,865**
(16.47%)

ภาคใต้

ประชากร **5,593,189**
ผู้สูงอายุ **784,037**
(14.02%)

ภาคใต้ชายแดน

ประชากร **3,747,973**
ผู้สูงอายุ **454,439**
(12.12%)

ผู้สูงอายุ
9,802,080 คน

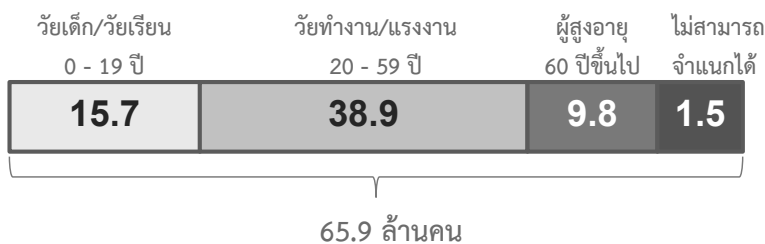
เกษตรกร
17,023,153 คน

ผู้มีรายได้น้อย
14,176,170 คน

รวมทั้งสิ้น

ประชากร **65,931,550** คน
ผู้สูงอายุ **9,802,080** คน (14.87%)

ประชากรของประเทศไทย ปี 2559 จำนวน 65.9 ล้านคน

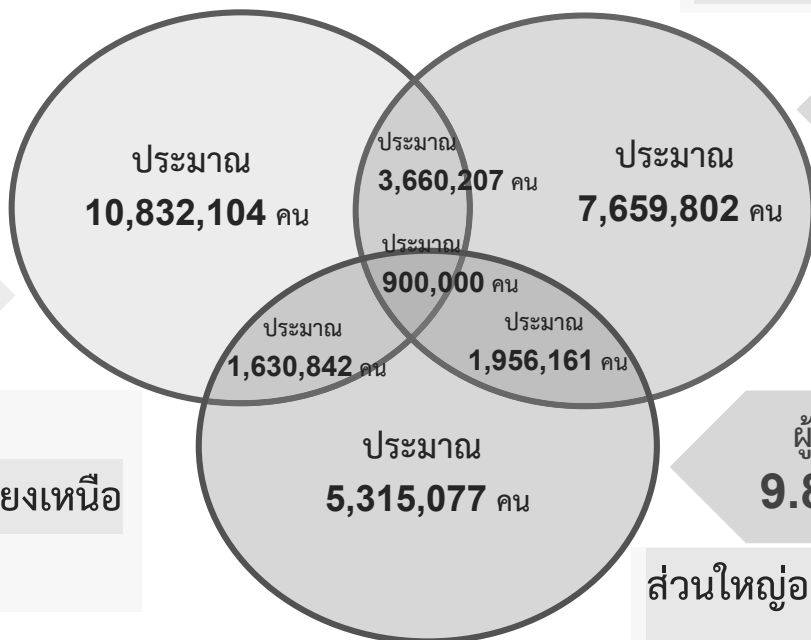

ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้มีรายได้น้อย
14.7 ล้านคน

เกษตรกร
17.0 ล้านคน

ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

ผู้สูงอายุ
9.8 ล้านคน

ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ และภาคกลาง

การจัดทำแผนพัฒนาภาค

1. ภาคเหนือ “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง”

- ศูนย์กลางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นวัตกรรม เกษตรและอาหารสุขภาพ
- ศูนย์กลางธุรกิจข้าว ศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การค้าบริการสีเขียวอินโดจีน ประตูสู่ออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงและอาเซียน + 3

3. ภาคกลาง “ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

- ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อเซียน
- เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป
- ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

5. ภาคใต้ “ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

- ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก
- ศูนย์กลางการค้าอาหาร ปาล์มน้ำมัน และผลไม้

2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

- ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปศุสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร
- ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ประตูสู่อเซียนตะวันออกและจีน
- แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

4. ภาคตะวันออก “ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

- ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้พรีเมียม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

6. ภาคใต้ชายแดน

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคง”

- Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อเซียนตอนใต้

องค์ประกอบของแผนพัฒนาภาค

คน
(ประชาชนที่ได้ประโยชน์)

พื้นที่

งาน

หน่วยงานรับผิดชอบ

งบประมาณ

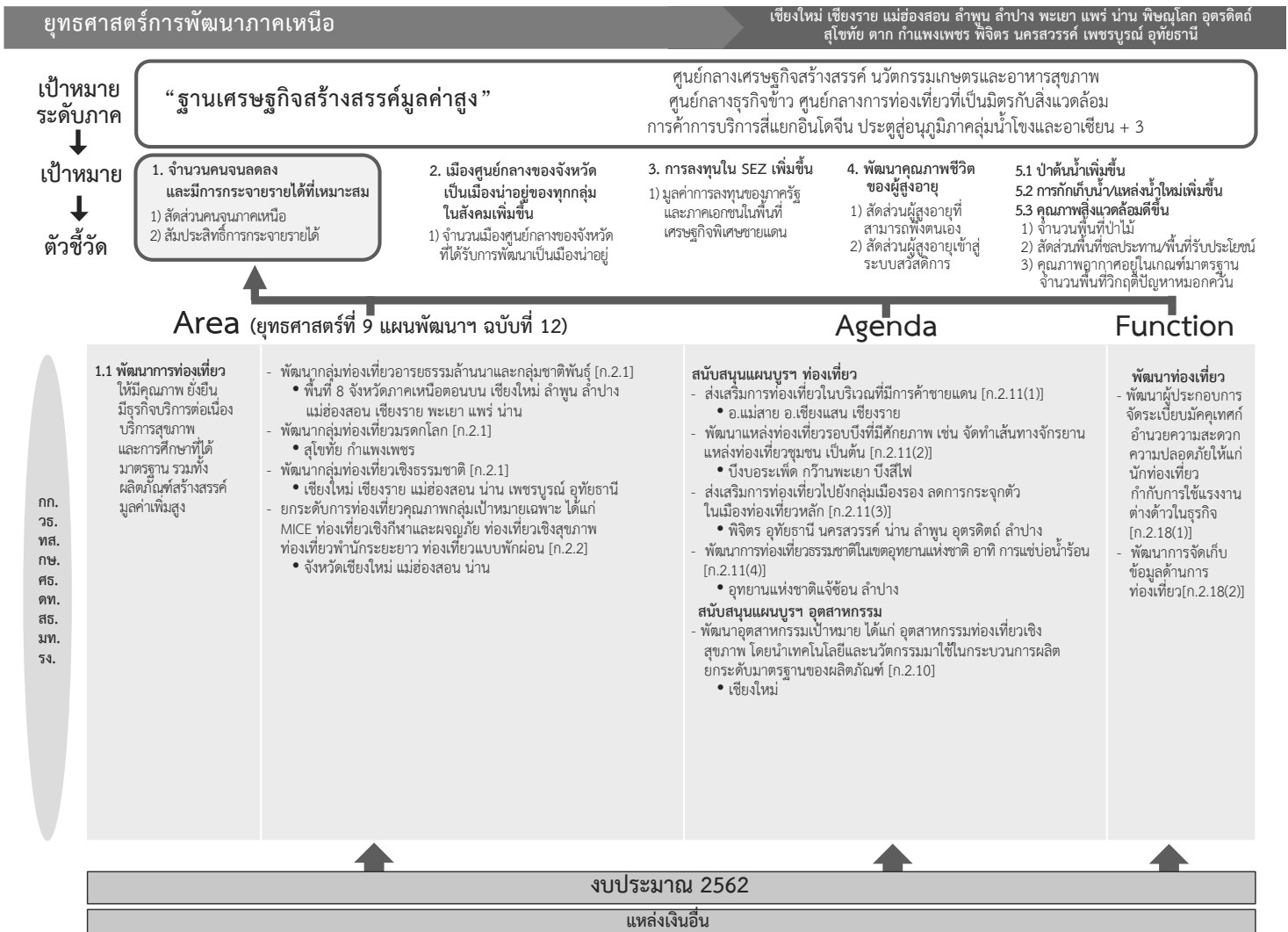
ระยะเวลาดำเนินการ

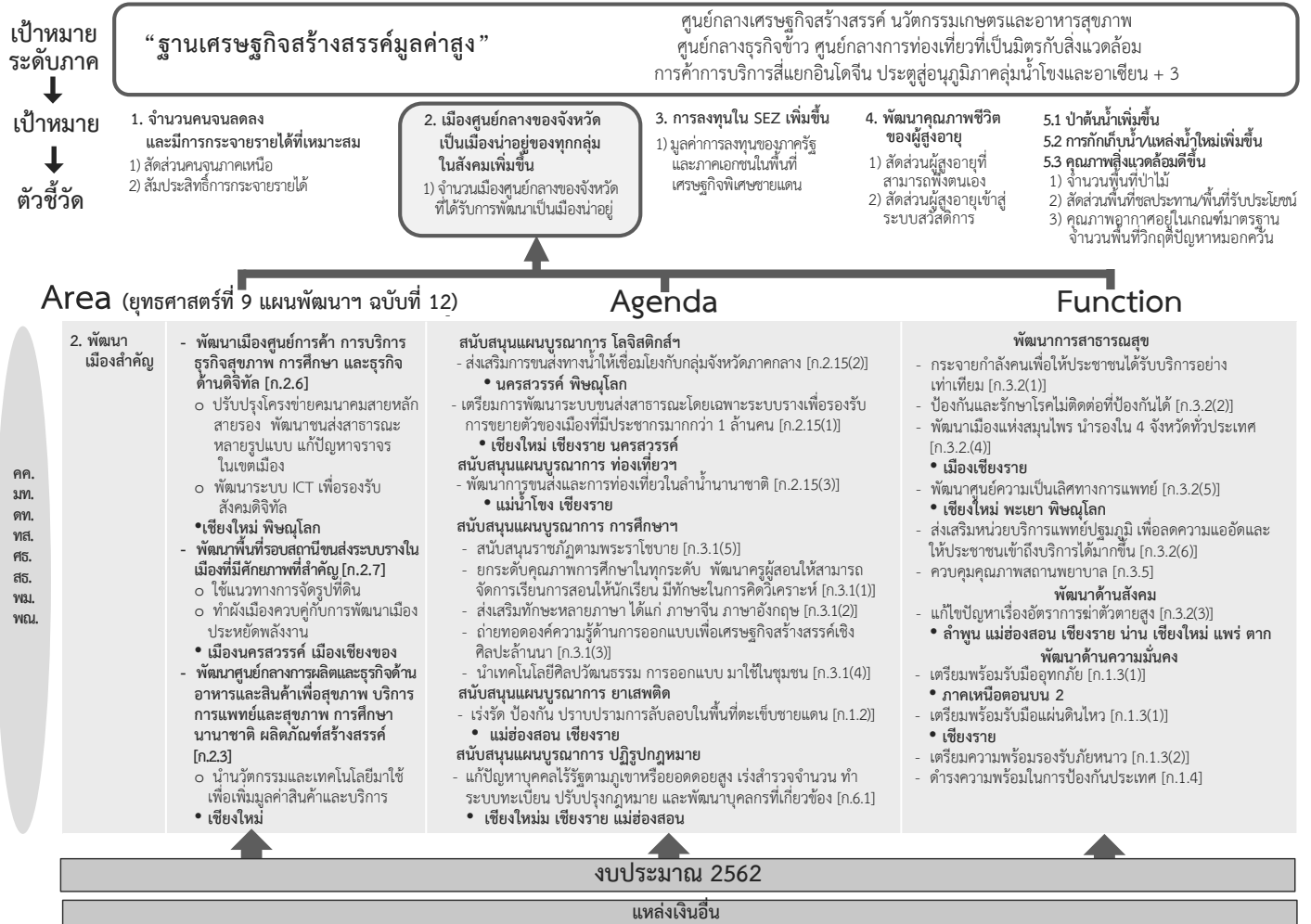
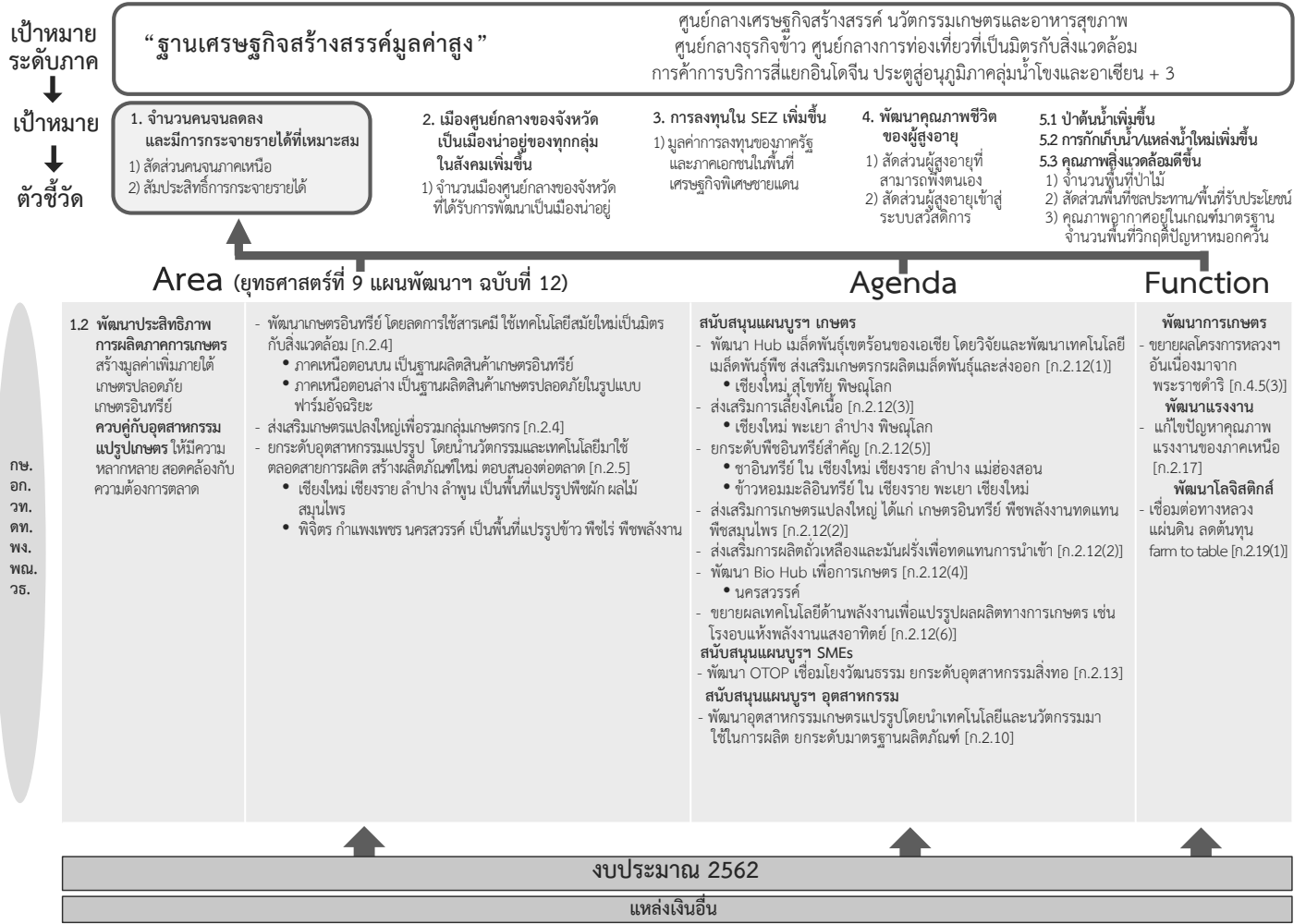
ทำแผนพัฒนาภาค / จังหวัด / อำเภอ / ตำบล / หมู่บ้าน
เพื่อวางแผนการกระจายความเจริญเติบโตลงสู่ระดับพื้นที่อย่างทั่วถึง รวดเร็ว
และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ และเป็นประโยชน์ส่งถึงประชาชนโดยตรง
และสอดคล้องกับเป้าหมายของรัฐบาล

ภาคผนวก ก-2

ยุทธศาสตร์การพัฒนารายภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง”

- จำนวนคนจนลดลง และมีกรกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
- เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่
- การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ
1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่สามารถพึ่งตนเอง
2) สัดส่วนผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบสวัสดิการ
- ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
5.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
5.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่ที่รับประโยชน์
3) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน จำนวนพื้นที่วิกฤติปัญหาหมอกควัน

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>3. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจ เชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตเศรษฐกิจพิเศษเมียวดี สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา [ก.2.8] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก o ให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีในระดับที่เหมาะสม o เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ • เขตเศรษฐกิจพิเศษตาก - พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเชื่อมโยงการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุนกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และจีนตอนใต้ [ก.2.9] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ o อำนวยความสะดวกการลงทุนด้วยการให้สิทธิประโยชน์ o เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ • เขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ SEZ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนการแปลงแผนผังพัฒนาสู่การปฏิบัติ การให้บริการข้อมูลแก่นักลงทุนและการสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ [ก.2.14(1)] <ul style="list-style-type: none"> • เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตาก และเขตเศรษฐกิจพิเศษ เชียงราย - เร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ เพิ่มประสิทธิภาพของด้านศุลกากรเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลทั้งในมิติการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สาธารณสุขชายแดน [ก.2.14(2)] <ul style="list-style-type: none"> • ด้านศุลกากรแม่สอด จังหวัดตาก ด้านศุลกากรเชียงแสน ด้านศุลกากรเชียงของ ด้านศุลกากรแม่สาย จังหวัดเชียงราย - สนับสนุนการเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า [ก.2.14(2)] - เผื่อระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพที่เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ การรักษาคมนภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [ก.2.14(2)] - บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้สามารถทำงานแบบไป – กลับ ถูกต้องตามกฎหมายพัฒนาฝีมือแรงงาน บริหารจัดการด้านความมั่นคงและจัดระบบตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ [ก.2.14(3)] <ul style="list-style-type: none"> • เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตาก และเขตเศรษฐกิจพิเศษ เชียงราย <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดหาแหล่งน้ำเพื่อภาคอุตสาหกรรม [ก.5.5] <p>เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตาก</p> <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ามนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการจ้างและสวัสดิการพื้นฐาน [ก.1.1] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีช่องทางบริการที่สะดวก ทันสมัย อาทิ E-Border Pass [ก.6.2] 	
--	---	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง”

- จำนวนคนจนลดลง และมีกรกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
- เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่
- การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ
1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่สามารถพึ่งตนเอง
2) สัดส่วนผู้สูงอายุเข้าสู่ระบบสวัสดิการ
- ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
5.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
5.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่ที่รับประโยชน์
3) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน จำนวนพื้นที่วิกฤติปัญหาหมอกควัน

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>4. พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ รองรับ การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคเหนือที่เร็วกว่าระดับประเทศ 10 ปี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุโดยดำเนินการในรูปแบบของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้ผู้สูงอายุมีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น [ก.4.1] - พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยความร่วมมือร่วมใจของชุมชน [ก.4.2] - แก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ [ก.4.2] - สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ อาทิ การจัดตั้งศูนย์ดูแลผู้สูงอายุ [ก.4.2] - สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชนเพื่อให้ชุมชนเข้ามา มีบทบาทในการจัดสวัสดิการได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุ [ก.4.3] 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมและเตรียมการปรับปรุงพื้นที่ในเขตเมืองและชุมชนให้เหมาะสมกับการใช้ชีวิตของผู้สูงอายุ (Age-friendly Cities) ปรับปรุงผังเมือง และพัฒนาพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีกิจกรรมทางสังคมอย่างสม่ำเสมอ- ส่งเสริมสวัสดิการเพื่อสนับสนุนฐานะการเงิน และบริการขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ เสมอ [ก.4.4(1)] [ก.4.4(2)] 	<p>พัฒนาด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการสร้างรายได้ และการมีงานทำของประชาชนกลุ่มที่มีระดับรายได้ ณ เบื้องต้นอยู่ที่ 40 ในจังหวัดที่มีสัดส่วนคนจนสูงที่มีสัดส่วนมากกว่า ร้อยละ 10 [ก.4.5(1)] • แม่ฮ่องสอน ตาก น่าน เชียงใหม่ พะเยา - ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเมืองและชุมชนตามหลัก Universal Design [ก.4.5(2)] - ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ [ก.4.6] - โรงเรียนผู้สูงอายุ [ก.4.7(1)] - พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้สูงอายุ [ก.4.7(2)]
---	---	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรคมูลค่าสูง”

ศูนย์กลางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ นวัตกรรมเกษตรและอาหารสุขภาพ
ศูนย์กลางธุรกิจข้าว ศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่มีตรงกับสิ่งแวดล้อม
การค้าบริการสีเขียวอินโดจีน ประตูอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและอาเซียน + 3

<p>1. จำนวนคนจนลดลง
และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม</p> <p>1) สัดส่วนคนจนภาคเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้</p> | <p>2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด
เป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่ม
ในสังคมเพิ่มขึ้น</p> <p>1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด
ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่</p> | <p>3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น</p> <p>1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐ
และภาคเอกชนในพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษชายแดน</p> | <p>4. พัฒนาคุณภาพชีวิต
ของผู้สูงอายุ</p> <p>1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่
สามารถพึ่งตนเอง
2) สัดส่วนผู้สูงอายุเข้าสู่
ระบบสวัสดิการ</p> | <p>5.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
5.2 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
5.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น</p> <p>1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
จำนวนพื้นที่วิกฤติปัญหาหมอกควัน</p> |
|---|---|---|---|--|

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>5. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้คืน ความอุดมสมบูรณ์ สร้างความสมดุลแก่ ระบบนิเวศ เพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาพลังงานทดแทนโดยนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่าและลดปัญหาสิ่งแวดล้อม [ก.5.1] <ul style="list-style-type: none"> • นครสวรรค์ กำแพงเพชร - พื้นที่และอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ [ก.5.2] <ul style="list-style-type: none"> ○ ส่งเสริมการปลูกป่า พื้นที่ป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมเพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ○ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า • พื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดน่าน - บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค [ก.5.3] <ul style="list-style-type: none"> ○ ปรับปรุงระบบส่งน้ำให้เชื่อมโยงกับพื้นที่การเกษตรอย่างทั่วถึงจัดทำโครงการฝันทัน ก่อสร้างอุโมงค์ส่งน้ำไปยังแหล่งน้ำที่มีปริมาณน้ำน้อยเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ○ ก่อสร้างแหล่งกักเก็บน้ำให้เหมาะสมตามศักยภาพของพื้นที่ • พัฒนาแก้มลิงในพื้นที่นอกเขตชลประทานอย่างทั่วถึง • ลุ่มน้ำปิง วัง ยม น่าน - พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำขนาดใหญ่ที่สำคัญ [ก.5.3] <ul style="list-style-type: none"> • บึงบอระเพ็ด นครสวรรค์ บึงสีไฟ พิจิตร กรวีนทะเลยา ทะยา - แก้ไขปัญหาหมอกควัน [ก.5.4] <ul style="list-style-type: none"> ○ ปรับเปลี่ยนพืชเชิงเดี่ยวไปสู่วัสดุเกษตร วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม ○ นำวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เพื่อลดการเผา ○ ให้ภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และ อปท. ร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน • ภาคเหนือตอนบน และ ตาก 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขปัญหาหนาท่วม น้ำแล้ง [ก.5.5] <ul style="list-style-type: none"> • ลุ่มน้ำยม-น่าน - เร่งรัดหาแนวทางการผันน้ำระหว่างประเทศเพื่อเติมเต็มน้ำในอ่างเก็บน้ำ [ก.5.5] <ul style="list-style-type: none"> • อ่างเก็บน้ำภูมิพล <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างกลไกเพื่อลดการเผาชีวมวลในไร่โล่งโดยใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาผลิตเชื้อเพลิงอัดเม็ดเพื่อใช้ผลิตเป็นพลังงานทดแทน และดำเนินการขยายผล [ก.5.6(1)] - รมรณรงค์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกคัดแยกขยะนำกลับมาใช้อย่างคุ้มค่า และกำจัดอย่างถูกต้อง [ก.5.6(2)] 	<p>การอนุรักษ์ พื้นฟู ป้อมการทรัพยากรธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการพัฒนาตามแนวคิด Forest-based Economy โดยคำนึงการบริหารจัดการฐานทรัพยากรอย่างยั่งยืน [ก.5.7(1)] <ul style="list-style-type: none"> ○ อนุรักษ์ พื้นฟู เพิ่มพื้นที่ ป่าเศรษฐกิจไม่มีค่า ○ นำเอาเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในอุตสาหกรรมป่าไม้ ○ ส่งเสริมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมป่าไม้ - อนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่เสี่ยงตอดินถล่มและเสี่ยงต่อการสูญเสียหน้าดินในพื้นที่สูง [ก.5.7(2)] <ul style="list-style-type: none"> - กำกับ ควบคุมการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เพื่อลดแรงจูงใจการบุกรุกพื้นที่ป่า [ก.5.7(3)] - สำรวจและกำหนดแหล่งแร่เพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจปริมาณที่เหมาะสม อาทิ อุตสาหกรรมรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ [ก.5.7(4)] [ก.5.7(5)] • แม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ อุทัยธานี - สร้างเขื่อนกั้นคลื่น เขื่อนกั้นคลื่น และชุดลอร่องน้ำ [ก.5.8]
---	--	---	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

ทส.
กษ.
มท.
อก.
พณ.
วท.
ดท.

ยุทธศาสตร์การพัฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมายตัวชี้วัด

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ประตูสู่อเซียนตะวันออกเฉียงเหนือและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.1 เพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตร ไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง [ข.2.1] <ul style="list-style-type: none"> o ปรับกระบวนการผลิตให้อยู่ภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย o พัฒนาเกษตรอินทรีย์ทุกขั้นตอนการผลิต ขยายพื้นที่ กองทุนเกษตรอินทรีย์ o ส่งเสริมตลาดสีเขียวในชุมชนและท้องถิ่น ช่องทาง e-commerce o พื้นที่ทุ่งกาลร่องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ) - ส่งเสริมการปรับสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพพื้นที่ [ข.2.2] <ul style="list-style-type: none"> • เลย์ หนองคาย บึงกาฬ นครพนม ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ปลูกพืชผัก ผลไม้ และดอกไม้ • สกลนคร มุกดาหาร นครพนม เลี้ยงโคเนื้อ • นครราชสีมา อุบลราชธานี เลี้ยงโคนม - สนับสนุนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้ [ข.2.3] <ul style="list-style-type: none"> o สนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ การเกษตรให้เข้มแข็ง o ส่งเสริมการเรียนรู้จากต้นแบบ ส่งเสริมตลาดในท้องถิ่นและ e-commerce o ส่งเสริมการออมและการเข้าถึงแหล่งทุน พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็นมืออาชีพ โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรทฤษฎีใหม่ โครงการ 1 ไร่ 1 แสน เกษตรแปลงใหญ่ • อำนาจเจริญ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ เกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ พืชผัก ผลไม้ ไม้ดอก โคเนื้อ โคนม และหม่อนไหม [ข.2.17(1)] - พัฒนาพันธุ์และการเลี้ยงโคเนื้อไทยที่มีคุณภาพและมูลค่าสูง อาทิ เนื้อวัวโคราชวากิว เนื้อวัวสุรินทร์วากิว [ข.2.17(2)] <ul style="list-style-type: none"> • นครราชสีมา สุรินทร์ - ปรับเปลี่ยนพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมตามแผนที่เกษตร (Agri-Map) โดยเฉพาะข้าวไปทำเกษตรที่เหมาะสมหรือเกษตรทางเลือก [ข.2.17(3)] - เร่งรัดการจัดสรรที่ดินทำกินในเขตปฏิรูปที่ดินในพื้นที่ที่ยังไม่จัดสรร [ข.2.17(4)] - ส่งเสริมระบบสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ไร้อุปสรรคในการปรับปรุงเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มรายได้ [ข.2.17(5)] <ul style="list-style-type: none"> • ยโสธร - สนับสนุนโครงการนาร่อง Rice City [ข.2.17(6)] <ul style="list-style-type: none"> • กาฬสินธุ์ - ส่งเสริมการปลูกและแปรรูปยางพารา [ข.2.17(7)] <ul style="list-style-type: none"> • บึงกาฬ อุดรธานี หนองคาย - ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพร [ข.2.17(8)] <ul style="list-style-type: none"> • สกลนคร นครราชสีมา ชัยภูมิ <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ SMEs</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนา OTOP ให้มูลค่าเพิ่มขึ้น อัตลักษณ์โดดเด่น เชื่อมโยงวัฒนธรรมในพื้นที่ และส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน [ข.2.18] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โครงการ Start up และยกระดับ OTOP [ข.2.21(4)] 	<p>พัฒนาโลจิสติกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดิน ลดต้นทุน farm to table [ข.2.26(1)] <p>พัฒนาการเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการค้าเงินชีวิตแบบพอเพียง จัดการหนี้สินในครัวเรือน ส่งเสริมการออม การเข้าถึงแหล่งทุนของเกษตรกรและผู้ประกอบการ [ข.4.2(1)]
---	---	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมายตัวชี้วัด

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ประตูสู่อเซียนตะวันออกเฉียงเหนือและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.2 พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป ไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปและอาหารครบวงจร [ข.2.4] <ul style="list-style-type: none"> o ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา สร้างเครือข่ายเอกชน สถาบันการศึกษา และราชการ • นครราชสีมา - ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม [ข.2.5] <ul style="list-style-type: none"> o ส่งเสริมศูนย์กลางแฟชั่นในระดับภูมิภาค พัฒนาคุณภาพสินค้า การออกแบบ และตราสัญลักษณ์ พัฒนาเทคโนโลยีและงานวิจัยสร้างนวัตกรรมเพิ่มมูลค่า • ขอนแก่น นครราชสีมา สุรินทร์ สกลนคร - ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพื่อการส่งออกสู่ประเทศเพื่อนบ้านโดยเน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและการใช้วัตถุดิบในพื้นที่ [ข.2.6] <ul style="list-style-type: none"> • ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มุกดาหาร - ส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนโดยให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างพืชอาหาร พืชพลังงาน ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชพลังงานในพื้นที่เหมาะสม [ข.2.7] <ul style="list-style-type: none"> • กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางและตอนล่าง 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเกษตรกรด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Inno-Agri) ให้เป็น Smart farmer ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ [ข.2.21(3)] - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านแสงซินโครตรอนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศด้านอาหาร เกษตร อุตสาหกรรม และบริการทางการแพทย์ [ข.2.21(5)] - สร้างและพัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์เพื่อขยายการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรม [ข.2.21(2)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ อุตสาหกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ยกระดับผลิตภัณฑ์ โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการกระบวนการผลิต สร้างนิคมอุตสาหกรรม เพื่อรองรับอุตสาหกรรม 5 ด้าน (ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เหล็ก ยางพาราขั้นปลาย และวัสดุก่อสร้าง) [ข.2.15] <ul style="list-style-type: none"> • นิคมอุตสาหกรรมอุดรธานี 	<p>พัฒนาแรงงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับแรงงานภาคอุตสาหกรรม ให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ [ข.2.22(1)] - ยกระดับแรงงานอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับตลาด ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชน และต่างประเทศ [ข.2.22(2)] - ผลักดันแรงงานเข้าสู่ระบบประกันสังคม [ข.2.22(3)]
--	--	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ประตูสูอาเซียนตะวันออกเฉียงเหนือและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

เป้าหมายตัวชี้วัด

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สมประสิทธิการกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.3 ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ธรรมชาติและกีฬา สุสานนาชาติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประเพณีวัฒนธรรมในทุกพื้นที่ และส่งเสริมการท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่ [ข.2.8] <ul style="list-style-type: none"> o เพิ่มนวัตกรรมบริการการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย ตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย o พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน o ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อให้อาณาเขตท่องเที่ยวได้ทั้งปี o พัฒนาเส้นทางทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงในลักษณะเครือข่ายเพื่อกระจายนักท่องเที่ยวจากเมืองหลักไปสู่เมืองรอง ชุมชน และท้องถิ่น • กลุ่มจังหวัดภาคอีสานตอนล่าง : ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม • กลุ่มจังหวัดภาคอีสานตอนบน : ท่องเที่ยวลุ่มน้ำโขงและสุขภาพ • อุดรธานี ขอนแก่น กาฬสินธุ์ : ท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ • บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ นครราชสีมา : ท่องเที่ยวเชิงกีฬา • ชัยภูมิ เลย นครราชสีมา อุบลราชธานี : ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน [ข.2.9] <ul style="list-style-type: none"> o เร่งพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวเชื่อมโยงพื้นที่ o เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างภาคเอกชนกับชุมชนและท้องถิ่นทั้งในประเทศและกับประเทศเพื่อนบ้านที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว • เลย อุดรธานี หนองบัวลำภู หนองคาย : พื้นที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมล้านช้าง 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติริมฝั่งแม่น้ำโขง [ข.2.16(1)] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาที่ท่องเที่ยวใหม่เชิงวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ และการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติจากความหลากหลายของแต่ละจังหวัด o พัฒนาประตูการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเศรษฐกิจประเทศเพื่อนบ้านสู่ภูมิภาคต่างๆ เพื่อสร้างรายได้แก่ชุมชนผ่านโครงการ OTOP Village • เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ อุบลราชธานี <p>- พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทาง อาทิต ถนนทางจักรยาน ให้มีความเชื่อมโยงกัน [ข.2.16(2)]</p> <ul style="list-style-type: none"> • หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร <p>- พัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ [ข.2.16(3)]</p> <ul style="list-style-type: none"> • พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หนองบัวลำภู 	<p>พัฒนาท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผู้ประกอบการ จัดระเบียบมาตรฐาน กำกับการใช้แรงงานด้านในธุรกิจ [ข.2.25(1)] - อำนวยความสะดวก และรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว [ข.2.25(1)] - จัดเก็บข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว [ข.2.25(2)] <p>พัฒนาการขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบการโดยสารสาธารณะ [ข.2.27] - ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะทางน้ำ ออมผู้ควบคุมเรือ ความปลอดภัยท่าเทียบเรือ [ข.2.28]
--	--	---	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง ประตูสูอาเซียนตะวันออกเฉียงเหนือและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

เป้าหมายตัวชี้วัด

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สมประสิทธิการกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>2.1 การพัฒนาเมืองที่สำคัญ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเมืองศูนย์กลาง การค้าและการลงทุน การบริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษา [ข.2.10] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงกับระบบโครงสร้างพื้นฐานหลักที่เชื่อมโยงระหว่างภาค o ส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะในเมืองให้เชื่อมโยงระหว่างเมืองและระบบขนส่งอื่น และรักษาความสมดุลระบบนิเวศ • เมืองขอนแก่น เมืองนครราชสีมา - เร่งรัดพัฒนาระบบขนส่งทางรางเบา [ข.2.10] <ul style="list-style-type: none"> • เมืองขอนแก่น - พัฒนาศูนย์บริการสุขภาพและศูนย์กลางการศึกษาในจังหวัดที่สำคัญ [ข.2.11] <ul style="list-style-type: none"> o สนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการนำร่องที่ใช้แนวทางบริหารจัดการที่ดิน การส่งเสริมเมือง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองแบบประหยัดพลังงาน • เมืองขอนแก่น เมืองนครพนม เมืองหนองคาย 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ยาเสพติด</p> <ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัด ป้องกัน ปรามปราบการลักลอบในพื้นที่ชายแดน [ข.1.2] <ul style="list-style-type: none"> • ภาคอีสานตอนบน 2 ภาคอีสานตอนบน 1 <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ามนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดระบบการจ้างและสวัสดิการพื้นฐาน [ข.1.1] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน แก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ สนับสนุน อปท. จัดบริการสวัสดิการ [ข.4.1(1)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ โฉมทัศน์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาขนส่งสาธารณะรายวันในเมืองประชากรมากกว่า 1 ล้านคน เพื่อลดความแออัดของเมืองหลัก [ข.2.20] <ul style="list-style-type: none"> • ขอนแก่น นครราชสีมา สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย - พัฒนาเมืองศูนย์กลางการศึกษา [ข.2.21(1)] <ul style="list-style-type: none"> • ขอนแก่น นครราชสีมา มหาสารคาม อุบลราชธานี <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนรชช.ตามพระราชบัญญัติ [ข.3.2(3)] 	<p>พัฒนาการสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - ป้องกันโรคติดต่อที่ป้องกันได้ [ข.3.3(2)] <ul style="list-style-type: none"> • ภาคอีสานตอนกลาง โดยเฉพาะ ขอนแก่น ร้อยเอ็ด อุดรธานี - จัดการเสียชีวิตของทารกจากภาวะตกค้าง [ข.3.3(3)] <ul style="list-style-type: none"> • กาฬสินธุ์ สกลนคร - รณรงค์ลดการเสียชีวิตของทารก [ข.3.3(3)] <ul style="list-style-type: none"> • ขอนแก่น สกลนคร อุบลราชธานี - ส่งเสริมหน่วยบริการแพทย์ปฐมภูมิ เพื่อลดความแออัดและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้มากขึ้น [ข.3.3(4)] <p>พัฒนาด้านความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมพร้อมรับมือภัยธรรมชาติ [ข.1.3] - จัดการปัญหาการหลบหนีเข้าเมือง [ข.1.4] - ดำรงความพร้อมในการป้องกันประเทศ [ข.1.5] <p>พัฒนาด้านความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสนามบินให้รับผู้โดยสารได้มากขึ้น และมีมาตรฐานสากล [ข.2.24] <ul style="list-style-type: none"> • ขอนแก่น บุรีรัมย์ - บำรุงเส้นทางคมนาคมที่เสียหายจากภัยพิบัติ [ข.2.26(2)]
<p>2.2 การพัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แก้ปัญหาโรคพยาธิใบไม้ตับในพื้นที่เสี่ยง [ข.3.1] <ul style="list-style-type: none"> o กระตุ้นการเรียนรู้ป้องกันโรคพยาธิใบไม้ตับให้แก่ประชาชน ทั้งในชุมชนและเยาวชนในสถานศึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและค่านิยมในการบริโภคอาหารปรุงสุก o กำจัดสิ่งปฏิกูลจากชุมชนรอบแหล่งน้ำอย่างถูกสุขอนามัย • ขอนแก่น ร้อยเอ็ด อุดรธานี 		

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมายตัวชี้วัด

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ประตูสูอาเซียนตะวันออกและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- 4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>กค. คค. พค. BOI รง. กค. มท.</p>	<p>3. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน [ข.2.12] [ข.2.13] [ข.2.14] <ul style="list-style-type: none"> ○ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการลงทุนในพื้นที่ให้สิทธิประโยชน์ในระดับที่เหมาะสมเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านชายแดน ○ พัฒนาเมืองชายแดนให้สามารถรองรับการพัฒนา ○ สนับสนุนและยกระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ○ ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและภาคีการพัฒนามีส่วนร่วมและได้ประโยชน์จากการพัฒนา บริหารจัดการด้านสาธารณสุข แรงงาน และความมั่นคง ○ เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการเบ็ดเสร็จในพื้นที่ (มุกดาหาร) ○ กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (มุกดาหาร นครพนม) • พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนมุกดาหาร : ประดูและศูนย์การค้าการท่องเที่ยว การลงทุน เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ สะพานมิตรภาพ สปป.ลาว สู่ท่าเรือน้ำลึกดานัง ประเทศเวียดนาม • พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนนครพนม : ประดูและศูนย์การค้าการท่องเที่ยว การลงทุน เชื่อมโยงสู่ภาคกลางของประเทศ สปป.ลาว สู่ท่าเรือน้ำลึกหวาง จังหวัดฮายห่ง ประเทศเวียดนามและจีนตอนใต้ • พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนหนองคาย : ประดูและศูนย์การค้าการท่องเที่ยว การลงทุน เชื่อมโยงสู่แขวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ SEZ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แปลงแผนและผังพัฒนาสู่การปฏิบัติ ให้บริการข้อมูลลงทุน สร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ [ข.2.19(1)] <ul style="list-style-type: none"> • เขตเศรษฐกิจพิเศษ มุกดาหาร / หนองคาย / นครพนม - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มประสิทธิภาพของด่านศุลกากร เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลทั้งในมิติการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุขชายแดน [ข.2.19(2)] <ul style="list-style-type: none"> • ด่านศุลกากรพรมแดนมุกดาหาร มุกดาหาร • ด่านศุลกากรหนองคาย หนองคาย ด่านศุลกากรนครพนม นครพนม - เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพที่เชื่อมโยงกับ SEZ รักษาคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [ข.2.19(2)] - บริหารแรงงานต่างด้าวทำงานแบบไป - กลับ พัฒนาฝีมือแรงงาน บริหารจัดการด้านความมั่นคง ตรวจสอบเข้าเมือง [ข.2.19(3)] <ul style="list-style-type: none"> • เขตเศรษฐกิจพิเศษ มุกดาหาร / หนองคาย / นครพนม <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - อำนวยความสะดวกการลงทุน เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน [ข.6.1(1)] <ul style="list-style-type: none"> • มุกดาหาร นครพนม หนองคาย - จัดให้มีช่องทางบริการที่สะดวก ทันสมัย อาทิ E-Border Pass [ข.6.1(2)] 	<p>พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion) ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมถึงการขนส่งและคมนาคม เพื่อให้เกิดผลดีต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว [ข.2.23] <p>พัฒนารายได้รายจ่ายภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้าน [ข.6.2] <ul style="list-style-type: none"> • ด้านศุลกากรท่าเรือ • ด้านศุลกากรชายแดน • ด้านศุลกากรบึงกาฬ บึงกาฬ • ด้านศุลกากรและเขตการค้าชายแดนในสุรินทร์ บุรีรัมย์
------------------------------------	---	--	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมายตัวชี้วัด

“หลุดพ้นจากความยากจน สู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง”

ศูนย์กลางข้าวหอมมะลิโลก ปุศสัตว์ เมืองนวัตกรรมเกษตรอาหาร ศูนย์กลางการค้าอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ประตูสูอาเซียนตะวันออกและจีน แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อารยธรรมขอม ศูนย์กลางกีฬานานาชาติ

1. จำนวนคนจนลดลงและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

3. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- 4.1 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.2 การกักเก็บน้ำ/แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์
3) ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

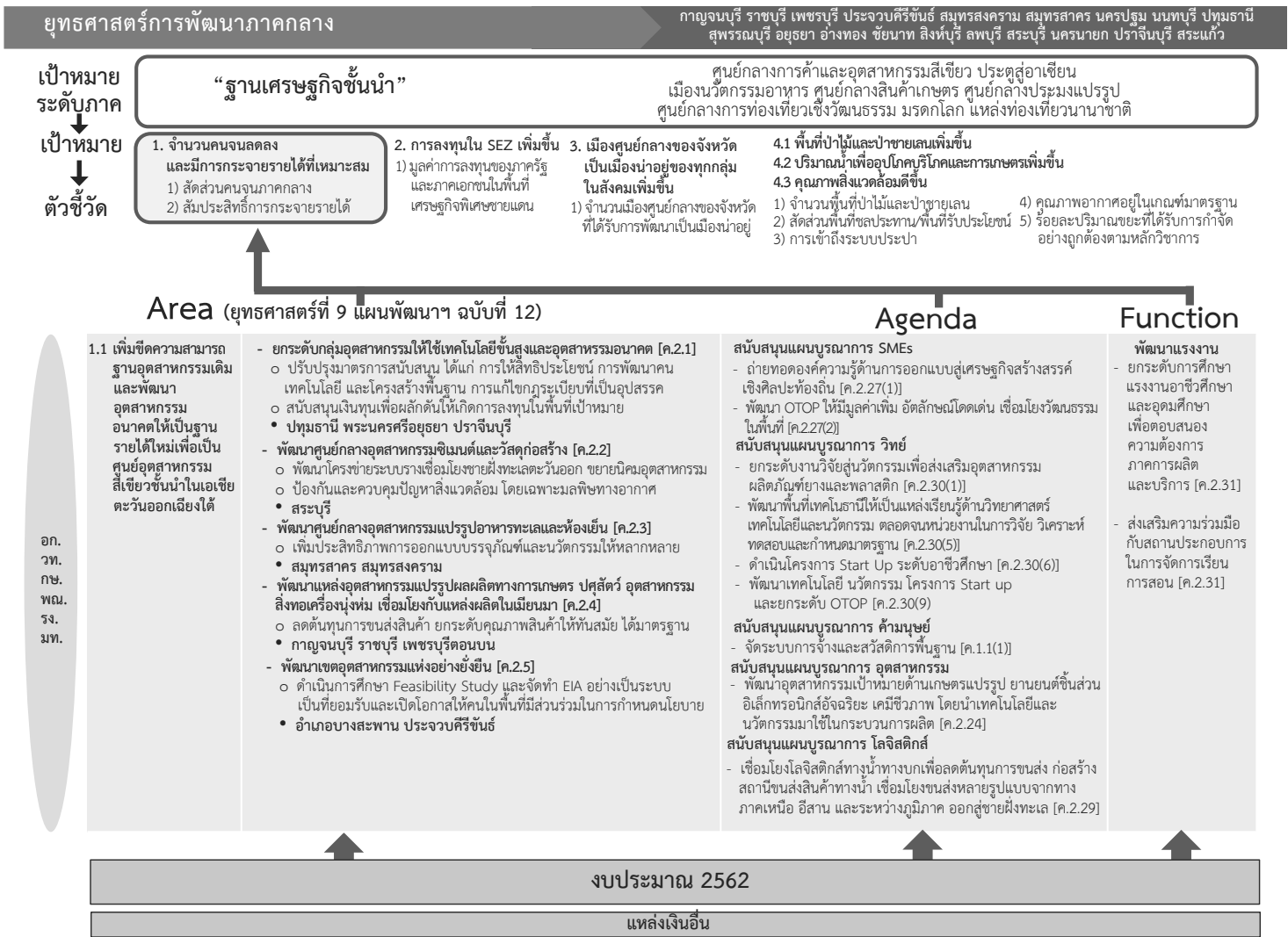
Function

<p>ทส. กษ. มท. พง. วท.</p>	<p>4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บในพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค [ข.5.1] <ul style="list-style-type: none"> ○ ปรับปรุงอ่างเก็บน้ำ หนอง และฝายที่มีอยู่เดิม ○ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้สามารถเพิ่มปริมาณการกักเก็บ • พื้นที่กลุ่มอีสานตอนกลาง อีสานตอนล่าง 1 และอีสานตอนล่าง 2 - พัฒนาแหล่งน้ำใหม่และสร้างแหล่งกักเก็บ (แก้มลิง) อ่างเก็บน้ำ ฝาย และแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสมในพื้นที่การเกษตร [ข.5.2] <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำ ○ พัฒนาระบบส่งน้ำและการกระจายน้ำไปใช้ประโยชน์ในช่วงฤดูแล้ง ○ พัฒนาแหล่งน้ำใต้ดินตามความเหมาะสมของพื้นที่โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม • พื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล - พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ [ข.5.3] <ul style="list-style-type: none"> ○ กำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้ชัดเจน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู ปลูกป่า และป้องกันการบุกรุก เพื่อรักษาพื้นที่ป่าต้นน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน ○ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ○ ส่งเสริมป่าชุมชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้อย่างยั่งยืน • พื้นที่ต้นน้ำของจังหวัดเลย อุดรธานี สกลนคร ชัยภูมิ นครราชสีมา 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มพื้นที่ชลประทาน [ข.5.4(1)] <ul style="list-style-type: none"> ○ จัดทำแหล่งน้ำขนาดใหญ่ - กลาง ตามศักยภาพลุ่มน้ำ ○ จัดระบบการผันน้ำระหว่างอ่างเก็บน้ำในลักษณะอ่างพวง ○ ก่อสร้างแหล่งน้ำโรานอกเขตชลประทาน ○ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำโดยใช้ศักยภาพจากแม่น้ำโขง - พัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามเกษตรทฤษฎีใหม่สู่การปฏิบัติ [ข.5.4(2)] - ปรับปรุงทางน้ำ ทางผันน้ำ พื้นที่รับน้ำนอง พื้นที่แก้มลิง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำและเตรียมความพร้อมในการรับมือกับปัญหาอุทกภัย [ข.5.4(3)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัดให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะอย่างเป็นระบบ โดยรณรงค์ สนับสนุน และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการคัดแยกขยะตามประเภทตั้งแต่ต้นทาง สามารถนำกลับมาใช้ได้อย่างคุ้มค่า และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ [ข.5.5] 	<p>การอนุรักษ์ พื้นที่ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รักษาความอุดมสมบูรณ์ของหน้าดินและฟื้นฟูคุณภาพดินให้เหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร รวมถึงใช้ประโยชน์จากที่ดินให้ถูกต้องตามศักยภาพ [ข.5.6(1)] - บริหารจัดการที่ดินราชพัสดุที่ยังไม่ได้ทำประโยชน์ เพื่อเพิ่มโอกาสแก่เกษตรกรยากจนมีที่ดินทำกิน [ข.5.6(2)] - ส่งเสริมงานวิจัยพลังงานทดแทนตามบริบทพื้นที่ [ข.5.7] - เตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ [ข.5.8] <ul style="list-style-type: none"> ○ สร้างเขื่อนกั้นคลื่น-กั้นตลิ่ง ○ ชุดลดร่องน้ำ
----------------------------	--	--	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

1. จำนวนคนจนลดลง และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคกลาง 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อาเซียน เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- 4.2 ปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 4.4 ปริมาณพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
- 4.5 ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.2 พัฒนาอาหารและสินค้าเกษตรให้ทันสมัยเพื่อเป็นฐานการผลิตที่ได้มาตรฐานโลกและเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารของประเทศ</p> <p>กช. พณ. วท. อภ. สธ. ตท.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งผลิตข้าว พืชผัก มะพร้าว และประมงน้ำจืดของประเทศ ให้สามารถเป็นฐานส่งออกอาหารรายใหญ่ของโลก [ค.2.6] o ผลิตแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พื้นที่พื้นที่ปลูกมะพร้าวส่งออกตลาดเฉพาะระดับบน - ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง อัญญา สุพรรณบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ - พัฒนารูปลูกผลไม้ให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายเพื่อการส่งออก [ค.2.7] o ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต รักษาคุณภาพสินค้าในทุกขั้นตอน • นครนายก ปราจีนบุรี - ส่งเสริมปศุสัตว์มีคุณภาพ ได้มาตรฐานปลอดภัย สอดคล้องความต้องการผู้บริโภค [ค.2.8] o ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีผลิตที่ทันสมัย พันธุ์ที่เหมาะสม ปรับปรุงระบบบริหารจัดการตลาด • สระบุรี ราชบุรี : ไก่เนื้อ • ราชบุรี นครปฐม : สุกร ไก่ เป็ด - พัฒนาพื้นที่ปลูกพืชไร่เป็นฐานผลิตอาหารและแหล่งแปรรูปของประเทศ [ค.2.9] o พัฒนาการปลูกพืชไร่แบบผสมผสานและปศุสัตว์ให้สอดคล้องศักยภาพพื้นที่ o เปลี่ยนการเพาะปลูกสู่พืชมูลค่าสูง ปลอดภัย เช่น ผลไม้ และดอกไม้ • สระบุรี ลพบุรี กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ - พัฒนาพื้นที่ศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยให้คงความอุดมสมบูรณ์ [ค.2.10] o เร่งรัดการอนุรักษ์ พื้นที่ การใช้ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบ o พัฒนาอาชีพ เช่น ส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พัฒนาประมงพื้นบ้าน พัฒนารูปลูกประมง • ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร - สนับสนุนเกษตรกรใช้วิธีเพาะปลูกที่เหมาะสม โดยสนับสนุนเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ลดการใช้สารเคมีเพื่อฟื้นฟูและปรับปรุงดินที่มีปัญหา [ค.2.11] • นครนายก นครปฐม ปทุมธานี สระบุรี อัญญา : ปัญหาดินเปรี้ยว • นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท ปราจีนบุรี : ปัญหาดินเค็ม • บริเวณที่ลุ่มน้ำขัง และ ชายฝั่งทะเล : ปัญหาดินอินทรีย์ 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ เกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ อ้อย มันสำปะหลัง ผลไม้ พืชสมุนไพร ไก่ สุกร และปาล์ม [ค.2.26(1)] - บริหารแผนการผลิตข้าวครบวงจรในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ปรับรอบการผลิต ให้มีความเหมาะสม [ค.2.26(2)] - ส่งเสริมการปลูกพืชสดเพื่อปรับปรุงสภาพดิน และลดการใช้สารเคมี [ค.2.26(2)] - ยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมในพื้นที่อย่างครบวงจร [ค.2.26(3)] - พัฒนาเมืองสมุนไพร ส่งเสริมเทคโนโลยีพลังงานทดแทน ในการพัฒนาคุณภาพให้มีมาตรฐาน โดยใช้โรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ [ค.2.26(4)] - ส่งเสริมแหล่งผลิตโคเนื้อ โคเนื้อคุณภาพสูง มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค [ค.2.26(5)] • กาญจนบุรี ส่งเสริมโคเนื้อ ลพบุรี ส่งเสริมโคเนื้อ <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเกษตรกรด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Inno-Agri) เพื่อพัฒนา Smart farmer และส่งเสริมเกษตรกรรมสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับพื้นที่ [ค.2.30(3)] - สนับสนุนโครงการ Food Innopolis ซึ่งให้บริการโครงสร้างพื้นฐาน ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมด้านอุตสาหกรรมอาหาร [ค.2.30(4)] 	<p>พัฒนาโลจิสติกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดิน ลดต้นทุน farm to table [ค.2.33(1)] <p>พัฒนาเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการค้าเป็นชีวิตแบบพอเพียงจัดการหนี้สินในครัวเรือน ส่งเสริมการออม การเข้าถึงแหล่งทุนของเกษตรกร และผู้ประกอบการ [ค.4.2(1)] - จัดทำปัจจัยการผลิตเพื่อพัฒนาดิน เช่น น้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น
--	--	--	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

1. จำนวนคนจนลดลง และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคกลาง 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อาเซียน เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- 4.2 ปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 4.4 ปริมาณพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
- 4.5 ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.3 ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเป็นศูนย์รวมท่องเที่ยวของเอเชียที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ</p> <p>กท. พส. สธ. มท. วธ. กช.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติเป็นฐานการกระจายรายได้และสร้างงาน [ค.2.12] o ยกระดับธุรกิจบริการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานนานาชาติ ให้เป็นที่ประทับใจนักท่องเที่ยว • เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ - พื้นที่และปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตร สุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน [ค.2.13] o พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล • นครนายก ปราจีนบุรี - ส่งเสริมศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเกษตร [ค.2.14] o ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน • อัญญา อ่างทอง สิงห์บุรี ลพบุรี ชัยนาท กาญจนบุรี - พื้นที่และอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม [ค.2.15] o ฟื้นฟูบูรณะโบราณสถานและเส้นทางวัฒนธรรม o ปรับปรุง อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ควบคุมการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน • ปราจีนบุรี สระแก้ว - ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านโบราณสถานและสถานที่สำคัญด้านวัฒนธรรมประเพณี [ค.2.16] o ฟื้นฟูและจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมนำไปสู่การสร้างฐานรายได้ของประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืน • นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับการท่องเที่ยวชายแดน พื้นที่ จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว [ค.2.25] o ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก o ปรับปรุงภูมิทัศน์ o เพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน • ด้านพระเจดีย์สามองค์ กาญจนบุรี 	<p>พัฒนาท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผู้ประกอบการ จัดระเบียบมัคคุเทศก์ กำกับการใช้แรงงานต่างด้าว [ค.2.32(1)] - อำนวยความสะดวก ความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว [ค.2.32(1)] - พัฒนาข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว [ค.2.32(2)] <p>พัฒนาการขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนามาตรฐานการให้บริการของผู้ให้บริการโดยสารสาธารณะ [ค.2.34] - ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะทางนอกรบบผู้ควบคุมเรือ และความปลอดภัยท่าเทียบเรือ [ค.2.35]
---	--	--	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

1. จำนวนคนจนลดลง และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
 - 1) สัดส่วนคนจนภาคกลาง
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
 - 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
 - 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อาเซียน เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- 4.2 ปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
 - 1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
 - 2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่ที่รับประโยชน์
 - 3) การเข้าถึงระบบประปา

- 4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 5) ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

กค. พณ. BOI รง. กท. มท.

<p>2. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนภาคกลางให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลเป็นรูปธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุนเชื่อมโยง กทม. และชายฝั่งทะเลตะวันออก กับกัมพูชา เวียดนาม [ค.2.17] <ul style="list-style-type: none"> o จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม ขยายบริการต่าง ๆ อาทิ ระบบสาธารณสุข สาธารณูปการ คลังสินค้า บริการด้านการเงิน การศึกษา และการสาธารณสุข o พัฒนาเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้มีประสิทธิภาพ อำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน • เศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ สระแก้ว - พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวายท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือสิทวิบูลย์ กัมพูชา ท่าเรือวังเตา เวียดนาม [ค.2.18] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางส่งเสริมเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้าน o พัฒนาระเบียบพิธีการศุลกากร กฎระเบียบการค้า และการลงทุนให้ทันสมัย นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยอำนวยความสะดวกการค้าและการขนส่งข้ามพรมแดน o ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการลงทุนเพื่อพัฒนาช่องทางทางการค้า สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า • เศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพุน้ำร้อน กาญจนบุรี - พัฒนาพื้นที่จุดผ่อนปรนการค้าเพื่อยกระดับเป็นด่านถาวรเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวจาก มูตอง-มริตของ เมียนมา [ค.2.19] <ul style="list-style-type: none"> o จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนาในอนาคต o ปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ จุดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระเบียบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง และเอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเมียนมา o จัดตั้งกลไกรูปธรรมการดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐในส่วนกลาง ภูมิภาค ท้องถิ่น และภาคเอกชน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน • จุดผ่อนปรนการค้าพิเศษด่านสิงขร ประจวบคีรีขันธ์ 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ SEZ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนและพัฒนากลยุทธ์การปฏิบัติ ให้บริการข้อมูลนักลงทุน สร้างความเข้าใจประชาชนในพื้นที่ [ค.2.28(1)] • เขตเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว และ กาญจนบุรี - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านต่าง ๆ เพิ่มประสิทธิภาพด้านศุลกากร เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลทั้งในมิติการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุขชายแดน [ค.2.28(2)] • ด่านศุลกากรอรัญประเทศ สระแก้ว • ด่านศุลกากรบริเวณจุดผ่านแดนถาวรบ้านพุน้ำร้อนกาญจนบุรี - สนับสนุนการเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า [ค.2.28(2)] - ฝาระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพที่เชื่อมโยงกับ SEZ รักษาคุณภาพ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [ค.2.28(2)] - บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวให้สามารถทำงานแบบไป - กลับ ถูกต้องตามกฎหมาย พัฒนาฝีมือแรงงาน บริหารจัดการด้านความมั่นคง และจัดระบบ ตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ [ค.2.28(3)] • เขตเศรษฐกิจพิเศษ สระแก้ว และ กาญจนบุรี <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ามนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - อำนวยความสะดวกแรงงานต่างด้าวให้เข้ามาทำงานแบบไป-กลับ อย่างถูกต้องตามกฎหมาย [ค.1.1(2)] • จุดผ่อนปรนการค้าพิเศษด่านสิงขร ประจวบคีรีขันธ์ <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีช่องทางบริการที่สะดวก ทันสมัย อาทิ E-Border Pass [ค.6.2]
---	--	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

1. จำนวนคนจนลดลง และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
 - 1) สัดส่วนคนจนภาคกลาง
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
 - 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
 - 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อาเซียน เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- 4.2 ปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและเกษตรกรรมเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
 - 1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
 - 2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่ที่รับประโยชน์
 - 3) การเข้าถึงระบบประปา

- 4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 5) ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

มท. พณ. คค. สธ. พม. อค. ตท. กท. สดช.

<p>3. พัฒนาเมืองนำปลอดภัยสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก ระบบสาธารณสุข สาธารณูปการ มีคุณภาพ ทวีถึงสอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย และศักยภาพของเมือง บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเมืองปริมณฑลเป็นเมืองศูนย์กลางการบริการธุรกิจ การพาณิชย์ การขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านสุขภาพและการศึกษา และเมืองที่อยู่อาศัย [ค.2.20] <ul style="list-style-type: none"> o ประชาชนโยกย้ายโครงสร้างพื้นฐาน ชนส่งสาธารณะ และบริการทางสังคมกับนครกลางทางฝั่งเมือง o ในการขึ้นให้การขยายตัวเป็นไปอย่างมีแบบแผนและเหมาะสม o จัดสิ่งแวดล้อมเมืองให้อุตสาหกรรมอยู่อาศัย เดินทางขนส่งสะดวกปลอดภัย ป้องกันน้ำท่วม น้ำเสีย มีพื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ รองรับบริการขยายตัวทางเศรษฐกิจและกิจกรรมต่าง ๆ - นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม สมุทรสาคร - เสริมสร้างเมืองอุตสาหกรรมสีเขียว ศูนย์กลางการค้า การบริการ การคมนาคมและโลจิสติกส์ระดับนานาชาติ [ค.2.21] <ul style="list-style-type: none"> o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมต่อและรองรับการพัฒนาบริการทางเศรษฐกิจ o ส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มวัยเข้าถึงบริการสาธารณสุขและการศึกษาอย่างทั่วถึง o กำหนดบทบาทชุมชน มตตการทางฝั่งเมือง ให้สอดคล้องชุมชนเมืองและโครงข่ายบริการพื้นฐานหลัก เกิดความสมดุลในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การตั้งถิ่นฐานชุมชน และสิ่งแวดล้อม • ปราจีนบุรี - พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญของภาคกลางตอนบน [ค.2.22] <ul style="list-style-type: none"> o พื้นที่บูรณะโบราณสถาน เตรียมความพร้อมเมืองให้สามารถรองรับภัย โดยเฉพาะอุทกภัย (อุทัย) o พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่ ประชาชนมีสุข ปราศจากความเดือดร้อนจากมลภาวะ (สระบุรี) • อุทัยฯ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม • สระบุรี ศูนย์กลางพาณิชย์และบริการ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมวัสดุก่อสร้างและคมนาคมขนส่ง - พัฒนาศูนย์กลางธุรกิจการค้าและบริการ พัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร และการค้าชายแดนของภาคตะวันออก [ค.2.23] <ul style="list-style-type: none"> o จัดระเบียบการขยายตัวชุมชนเมืองให้สอดคล้องกับระบบโครงข่ายบริการพื้นฐานและขนส่งมวลชน เพื่อป้องกันการขยายตัวของพื้นที่เมืองอย่างไร้ทิศทาง o กำหนดและพัฒนาพื้นที่เมืองที่มีศักยภาพเพื่อให้ประชากรเมืองมีงานทำและยกระดับรายได้ • กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ยานพาหนะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เร่งรัด ป้องกัน ปราบปรามการลักลอบในจังหวัดที่มีอัตราคดียาเสพติดสูง [ค.1.2] • นครนายก กาญจนบุรี สมุทรสาคร <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนรากฐานเพื่อพัฒนาการศึกษาให้ลงท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติ [ค.3.1(2)] - เสริมสร้างหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลขั้นมัธยมศึกษา [ค.3.1(1)] - พัฒนาศูนย์การเรียนรู้จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีทักษะในการคิดวิเคราะห์ [ค.3.1(1)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิจัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนศูนย์นวัตกรรมแห่งอนาคตโดยเน้นการจัดแสดงนิทรรศการโลกนวัตกรรมและอาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม [ค.2.30(7)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาว เน้นการจับคู่ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง แก้ไขปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแล จัดสวัสดิการและให้ชุมชน อปท. เข้ามามีส่วนร่วม [ค.4.1(1)]
--	---	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ศูนย์กลางการค้าและอุตสาหกรรมสีเขียว ประตูสู่อาเซียน เมืองนวัตกรรมอาหาร ศูนย์กลางสินค้าเกษตร ศูนย์กลางประมงแปรรูป ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มรดกโลก แหล่งท่องเที่ยวนานาชาติ

เป้าหมาย ↓
ตัวชี้วัด

1. จำนวนคนจนลดลง และมีมาตรการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคกลาง 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้
2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน
3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ของกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้-ป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- 4.2 ปริมาณน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค-เกษตรเพิ่มขึ้น
- 4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน 2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทานพื้นที่รับประโยชน์ 3) การเข้าระบบประปา
- 4.4 คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- 5) ร้อยละปริมาณขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

ทส. กษ. มท. วท. ดท.	<p>4. ปกป้อง พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ ชุมชนร่วม บริหารจัดการ และควบคุม กิจกรรมที่ส่ง ผลกระทบ เพื่อให้เกิด ความสมดุล ต่อระบบนิเวศ เกื้อหนุน การดำรงชีวิต อย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน [ค.5.1] - ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิม จัดสรร พัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มเติม รองรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้น ส่งเสริมการทำแหล่งกักเก็บน้ำขนาดเล็กในพื้นที่เกษตรเพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้ง [ค.5.2] <ul style="list-style-type: none"> • ภาคกลางตอนบน - พื้นฟูและปรับปรุงดินที่มีปัญหา [ค.2.11] <ul style="list-style-type: none"> ○ สนับสนุนวิธีเพาะปลูกที่เหมาะสม เช่น เกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน และเกษตรทฤษฎีใหม่ ลดการใช้สารเคมีเพื่อบำรุงรักษาดินให้อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมต่อการทำเกษตรอย่างยั่งยืน • นครนายก นครปฐม ปทุมธานี สระบุรี อยุธยา : ปัญหาดินเปรี้ยว • นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท ปราจีนบุรี : ปัญหาดินเค็ม • ลุ่มน้ำเชิงชายฝั่งทะเล : ปัญหาดินอินทรีย์ พื้นที่ต่าง ๆ : ปัญหาดินขาดสารอินทรีย์ <ul style="list-style-type: none"> - เร่งบูรณะฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารโดยปลูกป่าเพิ่มเติม เพิ่มมาตรการเฝ้าระวังการบุกรุกป่าสนับสนุนสิทธิและบทบาทของชุมชนให้ร่วมบริหารพื้นที่ป่าไม้ให้เสื่อมโทรมลง [ค.5.4] <ul style="list-style-type: none"> • กาญจนบุรี ราชบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว - คุ้มครองและฟื้นฟูป่าชายเลน ปะการัง ภูเขาทะเล ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง [ค.5.5] <ul style="list-style-type: none"> ○ กำหนดพื้นที่และหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ภายใต้ส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นหรือข้อตกลงภาคี • จังหวัดที่มีพื้นที่ติดกับทะเลอ่าว ตัว ก. - กำหนดมาตรการควบคุมและจูงใจให้การปล่อยพิษทางอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน [ค.5.6] <ul style="list-style-type: none"> • สระบุรี นนทบุรี ปทุมธานี อยุธยา สมุทรสาคร ปราจีนบุรี - ภาพระบบบำบัดน้ำเสียชุมชนในจังหวัดศูนย์กลาง [ค.5.7] <ul style="list-style-type: none"> • แม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง แม่น้ำท่าจีนตอนกลางและล่าง - พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนถ่าย กำจัดขยะในจังหวัดศูนย์กลาง ใช้มาตรการคัดแยกขยะและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วม [ค.5.8] - ป้องกัน ควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมจากการขยายตัวของชุมชนเมืองในจังหวัดศูนย์กลาง แก้ปัญหาจราจร น้ำเสีย ขยะ มลพิษทางอากาศ จัดทัศนียภาพเมือง มีพื้นที่สีเขียว-สวนสาธารณะ [ค.5.9] 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ [ค.5.10(1)] <ul style="list-style-type: none"> ○ บริหารจัดการน้ำต้นทุนเพื่อการเกษตรอย่างเหมาะสม เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บของแหล่งน้ำเดิม ○ พัฒนาระบบส่งน้ำเพื่อกระจายน้ำเข้าสู่พื้นที่เกษตรกรรม ○ ดูแลเฝ้าระวังรักษาคุณภาพน้ำให้อยู่ในระดับมาตรฐาน ○ เพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำและป้องกันพื้นที่เศรษฐกิจ • ลุ่มน้ำเจ้าพระยา <p>พัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำชุมชนตามเกษตรทฤษฎีใหม่สู่การปฏิบัติ [ค.5.10(2)]</p> <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รมรณรงค์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกคัดแยกขยะ นำกลับมาใช้อย่างคุ้มค่า และกำจัดอย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตอุตสาหกรรม [ค.5.11] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับงานวิจัยนวัตกรรมเพื่อบริหารจัดการน้ำ เกษตร และสิ่งแวดล้อม แบบครบวงจรห่วงโซ่อุปทาน [ค.2.30(2)] 	<p>การอนุรักษ์ พื้นฟู ป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สร้างเขื่อนกั้นคลื่น เชื้อเพลิงถลุง ขุดลอกร่องน้ำ [ค.5.12] - แก้ไขปัญหาฝกตบชวาและวัชพืชในแหล่งน้ำสาธารณะอย่างยั่งยืนในพื้นที่แม่น้ำสายหลัก [ค.5.13] • แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำแก่งลง แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำน้อย แม่น้ำลพบุรี
	<p>งบประมาณ 2562</p> <p>แหล่งเงินอื่น</p>		

ยุทธศาสตร์การพัฒนากาชาดตะวันออก

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้โอเอชเอ็นดี การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. จำนวนคนจนลดลงและมี การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออก
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่ม ในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
4.2 ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์
3) การเข้าถึงระบบประปา

- 4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.1 เพิ่มขีดความสามารถฐานอุตสาหกรรมเดิม และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่ยั่งยืนในพื้นที่เศรษฐกิจชั้นนำของเอเชีย

- ยกระดับกลุ่มอุตสาหกรรมพื้นที่ EEC ให้เป็นกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต [จ.2.1]
 - o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง ให้มีประสิทธิภาพ ใดมตรฐานสากล
 - o ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา อำนวยความสะดวก เพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมเป้าหมายใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเชื่อมโยงตลาดโลก พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ บริการทางสังคม
- ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

- พัฒนาระบบสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ [จ.2.2]
 - o ปรับปรุง ขยายระบบโครงสร้างพื้นฐาน ป้องกัน ควบคุม ปัญหาสิ่งแวดล้อม
- สมุทรปราการ

- สนับสนุนแผนบูรณาการ EEC
- พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก [จ.2.16(1)] [จ.2.16(2)]
 - o สนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย การผลิตที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม
 - o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมโลจิสติกส์ใน EEC ให้เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจและเมืองสำคัญ
 - o จัดทำศูนย์บริการเบ็ดเสร็จสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย แพลตฟอร์มข้อมูลดิจิทัลทุน ประชาชน
 - ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

- สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์
- พัฒนากลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายของเขตนวัตกรรม (EECI) [จ.2.19(2)]
 - o พัฒนาศูนย์กลางการวิจัย นวัตกรรม ด้านระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ ชีววิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีชีวภาพ ศูนย์กลางและฐานนวัตกรรมจากเทคโนโลยีอากาศและภูมิสารสนเทศ
 - ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

- วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ลดการพึ่งพิงต่างประเทศ [จ.2.19(1)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ดิจิทัล
- เตรียมความพร้อมในพื้นที่ Smart EEC [จ.2.18(1)]
 - o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอันชาญริยะ ศูนย์ข้อมูลเพื่อการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ
 - o ส่งเสริมเขตอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (Digital Park Thailand) โดยชักชวนนักลงทุน และนักธุรกิจดิจิทัล ประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจ และจัดตั้งศูนย์นวัตกรรมดิจิทัล [จ.2.18(2)]
 - ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

- ส่งเสริมเทคโนโลยี นวัตกรรมดิจิทัล เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ [จ.2.18(3)] ส่งเสริมให้เกิดความต้องการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในภาคอุตสาหกรรม เกษตร และบริการ
- เร่งสร้างธุรกิจดิจิทัลให้มีปริมาณและคุณภาพเพียงพอ ตอบสนองความต้องการใช้งานรูปแบบใหม่ได้

- สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ
- สร้างความมั่นคงด้านน้ำเพื่อสนับสนุน EEC [จ.5.3(1)]
 - o บริหารจัดการน้ำต้นทุนให้มีความสมดุลระหว่างน้ำเพื่ออุตสาหกรรม
 - ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

- สนับสนุนแผนบูรณาการ โลจิสติกส์
- แก้ไขปัญหาจราจรติดขัดบนถนนสายหลัก จากการขยายตัวของนิคมอุตสาหกรรม [จ.2.17]
 - o ก่อสร้าง บูรณะ ขยายช่องจราจร ก่อสร้างทางแยกต่างระดับ สะพานลอยข้ามแยก

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้โอเอชเอ็นดี การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. จำนวนคนจนลดลงและมี การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออก
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐ และภาคเอกชนในพื้นที่ เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่ม ในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
4.2 ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์
3) การเข้าถึงระบบประปา

- 4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.2 พัฒนาอาหารและสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค

- พัฒนาการผลิต การค้าผลไม้ ให้เป็นฐานการผลิตและจำหน่ายผลไม้เพื่อการส่งออก [จ.2.3]
 - o ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต รักษาคุณภาพสินค้า ตั้งแต่ผลิต บรรจุที่ห้อง แปรรูปและจำหน่าย
 - ทยอยด้านตะวันออก จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา
- ส่งเสริมปศุสัตว์ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานความปลอดภัยสอดคล้องความต้องการผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ [จ.2.4]
 - o ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ ใช้เทคโนโลยีการผลิต ที่ทันสมัย พันธุ์ที่เหมาะสม
 - o ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ
 - สุกร ไก่ : ชลบุรี ฉะเชิงเทรา

- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืน [จ.2.5]
 - o เร่งรัดการอนุรักษ์ พันธุ์ การใช้ทรัพยากรประมง และสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบ
 - o พัฒนาอาชีพ เช่น ส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พัฒนาประมงพื้นบ้าน พัฒนารูขี้อาหารประมง
 - สมุทรปราการ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด

- สนับสนุนแผนบูรณาการ EEC
- พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรที่ต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง [จ.2.16(1)]
 - ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง
- สนับสนุนแผนบูรณาการ เกษตร
- พัฒนาผลไม้เมืองร้อน อาทิ เงาะ ทุเรียน มังคุด ให้เป็นผลผลิตเกษตรอินทรีย์ [จ.2.13(1)]
 - o สร้างระบบผลิตครบวงจร ควบคุมคุณภาพในแบบเกษตรแปลงใหญ่
 - o ยกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพื่อส่งออก เชื่อมโยงแหล่งรวบรวมในระดับชุมชน - จังหวัด เพิ่มประสิทธิภาพหลังรวมผลผลิต
 - ให้เกษตรกรใช้อินทรีย์ปุ๋ยที่เหมาะสม เพื่อลดปัญหาสารเคมีตกค้างในผลไม่ส่งออก [จ.2.13(2)]
 - ปรับปรุงระบบบริหารจัดการตลาดผลไม้ สินค้าประมง โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ [จ.2.13(3)]
 - ยกระดับการผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีพลังงานทดแทนที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ [จ.2.13(4)]
 - จัดระเบียบมาตรฐานประมง ควบคุม กำกับ ดูแลทรัพยากรให้เกิดความยั่งยืนตามสากล สร้างรายได้ ชาวประมงที่ได้รับผลกระทบจากการจัดระเบียบ [จ.2.13(5)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์
- วิจัยด้านเกษตรเพื่อการผลิตนอกฤดูกาล การเก็บรักษา การลำเลียง การควบคุมคุณภาพ [จ.2.19(1)]
 - ใช้ดาวเทียมเพื่อเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบองค์รวมในด้านการเกษตร และความมั่นคงทางอาหาร [จ.2.19(3)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ SMEs
- พัฒนา OTOP ให้มูลค่าเพิ่มขึ้น สักขณิดอตเด่น เชื่อมโยงวัฒนธรรมในพื้นที่ [จ.2.14]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้เมืองหนาว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. จำนวนคนจนลดลงและมี
การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออก
2) ประสิทธิภาพการกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐ
และภาคเอกชนในพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด
เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่ม
ในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด
ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
4.2 ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์
3) การเข้าถึงระบบประปา
4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ
การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.3 พัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยว สินค้า
และบริการ
ด้านการท่องเที่ยว
ภาคตะวันออก
ให้เป็นฐาน
การกระจาย
รายได้และ
การสร้างงาน

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ
ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และ
การสร้างงาน [จ.2.6]
o ยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการ
ด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
ระดับนานาชาติ และเป็นที่น่าสนใจ
ของนักท่องเที่ยว
• ชลบุรี
- พัฒนาและปรับปรุงการพัฒนา
การท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง
นิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ
และการท่องเที่ยวโดยชุมชน [จ.2.7]
o พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงสิ่ง
อำนวยความสะดวก
o ปรับปรุงกิจกรรมท่องเที่ยว สินค้า
และบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้
มาตรฐานสากล
• ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ตราด

สนับสนุนแผนบูรณาการ ท่องเที่ยว
- ส่งเสริมกิจกรรมและพัฒนาดนเพื่อการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลระดับสากล
อย่างยั่งยืน มีการเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวชุมชน อาทิ กิจกรรมวิ่งและปั่น
จักรยานเลียบริมชายฝั่งทะเล มหกรรมผลไม้ มหกรรมอาหารทะเล [จ.2.12(1)]
• เส้นทางเฉลิมบูรพาชลทิศ
- พัฒนาและจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
[จ.2.12(2)]
o ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ปรับปรุงภูมิทัศน์
o เพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
• ระยอง
- ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาตลาดชุมชนในพื้นที่ภาคตะวันออก
ให้เกิดการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ OTOP [จ.2.12(3)]
• ฉะเชิงเทรา และ บริเวณใกล้เคียงสามนบสมุทรภูมิ
สนับสนุนแผนบูรณาการ EEC
- พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกโดยยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่
[จ.2.16(1)]
• ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง

พัฒนาท่องเที่ยว
- พัฒนาผู้ประกอบการ จัดระเบียบมัคคุเทศก์ กำกับ
การใช้แรงงานต่างด้าว อำนวยความสะดวก และ
รักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว [จ.2.22(1)]
- พัฒนาข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว [จ.2.22(2)]
- จัดทำแผนแม่บท และ EIA ถนนเฉลิมบูรพาชลทิศ
ระยะที่ 2 ในการพัฒนาปรับปรุงถนนท่องเที่ยว
เลียบริมชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก [จ.2.23(1)]
• ระยอง
พัฒนาการขนส่ง
- ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะ
ทางทะเล อบรมผู้ควบคุมเรือ ความปลอดภัย
ท่าเทียบเรือ [จ.2.25]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมาย
ระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้เมืองหนาว การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

1. จำนวนคนจนลดลงและมี
การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
1) สัดส่วนคนจนภาคตะวันออก
2) ประสิทธิภาพการกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐ
และภาคเอกชนในพื้นที่
เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัด
เป็นเมืองนำอยู่ของกลุ่ม
ในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด
ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
4.2 ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
4.3 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
1) จำนวนพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน
2) สัดส่วนพื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์
3) การเข้าถึงระบบประปา
4) คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
5) ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ
การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

2. พัฒนาพื้นที่
เศรษฐกิจบริเวณ
ชายแดนให้เป็น
ประตูเศรษฐกิจ
เชื่อมโยงกับ
ประเทศเพื่อนบ้าน
ให้เติบโต ยั่งยืน
เป็นรูปธรรม

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้เป็นศูนย์กลาง
การค้าชายแดนเชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบอง และ
เมืองโพนลินของกัมพูชา [จ.2.8]
o ปรับปรุงและพัฒนาระบบบริการพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการลงทุน ได้แก่ ถนน ระบบประปา
ระบบป้องกันน้ำท่วม ระบบบำบัดน้ำเสียและ
จัดการขยะ
o ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม อาทิ
ที่อยู่อาศัย การศึกษา และการสาธารณสุข
o พัฒนาจุดตรวจชายแดนเพื่อสามารถให้บริการได้
อย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งการให้
บริการด้านศุลกากรและการตรวจคนเข้าเมือง
• พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลม บ้านฝักกาด
จันทบุรี
- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นศูนย์กลาง
ธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยง
จังหวัดเกาะกง กัมพูชา [จ.2.9]
o จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดิน
o ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมและระบบโลจิสติกส์
o พัฒนาและยกระดับคุณภาพด้านการศึกษาโดยเฉพาะ
ด้านภาษา การสื่อสาร และการบริหารจัดการ
o ยกระดับมาตรฐานการให้บริการและอำนวยความสะดวก
บริเวณจุดผ่านแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทางด้าน
การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงระหว่างกัน
• พื้นที่เศรษฐกิจชายแดนหาดเล็ก ตราด

สนับสนุนแผนบูรณาการ SEZ
- แลดูแผน ฝั่งพัฒนา ส่งการปฏิบัติ ให้บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว สร้างความเข้าใจประชาชน
ในพื้นที่ [จ.2.15(1)]
• เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตราด
- เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มประสิทธิภาพด้านศุลกากร เพื่อรองรับกิจกรรมเศรษฐกิจให้
สมดุลทั้งมิติการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุขชายแดน [จ.2.15(2)]
• ด้านศุลกากรแม่คสองใหญ่ ตราด
- สนับสนุนการเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า [จ.2.15(2)]
- เสริมสร้าง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพที่เชื่อมโยงกับ SEZ รักษา
คุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [จ.2.15(2)]
- จัดการแรงงานต่างด้าวให้ทำงานไป - กลับ แบบถูกกฎหมาย พัฒนาฝีมือแรงงาน
บริหารจัดการด้านความมั่นคง จัดระบบตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ [จ.2.15(3)]
• เขตเศรษฐกิจพิเศษ ตราด
สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ
- เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการภาครัฐ โดยจัดให้มีช่องทางให้บริการที่สะดวกทันสมัย
เข้าถึงง่าย ลดขั้นตอน ระยะเวลา และการใช้เอกสาร อาทิ E - Border Pass [จ.6.2]

พัฒนาท่องเที่ยว
- พัฒนาผู้ประกอบการ จัดระเบียบมัคคุเทศก์ กำกับ
การใช้แรงงานต่างด้าว อำนวยความสะดวก และ
รักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว [จ.2.22(1)]
- พัฒนาข้อมูลสถิติการท่องเที่ยว [จ.2.22(2)]
- จัดทำแผนแม่บท และ EIA ถนนเฉลิมบูรพาชลทิศ
ระยะที่ 2 ในการพัฒนาปรับปรุงถนนท่องเที่ยว
เลียบริมชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก [จ.2.23(1)]
• ระยอง
พัฒนาการขนส่ง
- ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะ
ทางทะเล อบรมผู้ควบคุมเรือ ความปลอดภัย
ท่าเทียบเรือ [จ.2.25]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้เมืองนอก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- จำนวนคนจนลดลงและมี การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น

- เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น

- พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

มท. กก. พณ. สร. ดค. ศร. วท. คค.	3.1 พัฒนาเมืองสำคัญเป็นเมืองนำอยู่เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างสมดุล	<ul style="list-style-type: none"> ฉะเชิงเทรา : เมืองที่อยู่อาศัยขั้นดี ทันสมัย รองรับ การขยายตัวของกรุงเทพฯ และ EEC [จ.2.10] พัตยา : เมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ สุขภาพ และ นันทนาการ ศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ ชั้นนำของอาเซียน และศูนย์การให้บริการด้าน การแพทย์ นานาชาติ [จ.2.10] อุตะนา : ศูนย์ธุรกิจการบิน โลจิสติกส์อาเซียน [จ.2.10] ระยอง : พัฒนาเมืองแห่งการศึกษาและวิทยาศาสตร์ เมืองนานาชาติที่มีธุรกิจทันสมัย [จ.2.10] 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ EEC</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก [จ.2.16(3)] [จ.2.16(4)] <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาเมืองอัจฉริยะ ทำฝั่งพัฒนาพื้นที่ พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ จัดสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองนำอยู่ รองรับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา-สังคม พัฒนาศูนย์การศึกษาให้วิจัยและใช้ดิจิทัล อย่างเข้มข้น ยกกระดับบริการสาธารณสุข อาชีวเวชศาสตร์ และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อม <p>ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง</p> <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้ความเข้มแข็งเพื่อบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบองค์รวมในด้านความปลอดภัยทางสังคม และความมั่นคงของชาติ และการจัดการเมือง [จ.2.19(3)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ดิจิทัล</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนา Smart City โดยจัดศูนย์บริหารข้อมูลส่วนกลาง กระจายไปยังหน่วยงาน ระบบรักษาความปลอดภัยอัจฉริยะ และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก [จ.2.18(4)] 	<p>พัฒนาด้านความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนากรอบมาตรการความปลอดภัย ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม [จ.1.3] ระยอง ชลบุรี จัดการสาธารณภัยในภาวะฉุกเฉิน โดยเฉพาะวาตภัย ภัยพิบัติ ทางทะเล สลาร์พริชวีโหล [จ.1.4] ดำรงความพร้อมในการป้องกัน ประเทศ [จ.1.5] <p>พัฒนาการขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนามาตรฐาน บริการโดยสาร สาธารณะ [จ.2.24] บำรุงเส้นทางคมนาคมที่เสียหาย จากภัยพิบัติ [จ.2.23(3)]
	3.2 พัฒนาคณะและชุมชนให้มีคุณภาพโดยจัดบริการสังคมให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาด [จ.3.1] <ul style="list-style-type: none"> ให้ผู้ประกอบการและชุมชนร่วมปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนา สถานศึกษา ระบบการบริหารจัดการองค์ความรู้สมัยใหม่ให้ มีประสิทธิภาพ ตอบสนองกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย ผลิต พัฒนา กระดับกลาง-สูง ที่สอดคล้องตลาดแรงงาน ร่วมมือกับสถาบันประกอบการ วิชาการ และจัดทำแผนผลิต พัฒนาแรงงานให้ได้มาตรฐาน มีงานทำ มีหลักประกันมั่นคง และได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย กระจายบริการสาธารณสุขชุมชนให้ครอบคลุม [จ.3.2] <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับบุคลากรแพทย์ เวชภัณฑ์ สถานพยาบาลให้ เหมาะสม ตรงความต้องการชุมชน นาระชาชนและชุมชนในการดูแลตนเอง แยกแยะความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำในการดูแลสุขภาพกายและจิตใจ ส่งเสริมบริการสาธารณสุข ลดอุบัติเหตุและอุบัติเหตุจราจร 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ยาเสพติด</p> <ul style="list-style-type: none"> เร่งรัด ป้องกัน ปราบปรามการลักลอบในจังหวัดที่มีอัตราคดียาเสพติดสูง [จ.1.2] <p>ระยอง ฉะเชิงเทรา</p> <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ามนุษย์</p> <ul style="list-style-type: none"> จัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวและแรงงานในกิจการทะเล และจัดสวัสดิการ พื้นฐาน [จ.1.1] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง จัดสวัสดิการ และให้ชุมชน อบอุ่น เข้ามีส่วนร่วม [จ.4.1(1)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนราชภัฏตามพระราชบัญญัติ [จ.3.3(3)] ยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ พัฒนาคู่มือสอนให้สามารถจัดการเรียนการสอน ให้นักเรียน มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ [จ.3.3(1)] ส่งเสริมทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ในพื้นที่ท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม [จ.3.3(2)] 	<p>พัฒนาสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> ป้องกันโรคไม่ติดต่อที่ป้องกันได้ [จ.3.4(1)] ลดการเสียชีวิตของมารดา [จ.3.4(2)] สมุทรปราการ ชลบุรี ลดการเสียชีวิตของทารก [จ.3.4(2)] ฉะเชิงเทรา ระยอง เฝ้าระวังปัญหาสุขภาพ ในเขตอุตสาหกรรม [จ.3.4(3)] <p>พัฒนาด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดปัญหาสังคม เช่น การตั้งครุฑ ในวัยรุ่น ยาเสพติดค่านิยมมั่ว วัฒนธรรมต่างชาติที่ไม่พึงประสงค์ [จ.3.5]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ”

ฐานเศรษฐกิจในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและสนับสนุนให้ประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
อุตสาหกรรมไฮเทค อุตสาหกรรมสะอาด และศูนย์กลางผลไม้เมืองนอก การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

- จำนวนคนจนลดลงและมี การกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น

- เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น

- พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- พื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลนเพิ่มขึ้น
- ปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรเพิ่มขึ้น
- คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
- ร้อยละของปริมาณขยะที่ได้รับ การกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

ทส. มท. วท. ดท. สร.	4. ปกป้องและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความหลากหลายตามธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมก่อให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ	<p>บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกัน [จ.5.1]</p> <p>พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ ให้เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ เพื่อความสมดุล ระบบนิเวศและการใช้ประโยชน์ ร่วมกัน [จ.5.1]</p> <p>ป้องกันและควบคุมมลพิษ ที่จะส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี ของประชาชนให้ดำเนินชีวิต อยู่ในสภาพแวดล้อมและมีสุขภาพที่ดี [จ.5.2]</p> <ul style="list-style-type: none"> ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ อุตสาหกรรมหลักของภาค ลดและขจัดมลพิษทางอากาศ กำจัดขยะและของเสียอันตราย บำบัดน้ำเสีย 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> สร้างความมั่นคงด้านน้ำเพื่อสนับสนุน EEC [จ.5.3(1)] <ul style="list-style-type: none"> เฝ้าระวังคุณภาพน้ำ บริหารน้ำต้นทุนให้มีความสมดุล เพื่อการเกษตร การอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ พัฒนาแหล่งน้ำ เพิ่มประสิทธิภาพอ่างเก็บน้ำเดิม จัดระบบการผันน้ำข้ามลุ่มน้ำและระหว่างอ่างเก็บน้ำ ในลักษณะอ่างพวง ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง แก้ปัญหาหน้าเสียดจากสิ่งปฏิกูลชุมชน พื้นที่เกษตร และปศุสัตว์ [จ.5.3(2)] แม่น้ำระยองตอนบนและล่าง แม่น้ำพิจิตรตอนบน แก้ไขปัญหาน้ำเสียดจากโรงงานในพื้นที่ที่คุณภาพน้ำเสียดที่จะวิกฤติ พื้นที่ที่พบโลหะหนัก และเขตที่เรียกกันมาตรฐาน [จ.5.3(2)] สมุทรปราการ / แม่น้ำระยอง แม่น้ำประแส แม่น้ำพิจิตร / หาดไถ่แบ้ เกาะช้าง พัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการน้ำชุมชน เพื่อแก้ปัญหาหินเขี้ยว ดินเค็ม ตามเกษตรฤษฎีใหม่ [จ.5.3(1)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย</p> <ul style="list-style-type: none"> ใช้ความเข้มแข็งเพื่อบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบองค์รวมในการบริหารจัดการน้ำ การจัดการภัยพิบัติ ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศ [จ.2.19(3)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยในจังหวัดที่มีการเพิ่มของปริมาณขยะสูง [จ.5.4] <ul style="list-style-type: none"> สมุทรปราการ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา เร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ สารอินทรีย์ระเหยง่าย โอโซน และฝุ่นละออง ขนาดเล็ก ในเขตอุตสาหกรรม ตลอดจนลดความขัดแย้งในพื้นที่ที่มีการฟ้องร้อง ซึ่งส่งผลให้เกิดการระงับโครงการลงทุน [จ.5.4] <ul style="list-style-type: none"> สมุทรปราการ ระยองและมาบพูน ชลบุรี ฉะเชิงเทรา 	<p>การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ซ่อมแซมฟื้นฟูแนวเขต ทุ่งแกวหรือ ลดการทำลายปะการัง จากการทิ้งสมอเรือของเรือค้าเหี่ยว [จ.5.5(1)] ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด อนุรักษ์ ปกป้องกันการบุกรุกทำลายป่า เพื่อแก้ไข ปัญหาสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่ำกว่าค่ามาตรฐาน ร่วมกับทุกภาคส่วนป้องกัน ปราบปราม และยึดคืน พื้นที่ป่าสงวน [จ.5.5(2)] เขตอุทยานแห่งชาติทางทะเล อาทิ อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะช้าง แก้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลในพื้นที่ที่มีอัตราการ กัดเซาะรุนแรงเฉลี่ยมากกว่า 5 เมตร และบริเวณ ชายฝั่งอำเภอไทยคมบน ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนไหว และมีการกัดเซาะรุนแรงมากที่สุด [จ.5.5(3)] จันทบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ บริหารพื้นที่ป่า เตอนุรักษ์ อุทยาน จัดการพื้นที่ให้กับ ช้างป่า มีให้ออกมาทำลายทรัพย์สิน รวมทั้งพัฒนา องค์ความรู้ และงานวิจัยเพื่อป้องกันสัตว์ป่า (ช้าง) บุกรุกอย่างยั่งยืน [จ.5.5(4)] สร้างเขื่อนกันคลื่น เขื่อนกันตลิ่ง และขุดลอกร่องน้ำ [จ.5.6]
---------------------	--	---	---	---

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ระนอง ชุมพร พังงา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง

เป้าหมายระดับภาค

“ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ศูนย์กลางการค้าชายพารา ปาล์มน้ำมัน และผลไม้

เป้าหมาย

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่ ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น

3.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งดีขึ้น
3.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น

3.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
3.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

ตัวชี้วัด

- รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
- สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

- จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองน่าอยู่

- จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
- จำนวนพื้นที่ป่าไม้

- ปริมาณน้ำกักเก็บ
- ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัด ถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.1 เสริมสร้างความเข้มแข็ง การเกษตร

- เพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ยางพารา ส่งเสริมเทคโนโลยีเพาะปลูก บำรุงรักษา เก็บเกี่ยว [จ.2.1]
- ส่งเสริมกลุ่ม สถาบันเกษตรกร ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อแปรรูป เพิ่มมูลค่า ยางพาราทั้งผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขึ้นกลาง ยางแท่ง ยางครีฟ และยางคอมปาวด์ [จ.2.2]
- **สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง**
- ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ [จ.2.2]
- สนับสนุนการศึกษาวิจัยนวัตกรรมแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่ายางและไม้ยางพารา [จ.2.3]
- o ส่งเสริมศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราแบบครบวงจร
- o ส่งเสริมให้มีการขยายผลงานวิจัยสู่ภาคอุตสาหกรรมปลายทาง เช่น การใช้อยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แม่ยางปูพื้น ยางรองหมอนรางรถไฟ และยางรองคอกสะพาน) และวัสดุทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน ถุงมือยาง อุปกรณ์อนามัย และสายนำเกลือ)
- o ส่งเสริมเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางที่มีดีไซน์ทันสมัยและมีมูลค่าสูง
- พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมัน [จ.2.4]
- o ส่งเสริมการปลูกปาล์มสายพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูง
- o ส่งเสริมเทคโนโลยีรักษาคุณภาพผลผลิตหลังการเก็บ
- o ส่งเสริมวิจัยเทคโนโลยีการวัดคุณภาพน้ำมันปาล์มให้กับศูนย์รับซื้อและลานเท เพื่อให้มีการซื้อขายในราคาที่เป็นธรรม
- จัดตั้งศูนย์กลางอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันครบวงจรและศูนย์กลางการผลิตไบโอดีเซล
- **กระบี่ สุราษฎร์ธานี**
- ส่งเสริมเกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ การปลูกพืชแซมในสวนยาง เพื่อเพิ่มรายได้ และลดความเสี่ยงจากราคายางพาราและปาล์มน้ำมัน [จ.2.5]
- พัฒนาและสนับสนุนการปลูกข้าวพื้นเมืองที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น [จ.2.6]
- o ยกกระดับข้าวให้เป็นข้าวคุณภาพระดับพรีเมียม เช่น ข้าวสังข์หยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก เป็นต้น และให้มีการขึ้นทะเบียนป้องกันชื่อทางภูมิศาสตร์
- o รักษาพื้นที่นาที่มีศักยภาพ
- **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ลุ่มน้ำปากพนัง**

สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ามนุษย์

- จัดระบบแรงงานต่างด้าว แรงงานในกิจการทะเล และ จัดสวัสดิการพื้นฐาน [จ.1.1]

สนับสนุนแผนบูรณาการ เกษตร

- พัฒนาผลิตสินค้าเกษตร ข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการผลิต สนับสนุนปัจจัยการผลิต แหล่งทุน การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม ผลงานวิจัย ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ [จ.2.23]
- พัฒนาเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน วนเกษตร และการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม [จ.2.23]

สนับสนุนแผนบูรณาการ อุตสาหกรรม

- พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายด้านเกษตรแปรรูป โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิต ส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพ [จ.2.21]

สนับสนุนแผนบูรณาการ SMEs

- พัฒนา OTOP ที่โดดเด่นเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมในพื้นที่ [จ.2.24(1)]
- พัฒนาผู้ประกอบการด้านธุรกิจอาหารให้มีคุณภาพ ปลอดภัย ตามมาตรฐาน อาทิ อาหารพื้นเมือง อาหารไทยโบราณ และ อาหารฮาลาล [จ.2.24(2)]

สนับสนุนแผนบูรณาการ วิทย์

- ยกกระดับวิจัยสู่นวัตกรรมเพื่อการบริหารจัดการน้ำ เกษตร และสิ่งแวดล้อมแบบครบวงจรห่วงโซ่อุปทาน [จ.2.26(1)]
- ใช้ประโยชน์เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตามอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน บริการการแพทย์และสุขภาพ เกษตรกรรม [จ.2.26(2)]

พัฒนาแรงงาน

- ยกกระดับการศึกษา แรงงานอาชีวศึกษา อุดมศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการภาคการผลิตและบริการ [จ.2.27(1)]
- ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนและต่างประเทศ ในการจัดการเรียนการสอน ในระบบต่าง ๆ [จ.2.27(2)]

พัฒนาโลจิสติกส์

- เชื่อมต่อทางหลวงแผ่นดิน ลดต้นทุน farm to table [จ.2.29(1)]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

กษ.
อก.
วท.
ศร.
พณ.
มท.
รง.

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ศูนย์กลางการค้าชายพารา ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้

1. ผลิตภัณ์ภาคต่อตัวเพิ่มขึ้น และมีกรกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 3.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งดีขึ้น
3.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
 - 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้

- 3.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
3.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
 - 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัด ถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร (ต่อ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ขยายพื้นที่ปลูกมะพร้าวพันธุ์ดี ทั้งมะพร้าวอ่อนและมะพร้าวกะทิ ส่งเสริมการแปรรูปเป็นน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ยา สบู่ และ เครื่องสำอาง [จ.2.7] • สุราษฎร์ธานี ชุมพร - ส่งเสริมทุเรียนพันธุ์ดี หน่อทอง ชะนี และก้านยาว เพื่อให้ได้มาตรฐานส่งออก ตั้งแต่การปลูก เก็บเกี่ยว รักษามลผลผลิต ส่งเสริมทุเรียนพันธุ์เมือง อาหิ พันธุ์สลาลิกา [จ.2.8] • ชุมพร สุราษฎร์ธานี พังงา - ส่งเสริมมังคุดเพื่อส่งออก วิจัย แปรรูป สร้างมูลค่าให้เป็นอาหารเสริม เวชภัณฑ์ยา และ เครื่องสำอาง เป็นที่ยอมรับในตลาดโลก [จ.2.9] • นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี - ส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมทองคุณภาพส่งออก [จ.2.10] • ชุมพร สุราษฎร์ธานี - ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออก และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม [จ.2.11] o พัฒนาระบบฟาร์ม (GAP และ CoC) เป็นไปตามกฎ กติกาสากล o ส่งเสริมแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเล • สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช - ส่งเสริมอุตสาหกรรมโคเนื้อศรีวิชัย ปรับปรุงพันธุ์ ขยายการเพาะเลี้ยง กำหนดมาตรฐาน รองรับตลาดแหล่งท่องเที่ยวของภาคใต้ และเป็นสินค้าส่งออก [จ.2.12] • ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง 		
--	--	--	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ศูนย์กลางการค้าชายพารา ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้

1. ผลิตภัณ์ภาคต่อตัวเพิ่มขึ้น และมีกรกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัด ที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 3.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งดีขึ้น
3.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
 - 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้

- 3.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
3.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
 - 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัด ถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>1.2 เพิ่มศักยภาพบริการการท่องเที่ยว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - รักษาชื่อเสียง มาตรฐานบริการแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก [จ.2.13] o เพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ป้องกัน แก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ พัฒนาธุรกิจบริการท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่คุณค่าให้มีคุณภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม • ภูเก็ต พังงา กระบี่ สมุย พะงัน • กระบี่ และ เกาะสมุย สุราษฎร์ธานี : ธุรกิจท่องเที่ยวทางทะเลด้วยเรือสำราญ • ภูเก็ต : อุตสาหกรรม MICE - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกที่มีศักยภาพ เชื่อมโยงท่องเที่ยวฝั่งอันดามัน และฝั่งอ่าวไทย [จ.2.14] o พัฒนาระบบให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมที่สะดวก ได้มาตรฐานความปลอดภัย • ภูเก็ต พังงา กระบี่ และ เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า สุราษฎร์ธานี : แหล่งท่องเที่ยวเดิมที่มีชื่อเสียง • ขยายหาดทุ่งวัวแล่น ชุมพร ชายทะเลลิซล และ ขอนม นครศรีธรรมราช : แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล • เชื้อนริชประภา สุราษฎร์ธานี อุทยานแห่งชาติเขาสก นครศรีธรรมราช : แหล่งท่องเที่ยวบนบกเชื่อมฝั่งอันดามัน-อ่าวไทย - พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน สอดคล้องศักยภาพของพื้นที่ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิถีไทย พหุวัฒนธรรม เพิ่มช่องทางการตลาด และสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ [จ.2.15] • ชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง ตรัง - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ที่โดดเด่นด้านอารยธรรมให้เป็นเมืองมรดกโลก [จ.2.15] • แหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมศรีวิชัย วัดพระมหาธาตุวราวิหาร นครศรีธรรมราช - พัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่สะดวกรวดเร็ว เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการท่องเที่ยวอาเซียน การท่องเที่ยวเมืองเก่า [จ.2.15] • นครศรีธรรมราช และ ตะกั่วป่า พังงา - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ อุทยานวิทยาศาสตร์ [จ.2.15] - สร้างมูลค่าแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สบู่ การบำบัดรักษาทางการแพทย์ในแหล่งน้ำแร่ที่สำคัญ [จ.2.16] • ระนอง กระบี่ พัทลุง - พัฒนาศูนย์จัดต่อเนื่องการท่องเที่ยวโดยยกระดับ OTOP อาทิ เครื่องจักสานย่านลิเภา และผลิตภัณฑ์กระจูด ผ้าไหมพรมเรียงและผ้าทอนาหมื่นศรี [จ.2.17] o สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ การบรรจุหีบห่อที่ทันสมัย ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้ความรู้ในการบริหารจัดการ และ e-commerce • พัทลุง สุราษฎร์ธานี ตรัง 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการโลจิสติกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขยายโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมเชื่อมต่อกันระหว่างภาค [จ.2.25] o พัฒนารถ 4 ล้อ เชื่อมภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย-อันดามัน o ขยายท่าอากาศยาน • สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง ชุมพร ระนอง o พัฒนาท่าเทียบเรือเพื่อรองรับการท่องเที่ยว <p>สนับสนุนแผนบูรณาการท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกรองรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ยกระดับสินค้าบริการ ภาพลักษณ์การท่องเที่ยว [จ.2.22] 	<p>พัฒนาท่องเที่ยว</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาผู้ประกอบการจัดระเบียบภาคธุรกิจการท่องเที่ยวให้ตรงตามความต้องการต่างตัว [จ.2.28(1)] - อำนวยความสะดวกความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว [จ.2.28(1)] - พัฒนาข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว [จ.2.28(2)] <p>พัฒนาขนส่ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบบริการให้บริการของผู้ใช้บริการโดยสารสาธารณะ [จ.2.30] - ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะผ่านอบรมผู้ควบคุมเรือความปลอดภัยทำเทียบเรือ [จ.2.31]
--	---	---	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ศูนย์กลางการค้าทางพารา ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 3.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งดีขึ้น
3.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
 - 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้

- 3.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
3.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
 - 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัด ถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

มท. คค. ทส. สร. พม. รง. ศร.	2. พัฒนาเมืองศูนย์กลางและเมืองสำคัญของภาค	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเมืองนำอยู่ที่ปลอดภัยสิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก สาธารณูปโภค สาธารณูปการมีคุณภาพทั่วถึงสอดคล้องกับอัตลักษณ์ - พัฒนาการมีส่วนร่วมของสังคม [จ.2.18] - พัฒนาเมือง Smart City และเมืองนำอยู่เพื่อเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม [จ.2.19] o พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเพื่อบรรเทาปัญหาการจราจร อาทิ ระบบรถไฟฟ้างวด (Monorail) สายท่าหนุ-สนามบิน-ห้าแยกฉลอง และโครงสร้างพื้นฐาน ICT รองรับระบบเศรษฐกิจดิจิทัล o พัฒนาที่อยู่อาศัยที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม • ภูเก็ต - พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางเมืองสำคัญเพื่อเป็นศูนย์กลางการขนส่งกระจายสินค้า [จ.2.20] • เมืองทุ่งสง 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ดิจิทัล</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายด้านดิจิทัล [จ.2.21] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ยาเสพติด</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดที่มีอัตราการยาเสพติดสูง [จ.1.2] • ภูเก็ต ระนอง <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง แก้ไขปัญหาเรื่องการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ จัดสวัสดิการ และให้ชุมชน อปท. เข้ามามีส่วนร่วม [จ.4.1(1)] • ระนอง - [จ.4.1(2)] จัดสวัสดิการสนับสนุนฐานะการเงิน และส่งเสริมบริการขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ - ปรับปรุงสภาพแวดล้อม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับผู้สูงอายุในชุมชน [จ.4.1(3)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนับสนุนรากฐานพระราชา [จ.3.1(3)] - ยกระดับการศึกษา พัฒนาครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ [จ.3.1(1)] - ส่งเสริมให้สถานศึกษา ครู อาจารย์ ร่วมป้องกันและแก้ปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร [จ.3.1(2)] • พังงา สุราษฎร์ธานี กระบี่ <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ปฎิรูปกฎหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขปัญหาบุคคลไร้รัฐ เร่งสำรวจจำนวน ที่ระบบทะเบียนปรับปรุงกฎหมาย และพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง [จ.6.1] • ระนอง ประจวบคีรีขันธ์ <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีช่องทางบริการที่สะดวก ทันสมัย อาทิ E-Border Pass [จ.6.2] 	<p>พัฒนาการสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระจายบุคลากรทางการแพทย์เพื่อขยายโอกาสการเข้าถึงบริการอย่างทั่วถึง ไม่กระจุกในเมืองสำคัญ [จ.3.2(1)] • พัทลุง นครศรีธรรมราช กระบี่ - ป้องกันและรักษาโรคไม่ติดต่อที่ป้องกันได้ [จ.3.2(2)] • ตรัง พังงา สุราษฎร์ธานี - จัดตั้งศูนย์การแพทย์เฉพาะทาง สนับสนุนอุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ที่เพียงพอและทันสมัย [จ.3.2(3)] - ลดการเสียชีวิตของมารดาจากการตั้งครรภ์ [จ.3.2(4)] • ระนอง ภูเก็ต นครศรีธรรมราช - ลดการเสียชีวิตของทารก [จ.3.2(4)] • ภูเก็ต กระบี่ ชุมพร - ส่งเสริมหน่วยบริการแพทย์ปฐมภูมิ เพื่อลดความแออัดและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้มากขึ้น และควบคุมคุณภาพสถานพยาบาล [จ.3.2(5)] [จ.3.5] <p>พัฒนาด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขปัญหาสังคม [จ.3.3] • ชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา : ปัญหาการฆ่าตัวตาย • ภูเก็ต ระนอง : ปัญหาเสพติด • สุราษฎร์ธานี กระบี่ : ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น - ส่งเสริม อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น [จ.4.3] • สุราษฎร์ธานี ตรัง <p>พัฒนาด้านความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มประสิทธิภาพระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ร้ายแรง และสร้างความเสียหาย อาทิ อุทกภัย สึนามิ แผ่นดินไหว [จ.1.3] - บูรณาการการการเตือนภัยเพื่อป้องกันและลดความเสียหาย [จ.1.3] - ดารงความพร้อมในการป้องกันประเทศ [จ.1.4] <p>พัฒนาด้านคมนาคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บำรุงเส้นทางคมนาคมที่เสียหายจากภัยพิบัติ [จ.2.29(2)]
	<p>งบประมาณ 2562</p> <p>แหล่งเงินอื่น</p>			

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“ฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย”

ศูนย์กลางการท่องเที่ยวคุณภาพระดับโลก ศูนย์กลางการค้าทางพารา ปาล์ม น้ำมัน และผลไม้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 3.1 ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งดีขึ้น
3.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
 - 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้

- 3.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
3.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
 - 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัด ถูกต้องตามหลักวิชาการ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

ทส. กษ. อก. มท. วท. กค.	3. แก้ไข พื้นฟู และป้องกันปัญหาผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาศูนย์รวมด้านปริมาณและคุณภาพในพื้นที่ลุ่มน้ำรวมลุ่มน้ำสาขาต่าง ๆ [จ.5.1] o ให้ประชาชนร่วมแก้ไขปัญหาน้ำแล้ง และอุทกภัย ร่วมบริหารจัดการขยะ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการดำเนินตามกฎหมายผังเมือง o สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันปัญหาคุณภาพในลุ่มน้ำ o พัฒนาแก้มลิง ปรับปรุงระบบระบายน้ำ โดยนำโครงการพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ยังไม่ดำเนินการหรือไม่ครบกิจกรรม เช่น ระบบระบายน้ำโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง มาดำเนินการให้แล้วเสร็จ • ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ลุ่มน้ำปากพนัง แม่น้ำชุมพร แม่น้ำตรัง <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบส่งน้ำ แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปาให้เพียงพอต่อความต้องการในเมืองและเกาะท่องเที่ยว [จ.5.2] • เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า เกาะพีพี เกาะภูเก็ต <ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน พื้นที่ป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน [จ.5.3] o ให้ประชาชนใกล้พื้นที่ป่าอนุรักษ์ใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างรายได้ และร่วมปกป้องดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ • เตือกเขานครศรีธรรมราช เขือกเขาบรรทัด พังงา กระบี่ ตรัง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และ เกาะพยาม ระนอง <ul style="list-style-type: none"> - ให้ทุกภาคส่วนร่วมแก้ไขปัญหากัดเซาะชายฝั่ง [จ.5.4] o พัฒนาและปรับปรุงมาตรการควบคุมกิจกรรม การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชนบริเวณชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นตัวเร่งการเปลี่ยนแปลง โดยนาระบบแผนที่ GIS ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งประกอบการตัดสินใจ o ส่งเสริมทุกภาคส่วนร่วมกัน ขยายพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อลดปัญหากัดเซาะในระยะยาว • แหลมตะลุมพุก บ้านน้ำโกฏี นครศรีธรรมราช บ้านบางลึกและหาดท้ายเหมือง พังงา บ้านปากดอนหลัก สุราษฎร์ธานี เกาะพยาม ระนอง 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดทำแหล่งน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลาง ดัดยอนน้ำเพื่อบรรเทาอุทกภัย ป้องกันพื้นที่เศรษฐกิจป้องกันน้ำเค็มรุกพื้นที่เกษตรกรรม และน้ำอุปโภคบริโภค [จ.5.5(1)] - พัฒนากลุ่มความรู้ด้านการบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามเกษตรทฤษฎีใหม่สู่การปฏิบัติ [จ.5.5(2)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน แก้ไขปัญหามลพิษจากไฟป่าที่ติดปกคลุมในพื้นที่ [จ.5.6] • ตรัง สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช 	<p>การอนุรักษ์ พื้นฟู ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงคุณภาพดินเปรี้ยวจัด และดินเค็มบริเวณใกล้ชายทะเลและป่าพรุ [จ.5.7(1)] - สร้างและกำหนดแหล่งแร่เพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจในปริมาณที่เหมาะสม อาทิ อุตสาหกรรมพลังงาน ความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน พัฒนากลไกเพื่อจัดการความขัดแย้งช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบ [จ.5.7(2)] [จ.5.7(3)] - ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ป่า การท่องเที่ยว การรักษาสีงแวดล้อม [จ.5.7(4)] - สร้างเขื่อนกันคลื่น เขื่อนกันตลิ่ง และขุดลอกร่องน้ำ [จ.5.9] <p>พัฒนาด้านพลังงาน</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิจัยพลังงานทดแทนตามบริบทพื้นที่ [จ.5.8(1)] - ใช้พลังงานทดแทนในระบบผลิตไฟฟ้าและความร้อน ในอุตสาหกรรมโดยใช้เศษไม้ ยางพารา [จ.5.8(2)] - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เมืองต้นแบบพลังงานสะอาดในรูปแบบ Smart Grid ที่ใช้พลังงานทดแทนและใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำขยะมาผลิตพลังงานเพื่อลดปัญหาขยะในแหล่งท่องเที่ยว [จ.5.8(3)]
	<p>งบประมาณ 2562</p> <p>แหล่งเงินอื่น</p>			

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ชายแดน

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
- 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 ระบบนิเวศทางทะเลชายฝั่ง ดีขึ้น
4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
- 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
- 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ
5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น
 - 1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร (ต่อ)

- พัฒนาและสนับสนุนการปลูกข้าวที่เมืองที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น โดยการพัฒนาคุณภาพการผลิตที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับสินค้าข้าวภาคใต้ให้เป็นข้าวคุณภาพระดับพรีเมียม และให้มีการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ [ฉ.2.6]
- รักษาพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตข้าวเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้กับภาคโดยการพัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทานในพื้นที่ทำนาให้ทั่วถึง [ฉ.2.6]
 - **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ลุ่มน้ำปัตตานี ลุ่มน้ำบางนรา**
- ส่งเสริมการผลิตทุเรียนพันธุ์ดีโดยเฉพาะพันธุ์หมอนทอง ชะนี และก้านยาว เพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานการส่งออก ตั้งแต่การปลูก เก็บเกี่ยว เก็บรักษาผลผลิต รวมทั้งพัฒนาเพิ่มช่องทางทางการตลาดให้กับเกษตรกร และส่งเสริมการปลูกทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองที่มีรสชาติโดดเด่น อาทิ พันธุ์พวงมณี อำเภอเบตง [ฉ.2.7]
 - **ยะลา**
- ส่งเสริมการปลูกมังคุดที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออกรวมทั้งสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนาการแปรรูปผลผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม เวชภัณฑ์ยา และเครื่องสำอางที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก [ฉ.2.8]
 - **ยะลา**
- ยกระดับอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งเพื่อการส่งออกและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม [ฉ.2.9]
 - o ยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์ที่มีคุณภาพ
 - o ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม (GAP และ CoC) รวมทั้ง กระบวนการผลิตเพื่อประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนการพัฒนาระบบตลาด รวมทั้งส่งเสริมการรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลายและได้มาตรฐาน สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการตลาดและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญให้กับภาคใต้ได้อย่างยั่งยืน
 - **สงขลา ปัตตานี นราธิวาส**
- ส่งเสริมการเลี้ยงปลุกสัตว์เพื่อเพิ่มรายได้โดยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ และขยายการเลี้ยงเพื่อให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ [ฉ.2.10]
 - **สตูล ปัตตานี นราธิวาส**

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม
- 1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
 - 2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
- 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
- 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 ระบบนิเวศทางทะเลชายฝั่ง ดีขึ้น
4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
- 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
- 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ
5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น
 - 1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

1.2 เพิ่มศักยภาพบริการการท่องเที่ยว

- ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับความสามารถของพื้นที่ [ฉ.2.11]
 - o พัฒนารูรูกิจท่องเที่ยวให้เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม มีบริการระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกและระบบรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
 - **เกาะตะรุเตา เกาะหลีเป๊ะ เกาะอาดัง-ราวี สตูล**
 - o ส่งเสริมอุตสาหกรรม MICE
 - **สงขลา**
- พัฒนาท่องเที่ยวชุมชน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อให้มีรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องศักยภาพของพื้นที่ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร วิถีไทย พหุวัฒนธรรม [ฉ.2.12]
- พัฒนาคความรู้ในการจัดการท่องเที่ยวชุมชน เพิ่มช่องทางการตลาด และสร้างเครือข่ายให้ท่องเที่ยวชุมชนเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ [ฉ.2.12]
- พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ให้มีภูมิสถาปัตยกรรมที่สวยงาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและได้มาตรฐาน และจัดกิจกรรมประเพณีวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว [ฉ.2.12]
 - **สตูล สงขลา และ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้**
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่เชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองเก่า [ฉ.2.12]
 - **สงขลา ปัตตานี สตูล**
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างขึ้น อาทิ พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ อุทยานวิทยาศาสตร์ และอุทยานการเรียนรู้ [ฉ.2.12]
- สร้างมูลค่าเพิ่มแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา รวมทั้งการบำบัดรักษาทางการแพทย์ในแหล่งผลิตสมุนไพรและนารีออน โดยยกระดับการให้บริการสู่สากลที่คำนึงถึงความสะดวก สบายงาม และมาตรฐานสุขอนามัย [ฉ.2.13]
 - **สงขลา สตูล ยะลา**
- พัฒนารูรูกิจท่องเที่ยวเชิงการท่องเที่ยวย โดยยกระดับ OTOP สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการของตลาด ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนให้ความรู้ในการบริหารจัดการ และการเพิ่มช่องทางการตลาด e-commerce [ฉ.2.14]
 - **จังหวัดชายแดนภาคใต้ เครื่องแต่งกายมุสลิม**
 - **นราธิวาส เครื่องจักสานย่านลิภา**
 - **สงขลา ผ้าทอเกาะยอ**

- สนับสนุนแผนบูรณาการท่องเที่ยว
- พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศตามศักยภาพของพื้นที่ [ฉ.2.21]
 - **อุทยานธรณีโลก สตูล**

- พัฒนาท่องเที่ยว
- พัฒนาผู้ประกอบการจัดระเบียบมีคุณภาพ ก้ากับการใช้แรงงานต่างด้าว [ฉ.2.28(1)]
 - อำนวยความสะดวกความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว [ฉ.2.28(1)]
 - พัฒนาข้อมูลสถิติด้านการท่องเที่ยว [ฉ.2.28(2)]
 - พัฒนาการขนส่ง
 - พัฒนาระบบฐานการให้บริการ ของผู้ให้บริการโดยสารสาธารณะ [ฉ.2.30]
 - ยกระดับความปลอดภัยระบบขนส่งสาธารณะทางน้ำ อำนวยความสะดวกหรือความปลอดภัยท่าเทียบเรือ [ฉ.2.31]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

<p>1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม</p> <p>1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้</p>	2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน	3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่	4.1 ระบบนิเวศทางทะเลชายฝั่ง ดีขึ้น 4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น 4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น 4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ	5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น 1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>2.1 พัฒนาด้านชายแดนไทย-มาเลเซียและเมืองชายแดน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาด้านชายแดนให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและได้มาตรฐานสากล จัดระเบียบการใช้พื้นที่บริเวณด้านชายแดน ชุมชน และพื้นที่หลังด้านให้เหมาะสม [ฉ.2.16] • ด้านชายแดนสู่ไทย-มาเลเซีย ด้านชายแดนตากใบ ด้านชายแดนบูเกะตา ด้านบง - พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อลดปัญหาการจราจรแออัดบริเวณชายแดน [ฉ.2.16] • ด้านชายแดนสะเตา ด้านชายแดนปาดังเบซาร์ 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ บริการภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีช่องทางบริการที่สะดวก ทันสมัย เข้าถึงง่าย ลดขั้นตอน ระยะเวลา และการซื้อเอกสาร อาทิ E-Border Pass [ฉ.6.1]
<p>2.2 พัฒนาการที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้เป็นประตูเชื่อมโยงกับพื้นที่เศรษฐกิจภาคเหนือของมาเลเซีย (NCER) เชื่อมโยงกับ SEZ อีสกันตาร์ มาเลเซีย รวมทั้งพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจเชื่อมโยงอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ตามกรอบ IMT-GT [ฉ.2.17] o พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และระบบจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการลงทุน และพัฒนาด้านชายแดนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการอำนวยความสะดวกโดยนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในด้านการค้าและการขนส่งระหว่างประเทศ o ให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีในระดับที่เหมาะสมเพื่อจูงใจให้นักลงทุนเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริหารแบบเบ็ดเสร็จ o กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมเป้าหมายและที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ • เขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสงขลา (สะเตาและปาดังเบซาร์) - พัฒนาประตูเชื่อมโยงการค้าชายแดน จากพื้นที่เศรษฐกิจตอนในของจังหวัดและบริเวณด้านชายแดนสู่ไทย-มาเลเซีย ตากใบ และบูเกะตา กับ รัฐกลันตันและพื้นที่เศรษฐกิจภาคตะวันออกของมาเลเซีย (ECER) ต่อมืองปายังลิคิปร์ [ฉ.2.18] o ให้สิทธิประโยชน์ทั้งด้านภาษีและมิใช่ภาษีในระดับที่เหมาะสมเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุน o เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริหารแบบเบ็ดเสร็จ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ และระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง โครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ตลอดจนการพัฒนาด้านชายแดนให้เต็มรูปแบบเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและสินค้าผ่านแดน • เขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนราธิวาส 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ SEZ</p> <ul style="list-style-type: none"> - แปลงแผนผังพัฒนา สู่การปฏิบัติ การให้บริการข้อมูล นักลงทุน สร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ [ฉ.2.24(1)] • เขตเศรษฐกิจพิเศษ สงขลา • เขตเศรษฐกิจพิเศษ นราธิวาส - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพิ่มประสิทธิภาพของด่านศุลกากร เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลทั้งในมิติการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สาธารณสุขชายแดน [ฉ.2.24(2)] • ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ และสะเตา สงขลา • ด้านศุลกากรสู่ไทย-มาเลเซีย ตากใบ บูเกะตา นราธิวาส - สนับสนุนการเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า [ฉ.2.24(2)] - เฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และภัยสุขภาพที่เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ การรักษาคุณภาพทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม [ฉ.2.24(2)] - พัฒนามือแรงงาน บริหารจัดการด้านความมั่นคงและจัดระบบตรวจคนเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ [ฉ.2.24(3)]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

<p>1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม</p> <p>1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้</p>	2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น 1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน	3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น 1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่	4.1 ระบบนิเวศทางทะเลชายฝั่ง ดีขึ้น 4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น 4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น 4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้ 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ	5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น 1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

<p>3. พัฒนาเมืองศูนย์กลางและเมืองสำคัญของภาค</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาเมืองศูนย์กลางให้เป็นเมืองนำอยู่ มีความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมดี เศรษฐกิจดี เดินทางสะดวก ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการมีคุณภาพและทั่วถึง สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ความหลากหลาย บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของสังคม [ฉ.2.15] o พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะเพื่อบรรเทาปัญหาจราจรในเขตเมือง อาทิ ระบบรถไฟฟ้ารางเบา สถานีขนส่งสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน (CT o พัฒนาศูนย์อภัยภัยที่เพียงพอ ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม • เมืองภาคใหญ่ : Smart City o พัฒนาศูนย์อภัยภัยที่รอบสถานีขนส่งระบบราง เพื่อเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่ง และกระจายสินค้าระบบรางของภาคใต้และประเทศเพื่อนบ้าน • เมืองภาคใหญ่ เมืองปาดังเบซาร์ เมืองไทย-มาเลเซีย 	<p>สนับสนุนแผนบูรณาการ ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง แก้ไขปัญหาเรื่องขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน สนับสนุน อปท. ในการจัดการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ [ฉ.4.1(1)] • สตูล ปัตตานี - จัดสวัสดิการสนับสนุนฐานะการเงิน และส่งเสริมบริการขั้นพื้นฐานของผู้สูงอายุ [ฉ.4.1(2)] - ปรับปรุงสภาพแวดล้อม สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก รองรับผู้สูงอายุในชุมชน [ฉ.4.1(3)] <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ โลจิสติกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - แก้ไขปัญหาความแออัดของท่าเรือหลัก [ฉ.2.25(1)] • สงขลา - เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมกับสนามบินให้เกิดการเชื่อมโยงอย่างเต็มที่ [ฉ.2.25(1)] • ยะลา - ย้ายโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม เชื่อมต่อระหว่างภาค ทั้งทางบก ทางอากาศ-ทะเล อาทิ ท่าเทียบเรือ สาธารณูปโภคต่างๆ [ฉ.2.25(2)] • สงขลา : มอเตอร์เวย์ภาคใหญ่ • นราธิวาส : ท่าอากาศยาน <p>สนับสนุนแผนบูรณาการ การศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกระดับคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ พัฒนาคู่มือสอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ [ฉ.3.1(1)] - สนับสนุนรางวัลคุณธรรมพระราชาโยชยา [ฉ.3.1(2)] 	<p>พัฒนาสาธารณสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระจายบุคลากรทางการแพทย์ ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการไม่ทิ้งใครคนใดในเมืองสำคัญ [ฉ.3.2(1)] - ป้องกันและรักษาโรคไม่ติดต่อที่ป้องกันได้ [ฉ.3.2(2)] • สงขลา นราธิวาส ปัตตานี - จัดตั้งศูนย์การแพทย์เฉพาะทาง สนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือทางการแพทย์ที่เพียงพอและทันสมัย เพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงมากขึ้น [ฉ.3.2(4)] - ส่งเสริมหน่วยบริการแพทย์ปฐมภูมิ เพื่อลดความแออัดและให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้มากขึ้น [ฉ.3.2(5)] - ควบคุมคุณภาพสถานพยาบาล [ฉ.3.5] - ลดอัตราการเสียชีวิตของมารดา [ฉ.3.2(3)] • นราธิวาส สงขลา ยะลา - ลดอัตราการตายของทารก [ฉ.3.2(3)] • นราธิวาส ปัตตานี ยะลา <p>พัฒนาด้านสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการให้กับชุมชน เพื่อการพัฒนาอาชีพ สร้างรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดี รวมถึงส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้กับบุคลากรทางการศึกษา [ฉ.3.4] - ส่งเสริมการค้าเป็นชีวิต ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อลดปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน [ฉ.4.2(1)] - ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกภายในเมืองและชุมชนตามหลัก Universal Design [ฉ.4.2(2)] - จัดตั้งโรงเรียนผู้สูงอายุ [ฉ.4.3(1)] - พัฒนาระบบฐานข้อมูลผู้สูงอายุ [ฉ.4.3(2)] <p>พัฒนาด้านคมนาคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - บำรุงเส้นทางคมนาคมที่เสียหายจากภัยพิบัติ [ฉ.2.29(2)]
--	--	--	--

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม
1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 ระบบนิเวศทางทะเล-ชายฝั่ง ดีขึ้น
- 4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
- 4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
- 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
- 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ

5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

4. แก้ไข พื้นที่พหุและป้องกันปัญหาผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาระบบนิเวศในพื้นที่ลุ่มน้ำ และแม่น้ำสาขาต่าง ๆ [5.1]
 - o ให้ประชาชนร่วมแก้ไขปัญหาน้ำแล้ง อุทกภัย การบริหารจัดการขยะ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินตามกฎหมายผังเมือง
 - o สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังป้องกันปัญหาคุณภาพในลุ่มน้ำ พัฒนาแก้มลิงและปรับปรุงระบบระบายน้ำ
- **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ลุ่มน้ำปัตตานี แม่น้ำสาบบุรี แม่น้ำคลองโก-ลก ลุ่มน้ำเทพา - นาทวี**
- พัฒนาระบบส่งน้ำ แหล่งน้ำดิบ สำหรับผลิตน้ำประปาให้เพียงพอกับความต้องการในเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งให้อปท. และชุมชนร่วมกันบริหารจัดการขยะและน้ำเสียในเขตเมืองและเกาะท่องเที่ยว [5.2]
 - **เมืองหาดใหญ่ เมืองสะเตา สงขลา เกาะหลีเป๊ะ สตูล**
- ส่งเสริมให้ชุมชนร่วมอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และพื้นที่ป่าชายเลนซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่และแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน [5.3]
 - o ให้ประชาชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้มีโอกาสร่วมกันดูแลรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ สร้างรายได้เพื่อให้อปท. และชุมชนร่วมปกป้องดูแล อนุรักษ์ทรัพยากรในพื้นที่ต่อไป
- **เทือกเขาสันกาลาคีรี ป่าสาละวิน ยะลา ป่าบาซาฮาลา นราธิวาส ป่าชายเลนบริเวณ สตูล ปัตตานี นราธิวาส**
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ [5.4]
 - o พัฒนาและปรับปรุงมาตรการควบคุมกิจกรรม การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและเอกชน บริเวณชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นตัวเร่งการเปลี่ยนแปลง โดยนำระบบแผนที่ GIS ทรัพยากรธรรมชาติและชายฝั่งมาประกอบการตัดสินใจ
 - o ส่งเสริมทุกภาคส่วนร่วมกัน ชวยพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อลดปัญหาการกัดเซาะในระยะยาว
 - **หาดชลาทัศน์ หาดสมิหลา สงขลา ชายฝั่งทะเล สตูล ปัตตานี นราธิวาส**
 - o ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะเพื่อลดปัญหาขยะในเมืองศูนย์กลางและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ [5.5]
 - o สนับสนุนระบบกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสียอย่างเพียงพอ บริหารจัดการตามหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย เพื่อเพิ่มบทบาทของ อปท. และประชาชนในพื้นที่
 - o ลดปริมาณขยะ น้ำเสียตั้งแต่ต้นทาง เช่น รณรงค์ไม่ใช้ถุงพลาสติก ก่อถังโหม ในแหล่งท่องเที่ยว การคัดแยกขยะในครัวเรือน การใช้ประโยชน์จากขยะ รวมทั้งมีระบบการจัดการขยะอันตรายที่เหมาะสม
 - o สนับสนุนให้อปท.ขนาดใหญ่มีระบบการจัดการขยะที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล
 - **เมืองหาดใหญ่ เมืองสะเตา เมืองสุโขทัย-โก-ลก เกาะหลีเป๊ะ**

- สนับสนุนแผนบูรณาการ มลพิษ**
- ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในป่า ปัญหาคุณภาพอากาศ และส่งเสริมการบริหารจัดการขยะในชุมชน [5.7]
 - **สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส**

- สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ**
- พัฒนาการศึกษาด้านการบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามเกษตรทฤษฎีใหม่สู่การปฏิบัติ [5.6]

- การอนุรักษ์ พื้นที่ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ**
- เตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ [5.10]
 - o สร้างเขื่อนกั้นคลื่น เชือกกันคลื่น
 - **รอบอ่าวปัตตานี**
 - o ขุดลอกร่องน้ำ
 - **ปัตตานี ยะลา สงขลา**
 - ปรับปรุงคุณภาพดินเปริยูจิดและดินเค็ม บริเวณพื้นที่ใกล้ชายทะเลและป่าพรุ [5.8]
 - วิจัยพลังงานทดแทนตามบริบทพื้นที่ [5.9]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

ทส. กษ. มท. วท. กก.

เป้าหมายระดับภาค
↓
เป้าหมาย
↓
ตัวชี้วัด

“พัฒนาเศรษฐกิจเพื่อความมั่นคงของชายแดนภาคใต้”

Food Innopolis ฐานอุตสาหกรรมเกษตรภาคใต้ ประตูสู่อาเซียนตอนใต้

1. ผลผลิตภาคต่อหัวเพิ่มขึ้นและมีกระจายรายได้เหมาะสม
1) รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น
2) สัมประสิทธิ์การกระจายรายได้

2. การลงทุนใน SEZ เพิ่มขึ้น
1) มูลค่าการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน

3. เมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่ของทุกกลุ่มในสังคมเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองนำอยู่

- 4.1 ระบบนิเวศทางทะเล-ชายฝั่ง ดีขึ้น
- 4.2 ป่าต้นน้ำเพิ่มขึ้น
- 4.3 การกักเก็บน้ำแหล่งน้ำใหม่เพิ่มขึ้น
- 4.4 คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

- 1) จำนวนพื้นที่ป่าชายเลน
- 2) จำนวนพื้นที่ป่าไม้
- 3) ปริมาณน้ำกักเก็บ
- 4) ร้อยละปริมาณขยะได้รับการกำจัดถูกต้องตามหลักวิชาการ

5. พื้นที่ปลอดภัยเพิ่มขึ้น
1) จำนวนเหตุการณ์ความไม่สงบ

Area (ยุทธศาสตร์ที่ 9 แผนพัฒนา ฉบับที่ 12)

Agenda

Function

5. พัฒนาเมืองต้นแบบ “สามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

- สร้างงานและรายได้ให้ประชาชน เพิ่มพื้นที่ปลอดภัยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นำร่องใน 3 อำเภอ โดยพัฒนาให้เกิดผลเป็นรูปธรรมแล้วขยายผลไปพื้นที่ใกล้เคียง [5.2.19]
- ส่งเสริมความร่วมมือแบบประชารัฐ อาทิ การให้สิทธิประโยชน์เอกชนที่ลงทุนในพื้นที่ทั้งทางการคลังและการเงินที่สูงกว่าพื้นที่อื่น อำนวยความสะดวกในการให้บริการของศูนย์บริหารแบบเบ็ดเสร็จ [5.2.19]
- ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร [5.2.19]
- พัฒนาคูโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม [5.2.19]
- พัฒนาการศึกษาและบริการสาธารณสุขเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ [5.2.19]
- พัฒนาด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน [5.2.19]
 - **อำเภอหนองจิก ปัตตานี**
 - **เมืองต้นแบบอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร**
 - **อำเภอสุโขทัย-โก-ลก นราธิวาส**
 - **ศูนย์กลางการค้าชายแดนระหว่างประเทศ**
 - **อำเภอเบตง ยะลา**
 - **เมืองต้นแบบการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ภาคใต้ชายแดน**
- บูรณาการหน่วยงานภาครัฐให้เป็นระบบ มีเอกภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการโดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเป็นหลักในการดำเนินงาน เพื่อประโยชน์และคุณประโยชน์อย่างสันติภายใต้พหุวัฒนธรรม [5.1.1(1)]
 - สนับสนุนกิจกรรมหลักทางศาสนาและส่งเสริมบทบาทผู้นำศาสนาเพื่อร่วมกันปกป้องการบิดเบือนหลักศาสนาที่ถูกต้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู และกระเผยแพร่วัฒนธรรมที่ส่งเสริมสังคมพหุวัฒนธรรมในพื้นที่ให้เข้มแข็ง [5.1.1(5)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ค้ำมูขุ้ย**
- แก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวลักลอบเข้าเมือง ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานในสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน เรือประมง ธุรกิจก่อสร้าง และสถานบริการต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาการค้ำมูขุ้ย ปัญหาด้านความมั่นคงและยาเสพติด [5.1.2(1)]
 - จัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวและแรงงานในกิจการประมงทะเล และจัดสวัสดิการขั้นพื้นฐาน [5.1.2(2)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ภาคใต้ชายแดน**
- พัฒนาการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนต้นในพื้นที่ เสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ส่งเสริมการเรียนรู้ในลักษณะทวิภาษา [5.1.1(4)]
 - เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัย โดยมุ่งจัดสาเหตุ เงื่อนไข การก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ พัฒนาการอำนวยความสะดวก และช่วยเหลือเยียวยาจากเหตุการณ์ความไม่สงบอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม [5.1.1(2)]
 - แก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี พุดคุยกับผู้เห็นต่าง สร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชนในการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหา สร้างความเข้าใจแนวนโยบายภาครัฐ [5.1.1(6)]

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ยาเสพติด**
- เร่งรัด ป้องกัน ปราบปรามการลักลอบในจังหวัดที่มีอัตราคดียาเสพติดสูง[5.1.3]
 - **สงขลา**

- สนับสนุนแผนบูรณาการ ภาควิชาการ**
- ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในป่า ปัญหาคุณภาพอากาศ และส่งเสริมการบริหารจัดการขยะในชุมชน [5.7]
 - **สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส**

- สนับสนุนแผนบูรณาการ น้ำ**
- พัฒนาการศึกษาด้านการบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามเกษตรทฤษฎีใหม่สู่การปฏิบัติ [5.6]

- พัฒนาด้านสังคม**
- สร้างความเข้มแข็งสถาบันทางสังคม ลดปัญหาสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม [5.3.3]

- พัฒนาด้านความมั่นคง**
- ดูแลความปลอดภัยประชาชน อาทิ การติดตั้งกล้อง CCTV [5.1.4]
 - ดำรงความพร้อมในการป้องกันประเทศ [5.1.6]
 - เพิ่มประสิทธิภาพระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติที่ร้ายแรง และสร้างความเสียหาย อาทิ อุทกภัย สึนามิ แผ่นดินไหว [5.1.5]
 - บูรณาการการทำงานด้านการเตือนภัยเพื่อป้องกันและลดความเสียหาย [5.1.5]

งบประมาณ 2562

แหล่งเงินอื่น

กท. มท. สศช. พณ. กก. กษ. อก. สร. ศร. วท. ทส. รง. คค. BOI

ภาคผนวก ข

ยุทธศาสตร์ประเทศ

ภาคผนวก ข-1

การประชุมรับฟังความคิดเห็น

ร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น

การประชุมรับฟังความคิดเห็น

ร่างยุทธศาสตร์ชาติเบื้องต้น

กุมภาพันธ์ 2561

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กรอบการนำเสนอ

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปี ข้างหน้า

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ภายนอกประเทศ

- กระแสโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้มีการเคลื่อนย้ายเสรีของคน เงินทุน ข่าวสาร เทคโนโลยี สินค้าและบริการ
- ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจย้ายมาเอเชีย การรวมกลุ่มของเศรษฐกิจ
- การเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดดของเทคโนโลยี ส่งผลต่อธุรกิจและชีวิตของประชาชน

- ภาวะโลกร้อนและสภาพภูมิอากาศที่ผันผวน ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น เป็นแรงกดดันให้มีการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- กระแสการเปลี่ยนแปลงไปสู่การใช้พลังงานสะอาดและพลังงานทดแทนมากขึ้น

- ภัยความมั่นคงในรูปแบบใหม่ ก่อการร้ายไซเบอร์ โรคอุบัติใหม่
- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกและการแข่งขันชิงแรงงาน และเงินทุน
- หลัการบริหารจัดการที่ดีของระบอบประชาธิปไตย และสิทธิมนุษยชนมีความเข้มข้น

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปีข้างหน้า

สถานการณ์ภายในประเทศ

- ปัญหาความมั่นคงซับซ้อนมากยิ่งขึ้น
- เศรษฐกิจขยายตัวช้า
- โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ วัยเด็กและวัยทำงานลดลง
- ความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ส่งผลต่อการสร้างความสามัคคีในสังคม และเป็นข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์
- ข้อจำกัดด้านทรัพยากรธรรมชาติและแรงงาน ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตและความเป็นอยู่ของประชาชน
- ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน

ตัวอย่างยุทธศาสตร์ระยะยาวของต่างประเทศ

กรอบการนำเสนอ

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปี ข้างหน้า

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พ.ศ. 2560

มาตรา 65 รัฐจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ เกิดการผลักดันไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

มาตรา 142 การเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่างๆ

มาตรา 162 คณะรัฐมนตรีที่จะเข้ารับบริหารราชการแผ่นดินต้องแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ซึ่งต้องสอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐ นโยบายแห่งรัฐ และยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา 270 ให้วุฒิสภา มีหน้าที่และอำนาจติดตามเสนอแนะ เจริญกิจการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ
มาตรา 275 ให้มีดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จ ภายใน 1 ปี

มาตรา 6 ยุทธศาสตร์ชาติอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์พัฒนาประเทศ (2) เป้าหมายการพัฒนาประเทศระยะยาว กำหนดระยะเวลา และตัวชี้วัด (3) ยุทธศาสตร์ในด้านต่างๆ

มาตรา 8 ให้คณะกรรมการจัดให้ ประชาชนทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็นเมื่อจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติแล้วเสร็จเบื้องต้น เพื่อแก้ไขปรับปรุง

มาตรา 16 ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ขึ้นเพื่อพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่างๆ

มาตรา 28 ให้คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ แก้ไขเพิ่มเติมร่างยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับผลการรับฟังความคิดเห็น

พรบ. จัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

พ.ศ. 2560

ระดับของแผน ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2561

กรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามกฎหมาย

24 มกราคม 61

การจัดทำร่าง
ยุทธศาสตร์ชาติ
แล้วเสร็จ

1

9 เมษายน 61

คจย. ด้านต่าง ๆ แก้ไข
เพิ่มเติมร่างฯ และ
เสนอต่อคณะกรรมการ
ยุทธศาสตร์ชาติ

3

8 มิถุนายน 61

กรม.พิจารณา
ร่างยุทธศาสตร์ชาติ
และเสนอต่อ สนช.

5

18 กรกฎาคม 61

นรม. นำร่างฯ ที่ สนช.
ให้ความเห็นชอบแล้ว
ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย

7

2

สนช. ดำเนินการ
รับฟังความเห็น
ร่างยุทธศาสตร์ชาติ
แล้วเสร็จ

23 กุมภาพันธ์ 61

4

คยช. พิจารณา
ร่างยุทธศาสตร์ชาติ
และเสนอต่อ กรม.

9 พฤษภาคม 61

6

สนช. พิจารณาให้
ความเห็นชอบ
ร่างยุทธศาสตร์ชาติ

8 กรกฎาคม 61

กรอบการนำเสนอ

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปี ข้างหน้า

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2579

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศและมีความมั่นคงในทุกระดับ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน และ ทุน อื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ ด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

1. ด้านความมั่นคง

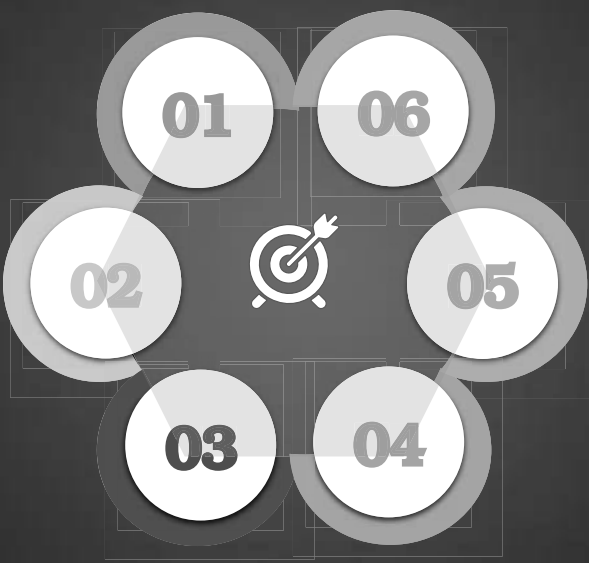
เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ และทุกมิติ

2. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก

3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกายใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ค่านึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านมาตรการต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นให้เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน

4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ

กรอบการนำเสนอ

สถานการณ์และแนวโน้ม ใน 20 ปี ข้างหน้า

กระบวนการจัดทำยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน

ยุทธศาสตร์ที่

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

เป้าหมายยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

<p>๕ = ๒ =</p> <p>01</p> <p>ปรับสภาพแวดล้อมพร้อมแก้ปัญหา</p> <p>พ.ศ. 2560 - 2564</p> <ul style="list-style-type: none"> ปัญหาได้รับการแก้ไขแบบบูรณาการ หน่วยงานด้านความมั่นคงได้รับการพัฒนาศักยภาพ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 	<p>๕ = ๒ =</p> <p>02</p> <p>ปัญหาเก่าหมดไป ปัญหาใหม่ไม่เกิด</p> <p>พ.ศ. 2565 - 2569</p> <ul style="list-style-type: none"> ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัย หน่วยงานด้านความมั่นคงมีประสิทธิภาพ ประเทศมีบทบาทสำคัญระดับภูมิภาค 	<p>๕ = ๒ =</p> <p>03</p> <p>ประเทศชาติพัฒนา บวงพระชาวมวลถัดัน</p> <p>พ.ศ. 2570 - 2574</p> <ul style="list-style-type: none"> ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ปัญหาความมั่นคงไม่ส่งผลต่อการบริหารประเทศ บ้านเมืองสงบเรียบร้อย การเมืองมีธรรมาภิบาล 	<p>๕ = ๒ =</p> <p>04</p> <p>ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข</p> <p>พ.ศ. 2575 - 2579</p> <ul style="list-style-type: none"> ประชาชนมีความมั่นคงและมีความสุข บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทเป็นที่ยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
--	--	---	--

ประเด็นยุทธศาสตร์

<p>1 การรักษาความสงบภายในประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> ให้สถาบันหลักมีความมั่นคง ยั่งยืน ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัย สังคมเข้มแข็ง สามัคคีปรองดอง 	<p>3 พัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับขีดความสามารถของกองทัพ ติดตาม ป้องกัน แก้ไขปัญหาความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการ 	<p>5 พัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบบูรณาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> สร้างเสริมความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาพร้อมกันได้
<p>2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> แก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างตรงประเด็น ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น การบริหารจัดการและการพัฒนาประเทศโดยใช้ SEP for SDGs 	<p>4 บูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติรวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับขีดความสามารถของกองทัพ ติดตาม ป้องกัน แก้ไขปัญหาความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการ 	

ยุทธศาสตร์ที่ 2

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมายยุทธศาสตร์ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

15,000
USD

01

เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
มีรายได้ต่อหัวมากกว่า 15,000 USD
ต่อคนต่อปี

GDP
ร้อยละ 5 /ปี

02

อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์
มวลรวมภายในประเทศ
เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

03

ผลิตภาพการผลิตรวม
เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

04

ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 1 ใน 20
ของการจัดอันดับความสามารถ
ในการแข่งขันของ IMD

ประเด็นยุทธศาสตร์

1

มหาอำนาจทางเทคโนโลยี

เพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณ มูลค่า ความ
หลากหลายของสินค้าเกษตร และสร้างฐานอนาคตใหม่
ที่สร้างรายได้สูง

2

อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการด้วย
นวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะ
และความรู้ตามความต้องการของตลาด

3

แม่เหล็กการท่องเที่ยวระดับโลก

พัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูง ด้วยอัตลักษณ์
และวัฒนธรรมไทย สร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและ
ความหลากหลายของการท่องเที่ยว

4

โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

พัฒนาด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึง
เทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการ
เคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยง
ประเทศไทยกับประชาคมโลก

5

สร้างนักรบเศรษฐกิจยุคใหม่

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการที่มี
ทักษะและมีความสามารถในการ
แข่งขันที่มีอัตลักษณ์ชัดเจน
- มีนวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ
สินค้าและบริการ และกระบวนการ
ผลิตและบริการ

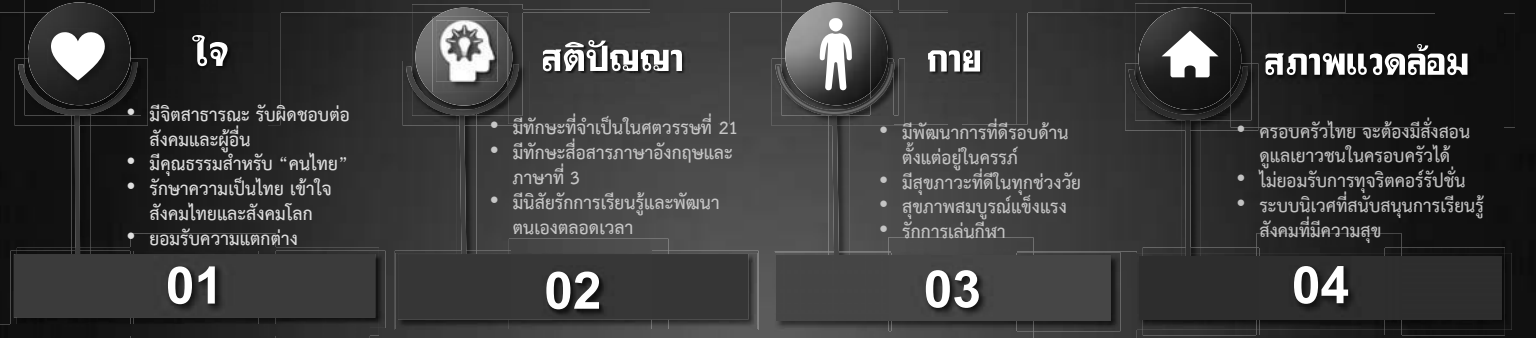
17

ยุทธศาสตร์ที่

ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

3

เป้าหมายยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์

<p>1 ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม</p> <p>มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์</p>	<p>3 ปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม</p> <p>โดยการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21</p>	<p>5 เสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดีทั้งกาย ใจ สติปัญญา และสังคม</p> <p>ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี</p>	<p>7 เสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ</p> <p>ใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาในการเสริมสร้างสุขภาพ พัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศ และเป็นอาชีพในระดับนานาชาติ</p>
<p>2 พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต</p> <p>ให้มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย</p>	<p>4 ตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย</p> <p>อาทิ ภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ ดนตรี กีฬา สร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง</p>	<p>6 สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ</p> <p>ส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p>	

ยุทธศาสตร์ที่

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

4

เป้าหมายยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1 ความแตกต่างของรายได้ ร้อยละ 10 ของคนรวย ที่สุด และจนที่สุด ไม่เกิน 15 เท่า	3 พัฒนาจังหวัดศูนย์กลาง ไม่น้อยกว่า 15 จังหวัด	5 ทุกตำบลมี ผู้ประกอบการด้าน การเกษตร อย่างน้อย 5 กลุ่ม	7 ครัวเรือนมี ที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	9 ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็ง การพึ่งตนเองและ จัดการตนเองเพิ่มขึ้น
2 ดัชนีความก้าวหน้าของ คน (HAI) ทุกจังหวัด ไม่ต่ำกว่า 0.60	4 แรงงานได้รับสวัสดิการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	6 สัดส่วนสตรีในทางการเมือง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 สัดส่วนสตรีในตำแหน่ง บริหารในหน่วยงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30	8 ดัชนีคุณภาพภาวะ ประชากรสูงอายุ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70	

ประเด็นยุทธศาสตร์

1 การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก กระจายการถือครองทรัพย์สิน โดยการปฏิรูประบบภาษี
- สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย
- ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง

2 การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม

- กำหนดจังหวัดหลักที่จะเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม
- กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ
- จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

3 การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- จัดตั้งกองทุนที่มีการระดมทุนร่วมระหว่างรัฐ เอกชน วิชาการ ประชาชนและประชาสังคม
- เตรียมการรองรับสังคมสูงวัย
- ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

4 การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง

- เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- ปรับดุลอำนาจระหว่างประชาชนกับนักการเมืองและเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อสร้าง ประชาธิปไตยระดับฐานรากชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่

5

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เติบโต สมดุล ยั่งยืน

เป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดในอาเซียนในปี พ.ศ.2579

ยุทธศาสตร์

6 ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศไทย

1
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
บนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

2
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
บนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

3
สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน
บนสังคมเศรษฐกิจที่เป็นมิตร
ต่อสภาพภูมิอากาศ

4
พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท
เกษตรกรรมและ
อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

5 พัฒนาคความมั่นคงทางน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่

ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมายยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

<p>ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80</p> <p>1 ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ</p>	<p>ไม่เกิน ร้อยละ 30</p> <p>2 ใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ</p>	<p>ไม่ต่ำกว่า อันดับ 10 ของโลก</p> <p>3 ประสิทธิภาพของภาครัฐจากการสำรวจของ IMD</p>	<p>1 ใน 20</p> <p>4 การรับรู้การทุจริตของประเทศไทยของ CPI</p>	<p>ระดับ สูง</p> <p>5 ดัชนีนิติธรรมของ World Justice Project (WJP) ทุกองค์ประกอบ</p>
--	--	--	---	--

ประเด็นยุทธศาสตร์

<p>1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส</p>	<p>3 ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เปิดกว้าง ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ</p>	<p>5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพในการพัฒนาประเทศ</p>	<p>7 ภาครัฐดูแลให้มีการปฏิบัติ ตามและบังคับใช้กฎหมาย อย่างเคร่งครัด</p>
<p>2 ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่</p>	<p>4 ภาครัฐมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและมีขีดสมรรถนะสูง</p>	<p>6 ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต</p>	<p>8 กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชน โดยเสมอภาค น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้</p>

ดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ ... <http://www.nesdb.go.th>

เอกสารประกอบการรับฟังความคิดเห็น
ร่างยุทธศาสตร์ 20 ปี

PPT รับฟังความคิดเห็น
ร่างยุทธศาสตร์ 20 ปี

ภาคผนวก ข-2

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

ตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน "ไทยนิยม ยั่งยืน"

01

ความ
เป็นมา

- › คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 มีมติเห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ ให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

02

หลักการ

- › กรอบหลักในการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ประกอบด้วย 9 เรื่อง
(1) สัญญาประชาคมผูกใจไทยเป็นหนึ่ง (2) คนไทยไม่ทิ้งกัน (3) เมืองไทยน่าอยู่
(4) วิถีไทยวิถีพอเพียง (5) รู้สิทธิ รู้หน้าที่ (6) รู้กลไกการบริหารราชการ
(7) รู้รักประชาธิปไตย (8) รู้เท่าทันเทคโนโลยี (9) ร่วมแก้ไขปัญหายาเสพติด

03

วัตถุประสงค์

1. บูรณาการการขับเคลื่อนงาน/โครงการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายลงพื้นที่ในระดับหมู่บ้านร่วมกันตามแนวทางประชารัฐ
2. พัฒนาและแก้ไขปัญหามิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง
3. สร้างความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

04

กลไกการ
ขับเคลื่อน

1. คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน
2. คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับอำเภอ/จังหวัด
3. ทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล จำนวน 7 - 12 คน

05

เป้าหมาย
การ
ดำเนินงาน

พื้นที่ดำเนินการ :

- 76 จังหวัด 878 อำเภอ
- 7,463 ตำบล/เทศบาล
- 81,084 หมู่บ้าน/ชุมชน

การมีส่วนร่วมเพื่อ
พัฒนาประเทศไทย
สู่ความยั่งยืน

การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน : ไทยนิยม ยั่งยืน

01 สัญญาประชาคม ผูกใจไทยเป็นหนึ่ง <ul style="list-style-type: none"> ร่วมรับรู้ ร่วมปฏิบัติตามสัญญาประชาคม 	02 คนไทยไม่ทิ้งกัน <ul style="list-style-type: none"> ผู้ลงทะเบียนผู้มีรายได้น้อย 	03 ชุมชนอยู่ดีมีสุข <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาความเป็นอยู่ พัฒนาอาชีพและรายได้ (งบเงินกู้) 	04 วิถีไทยวิถีพอเพียง <ul style="list-style-type: none"> หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เสริมสร้างวินัยการออม
---	--	--	---

ไทยร่วมคิด ร่วมเปลี่ยน ร่วมก้าวไปข้างหน้าด้วยกัน

05 รู้สิทธิ รู้หน้าที่ <ul style="list-style-type: none"> สิทธิ หน้าที่ การเป็นพลเมืองที่ดี 	06 รู้กลไกการบริหารราชการ <ul style="list-style-type: none"> การบริหารราชการในระดับต่างๆ การบริหารงบประมาณที่เกิดประโยชน์แก่ประชาชน 	07 รู้รักประชาธิปไตย ไทยนิยม	08 รู้เท่าทันเทคโนโลยี <ul style="list-style-type: none"> การเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้อง อินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน 	09 ร่วมแก้ไข ยาเสพติด
---	---	--	---	---------------------------------

ทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล จำนวน 7,463 ทีม

76 จังหวัด 878 อำเภอ
 7,463 ตำบล/เทศบาล (7,255 ตำบล + 208 เทศบาล)
 81,084 หมู่บ้าน/ชุมชน (75,032 หมู่บ้าน + 6,052 ชุมชน)

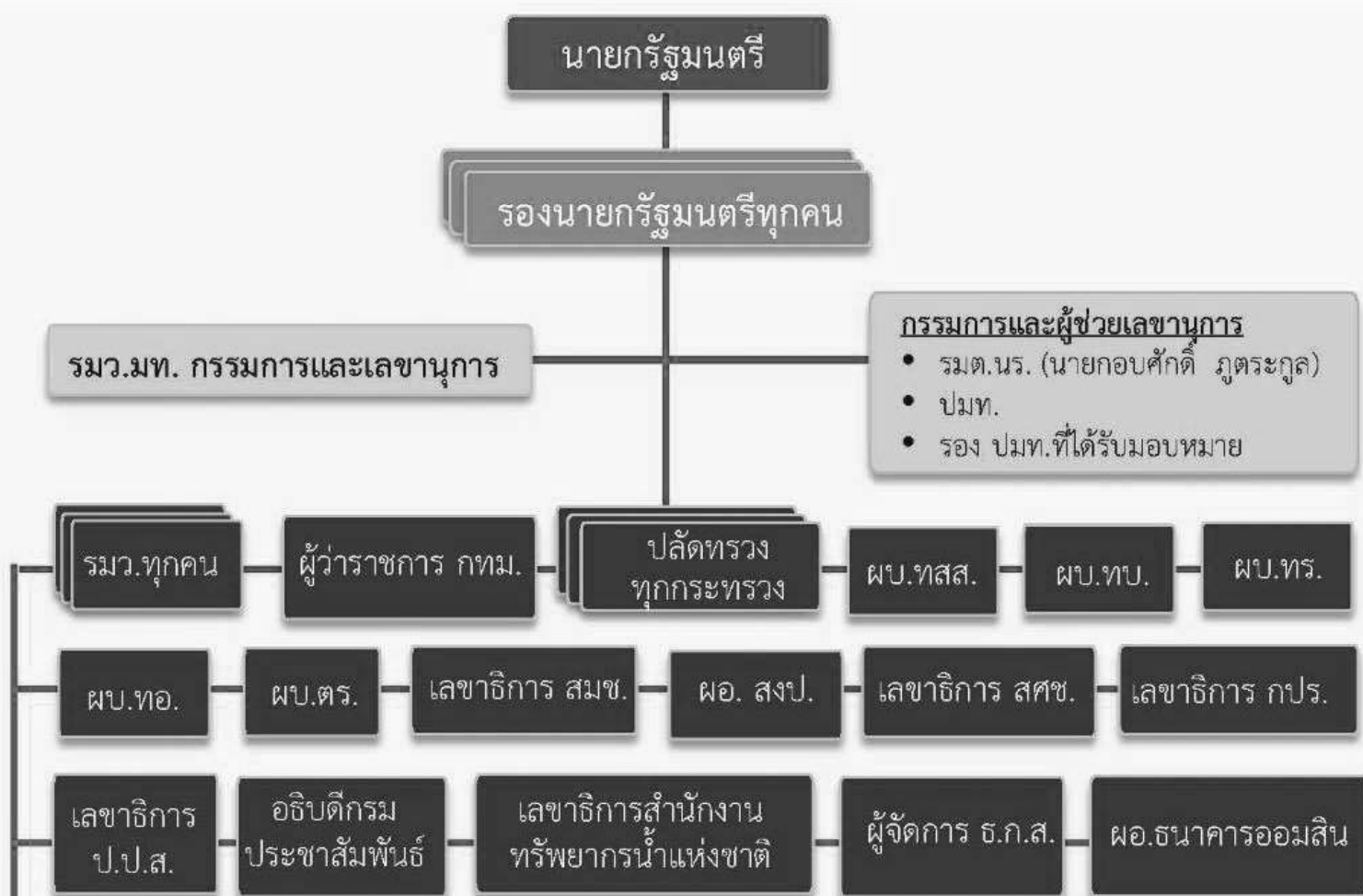
  = ประเทศไทยยั่งยืน

ครั้งที่ 1 1 - 20 มี.ค. 2561	ครั้งที่ 2 21 มี.ค.-10 เม.ย. 2561	ครั้งที่ 3 11 - 30 เม.ย. 2561	ครั้งที่ 4 1 - 20 พ.ค. 2561
--	---	---	---------------------------------------

- ▶ วิเคราะห์ปัญหาความเดือดร้อน เยี่ยมเยียนรายครัวเรือน/รายบุคคล
- ▶ ค้นหาความต้องการของประชาชน/หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อจัดทำโครงการเสนอตามกรอบการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ (งบเงินกู้)
- ▶ สร้างการรับรู้และปฏิบัติ ตามสัญญาประชาคม
- ▶ สร้างการรับรู้ปรับความคิด (mindset) เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (1)
- ▶ สร้างการรับรู้ปรับความคิด (mindset) เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (2)

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม “โครงการไทยนิยม ยั่งยืน”

คณะกรรมการอำนวยการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

หน้าที่

1

กำหนดนโยบายและแนวทางในการบูรณาการการขับเคลื่อนงาน/โครงการของส่วนราชการ หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีเป้าหมายดำเนินการในพื้นที่ในระดับหมู่บ้านร่วมกันตามแนวทางประชารัฐ

2

อำนวยการในการพัฒนา แก้ไขปัญหาในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงในพื้นที่

3

อำนวยการในการสร้างความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

4

สนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับตำบล

5

แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ในการปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

6

ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2561 เห็นชอบในหลักการตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ และมอบหมายให้ มท. ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยด่วน

เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม จึงสมควรที่จะดำเนินการ ดังนี้

1.

กำหนดกรอบหลักการในการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ดังนี้

- 1) คนไทยรักกัน ด้วยการสร้างความสามัคคีปรองดอง จัดให้มีการทำสัญญาประชาคม หรือเรียกอย่างอื่นให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายเพื่อรับรู้และปฏิบัติตามร่วมกัน
- 2) คนไทยไม่ทิ้งกัน ด้วยการดูแลผู้มีรายได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ลงทะเบียนโครงการลงทะเบียนเพื่อสวัสดิการแห่งรัฐ
- 3) เมืองไทยน่าอยู่ ด้านการพัฒนาความเป็นอยู่ อาชีพ และรายได้ให้แก่ประชาชน
- 4) วิถีไทยวิถีพอเพียง ด้วยการส่งเสริมให้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต รวมทั้งเสริมสร้างวินัยการออมในทุกช่วงอายุ
- 5) รู้สิทธิ รู้หน้าที่ ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องสิทธิ หน้าที่ และการเป็นพลเมืองที่ดี
- 6) รู้กลไกการบริหารราชการ ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชน ทั้งเรื่องกลไกการบริหารราชการแผ่นดินแต่ละระดับ และการบริหารงบประมาณที่มุ่งประโยชน์แก่ประชาชน
- 7) รู้รักประชาธิปไตย ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
- 8) รู้เท่าทันเทคโนโลยี ด้วยการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับเทคโนโลยี ให้ความสำคัญต่อการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกต้องผ่านโครงการสำคัญ เช่น อินเทอร์เน็ตหมู่บ้าน
- 9) บูรณาการการดำเนินงานของทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างครบวงจร

2.

ให้มีคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนทุกระดับ โดยแต่งตั้ง

- 1) กกก. ขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน มี นรม. เป็นประธาน
- 2) กกก. ขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ระดับจังหวัด มี ผวจ. เป็นประธาน
- 3) กกก. ขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ระดับอำเภอ มี นอ. เป็นประธาน

ทั้งนี้ ให้มีทีมขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ระดับตำบล ประกอบด้วย ข้าราชการ และหน่วยงานความมั่นคง ประชาชนชาวบ้าน และจิตอาสาในพื้นที่ เพื่อผนึกกำลังจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมกัน ดำเนินการตามแนวทางประชารัฐ

3.

ให้ มท. เตรียมการจัดประชุม ผวจ. นอ. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่นายกรัฐมนตรีจะมอบนโยบายและวางกรอบการปฏิบัติร่วมกันให้แก่ส่วนราชการ หน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เกิดผลสัมฤทธิ์ ในพื้นที่ต่อไป

4.

ให้ทุกส่วนราชการ หน่วยงานที่มีหรือจะมีโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการในระดับตำบล หมู่บ้าน บูรณาการการดำเนินการร่วมกันตามแนวทางประชารัฐ โดยใช้ทีมขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประเทศไทยสู่ความยั่งยืน ระดับตำบล เป็นแกนหลัก รวมทั้งสนับสนุนกลไกการขับเคลื่อนในพื้นที่ทุกระดับด้วย

5.

ให้เริ่มขับเคลื่อนการดำเนินการตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2561 เป็นต้นไป โดยให้ มท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาปรับแผนการดำเนินงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตาม “โครงการไทยนิยม ยั่งยืน”

ทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ระดับตำบล

นายอำเภอ

ให้นายอำเภอทุกอำเภอแต่งตั้งทีมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยมยั่งยืน ระดับตำบล จำนวน 7 - 12 คน

ข้าราชการ หรือ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่

หน่วยงาน
ความมั่นคง ในพื้นที่

ปราชญ์ชาวบ้าน

จิตอาสา “เราทำความ
ดี ด้วยหัวใจ” ในพื้นที่

หน้าที่
ทีมไทยนิยม ยั่งยืน

1. เป็นชุดปฏิบัติงานในพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาในมิติ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงในพื้นที่หมู่บ้าน

2. เป็นชุดปฏิบัติงานในพื้นที่ในการสร้างความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

3. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตาม “โครงการไทยนิยม ยั่งยืน”

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

ระดับจังหวัด

ให้ ผวจ.ทุกจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับจังหวัด

หน้าที่

- (1) ประชุมถ่ายทอดนโยบายและกรอบแนวทาง การปฏิบัติงานแก่ คกก. ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ และระดับตำบล
- (2) อำนวยการ กำกับ และติดตามการพัฒนา แก้ไขปัญหาในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงในพื้นที่จังหวัด
- (3) อำนวยการ กำกับ และติดตามการสร้างความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- (4) สนับสนุนการปฏิบัติงานทุกระดับ
- (5) แต่งตั้งคณะทำงานในการปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร
- (6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตาม “โครงการไทยนิยม ยั่งยืน”

คณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน

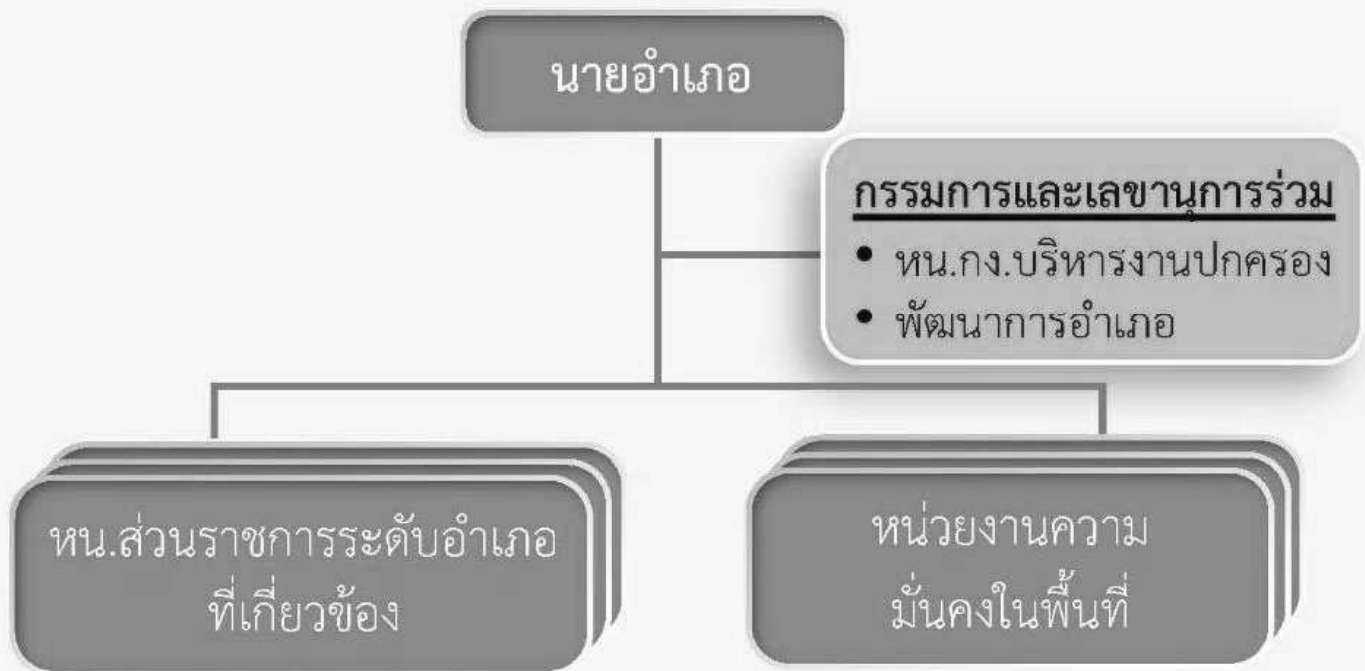
ระดับอำเภอ

นายอำเภอ

ให้นายอำเภอทุกอำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ระดับอำเภอ

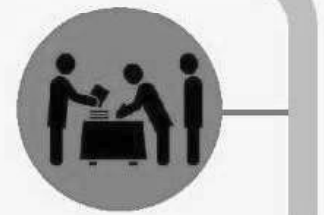
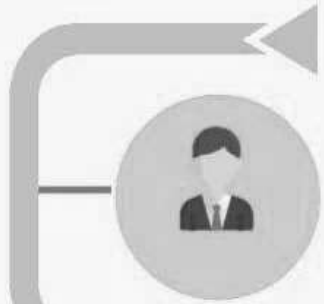
หน้าที่

1. บูรณาการและจัดทำแผนการลงพื้นที่ของทีมฯ ระดับตำบล
2. ขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงในพื้นที่อำเภอ
3. ขับเคลื่อนการสร้างความตระหนักรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
4. สนับสนุนการปฏิบัติงานของทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล
5. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

- ผวจ./นอ. ต้องขับเคลื่อนด้วยตัวเอง โดยให้ความสำคัญและถือเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน ให้เห็นผลเป็นรูปธรรม
- ประชุมคณะกรรมการฯ ระดับจังหวัด/อำเภอ เพื่อบูรณาการการทำงานกับทุกภาคส่วน และร่วมวางแผนปฏิบัติงานของทุกส่วนราชการ หน่วยงานในพื้นที่ ตลอดจนแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานของทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล
- ตั้งคลินิกให้คำปรึกษาในระดับจังหวัด
- จัดทีมระดับจังหวัด/อำเภอ ให้คำแนะนำ ติดตามการปฏิบัติงานของทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล โดยให้ ผวจ./นอ. ให้ความสำคัญและลงพื้นที่ด้วยตนเอง
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด และรายงานผลการปฏิบัติงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ภายในกำหนด

Road Map

Kick off

นายกรัฐมนตรี : สร้างการรับรู้ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและรับฟังปัญหาของประชาชนผ่านผู้นำท้องถิ่น/ท้องถิ่น

โดยมอบ มท. (กรมการปกครองและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ)

8 ก.พ. 61 เข้า : เลย หนองคาย
หนองบัวลำภู
บาย : อุดรธานี บึงกาฬ

15 ก.พ. 61 สกลนคร
นครพนม มุกดาหาร

22 ก.พ. 61 ขอนแก่น
กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด

8 มี.ค. 61 เข้า : อุบลราชธานี อำนาจเจริญ
บาย : ศรีสะเกษ ยโสธร

15 มี.ค. 61 เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน

22 มี.ค. 61 เข้า : เชียงราย พะเยา
บาย : น่าน แพร่

29 มี.ค. 61 พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์

5 เม.ย. 61 พระนครศรีอยุธยา
สระบุรี ชัยนาท ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี

11 เม.ย. 61 นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ

19 เม.ย. 61 ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี

26 เม.ย. 61 เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
สมุทรสงคราม สมุทรสาคร

3 พ.ค. 61 ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง

10 พ.ค. 61 ปราจีนบุรี จันทบุรี
ตราด นครนายก สระแก้ว

17 พ.ค. 61 เข้า : นครราชสีมา ชัยภูมิ
บาย : บุรีรัมย์ สุรินทร์ (นครราชสีมา)

24 พ.ค. 61 เข้า : นครสวรรค์ อุทัยธานี
บาย : กำแพงเพชร พิจิตร

7 มิ.ย. 61 นครศรีธรรมราช สงขลา สุราษฎร์ธานี ชุมพร พัทลุง

14 มิ.ย. 61 ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง สตูล

21 มิ.ย. 61 ยะลา นราธิวาส ปัตตานี

7 - 13 ก.พ. 61
▶ ประชุมมอบนโยบายและกรอบแนวทางการปฏิบัติร่วมกันในพื้นที่

14 - 23 ก.พ. 61
▶ ประชุมถ่ายทอดการปฏิบัติงานแก่คณะกรรมาการฯ ระดับจังหวัดอำเภอ และทีมขับเคลื่อนฯ ระดับตำบล

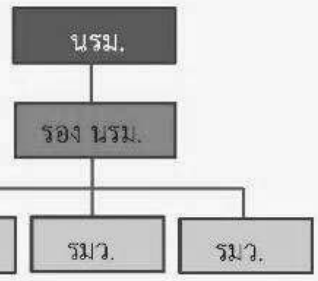
ครั้งที่ 1 (1-20 มี.ค.61)
▶ ทีมขับเคลื่อนฯ ตำบล (1) เยี่ยมเยียนรายครัวเรือน/รายบุคคล

(2) ค้นหาความต้องการของประชาชน/หมู่บ้าน

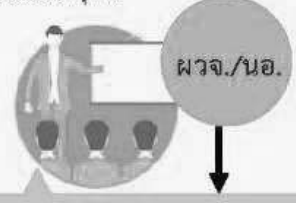
ครั้งที่ 2 (21 มี.ค. - 10 เม.ย. 61)
▶ ทีมขับเคลื่อนฯ ตำบล - สร้างการรับรู้และปฏิบัติตามสัญญาประชาคม

ครั้งที่ 3 (11 - 30 เม.ย. 61)
▶ ทีมขับเคลื่อนฯ ตำบล สร้างการรับรู้ ปรับความคิด (mindset) เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (1)

ครั้งที่ 4 (1 - 20 พ.ค. 61)
▶ ทีมขับเคลื่อนฯ ตำบล สร้างการรับรู้ ปรับความคิด (mindset) เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนา (2)

โดยมี รมว.มท. เป็นกรรมการและเลขานุการ/รมต.มท. (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล) และ ปมท. เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ทีมขับเคลื่อนตำบล : ข้าราชการหน่วยงานความมั่นคง ประชาชนชาวบ้านจิตอาสาเราทำความดีด้วยหัวใจ

คนไทยไม่ทิ้งกัน (ผู้ลงทะเบียนรายได้น้อย)

ชุมชนอยู่ดีมีสุข (งบเงินกู้)

- สัญญาประชาคม
- สู้ภัยประชานิยม
- รักประเทศไทย
- รู้สิทธิ รู้หน้าที่
- รู้กลไกการบริหารราชการ

วิถีไทย วิถีพอเพียง

- ร่วมแก้ไขยาเสพติด
- รู้เท่าทันเทคโนโลยี

การบริหารราชการแผ่นดิน

กฎหมาย

ประชาธิปไตย

รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ยาเสพติด

อื่นๆ

อื่นๆ

กรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

วงเงิน 150,000 ล้านบาท

ชุดใช้เงินคงคลัง (ใช้หนี้)

49,641.9
ล้านบาท

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
ตามนโยบายรัฐบาล

100,358.1
ล้านบาท

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
35,000 ล้านบาท

- กค. / รง. / มท. / พม.
- กรอบวงเงินในส่วนของ มท. (ปก.) เป็น
ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการ 2,500 ลบ.

พัฒนาเชิงพื้นที่
35,358.1 ล้านบาท

- มท. / กก. / กองทุนหมู่บ้านฯ
- กรอบวงเงินแยกหน่วยงาน
 - พช. 10,000 ลบ. (คัดเลือกหมู่บ้าน
เป้าหมาย อำเภอละ 3 - 5 หมู่บ้าน)
 - กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 4,500 ลบ.
 - กองทุนหมู่บ้านฯ 20,000 ลบ.

ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคการเกษตร
30,000 ล้านบาท

- กษ. / อก. / มท. / พณ.

ภาคผนวก ข-3

ทิศทางการพัฒนาภาค ในช่วงแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

(พ.ศ. 2560-2564)

ระเบียบวาระที่ 4.1

ทิศทางการพัฒนาภาค ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12
(พ.ศ. 2560-2564)

เสนอต่อ

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ประเด็นนำเสนอ

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
2. การแบ่งภาค
3. การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ผ่านมา
4. กลไกการพัฒนาพื้นที่แบบบูรณาการ
5. ทิศทางการพัฒนาภาคของประเทศ
 - 5.1 ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ
 - 5.2 ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 - 5.3 ทิศทางการพัฒนาภาคกลาง และพื้นที่กรุงเทพมหานคร
 - 5.4 ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก
 - 5.5 ทิศทางการพัฒนาภาคใต้
 - 5.6 ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ชายแดน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)

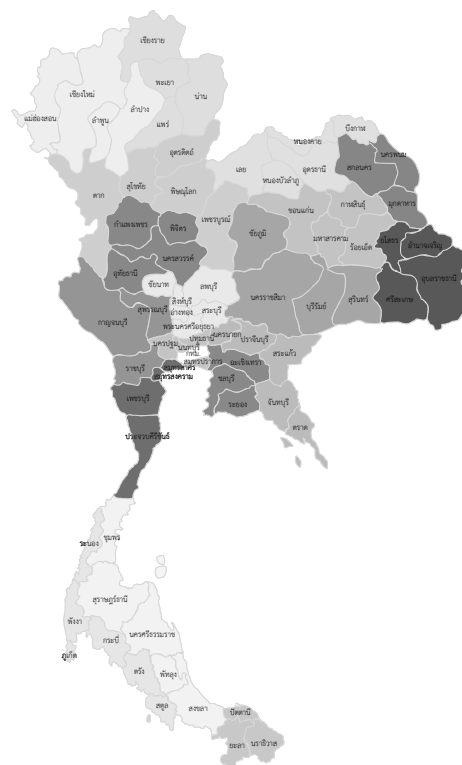
- ยุทธศาสตร์ที่ 1
การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
- ยุทธศาสตร์ที่ 2
การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3
การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4
การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคง

- ยุทธศาสตร์ที่ 6
การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในภาครัฐและธรรมาภิบาลในสังคมไทย
- ยุทธศาสตร์ที่ 7
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
- ยุทธศาสตร์ที่ 8
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 9
การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ 10
การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

การแบ่งภาค (6 ภาค)

ภาค	กลุ่มจังหวัด	จังหวัด
เหนือ	ภาคเหนือตอนบน 1	เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน
	ภาคเหนือตอนบน 2	เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
	ภาคเหนือตอนล่าง 1	พิษณุโลก ตาก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์
	ภาคเหนือตอนล่าง 2	นครสวรรค์ อุทัยธานี กำแพงเพชร พิจิตร
ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1	อุดรธานี เลยหนองคายหนองบัวลำภู มุกดาหาร
	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2	สกลนคร นครพนม มุกดาหาร
	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1	นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์
	ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	อุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ
กลาง	กลางตอนบน	พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง
	กลางปริมณฑล	นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ
	กลางตอนล่าง 1	ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี
	กลางตอนล่าง 2	เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร
ตะวันออก	ตะวันออก 1	ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ระยอง
	ตะวันออก 2	ปราจีนบุรี จันทบุรี ตราด นครนายก สระแก้ว
ใต้	ใต้ฝั่งอ่าวไทย	สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา
	ใต้ฝั่งอันดามัน	ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง สตูล
ใต้ชายแดน	ใต้ชายแดน	ยะลา นราธิวาส ปัตตานี

หมายเหตุ : จังหวัด คือ จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

ที่มา : ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ 3) : ราชกิจจานุเบกษา 17 พฤศจิกายน 2560 เล่ม 134 ตอนที่เศษ 281 ง, หน้า 14-16

การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ผ่านมา

ประเด็นการพัฒนา

การดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา

1 การบริหารจัดการน้ำ

- เห็นชอบแผนแก้ไขปัญหาน้ำท่วม/น้ำแล้งซ้ำซาก ภาคกลาง ภาคอีสาน ให้พื้นที่น้ำท่วมลดลง 50% พื้นที่ภัยแล้งลดลง 70%
- พัฒนาแหล่งน้ำ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ่างเก็บน้ำนฤบดินทรจินดา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มน้ำท่า กลุ่มน้ำสงคราม กลุ่มน้ำลำเชียงไกรตอนล่าง ภาคเหนือ ก่อสร้างอุโมงค์ส่งน้ำเชื่อมแม่จันตมบูนภูมิชล-เชื่อมแม่จันอุตรดิตถ์)

2 การพัฒนาด้านการเกษตร

- ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ (เช่น ข้าว ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยางพารา ในภาคใต้ ปี 60 1,938 แปลง 1.97 ล้านไร่ เกษตรกร 153,887 ราย)
- จัดตั้งศูนย์เรียนรู้เพิ่มประสิทธิภาพสินค้าเกษตรทั่วประเทศ
- ขยายผลเกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ (เช่น ข้าว พืชผักอินทรีย์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เหนือ กลาง ให้เกษตรกรรายย่อย ทั่วประเทศ)
- บริหารจัดการพื้นที่เกษตรตามAgri-Map (ปี 60 เกษตรกร ปรับเปลี่ยนพื้นที่ 157,701 ไร่ 34,000 ราย)

3 การพัฒนาการท่องเที่ยว

- 12 เมืองต้องห้ามพลาต-12 เมืองต้องห้ามพลาต Plus (ปี 60 นักท่องเที่ยว 23 ล้านคน +3.3% รายได้ 38,300 ล้านบาท +5.0%)
- ขับเคลื่อน 8 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว (เช่น อารยธรรมอันดามัน อารยธรรมล้านนา) อนุมัติถึงปี 60 และ 61 จำนวน 38 และ 64 ล้านบาท
- ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวชุมชน (เช่น ศีรีวงศ์ แม่กำปอง) เป้าหมาย ปี 60 จำนวน 120 ชุมชน นำร่องแล้ว 13 ชุมชน ใน 10 จังหวัด

การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ผ่านมา

ประเด็นการพัฒนา

การดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา

4 การพัฒนาอุตสาหกรรม

- ส่งเสริมการลงทุน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย: New S-Curve
- การพัฒนา SMEs 4.0 (Smart Entrepreneur) และ Start Up

5 การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่

- โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ รถไฟความเร็วสูง (กรุงเทพ-นครราชสีมา แผนการก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงภาคเหนือ)
- โครงการทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง
- โครงการเร่งรัดก่อสร้างถนน 4 ช่องจราจร (ถ.เพชรเกษม)
- ศึกษาความเหมาะสมการพัฒนาท่าเรือ (ท่าเรือสำราญ สงขลา2)
- การพัฒนาสนามบิน (เช่น ขยายรันเวย์สนามบินสุวรรณภูมิ อาคารที่พักผู้โดยสารสนามบินภูมิภาค)

6 การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- ตาก
- นครพนม
- กาญจนบุรี
- สระแก้ว
- เชียงราย
- นราธิวาส
- ตรด
- หนองคาย
- มุกดาหาร
- สงขลา

เอกชนผ่านการอนุมัติส่งเสริมการลงทุน 42 โครงการ เงินลงทุนรวม 8,225 ล้านบาท (1 ม.ค. 58 - 31 ต.ค. 60)

การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ที่ผ่านมา

ประเด็นการพัฒนา

การดำเนินงานในช่วงที่ผ่านมา

7 การพัฒนาพื้นที่พิเศษเฉพาะ

- EEC สร้างฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ โดยยกระดับและต่อยอดอุตสาหกรรมเดิม
- ขับเคลื่อนโครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

8 การแก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- จัดหาที่ดินทำกินให้เกษตรกร 82 พื้นที่ 42 จังหวัด 267,786 ไร่ 23,241 ราย
- พัฒนาอาชีพและยกระดับคุณภาพชีวิตคนจน
- ดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการ
- พัฒนาที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อย
- แก้ไขปัญหาโรคพยาธิใบไม้ในตับ

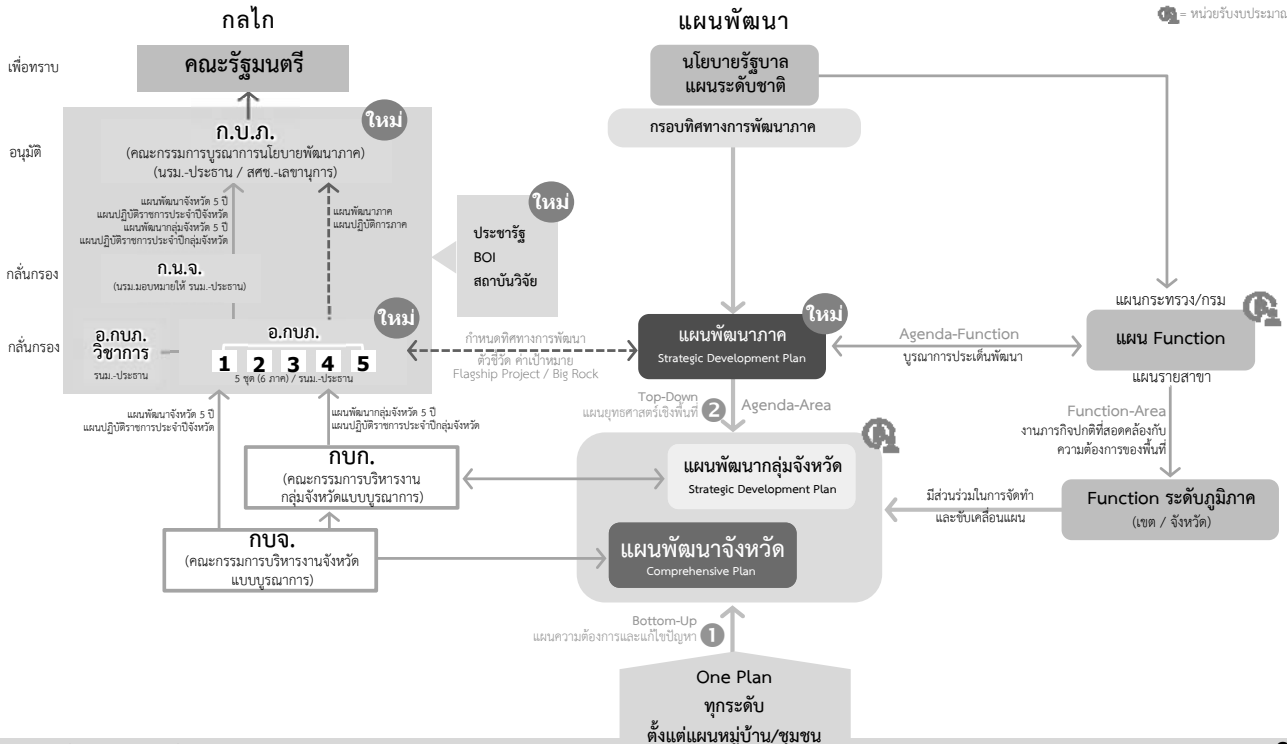
9 การขยายเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสู่ชุมชน

- เป้าหมายหมู่บ้านได้ใช้อินเทอร์เน็ตปี 60 จำนวน 24,700 หมู่บ้าน
- ดำเนินการติดตั้งเครือข่ายได้ 21,866 หมู่บ้าน (88.5%)

โครงสร้างการขับเคลื่อนการบริหารงานเชิงพื้นที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.2560

= หน่วยรับงบประมาณ

ภาคเหนือ

ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง

- พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการท่องเที่ยว
- ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ เชื่อมกับ GMS BIMSTEC และ AEC
- ฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และปลอดภัย เชื่อมสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูง
- พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
- อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ จัดระบบบริหารจัดการน้ำ ป้องกัน/แก้ไขหมอกควัน

ภาคกลาง

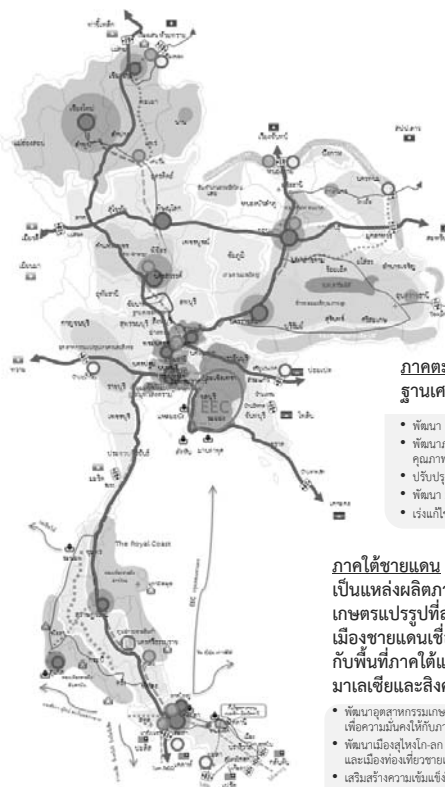
พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง

- พัฒนาระบบขนส่ง เป็นมหานครทันสมัยระดับโลก พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง
- พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและเชื่อมโยงเพื่อการกระจายการท่องเที่ยวทั้งภาค
- ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์
- บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติ และคงความสมดุลของระบบนิเวศ
- เปิดประตูการค้า/การลงทุน/การท่องเที่ยว เชื่อมโยงทวาย-ภาคกลาง-ECC
- พัฒนาคมนาคมเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาค

ภาคใต้

ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก ศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันประเทศไทย และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก

- พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
- พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ประเทศไทย
- พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรอีกหลากหลาย
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ทิศทางการพัฒนาภาคของประเทศ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

- บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอ
- แก้ไขปัญหาความยากจน
- สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง
- ใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน

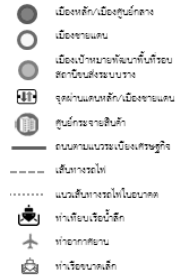
ภาคตะวันออก
ฐานเศรษฐกิจชั้นนำ

- พัฒนา EEC ให้ทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- พัฒนาภาคตะวันออกเป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- ปรับปรุงมาตรฐานสินค้า/บริการด้านการท่องเที่ยว
- พัฒนา SEZ ให้เป็นประตูเศรษฐกิจเพื่อนบ้าน
- เร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ/มลพิษ

ภาคใต้ชายแดน

เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซียและสิงคโปร์

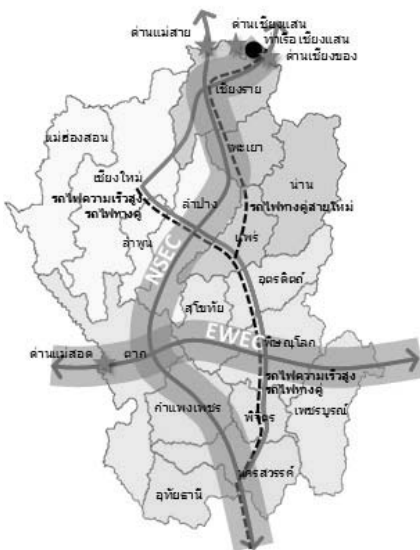
- พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อความมั่นคงให้กับภาคการผลิต
- พัฒนาเมืองสู่โลกาภิวัตน์ และเมืองเขตการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน
- เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

พัฒนาภาคเหนือให้เป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

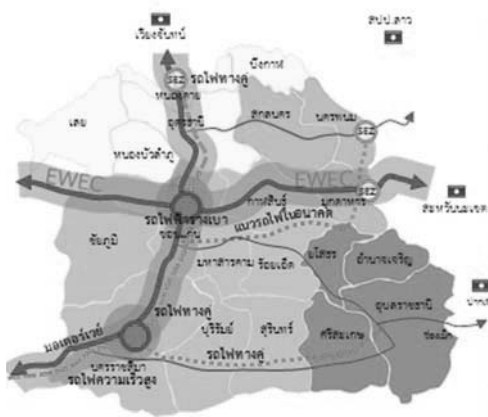

1	พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม
2	ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค
3	ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
4	พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน
5	อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

1	บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
2	แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
3	สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4	ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
5	พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ทิศทางการพัฒนาภาคกลาง และพื้นที่กรุงเทพมหานคร

“พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

1	พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง
2	พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค
3	ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4	บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน
5	เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
6	พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน”

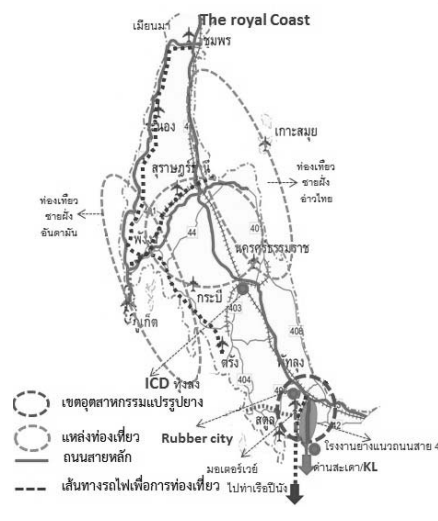

1	พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
2	พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
3	ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
4	พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน
5	เร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความวิกฤติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ทิศทางการพัฒนาภาคใต้

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

1	พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
2	พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
3	พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาค
4	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

ทิศทางการพัฒนาภาคใต้ชายแดน

เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ภาคใต้และการพัฒนาเศรษฐกิจของมาเลเซียและสิงคโปร์

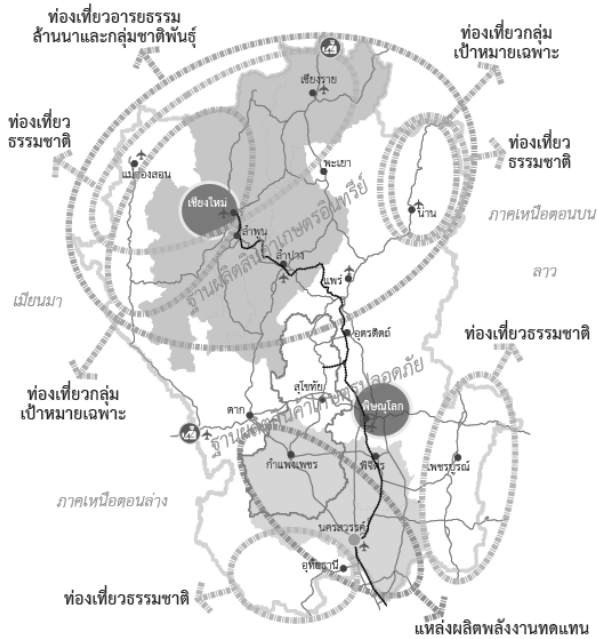

1	พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อความมั่นคงให้กับภาคการผลิต
2	พัฒนาเมืองสุโขทัย-ลก และเมืองเบตงให้เป็นเมืองการค้า และเมืองท่องเที่ยวชายแดน
3	เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ภาคเหนือ

ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

- พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง

ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

- เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดนให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษา ธุรกิจดิจิทัล
- พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูลกฎระเบียบการค้าเงินธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล
- พัฒนาศักยภาพสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้

ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

3 ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

- พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง
- สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ
- สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร
- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง

ทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ

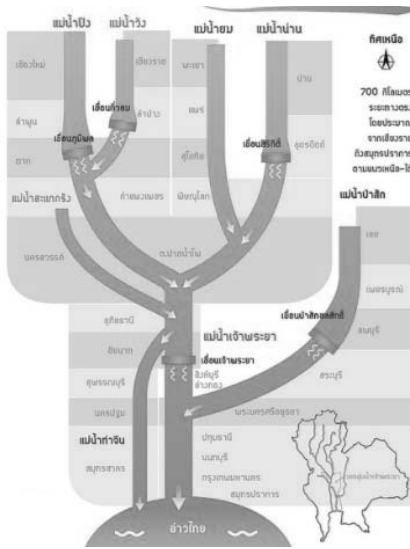
4 พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน

- ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานของผู้สูงอายุและคนยากจน
- พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง
- พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน

5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะจังหวัดน่าน
- พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในกลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ กลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน
- แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

บริหารจัดการน้ำเพื่อแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่

บริหารจัดการน้ำแบบครบวงจร

แก้ไขปัญหาสิ่งกีดขวางทางน้ำ

ที่มา: กนช.

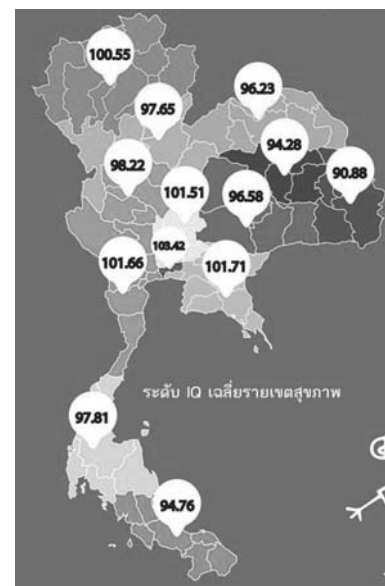
- พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ
- พัฒนาแหล่งน้ำใหม่ในพื้นที่ลุ่มน้ำเลย ชี มูล
- พัฒนาระบบส่งและกระจายน้ำ
- บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

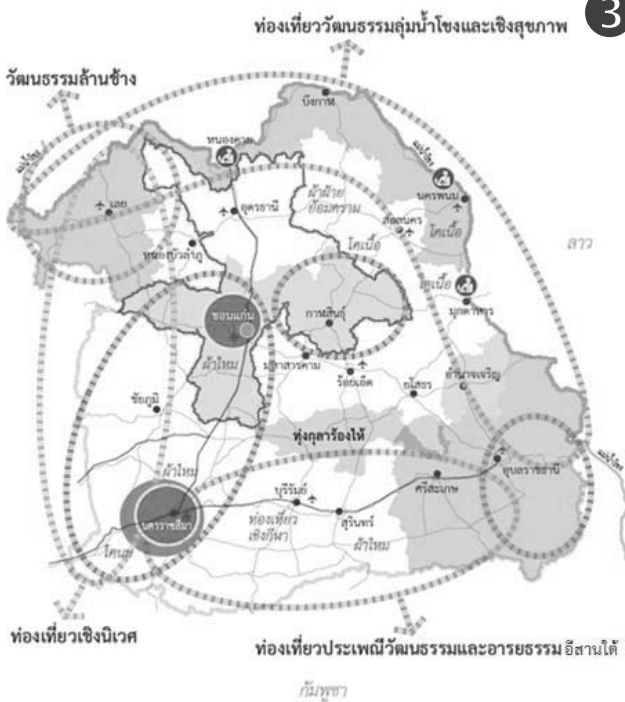
2 แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

- พัฒนาอาชีพและรายได้ของคนยากจน
- พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- พัฒนาความรู้ ทักษะอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- พัฒนาระบบการป้องกันและควบคุมโรคเฉพาะถิ่น
- พัฒนาโภชนาการแม่และเด็ก

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

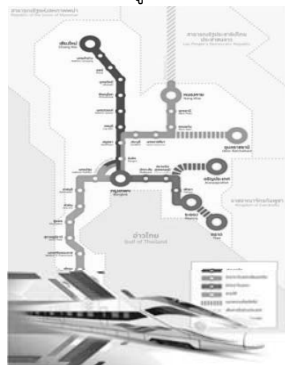
3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- พัฒนาอาชีพและรายได้ของเกษตรกร
- พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้เป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง
- ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่
- ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมใหม่ BioEconomy
- พัฒนาธุรกิจ SMEs / ธุรกิจ Startup / วิสาหกิจชุมชน
- ยกระดับมาตรฐานสินค้ากลุ่มผ้าไหม ผ้าฝ้าย ผ้าอ้อมคราม
- พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- พัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน
- พัฒนาเมืองศูนย์กลางจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่
- ฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ให้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ
- ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาภาค

- ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริการสุขภาพ และศูนย์กลางการศึกษา
- ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอาหารแบบครบวงจร
- แหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง
- ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ตามศักยภาพของพื้นที่
- จังหวัดนำร่องพัฒนาเกษตรกรรมและสถาบันเกษตรกรให้พึ่งตนเองได้
- ท้องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์
- กลุ่มท่องเที่ยววัฒนธรรมและอารยธรรม
- กลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- เข้มศักยภาพการผลิตพลังงาน
- เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- เมืองชุมทาง
- ที่ตั้งจังหวัด
- ถนน
- รถไฟ
- สนามบิน

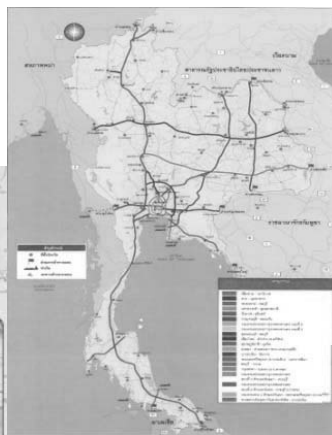
ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รถไฟความเร็วสูง

4 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียง (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง

- เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่
- เร่งพัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งภายในภาค
- พัฒนาเมืองสำคัญ : นครราชสีมา ขอนแก่น
- พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพ

โครงข่ายรถไฟทางคู่

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนที่แสดงโครงข่ายพื้นฐานและเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ

5 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและ แนวระเบียงเศรษฐกิจ

- พัฒนาด่านชายแดน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงชายแดน
- พัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

พื้นที่เป้าหมาย : (1) เชียงราย-บ่อแก้ว (2)หนองคาย-เวียงจันทน์ (3) นครพนม-คำม่วน (4) มุกดาหาร-สะหวันเขต

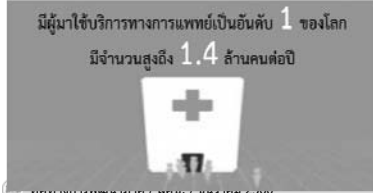
ภาคกลาง

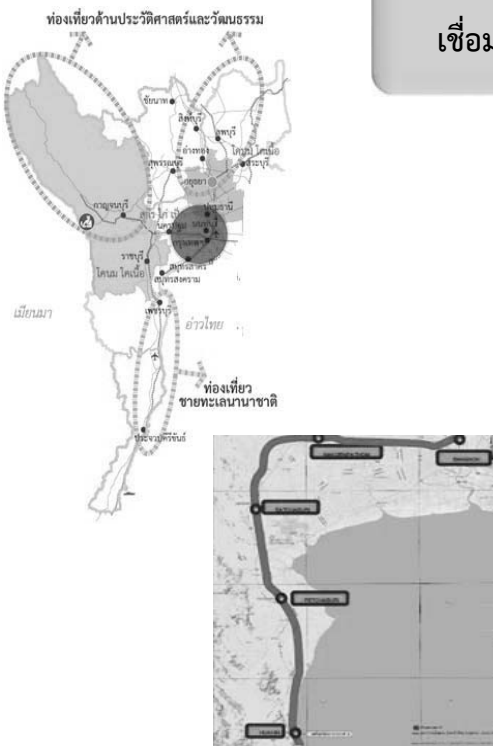
1. พัฒนารุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

- เร่งพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะ อาทิ รถไฟฟ้า รถเมล์ ฯลฯ
- ก่อสร้างถนนวงแหวน ถนนMissing link สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ฯลฯ
- ใช้มาตรการผังเมืองควบคุมการใช้พื้นที่รวมทั้งคุ้มครองแหล่งอนุรักษ์และทัศนียภาพเมือง
- พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุ / ออกแบบโครงสร้างพื้นฐาน Universal Design
- แก้ไขปัญหาขยะ น้ำเสีย ฯลฯ
- ป้องกันและแก้ไขปัญหาหน้าท่วมกรุงเทพฯ
- วางระบบป้องกันภัยอาชญากรรมและภัยก่อการร้ายในกรุงเทพฯและพื้นที่ต่อเนื่อง

2. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

- พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ วัดพระแก้ว พระตำหนักดินแดนเมืองโบราณ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน
- เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกี๋ยง ท่องเที่ยวธรรมชาติสวนผึ้ง อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ฯลฯ
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์/ศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-อยุธยา-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี-สมุทรสาคร-นครปฐม-เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิ พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ฯลฯ
- พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน/แหล่งผลิตสินค้า OTOP /แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

3. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

- นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการพัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่
- พัฒนามาตรฐานฟาร์มเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food safety) จากสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม โคเนื้อ สุกร ไข่ เป็ด กุ้ง ปลา
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ **Smart Farmer/Smart Farming**
- พื้นที่ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรประมงทะเล
- เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง(สมุทรสาคร) อุตสาหกรรมก่อสร้าง(สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์(อยุธยา) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นและเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม
- ส่งเสริมธุรกิจ **SMEs /Startup**

4. บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วม ภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

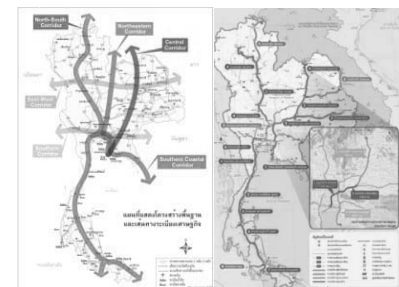
- พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบกระจายน้ำ ในพื้นที่แล้งซ้ำซาก อาทิ กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และลพบุรี
- ป้องกันและแก้ไขปัญหาหน้าท่วมพื้นที่เศรษฐกิจ ชุมชน แหล่งประวัติศาสตร์/โบราณสถาน และพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี อยุธยา สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ
- ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม จ.กาญจนบุรี เพชรบุรี และราชบุรี
- ขุดลอกลำน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำและใช้ในการขนส่ง อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน ฯลฯ รวมทั้งฟื้นฟูคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างในพื้นที่ อยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ
- ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเล อาทิ สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์

ทิศทางการพัฒนาภาค / สศช. / ธันวาคม 2560

5. เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน-ภาคกลาง-ระเปียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

- พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง รถไฟ เชื่อมกรุงเทพ - กาญจนบุรี
- เร่งพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จ.กาญจนบุรี
- พัฒนามาตรฐานด่านชายแดนไทย-เมียนมา บ้านพุน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และด่านสิงขร
- พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนกับ EEC

ทิศทางการพัฒนาภาค / สศช. / ธันวาคม 2560

6. พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

เร่งดำเนินการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงภาคกลางกับภาคอื่นๆ ของประเทศ

- ภาคเหนือ : รถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-พิษณุโลก/ รถไฟทางคู่ลพบุรี-ปากน้ำโพ
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : รถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-โคราช / ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองบางปะอิน-นครราชสีมา
- ภาคตะวันออก : รถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-ระยอง/ ทางหลวงพิเศษพัตยา-มาบตาพุด /รถไฟทางคู่ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย
- ภาคใต้และภาคใต้ชายแดน : รถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-หัวหิน /รถไฟทางคู่ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร

ภาคตะวันออก

1. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

- พัฒนาโครงข่ายความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งหลักให้เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและเมืองในอนาคต ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา รถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 สนามบิน ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะ 3 ท่าเรือมาบตาพุดระยะ 3 ท่าเรือสัตหีบ และรถไฟทางคู่เชื่อม 3 ท่าเรือ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ช่วงพัทยา-มาบตาพุด

EEC
1

1. พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน(ต่อ)

- ส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เช่น จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ พัฒนากำลังคนรองรับ EECd EECi ประชาสัมพันธ์ และชักจูงนักลงทุนที่มีศักยภาพและเหมาะสม เป็นต้น
- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติในจังหวัดชลบุรี-ระยอง ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงานให้แก่ชุมชน
- พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองสำคัญของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ เอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล ได้แก่ ฉะเชิงเทรา : เมืองที่อยู่อาศัยชั้นดีที่ทันสมัย พัทยา : เมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ อุตะภา : ศูนย์ธุรกิจการบิน ระยอง : เมืองแห่งการศึกษาและวิทยาศาสตร์

เกษตร
2

2. พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล

- พัฒนาการผลิตและการค้าผลไม้ภาคตะวันออก ให้เป็นศูนย์ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย
- ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ ได้แก่ สุกรและไก่ในจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา ให้ผลผลิตมีคุณภาพและได้มาตรฐานความปลอดภัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- พัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งอ่าวไทยได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ให้คงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืนต่อไป

3

ท่องเที่ยว

3. ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

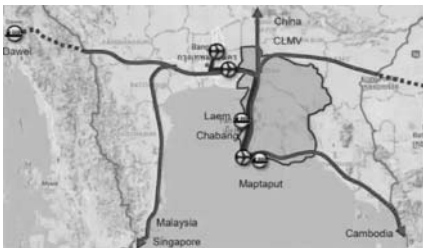
- พัฒนาและปรับปรุงการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดนครนายก ฉะเชิงเทรา จันทบุรี และตราด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตร เชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวโดยชุมชน
- พัฒนาและอนุรักษ์การท่องเที่ยวในจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้ว ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

4

เศรษฐกิจชายแดน

4. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ให้เป็นประตูและศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการลงทุน เชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเวียดนาม
- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนบ้านแหลมและบ้านผักกาด อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดน เชื่อมโยงกับจังหวัดพระตะบองและเมืองโพลินของกัมพูชา
- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนหาดเล็ก อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด ให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าชายแดนและการท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับจังหวัดเกาะกง กัมพูชา

5. เร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความวิกฤติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

- บริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาภาวะฝนแล้งและน้ำท่วมจันทบุรีและตราด
- เร่งบูรณะฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความสมดุลต่อระบบนิเวศ
- ฟื้นฟูป่าชายเลนและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งจันทบุรีและฉะเชิงเทรา
- ควบคุมการปล่อยมลพิษทางอากาศระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา
- เพิ่มประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน เพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษลงสู่แม่น้ำที่มีความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ แม่น้ำระยองตอนบน ตอนล่าง และแม่น้ำพังราดตอนบน
- พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการรวบรวม ขนย้าย และกำจัดขยะ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ภาคใต้

1

พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

- ❑ ยกระดับคุณภาพบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น โดยคำนึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน
- ❑ พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำระดับโลก
- ❑ พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว
- ❑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาค อาทิ เขื่อนรัชชประภา จ.สุราษฎร์ฯ และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จ.นครศรีฯ และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่ เพื่อเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงทั้งด้านตะวันตกและตะวันออกของภาค และเขต The Royal Coast ของภาคกลาง
- ❑ พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวสำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ฯ และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จ.นครศรีฯ เมืองเก่า จ.สงขลา และตะกั่วป่า จ.พังงา) และท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Satun Geo Park) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีฯ และสุราษฎร์ฯ) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
- ❑ ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งสร้างอาชีพใหม่และกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

2

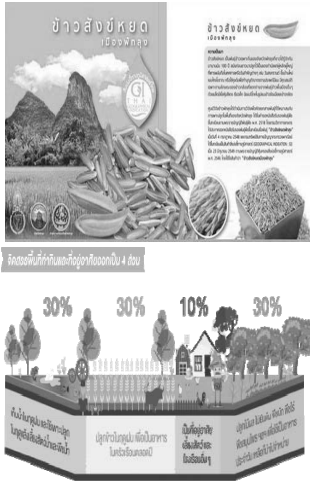
พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ

- ❑ พัฒนาเขตพื้นที่อุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่ – สะเดา ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเชื่อมโยงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) ให้เป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน
- ❑ พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีแบบครบวงจร จ.กระบี่ สุราษฎร์ฯ และชุมพร เพื่อให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ของภาค
- ❑ พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต และเพิ่มคุณภาพ และแปรรูปผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง ยาสมุนไพร เวชสำอาง ผลิตภัณฑ์อาหาร เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปภาคเกษตร

3

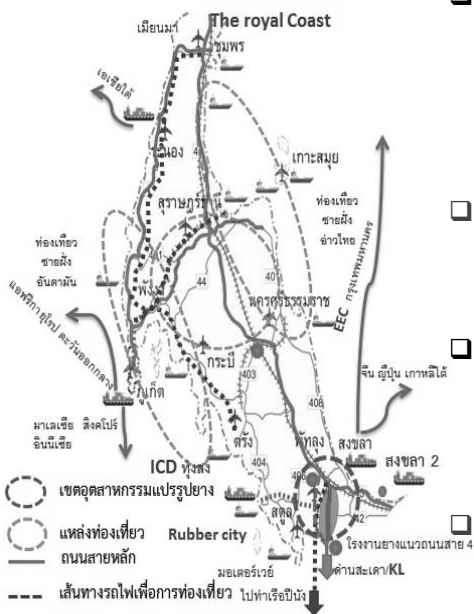
พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาค

- ❑ ส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้ของเกษตรกรรายย่อย โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมัน
- ❑ ส่งเสริมเกษตรกรรุ่นใหม่ให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์มอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)
- ❑ ยุกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว ไม้ผล และปศุสัตว์ ให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงและได้มาตรฐานส่งออก
- ❑ ยุกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตามกฎกติกาสากล

4

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรมและการเชื่อมโยงการค้าโลก

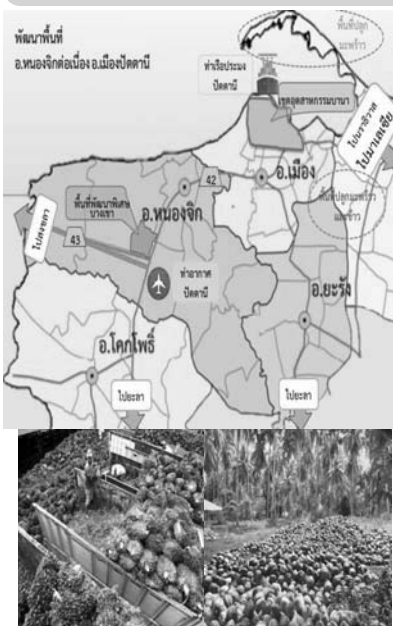

- ❑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง อาทิ พัฒนาคมนาคมเลียบริมชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร – สุราษฎร์ – นครศรีฯ – สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย (สายท่าขุน – พังงา – พุนพิน – ดอนสัก) (สายระนอง – ชุมพร) (สายระนอง – พังงา – กระบี่ – ตรัง)
- ❑ พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ตให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีน่าให้มีมาตรฐานในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา สมุย)
- ❑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยาง หาดใหญ่ – สะเดา อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ ทางหลวงพิเศษ(Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา รถไฟฟ้าทางคูชุมพร-สุราษฎร์ฯ- หาดใหญ่ และพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสง ท่าเรือสงขลาแห่งที่ 2 ท่าอากาศยานหาดใหญ่
- ❑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก อาทิ การพัฒนาท่าเรือชายฝั่งอันดามัน สนามบินภูเก็ต และโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา 2 – หาดใหญ่ – ปาดังเบซาร์ – บัตเตอร์เวอร์ธ (มาเลเซีย)

ภาคใต้ชายแดน

1.

พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร เพื่อความมั่นคงให้กับภาคการผลิต

- พัฒนาพื้นที่ อ.หนองจิกต่อเนื่อง อ.เมืองปัตตานี ให้เป็นเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นแหล่งรายได้ให้กับภาค
- พัฒนาและส่งเสริมการขยายพื้นที่เพาะปลูก ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา มะพร้าว พืชและผลไม้ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร
- พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจหลัก รวมทั้งการทำปุ๋ยสัตว์ และประมง เพื่อเพิ่มผลผลิต และคุณภาพตลอดจนแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดห่วงโซ่การผลิตให้กับภาคการเกษตร
- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีชื่อเสียงของภาค
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขนส่งสินค้าและโลจิสติกส์ อาทิ การพัฒนาท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าชายฝั่ง

2.

พัฒนาเมืองสุโขทัยโก-ลกและเมืองเบตงให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน

ทิศทางการพัฒนาภาค / สศช. / ธันวาคม 2560

- พัฒนาด่านชายแดนเพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็วในการขนส่งสินค้าและการเดินทางข้ามแดน อาทิ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 2 และสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกที่ด้านตากใบ เร่งรัดโครงการพัฒนาด่านบูเกะตา ระยะที่ 2 และจัดหาที่ดินรองรับการพัฒนาต่างๆ ระยะที่ 3
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเมืองชายแดนสุโขทัยโก-ลก และเบตง) อาทิ ยกระดับมาตรฐานเขตทาง (เมืองนราธิวาส-สุโขทัยโก-ลก) และขยายช่องทางจราจร (เมืองยะลา-เบตง) การปรับปรุงท่าอากาศยานนราธิวาส พัฒนาท่าอากาศยานปัตตานี และเร่งรัดการก่อสร้างสนามบินเบตง และการเชื่อมต่อการเดินทางไปข้ามพรมแดนประเทศมาเลเซีย
- พัฒนาและส่งเสริมธุรกิจการค้าชายแดน อาทิ การจัดหาที่ดินรองรับพัฒนาการค้าชายแดนและการจัดตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตร
- พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ชายแดนให้มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ อาทิ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวป่าบาลา-ฮาลา การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
- ส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนของภาคกับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจด้านตะวันออกของประเทศมาเลเซีย

3.

เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

ทิศทางการพัฒนาภาค / สศช. / ธันวาคม 2560

- พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน
- ส่งเสริมการให้ความรู้และความเข้าใจในการดูแลอนามัยแม่และเด็ก
- สนับสนุนการรวมกลุ่มในชุมชนเพื่อพัฒนาอาชีพและยกระดับเศรษฐกิจครัวเรือน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสินค้าและบริการ อาทิ สินค้า OTOP สินค้าอัตลักษณ์ท้องถิ่น อาหารและบริการฮาลาล) และกลไกประชารัฐเพื่อเชื่อมโยงตลาดการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค
- ส่งเสริมและสนับสนุนการอยู่ร่วมกันแบบสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งชุมชนและอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ

ภาคผนวก ค
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก ค-1

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการจัดทำแผนบริหารราชการ

แผ่นดิน พ.ศ. 2547

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีต้องจัดให้มีแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนนิติบัญญัติและแผนปฏิบัติราชการเพื่อใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาสี่ปี ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักการดังกล่าวและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้กับรัฐสภา รวมทั้งมีความต่อเนื่องกับนโยบายและแผนงานของรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อคณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง ให้มีคณะกรรมการดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการจัดทำรายงานสรุปสถานะของประเทศ ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ มีหน้าที่สรุปและจัดทำรายงานสถานะทางเศรษฐกิจมหภาค สถานการณ์การเงินการคลัง และสถานะด้านอื่นที่เป็นปัญหาสำคัญของประเทศที่เป็นอยู่ ณ วันที่คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง รวมทั้งจัดทำตัวเลขประมาณการ แนวโน้มทางเศรษฐกิจ การเงินการคลัง และสังคม ในระยะเวลาอย่างน้อยสี่ปีข้างหน้าของประเทศ ให้แล้วเสร็จก่อนวันเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อ นายกรัฐมนตรีคนใหม่สำหรับเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายของรัฐบาล

(๒) คณะกรรมการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นประธาน ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ และผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ มีหน้าที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินฉบับที่ผ่านมา และผลการดำเนินการตามแผนงานและโครงการต่างๆ ของทุกส่วนราชการและข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำนโยบายที่จะแถลงต่อรัฐสภา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะ เพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีคนใหม่

รายงานและผลการศึกษาของคณะกรรมการตาม (๑) และ (๒) จะเปิดเผย
ได้ต่อเมื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่อนุญาต

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติราชการ
ของกระทรวงและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่คณะกรรมการรวบรวมข้อมูลกำหนด และ
ส่งให้คณะกรรมการรวบรวมข้อมูลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการพ้นจาก
ตำแหน่ง

ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการรวบรวมข้อมูลจะกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการ
ในระดับต่ำกว่ากระทรวงและจังหวัดต้องจัดทำรายงานและรวบรวมข้อมูลส่งให้
คณะกรรมการรวบรวมข้อมูลภายในเวลาที่กำหนดด้วยก็ได้

ข้อ ๕ ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓
แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้เลขาธิการคณะกรรมการเป็นประธาน เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะสั่ง
เป็นอย่างอื่น และให้นำข้อมูลตามข้อ ๓ มาประกอบการพิจารณาด้วย โดยต้องจัดทำ
ร่างแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้แล้วเสร็จและเสนอนายกรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่คณะกรรมการแถลงนโยบายต่อรัฐสภา และเมื่อนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ
แล้ว ให้เสนอกomiteeพิจารณาต่อไป

เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เชิญเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
มาร่วมหารือด้วย และจะเชิญหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นเท่าที่จำเป็น
มาร่วมปรึกษาหารือด้วยก็ได้

ข้อ ๖ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนนิติบัญญัติตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่แผนการบริหาร ราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในการพิจารณาจัดทำแผนนิติบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่วมประชุมโดยมีรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน

ในการจัดทำแผนนิติบัญญัติ ถ้ามีกรณีที่เหมาะสมร้องขอต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้เลขาธิการคณะกรรมการ กฤษฎีกาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๗ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการต่างๆ ที่จะต้องแจ้งให้สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาทราบในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ความจำเป็นที่สมควรร้องขอให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ โดยให้ แจ้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือมีการยุบ สภาผู้แทนราษฎร

(๒) ความจำเป็นที่ต้องจัดให้มีกฎหมายขึ้นใหม่ แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมาย ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พร้อมทั้ง รายละเอียดโดยสังเขป โดยให้แจ้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่แผนการบริหาร ราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) แผนปฏิบัติการสี่ปี ให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่แผนการบริหารราชการแผ่นดินประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) แผนปฏิบัติการประจำปี ให้จัดทำและเสนอรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบก่อนเสนอคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีงบประมาณต่อไป

ข้อ ๙ ในระหว่างการปฏิบัติตามแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ถ้าคณะรัฐมนตรีมีมติให้มีการปรับแผนการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้เหมาะสมกับนโยบายของรัฐบาลหรือเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดำเนินการแก้ไขแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี โดยให้นำข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขแผนปฏิบัติการและแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินที่แก้ไขด้วย

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการดำเนินการในเรื่องใด แม้ว่าเรื่องนั้นจะมีได้กำหนดไว้ในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ให้ส่วนราชการมีหน้าที่ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี และถ้าเรื่องนั้นจำเป็นต้องแก้ไขแผนปฏิบัติการด้วย ให้ส่วนราชการดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖

เมื่อมีกรณีตามวรรคสองหรือกรณีที่ส่วนราชการขอแก้ไขแผนปฏิบัติราชการ เพราะเหตุตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติ ให้แก้ไขในกรณีดังกล่าวแล้ว ให้ส่วนราชการที่ได้รับอนุมัติให้แก้ไขแผนปฏิบัติราชการ รีบแจ้งให้ส่วนราชการที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนนิติบัญญัติดำเนินการแก้ไขให้สอดคล้องกันโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ค-2

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่
แบบบูรณาการ พ.ศ. 2560

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ภาค” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการงบประมาณหรือปฏิบัติการกิจที่เชื่อมโยงกันโดยครอบคลุมกลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่หนึ่งกลุ่มจังหวัดขึ้นไป

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“แผนพัฒนาภาค” หมายความว่า แผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่ครอบคลุมทุกมิติ เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็นการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีทุกคน เป็นกรรมการ

(๓) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

มอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการ
(๗) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๙) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๐) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๑) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๒) ประธานสมาคมธนาคารไทย	เป็นกรรมการ
(๑๓) ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือประชาชนที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ

ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ องค์กรประชุมและการประชุมของ ก.บ.ภ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรรมการตาม (๑๔) และ (๑๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ข้อ ๕ ให้ ก.บ.ภ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัด แบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(๒) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการ ที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค

(๓) บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผน ในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ค่าของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๕) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๖) เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะอนุกรรมการตาม (๗) อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาค และให้มีหน้าที่และอำนาจเป็นคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. อาจมีคำสั่งให้มีการประชุมร่วมกันระหว่าง ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. เพื่อพิจารณาเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายได้

ข้อ ๖ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.บ.ภ. และหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๗ ให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี

ข้อ ๘ เมื่อ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด แล้วเสร็จ ให้ส่งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาคตามข้อ ๕ วรรคสอง พิจารณากลับกรอง แล้วเสนอ ก.น.จ. เพื่อพิจารณานำเสนอ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ให้ ก.บ.ภ. ส่งให้สำนักงบประมาณเพื่อใช้จัดสรรงบประมาณตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ ก.บ.ภ. เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาพื้นที่ใดหรือดำเนินการตามข้อ ๕ (๓) เป็นการเร่งด่วน ให้ ก.บ.ภ. เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณต่อไป

ข้อ ๑๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ ในครั้งแรกให้ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และให้แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ให้จัดทำแผนพัฒนาภาคและให้กลุ่มจังหวัดที่ไม่มีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ พ.ศ. ๒๕๖๑ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้คงกลุ่มจังหวัดไว้ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

การบริหารงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ภ. มีอำนาจในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ตามที่ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. เสนอ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.น.จ.

ภาคผนวก ค-3

โครงสร้าง คณะกรรมการบูรณาการ
นโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ภาค” หมายความว่า พื้นที่ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการงบประมาณหรือปฏิบัติการกิจที่เชื่อมโยงกันโดยครอบคลุมกลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตั้งแต่หนึ่งกลุ่มจังหวัดขึ้นไป

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ก.บ.ภ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

“แผนพัฒนาภาค” หมายความว่า แผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาภาคที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติและนโยบายรัฐบาล มีมิติการพัฒนาเชิงกายภาพและพื้นที่ครอบคลุมทุกมิติ เป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาลและประเด็นการพัฒนาภาคสู่การปฏิบัติ

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีทุกคน เป็นกรรมการ

(๓) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรี เป็นกรรมการ

มอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

(๔) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๕) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	เป็นกรรมการ
(๖) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการ
(๗) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ	เป็นกรรมการ
(๘) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งหนึ่งคน	เป็นกรรมการ
(๙) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๐) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๑) ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
(๑๒) ประธานสมาคมธนาคารไทย	เป็นกรรมการ
(๑๓) ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
(๑๔) ผู้แทนภาคประชาสังคมหรือประชาชนที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน	เป็นกรรมการ
(๑๖) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
และเลขานุการ

ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ องค์กรประชุมและการประชุมของ ก.บ.ภ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรรมการตาม (๑๔) และ (๑๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ข้อ ๕ ให้ ก.บ.ภ. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานภาค กลุ่มจังหวัดและจังหวัด แบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(๒) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัด งบประมาณกลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการ ที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค

(๓) บูรณาการแผนของส่วนราชการและแผนพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อให้การขับเคลื่อนแผน ในพื้นที่ของกระทรวง กรม สอดคล้องกับศักยภาพหรือประเด็นปัญหาในพื้นที่และเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายรัฐบาล

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ค่าของงบประมาณของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และงบประมาณของส่วนราชการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาภาค ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๕) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๖) เสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด และกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะอนุกรรมการตาม (๗) อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาค และให้มีหน้าที่และอำนาจเป็นคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วย

นายกรัฐมนตรีในฐานะประธาน ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. อาจมีคำสั่งให้มีการประชุมร่วมกันระหว่าง ก.บ.ภ. และ ก.น.จ. เพื่อพิจารณาเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละฝ่ายได้

ข้อ ๖ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.บ.ภ. และหน้าที่อื่นตามที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๗ ให้แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาภาคมีระยะเวลาห้าปี

ข้อ ๘ เมื่อ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด แล้วเสร็จให้ส่งคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาคของแต่ละภาคตามข้อ ๕ วรรคสอง พิจารณากลับกรอง แล้วเสนอ ก.น.จ. เพื่อพิจารณานำเสนอ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อ ก.บ.ภ. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอและคณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ให้ ก.บ.ภ. ส่งให้สำนักงบประมาณเพื่อใช้จัดสรรงบประมาณตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ ก.บ.ภ. เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องพัฒนาพื้นที่ใดหรือดำเนินการตามข้อ ๕ (๓) เป็นการเร่งด่วน ให้ ก.บ.ภ. เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณต่อไป

ข้อ ๑๑ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ ในครั้งแรกให้ปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและหลักเกณฑ์ที่ ก.บ.ภ. กำหนด และให้แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ให้จัดทำแผนพัฒนาภาคและให้กลุ่มจังหวัดที่ไม่มีแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีห้วงระยะเวลาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๔)

ข้อ ๑๓ เพื่อให้การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ศ. ๒๕๖๐ และ พ.ศ. ๒๕๖๑ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้คงกลุ่มจังหวัดไว้ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔

การบริหารงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.ภ. มีอำนาจในการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ตามที่ ก.บ.จ. หรือ ก.บ.ก. เสนอ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ภ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.น.จ.

คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.)

(ชุดที่ ๑)

๑. นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา)	ประธานกรรมการ
๒. รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ)	กรรมการ
๓. รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง)	กรรมการ
๔. รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)	กรรมการ
๕. รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)	กรรมการ
๖. รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ)	กรรมการ
๗. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ทัณฑ์วนรจนะ)	กรรมการ
๘. รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล)	กรรมการ
๙. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (พลเอก อนุพจนธ์ คุ้มภัย)	กรรมการ
๑๐. ปลัดกระทรวงมหาดไทย (นายฉัตรชัย พรหมเลิศ)	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ (นายเดชาภิวัฒน์ ณ สงขลา)	กรรมการ
๑๒. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นายทศพร ศิริสัมพันธ์)	กรรมการ
๑๓. เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์)	กรรมการ
๑๔. นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย (นายอนุวัธ วงศ์วรรณ)	กรรมการ
๑๕. ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย (นายกลิ่นท์ สารสิน)	กรรมการ
๑๖. ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (นายเจน นำชัยศิริ)	กรรมการ
๑๗. ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก)	กรรมการ
๑๘. ประธานสมาคมธนาคารไทย (นายปรีดี ดาวฉาย)	กรรมการ
๑๙. ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ (นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์)	กรรมการ
๒๐. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายฐาปน สิริวัฒนภักดี)	กรรมการ
๒๑. ผู้แทนภาคประชาสังคม (นายสุรเดช ทวีแสงสกุลไทย)	กรรมการ
๒๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ (นายแพทย์ พลเดช ปิ่นประทีป)	กรรมการ
๒๓. ผู้ทรงคุณวุฒิ (นายอิสระ ว่องกุศลกิจ)	กรรมการ
๒๔. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายปรเมธี วิมลศิริ)	กรรมการและเลขานุการ
๒๕. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (นายเอนก มีมงคล ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (นางสาวสุร่งลักษณ์ เมฆะอำนวยชัย ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (นายนิสิต จันทร์สมวงศ์ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย)	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๘. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ (นางสาวนิรมล พานิชพงษ์พันธุ์ ผู้อำนวยการกองจัดทำงบประมาณเพื่อการบูรณาการงบประมาณเขตพื้นที่ และการบูรณาการงบประมาณในการบริหารราชการในต่างประเทศ)	ผู้ช่วยเลขานุการ

ภาคผนวก ค-4

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2559

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้แก้ไขคำว่า “แผนพัฒนาสามปี” เป็น “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ทุกแห่ง

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกนิยามคำว่า “แผนพัฒนา” “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา” “แผนพัฒนาสามปี” “โครงการพัฒนา” “การเพิ่มเติม” และ “การเปลี่ยนแปลง” ในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“แผนพัฒนา” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า และให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

“โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของข้อ ๑๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจาก

(ก) อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สุขของประชาชน เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การผังเมือง

(ข) ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

(ค) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด โดยให้เน้นดำเนินการ ในยุทธศาสตร์ที่สำคัญและมีผลต่อประชาชนโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติด

(ง) กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

(จ) นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น

(ฉ) แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน

ในการนำประเด็นข้างต้นมาจัดทำแผนพัฒนา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคำนึงถึง สถานะทางการคลังของท้องถิ่น และความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ มาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการ จัดทำร่างแผนพัฒนา

ในการจัดทำร่างแผนพัฒนา ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง นำปัญหาความต้องการจากแผนพัฒนา หมู่บ้านหรือแผนชุมชน ที่เกินศักยภาพของหมู่บ้านหรือชุมชน ที่จะดำเนินการเองได้มาพิจารณาบรรจุไว้ใน แผนพัฒนา แต่หากเกินศักยภาพของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งให้เสนอปัญหา ความต้องการไปยังองค์การบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามอำนาจหน้าที่”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพ พื้นที่เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา จากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

(๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูล นำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(๔) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี และประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีต่อไป”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคม ก่อนปีงบประมาณถัดไป

กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน ก่อนปีงบประมาณถัดไป

ให้นายอำเภอมีอำนาจขยายเวลาการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบล

นอกจากวรรคสามให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจขยายเวลาการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

ในกรณีของเทศบาลตำบลผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้นายอำเภอก็ได้

ในกรณีมีการขยายเวลาการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีตามวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าแล้ว ให้จังหวัดแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีได้ โดยให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(๓) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้ต่อไป”

ในกรณีแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีระยะเวลาการใช้บังคับเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันไม่ให้ดำเนินการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๕ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๕ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๗ แผนการดำเนินงานให้จัดทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศใช้ งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม หรือได้รับแจ้งแผนงานและโครงการจากหน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณนั้น

การขยายเวลาการจัดทำและการแก้ไขแผนการดำเนินงานเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น”

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๒๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวัน นับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี”

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ ในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายน และภายในเดือนตุลาคมของทุกปี”

ข้อ ๑๕ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี แผนการดำเนินงาน การติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนา ที่มีอยู่เดิมหรือดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ค-5

การเชื่อมโยงและบูรณาการแผน
ในระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2562

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๒๑๒.๑/๒๐๖๙

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๙ เมษายน ๒๕๖๐

เรื่อง การเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๒๑๒.๑/ว ๒๒๙๖ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้แจ้งแนวทางการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ เพื่อให้การจัดทำแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด นั้น

กระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดแนวทางการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อให้การจัดทำแผนชุมชน/หมู่บ้าน แผนชุมชนระดับตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ มีเอกภาพ และเกิดความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ดังนั้น จึงให้จังหวัด โดยสำนักงานจังหวัด ที่ทำการปกครองจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด พิจารณาดำเนินการตามแนวทางการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนในระดับพื้นที่ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกษฎา บุญราช)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด

โทร. ๐ ๒๒๒๑ ๙๒๐๐

แนวทางการประสานแผนพัฒนาในพื้นที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

	การดำเนินการ	ระยะเวลา	หน่วยงาน
๑	<p>ทบทวนแผนชุมชน/แผนพัฒนาหมู่บ้าน: โดยใช้คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) เป็นกลไกหลัก (พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๕๕๗)และหมายรวมถึง คณะกรรมการกลางหมู่บ้าน อพป. (กก.อพป.) (พระราชบัญญัติจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง พ.ศ.๒๕๒๒)โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอสนับสนุนข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนา และวิทยากรกระบวนการ และรวบรวมข้อมูลแผนชุมชน/แผนพัฒนาหมู่บ้านส่งไปยังอำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการสนับสนุนการจัดทำเวทีประชาคมระดับชุมชน/หมู่บ้าน (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙) และให้คณะกรรมการหมู่บ้านรวบรวมข้อมูลแผนชุมชน/แผนพัฒนาหมู่บ้านดังกล่าวส่งไปยังอำเภอ เพื่อประสานงานกับศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	ม.ค.-ก.พ.	กม./อพท.
๒	<p>แผนชุมชนระดับตำบล: สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ สนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนระดับตำบล โดยใช้กลไกศูนย์ประสานงานองค์การชุมชนระดับตำบล ประมวลความต้องการจากแผนชุมชน/แผนพัฒนาหมู่บ้านมาจัดทำเป็นแผนชุมชนระดับตำบล และรวบรวมข้อมูลแผนชุมชนระดับตำบลดังกล่าวส่งให้อำเภอ และประสานจัดส่งข้อมูลแผนชุมชนระดับตำบลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการดำเนินงานศูนย์ประสานงานองค์การชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑)</p> <p>แผนพัฒนาท้องถิ่น: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทบทวน เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลง <u>แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี</u> (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) โดยนำปัญหาและความต้องการของประชาชนจากการจัดทำเวทีประชาคมท้องถิ่นแบบประชารัฐมาประกอบการพิจารณา (ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๙)</p>	มี.ค.-พ.ค.	สนง.พช. อำเภอ/อพท.
๓	<p>แผนพัฒนาอำเภอ: อำเภอโดยกลไกของคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) ที่มีอยู่ นำกรอบยุทธศาสตร์พัฒนาของจังหวัด(Top-down) มาเป็นกรอบการพัฒนาในระดับอำเภอ และประมวลปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (Bottom-up) ผ่านการประสานข้อมูลจากแผนพัฒนาหมู่บ้าน แผนชุมชน หรือแผนชุมชนระดับตำบล รวมทั้งแผนงาน/โครงการจากภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อทบทวนและจัดทำเป็นแผนพัฒนาอำเภอ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ฉบับทบทวนในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และจัดส่งแผนพัฒนาอำเภอดังกล่าวให้หน่วยงานต่างๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอทราบทิศทางการพัฒนาของอำเภอ ทั้งนี้ การสรุปปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ในแผนพัฒนาอำเภอ สามารถจำแนกข้อมูลเป็นรายตำบลหรือรายหมู่บ้าน และสามารถใช้กลไกกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ช่วยเหลือการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวได้</p>	เม.ย-พ.ค.	กบอ.

	การดำเนินการ	ระยะเวลา	หน่วยงาน
	<p>แผนความต้องการของอำเภอ:อำเภอโดยกลไกของคณะกรรมการบริหารงานอำเภอ (กบอ.) จะต้องจัดทำแผนดังกล่าวให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของจังหวัดโดยโครงการที่อยู่ในแผนความต้องการของอำเภอจะต้องบรรจุอยู่ในแผนพัฒนาอำเภอ ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ฉบับทบทวนในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และจะต้องจัดกลุ่มโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด โดยให้อำเภอจัดส่งแผนความต้องการของอำเภอ ให้จังหวัดนำไปเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด รวมทั้ง เพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานหรืองบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดส่งให้คณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับอำเภอ เพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่และเสนอคณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาบูรณาการโครงการที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมของจังหวัด และเสนอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) พิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาของ อบจ.</p>	ม.ย.	กบอ./อปท.
๔	<p>แผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด: จังหวัดนำแผนความต้องการของอำเภอมาประมวลในภาพรวมของจังหวัด รวมทั้ง ประสานข้อมูลกับคณะกรรมการประสานแผนท้องถิ่นระดับจังหวัด เพื่อประกอบการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด โดยนำหลักเกณฑ์ แนวทาง และปฏิทินที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการจะกำหนดในแต่ละปีมาพิจารณาประกอบด้วย จังหวัดจัดทำข้อมูลรายละเอียดโครงการที่สอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนการดำเนินงาน และจัดส่งให้หน่วยงานเพื่อพิจารณานำไปบรรจุในคำของบประมาณประจำปี และส่งให้กระทรวงมหาดไทย เพื่อเป็นการประสานงาน</p>	ก.ค.-ก.ย. ต.ค.	กบจ. กบจ.

สบจ.สป.มท.
๑๑ เมษายน ๒๕๖๐

ภาคผนวก ค-6

การบริหารราชการแบบกลุ่มจังหวัด

การบริหารราชการ แบบกลุ่มจังหวัด

โดย
นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร

มติคณะรัฐมนตรีและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

- ✓ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2546 ได้เห็นชอบกับ แนวทางการบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ในรูปของการรวมกลุ่มจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงเข้าด้วยกัน และปรับปรุงระบบและวิธีการบริหารงานในลักษณะการเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างกัน ซึ่งสามารถทำงานแบบตัดผ่านทั้งแนวราบและแนวตั้ง
- ✓ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2546 ได้เห็นชอบกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ทั้ง 19 กลุ่ม
- ✓ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2546

กรอบแนวคิด

- ❑ ระบบการบริหารราชการในลักษณะกลุ่มจังหวัดที่มีลักษณะหรือปัญหาเฉพาะที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ ซึ่งต้องการการบริหารจัดการแบบพิเศษเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ
ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และคุ้มค่า
- ❑ การจัดเพื่อประสานความร่วมมือ สรรพกำลัง และใช้ทรัพยากรระหว่างจังหวัดร่วมกัน
- ❑ การมีเจ้าภาพที่รับผิดชอบตามยุทธศาสตร์การพัฒนา และเป็นผู้นำบริหารการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มจังหวัดที่ชัดเจน

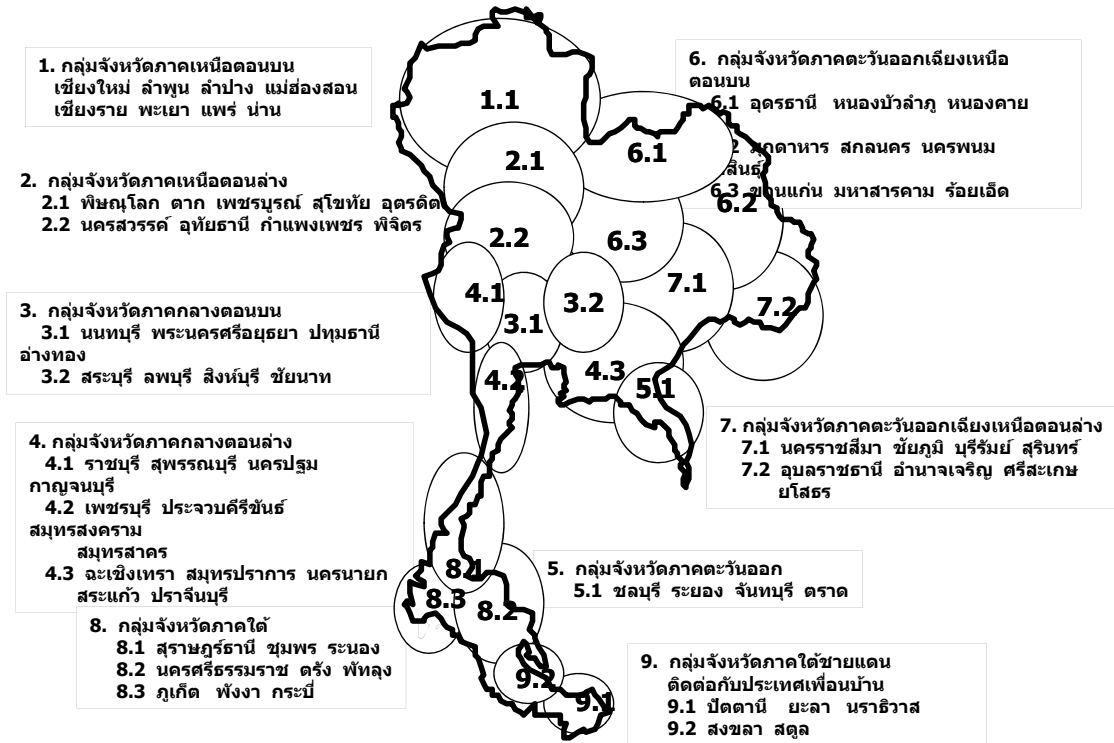

แนวทางจัดกลุ่มจังหวัด

- ❑ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ
- ❑ ความเกี่ยวเนื่องทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้า และการลงทุน
เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน
- ❑ ยุทธศาสตร์ของการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนร่วมกันของประเทศ
ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างจังหวัด

การจัดกลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน

รายงานการศึกษา วิจัย ที่เกี่ยวข้อง

สภาพปัญหา

- ไม่มีองค์กรในระดับปฏิบัติการรองรับการดำเนินการของกลุ่มจังหวัด
- ไม่มีระบบการทำงานในรูปแบบของกลุ่มจังหวัด
- การจัดแบ่งกลุ่มจังหวัดไม่เหมาะสม หรือ ไม่สอดคล้องในแง่ของพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์
- ได้รับงบประมาณในการดำเนินการน้อย ขาดการบูรณาการงบประมาณของส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเข้าด้วยกัน
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ไม่มีลักษณะเป็นองค์รวม

ข้อเสนอเชิงนโยบาย

- จัดตั้งสำนักงานยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดขึ้นเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด (กกจ.) โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลรับผิดชอบกลุ่มจังหวัดเป็นการเฉพาะ
- ทบทวนปรับกลุ่มจังหวัดบางกลุ่มใหม่
- จัดสรรงบกลาง เพื่อสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด/จังหวัดโดยจัดแบ่งตามแผนงานโครงการที่กลุ่มจังหวัด / จังหวัดจัดลำดับไว้แล้ว

ข้อเสนอเชิงปฏิบัติ

- จัดให้มีคณะกรรมการร่วมกลุ่มจังหวัด เพื่อบูรณาการยุทธศาสตร์แผนงาน โครงการ งบประมาณ ของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด และการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในพื้นที่
- กระทรวง กรม ควรปรับยุทธศาสตร์ของหน่วยงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของพื้นที่
- ให้จังหวัดมีส่วนร่วมในการกำหนดตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/จังหวัดได้เองมากขึ้น

รายงานการศึกษา วิจัย ที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

การจัดกลุ่มจังหวัด

- ให้มีการทบทวนจำนวนของกลุ่มจังหวัดใหม่
- ในการจัดกลุ่มจังหวัดควรเลือกจังหวัดที่มีศักยภาพเหมือนกัน เพื่อให้การพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

การบริหารงานในกลุ่มจังหวัด

- ให้จังหวัดจัดตั้งหน่วยประสานงานร่วมกันระหว่างจังหวัด ภายในกลุ่มจังหวัด
- ปรับปรุงรูปแบบของคณะกรรมการยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด
- การบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัดควรมีการกำหนดให้ชัดเจน

ตัวชี้วัด

- ตัวชี้วัดของกรม และกลุ่มจังหวัด/จังหวัด ควรสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้กลุ่มจังหวัด/จังหวัด ร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับสภาพของแต่ละพื้นที่
- ควรยกเลิกการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัด

จาก การสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกระทรวงมหาดไทยและจังหวัด เกี่ยวกับการจัดโครงสร้างและระบบการบริหารราชการส่วนภูมิภาค และจากเอกสารทางวิชาการ เรื่องแนวทางการปรับปรุง โครงสร้าง บทบาทและภารกิจ ของกระทรวงมหาดไทย ของสมาคมนักปกครองแห่งประเทศไทย ธันวาคม 2549

• การจัด โครงสร้าง กลุ่มจังหวัด ตามพื้นที่

แนวทางในการพัฒนา

- ให้มีโครงสร้างที่เป็นทางการตามกฎหมาย
- ให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ร่วมประเมินผลการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ และ
- จัดทำบริการสาธารณะขนาดใหญ่บางประเภท ซึ่งเกินศักยภาพของจังหวัด

•การจัด โครงสร้าง กลุ่มจังหวัด ตาม ยุทธศาสตร์

แนวทางการพัฒนา

- จัดกลุ่มจังหวัดตามยุทธศาสตร์ในลักษณะคู่ขนาน (Dual Track) ไปด้วยกับการจัดกลุ่มจังหวัดตามพื้นที่ในปัจจุบัน
- เป็นความร่วมมือกันระหว่างจังหวัดที่มีลักษณะทางยุทธศาสตร์หรือภารกิจใกล้เคียงกัน
- จังหวัดหนึ่งเป็นสมาชิกของกลุ่มจังหวัดเพียงกลุ่มเดียว
- สมาชิกของกลุ่มจังหวัดอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ หลักเกณฑ์เบื้องต้นของการจัดกลุ่มจังหวัดตามยุทธศาสตร์ คือ (1) พิจารณาจากยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และ (2) พิจารณาจากสภาพพื้นฐานและทรัพยากรของจังหวัด
- กระทรวงต่าง ๆ จะเป็นผู้ช่วยสำคัญด้านความชำนาญเฉพาะด้าน

แนวทางการจัดกลุ่มจังหวัด

- แนวทางการจัดกลุ่มมีความเหมาะสม แต่ ควรมีการนำองค์ประกอบบางประการมาพิจารณาเพิ่มเติม เช่น การพิจารณาสภาพข้อเท็จจริงในทางภูมิศาสตร์ ข้อแตกต่างของลุ่มน้ำ หรือควรพิจารณาการจัดกลุ่มเชิงยุทธศาสตร์ควบคู่ไปกับการจัดกลุ่มเชิงพื้นที่ด้วย
- การจัดกลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน มีข้อควรปรับปรุงในบางกลุ่ม ตัวอย่าง เช่น **กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน** มีขนาดของกลุ่มจังหวัดใหญ่ และมีความแตกต่างของสภาพและศักยภาพของจังหวัด อาจมีการแบ่งเป็น 2 กลุ่มโดยใช้ยุทธศาสตร์เป็นตัวแบ่ง เช่น กลุ่มหนึ่งเน้นในด้านของอุตสาหกรรม ส่วนอีกกลุ่มเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

จาก ...การประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการบริหารราชการกลุ่มจังหวัด สำนักงาน ก.พ.ร. มีนาคม 2550

ระบบและกลไกการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด

- การจัดกลไกบริหารงานกลุ่มจังหวัด อาจมีความหลากหลายตามพื้นที่ ตามวาระเร่งด่วน และควรนำภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน ตัวอย่างเช่น
 - การระดมทุนเพื่อการบริหารงานกลุ่มจังหวัด อาจจัดตั้งเป็นกองทุนพัฒนากลุ่มจังหวัด
 - การใช้รูปแบบหน่วยงานเอกชน
- การพัฒนาฐานข้อมูลของจังหวัดต้องให้มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง และเป็นระบบ
- การนำสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มจังหวัด
- การประชาสัมพันธ์ และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดให้ทราบโดยทั่วถึงกัน

จาก ...การประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการบริหารราชการกลุ่มจังหวัด สำนักงาน ก.พ.ร. มีนาคม 2550

ข้อสรุปเบื้องต้น

แนวทางการจัดกลุ่มจังหวัด

- ☑ แนวทางการจัดกลุ่มจังหวัดในภาพรวมมีความเหมาะสมแล้ว
- ☑ การแบ่งกลุ่มจังหวัด ควรมีการแบ่งโดยการยึดลักษณะของพื้นที่และยุทธศาสตร์ประกอบกัน เนื่องจากการจัดกลุ่มจังหวัดโดยยึด พื้นที่บางครั้งอาจเกิดข้อจำกัดในการบริหารและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
- ☑ จำนวนของกลุ่มจังหวัดไม่ควรมีการเพิ่มอีก แต่อาจมีการจัดกลุ่มใหม่ หรือยุบรวมกลุ่มได้ตามความเหมาะสม
- ☑ การเปลี่ยนแปลงการจัดกลุ่มจังหวัด อาจมีผลกระทบกับแผนการดำเนินงานหรือข้อปฏิบัติต่าง ๆ ของส่วนราชการที่ได้กำหนดให้สอดคล้องกับจำนวนกลุ่มจังหวัดในปัจจุบัน (19 กลุ่มจังหวัด) ไปแล้ว

ระบบและกลไกการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด

- ☑ การจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด จะเป็นกลไกขับเคลื่อนของกลุ่มจังหวัด
- ☑ การบริหารกลุ่มจังหวัดในเชิงยุทธศาสตร์ ต้องมีการประสานความร่วมมือกับส่วนราชการที่รับผิดชอบ
- ☑ การบริหารยุทธศาสตร์ที่ได้ผลต้องมาจากความร่วมมือของส่วนราชการและจังหวัด ในการจัดทำแผนแบะบริหารโครงการ
- ☑ การเตรียมความพร้อม ด้าน infrastructure ให้กลุ่มจังหวัด อาจทำเป็นลักษณะ ท่อกลางสาธารณะ ที่หน่วยไหนจะเข้าไปดำเนินการหรืองบประมาณจากส่วนไหนมาก็สามารถเข้าสู่ท่อกลางนี้ได้ทันที

ระบบและกลไกการบริหารงานของกลุ่มจังหวัด (ต่อ)

- การสร้างทางเชื่อมระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด ที่อยู่คนละกลุ่มจังหวัด ให้สามารถประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น การสร้าง MOU ร่วมกันระหว่างจังหวัด
- การปรับปรุงระเบียบการประสานแผนการพัฒนาจังหวัด กับกลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับเงื่อนไขเวลาปฏิบัติของงบประมาณ
- สร้างกลไกการบริหารงานกลุ่มจังหวัด โดยให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานมากกว่านี้
- ควรมีการศึกษาระบบการบริหารงานร่วมกันในลักษณะกลุ่มจังหวัด ให้เห็นผล โดยอาจใช้กลุ่มตัวอย่าง 3-4 กลุ่มก่อน แล้วจึงทยอยขยายผลในภาพรวมต่อไป

ประเด็นความเห็นที่ต้องการ

- แนวทาง หลักเกณฑ์ และการจัดกลุ่มจังหวัดที่เหมาะสม
- ระบบและกลไกการบริหารงานของกลุ่มจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ
- อื่น ๆ

ร่างพรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการ
ในเขตจังหวัด

สรุปประเด็นสาระสำคัญตามร่างพรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการในเขตจังหวัด

①

จังหวัดเป็นส่วนราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วย
วิธีการงบประมาณ
(มาตรา 52 และ 52/1)

•ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๒ แห่งพรบ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้จังหวัดบางจังหวัด หรือทุกจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณโดยตรงต่อสำนักงานประมาณ ก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้ถือว่าจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ”

•ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑

“มาตรา ๕๒/๑ ให้จังหวัดมีอำนาจภายในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(๑) นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๒) รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

(๓) ค้ำครอง ป้องกัน และช่วยเหลือประชาชนและชุมชน ที่ด้อยโอกาสให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

•ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ (ต่อ)

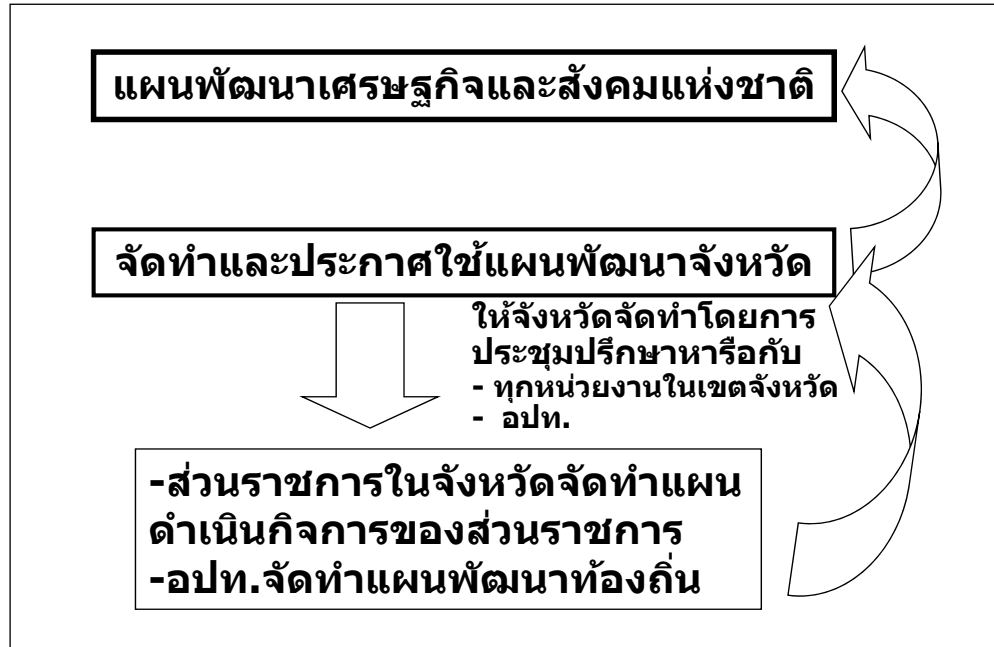
(๔) จัดบริการภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอหน้า รวดเร็ว และมีคุณภาพ

(๕) ส่งเสริม อดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีขีดความสามารถพร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวง ทบวง กรม

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการ และหน่วยงานของรัฐที่ประจำอยู่ในเขตจังหวัด ที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกันและเป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๑”

๒ ใช้ระบบแผนและการปรึกษาหารือเป็นเครื่องมือในการบูรณาการ (มาตรา 53 และ 53/1)

“มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด”(ตัด “และให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด”)

•ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑

“มาตรา ๕๓/๑ ให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนกลางและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด

เมื่อประกาศใช้แผนพัฒนาจังหวัดแล้ว ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว”

- ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕/๑ แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

“ มาตรา ๕๕/๑ ในจังหวัดหนึ่งนอกจากกรุงเทพมหานครให้มีคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ธ.จ.” ทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓/๑

ก.ธ.จ. ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัด เป็นประธาน ผู้แทนจากภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ จำนวน วิธีการคัดเลือก และการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.ธ.จ. ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่ ก.ธ.จ. พบว่ามีการละเลยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับ หรือมีกรณีที่เป็นการทุจริต ให้เป็นหน้าที่ของ ก.ธ.จ. ที่จะต้องแจ้งให้ ป.ป.ช. หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินทราบเพื่อดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ”

- 3 ให้มี ก.ธ.จ. สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติงานของรัฐในจังหวัด ให้เป็นไปตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (มาตรา 55/1)

ก.ธ.จ. ประกอบด้วย

- ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัด
- ผู้แทนจากภาคประชาสังคม
- ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น ที่ไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร
- ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

ทั้งนี้ จำนวน วิธีการคัดเลือก และการปฏิบัติหน้าที่ ของก.ธ.จ. ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

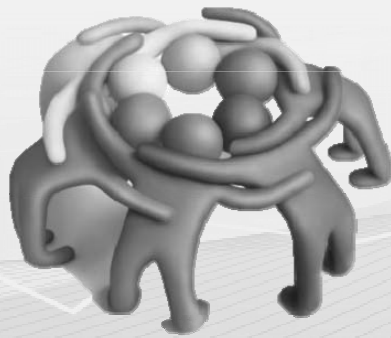
ภาคผนวก ค-7

ข้อเสนอ การประสานแผนพัฒนา

ในระดับพื้นที่ (one plan)

ข้อเสนอ

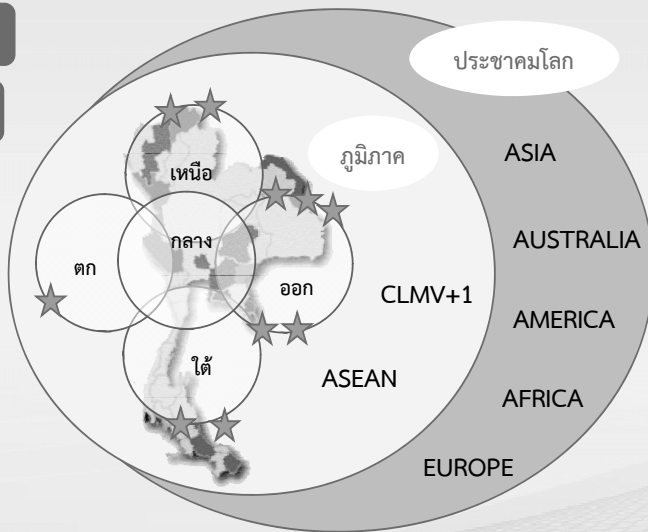
การประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี => “ห่วงโซ่คุณค่า” สู่ความเชื่อมโยงภาคประชาชน-ภาครัฐกิจ

- ประชาคมโลก
- ASEAN +3 +6
- CLMV + Malaysia
- การค้าชายแดน 10 เขตเศรษฐกิจพิเศษ ★
- 4 ภาค
- 18 กลุ่มจังหวัด
- 76 จังหวัด
- 878 อำเภอ
- 7,255 ตำบล
- 74,965 หมู่บ้าน

- สภาพแวดล้อม
- น้ำ ดิน สภาพภูมิอากาศ
 - ความสูง-ต่ำ ภูมิประเทศ
 - วัสดุต้นทุน
 - ฯลฯ

“ภาครัฐ + เอกชน+ประชาชน” ประชาชนรัฐ	ปลายทาง
	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดกลางชุมชน ✓ การนำ OTOP ขายในสถานีบริการน้ำมัน/ ท่าเรือ/ ท่าอากาศยาน/ห้างสรรพสินค้า ✓ การสนับสนุนตลาด SME ✓ เชื่อมเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองท่า/ด่านชายแดน ✓ ตลาดต่างประเทศค้าแก้ว/ ไหม/ ✓ เขตการค้าเสรี/ หมู่เกาะ ✓ แอฟริกา มหาอำนาจ โลกมุสลิม ✓ ฯลฯ
	กลางทาง
<ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ✓ โรงงาน ลานตากผลผลิต ✓ สหกรณ์ ✓ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ชั้น 1 / 2 / 3 ✓ สนับสนุนการรวมกลุ่ม/เพิ่มทางเลือก/พ่อค้าคนกลาง / ภาคธุรกิจ เอกชน ✓ ฯลฯ 	
	ต้นทาง
<ul style="list-style-type: none"> ✓ ปัจจัยการผลิต ที่ดิน เมล็ดพันธุ์ ✓ เงินทุน ✓ แหล่งน้ำ ✓ ศูนย์การเรียนรู้ ✓ เกษตรแปลงใหญ่ ✓ ไร่ นาสวนผสม ✓ ฯลฯ 	

การจัดทำแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่ผ่านมา

กฎหมาย/กลไกการจัดทำแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ

กฎหมาย/กลไกการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

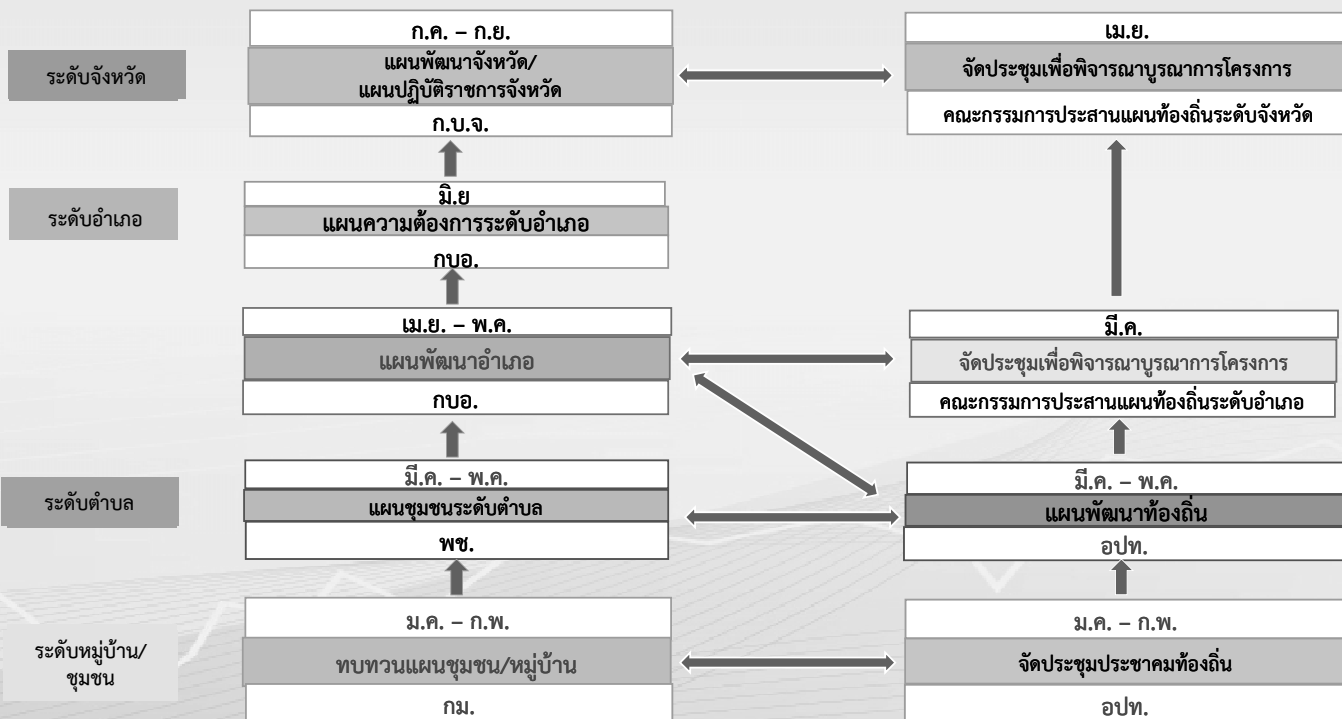

ระบบเดิม

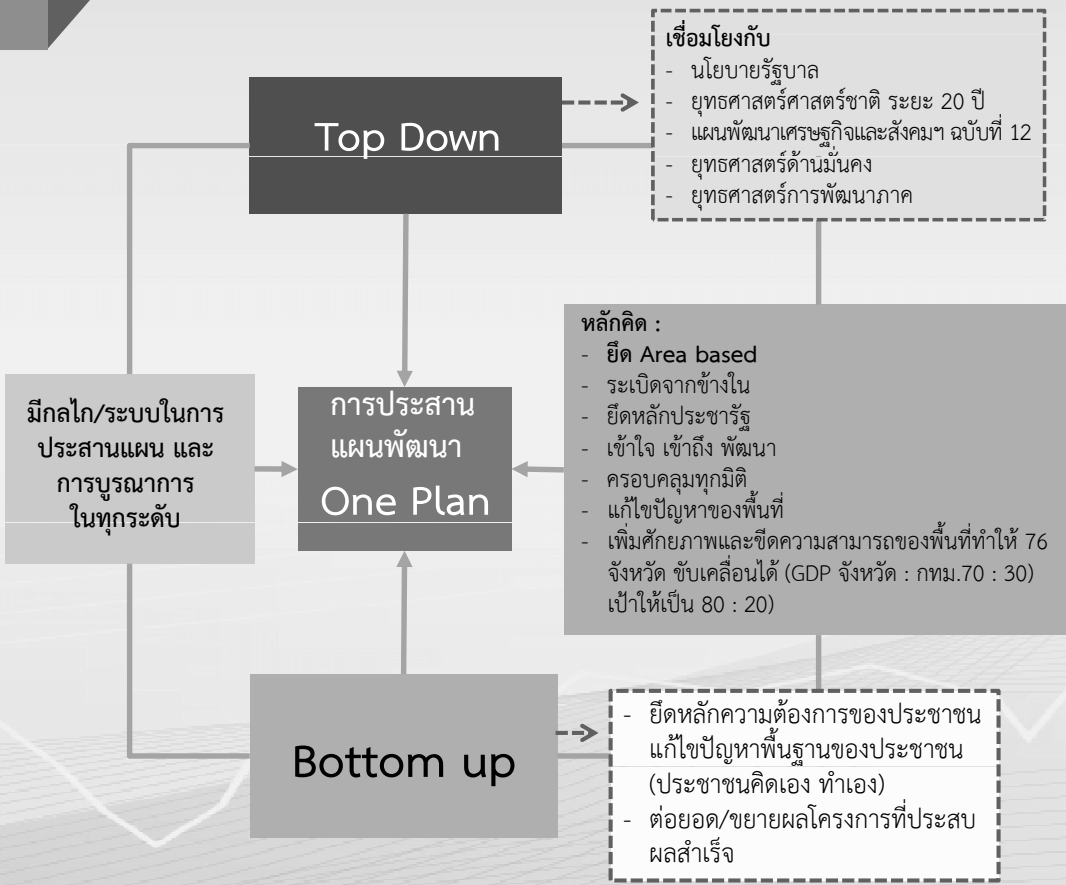
- หมู่บ้านเป็นหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุด แต่ไม่มีแผนหมู่บ้าน
- ขาดความเชื่อมโยงจากระดับล่างขึ้นบน (1) แผนระดับตำบลเป็นแผนของท้องถิ่น ขาดแผนท้องถิ่น (2) แผนไม่ครอบคลุมทุกมิติ (เศรษฐกิจ สังคม มั่นคง การศึกษา และวัฒนธรรม) (3) ขั้นตอนการทำแผนความต้องการท้องถิ่นใช้กลไกประชาคม
- มีกฎหมายเฉพาะของแต่ละแผน แต่ขาดการบูรณาการแผนพัฒนาในภาพรวมในลักษณะ (สำหรับ)/ขาดกลไกการเชื่อมโยงของแผนตั้งแต่ระดับอำเภอลงมา
- แผนกลุ่มจังหวัด/จังหวัด และ อปท. มีงบประมาณรองรับเฉพาะ แต่แผนอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และชุมชนไม่มีงบประมาณรองรับเป็นการเฉพาะ
- แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี /แผนท้องถิ่น 3 ปี ซึ่งมีความเหลื่อมในเรื่องระยะเวลา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ปรับเวลาแล้ว
- ในแผนฯ 12 ได้กำหนดให้มีแผนภาค แต่ยังไม่มีการเชื่อมโยง และไม่มีเจ้าภาพ
- ยังไม่มีการตอบโต้ภัยการปฏิรูปประเทศที่เป็น Area based และการแก้ไข พ.ร.บ. งบประมาณ และเจ้าภาพที่ชัดเจน

การประสานแผนพัฒนาพื้นที่ ในปัจจุบัน

ใช้อำนาจในเชิงบริหารในการกำหนดแนวทางในการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยการดำเนินการร่วมกันระหว่าง สป.มท. พช. ปค. และ สส.

ข้อเสนอหลักการประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ : ขาขึ้น

ภาพรวมแผน (ขาขึ้น)

